

bob

BİLDİRİLERİ / PROCEEDINGS

17th INTERNATIONAL CONFERENCE on KNOWLEDGE, ECONOMY & MANAGEMENT PROCEEDINGS

17. ULUSLARARASI BİLGİ, EKONOMİ VE YÖNETİM KONGRESİ BİLDİRİLERİ

17. ULUSLARARASI
***B*İLGİ, *E*KONOMİ VE *Y*ÖNETİM *K*ONGRESİ**
***B*İLDİRİLERİ**

ISBN 978-605-06675-9-2

Editör: İbrahim Güran Yumuşak
Yayıncı: İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
Yayın No: 90
Yayına Hazırlayanlar:
İbrahim Güran Yumuşak
M. Enes Akdemir
Hüseyin İçen

Yayın Yılı: 30 Aralık 2024

Basım Yeri: İstanbul-Türkiye

Dili: Türkçe, Özbekçe, İngilizce

Yayın Türü: Elektronik Yayın

Erişim Adresi: www.beykon.org
E posta: kongre@beykon.org

17th *I*NTERNATIONAL CONFERENCE ON
***K*NOWLEDGE, *E*CONOMY & *M*ANAGEMENT**
***P*ROCEEDINGS**

ISBN 978-605-06675-9-2

Edited by Ibrahim Guran Yumusak
Published by Istanbul Sabahattin Zaim University
Publication No:90
Preparing for Publishing :
İbrahim Güran Yumuşak
M. Enes Akdemir
Hüseyin İçen

Publishing Year: 30 December 2024

Publishing Locate: Istanbul-Türkiye

Language: Turkish,Uzbek, English

Publication Type: Electronical Publishing

Web adress: www.beykon.org
E mail: kongre@beykon.org

Makalelerin her türlü sorumluluğu yazarlarına aittir.
All responsibility for accuracy belongs to the author(s).

FOREWORD

In this new century, the most economically and socially advanced societies are known as the "Knowledge Society" and their approach to economy is known as "knowledge-based economy." Knowledge-based economies are based on four main pillars: an educated population, innovation, a telecommunication infrastructure, and an economic model. All these pillars rest on the production, use, dissemination, and development of knowledge:

i- The economic and institutional model that fosters prosperity, the use, dissemination and impact of growth-supporting knowledge;

ii- An educated and skilled population that uses and can create knowledge;

iii- An innovation system formed by companies, research centers, universities, consultancy and other institutions that can feed on the growing global stock of knowledge, adapt it to local needs and transform it into the value generated by the markets;

iv- A dynamic communication infrastructure that can provide effective communication and information.

The growing importance of economic and financial knowledge is drawing a lot of attention and had led to the proliferation of academic studies on the subject. The number of papers presented at the Knowledge, Economy, and Management Congress since 2002 exceeds two thousand while total participation has approached to five thousand people. The Journal of Knowledge Economy and Knowledge Management, where select papers presented at the Knowledge, Economy, and Management Congresses are published, has been publishing electronically since 2006. It is expected that this journal, which has published about 200 articles over 17 issues, will be indexed by E-SSCI as well as other national and international indexes in the near future.

The conference process, which started at the national level in 2002, was carried to the international level in 2005 and started to be held outside of Turkey as of 2009. These countries are Bosnia and Herzegovina, Malta, Azerbaijan and Morocco. In 2023, the 17th Conference is planned to be held in Jordan.

I. National Conference on Knowledge, Economy and Management, Kocaeli Üniversitesi İ.İ.B.F. 10/11 Mayıs, 2002-Hereke-**Kocaeli**

2. National Conference on Knowledge, Economy and Management, Kocaeli Üniversitesi İ.İ.B.F-17/18 Mayıs, 2003-Derbent-**Kocaeli**

3. National Conference on Knowledge, Economy and Management, Osmangazi Üniversitesi İ.İ.B.F-25/26 Kasım, 2004- **Eskişehir**

4. National Conference on Knowledge, Economy and Management, Sakarya Üniversitesi İ.İ.B.F-15/16 Eylül, 2005-Kartepe-**Kocaeli**

5. International Conference on Knowledge, Economy and Management, Kocaeli Üniversitesi, 3-5 Kasım 2006, Kartepe- **Kocaeli**

6. International Conference on Knowledge, Economy and Management, İstanbul Üniversitesi/İKDER, 26-28 Aralık 2007, Grand Cevahir Hotel, **İstanbul**

7. International Conference on Knowledge, Economy and Management, Yalova Üniversitesi, 30 Ekim-1Kasım 2009, Thermalium Hotel, **Yalova**

8. International Conference on Knowledge, Economy and Management, İstanbul Üniversitesi, 28-31 Ekim 2010, Haliç Kongre Merkezi, **İstanbul**

9. International Conference on Knowledge, Economy and Management, Saraybosna Üniversitesi/İKAV, 23-25 Haziran 2011, **Saraybosna/Bosna Hersek**

10. International Conference on Knowledge, Economy and Management, İstanbul Medeniyet Üniversitesi/Doğuş Üniversitesi, AHRD, 7-10 Kasım 2012, **İstanbul**

11. International Conference on Knowledge, Economy and Management, İstanbul Medeniyet Üniversitesi/Malta Üniversitesi, 27-30 Kasım 2013, Grand Hotel Excelsior **Valetta/Malta**

12. International Conference on Knowledge, Economy and Management, İstanbul Medeniyet Üniversitesi/ W. Milwaukee Üniversitesi, 27-30 Kasım 2014, Limak Limra Hotel, **Antalya**

13. International Conference on Knowledge, Economy and Management, Azerbaycan Devlet Ekonomi Üniversitesi/İstanbul S. Zaim Üniversitesi, 18-21 Mayıs 2017, **Bakü/Azerbaycan**

14. International Conference on Knowledge, Economy and Management, İstanbul S. Zaim Üniversitesi/Azerbaycan Devlet Ekonomi Üniversitesi, 20-22 Nisan 2018, **İstanbul**

15. International Conference on Knowledge, Economy and Management, İstanbul S. Zaim Üniversitesi/V. Muhammed Üniversitesi, 21-23 Nisan 2019, **Rabat/Fas**

16. International Conference on Knowledge, Economy and Management, İstanbul S. Zaim Üniversitesi/İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa/Orta Doğu Üniversitesi 11-13 November 2022, **İstanbul**

17. International Conference on Knowledge, Economy and Management, İstanbul S. Zaim Üniversitesi/Tashkent State University of Economics/MARA Techonology University, 27-29 October, 2024, **Tashkent/Uzbekistan**

Over one hundred papers applied to be presented at the 17th Conference, but the scientific committees and reviewers accepted only 83 papers following evaluations. About 178 scholars from all over the world signed up for the conference by completing the necessary application processes and submitting their papers. 12 sessions, one of which was virtual, were held at this conference, where 83 papers were presented. More than half of the authors of the papers presented at the conference were from universities outside Türkiye, and there was participation from 10 different countries.

I would sincerely like to than of Rector Prof. Dr. Ahmet Cevat Acar who has helped enormously with the organization of the seventeenth conference; Tashkent State University of Economics Rector Prof. Dr. Tolqin Zakorivich, MARA Technology University Rector Prof. Dr. Ahmad Rasshidy Razali, members of the Executive Board of Science who are too many to list here; all those who submitted papers; Prof. Dr. Veysel Bozkurt and Prof. Dr. Islamov Bakhtiyor who attended the opening ceremony as Keynote Speaker.

Of course we would also like to thank are our sponsors who have supported the congress. On behalf of the institutions I represent, I would particularly like to thank The Central Bank of the Republic of Turkey, TİKA, TKKB and the Journal of Knowledge Economy and Knowledge Management.

I thank you all and hope that all participants will find this event a great venue and opportunity to disseminate their scholarly work and interact with each other.

İbrahim Güran YUMUŞAK,
Editor & ICKEM Secretary General

ÖNSÖZ

Günümüzde, iktisadi ve sosyal açıdan en gelişmiş toplumlar "Bilgi Toplumu", onların sahip oldukları ekonomik anlayış ise "Bilgi Temelli Ekonomiler" olarak isimlendirilmektedir. Bilgi temelli ekonomiler, her biri bilginin üretilmesi, kullanılması, yayılması ve geliştirilmesiyle ilgili dört temel sütun üzerine oturmaktadır:

i- Refah artışını, büyümeyi destekleyen bilginin kullanımını, yayılmasını ve etki yaratmasını teşvik eden ekonomik ve kurumsal model;

ii- Bilgiyi kullanan ve yaratabilen eğitimli ve becerili bir nüfus;

iii- Büyüyen global bilgi stokundan beslenebilen, onu yerel ihtiyaçlarına adapte edebilen ve piyasaların ürettiği değere dönüştürebilen firmaların, araştırma merkezlerinin, üniversitelerin, danışmanlıkların ve diğer kurumların oluşturduğu bir yenilik sistemi;

iv- Etkili iletişimi ve enformasyonu sağlayabilen dinamik bir iletişim altyapısı.

Bilginin iktisadi açıdan öneminin artması, konuyla ilgili olarak yapılan akademik çalışmaların çoğalmasına ve ilgi görmesine neden olmaktadır. 2002 yılından itibaren her yıl gerçekleştirilen Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongreleri, 2006 yılından itibaren elektronik ortamda yayınlanan Bilgi Ekonomisi ve Yönetimi Dergisi ile bu çalışma bunun en somut örneklerini oluşturmaktadır.

Bilginin iktisadi ve finansal açıdan artan önemi dikkatleri üzerine çekmiş ve konu ile ilgili akademik çalışmaların çoğalmasına neden olmuştur. 2002 yılından bu yana Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi'nde sunulan bildiri sayısı iki bini geçerken, toplam katılım beş bin kişiye yaklaştı. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongrelerinde sunulan seçkin bildirilerin yayınlandığı Bilgi Ekonomisi ve Bilgi Yönetimi Dergisi 2006 yılından bu yana elektronik ortamda yayınlanmaktadır. Yakın zamanda E-SSCI ve diğer ulusal ve uluslararası indeksler tarafından indekslenmesine yönelik çalışmalar sürdürülmektedir.

Ulusal düzeyde 2002 yılında başlayan kongre süreci, 2005 yılında uluslararası düzeye taşınmış ve 2009 yılından itibaren de Türkiye dışında yapılmaya başlanmıştır. Bu ülkeler Bosna Hersek, Malta, Azerbaycan, Fas ve Özbekistan'dır.

I. Ulusal Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, Kocaeli Üniversitesi İ.İ.B.F. 10/11 Mayıs, 2002-Hereke-**Kocaeli**

2. Ulusal Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, Kocaeli Üniversitesi İ.İ.B.F-17/18 Mayıs, 2003-Derbent-**Kocaeli**

3. Ulusal Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, Osmangazi Üniversitesi İ.İ.B.F-25/26 Kasım, 2004-**Eskişehir**

4. Ulusal Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, Sakarya Üniversitesi İ.İ.B.F-15/16 Eylül, 2005-Kartepe-**Kocaeli**

Uluslararası 5. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, Kocaeli Üniversitesi, 3-5 Kasım 2006, Kartepe-**Kocaeli**

Uluslararası 6. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, İstanbul Üniversitesi/İKDER, 26-28 Aralık 2007, Grand Cevahir Hotel, **İstanbul**

Uluslararası 7. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, Yalova Üniversitesi, 30 Ekim-1Kasım 2009, Thermalium Hotel, **Yalova**

Uluslararası 8. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, İstanbul Üniversitesi, 28-31 Ekim 2010, Haliç Kongre Merkezi, **İstanbul**

Uluslararası 9. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, Uluslararası Saraybosna Üniversitesi/İKAV, 23-25 Haziran 2011, **Saraybosna/Bosna Hersek**

Uluslararası 10. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi/Doğuş Üniversitesi, AHRD, 7-10 Kasım 2012, **İstanbul**

Uluslararası 11. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi/Malta Üniversitesi, 27-30 Kasım 2013, Grand Hotel Excelsior **Valetta/Malta**

Uluslararası 12. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi/ W. Milwaukee Üniversitesi, 27-30 Kasım 2014, Limak Limra Hotel, **Antalya**

Uluslararası 13. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, Azerbaycan Devlet Ekonomi Üniversitesi/İstanbul S. Zaim Üniversitesi, 18-21 Mayıs 2017, **Bakü/Azerbaycan**

Uluslararası 14. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, İstanbul S. Zaim Üniversitesi/Azerbaycan Devlet Ekonomi Üniversitesi, 20-22 Nisan 2018, **İstanbul**

Uluslararası 15. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, İstanbul S. Zaim Üniversitesi/V. Muhammed Üniversitesi, 21-23 Nisan 2019, **Rabat/Fas**

Uluslararası 16. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, İstanbul S. Zaim Üniversitesi/İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa/Orta Doğu Üniversitesi 11-13 Kasım 2022, **İstanbul**

Uluslararası 17. Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, İstanbul S. Zaim Üniversitesi/Taşkent Devlet Ekonomi Üniversitesi, MARA Teknoloji Üniversitesi, 27-29 Ekim 2024, **Taşkent/Özbekistan**

17. Konferansta sunulmak üzere yüzün üzerinde bildiri gönderildi ancak bilimsel komiteler ve hakemler değerlendirmeler sonucunda sadece 83 bildiri kabul edildi. Tüm dünyadan yaklaşık 178 bilim insanı gerekli başvuru süreçlerini tamamlayarak ve bildirilerini göndererek konferansa kaydolmuştur. Bu konferansta 83 bildirinin sunulduğu biri sanal olmak üzere 12 oturum düzenlenmiştir. *Kongrede sunulan bildirilerin yazarlarının yarısından fazlası Türkiye dışındaki üniversitelerden olup, 10 farklı ülkeden katılım sağlanmıştır. Kongreye 5.9.2024 tarih ve 2024-22-8 sayılı FYK kararı ile İZÜ tarafından görevlendirme yapılmıştır.*

On yedinci kongrenin gerçekleştirilmesinde önemli katkısı olan İZÜ Rektörü Prof. Dr. Ahmet Cevat Acar'a, Taşkent Devlet Ekonomi Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Tolqin Zakorivich'e, MARA Teknoloji Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ahmad Rasshidy Razali'ye, Kongre Bilim ve Yürütme Kurulu Üyelerine, açış konuşmalarını yapan Prof.Dr. Veysel Bozkurt ve Prof. Dr. Islamov Bakhtiyor'a, bildiri sunan tüm akademisyenlere, oturum başkanlarına, kongrenin başarılı biçimde gerçekleşmesine mali destek sağlayan TCMB, TKBB ve TİKA'ya şahsım ve temsil ettiğim kurumlar adına teşekkür ederim.

Konuyla ilgili araştırma yapanlara ve ilgi duyanlara faydalı olması dileğiyle…

Prof. Dr. İbrahim Güran Yumuşak
Editör ve Kongre Genel Sekreteri

17. BEYKON/ICKEM Bilim Kurulu/Scientific Board

Prof. Dr. Ali Rıza Abay *Yalova University*
Prof. Dr. Ahmet Cevat Acar *İstanbul S. Zaim University*
Prof. Dr. Teshaboyev To'lqin Zakirovich *Tashkent State University of Economics*
Prof. Dr. Hüseyin Ağır *Ankara Hacı Bayram Veli University*
Prof. Dr. Ali Akdemir *İstanbul Arel University*
Prof. Dr. Mesut Akdere *Purdue University*
Prof. Dr. Kenan Aydın *İstanbul Gelişim University*
Prof. Dr. Hamza Ateş *İstanbul Medeniyet University*
Prof. Dr. Hayriye Atik *Erciyes University*
Prof. Dr. Mehmonov Sultonali Umaraliyevich *Tashkent State University of Economics*
Prof. Dr. Abdurakhmanova Gulnora Kalandarovna *Tashkent State University of Economics*
Prof. Dr. Hülya Aşkın Balcı *İstanbul University-Cerrahpaşa*
Prof. Dr. Yusuf Balcı *İstanbul Ticaret University*
Prof. Dr. Dilmurod Rasulov *Tashkent State University of Economics*
Prof. Dr. Bakhtiyor Islamov *Tashkent State University of Economics*
Prof. Dr. Yüksel Bayraktar *Ankara University*
Prof. Dr. Susan Bruyere *Cornell University*
Prof. Dr. Berch Berberoglu *University of Nevada*
Prof. Dr. Ulugbek Khalikov *Tashkent State University of Economics*
Prof. Dr. Mahmut Bilen *Sakarya University*
Prof. Dr. Yüksel Birinci *Turkish Higher Education Council*
Prof. Dr. Yılmaz Bingöl *Ankara Yıldırım Beyazıt University*
Prof. Dr. Veysel Bozkurt *İstanbul University*
Prof. Dr. Müge Çetiner *İstanbul Kültür University*
Prof. Dr. Yusuf Dinç *İstanbul S. Zaim University*
Prof. Dr. Cemil Erarslan *Yalova University*
Prof. Dr. Hüsnü Erkan *Dokuz Eylül University*
Prof. Dr. Ekrem Erdem *Erciyes University*
Prof. Dr. Seyfettin Erdoğan *İstanbul Medeniyet University*
Prof. Dr. Nihat Erdoğmuş *Yıldız Technical University*
Prof. Dr. Ercan Eren *Yıldız Technical University*
Prof. Dr. Seniye Ümit Fırat *İstanbul S. Zaim University*
Prof. Dr. Mine Afacan Fındıklı *İstinye University*
Prof. Dr. Gary S. Fields *Cornell University*
Prof. Dr. Ayfer Gedikli *Düzce University*
Prof. Dr. Nosir Makhmudov *Tashkent State University of Economics*
Prof. Dr. İsmail H. Genç *American University of Sharjah*
Prof. Dr. Bülent Güloğlu *İstanbul Technical University*
Prof. Dr. Faridah Hj Hassan *Universiti Teknologi MARA*
Prof. Dr. Ahmet İncekara *İstanbul University*
Prof. Dr. Erdal T. Karagöl *Turkish Ministry of Education*
Prof. Dr. Harry Katz *Cornell University*
Prof. Dr. Halit Keskin *Yıldız Technical University*
Prof. Dr. Tamer Koçel *İstanbul Kültür University*
Prof. Dr. Sarosh Kuruvillla *Cornell University*
Prof. Dr. Vilmante Kumpikaite *Kaunas Uni. of Technology*
Prof. Dr. Risa L. Lieberwitz *Cornell University*
Prof. Dr. Sedat Murat *İstanbul University*
Prof. Dr. William S. Neilson *University of Tennessee*
Prof. Dr. Süleyman Özdemir *İstanbul University*
Prof. Ir. Dr. Ahmad Rashidy Razali *Universiti Teknologi MARA*
Prof. Dr. Nick Salvatore *Cornell University*
Prof. Dr. Hakan Sarıbaş *Zonguldak Bülent Ecevit University*
Prof. Dr. Richard A. Swanson *University of Minnesota*
Prof. Dr. Mustafa Kemal Şan *Sakarya University*

Prof. Dr. Kaspars Klavins *University of Latvia*
Prof. Dr. Gabriel Talmain *York University*
Prof. Dr. Aysıt Tansel *Orta Doğu Technical University*
Prof. Dr. S. Gonca Telli *Doğuş University*
Prof. Dr. Murat Ustaoğlu *İstanbul University*
Prof. Dr. Ahmet Ulusoy *Turkish Higher Education Council*
Prof. Dr. Turan Yay *Yeditepe University*
Prof. Dr. Mehmonov Sultonali Umaraliyevich *Tashkent State University of Economics*
Prof. Dr. D. Çağrı Yıldırım *Tekirdağ Namık Kemal University*
Prof. Dr. Haslinda Yusoff *Universiti Teknologi MARA*
Prof. Dr. Uğur Yozgat *Nişantaşı University*
Prof. Dr. Asomiddin Yusupov *Tashkent State University of Economics*
Prof. Dr. Aniza Zainuddin *Universiti Teknologi MARA*
Assoc. Prof. Dr. Barış Alpaslan *Ankara Social Sciences University*
Assoc. Prof. Dr. Rümeysa Bilgin *İstanbul S. Zaim University*
Assoc. Prof. Dr. Haşmet Gökırmak *İstanbul S. Zaim University*
Assoc. Prof. Dr. A'lam Asadov *Prince Sultan University*
Assoc. Prof. Dr. Yüksel Okşak *Uludağ University*
Assoc. Prof. Dr. Nor Farizal Mohammad *Universiti Teknologi MARA*
Assoc. Prof. Dr. Noor Zahirah Mohd Sidek Universiti Teknologi MARA
Assoc. Prof. Dr. Burhan Uluyol *İstanbul S. Zaim University*
Assoc. Prof. Dr. Farhod Abdurakhmonov *Tashkent State University of Economics*
Assoc. Prof. Dr. Aziz Zikriyoev *Tashkent State University of Economics*
Assoc. Prof. Dr. Nodira Zikrillaeva *Tashkent State University of Economics*
Assoc. Prof. Dr. Gülçin Kazan *İstanbul S. Zaim University*
Assoc. Prof. Dr. Kobiljon Isaev Zikriyoev *Tashkent State University of Economics*
Assoc. Prof. Dr. Samariddin Makhmudov *Tashkent State University of Economics*
Assoc. Prof. Dr. Sirojiddin Abrorov *Tashkent State University of Economics*

17. BEYKON/ICKEM Yürütme Kurulu/Executive Board

Prof. Dr. İbrahim Güran Yumuşak *İstanbul S. Zaim University*
Prof. Dr. Ismailova Nilufar Sabitjanovna *Tashkent State University of Economics*
Prof. Dr. Özgür Kökalan *İstanbul S. Zaim University*
Assoc. Prof. Dr. Barış Alpaslan *Ankara Social Sciences University*
Dr. Roslizawati Ahmad *Universiti Teknologi MARA*
Dr. Nor Khadijah Mohd Azhari *Universiti Teknologi MARA*
Dr. Sitti Aminah Baharuddin *Universiti Teknologi MARA*
Dr. Noor Ashikin Basarudin *Universiti Teknologi MARA*
Dr. Merve Büşra Altundere Doğan *İstanbul S. Zaim University*
Dr. Tuğçenur Ekinci Furtana *İstanbul S. Zaim University*
Dr. Murat Işıker *American International University - Kuwait*
Dr. Radziah Mahmud *Universiti Teknologi MARA*
Dr. Ensari Yücel *İstanbul S. Zaim University*
Dr. Eren Yıldırım *İstanbul S. Zaim University*
Dr. Rıfkı Buğra Bağcı *İstanbul S. Zaim University*
Dr. Ömer Gizlier *İstanbul S. Zaim University*
Res. Assist. Zehra Killik *İstanbul S. Zaim University*
Res. Assist. M. Bengü Demirkıran *İstanbul S. Zaim University*
Res. Assist. Mahmut Demirkıran *İstanbul S. Zaim University*
Res. Assist. Rukhiddin Zayniddinov *Tashkent State University of Economics*
Res. Assist. Umid Dadaboev *Tashkent State University of Economics*
Res. Assist. Khamida Fayzieva *Tashkent State University of Economics*
Res. Assist. Toshmurod Kulmanov Dadaboev *Tashkent State University of Economics*
Res. Assist. Adalat Khudaybergenova Dadaboev *Tashkent State University of Economics*
Res. Assist. Dilfuza Abdullayeva *Tashkent State University of Economics*
Res. Assist. Dilfuza Abdullayeva *Tashkent State University of Economics*
Res. Assist. Akhmadalieva Zarnigor *Tashkent State University of Economics*

Res. Assist. Tursunov Khusnidin *Tashkent State University of Economics*
Res. Assist. Mirjalol Eshboyev *Tashkent State University of Economics*
Res. Assist. Bekzod Rozimov *Tashkent State University of Economics*

Address: İstanbul S. Zaim Üniversitesi İşletme ve Yönetim Bilimleri Fakültesi Halkalı
K. Çekmece İstanbul Tel. +90212. 692 96 73 / 692 97 03 / 692 97 75
E-mail: gsekreter@beykon.org, kongre@beykon.org

Istanbul Zaim University
TSUE
Universiti Teknologi MARA
17th International Conference on
KNOWLEDGE, ECONOMY & MANAGEMENT
October 27-29, 2024 / Tashkent-Uzbekistan
http://www.
TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASI
REPUBLIC OF TÜRKİYE MINISTRY OF CULTURE AND TOURISM
TİKA
TKBB
TÜRKİYE KATILIM BANKALARI BİRLİĞİ
kongre@beykon.org
www.beykon.org
/beykon

İÇİNDEKİLER / CONTENS	Sayfa/Page
Architecting The New-Generation University: Integrating Industry 4.0, Society 5.0, And Digital Transformation **Metin TOPRAK** - İstanbul Sabahattin Zaim University	1
A Model of Accumulation-Concentration-And-Deepening For Universities **Ahmet KARA** – İstanbul Ticaret University	18
Az Gelişmiş ve Gelişmekte Olan Ülkelerden Beyin Göçü ve Ekonomik Etkileri / Brain Drain From Less Developed Countries And Economic Impacts **Haşmet GÖKIRMAK** – İstanbul Sabahattin Zaim University	30
Human Capital as a Key Factor in Optimizing Fire Safety Management for Residential Buildings **Aziz ZIKRIYOEV** - Tashkent State University of Economics	39
Forms of Education and Their Impact on the Development of Society (on the example of the Republic of Uzbekistan) **Dilmurod RASULOV** – Tashkent State University of Economics	50
The road to Global Trade: Evaluating the economic impact of World Trade Organization membership in Russia and China **Ismailova Nilufar SABITDJANOVNA** - Tashkent State University of Economics	52
Socio-economic aspects of the Clash of Civilizations by Samuel P. Huntington **Islombek RAKHMONBERDIEV** - Tashkent State University of Economics	59
Some Aspects of E-Commerce Development in Uzbekistan **Zuhriddinova SEVINCH** - Tashkent State University of Economics	66
Economic and political cooperation of Uzbekistan with the European Union **Zebo KULDASHEVA, Sabrina ERGASHOVA** - Tashkent State University of Economics	71
Economic Assessment of Uzbekistan's Accession To The World Trade Organization (Wto) **Kobiljon ISAEV** – Tashkent State University of Economics	80
Özbekistan ve Türkiye Arasında Serbest Ticaret Anlaşması Potansiyelinin İncelenmesi: Stratejik Fırsatlar Ve Ekonomik Etkiler / Examining the Potential for a Free Trade Agreement between Uzbekistan and Türkiye: Strategic Opportunities and Economic Impacts Tuğçenur **EKINCI FURTANA** - İstanbul Sabahattin Zaim University	90
E-Government and E-Commerce in the Digital Age: Opportunities, Challenges, and Future Prospects **Mirkomilov ISMOIL, I.A. IMOMOV** Tashkent State University of Economics	102
Ülkelerin Gelişiminde Proje Değerlendirme Sistemi Kalitesinin Önemi ve Bu Amaca Yönelik Öneriler/ The Importance of Project Evaluation System Quality in the Development of Countries and Recommendations for This Purpose **Tarık ÖZKUL** – İstanbul Sabahattin Zaim University	105
Sustainable e-business: integrating knowledge management for long-term growth **Umida Kakhramonova GAYRATOVNA** - Tashkent State University of Economics	114
Econometric Analysis of the Possibilities for Improving Uzbekistan's Export of Services **Kulmanov TOSHMUROD** - Tashkent State University of Economics	118
Beşeri Sermayenin Geliştirilmesi Yoluyla TR 63 Bölgesi Ekonomisinin Güçlendirilmesi Bir Nedensellik Analizi / Strengthening the TR 63 Region Economy through Human Capital Development: A Causality Analysis **Hasan TUTAR**-Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, **Hakan ERYÜZLÜ**, **İsa KILIÇ** -İskenderun Teknik Üniversitesi	122

Üniversite Öğrencilerinin İş Arama Süreçlerinde Sosyal Medya ve İletişim Stratejilerinin Rolü / The Role of Social Media and Communication Strategies in the Job Search Process of University Students **Merve YAZICI** - İstanbul Medipol Üniversitesi	126
Genç İşsizliği Etkileyen Temel Makroekonomik Unsurlara Yönelik Bölgesel Bir İnceleme: Türkiye Örneği / A Regional Study on Major Macroeconomic Factors Affecting Youth Unemployment: The Case of Turkey **Zehra KİLLİK** - İstanbul Sabahattin Zaim University / Barış Kablamacı-İstanbul Üniversitesi	131
Algoritmit Adalet: E-İşe Alım Süreçlerinde Adil Değerlendirme / Algorithmic Fairness: Fair Evaluation in E-Recruitment Processes **Emine GÜNDOĞMUŞ** - İstanbul Medipol Üniversitesi	142
Yapay Zeka Temelli İnsan Kaynaklari Yönetimi Uygulamalari Sistematik Literatür Taramasi ve Bibliyometrik Bir İnceleme / AI-Based Human Resources Management Practices Systematic Literature Review and A Bibliometric Investigation **Meryem AYBAS** - Zonguldak Bülent Ecevit University	*148*
Iqtisodiyotda Geografik Axborot Texnologiyalaridan Foydalangan Holda Mehnat Unumdorligini Baholash /Assessment of Labor Productivity Using Geographic Information Technologies in The Economy **Kadyrov Abdurashid MADJITOVICH, Fazliddinova ZULKHUMOR Akramjon Kizi** Tashkent State University of Economics	173
Bojxona va Chegara Rasmiylashtiruvi Samaradorligini Oshirish/Increasing the Efficiency of Customs and Border Clearance **Madina MUMINJONOVA**- Tashkent State University of Economics	185
A Content Analysis on Workplace Friendship **Ömer GİZLİER** – İstanbul Sabahattin Zaim University	192
Impact of Digitalization on Public Procurement and Local Production **Turabov Sarvar ABDUMALIKOVICH, Oybekov Shohjahon AKMAL O'G'LI** / Tashkent State University of Economics	205
Ёшлар Учун Рақамли Иш Жойлари Уларнинг Бандлиги Учун Ечимлар / Digital Workplaces for Youth Are Solutions for Their Employment **Mukhabat ASKAROVA** / Tashkent State University of Economics	210
Mini-Human Resource Development Training 2024: Benefits and Experiences **Ra'no R. NAZAROVA, Inomiddin A. IMOMOV,Yakhyo F. NAJMIDDINOV** - Tashkent State University of Economics	214
Issues of Providing Youth Entrepreneurship in The Digital Economy **Rizaeva NILUFAR** - Tashkent State University of Economics	220
12. Kalkinma Plani'nda E-Yönetişim ve Bilgi Kentleri: Bir İçerik Analizi / E-Governance and Information Cities in the 12th Development Plan: A Content Analysis **Nevzat ŞAHIN, Hasan TUTAR**-Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Ferruh Tuzcuoğlu - Sakarya University	226
The Uncanny Appeal of AI: Exploring Experience, Attitudes, and Anthropomorphic Tendencies in Professionals **Duygu GÜNER GÜLTEKIN** - İstanbul Medipol University	234
The Effects of AI Literacy and Use on Students' Perceptions of Academic Performance in the Maldives **Dheeba MOOSA** - Islamic University of Maldives	239
Кичик Бизнес Субъектлари Инновацион Фаолиятининг Swot Таҳлили / / Swot Analysis Of Innovative Activities Of Small Business Entities **Boboyeva Gulnora GANJIYEVNA**- Tashkent State University of Economics	241
Impact of Artificial Intelligence (AI) on Management Decision-Making **Ibrokhimjon U. TURSUNALIEV** - Tashkent State University of Economics	249
Financial Inclusion 2.0: The promise of Central Bank Digital Currencies (CBDCs) in Central Asia **Bekzod ROZİMOV** - Tashkent State University of Economics	255

O‘Zbekistonda “Yashil Iqtisodiyot” Joriy Etilishining Zamonaviy Tendensiyalari / Modern Tendencies of "Green Economy" Implementation in Uzbekistan **Fayziyeva Xamida KUDRATOVNA**- Tashkent State University of Economics	265
Günümüz Sukuk Uygulamalarının İslam Fıkhı ve İktisadı Açısından Tahlili / Analysis of Today's Sukuk Applications in Terms of Islamic Jurisprudence and Economics **Servet BAYINDIR** - İstanbul Sabahattin Zaim University	268
Düzenleme ve Denetlemenin Tasarruf Finansman Sektörü Performansına Etkisi / The Impact of Regulation and Supervision on the Performance of the Savings Finance Sector **Abdurrahman ÇETİN** – Association of Financial Institutions Türkiye	282
Türkiye’de Katılım Finansı İlkelerine Uygun Şirketlerin Tespitinde Esas Alınan Kural Setlerinin İncelenmesi / Examining the Rule Sets Used in Determining Companies Compliant with Participation Finance Principles in Türkiye **Ercan CİVELEK** – Participation Banks Association Türkiye	297
İslami Bankacılıkta Şerî Yönetişim ve Standardizasyon: Türkiye Örneği / Sharia Governance and Standardization in Islamic Banking: The Case of Türkiye **Ali ÖZTÜRK** - Participation Banks Association Türkiye	308
Türkiye'de Katılım Bankacılığının Gelişimi: Mevcut Durum ve Geleceğe Yönelik Stratejiler / The Development of Participation Banking in Türkiye: Current Situation and Future Strategies **Cengiz ZAKİR/** Participation Banks Association Türkiye	315
Ways For Using Malaysia’s Experience In Islamic Finance in Uzbekistan **Gulbakhor IRGASHEVA** - Tashkent State University of Economics	318
Disaster Risk Management in Agriculture: The Case of Turkey's Agricultural Insurance Pool **Yusuf DİNÇ –** İstanbul Sabahattin Zaim University	328
Comparative Analysis of Foreign Experience in Regulation of Real Estate Activities **Komiljon Zoitovich KHOMITOV,** Комилжон Хомитов – Tashkent State University of Economics	340
The Procedure And Analysis of Tax Debt Collection of Individuals **Khakimov F. ULUGBEK** - Kimyo International University in Tashkent	348
Financing opportunities for small farm holders: The case of Uzbekistan **Abdelghani ECHCHABI** – International Agriculture University, **Abdullah Mohammed AYEDH-** University of Science and Technology, **Osman Sayid Hasan MUSSE**-Simad University, **Mohamed Cherif EL AMRI-** İstanbul Sabahattin Zaim University	351
Sürdürülebilir Gıda Tedarik Zinciri Yönetimi / Sustainable Food Supply Chain Management **Hasan YETİM** – İstanbul Sabahattin Zaim University, Fahri Yavuz-Atatürk Üniversitesi	352
The Political Theory of Ibn Abd al-Salam and Its Reflection in His Fatwas **Muhammed Enes AKDEMİR** İstanbul Sabahattin Zaim University	361
Leveraging Turkey’s Waqf Experience: A Roadmap for Social Welfare and Economic Development in Uzbekistan **Iskandar TURSUNOV -** Al Muamalat Consulting LLC	373
Delphi method analysis of Islamic financing of investment projects in Uzbekistan **Rukhiddin ZAYNIDDINOV** - Tashkent State University of Economics	393
Determinants of Entrepreneurial Intentions to Adopt Islamic Finance: Evidence from Uzbekistan **A’lam ASADOV** Prince Sultan University, **Rukhiddin ZAYNIDDINOV**, Tashkent State University of Economics	402
Katilim Bankaciliği Çalişanlarinin Niteliklerinin Tesbiti ve Geliştirilmesine Yönelik Öneriler / Suggestions for Determining and Improving the Qualifications of Participation Banking Employees **İbrahim Güran YUMUŞAK** - İstanbul Sabahattin Zaim University	412

XVI. ve XVII. Yüzyilda Osmanli Medreselerinin Islahi Tartişmalari Üzerine Bir İnceleme / A Study on the Reform Discussions of Ottoman Madrasahs in the 16th and 17th Centuries **Beytullah KAYA** - İstanbul Sabahattin Zaim University	422
Orta Doğu'dan Orta Asya'ya İslami Bankacılık: Şer'i Yönetişim ve Mevzuat Bakımından Özbekistan / Islamic Banking From The Middle East to Central Asia: Uzbekistan in Terms of Sharia Governance and Legislation **Hüseyin İÇEN**- İstanbul Sabahattin Zaim University	432
Xalqaro Iqtisodiy Integratsiya Jarayonlari Tahlili/Analysis of International Economic Integration Processes **Madina MUMINJONOVA**- Tashkent State University of Economics	433
Proffessional Ta'lim Muassasalarini Zamonaviy Talablar Asosida Boshqarish (Rivojlangan Davlatlar Misolida) / Management of Professional Educational Institutions on The Basis of Modern Requirements (Example of Developed Countries) **Qobiljonova Muslima Odiljon QİZİ, Inomiddin IMOMOV** Tashkent State University of Economics	437
Knowledge Management, Company Image, Intellectual Capital **Nurbek KHALIMJONOV** - Tashkent State University of Economics	443
Managing Intellectual Capital Resources in Companies **Nurbek KHALIMJONOV** - Tashkent State University of Economics	451
An Empirical Study on the Factors Influencing Investment Behavior of Investor towards Gold Futures **Mukund SHARMA** - BNM Institute of Technology	461
Assessing The Efficiency of Regions Based On Dea Method / Mintaqalar Samaradorligini Dea Usulida Asosida Baholash **Gulnora Boboyeva** - Tashkent State University Of Economics	462
The Influence Of Corporate Governance Attributes And Firm Characteristics On Sustainability Reporting In Malaysia: The Moderating Role Of Gender Diversity **Nor Khadijah Mohd AZHARI**, Radziah Mahmud, Universiti Teknologi MARA, Birol Yildiz, Eskisehir Osmangazi University	469
Hopeful and Workaholic: Are Higher Levels of Hope Associated with Increased Workaholism? **Mehmet CETIN** - Kristiania University College	471
Food-Related Stock Performance Prior To Ramadan: An Event Study On Turkish And Islamic Market Indices **Murat IŞIKER** - American International University	476
An Appraisal of Islamic Home Financing Models: A Critical Assessment **Burhan ULUYOL** - Effat University	479
Role of Monetary Policy of Central bank for Financial Inclusiveness in India **Satya Narayan SINGH** – University (India)	
Using Artificial Intelligence in Higher Education: Exploring Student Perspectives on Opportunities and Challenges **Ozcan GARAN, Billur ENGİN BALIN** – İstanbul University	482
BİST Sürdürülebilirlik ve BİST Sürdürülebilirlik Katılım Endeksinde Yer Alan Seçilmiş Birkaç Şirketin 2023 Yılı Entegre Faaliyet Raporları Çerçevesinde Dijital Dönüşüm Yaklaşımları Üzerine Genel Bir Değerlendirme / A General Assessment on Digital Transformation Approaches of Selected Companies in BIST Sustainability and BIST Sustainability Participation Index within the Framework of 2023 Integrated Activity Reports **Fatma TEKTÜFEKÇI** - Dokuz Eylül University	483
Kalkınmanın ve İşbirliğinin Gastroekonomi Boyutu/ The Gastroeconomic Dimension of Development and Cooperation **Bilal BAĞIŞ** – Fatih Sultan Mehmet Vakif University	492
Elektronik İşe Alım Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması: Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması / Adaptation of Electronic Recruitment Scale to Turkish: Validity and Reliability Study	504

Semiha EKİCİ ŞİMŞEK - İstanbul Sabahattin Zaim University	
Bilginin Endüstri 4.0' Dan Endüstri 6.0'a Dönüşümüne Genel Bakiş: Akademik ve Endüstriyel Yansimalar / Overview of The Transformation of Knowledge From Industry 4.0 to Industry 6.0: Academic and Industrial Reflections Merve Doğruel, İstanbul Esenyurt Üniversitesi**, Seniye ÜMİT FIRAT** - İstanbul Sabahattin Zaim University	507
UZBEKISTAN'S STRATEGY TO REDUCE THE LEVEL OF CORRUPTION IN SOCIETY **Ernazarov Dilmurod Zukhriddinovich /** TSUE	511
Green Transition in the Energy Sector: A Mini Review on Opportunities and Threats Seda Yıldırım, Durmus Cağrı Yıldırım- Tekirdağ Namık Kemal University **Ibrahim Güran Yumuşak-** Istanbul S. Zaim University	524
Education and green growth: Does technology make any difference? A case for BRICS Economies **Shabir Mohsin HASHMI** – Suzhou City University	529

ARCHITECTING THE NEW-GENERATION UNIVERSITY: INTEGRATING INDUSTRY 4.0, SOCIETY 5.0, AND DIGITAL TRANSFORMATION

Metin TOPRAK[1]

Abstract

This paper explores the organizational and functional architecture of the new-generation university, focusing on the integration of Industry 4.0, Society 5.0, and digital transformation. On the other side, Bologna Process also provides benchmarks for universities to follow, and are closely related to these three concepts. European Higher Education Area reforms as known Bologna Process, and European Research Area reforms are supporting European science and technology ecosystem. And as a full member candidate, Türkiye is supposed to carry all these reform agendas. As higher education faces the demands of rapid technological advancements and evolving societal needs, universities must adopt flexible, decentralized governance models, advanced digital infrastructures, and innovative curriculum designs.

This study highlights the importance of artificial intelligence (AI)-driven learning platforms, smart classrooms, and interdisciplinary research hubs in fostering innovation and enhancing student outcomes. Additionally, challenges such as technological, financial, cultural, and institutional barriers are examined, with recommendations for overcoming these obstacles through collaborative leadership and public-private partnerships. Drawing from current literature, this paper presents a proposed model for new-generation universities that emphasizes learner-centered education&training, digital readiness, recognition of prior learning, core competences&qualifications framework, and lifelong learning. This model aims to position universities at the forefront of global educational innovation while addressing critical societal challenges in the digital age.

Keywords: New-Generating University, Industry 4.0, Society 5.0, Digital Transformation

YENİ NESİL ÜNİVERSİTE MİMARİSİ: ENDÜSTRİ 4.0, TOPLUM 5.0 VE DİJİTAL DÖNÜŞÜMÜN ENTEGRE EDİLMESİ

Özet

Bu bildiri, Endüstri 4.0, Toplum 5.0 ve dijital dönüşümün entegrasyonuna odaklanarak yeni nesil üniversitenin örgütsel ve işlevsel mimarisine yönelik bir model geliştirmektedir.. Öte yandan, Bologna Süreci de üniversitelerin uyması gereken kıstaslar sağlamakta ve ve bu üç kavramla yakından ilişki içindedir. Bologna Süreci olarak da etiketlenen Avrupa Yükseköğretim Alanı reformları ve Avrupa Araştırma Alanı reformları Avrupa bilim ve teknoloji ekosistemini desteklemektedir. Tam üye adayı olarak Türkiye'nin de tüm bu reform gündemlerini takip ederek uygulaması beklenmektedir. Yüksek öğrenim, hızlı teknolojik ilerlemelerin ve gelişen toplumsal ihtiyaçların talepleriyle karşı karşıya kaldıkça; üniversiteler esnek, merkezi olmayan yönetim modelleri, gelişmiş dijital altyapılar ve yenilikçi müfredat tasarımları benimsemelidir.

Bu çalışma, yenilikçiliği teşvik etmede ve öğrenci sonuçlarını iyileştirmede yapay zeka (YZ) odaklı öğrenme platformlarının, akıllı sınıfların ve disiplinler arası araştırma merkezlerinin önemini vurgulamaktadır. Ek olarak, teknolojik, finansal, kültürel ve kurumsal engeller gibi zorluklar incelenmekte ve bu engellerin işbirlikçi liderlik ve kamu-özel sektör ortaklıkları yoluyla üstesinden gelinmesine yönelik öneriler sunulmaktadır. Güncel literatürden yararlanarak, bu bildiri öğrenci merkezli eğitim ve öğretim, dijital hazırbulunuşluk, önceki öğrenmenin tanınması, çekirdek yetkinlikler & yeterlilikler çerçevesi ve yaşam boyu öğrenmeyi vurgulayan yeni nesil üniversiteler için önerilen bir model sunmaktadır. Bu model, dijital çağda toplumsal süreçlerde çeşitli meydan okumaları ele alırken, üniversiteleri küresel eğitim inovasyonunun ön saflarına yerleştirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Yeni Nesil Üniversite, Endüstri 4.0, Toplum 5.0, Dijital Dönüşüm

Introduction: Challenges in University-Society Interaction and Problem Statement

The rapid technological advancements of the 21st century, particularly those encapsulated within the framework of Industry 4.0 and Society 5.0, are reshaping the higher education landscape. Universities, as key institutions responsible for cultivating future generations, are now tasked with evolving from traditional structures into new-generation institutions capable of harnessing integrated digitalization, smart systems, and innovative educational practices.

[1] Prof. Dr., Istanbul Sabahattin Zaim University, Department of Economics, metin.toprak@izu.edu.tr

The emergence of a new-generation university calls for an overhaul of its organizational and functional architecture to align with these global transformations.

The concept of a new-generation university has gained increasing traction in academic and administrative circles over the past decade. Globalization, technological advancements, and changing societal needs have compelled universities to rethink traditional models of education delivery and institutional governance. Central to this reformation are three critical pillars: quality assurance, accreditation, and digital transformation (Lemaitre & Karakhanyan, 2018).

Industry 4.0 represents the fourth industrial revolution, characterized by automation, machine learning, and the fusion of physical and digital systems (Lasi et al., 2014). Within the educational sphere, this revolution demands a paradigm shift toward more adaptive, technologically-driven institutions. Society 5.0, on the other hand, is Japan's vision of a super-smart society, integrating cutting-edge technologies like artificial intelligence (AI) and the Internet of Things (IoT) with human-centered innovation (Fukuyama, 2018; Ferreira & Serpa, 2018). For universities, adopting Society 5.0 means balancing technological innovation with societal well-being.

This paper explores how these emerging paradigms necessitate a rethinking of the organizational and functional architecture of universities. Through a comprehensive review of the latest literature and the works of key scholars, this study seeks to propose a model for the new-generation university that integrates the tenets of Industry 4.0, Society 5.0, and advanced digitalization.

The functional architecture of a new-generation university refers to the structures and processes that support the delivery of education, research, and community engagement. In the context of Industry 4.0 and Society 5.0, universities must adopt functional architectures that are flexible, technology-driven, and student-centered. This requires the integration of digital tools and platforms into all aspects of university operations, from teaching and learning to research and administration.

The traditional university structure, with its rigid hierarchy, fixed curriculums, and analog administrative systems, is ill-equipped to meet the challenges posed by the digital revolution. As the fourth industrial revolution reshapes industries, economies, and societies, higher education must likewise adapt to ensure that it continues to serve its critical role in preparing students for an increasingly complex and interconnected world.

Key challenges facing universities today include:

- Outdated governance models that hinder rapid adaptation to technological changes (Peters, 2017).
- Inflexible curriculums that fail to prepare students for careers in evolving industries driven by automation and data analytics (Toprak, et al., 2021b).
- Insufficient digital infrastructure and the slow integration of advanced technologies like AI, IoT, and big data analytics into educational delivery (Baygin et al., 2016).

Moreover, as universities expand their digital presence, they must address the growing demand for inclusive, accessible, and flexible education models. This entails designing curricula and learning environments that cater to diverse student populations, including remote learners and lifelong professionals.

1. Literature Review

1.1. Industry 4.0 and Higher Education

Industry 4.0 is characterized by the integration of cyber-physical systems, big data, automation, artificial intelligence (AI), and Internet of Things (IoT) into industrial processes. In the context of higher education, Industry 4.0 has revolutionized how universities operate,

requiring the incorporation of digital technologies into teaching, research, and administration. Universities must prepare students for a world dominated by automation, robotics, and data-driven decision-making, making digital literacy and interdisciplinary skills essential components of modern curriculums. Industry 4.0 challenges universities to integrate digital tools and methodologies into both their organizational structures and pedagogical practices. Technologies such as big data, robotics, artificial intelligence, and cloud computing are central to Industry 4.0, pushing universities toward the development of smart campuses (Zhou et al., 2015).

Through digitalization, universities are adopting AI-powered learning platforms, cloud-based infrastructure, and smart campuses. These tools enable personalized learning experiences, streamline administrative processes, and facilitate international collaboration. The integration of Industry 4.0 technologies into higher education fosters a more responsive, adaptive, and innovative learning environment, ensuring that universities remain competitive and aligned with the demands of future industries.

Scholars have explored the implications of Industry 4.0 on higher education, particularly regarding the need for universities to shift from traditional knowledge transmission to a more dynamic, skills-based curriculum (Roblek et al., 2016). Industry 4.0 emphasizes practical, hands-on learning and the cultivation of critical digital skills, including coding, data analysis, and machine learning (Lasi et al., 2014).

1.2. Society 5.0: A Human-Centered Approach

While Industry 4.0 focuses on technological advancements, Society 5.0 emphasizes a human-centered approach to digital transformation. Society 5.0, introduced by Japan, envisions a future where digital technologies are used not just to enhance productivity but to improve the quality of life for all people (Fukuyama, 2018; Ferreira & Serpa, 2018). In the higher education context, Society 5.0 emphasizes the role of universities in addressing societal challenges such as sustainability, health, and social equity through technological innovations.

The incorporation of Society 5.0 principles into higher education requires universities to focus on inclusive education, ensuring that digitalization benefits all students, including those from disadvantaged backgrounds. It also encourages the development of ethical AI and technologies that respect privacy and promote social well-being, aligning with the human-centered values of Society 5.0. Society 5.0 must focus on inclusive education, ensuring that technological advances contribute to societal well-being. Toprak et al. (2021a & 2021b) notes that universities must play a key role in bridging the gap between technological advancements and societal needs. He emphasizes that the integration of human-centric AI and digital platforms in education must prioritize ethical considerations, including the digital divide and data privacy (Aydin, 2024; Marina and Turb, 2023; Toprak,et al., 2021a & 2021b; O'Brien, 2020).

1.3. The Bologna Process: Ensuring Quality and International Standards

The Bologna Process provides a framework for ensuring quality and comparability in higher education across Europe. Established to create a European Higher Education Area (EHEA), the Bologna Process emphasizes standardization of degrees, the establishment of quality assurance mechanisms, and the promotion of mobility for students and academics (Wächter, 2004).

In light of Industry 4.0, Society 5.0, and digitalization, the Bologna Process serves as a foundation for ensuring that universities maintain high-quality educational standards while embracing new technological advancements. The emphasis on learning outcomes, skills-based education, and lifelong learning in the Bologna Process aligns closely with the demands of Industry 4.0, where continuous upskilling and adaptability are crucial.

Digitalization enhances the goals of the Bologna Process by facilitating virtual mobility, online degrees, and digital credentialing systems such as micro-credentials, which allow students to acquire specific skills recognized across the EHEA. Additionally, quality assurance systems, a cornerstone of the Bologna Process, must now incorporate digital metrics to assess the effectiveness of AI-driven platforms and online learning tools, ensuring that technological adoption maintains educational rigor.

1.4. Integrated Digitalization and Smart Universities

Digital transformation is more than the adoption of new technologies; it represents a fundamental change in how universities operate. Digital transformation is understood as a cyclical process involving four stages: digitization, digitalization, digital transformation, and digital readiness. These stages reflect a progressive shift in how universities manage information, learning environments, and institutional workflows. Toprak et al. (2019) highlights the importance of digital transformation in enhancing the efficiency of universities, particularly in relation to administrative operations and learning management systems (LMS). The integration of artificial intelligence (AI) and big data into the academic environment allows for the optimization of learning outcomes, personalized education, and enhanced decision-making in governance structures (Gros et al., 2012).

The use of digital platforms in higher education has been transformative, enabling new learning methods such as online courses, MOOCs (Massive Open Online Courses), and hybrid learning models. These tools not only improve access to education but also support the scalability of teaching and research programs. Digital transformation fosters a more integrated educational experience, streamlining communication and data management across departments.

Integrated digitalization refers to the seamless incorporation of digital technologies across all university functions, from teaching and research to administration and community engagement. Smart universities leverage AI, IoT, and big data analytics to create personalized learning experiences, streamline administrative processes, and foster collaboration between faculty, students, and external partners (Polin et al., 2023). Smart classrooms, which are equipped with advanced digital tools such as interactive whiteboards, AI-driven learning platforms, and IoT devices, are another important feature of the new-generation university. These classrooms provide a more engaging and interactive learning experience, allowing students to collaborate with their peers and instructors in real-time, regardless of their physical location (Zhou et al., 2015). Smart classrooms foster a student-centered learning environment, where education is personalized and tailored to the needs of each individual student.

Toprak's work on smart universities highlights the importance of developing a digital strategy that not only modernizes the physical infrastructure of universities but also enhances learning outcomes and operational efficiency (Toprak, et al., 2019, 2021b). Toprak et al. argues that the transformation of universities into digital ecosystems is critical for maintaining relevance in an increasingly competitive global education market.

Toprak's research on the intersection of digitalization and higher education provides essential insights into how universities can successfully transition into new-generation institutions. His works explore the role of digital governance in fostering innovation, the importance of integrating Industry 4.0 technologies into curricula, and the need for a student-centered learning environment (Toprak et al., 2018).

1.5 Interrelation of Industry 4.0, Society 5.0, Digitalization, and the Bologna Process in Higher Education

The convergence of Industry 4.0, Society 5.0, digitalization, and the Bologna Process marks a pivotal transformation in higher education. Each of these dimensions plays a critical role in

shaping universities into modern institutions that are responsive to the technological and societal demands of the 21st century.

Together, Industry 4.0, Society 5.0, digitalization, and the Bologna Process form a cohesive framework that drives the modernization of higher education. Industry 4.0 provides the technological backbone, enabling automation, AI, and big data to enhance learning and research environments. Society 5.0 ensures that these technologies serve humanity, fostering inclusivity, ethical innovation, and societal well-being. The Bologna Process sets the standards for quality and comparability, guiding universities in their adoption of digital technologies while ensuring that education remains student-centered and internationally competitive.

Ultimately, the synergy of these dimensions empowers universities to become new-generation institutions that are equipped to meet the challenges of the future, ensuring that both technology and human values remain at the heart of education.

2. Hot Topics in the New Generation University Understanding

The following dimensions should be taken into account fundamentally in the organizational and functional restructuring of the new generation university: quality assurance, accreditation, lifelong learning and recognition of prior learning, research and innovation, inclusivity and accessibility, curriculum and pedagogical innovation, internationalization and global collaboration (Toprak et al., 2016a & 2016b), and finally governance and organizational structure.

2.1. Quality Assurance and Accreditation in the New-Generation University

Quality assurance (QA) in higher education ensures that academic institutions meet defined standards of education, research, and administrative performance. It encompasses systematic processes for evaluating and improving the quality of teaching, learning, and administrative functions (Harvey, 2014). In the context of new-generation universities, QA mechanisms must align with international frameworks such as the European Standards and Guidelines for Quality Assurance (ESG) and other global benchmarks (Ryan, 2015).

Quality assurance systems ensure that institutions can provide evidence of continuous improvement. A critical part of QA involves the development of internal and external evaluation processes. Internal mechanisms, such as faculty assessments, student feedback, and course evaluations, must be supplemented by external audits to ensure transparency and accountability (Kleijnen, 2014). These systems are essential for maintaining accreditation and ensuring that graduates are prepared to meet the challenges of a competitive global workforce.

Quality assurance (QA) remains a cornerstone of institutional credibility and educational excellence. As Toprak et al. (2021a & 2021b) discusses, quality assurance frameworks must evolve in tandem with technological advancements and new educational paradigms. QA ensures that institutions can meet the demands of accreditation bodies, employers, and students alike, fostering a culture of continuous improvement within universities (Toprak et al., 2019).

In the context of the new-generation university, QA must incorporate both traditional metrics, such as teaching quality and research outputs, and newer indicators like digital literacy, innovation capacity, and global engagement (Ryan, 2015). Digital technologies support QA by automating data collection and analysis processes.

Accreditation serves as a formal recognition that an institution meets specific standards of academic quality. In an era where higher education is becoming increasingly globalized, accreditation plays a critical role in ensuring that degrees are recognized and respected internationally (Adiatma, Mahriadi & Suteki, 2022). Various accreditation bodies, such as the Higher Education Accreditation Commission (HEAC) or regional agencies, evaluate

institutions based on predetermined standards that often include curriculum quality, faculty qualifications, research outputs, and student support services.

In the process of accreditation, universities must demonstrate compliance with a series of criteria that reflect both academic rigor and operational efficiency. Accreditation is not only a mark of prestige but also an essential element in securing funding, attracting international students, and forming global partnerships (Stensaker & Harvey, 2011). Furthermore, accreditation processes encourage institutions to engage in continuous self-assessment, leading to long-term improvements in teaching, research, and administrative practices (Singh, 2017).

Toprak et al. (2019) further elaborates on how accreditation systems, aligned with global standards like ISCED (International Standard Classification of Education), are essential for maintaining the international competitiveness of universities. Accreditation ensures that universities meet international benchmarks, thereby enhancing student mobility, research collaboration, and the overall reputation of the institution (Schneider, 2019).

The ISCED framework provides a robust structure for categorizing educational programs and degrees, facilitating comparability across national borders. This is crucial for universities aiming to expand their global footprint (Toprak et al. 2020). Through international accreditation, universities can ensure their programs are recognized and valued globally, making them more attractive to prospective students and faculty.

2.2. Research and Innovation: Driving Academic Excellence

Research and innovation are the lifeblood of any higher education institution. A new-generation university fosters an environment where cutting-edge research can thrive and where the commercialization of research outputs is encouraged (Etzkowitz, 2016). Technology transfer offices play a critical role in connecting university research with industry needs, ensuring that academic innovations contribute to broader societal advancements (Siegel & Wright, 2015).

Collaborations between academia and industry, particularly in fields such as biotechnology, engineering, and information technology, have become central to the mission of many universities (Perkmann et al., 2013). These partnerships not only enhance the university's research profile but also provide students and faculty with valuable real-world experience.

Research is a fundamental component of any university's mission, and new-generation universities must excel in fostering innovative, impactful research. Toprak et al. (2019) discusses the importance of research in driving not only academic reputation but also practical solutions to societal challenges. Universities must create environments where faculty and students can engage in cutting-edge research, supported by technology and global collaboration.

The establishment of a Technology Transfer Office (TTO) is critical in this regard. TTOs facilitate the commercialization of research outputs, ensuring that innovations developed within the university can be transferred to the market (Toprak et al., 2020; Etzkowitz, 2016). This office also fosters partnerships with industry, enabling research to have a tangible impact on the economy and society.

The new-generation university must also foster a research and innovation ecosystem that supports interdisciplinary collaboration and the commercialization of research. This requires the establishment of research hubs and innovation labs, where faculty and students can work together on cutting-edge research projects that address real-world problems. These hubs must be equipped with the latest technologies, including AI, big data analytics, and robotics, to ensure that researchers have the tools they need to succeed (Perkmann et al., 2013).

Toprak et al. (2019) emphasizes the importance of technology transfer in the research and innovation ecosystem of a new-generation university. Universities must establish Technology Transfer Offices (TTOs) to facilitate the commercialization of research outputs, ensuring that innovations developed within the university are transferred to industry and society. This not only enhances the university's impact but also provides valuable real-world experience for students and faculty.

2.3. Curriculum Design and Pedagogical Innovation

One of the most significant challenges facing universities today is the need to redesign curricula to prepare students for the demands of Industry 4.0. Traditional curricula, which focus on theoretical knowledge and discipline-specific skills, are no longer sufficient in a world where automation, AI, and big data are transforming entire industries (Roblek et al., 2016). Instead, universities must adopt curricula that emphasize interdisciplinary learning, critical thinking, and the development of digital competencies.

Toprak et al. (2019, 2021a) argues that the new-generation university must offer skills-based curricula that are aligned with the needs of the modern workforce. This includes courses in data science, programming, and machine learning, as well as opportunities for students to gain hands-on experience through internships, co-op programs, and collaborative projects with industry partners. Furthermore, curricula must be flexible and adaptable, allowing students to tailor their education to their specific career goals and interests.

Curriculum development is central to the mission of a new-generation university. Universities must develop curricula that not only reflect academic rigor but also prepare students for the demands of the modern workforce. Toprak et al. (2019) emphasizes the need for curricula to incorporate interdisciplinary learning, critical thinking, and digital competencies.

One of the key innovations in curriculum design is the integration of practice-based learning and on-the-job training (OJT). Toprak et al. (2019) argues that universities must move beyond traditional theoretical instruction to provide students with practical, hands-on experience in their fields of study. This is particularly important in disciplines like engineering, medicine, and business, where real-world experience is essential for success.

2.4. Lifelong Learning and Inclusivity

Lifelong learning is another critical component of the new-generation university model. In an era of rapid technological change, individuals must continuously update their skills to remain competitive.

Inclusivity and accessibility are critical to creating equitable learning environments. A new-generation university must be committed to providing education to all students, regardless of background, ability, or socioeconomic status. Digital transformation offers numerous opportunities to improve accessibility, such as through online courses, digital learning materials, and assistive technologies (Seale, 2013).

Furthermore, inclusivity extends beyond technology to encompass curriculum design and institutional policies that promote diversity, equity, and inclusion (DEI) (Gurin et al., 2002). Universities must create learning environments that reflect the diverse needs of their student populations and that support all learners in achieving academic success (Yusof et al., 2018).

Toprak et al. (2021a & 2021b) also highlights the importance of inclusivity in lifelong learning. Universities must ensure that their programs are accessible to all, including students from disadvantaged backgrounds or those with disabilities. Digital platforms can play a significant role in this regard, offering flexible learning options that cater to diverse needs.

Blended learning, which combines traditional face-to-face instruction with online learning, is a key component of the functional architecture of a new-generation university. Blended learning allows for greater flexibility in the delivery of education, enabling students to access

course materials at their own pace and on their own schedule (Garrison & Vaughan, 2012). This is particularly important in the context of Industry 4.0, where students are increasingly seeking flexible learning options that allow them to balance their education with work and other commitments.

2.5. Curriculum and Pedagogical Innovations

The curriculum is at the heart of any educational institution, and new-generation universities must design programs that are flexible, future-oriented, and aligned with the needs of the global workforce. Curricula that emphasize interdisciplinary learning, critical thinking, and the development of digital competencies are essential in today's knowledge economy (Barnett, 2012).

Pedagogical innovations, including flipped classrooms, project-based learning, and competency-based education, offer new ways of engaging students and improving learning outcomes (Garrison & Vaughan, 2012). Additionally, the integration of digital tools, such as learning management systems and AI-driven tutoring systems, can support more effective and personalized learning experiences (Picciano, 2019).

2.6. Internationalization and Global Collaboration

Internationalization is a hallmark of a new-generation university. By forging partnerships with foreign institutions, participating in global research consortia, and promoting student and faculty exchanges, universities can enhance their global presence (Knight, 2015). International collaboration provides access to diverse perspectives and promotes innovation through cross-border knowledge exchange (Marginson, 2017).

Moreover, a commitment to internationalization can improve a university's rankings, attract high-caliber international students, and increase access to research funding from global organizations (Adiatma, Mahriadi & Suteki, 2022; Toprak et al, 2016a & 2016b).

2.7. Governance and Organizational Structure

Effective governance is essential for managing the complexities of a modern university. The adoption of integrated governance models that align with quality assurance and digital transformation strategies can create a more agile, responsive institution (de Boer et al., 2010).

A whole-institution approach ensures that every unit, from academic faculties to administrative departments, operates under a unified vision of excellence (Muftahu, 2023; Toprak&Erdoğan, 2012). The creation of specialized committees—such as digital transformation committees, quality assurance committees, and research development committees—can facilitate cross-functional collaboration and the achievement of institutional goals (Brennan & Shah, 2018).

The organizational architecture of a new-generation university must be designed to foster flexibility, innovation, and responsiveness to the challenges posed by Industry 4.0 and Society 5.0. Traditional hierarchical models, characterized by rigid administrative structures, are increasingly viewed as barriers to adaptation in the digital age (Sursock, 2015). Instead, universities must adopt more decentralized and dynamic governance frameworks, where decision-making is distributed across various levels of the institution, allowing for agility and the rapid implementation of new technologies and processes. The governance of a new-generation university must reflect its commitment to digital transformation and quality assurance. Toprak et al. (2021b) advocates for governance models that emphasize decentralization, collaboration, and accountability, moving away from traditional hierarchical structures that can stifle innovation and responsiveness.

2.7.1. Decentralized Governance

This decentralized structure allows for more efficient decision-making and ensures that key stakeholders, including faculty, students, and administrative staff, are involved in shaping university policies. The decentralization of governance is a key feature of the new-generation university. This model allows for greater autonomy at the faculty, departmental, and even individual level, enabling quicker adaptation to the evolving demands of students, industries, and technology. Decentralized governance models are particularly suited to universities adopting Industry 4.0 principles, as they allow for more flexible, interdisciplinary approaches to education and research (Muftahu, 2023; Toprak&Erdoğan, 2012).

Toprak et al. (2021a & 2021b) argues that decentralized governance is essential for fostering innovation in higher education. By empowering faculty and departments to experiment with new teaching methods, technologies, and curricula, universities can more effectively respond to the rapidly changing educational landscape. Moreover, this model promotes greater collaboration across departments and disciplines, which is crucial for addressing the complex, multifaceted problems of today's society.

2.7.2. Leadership in Digital Transformation

Digital transformation (DT) in universities is not simply about adopting new technologies; it involves the integration of digital tools into every facet of university operations, from teaching and learning to administrative functions and research. The digitization of universities is driven by advances in artificial intelligence (AI), big data, and the increasing use of digital platforms in higher education (Nagy & Burch, 2021).

A new-generation university leverages digital technologies to enhance the learning experience, increase operational efficiency, and expand its global reach. Online learning platforms, digital libraries, and data analytics tools are just some of the technologies reshaping how universities function (Picciano, 2019). The COVID-19 pandemic accelerated this transformation, highlighting the necessity for institutions to adopt flexible, scalable, and resilient digital infrastructures (Bozkurt et al., 2020).

Moreover, digital transformation offers universities the tools needed to personalize education for students. Adaptive learning technologies, for instance, allow for customized learning pathways that meet individual student needs. Such innovations not only improve learning outcomes but also foster student engagement and retention (Gros et al., 2012).

While decentralization is important, effective leadership remains a critical component of the organizational architecture of the new-generation university. Leaders must champion digital transformation, driving the adoption of new technologies and fostering a culture of innovation throughout the institution. This requires a leadership team that is not only well-versed in the technical aspects of digitalization but also committed to promoting inclusivity, accessibility, and ethical considerations in the use of technology (Olatunbosun-Bartholomew, 2024).

Toprak et al. (2019) emphasize the role of visionary leadership in the digital transformation of universities. He argues that leaders must act as digital champions, advocating for the integration of AI, big data, and IoT into both academic and administrative functions. Furthermore, they must be proactive in addressing the potential challenges of digitalization, such as data privacy, security, and the digital divide.

2.7.3. Collaborative Governance Model: Decentralized and Inclusive

In addition to decentralization and strong leadership, collaborative governance models are essential for ensuring that all stakeholders are involved in the decision-making process. This includes not only faculty and administrators but also students, industry partners, and community members. By fostering collaboration between these groups, universities can ensure that their policies and practices are aligned with the needs of their various

constituencies (Kezar & Holcombe, 2017). The governance model shall include the establishment of specialized committees for various functions. Effective governance requires the creation of committees that align with the university's strategic priorities. These bodies play a pivotal role in ensuring that the university's strategic objectives are met and that there is alignment between policy development and implementation. The establishment of an internal control and internal audit office, for instance, ensures that governance practices are transparent and that financial and operational risks are mitigated. This office, along with others, forms the backbone of a university's governance model, ensuring that policies are not only developed but effectively executed.

Collaborative governance models are particularly important in the context of Industry 4.0 and Society 5.0, where the boundaries between education, industry, and society are increasingly blurred. Universities must engage with external partners to ensure that their curricula are aligned with industry needs and that their research efforts are addressing real-world challenges (Polin et al., 2023). Toprak et al. (2021a & 2021b) highlights the importance of industry-university partnerships in fostering innovation and ensuring that students are equipped with the skills necessary for success in the modern workforce.

Effective governance in the new-generation university model is decentralized, empowering departments and individuals to innovate while maintaining a unified strategic vision:

Decentralized Decision-Making: University faculties and departments are given autonomy to adapt to technological changes and design their curricula and research agendas, promoting agility and responsiveness (Toprak et al, 2019). This reduces bureaucratic delays and allows for quicker implementation of innovations.

Stakeholder Collaboration: Governance involves not just faculty and administration, but also students, industry partners, and community leaders. By fostering these collaborations, universities can align their strategies with societal needs and industry demands, supporting Society 5.0's human-centered vision (Fukuyama, 2018; Ferreira & Serpa, 2018).

Public-Private Partnerships (PPPs): Universities partner with private sectors and governments to co-develop research projects and digital infrastructure. This allows universities to overcome financial barriers while staying at the forefront of technological innovation (Toprak et al., 2019).

2.7.4. Conclusion of the Model

This higher education model integrates the core tenets of Industry 4.0, Society 5.0, and Toprak's vision for digital transformation in universities. By focusing on advanced digital infrastructure, flexible student-centered learning, and collaborative, decentralized governance, the model positions universities to meet the complex demands of the digital era while fostering innovation and societal well-being. This holistic approach ensures that universities remain relevant and competitive in a global landscape, ultimately preparing students for the future workforce and contributing positively to society.

2.8. Case Studies: Examples of New-Generation Universities

To further illustrate the organizational and functional architecture of the new-generation university, this section will explore case studies of universities that have successfully adopted the principles of Industry 4.0 and Society 5.0. Examples include institutions such as the Massachusetts Institute of Technology (MIT), which has embraced digital transformation through its MIT OpenCourseWare initiative, and Japan's Keio University, which has integrated Society 5.0 principles into its research and teaching programs.

These case studies will highlight the strategies and best practices employed by these institutions, as well as the challenges they have faced in their journey toward becoming new-generation universities. By examining these examples, this section will provide valuable

insights into how other universities can successfully navigate the digital transformation process.

3. Proposed Model for a New-Generation University

This proposed higher education model is designed to align with the principles of Industry 4.0, Society 5.0, and integrated digitalization. The model emphasizes a decentralized, flexible, and innovation-driven framework that meets the needs of both students and society in the digital age. Creating a flexible, student-centered institution that leverages technology to enhance learning, research, and administration is key in the model. It focuses on three main pillars: Digital Infrastructure, Student-Centered Learning, and Collaborative Governance.

3.1. Digital Infrastructure: Smart, Data-Driven University Ecosystem

The first pillar of the model is the creation of a smart university that integrates cutting-edge digital technologies across all functions. At the core of the new-generation university model is a robust digital infrastructure. Smart university implies the integration of AI-driven learning platforms, smart classrooms, and cloud-based research hubs. These technologies enable personalized learning experiences, streamline administrative processes, and facilitate collaboration across disciplines and geographies.

AI-driven Learning Platforms: Personalized learning paths are created using AI and learning analytics, tailoring education to individual student needs, abilities, and goals. Real-time feedback and predictive analytics help optimize student success.

Smart Classrooms and IoT Integration: Classrooms equipped with interactive technologies and IoT devices allow for a more immersive learning experience. These environments support blended learning, enabling seamless transitions between online and in-person instruction.

Research Hubs and Digital Labs: These spaces use big data analytics, AI, and cloud computing to facilitate cutting-edge interdisciplinary research. They foster collaboration between departments, industries, and global partners, as Toprak et al. (2019) emphasizes the importance of technology transfer and real-world applications of research.

AI and Learning Analytics: AI-driven platforms can analyze student data in real time, providing personalized feedback and recommendations that help students stay on track and improve their learning outcomes (Gros et al., 2012). Instructors can also use these insights to tailor their teaching methods to the needs of individual students, creating a more adaptive learning environment.

Smart Classrooms and IoT: Smart classrooms, equipped with IoT devices, interactive whiteboards, and real-time data collection tools, foster collaboration and active learning. These technologies enable students to engage with course material in more dynamic ways and facilitate remote learning for students who are unable to attend classes in person (Polin et al., 2023).

3.2. Student-Centered Learning: Skills-Based Flexible Curriculum Design

The curriculum in a new-generation university must be interdisciplinary and skills-based, reflecting the needs of Industry 4.0. This means designing programs that emphasize critical thinking, digital literacy, and problem-solving skills, rather than simply transmitting theoretical knowledge. Universities should offer modular, stackable credentials that allow students to customize their learning pathways and acquire specific skills that are in demand in the labor market (Roblek et al., 2016).

This model redefines the university's role in preparing students for the workforce of the future by adopting a flexible and skills-based curriculum:

Interdisciplinary and Modular Programs: Based on Toprak's insights, curricula are designed to integrate core disciplines with emerging fields such as data science, machine learning, and

robotics. Students are given the flexibility to customize their learning paths, focusing on skills relevant to Industry 4.0.

Lifelong Learning: The new-generation university must also embrace lifelong learning, offering flexible learning opportunities for working professionals and non-traditional students. This includes online courses, micro-credentials, and professional development programs that allow individuals to upskill or reskill throughout their careers (Toprak, 2018). Universities offer online and modular credentials that cater to working professionals and non-traditional students. These courses focus on upskilling and reskilling, enabling learners to stay competitive in a constantly evolving job market (Toprak et al., 2019).

Experiential and Project-Based Learning: The curriculum emphasizes hands-on experience through internships, real-world projects, and collaboration with industries. This focus on practical experience ensures that students are not only knowledgeable but also job-ready upon graduation.

3.3. Research and Innovation Hubs

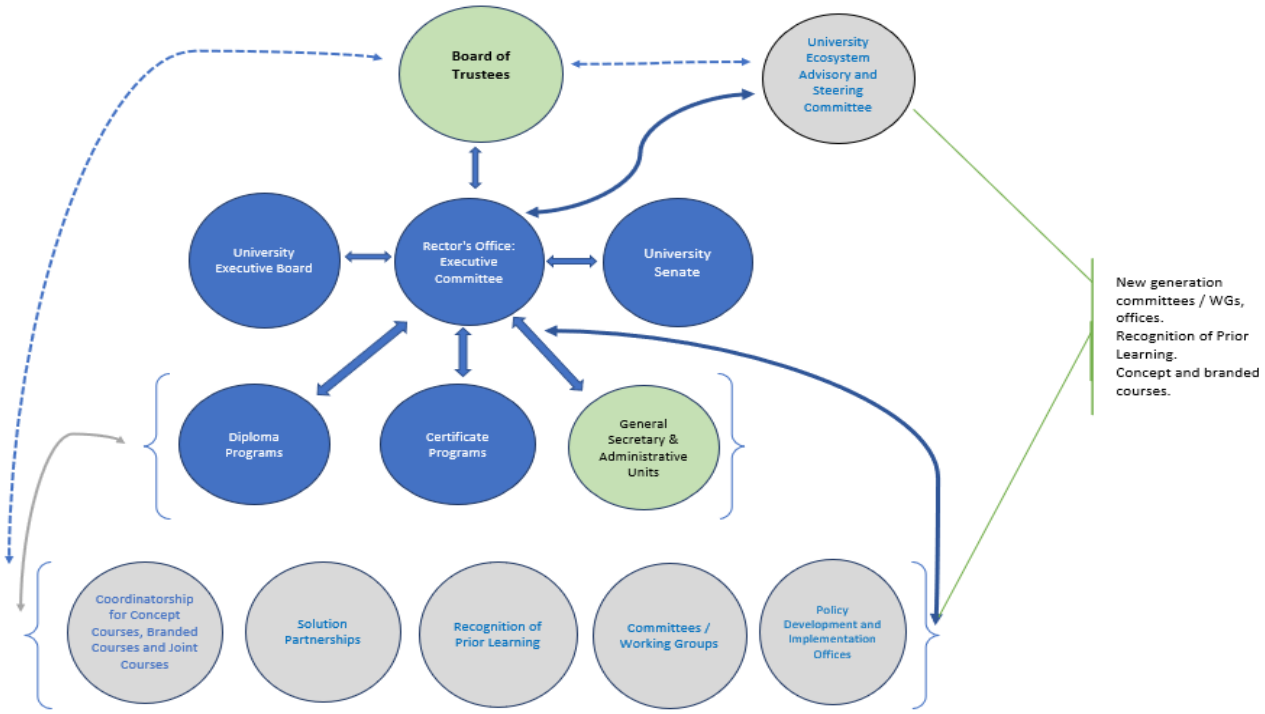
Research is a critical component of the new-generation university model. Universities must establish interdisciplinary research hubs that focus on addressing complex global challenges, such as climate change, healthcare innovation, and sustainable development. These hubs should be equipped with the latest technologies, including AI, big data analytics, and robotics, to ensure that researchers have the tools they need to drive innovation.

Technology Transfer and Commercialization: Universities must also establish Technology Transfer Offices (TTOs) that facilitate the commercialization of research outputs. By forming partnerships with industry and government, universities can ensure that their research has a tangible impact on society and the economy (Perkmann et al., 2013).

3.4. Governance and Leadership

The governance model of the new-generation university must be decentralized, collaborative, and transparent. This allows for more agile decision-making and greater involvement of faculty, students, and external partners in shaping the direction of the institution (Kezar & Holcombe, 2017). Leadership must play a proactive role in driving digital transformation, fostering a culture of innovation, and addressing the challenges of digitalization, such as data privacy and cybersecurity.

Figure 1. New Generation University Model (Foundation University)
(21st century skills, interactive, active participation, corporate governance principles)

Source: Author

4. Challenges and Barriers

While the transition to a new-generation university presents exciting opportunities, it also introduces significant challenges. These obstacles are often technological, financial, cultural, and institutional. Identifying and addressing these challenges is critical for the successful implementation of Industry 4.0, Society 5.0, and integrated digitalization principles in higher education.

4.1. Technological Barriers

The rapid pace of technological advancement poses a major challenge for universities. Keeping up with the latest innovations, such as AI, IoT, and robotics, requires significant investment in digital infrastructure. Many universities, particularly those in developing countries, lack the financial resources to acquire cutting-edge technologies or to train faculty and staff in their use (Olatunbosun-Bartholomew, 2024). Moreover, integrating these technologies into existing academic structures can be a complex and time-consuming process, particularly when legacy systems and outdated infrastructure are involved.

In addition to infrastructure, the implementation of cybersecurity measures is critical as universities become more reliant on digital systems. Uma-Maheswari et al. (2023) point out that the increasing use of data-driven platforms and cloud computing raises concerns about data privacy, security, and compliance with regulations such as the General Data Protection Regulation (GDPR). Universities must allocate resources to ensure that they can safeguard sensitive information and maintain the trust of students, faculty, and external partners.

4.2. Financial Barriers

The digital transformation of universities requires substantial financial investment. New technologies, including smart classrooms, cloud-based systems, and research hubs, come with high initial setup costs and ongoing maintenance expenses (Polin et al., 2023). In addition, universities must invest in human capital, providing faculty and staff with the training and skills needed to effectively integrate digital tools into their teaching, research, and administrative roles.

Universities often face tight budgets, and securing funding for digital transformation can be difficult, especially in the absence of government support or private sector partnerships. Toprak et al. (2019) emphasizes the importance of exploring public-private partnerships as a means of overcoming financial barriers. Collaborating with industry partners can help universities access the resources they need to modernize their infrastructure and remain competitive in a rapidly evolving educational landscape.

4.3. Cultural Barriers

Cultural resistance to change is another significant barrier to the successful implementation of a new-generation university model. Faculty and administrators who are accustomed to traditional methods of teaching and governance may be reluctant to embrace new technologies or adopt new practices (Baygin et al., 2016). This resistance can slow the pace of digital transformation and hinder the institution's ability to adapt to the demands of Industry 4.0 and Society 5.0.

Addressing cultural resistance requires strong leadership and a clear communication strategy. University leaders must articulate the benefits of digital transformation and create a culture of innovation that encourages experimentation and collaboration. Toprak et al. (2021a & 2021b) stresses the importance of involving all stakeholders in the transformation process, ensuring that faculty, staff, and students have a voice in shaping the future of the institution.

4.4. Institutional Barriers

Institutional inertia, characterized by rigid hierarchies and slow decision-making processes, can also impede the transition to a new-generation university. Traditional governance models are often ill-suited to the fast-paced, technology-driven environment of Industry 4.0. As Toprak et al. (2019) points out, universities must adopt decentralized governance structures that allow for greater flexibility and responsiveness.

In addition, the bureaucratic nature of many universities can hinder the implementation of new initiatives. Streamlining administrative processes and reducing bureaucratic red tape is essential for fostering a culture of innovation and enabling the rapid adoption of new technologies (Muftahu, 2023; Toprak&Erdoğan, 2012).

Conclusion

The transition to a new-generation university, based on the principles of Industry 4.0, Society 5.0, and integrated digitalization, requires a fundamental rethinking of the organizational and functional architecture of higher education institutions. The framework for a new-generation university is built on the pillars of quality assurance, accreditation, and digital transformation. These elements work together to create an innovative, globally competitive institution that is prepared to meet the challenges of the 21st century. By fostering a culture of continuous improvement, embracing digital tools, and engaging in global collaboration, universities can provide high-quality education that is both accessible and relevant to today’s students.

This paper has outlined the key elements of a new-generation university model, including the adoption of advanced digital infrastructure, flexible curriculum design, research and innovation hubs, and decentralized governance structures.

Despite the many opportunities presented by this transformation, universities must also address significant challenges, including technological, financial, cultural, and institutional barriers. By leveraging the latest technologies, fostering collaboration between academia and industry, and embracing a culture of lifelong learning, universities can position themselves as leaders in the digital age.

The new-generation university is an institution that embraces digital transformation, fosters a culture of quality assurance, and adopts innovative governance models to ensure long-term

sustainability and success. As demonstrated by various universities' strategic initiatives, these pillars are essential for any university seeking to remain competitive in the 21st century.

Through the integration of technology, the establishment of transparent governance structures, and a commitment to continuous improvement, universities can create an environment that promotes academic excellence, research innovation, and global engagement.

As Toprak et al. (2021a & 2021b) highlights, universities must not only embrace digitalization but also ensure that it serves the broader goal of enhancing student outcomes and contributing to societal well-being. In doing so, they can fulfill their mission of preparing students for the complex challenges of the 21st century.

The aim of the study is to provide the following contributions to the literature and practice of the new generation university model.

Contributions to the Literature:

- Integration of industry 4.0 and society 5.0 in higher education
- 21st century skills-based and interdisciplinary curriculum development
- Digital transformation in university governance
- Blended learning and smart campuses
- Role of universities in ethical and inclusive technology implementation
- Collaborative public-private partnerships
- Technology transfer and commercialization of research

Contributions to practice:

- Operationalizing digital infrastructure
- Decentralized and collaborative governance models
- Personalized learning environments
- Lifelong learning and flexible education pathways
- Recognition of prior learning
- Inclusive digitalization
- Implementation of interdisciplinary research hubs
- Public-private partnerships for innovation
- Technology-driven ethical education

References

Adiatma, T., Mahriadi, N. & Suteki, M. (2022). Importance of International Accreditation for Global Recognition for Higher Education. *Journal of Digital Learning and Distance Education, 1*(5), 195-199.

Arenas, J. et al. (2022). Smart Campus: Concepts, Development and Future. *IEEE 28th International Conference on Engineering, Technology and Innovation (ICE/ITMC) & 31st International Association for Management of Technology (IAMOT) Joint Conference*, Nancy, France, pp. 1-7, doi: 10.1109/ICE/ITMC-IAMOT55089.2022.10033214.

Aydin, I. (2024). Ethical Issues in Educational Technology. *Kastamonu Education Journal*, 32(1), 138-158 doi: 10.24106/kefdergi.1426735.

Barnett, R. (2012). *The future university: Ideas and Possibilities*. Ed., Routledge, 233 pp. ISBN:978-0-414-82425-5.

Baygin, M., Yetis, H., Karakose, M. & Akin, E. (2016). An Effect Analysis of Industry 4.0 to Higher Education. *15th International Conference on Information Technology Based Higher Education and Training (ITHET)*, pp.1-4.

Ferreira, C. M. & Serpa, S. (2018). Society 5.0 and Social Development: Contributions to a Discussion. *Management and Organizational Studies*. 5(4), 26-31.

Fukuyama, M. (2018). Society 5.0: Aiming for A New Human-Centered Society. *Japan Spotlight*, 1(5), 47-50.

Garrison, D. R. & Vaughan, N. D. (2012). *Blended Learning in Higher Education: Framework, Principles, and Guidelines*. Jossey-Bass, 272 p.

Gros, B., Garcia, I. & Escofet, A. (2012). Beyond the Net Generation Debate: A Comparison between Digital Learners in Face-to-Face and Virtual Universities. *The International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 13(4), 190–210. https://doi.org/10.19173/irrodl.v13i4.1305

Kezar, A. & Holcombe, E. (2017). Shared leadership in higher education: Important lessons from research and practice. *American Council on Education*. 29p.

Lasi, H., Fettke, P., Kemper, H. G., Feld, T. & Hoffmann, M. (2014). Industry 4.0. *Business & Information Systems Engineering*, 6(4), 239-242. https://doi.org/10.1007/s12599-014-0334-4.

Lemaitre, M.J. & Karakhanyan, S. (2018). Quality Assurance in Higher Education, A Global Perspective. in, *Encyclopedia of International Higher Education Systems and Institutions*. Springer, Dordrecht. https://doi.org/10.1007/978-94-017-9553-1_263-1

Marina, V.I. & Tur, G. (2023). Ethical Issues in the Use of Technologies in Education Settings: A Scoping Review. *Education in the Knowledge Society*. 25, 19p.

Muftahu, M. (2023), The Governance and Management of Higher Education in the Commonwealth of Asia: Sharing the Asian Experience for the Common Good in the Commonwealth of Africa. *Journal of Comparative & International Higher Education*. 15(3), 48-62. DOI: 10.32674/jcihe.v15i3.3984 | https://ojed.org/jcihe

O'Brien, J. (2020). Digital Ethics in Higher Education. *Educause Review*. 2, 12-43.

Olatunbosun-Bartholomew, J., Obianuju-Clement, O. & Kazeem, S. (2024). Digital Transformation in Education: Strategies for Effective Implementation, *World Journal of Advanced Research and Reviews*, 23(02), 2785–2799. DOI: 10.30574/wjarr.2024.23.2.2668.

Perkmann, M. et al. (2013). Academic Engagement and Commercialisation: A Review of the Literature on University-Industry Relations. *Research Policy*, 42(2), 423-442.

Polin, K. et al. (2023). *The Making of Smart Campus: A Review and Conceptual Framework. Buildings*. 13(891), 22p. https://doi.org/10.3390/buildings13040891

Poszytek, P. (2024). *Digital Transformation in Educational Organizations: Leadership, Innovation and Industry 4.0*. New York: Routledge. 237p.

Roblek, V., Meško, M. & Krapež, A. (2016). A Complex View of Industry 4.0. *Sage Open*, 6(2), https://doi.org/10.1177/2158244016653987.

Ryan, P. (2015). Quality Assurance in Higher Education: A Review of Literature. *Higher Learning Research Communications*, 5(4), 12p. http://dx.doi.org/10.18870/hlrc.v5i4.257

Toprak, M. & Erdoğan, A. (2012). Governance of Higher Education in Turkey, with Armağan Erdoğan, *Leadership and Governance in Higher Education*. 3, 95-120.

Toprak, M. et al. (2016a). The Internationalization of Higher Education in Turkey: Creating an Index. *Education and Science*, 41(187), 1-28.

Toprak, M. et al. (2016b). Being A University Student in Turkey: A Comparative Study in the Context of City People, Turkish and International Students. *Journal of Higher Education*, 6(2), 49–61.

Toprak, M. et al. (2019). Developing A Tool for Quality Assurance and Accreditation of a New Generation University in the Digitalized Society: The Case of a Thematic-Technical University. *Oikos Economics*, 7(2), 69-89.

Toprak, M. et al. (2021a). New Generation University: A Model Proposal, *Journal of Higher Education*, 11(2 Pt 1), 344-362, doi:10.2399/yod.21.210226.

Toprak, M. et al. (2021b). Digital Transformation, Research University and Restructuring of Higher Education: A Model Proposal for Istanbul University Faculty of Economics. *Journal of Economy Culture and Society*, 63, 67-92, doi: 10.26650/JECS2020-801234.

Uma-Maheswari, J. et al. (2023). Data Privacy and Security in Cloud Computing Environments. *International Conference on Newer Engineering Concepts and Technology (ICONNECT-2023)*. E3S Web Conference. 399, 9p. https://doi.org/10.1051/e3sconf/202339904040.

Wächter, B. (2004). The Bologna Process: Developments and Prospects. *European Journal of Education, Research, Development and Policy*, 39(3), 265-273. https://doi.org/10.1111/j.1465-3435.2004.00182.x

Yusof, N. et al. (2018). Managing Diversity in Higher Education: A Strategic Communication Approach. *Journal of Asian Pacific Communication.* 28(1), 41-60. DOI: 10.1075/japc.00003.

Zhou, K., Liu, T. & Zhou, L. (2015). Industry 4.0: Towards Future Industrial Opportunities and Challenges. *12th International Conference on Fuzzy Systems and Knowledge Discovery (FSKD)*, Zhangjiajie, 15-17 August 2015, 2147-2152. https://doi.org/10.1109/FSKD.2015.7382284.

.

A MODEL OF ACCUMULATION-CONCENTRATION-AND-DEEPENING FOR UNIVERSITIES

Ahmet KARA[2]

Abstract

Universities in the developing countries have been widely trapped into problem-prone low-performance states preventing them from making sustainably decisive contributions to the science and civilization in the modern age. Solutions to this problem require in-depth analyses exploring the causes, interlinked dimensions and the dynamics forming and perpetuating the trap in question and the associated problems. In this paper, we will take a step toward analyzing a subset of these problems by constructing an appropriate simulation model.

We will make use of the "system dynamics method" to begin constructing what we call "an accumulation-concentration-and-deepening" model for universities. Using the model and some hypothetical data, we have shown how one can derive the trajectories for the human capital, physical capital, and social capital as well as the capital accumulation, concentration and deepening paths. These trajectories and paths could be instrumental in exploring the long-term development strategies and short-term optimization problems. As an example, we demonstrated the derivation of the optimal values of the dynamic capital adjustment parameters as well as subsidies that will maximize the university's overall production.

The key is to help open up creative modeling paths that can get the university systems in question out of the existing pervasive traps.

Key words: Low performance trap. Human capital accumulation, concentration, and deepening. Simulation. Universities.

ÜNİVERSİTELER İÇİN BİR BİRİKME-YOĞUNLAŞMA-DERİNLEŞME MODELİ

Özet

Gelişmekte olan ülkelerdeki üniversitelerin önemli bir bölümü, bilim ve uygarlığa kalıcı katkılarda bulunmayı zorlaştıran düşük-performans dengelerine kilitlenmiş gözükmektedirler. Problemin çözümü, ilgili dengeleri oluşturan ve tahkim eden nedenlerin ve iç içe geçmiş dinamiklerin derinlemesine bir analizini gerektirmektedir. Bu makalede, uygun bir simülasyon modeli kurarak, bu problemin analizine dönük bir adım atacağız.

Sistem dinamiği yöntemine dayalı olarak kuracağımız ve "birikme-yoğunlama-derinleşme" adını vereceğimiz model, üniversiteler için anahtar niteliği taşıyan bazı süreçleri inceleyecektir. Beşeri sermaye, fiziki sermaye ve sosyal sermaye kavramları üzerine kurgulanacak modelden hareketle, üniversitelerin gelişme stratejileriyle ilişkili birikme, yoğunlaşma ve derinleşme patikaları simüle edilecektir. Modelde, beşeri sermaye ve fiziki sermaye stok değişkenleri olarak alınacak, stok değişkelerindeki değişimler de akış değişkeleri olarak tasarlanacaktır. Sosyal sermayeyi de içerek diğer değişkenler ise yardımcı değişkenler olarak modele dahil edileceklerdir. Bu değişkenler arası nedensel bağlantıları içeren geribildirim döngüleri izah edilecektir. Model, üniversitelerin uzun dönem gelişme stratejileri ve kısa dönem optimizasyon problemlerini inceleme imkanı da verecektir. Örnekleme amaçlı olarak, üniversitenin toplam üretimini maksimize eden dinamik sermaye ayarlanma katsayıları ve sübvansiyonların optimal değerlerinin nasıl hesaplanabileceği gösterilecektir.

Makaledeki genel amaç, gelişmekte olan ülke üniversitelerinin önemli bir bölümünü etkileyen düşük performans dengelerinden nasıl çıkılabileceğine dair teorik ve pratik değeri olan modelleme denemeleri yapmak ve buna ilişkin bir araştırma programına zemin hazırlamaktır.

Anahtar kelimeler: Düşük performans tuzağı. Sermaye birikimi, yoğunlaşması ve derinleşmesi süreçleri. Simülasyon. Üniversiteler.

Introduction

Many of the modern scientific institutions have been facing an existential challenge in the information age. The challenge in question manifests itself in the relative inability of these institutions to cope with the speed, productivity and creativity characterizing the new era. The unfolding dynamics that the information age has set in motion has created a complex set of new issues as well as issues that are intricately convoluted with the old ones – issues that need to be dealt with in an in-depth and comprehensive manner. There are works in the literature

[2] Prof. Dr., Istanbul Commerce University, Istanbul, Turkey, kara2010@ticaret.edu.tr.

exploring various dimensions of some of these issues. Among these are Qu, Zhao &Xie (2022), which explores artificial intelligence in educational models, Simai (2003), which examines knowledge, research, development and innovations in the context of a research program, Ryzheva et al. (2024), which analyzes artificial intelligence in higher education with opportunities and challenges, Hayrinen-Alestalo & Peltola (2006), which explores the issue of a market-oriented university, Parilli & Elola (2012), which tackles the SME innovation in relation to the strength of science and technology, Kara (2013a,b, 2015, 2018, 2019, 2023), which investigate various issues in higher education, Dzisah (2007), which studies university as a catalyst for the science-based knowledge economy, Metcalfe (2010), which explores the university and business relations, Barlas & Diker (2000), which constructs a game for strategic university management, Arocena, Göransson, & Sutz (2015), which deals with knowledge policies and universities in developing countries, Shin (2009), which delves into the issue of building a world-class research university and Konia & Yao (2013), which looks at the issue of simulation in relation to education. The issues covered in these works concerning development and human capital are of particular interest to what we intend to analyze in this paper.

Though the literature's coverage is fairly extensive, many intricate dimensions of the relevant issues deserve further exploration. In this short paper, we will make use of Kara (2023) to produce a model of accumulation, concentration and deepening for universities that could facilitate the design of developmental strategies for educational institutions.

1. The Model

1.1. The basic structure

Consider a university employing human capital, physical capital and social capital to produce educational and scientific services.[3] For the sake of simplicity, we will assume, in this paper, that the main forms of capital are the human capital and physical capital from which the social capital is derived (This assumption could be relaxed in future works). Let D^{HC}_t and SHC_t represent the quantity demanded and quantity supplied, at time t, of human capital respectively. For simplicity, suppose that D^{HCt}_t depends on the price human capital (P^{HC}_t), the price of physical capital (P^{PC}_t), the total value of the university's services (Q_t) and a stochastic term (u_{1t}). S^{HC}_t on the other hand is assumed to depend only on the price of the human capital. Suppose that D^{HC}_t takes the following logarithmic form:

$$\ln D^{HC}_t = \ln Q_t/(r_1+r_2) - \ln A_t/(r_1+r_2) - ((r_2)/(r_1+r_2)).\ln(P^{HK}_t) + ((r_2)/(c_1+c_2+r_1+r_2)).\ln(P^{NHK}_t) + ((r_2)/(r_1+r_2)).\ln(r_1) - ((r_2)/(r_1+r_2)).\ln(r_2) + u_{1t},$$

where A_t is the university-specific total factor productivity term. u_{1t}, is a demand-related and normally distributed stochastic term. r_1 and r_2 are the exponents of the human capital and physical capital inputs in the production function, which we assumed to be of Cobb-Douglas type:

$$Q_t = A_t HC_t^{r_1} PC_t^{r_2} \quad (5)$$

r_1 and r_2 are the exponents of HCt and PCt that have non-stochastic and stochastic parts and depend on policy variables s^{HC}_t and s^{PC}_t as well as on the overall level of capital investment

[3]Definitions of various forms of capital (i.e., human capital, physical capital and social capital) are given in OECD (2001), Lin (2001) and Kara (2018).

(CI), which is a function of the total value of the human capital and physical capital. For the sake of convenience, suppose that:

$r_1 = c_1 + a.s.\ln Investment + z_1$

$r_2 = c_2 + b.(q-s).\ln Investment + z_2$,

where a and b are coefficients. q is an overall subsidy parameter, the value of which is to be decided by the university management. s is a proxy for s^{HC}_t and(q-s) is a proxy for s^{PC}_t. z1 and z2 are normally distributed stochastic terms. We will assume that CI depends on the value of total capital in the following manner (Kara 2023). The logarithm of the total output is defined to be the total performance.

$\ln CI = \alpha.\ln(P^{HC}_t.HC_t + P^{PC}_t.PC_t)),\ 0<\alpha<1.$

An explicit supply function is assumed to be of the following form

$\ln S^{HK}_t = \ln(c-d/(m.P^{HK}_t)) + v_{1t}.$

where v_{1t} is a human-capital-supply-related stochastic factor. m is a constant (a real number).

The theorize about the dynamics of the human capital over time, we will assume the following dynamic of adjustment relating the ratio of human capital over time to ratio of demand and supply for human capital.

$$\frac{HC_{t+1}}{HC_t} = \left(\frac{D_t^{HC}}{S_t^{HC}}\right)^{k1} \qquad (7)$$

where k1 is the coefficient of adjustment. Incorporating the demand and supply functions into this equation, we end up with a stochastic difference equation which we will use for simulation purposes.

Regarding the physical capital, we will assume the following explicit forms for demand (D^{PC}_t) and supply (S^{PC}_t):

$\ln D^{PC}_t = \ln Q_t/(r_1+r_2) - \ln A_t/(r_1+r_2) + ((r_1)/(r_1+r_2)).\ln(P^{HK}_t) - ((r_1)/(r_1+r_2)).\ln(P^{NHK}_t) + ((r_1)/(r_1+r_2)).\ln(r_2) - ((r_1)/(r_1+r_2)).\ln(r_1) + u_{2t}.$ (10)

$\ln S^{NHK}_t = \ln(n_1+n_2P^{NHK}_t) + v_{2t}.,$

where n_1 and n_2 are constants and u_{2t}. and v_{2t} are demand-side and supply-side normally distributed stochastic terms respectively.

The dynamic adjustment equation for the physical capital is of the following form:

$$\frac{PC_{t+1}}{PC_t} = \left(\frac{D_t^{PC}}{S_t^{PC}}\right)^{k2}. \qquad (12)$$

where k_2 is the coefficient of adjustment.

We will assume that social capital (SC_t) depends on human capital and physical capital in the following manner.

$SC_t = \theta_1.HC_t + \theta_2.PC_t.$

We will now define a few concepts concerning the accumulation, concentration and deepening of human capital and physical capital and an innovation performance function associated with all these concepts.

(i) Accumulation of human capital = the accumulated quantity of human capital.

(ii) Concentration of human capital = (Price of human capital*Quantity of human capital)/(Price of human capital*Quantity of human capital + Price of physical capital*Quantity of human capital.

(iii) Deepening of human capital = $r_1 + \mu_1$*human capital + μ_2*physical capital + μ_3*social capital.

(iv) Accumulation of physical capital = the accumulated quantity of physical capital.

(v) Concentration of physical capital = (Price of physical capital*Quantity of physical capital)/(Price of human capital*Quantity of human capital + Price of physical capital*Quantity of human capital).

(vi) Deepening of physical capital = r_2.

(vii) Innovation performance (IP) for the university is taken to be the market value of the accumulated processes, the source of which is associated with the scientific and educational works undertaken within the university. It seems reasonable to posit that the innovation performance for a university is a function of the accumulation, concentration and deepening of human capital and physical capital as well as the accumulation of social capital. Thus,

II =δ_0 + δ_1*Human capital accumulation + δ_2*Human capital concentration + δ_3*Human capital deepening + δ_4*Physical capital accumulation + δ_5*Physical capital concentration + δ_6*Physical capital deepening + δ_7* Social capital accumulation.

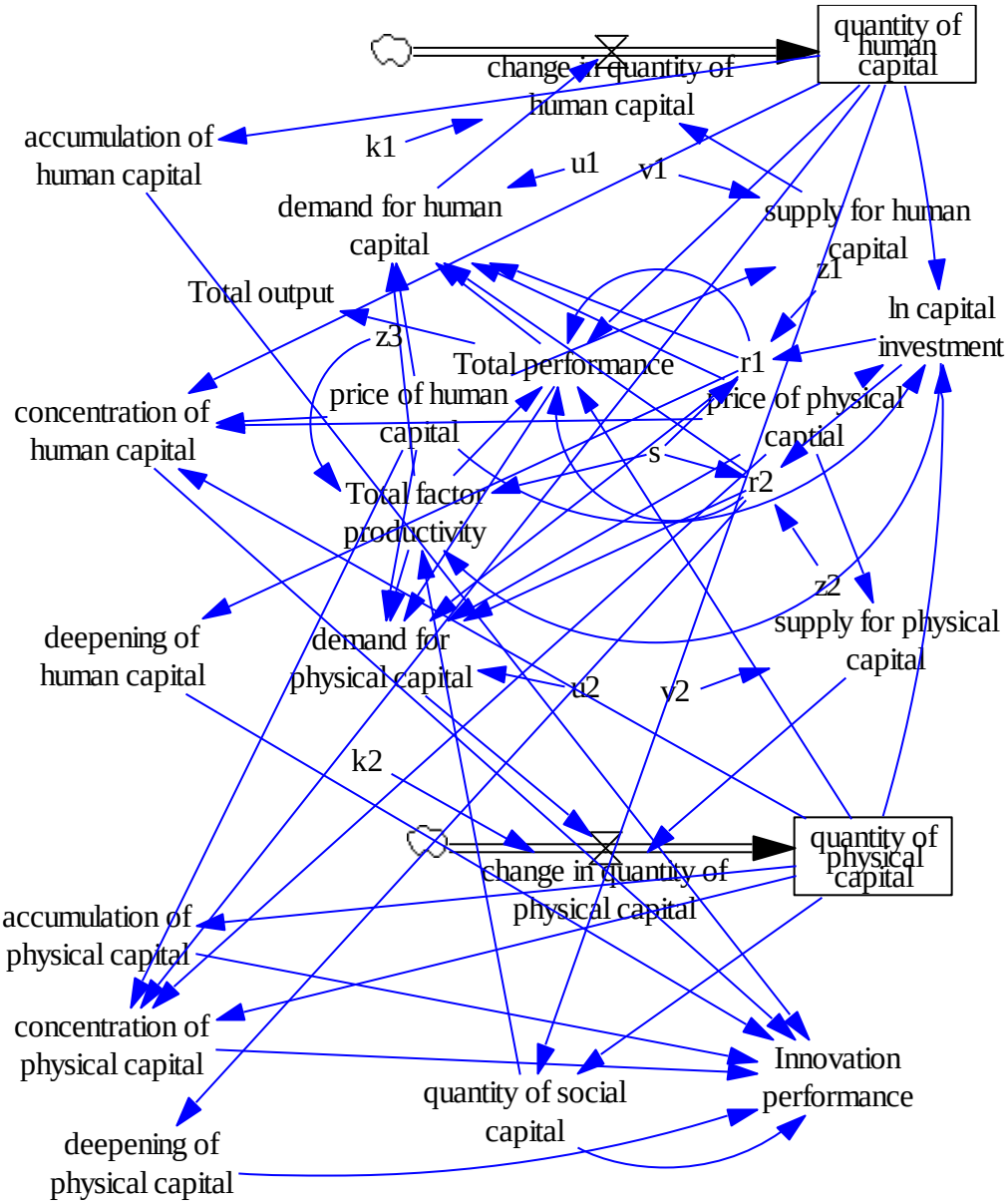
The analytical form for innovation performance equation here is linear, but non-linear forms could be specified as well. Based on a careful empirical analysis, one can estimate the proper form for the innovation performance equation. The innovation equation specified here is of aggregate nature. It is however possible to have disaggregated innovation functions specific to certain fields or cases.

We will use the dynamic adjustment equations and the basic relations in the model above to simulate and find the trajectories of the key variables of the system.

1.2. Simulations

We will use the system dynamics method for the purpose of simulations. We will take the human capital and physical capital as the stock variables. The change in each of the stock variables will be designated as the flow variables. Other variables in the model above will serve as auxiliary variables. The system dynamics diagram representing the relations among the model is as follows (In the diagram the human capital and physical capital are implicitly in logarithmic form.)

Figure 1. The simulation diagram for the accumulation-concentration-and-deepening model.

To extend some of the results in Kara (2023), we will make use of the parameter values in that work (The initial value of the subsidy rate is taken differently). Some additional parameter values and extendable relations are as follows:

(i) $\theta_1=,\theta_2=$

(ii) $\mu_1 =$, $\mu_2=$, $\mu_3=$.

(iii) $\delta 0 =$,$\delta 1 =$, $\delta 2 =$, $\delta 3 =$, $\delta 4 =$, $\delta 5 =$, $\delta 6 =$, $\delta 7 =$.

(iv) A one-unit increase in the social capital is assumed to lead to 0.1 units in increase in total factor productivity.

(v) Social capital increases the total factor productivity that will increase the demand for human capital and physical capital, which in turn, increase the social capital, completing a positive feedback loop.

(vi) Total factor productivity influences total performance, which is, by its very definition, positively influenced by the levels of human capital and physical capital.

(vii) Human capital and physical capital deepening coefficients will influence the total performance and hence output (total value of the educational and scientific services) in the university.

Figure 2. The trajectory of the human capital accumulation

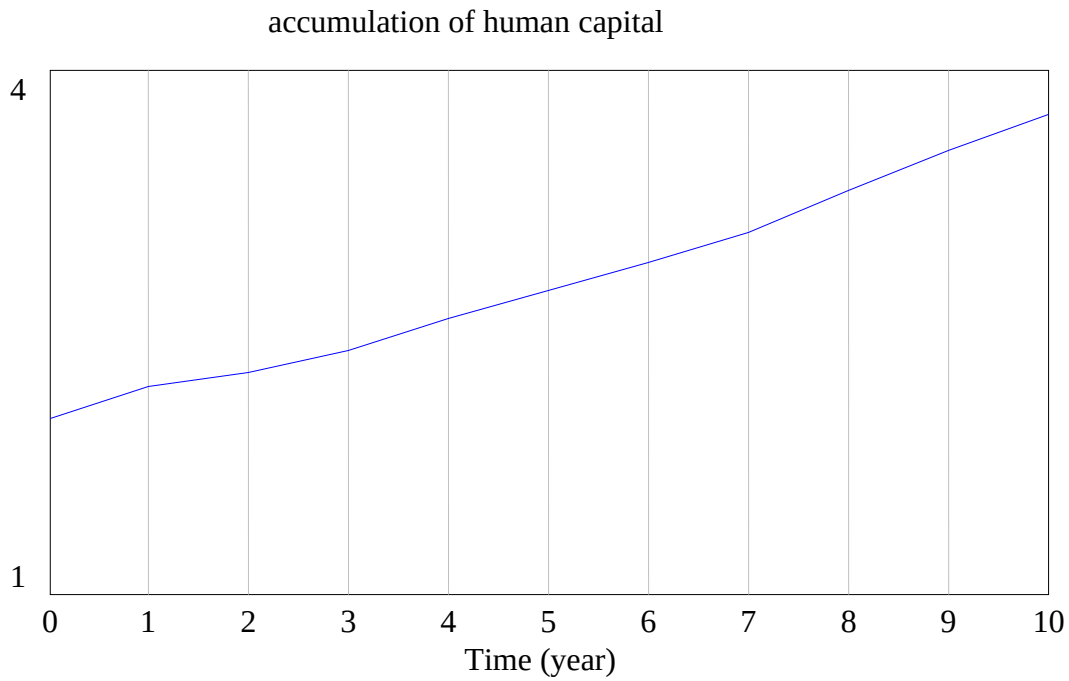

Figure 3. The trajectory of human capital concentration

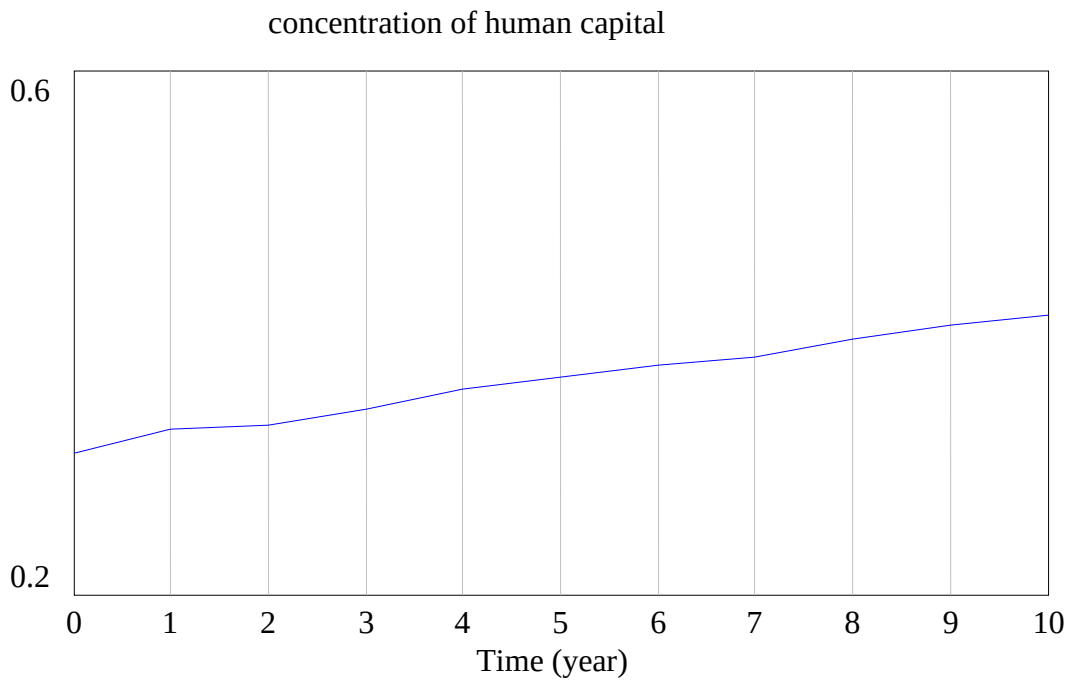

Figure 4. The trajectory of human capital deepening

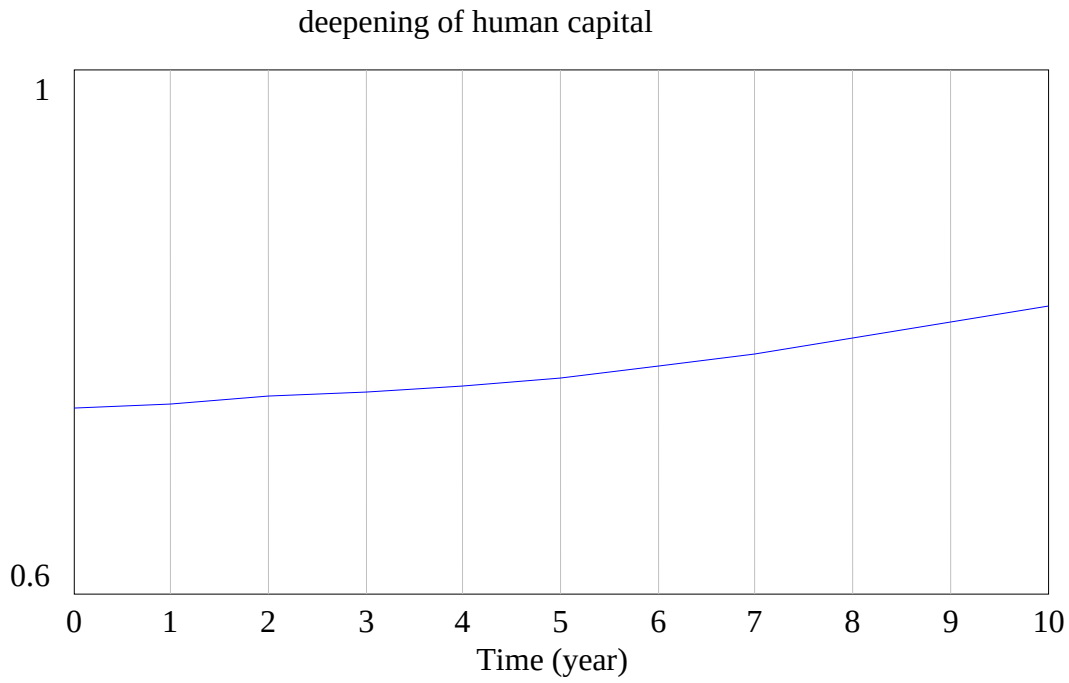

Figure 5. The trajectory of physical capital accumulation

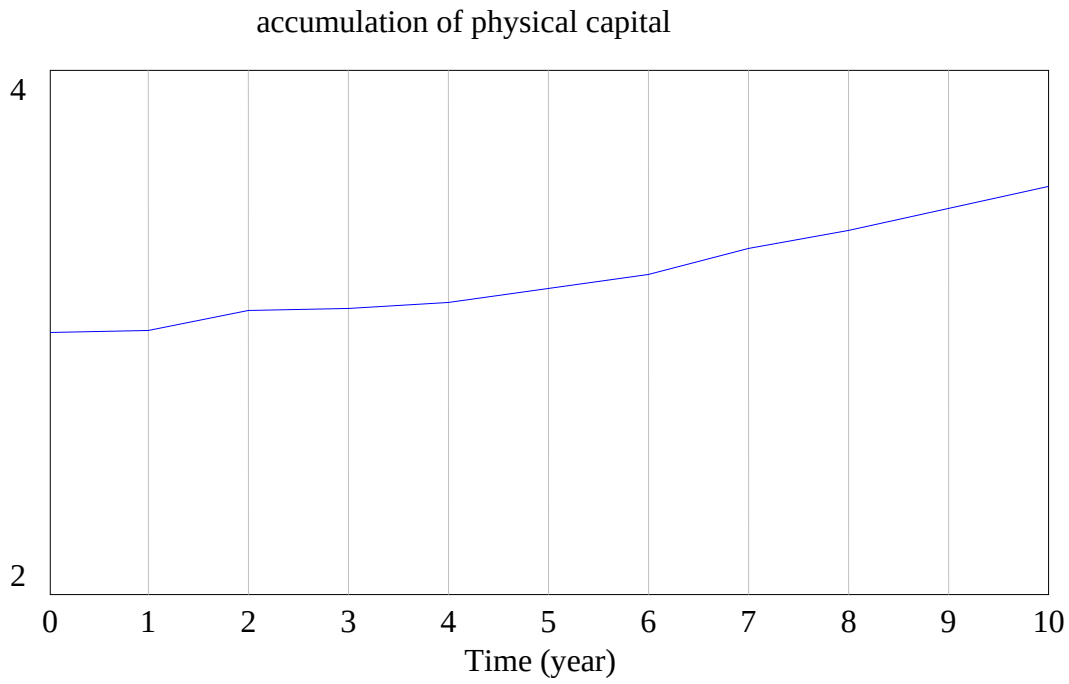

Figure 6. The trajectory of physical capital concentration

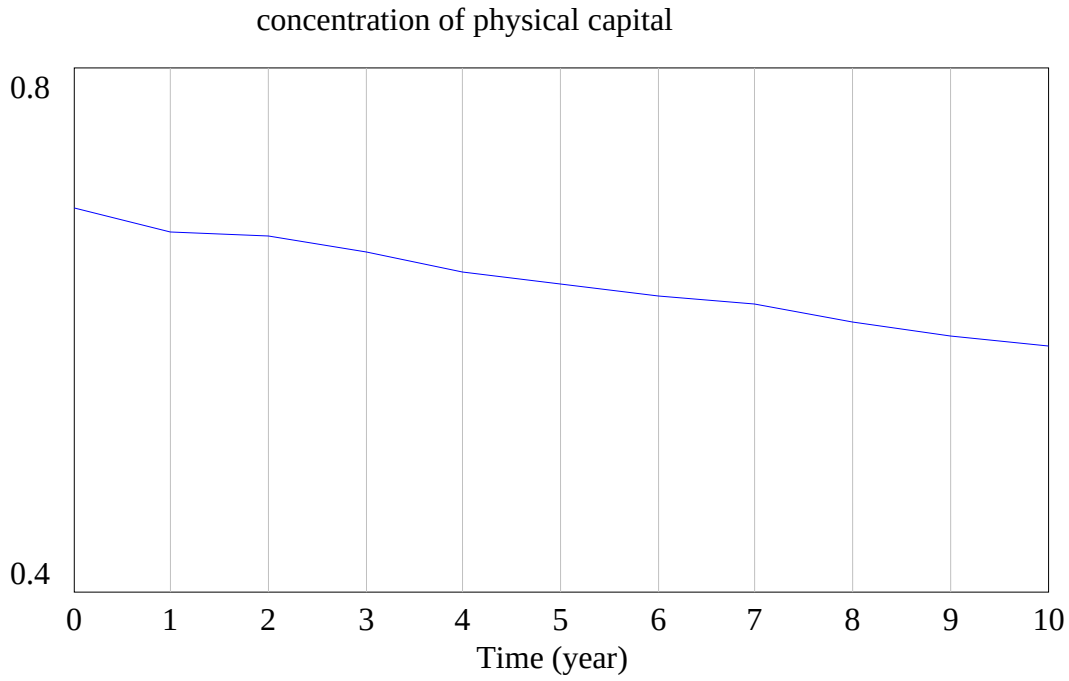

Figure 7. The trajectory of physical capital deepening

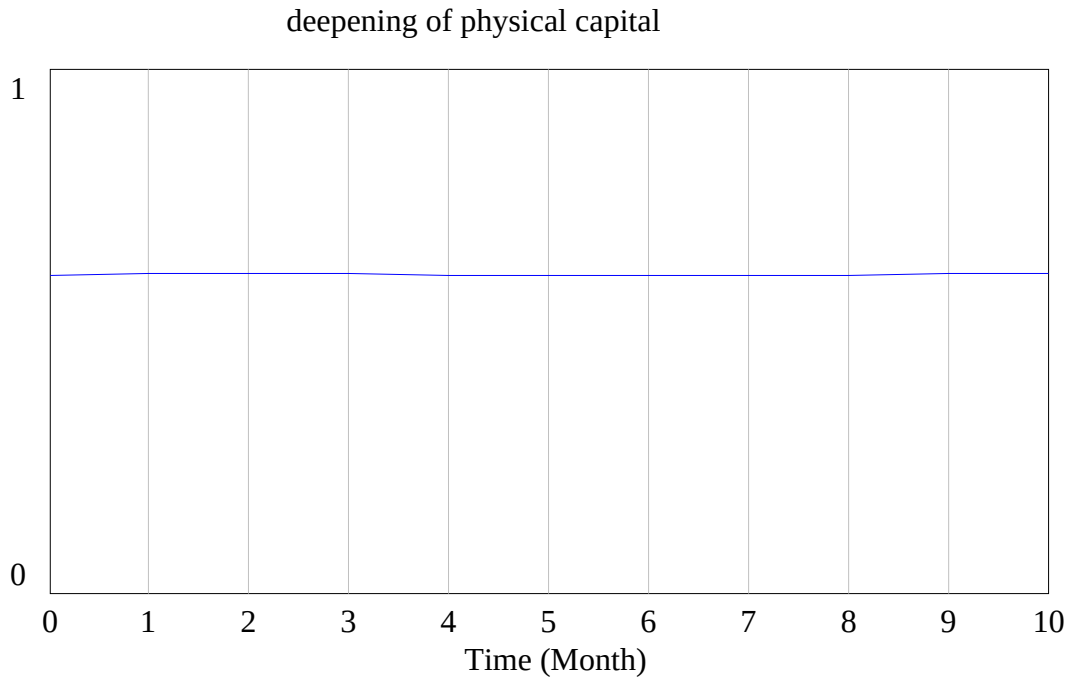
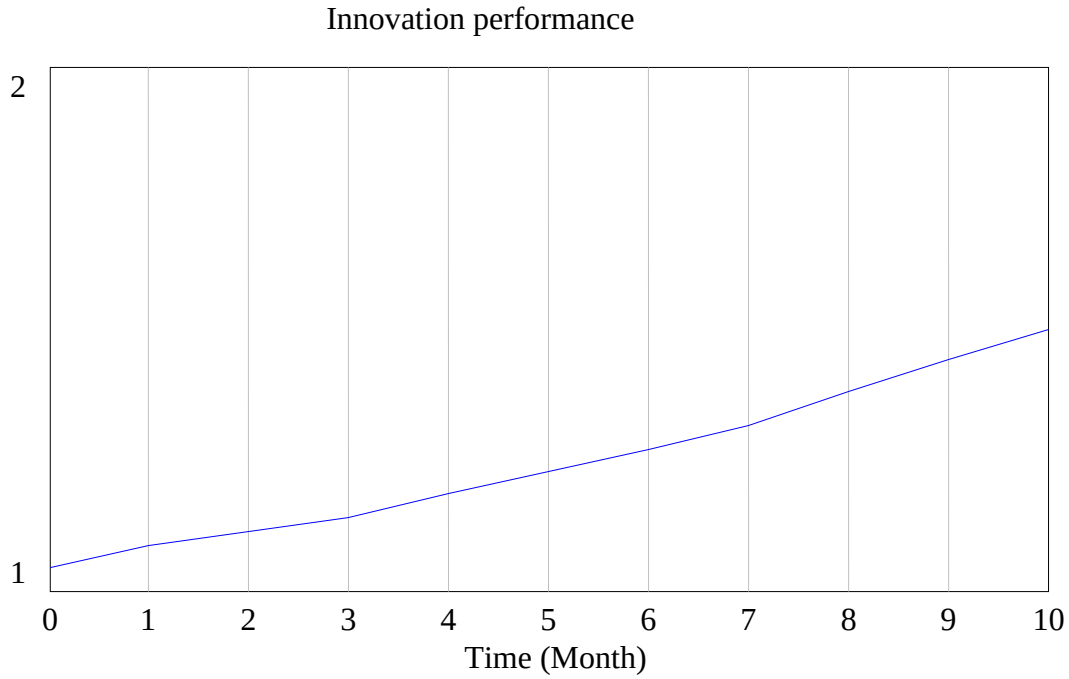

Figure 8. The trajectory of innovation performance

2. Discussion

The trajectories in the previous section are derived under certain assumptions. We have assumed that the representative university is implementing a particular investment policy so as to increase the total output (or total performance) of the university. The policy involves support, such as a capital subsidy, which could be expected to increase the productivities of human capital and physical capital. The exponents of the human capital and physical capital inputs are assumed to be functions of the capital subsidy in question. This subsidy could take the form of supporting the renewal of the infrastructure and technology or improving and expanding (increasing) the quantity as well as quality of the human resources.

The various forms of capital as well as capital accumulation, concentration and deepening are influenced by the investment policy. Clearly, the investment and related subsidy generate positive causal links within a web of connections inclusive of human capital, physical capital, accumulation, concentration and deepening processes. A few of these links are as follows: (i) An increase in the capital investment will increase the productivity-related exponents of human capital and physical capital in the production function, which will increase total output as well as the demands for human capital and physical capital and hence eventually the quantities of human capital and physical capital themselves. This will, in turn, lead to an increase in the capital investment, completing a positive feedback loop among the variables/processes in question. (ii) An increase in capital investment will increase the total factor productivity, which will increase the demands for human and physical capital and hence the quantities of human and physical capital, generating a similar positive feedback loop described in (i). (iii) By virtue of the functional specification of the human capital deepening, all of its components, namely, productivity exponent of human capital, the quantities of human capital, physical capital and social capital, will be either directly or indirectly influenced by the capital investment. (iv) Investment will also influence the concentration of human capital and physical capital via the quantities of human and physical capital themselves.

By virtue of the causal links exemplified above, investment will have impacts on various forms of capital and accumulation, concentration and deepening processes. These impacts are

reflected in the trajectories of those variables/processes, which do have, in this particular case, positive trends over time, which need not always be the case. The trajectory of the concentration of physical capital is downward-sloping due to the trade-off between human capital and physical capital concentrations. In this particular case, an increase in human capital concentration necessitated a decrease in physical capital concentration. Depending on the particular setups, different possibilities might arise.

The fundamental parameter that governs the investment policy in the model is the subsidy rate that determines the relative investment shares going into the improvement for human capital and physical capital. We determine the optimal value of the subsidy rate via an optimization module built in the simulation program VENSIM DSS. The optimal subsidy rate in the model is 0.150054. Roughly speaking, 15 % out of the 20 % assigned for subsidy purposes will go to the human capital improvements and the rest will be devoted to the physical capital improvements. The subsidy rate is not the only optimization parameter in the model. Dynamic adjustment parameters, k1 and k2, which determine the amounts of adjustment for human capital and physical capital for each period are decided optimally as well. Through optimization, the optimal values obtained are as follows: k1 =0511421 and k2 = 0.05. Thus, each period, about 51 % of the demand (in excess of supply) for human capital and 5 % for physical capital will be met.

Via these adjustments, the human capital stock and physical capital stock will be expanded or renewed each year. These expansions and renewals could take the form of new employment, on-the-job training or network extensions for human capital or improvements of the existing physical infrastructure.

The model also contains some stochastic terms that could play roles of practical significance as well. The stochastic terms in question are u1, v1, u2, v2, z1, z2 and z3, which are the fluctuation terms associated respectively with the demand for human capital, supply for human capital, demand for physical capital, supply for physical capital, the productivity exponent for human capital, the productivity exponent for physical capital and total factor productivity. Demand and supply related stochastic terms may well be intricately convoluted with a wide range of developments including business fluctuations, inner politics of the countries or other national and/or international events. On the other hand, the stochastic terms concerning the total factor productivity and the productivity exponents of human capital and physical capital could be expected to be related to the technological progress, the dynamics of which could be fairly erratic and even at times chaotic. Representing such developments, even to an approximate degree, with stochastic terms is not an easy task. Nonetheless, available probability distributions and techniques of empirical analysis may be of some help in specifying the stochastic terms in question.

Concluding remarks

In this paper, we developed a model of accumulation, concentration and deepening especially for universities which appear to have been trapped into problem-prone low-performance states or equilibria preventing them from making significant contributions to the future of science and civilization. The problem is quite serious and pervasive and likely solutions might require comprehensive attempts making use of the state-or-art tools of modern science. Among these tools are simulation and artificial intelligence, the first of which is employed in this paper. We have used the method of system dynamics to construct a model that can open up an avenue of inquiry through which we can explore the wide range of multidimensional problems and begin to design solutions.

The model we constructed is based on a triadic notion of capital consisting of human capital, physical capital and social capital. For the sake of simplicity, we have taken, in this paper, human capital and physical capital as the principal forms of capital from which social capital is derived. This was a convenient move for the construction of the model in this paper, which

could be revised for future modeling attempts so as to achieve different ends with more intricate sub-dimensions. With the particular choice we made in the paper, we designated human capital and physical capital as the stock variables of the system dynamics model we constructed. The changes in these forms of capital have served as the "flow variables". The other variables in the model are used as auxiliary variables. Some of the connections among these variables have formed feedback loops that have served to illustrate the complex relations within the university system. These relations are depicted in the system dynamics simulation diagram in Figure 1.

Using the model and some hypothetical data, we have shown how to simulate trajectories of some of the key variables within the chosen representative university system. We have derived and shown (in Figure 2-Figure 7) the accumulation, concentration and deepening paths of the human capital and physical capital. With an investment policy in place, the trajectories in question (except for the one for the concentration of capital) ended up being upward sloping, indicating an upward tendency over time.

We have also incorporated an optimization dimension into the model and calculated the optimal values of some fundamental policy parameters such as subsidy rate and dynamic adjustment coefficients. With the chosen parameter values in place, it has turned out that 15 % out of the 20 % assigned for subsidy purposes needs to go to the human capital improvements and the rest should be devoted to the physical capital improvements. Regarding the dynamic adjustment coefficients, the optimal values obtained are as follows: k1 =0511421 and k2 = 0.05, implying that, for each period, about 51 % of demand (in excess of supply) for human capital and 5 % for physical capital needed to be met. This will lead to human capital stock and physical capital stock renewals over time.

Having derived the optimal paths for accumulation, concentration and deepening for human capital and physical capital, we have derived the innovation performance that depend on these variables. The upward trend for the innovation performance points out the possibility of innovation-oriented future for universities.

The key point of all exercises in the paper is to help open up a modeling avenue for creative explorations of accumulation, concentration and deepening paths that can get the developing country educational systems out of the pervasive traps they have been locked in for a long period of time.

Declarations:
Declaration of competing or conflict of interest: None.
Acknowledgement: Financial support from the Istanbul Commerce University is acknowledged.
Data Availability Statement: No new data are generated.
Ethical Approval: N/A – There is nothing in the text that requires ethical approval.

Figure Captions:
Figure 1. The simulation diagram for the accumulation-concentration-and-deepening model.
Figure 2. The Figure trajectory of the human capital accumulation
Figure 3. The trajectory of human capital concentration
Figure 4. The trajectory of human capital deepening
Figure 5. The trajectory of physical capital accumulation
Figure 6. The trajectory of physical capital concentration
Figure 7. The trajectory of physical capital deepening
Figure 8. The trajectory of innovation performance

References

Arocena, R., Göransson, B., &Sutz, J. (2015). Knowledge policies and universities in developing countries:

Inclusive development and the developmental university. *Technology in Society*, *41*, 10–20.

Barlas, Y., & Diker V. (2000). A dynamic simulation game for strategic university management. *Simulation and*

Gaming, *31*(3), 331–358.

Dzisah, J. (2007). Institutional transformations in the regime of knowledge production: The university as a Catalyst for the science-based knowledge economy. *Asian Journal of Social Science*, *35*(1), 126–140.

Gonzalez-Pienda, J. A., Nunez, J. C., Gonzalez-Pumariega, S., Alvarez, L., Roces, C., & Garcia, M. (2002). A structural equation model of parental involvement, motivational and aptitudinal characteristics and academic achievement. *The Journal of Experimental Education*, *70*(3), 257–287.

Häyrinen-Alestalo, M., &Peltola, U. (2006). The problem of a market-oriented university. *Higher Education*, *52*(2), 251–281.

Kara, A. **(**2013a). Dynamics of performance and technology in higher education: An applied stochastic model and a case study. *Hacettepe Journal of Mathematics and Statistics*, *42*(1), 87–99.

Kara, A. (2013b). Educational Technology and Human Capital. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, *106*, 970 – 979.

Kara, A. (2015). Simulations of technology-induced and crisis-led stochastic and & chaotic fluctuations in higher education processes. *Educational Sciences: Theory & Practice, 15*, 303–312.

Kara, A. (2018), Escaping Mediocre-Quality, Low-Productivity, Low-Performance Traps at Universities in Developing Countries: A Human Capital-Based Structural Equation Model with System-Dynamics Simulations, *Educational Sciences: Theory & Practice*, 18(3), 541-559.

Kara, A. 2019. Bilgi Çağı Türkiye'sinde Üniversite Yönetimi". 15th International Conference on Knowledge, Economy & Management, 21-23 April, Rabat, Morocco.

Kara, A. 2023. Simulations of Optimal Human Capital and Total Factor Productivity in Universities. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 13, 1, 49-71.

Konia, M. & Yao, A. 2013. Simulation-a new educational paradigm? *Journal of Biomedical Research*, 27(2), 75-
80.

Lin, N. (2001). *Social capital*. Cambridge, MA: Cambridge University Press.

Metcalfe, J. S. (2010). University and business relations: Connecting the knowledge economy. *Minerva*, *48*(1), 5–33.

OECD (Organization for Economic Cooperation and Development). (2001). *The well-being of nations: The role of human and social capital*. Paris, France.

Parrilli, M. D. & Elola, A. (2012). The strength of science and technology drivers for SME innovation. *Small Business Economics*, *39*(4), 897–907.

Qu, J.J., Zhao, Y.A. & Xie, Y.P. (2022). Artificial intelligence leads the reform of education models. Systems Research and Behavioral Science, 39(3), 581-588.

Ryzheva, N., Nefodov, D., Romanyuk, S. Marynchenko, H. & Kudla, M. 2024. Artificial Intelligence in higher education: opportunities and challenges**.** *Amazonia Investiga*, 13 (73), 284-296.

Shin, J. C. (2009). Building world-class research university: The brain Korea 21 project. *Higher Education*, *58*(5), 669–688.

Simai, M. (2003). Knowledge, research, development and innovations: Some ideas from a research program. *Society and Economy*, *25*(3), 305–319.

AZ GELİŞMİŞ VE GELİŞMEKTE OLAN ÜLKELERDEN BEYİN GÖÇÜ VE EKONOMİK ETKİLERİ

Haşmet GÖKIRMAK[4]

Özet

Beyin göçü, iyi eğitimli, nitelikli ve yetenekli bireylerin az gelişmiş veya gelişmekte olan ülkelerden daha gelişmiş ülkelere göç etmesidir. Bu olgu genellikle yetersiz fırsatlardan, işsizlikten veya mesleklerini daha az gelişmiş ülkelerde istenildiği gibi icra edememekten kaynaklanır. "Beyin göçü" terimi, bu yetenekli bireylerin ayrılırken bilgi ve deneyimlerini de beraberlerinde götürmeleri nedeniyle kullanılır. Beyin göçü, bir ülkeden diğerine kalıcı olarak akıl ve bilgi aktarımı anlamına gelir ve iyi donanımlı ve yetenekli bireylerin kendi ülkelerini terk ettiğini ima eder.

Az gelimiş ülkelerden yetenekli profesyonellerin göçü, itme faktörleri (bireyleri ayrılmaya iten olumsuz yönler) ve çekme faktörleri (bireyleri diğer ülkelere çeken olumlu yönler) tarafından yönlendirilir. Bu faktörleri anlamak, yetenekleri korumak ve beyin göçünü azaltmak için stratejiler geliştirmek açısından hayati önem taşır. Altta yatan sorunları ele alarak az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler, yetenekli profesyoneller için daha istikrarlı ve çekici bir ortam yaratabilir, inovasyonu, ekonomik büyümeyi ve küresel rekabeti teşvik etmeye yardımcı olabilir.

Bu çalışma, az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerdeki doktorların, mühendislerin, teknisyenlerin, BT uzmanlarının ve yapay zeka uzmanlarının son yıllardaki göç eğilimlerini inceleyerek, eğitimleriyle ilişkili finansal ve alternatif maliyetleri araştırmaktadır. Göç verilerinin, eğitim harcamalarının ve ekonomik etkilerin kapsamlı bir analizi yoluyla, bu çalışma bu ülkelerdekieki beyin göçü olgusuna ilişkin ayrıntılı bir anlayış sağlamayı amaçlamaktadır. Az Gelişmiş Ülkelerdeki eğitimin finansal maliyeti ve ev sahibi ülkelerdeki bu eğitimin alternatif maliyeti, hem ana ülke hem de hedef ülkeler için ekonomik etkileri vurgulamak amacıyla değerlendirilmektedir. Bulgular, politika yapıcıları, vasıflı işgücü göçünün olumsuz etkilerini azaltmak ve bu ülkelerde kritik yeteneklerin tutulmasını artırmak için stratejik müdahalelere duyulan ihtiyaç konusunda bilgilendirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beyin göçü, İnsan sermayesi, Nitelikli işgücü göçü, Yetenek transferi, Göç ekonomisi

BRAIN DRAIN FROM DEVELOPING AND UNDERDEVELOPED COUNTRIES AND ITS ECONOMIC EFFECTS

Abstract

Brain drain refers to the migration of well-educated, skilled, and talented individuals from underdeveloped or developing countries to more developed nations. This phenomenon typically stems from limited opportunities, unemployment, or the inability to practice their professions as desired in less developed countries. The term "brain drain" is used because these talented individuals bring their knowledge and expertise when they leave. Brain drain represents a permanent transfer of intellect and skills from one country to another, implying that highly qualified and capable individuals are abandoning their home countries.

The migration of skilled professionals from underdeveloped countries is driven by both push factors (negative aspects that encourage individuals to leave) and pull factors (positive aspects that attract individuals to other countries). Understanding these factors is crucial for developing strategies to retain talent and reduce brain drain. By addressing underlying issues, underdeveloped and developing countries can create a more stable and attractive environment for skilled professionals, which may help foster innovation, stimulate economic growth, and enhance global competitiveness.

This study examines recent migration trends among doctors, engineers, technicians, IT specialists, and artificial intelligence experts from underdeveloped and developing countries. It explores the financial and opportunity costs associated with their education. This study aims to provide a detailed understanding of the brain drain phenomenon in these countries through a comprehensive analysis of migration data, educational expenditures, and economic impacts. The financial cost of education in underdeveloped countries and the opportunity cost of this education in host countries are assessed to highlight the economic implications for both home and destination nations. The findings aim to inform policymakers about the need for strategic interventions to mitigate the negative effects of skilled labor migration and to enhance talent retention in these countries

Keywords: Brain drain, Human capital, Skilled labor migration, Skill transfer, Migration economics

[4] Doç. Dr. İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Uluslararası Ticaret ve Finansman Bölümü, orcid.org/0000-0003-2294-5382 hasmet.gokirmak@izu.edu.tr

Giriş

Beyin göçü ya da insan sermayesi kaçışı, yüksek vasıflı ve eğitimli bireylerin, daha iyi kariyer fırsatları, daha yüksek maaşlar, gelişmiş yaşam koşulları ve siyasi istikrar için bir ülkeden başka bir ülkeye göç etmesi anlamına gelir. Beyin göçü, siyasi istikrarsızlık, iş fırsatlarının yetersizliği ve ev sahibi ülkelerdeki kötü çalışma koşulları gibi itici faktörlerle şekillenir. Beyin göçü çekici faktörleri ise, ev sahibi ülkelerdeki daha yüksek ücretler ve ileri araştırma olanaklarıdır. Beyin göçünün ev sahibi ülkelere olan ekonomik etkisi, insan sermayesinin önemli bir kaybı, daha yavaş ekonomik büyüme, azalan vergi tabanı nedeniyle hükümet gelirlerinin düşmesi ve yeteneklerin tam olarak kullanılmaması, yani "beyin israfı" olarak bilinir. Buna karşılık, göç alan ülkeler, teknoloji ve sağlık gibi sektörlerdeki kritik boşlukları doldurarak yetenekli iş gücünden faydalanır, yenilikçiliği artırır, verimliliği artırır ve kültürel ve ekonomik entegrasyon yoluyla ekonomik dinamizme katkıda bulunur. Bununla birlikte, iş gücü piyasasına entegrasyon ve yerel işçilerle rekabet gibi zorluklar da ortaya çıkabilir. Gönderen ülkeler ise beyin göçünü hafifletmek için yerel fırsatlar yaratabilir, diaspora ile bilgi transferi ve yatırımlar konusunda iş birliği yapabilir, göçün temel nedenlerini ele alan politika reformları uygulayabilir ve kaybedilen insan sermayesini yenilemek için eğitim ve öğretime odaklanabilir.

Nitelikli işçilerin hareketliliği, iki ana teoriyle açıklanmıştır: bağımlılık teorisi ve modernleşme teorisi (Aydın, 2012). Bağımlılık teorisi, bu hareketliliği küresel piyasa tarafından bir sömürü biçimi olarak görür ve Batı'nın egemen olduğu piyasa yapılarının gelişmekte olan ülkeleri ekonomik ve siyasi açıdan bağımlı kıldığını savunur. Bu teori, zengin sanayileşmiş ülkelerin gelişmekte olan ülkelerden yetenekli profesyonelleri nasıl işe aldığını ve bu durumun az gelişmişliği ve yoksulluğu daha da kötüleştirdiğini vurgular. Hintli ekonomist Bhagwati gibi bu teorinin savunucuları, uluslararası düzenleme ve gönderen ülkeler için finansal tazminat, örneğin bir beyin göçü vergisi önerir.

Buna karşılık, modernleşme teorisi nitelikli işçi göçünü arz ve talep tarafından yönetilen serbest bir küresel iş gücünün bir parçası olarak olumlu bir şekilde görür. Bu teori, yetenekli işçilerin yeteneklerini en verimli oldukları yerde kullanmaları gerektiğini ve göçe hükümet müdahalelerinin uluslararası rekabeti ve küresel refahı bozacağını savunur. Bu teori, nitelikli işçilerin göçünü, gelişmekte olan ülkelerdeki yetersiz iş fırsatlarına ve bilimsel elitlerin aşırı üretimine bağlar.

Her iki teori de ücret dengesizliklerini, yaşam standartlarını, göç programlarını ve siyasi koşulları göçün itici güçleri olarak kabul eder, ancak genellikle kendini gerçekleştirme ve özerklik gibi öznel motivasyonları göz ardı eder. Beyin göçü tartışmaları, genellikle ekonomik etkilere odaklanmak, yöntemsel milliyetçilik ve göçmenler için sosyo-ekonomik avantajları göz ardı etmekle eleştirilir.

Transnasyonel göç perspektifi, bu bakış açısını değiştirerek göçü hem ev sahibi hem de yeni ülkelerin bir karışımını oluşturan "transnasyonel alanlar" yaratan devam eden bir hareket olarak görür. Bu, Almanya ile Türkiye arasındaki bu karışık alanlara bakılmasını önerir.

1990'lı yıllardan bu yana, diaspora ağları, göçmenlerin geri dönüşü ve kurumsal ağlar gibi olumlu sonuçlara işaret eden, nitelikli göçün gönderen ve alan ülkeler için olumlu etkilerini dikkate alan yeni bir perspektif ortaya çıkmıştır. Bu yaklaşım, nitelikli işçilerin hareketliliğine yardımcı olan iç iş gücü piyasalarının rolünü vurgular (Aydın, 2012, ss. 204-207).

Marzook ve arkadaşlarının (2023) çalışması, Sri Lanka'dan bilişim teknolojileri (BT) profesyonellerinin göç sorununu ele almaktadır. Bu çalışmada, bu profesyonellerin göç etme nedenlerinin karmaşık olduğu ve ülkenin ekonomisi ve teknolojik gelişimi üzerinde önemli

bir etkiye sahip olduğu öne sürülmektedir. Araştırmaya göre, bu profesyonellerin göç etmelerinin başlıca nedenleri, sınırlı kariyer fırsatları, düşük ücretler, yetersiz altyapı ve siyasi istikrarsızlıktır. Diğer yandan, diğer ülkelerde cazip iş fırsatları, daha yüksek maaşlar, daha iyi iş-yaşam dengesi ve ileri teknoloji olanakları onları göç etmeye teşvik etmektedir.

Bu beyin göçü, Sri Lanka'nın ekonomik büyümesine ve teknolojik ilerlemesine yardımcı olabilecek yetenekli insanları kaybetmesi nedeniyle derin etkiler yaratmaktadır. Ayrıca BT endüstrisinin zayıflamasına ve Sri Lanka'nın küresel düzeyde rekabet gücünün azalmasına neden olmaktadır.

Bu sorunu çözmek için yazarlar, hükümetin BT altyapısını iyileştirmesi, araştırma ve geliştirmeyi teşvik etmesi ve üniversiteler ile sanayi arasındaki iş birliğini artırması gerektiğini önermektedir. Hükümet, özel sektör ve eğitim kurumlarının birlikte çalışarak BT eğitimini iyileştirmesi, sanayinin ihtiyaçlarına uyarlaması ve girişimciliği teşvik etmesi gerektiği belirtilmektedir. Bu adımlar, nitelikli profesyonelleri elde tutacak ve çekecek sağlam bir BT ortamı yaratmaya yardımcı olacaktır. Çalışma, beyin göçünü azaltmak ve Sri Lanka'nın küresel bir BT merkezi haline gelmesine yardımcı olmak için kapsamlı bir yaklaşım gerektiği sonucuna varmaktadır.

1. Nitelikli Göçmenlerin Ev Sahibi Ülkelere Ekonomik Katkıları

Nitelikli göçmenler, gittikleri ülkelerin ekonomilerini birçok yönden önemli ölçüde iyileştirir. Sağlık, teknoloji, mühendislik ve eğitim gibi alanlardaki önemli iş açıklarını doldurarak, iş dünyasının ve kamu hizmetlerinin sorunsuz bir şekilde işlemesine yardımcı olur ve ekonomik büyümeyi desteklerler. Farklı deneyim ve bilgileri, yeni fikirlerin ortaya çıkmasına ve artan verimliliğe yol açar, bu durum yerel işçiler için de faydalıdır. Nitelikli göçmenler, araştırma ve geliştirmede önemli bir rol oynayarak teknolojik ve bilimsel ilerlemeyi destekler. Birçoğu girişimci olur, yeni işler yaratır, yeni ürünler tanıtır ve ekonomik faaliyetleri canlandırır. Daha yüksek istihdam oranları ve maaşları, kamu hizmetlerini finanse eden ve sosyal güvenlik sistemlerini sürdüren önemli vergi katkıları sağlar.

Ayrıca nitelikli göçmenler, kültürel çeşitliliğe katkıda bulunarak daha dinamik ve yaratıcı iş ortamlarının oluşmasına, bu da yenilikçi iş uygulamalarına ve gelişmiş müşteri hizmetlerine dönüşmesine yol açar. İş gücü piyasasına katılım ve harcamalar yoluyla ekonomik entegrasyonları, yerel işletmeleri destekler ve büyümeyi teşvik eder. Amerika Birleşik Devletleri, Almanya, Birleşik Krallık, Kanada ve Türkiye gibi ülkelerdeki örnekler, nitelikli göçmenlerin iş gücü açıklarını doldurmada, yenilikçiliği artırmada ve ekonomik dinamizmi teşvik etmede ne kadar kritik olduğunu göstermektedir (Kirişci, 2003).

Vaka İncelemeleri ve Kanıtlar

- Amerika Birleşik Devletleri: Araştırmalar, göçmenlerin ABD ekonomisi için özellikle STEM (Bilim, Teknoloji, Mühendislik, Matematik) alanlarında kritik olduğunu ve iş gücünün önemli bir kısmını oluşturduğunu göstermektedir. Göçmenler, Silikon Vadisi'ndeki teknoloji patlamasında ve çeşitli sektörlerdeki yeniliklerin ilerlemesinde kilit rol oynamışlardır.
- Avrupa Birliği: Almanya ve Birleşik Krallık gibi ülkelerde, nitelikli göçmenler, sağlık ve mühendislik alanlarındaki iş gücü açıklarını kapatmada önemli olmuştur. Ayrıca akademik araştırmalara da katkıda bulunmuşlar ve birçok üniversite, uluslararası öğretim üyeleri ve araştırmacılara dayanmaktadır.
- Kanada: Kanada'nın göç politikası, ekonomik büyümeyi desteklemek için nitelikli göçmenleri çekmeye odaklanmıştır. Bu göçmenler, teknoloji sektöründe önemli bir rol oynamış ve Toronto ve Vancouver gibi şehirler, nitelikli profesyonellerin akını sayesinde teknoloji ve yenilik merkezleri haline gelmiştir.
- Türkiye: Suriyeli göçmenler, Türk ekonomisine çeşitli sektörlerde önemli katkılarda bulunmuştur. Suriyeliler tarafından yaklaşık 14.000 şirket kurulmuş ve bu da ekonomik faaliyetleri önemli ölçüde artırmıştır. 2017 yılında, Suriyeli mültecilerin ekonomik faaliyetleri

Türkiye'nin GSYİH'sine yaklaşık %1,96 katkıda bulunmuş ve bu oranın 2028'e kadar %4'e çıkabileceği öngörülmektedir. Özellikle kayıt dışı sektördeki iş gücüne katılımları, farklı sektörlerdeki üretimin artmasına neden olmuş ve önemli iş gücü açıklarını doldurmuştur (Hardan, 2024). Ayrıca Suriyeli girişimciler, güçlü girişimcilik yeteneklerini göstermiş, 2014 ve 2016 yılları arasında Suriyeli mülkiyetindeki işletme sayısı %168 artmıştır. Gaziantep gibi şehirlerde yoğunlaşan Suriyeli işletmeler, istihdam yaratmış ve yerel ekonomileri canlandırmıştır.

Ayrıca, Türk şirketleri, Suriyelileri istihdam ederken sosyal güvenlik katkı paylarında azalma yaşayarak genel ekonomik verimliliği artırmıştır. Suriyeli mültecilerin Türk ekonomisine entegrasyonu, üretimin artması, istihdam yaratılması ve girişimcilik faaliyetleri dahil olmak üzere doğrudan ve dolaylı faydalar sağlamıştır. İstihdam olanakları, eğitim ve girişimcilik destekleri artırıldıkça bu ekonomik katkılar da artacaktır.

2. Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerden Göçü Etkileyen İtici ve Çekici Faktörler

Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde nitelikli profesyonellerin göçü, itici faktörler (bireyleri göçe zorlayan olumsuz unsurlar) ve çekici faktörler (bireyleri başka ülkelere çeken olumlu unsurlar) tarafından yönlendirilmektedir. Bu faktörlerin anlaşılması, yetenekli bireyleri ülkede tutmak ve beyin göçünü azaltmak için stratejiler geliştirmek açısından büyük önem taşımaktadır. Temel sorunların ele alınmasıyla az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler, nitelikli profesyoneller için daha istikrarlı ve cazip bir ortam yaratabilir, bu da inovasyonu, ekonomik büyümeyi ve küresel rekabet gücünü artırabilir.

2.1. İtici Faktörler

Nitelikli profesyonellerin az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerden göç etmesinin başlıca nedenleri arasında ekonomik istikrarsızlık, siyasi belirsizlik, sınırlı kariyer olanakları, düşük yaşam kalitesi, sosyal ve kültürel baskılar ile daha iyi eğitim fırsatlarına duyulan ihtiyaç yer almaktadır. Bu faktörler, yüksek vasıflı bireyleri daha iyi koşullar ve fırsatlar aramak için başka ülkelere yönlendirmektedir.

Ekonomik İstikrarsızlık

1. Yüksek Enflasyon ve İşsizlik: Bu ülkelerdeki yüksek enflasyon ve işsizlik oranları, profesyonellerin istikrarlı ve iyi maaşlı iş bulmalarını zorlaştırmaktadır. Bu belirsizlik, birçok profesyonelin diğer ülkelerde daha iyi fırsatlar aramasına neden olmaktadır (Dudu & Rojo, 2022).

2. Kariyer Gelişimindeki Kısıtlılıklar: Bu ülkelerdeki profesyonellerin kariyerlerinde büyüme fırsatları sınırlıdır. Belirgin kariyer yollarının eksikliği, araştırma için yetersiz fonlar ve inovasyona yönelik desteğin eksikliği, onları daha gelişmiş ülkelerde daha iyi fırsatlar aramaya yöneltmektedir (Tuncel, 2021).

Siyasi ve Sosyal Faktörler

1. Siyasi İstikrarsızlık: Siyasi istikrarsızlık, ifade özgürlüğüne yönelik kısıtlamalar ve demokrasiyle ilgili endişeler, nitelikli profesyonellerin kendilerini güvensiz hissetmelerine neden olarak bu ülkelerden den ayrılmalarına yol açmaktadır. Hükümet politikalarındaki sık sık değişiklikler öngörülemez bir ortam yaratmaktadır. (Dudu & Rojo, 2022).

2. Özgürlük ve Hak Eksikliği: İfade özgürlüğü, basın özgürlüğü ve insan hakları konusundaki endişeler de göçü teşvik etmektedir. Özellikle akademi ve medya alanlarındaki profesyoneller, kendilerini kısıtlanmış hissetmekte ve kendilerini özgürce ifade edebilecekleri ortamlarda çalışmayı tercih etmektedirler.

3. Sosyal ve Kültürel Faktörler: Cinsiyet eşitliği ve insan haklarıyla ilgili sosyal baskılar ve daha fazla kişisel özgürlük arayışı, göç etme kararlarını etkilemektedir.

Yaşam Kalitesi

1. Sağlık ve Eğitim: Düşük yaşam standartları, kamu hizmetleri konusundaki endişeler ve sağlık ve eğitim sistemlerinden duyulan memnuniyetsizlik, bireyleri daha yüksek yaşam kalitesine sahip ülkelere yönlendirmektedir. Daha kaliteli eğitim ve ileri düzeyde eğitim almak için yurt dışına gitmek, profesyonellerin niteliklerini ve becerilerini daha gelişmiş akademik ortamlarda geliştirmelerine olanak sağlar. Yetersiz sağlık hizmetleri ve çocukları için sınırlı eğitim olanakları, birçok profesyonelin daha iyi kamu hizmetleri sunan ülkelere taşınmasına neden olmaktadır (Kirişci, 2003).

2. Güvenlik ve Emniyet: Siyasi huzursuzluk ya da yüksek suç oranları nedeniyle kişisel güvenlik ve emniyet endişeleri, bireyleri göç etmeye yönlendirebilir. Daha güvenli bir yaşam ortamı, ailelerin taşınmayı düşünmeleri için güçlü bir motivasyondur.

2.2. Çekici Faktörler

Avrupa Birliği ülkeleri, özellikle Almanya ve Amerika Birleşik Devletleri gibi gelişmiş Batı ülkeleri, nitelikli göçmenleri çekmek için küresel düzeyde rekabet etmektedir. Örneğin, 2009 yılında Avrupa Birliği, yüksek vasıflı bireyleri çekmek için "Mavi Kart" sistemini uygulamaya koymuştur. Almanya, nitelikli ve eğitimli profesyonellerin göçünü teşvik etmek amacıyla düzenleyici koşulları sürekli olarak gevşetmektedir. Yapısal olarak, bu olgu iki yönlü bir yapıya sahiptir. Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerdeki göç koşulları sıkı kalırken, çağdaş küresel dinamikler, çeşitli şekillerde göçü sınırlamaya çalışan ülkelerin, aynı anda nitelikli göçmenleri çekmek için son derece kolaylaştırıcı mekanizmalar kurduğunu ortaya koymaktadır.

Ekonomik Fırsatlar

1. Daha Yüksek Maaşlar ve Daha İyi İş İmkânları: Gelişmiş ülkeler, özellikle bilişim teknolojileri, mühendislik ve yapay zeka gibi yüksek talep gören alanlarda genellikle daha yüksek maaşlar ve daha iyi iş fırsatları sunmaktadır. Finansal istikrar ve kariyer gelişimi vaadi, önemli bir çekici faktördür (Dudu & Rojo, 2022).

2. Girişimcilik Desteği: Fonlara erişim, mentorluk ve destekleyici bir iş ortamı gibi girişimciler için güçlü destek sağlayan ülkeler, kendi girişimlerini başlatmayı düşünen nitelikli profesyonelleri kendine çekmektedir (Tuncel, 2021).

Yaşam Kalitesi

1. Sosyokültürel Yaşam Memnuniyeti: Birçok profesyonel, canlı, çeşitli ve kapsayıcı sosyal ortamlara sahip ülkelere çekilmektedir. Bu toplumlar, daha iyi bir yaşam kalitesi, güçlü kültürel aktiviteler ve aidiyet duygusu sunarak bireylerin ve ailelerin genel refahını artırır.

2. İş Hayatında Barışçıl İlişkiler: Gelişmiş ülkelerdeki iş yeri kültürleri, saygı, işbirliği ve iş-yaşam dengesi üzerine odaklanır. Bu ortamlar, stresi azaltarak iş tatminini artırır ve profesyoneller için daha çekici hale gelir.

3. Yabancı Bir Kültürü Tanıma İsteği: Yeni bir kültürü deneyimleme ve içine girme fırsatı önemli bir motivasyon olabilir. Yeni diller öğrenmek, farklı gelenekleri anlamak ve küresel bir bakış açısı kazanmak, kişisel ve profesyonel ufkunu genişletmek isteyen profesyonellere cazip gelir.

4. Siyasi Baskılardan ve Karışıklıklardan Uzak Kalma: Birçok nitelikli birey, siyasi baskı, sansür veya iç karışıklık korkusu olmadan çalışıp yaşayabilecekleri istikrarlı politik iklimlere sahip ülkeleri aramaktadır. Bu ortamlar, bireylerin kişisel ve profesyonel anlamda başarılı olabilmeleri için güvenlik ve özgürlük sunmaktadır (Oğuzkan, 1971, s: 55-100).

5. Daha İyi Sağlık ve Eğitim: Yüksek kaliteli sağlık hizmetleri ve eğitim olanaklarına erişim çekici bir faktördür. Özellikle iyi gelişmiş kamu hizmetleri ve okullara sahip ülkeler, aileleri olan profesyoneller için cazip hale gelmektedir (Kirişci, 2003).

6. Güvenlik ve İstikrar: Siyasi istikrar, düşük suç oranları ve genel güvenlik, gelişmiş ülkeleri yaşamak için çekici yerler haline getirmektedir. İstikrarlı ve güvenli bir yaşam ortamı vaadi, göçmenler için büyük bir cazibe unsurudur.

Profesyonel Gelişim

1. Uzmanlık Alanında İş Bulma Fırsatı: Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde birçok teknoloji profesyoneli, eğitim ve uzmanlıklarına uygun pozisyonlar bulmakta zorlanmaktadır. Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerdeki iş fırsatlarının eksikliği, profesyonelleri yeteneklerinin daha fazla talep gördüğü ve takdir edildiği ülkelere yönlendirmektedir.

2. Çalışma İçin Gerekli Finansal İmkânların ve Kaynakların Bolluğu: Profesyoneller, daha iyi ücret ve işlerini layıkıyla yapabilmek için ihtiyaç duydukları kaynakları elde etmek amacıyla Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerden ayrılmaktadır. Gelişmiş teknolojiye sahip ülkeler, daha yüksek maaşlar ve en son araçlar ve tesisler sunmaktadır.

3. Araştırma ve Geliştirme Fırsatları: İleri düzeyde araştırma olanaklarına, en yeni teknolojiye ve önde gelen uzmanlarla çalışma fırsatına erişim, bilim, teknoloji ve mühendislik alanlarındaki profesyonelleri diğer ülkelere çekmektedir. Ar-Ge'ye büyük yatırım yapan ülkeler, yenilikçi projelere katkıda bulunmak ve bu projelerden faydalanmak isteyen yetenekleri kendine çekmektedir (Dudu & Rojo, 2022).

4. Tanınma ve Kariyer İlerlemesi: Küresel şirketlerde ve prestijli kurumlarda profesyonel tanınma ve kariyer ilerleme potansiyeli güçlü bir çekici unsurdur. Nitelikli profesyoneller, çalışmalarının takdir edildiği ve önemli kariyer hedeflerine ulaşabilecekleri yerlere çekilmektedir (Kirişci, 2003).

3. Beyin Göçünün Ekonomik Etkileri

Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerden doktorlar, mühendisler, teknisyenler, bilişim uzmanları ve yapay zeka (AI) uzmanları gibi nitelikli profesyonellerin göçü, ülke ekonomisi üzerinde önemli olumsuz etkiler yaratmaktadır. Bu etkiler arasında inovasyon kaybı, düşük verimlilik, iş gücü piyasasındaki değişimler ve uzun vadede yavaşlayan ekonomik büyüme yer almaktadır.

1. İnsan Sermayesi Kaybı: Mühendisler, teknisyenler ve bilişim ve yapay zeka uzmanları gibi nitelikli profesyonellerin bu ülkelerden göçü, ülkenin yetenek kaybına uğramasına ve ekonominin zarar görmesine yol açmıştır. Bu beyin göçü, yenilikleri yavaşlatır ve verimliliği azaltır, bu da ekonominin büyümesini ve rekabet gücünü olumsuz etkiler. Mühendisler ve bilişim uzmanları, teknolojik ilerlemeyi sağlayan araştırma ve geliştirme için kritik öneme sahiptir. Bu profesyonellerin göçü, yeniliklerin yavaşlamasına ve genel ekonomik performansın zayıflamasına neden olur (Dudu & Rojo, 2022).

Bu yetenekli çalışanların göçü, özellikle yüksek teknoloji ve uzmanlık gerektiren alanlarda iş gücü piyasasında sorunlar yaratır. Şirketler, nitelikli çalışan bulmakta zorlanır ve bu durum önemli sektörlerin, özellikle imalat ve bilişim teknolojileri gibi alanların gelişmesini zorlaştırır. Bu yetersizlik, bu ülkelerin yabancı yatırımları çekmesini ve küresel düzeyde rekabet etmesini zorlaştırarak ülkenin uluslararası piyasalardaki konumunu zayıflatır (Tuncel, 2021).

2. Verimlilik ve Ekonomik Büyümenin Azalması: Nitelikli profesyoneller, ekonomik verimliliği artırmada temel rol oynar. Onların göçü, genel verimliliği düşürür ve ekonomik büyümeyi olumsuz etkiler. Teknoloji, mühendislik ve ileri imalat gibi uzman becerilere dayanan sektörler bu durumdan önemli ölçüde etkilenir. Bu verimlilik kaybı, GSYİH büyümesini yavaşlatabilir ve yüksek katma değerli endüstrilerin gelişme kapasitesini azaltabilir (Kirişci, 2003).

3. Mali Etkiler: İnsan sermayesi kaybının mali etkileri büyüktür. Hükümetler, bu profesyonellerin eğitimi ve yetiştirilmesi için önemli yatırımlar yapmaktadır, ancak bu bireylerin yurt dışına göç etmesi, bu yatırımların ülke içinde getiri sağlamamasına neden olur. Ayrıca, yüksek kazançlı profesyonellerden elde edilen vergi gelirlerinin azalması, kamu maliyesini zorlar ve kamu hizmetleri ile altyapı geliştirme için ayrılan fonları kısıtlar (Hardan, 2024).

4. İş Gücü Piyasası Dinamikleri: Nitelikli çalışanların göçü, kritik sektörlerde iş gücü açıklarını artırır ve işletmelerin, yabancı uzmanları işe almak veya işleri dış kaynaklara devretmek zorunda kalması maliyetleri yükseltir. İş gücü açıkları, kalan nitelikli işçilerin maaşlarını artırarak şirketlerin operasyonel maliyetlerini yükseltir. Bu dinamikler zamanla bu ülkelere doğrudan yabancı yatırım için daha az cazip hale getirerek ekonomik kalkınmayı engelleyebilir (Dudu & Rojo, 2022).

5. İnovasyon ve Girişimcilik: Nitelikli profesyoneller, girişimcilik faaliyetlerinin öncüsü olarak sık sık yenilikleri teşvik eden girişimler kurar. Bu kişilerin eksikliği, girişimcilik ekosistemini zayıflatabilir, daha az girişimin ortaya çıkmasına, azalan inovasyona ve daha durağan bir ekonomiye yol açar. Bu durum, iş yaratma ve ekonomik çeşitlenmeyi de olumsuz etkileyerek ekonomiyi dış şoklara karşı daha savunmasız hale getirir.

6. Küresel Rekabet Gücü: Nitelikli profesyonellerin sürekli olarak bu ülkelerden göçü, ülkelerin küresel ekonomideki konumunu zayıflatır. Bu ülkelerin uluslararası işletmeleri ve yetenekleri çekme ve elde tutma kapasitesi azalır, bu da ülkenin rekabet gücünü düşürür. Nitelikli profesyonelleri çeken ülkeler bu avantajı kullanarak az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerle ile gelişmiş ekonomiler arasındaki farkı daha da açmaktadır.

7. Diaspora Katılımı Yoluyla Potansiyel Faydalar: Nitelikli profesyonellerin bu ülkelerden ayrılması birçok olumsuz etki yaratmakla birlikte, yurt dışındaki vatandaşları ile bağlantı kurmanın potansiyel faydaları vardır. Bu profesyoneller, para göndermeleri, yatırım yapmaları ve bilgi paylaşmaları yoluyla ülkeye katkıda bulunabilirler. Bu bireylerle iş birliğini teşvik eden programlar, bazı olumsuz etkileri azaltabilir ve onların yeteneklerinden faydalanarak ülkenin büyümesine katkı sağlayabilir.

Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerden nitelikli profesyonellerin göçü, inovasyonun azalması, verimliliğin düşmesi, mali kayıplar, iş gücü piyasasında sorunlar ve küresel rekabet gücünün zayıflaması gibi sorunlara yol açmaktadır. Bu sorunların üstesinden gelmek için hükümet, daha iyi iş fırsatları yaratmalı, inovasyonu desteklemeli ve yurt dışındaki vatandaşlarının sağladığı avantajları değerlendirmelidir. Çalışma koşullarının iyileştirilmesi, daha iyi kariyer fırsatları sunulması ve rekabetçi maaşların sağlanması, nitelikli profesyonelleri ülkede tutmaya yardımcı olabilir. Ayrıca, insanların göç etme nedenlerini ele alan politika değişiklikleri, daha istikrarlı ve cazip bir ortam yaratabilir. Yurt dışındaki diasporalarla bilgi paylaşımı, yatırımlar ve iş birlikleri için bağlantılar kurulması da beyin göçünün olumsuz etkilerini azaltmaya yardımcı olabilir.

4. Uzun Vadeli İnovasyon ve Kalkınma Üzerindeki Sonuçlar

Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerden tıp, mühendislik, teknoloji ve yapay zeka (AI) alanlarındaki nitelikli profesyonellerin göçü, ülkenin inovasyon ve kalkınması açısından ciddi zorluklar yaratmaktadır. Bu beyin göçü, teknolojik ilerleme ve sanayi büyümesi için kritik olan araştırma ve geliştirme (Ar-Ge) faaliyetlerini yavaşlatabilir.

Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin inovasyon kapasitesindeki en önemli uzun vadeli etkilerden biri, bu alandaki azalmadır. Mühendislik, teknoloji ve yapay zeka alanlarındaki nitelikli profesyoneller, Ar-Ge'yi yönlendiren kilit kişilerdir. Bu profesyonellerin göçü, yeni projelerin ve teknolojik gelişmelerin azalmasına neden olur ve bu ülkelerin yüksek teknoloji endüstrilerinde küresel olarak rekabet etmesini zorlaştırır. Bu inovasyon eksikliği, ekonomik

büyüme için hayati öneme sahip olan imalat, enerji ve bilişim teknolojileri gibi temel sektörleri yavaşlatabilir (Dudo & Rojo, 2022).

Nitelikli profesyonellerin sürekli kaybı, ülkenin genel verimliliğini ve ekonomik performansını zayıflatmaktadır. Bu profesyoneller, ekonomik büyümeyi sağlayan yeni ürünler, hizmetler ve süreçler geliştirmede kritik rol oynar. Onların katkıları olmadan, bu ülkelerde daha yavaş bir ekonomik büyüme, azalan rekabet gücü ve yabancı yatırımları çekme kapasitesinde düşüş yaşayabilir. Bu ekonomik yavaşlama, ülkede işsizlik oranlarının artmasına ve kalan nüfus için iş fırsatlarının azalmasına yol açabilir (Tuncel, 2021).

Uzun vadede, bu ülkelerin teknoloji ve mühendislik sektörlerinde küresel rekabet gücünün azalması beklenmektedir. Nitelikli profesyonelleri çeken ve elde tutan ülkeler, yeni teknolojiler ve endüstriler geliştirme konusunda hızla ilerleyecektir. Bu ülkeler ise yetenek havuzunu kaybettikçe, en son teknolojileri benimseme ve bu alanlarda yenilik yapma konusunda geri kalabilir ve bu da ülkeyi uluslararası işletmeler ve yatırımcılar açısından daha az cazip hale getirebilir. Bu durum, ülkenin küresel pazardaki etkisini ve konumunu zayıflatabilir (Dudo & Rojo, 2022).

Nitelikli profesyonellerin göçü, bu ülkelerin eğitim ve meslek sistemlerindeki yapısal zayıflıkları da ortaya çıkarabilir. Eğer bu göç trendi devam ederse, kritik işleri dolduracak yeterli yerel yetenek olmayabilir. Bu da yabancı uzmanlara veya dış kaynak kullanımına bağımlılığı artırabilir, bu durum hem pahalı hem de daha az etkili olabilir. Bu bağımlılık, özellikle ulusal güvenlik ve ekonomik istikrar açısından kritik sektörlerde riskler yaratabilir.

Sürekli beyin göçü, kırılması zor bir döngü yaratabilir. Daha fazla nitelikli profesyonelin göç etmesiyle, bu ülkelerde kalanlar da kendi ülkelerinde çalışmanın ve yaşamanın daha az tatmin edici olduğunu düşünebilir, bu da daha fazla insanın göç etmesine neden olabilir. Bu sürekli yetenek kaybını düzeltmek, eğitim ve öğretime yapılacak büyük çabalar ve yatırımlar olsa bile, on yıllar alabilir (Dudo & Rojo, 2022).

Sonuç

Bu çalışmanın bulguları, beyin göçünün az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler üzerindeki geniş kapsamlı ve kalıcı etkilerini net bir şekilde ortaya koymaktadır. Beyin göçü, yüksek vasıflı bireylerin ekonomik istikrarsızlık, siyasi belirsizlik ve sınırlı kariyer fırsatları gibi nedenlerle daha gelişmiş ülkelere göç etmesiyle ortaya çıkan bir olgudur. Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin, bu göç eğilimleri özellikle tıp, mühendislik, bilişim teknolojileri ve yapay zeka alanlarında ciddi bir insan sermayesi kaybına neden olmakta ve uzun vadede ülkenin inovasyon, üretkenlik ve küresel rekabet gücünü olumsuz etkilemektedir.

Nitelikli profesyonellerin göçü, yalnızca ekonomik büyümeyi yavaşlatmakla kalmamakta, aynı zamanda az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin küresel teknoloji ve mühendislik sektörlerinde rekabet edebilme yeteneğini de zayıflatmaktadır. Özellikle Ar-Ge faaliyetlerinde yaşanan yavaşlama, ülkenin teknoloji ve endüstri temelli yenilikler üretme kapasitesini sınırlamaktadır. Bunun sonucunda, az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin hem ekonomik büyüme hem de yabancı yatırımları çekme konusunda zorlanmakta ve küresel pazarda etkisini kaybetme riskiyle karşı karşıya kalmaktadır.

Beyin göçü aynı zamanda az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin iş gücü piyasasında dengesizlikler yaratmakta ve kritik sektörlerde iş gücü açığına neden olmaktadır. Bu durum, yüksek maliyetli dış kaynak kullanımına ya da yabancı uzmanlara olan bağımlılığı artırmakta, bu da ekonomik istikrar açısından ek riskler doğurmaktadır.

Sonuç olarak, beyin göçünün olumsuz etkilerini hafifletmek ve bu döngüyü kırmak için az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin politika yapıcılarının, daha cazip iş fırsatları sunma, inovasyonu destekleme ve yurt dışındaki diaspora ile daha güçlü bağlar kurma yolunda stratejik adımlar atması gerekmektedir. Eğitim sistemine yapılacak yatırımlar, araştırma ve

geliştirme faaliyetlerinin desteklenmesi ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi, nitelikli profesyonellerin ülkede kalmasını sağlayabilir. Aynı zamanda, diasporadaki nitelikli bireylerin ülkeye bilgi ve sermaye transferi yapmaları teşvik edilerek az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin uzun vadeli kalkınma hedeflerine katkı sağlanabilir.

Select Bibliography

Aydın, Y. (2012). Emigration of Highly Qualified Turks. *Turkey, migration and the EU: Potentials, challenges and opportunities*, Paçaci Elitok, S., & Straubhaar, T. (2012). *Turkey, migration and the EU: Potentials, challenges and opportunities.* Hamburg University Press. Pp.199-227.

Dudu, S., & Rojo, T. (2022). The European Union as a destination of Turkish migrants in 2008–2018. *New Perspectives on Turkey*, *66*, 140-159.

Hardan, M. (2024*). How Syrian refugees contributed to Turkish economy. Al-Monitor*. *https://www.al-monitor.com/originals/2021/05/how-syrian-refugees-contributed-turkish-economy*. (Accessed: 7.07.2024)

Kirişçi, K. (2003). Turkey: A transformation from emigration to immigration. *Migration Information Source*, *1*.

Marzook, M., Jayawardana, T., & Weerasinghe, R. (2023). Understanding the Phenomenon of Brain Drain: An In-depth Analysis of the Emigration Patterns and Implications for IT Professionals in Sri Lanka.

Oğuzkan, T. (1971). *Yurt dışında çalışan doktoralı Türkler. Türkiye'den Başka Ülkelere Yüksek Seviyede Eleman Göçü Üzerine Bir Araştırma.* Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen ve Edebiyat Fakültesi Yayınları, Yayın No. 25, Ankara.

Tuncel, K. (2021). Turkey's New Emigration Wave and Its Implications. *MANARA magazine.*

HUMAN CAPITAL AS A KEY FACTOR IN OPTIMIZING FIRE SAFETY MANAGEMENT FOR RESIDENTIAL BUILDINGS

Aziz ZIKRIYOEV[5]

Abstract

This study investigates the impact of fire prevention knowledge, building characteristics, and expenditures on fire safety management, fire risks, and losses across residential buildings. Using a dataset of 3,002 observations, the research applies structural equation modeling (SEM) to explore the relationships between endogenous variables (fire safety management, fire risk, fire losses, and expenditures) and the exogenous variable (fire prevention knowledge). The findings reveal that higher fire prevention knowledge significantly reduces fire safety expenditures and losses but slightly increases fire risk, indicating potential gaps between awareness and implementation. Digitalization and building characteristics also show mixed effects on safety outcomes, with digitalization positively influencing safety efforts. The study underscores the need for enhanced fire safety education and targeted investments to mitigate fire risks effectively. Robustness checks using Shapiro-Wilk tests and Cronbach's alpha confirm the reliability and stability of the results. The findings offer practical insights for policymakers, property managers, and safety regulators in improving fire safety frameworks for residential buildings.

Keywords. Fire safety management, Fire prevention knowledge, Structural equation modeling, Digitalization, Residential buildings, Human capital

Introduction

In the realm of urban living, residential buildings stand as the epitome of modernity, providing shelter, comfort, and a sense of community to millions of individuals across the globe. However, amidst the conveniences of contemporary living, there exists a lurking danger – the threat of fire. Fire incidents in residential buildings can have devastating consequences, leading to loss of life, property damage, and emotional trauma. Therefore, ensuring the safety of residents has become a paramount concern for property owners, architects, and urban planners alike. Fire safety management in residential buildings encompasses a multifaceted approach, involving stringent regulations, advanced technologies, and community education. This comprehensive strategy aims not only to prevent fire incidents but also to minimize the potential damage and save lives in the event of a fire emergency.

From installing state-of-the-art fire detection and suppression systems to implementing robust evacuation plans, every aspect of fire safety management plays a vital role in creating secure living spaces for residents. In this context, this study delves deep into the intricacies of fire safety management in residential buildings. By examining the latest advancements in fire detection technologies, exploring innovative architectural designs, and analyzing case studies of successful fire prevention initiatives, this research aims to shed light on the most effective methods to safeguard residential complexes.

Furthermore, the study emphasizes the importance of community awareness and active participation in ensuring the overall safety of residential environments. Join us on this exploratory journey, as we unravel the complexities of fire safety management in residential buildings. Together, we will delve into the challenges, innovations, and best practices that shape the future of safe living spaces, striving for a world where residents can dwell in peace, assured of their safety and well-being.

[5] PhD. Tashkent State University of Economics, Department of World Economy, a.zikriyoev@tsue.uz

1. Literature Review

Table 1. Briefly ground theory overview

№	Paper title	Abstract summary	Main findings	Outcomes measured
1	Fire Safety in The Built-Environment: A Case Study in A Residential Facility Mohammad B. Hamida, M. Hassanain	The means of egress, fire doors, and fire suppression systems were not up to code requirements.	• The assessed facility had an adequate distribution of fire detection and notification systems. • The level of housekeeping practices and concentration of hazardous material was found to be acceptable [1]	•Compliance Level Of a Sample Residential Facility With Fire Safety Code Requirements •Adequacy Of Fire Detection And Notification Systems •Level Of Housekeeping Practices •Concentration Of Hazardous Material •Means Of Egress •Fire Doors •Fire Suppression Systems
2	A Study on Fire & Safety Systems in Commercial & Residential Building Rushikesh Kadam International Journal for Research in Applied Science and Engineering Technology	Fire safety systems are designed for a commercial building.	• Fire prevention starts with the construction of the building and the use of materials that are resistant to combustion or burning. • Fire safety systems in residential and commercial buildings should be designed with cost and effectiveness in mind [2].	•Cost Of Fire Safety System •Effectiveness Of Fire Safety System
3	Investigation on fire safety of high-rise residential building with commercial services on the ground floor houses Z. Ju	Automatic sprinkler systems in renovated and expanded ground floors can meet fire safety requirements of preventing fire spread and extinguishing the fire.	• Numerical simulation method was used to build fire scenes of the ground floor. • Fire danger of the renovation and expansion on the ground floor was studied. • Setting up automatic sprinkler system in the renovated [3].	•Fire Danger Of The Renovation And Expansion On The Ground Floor •Feasibility Of Setting Up Automatic Sprinkler System •Ability Of Automatic Sprinkler System To Meet Fire Safety Requirements Of Preventing Fire Spread And Extinguishing The Fire
4	Fire safety in high rise residential building in Malaysia S. M. Hashemian 2014 Review 1 Citations	The staircase width and intermediate floor depth are designed and constructed using different dimensions.	• The staircase width and intermediate floor depth of high-rise residential buildings in Malaysia are designed and constructed using different dimensions. • There are five basic steps to carry out a fire safety risk assessment in buildings [4].	•Fire Safety Regulation •Factors Taken Into Consideration In Designing Fire Safety Requirements •Risk Of Fire In Building •Perception And Behavior Of Occupants In Case Of Fire Outbreak
5	Обеспечение безопасности людей в жилых зданиях повышенной этажности Николай Петрович Копылов, В. В. Пивоваров, Д. Г. Пронин 2017	Automatic detection and notification of fire is necessary in almost all residential buildings.	• The design of residential high-rise buildings in the Russian Federation is regulated by the requirements of Set of rules “Residential Buildings. The updated edition of SNiP 31-01-2003” [5].	•Number Of Fires In The Residential Sector In The Russian Federation •Number Of Deaths In The Residential Sector In The Russian Federation •Fire Hazard In High Rise Buildings •Requirements For Fire Safety In The Design Of High Rise Buildings •Use Of Fire Ladders, Mobile Aerial Towers, Helicopters, Fire Trucks
6	Upgrading Fire Safety Strategies for the Existing Non-residential Occupancies in Taipei City Shen-Wen Chien, Ying-Yueh Chen, Ching-Yuan	The concept of total fire safety can reduce fire risks.	• The Joint Committee of Public Safety is the highest management agency for coordinating fire safety within the city. • The concept of “total fire safety” should be carried out	•Types Of Fire Extinguishing Tools •Effectiveness Of Fire Control And Rescue Operations •Protection Of Lives Of Residents

	Lin, Tzu-Sheng Shen, PoTa Huang		through different measures of fact-oriented thinking [6].	
7	Development of Building Fire Control and Management System in BIM Environment Y. Shiau, Yi-Yin Tsai, Jui-Ying Hsiao, Chong-Teng Chang	Fire control equipment was integrated into the building using the building information model.	• A web-based fire control surveillance and management system was developed using ER Studio, SQL, and Visual Studio. • Fire control equipment was integrated into the building using the building information model (BIM) [7].	•Security Of Residential Environments •Comfort Of Residential Environments •Convenience Of Residential Environments •Accuracy Of Fire Warnings •Identification Of Personnel Relevant To The Area On Fire •Fire Conditions •Location Of Fire Extinguishing Tools
8	Fire Safety Management in High Rise Buildings of Lahore, Pakistan I. Siddique, Sifwat Sajjad Ahmad Hussain 2020	The absence of fire safety risk assessments, zero ongoing monitoring, no ongoing fire safety training or awareness program, inadequate or dysfunctional fire extinguishing instruments	• No proper measures are taken to ensure prevention or rapid response to minimize losses. • Inadequate or dysfunctional fire extinguishing instruments, no building fire safety control, no automatic fire detection and alarm system, no ongoing fire evacuation drills [8].	•Fire Safety Risk Assessments •Ongoing Monitoring •Ongoing Fire Safety Training Or Awareness Program •Adequate Fire Extinguishing Instruments •Building Fire Safety Control •Automatic Fire Detection And Alarm System •
9	Fire safety in high-rise buildings under elderly housing L. Qu, Y. Wang, Y. Cao IOP Conference Series: Earth and Environment	The building plane complexity and other internal factors are important factors affecting evacuation in elderly concentrated buildings.	• Building height restrictions should be considered in the revision process of Code for design of residential building for the aged to improve elderly living safety [9].	Ongoing Fire Evacuation Drills •Access Of Fire Brigade To The Fire Sight
10	Fire safety in dwellings and public buildings. F. B. Clarke, M. Birky Bulletin of the New York Academy of Medicine	The fire death rate in hotels and motels is somewhat higher than the fire death rate in residences taken as a whole.	• Approximately 85% of all fire fatalities in the United States occurred in buildings. • Most fire deaths occur in residences, such as one or two family dwellings, apartments, and mobile homes [10].	• Building codes in the United States focus on nonresidential buildings, while one and two family dwellings are comparatively uncontrolled.

Implementing an effective fire safety management plan in residential buildings is crucial for the safety and well-being of the residents. Here are some recommendations to enhance fire safety in residential buildings:

1. Regular Inspections and Maintenance: Smoke Alarms and Fire Extinguishers: Ensure that smoke alarms and fire extinguishers are installed in common areas and individual units. Regularly inspect and maintain these devices.

Regularly inspect and maintain the electrical systems to prevent short circuits and faulty wiring, which are common causes of residential fires.

2. Fire Safety Education: Conduct regular fire safety workshops and training sessions for residents to educate them about fire hazards, evacuation procedures, and the proper use of fire safety equipment.

Information Dissemination: Provide residents with informative materials about fire safety tips, escape routes, and emergency contact numbers.

3. Building Design and Construction: Fire-Resistant Materials: Use fire-resistant building materials in construction to slow down the spread of fire in case of an outbreak.

Ensure that the building design includes clearly marked emergency exits and escape routes. Conduct regular drills to familiarize residents with these routes.

Install automatic sprinkler systems, especially in high-rise buildings, to quickly suppress fires in their early stages.

4. Fire Safety Policies and Regulations: Ensure that the building complies with local fire safety regulations and codes. Regularly update the building's safety features in line with the latest regulations. Enforce strict penalties for violations of fire safety regulations, discouraging residents from unsafe practices.

5. Community Engagement: Encourage residents to form neighborhood watch groups to keep an eye out for any potential fire hazards. Train and designate specific residents as emergency response teams to assist during fire emergencies before professional help arrives.

6. Collaboration with Emergency Services: Collaboration: Foster collaboration with local fire departments and emergency services. Conduct joint training exercises and drills to ensure a coordinated response during emergencies.

Emergency Contact Information: Maintain an updated list of emergency contact numbers, including the nearest fire station, medical services, and law enforcement agencies.

7. Regular Drills and Simulation Exercises: Fire Drills: Organize regular fire drills for residents to practice evacuation procedures. These drills help residents understand the importance of quick and orderly evacuation during an actual emergency.

Simulation Exercises: Conduct simulation exercises involving both residents and emergency services to evaluate the effectiveness of the fire safety plan and identify areas for improvement.

8. Advanced Technology: Smart Fire Detection Systems: Invest in smart fire detection systems that use sensors and artificial intelligence to detect fires in their early stages and alert residents and emergency services promptly. Develop mobile applications that provide real-time information about fire safety protocols, evacuation routes, and emergency contacts. By incorporating these recommendations into the fire safety management plan, residential buildings can significantly reduce the risk of fire incidents and create a safer environment for their residents.

2. Methods

This section outlines the methodology used in the study, including data collection, variables, analytical techniques, and statistical tools applied to examine fire safety management, risk, and prevention across residential buildings.

2.1. Data Collection and Sample Size

The study is based on a cross-sectional dataset containing 3,002 observations. The data includes information on building characteristics, fire prevention measures, fire risks, digitalization, and expenditures on fire safety. Data sources comprise administrative reports, safety audits, and surveys conducted within residential buildings.

2.2. Variables

The variables used in the analysis are categorized into endogenous and exogenous variables:

Endogenous Variables:

Fire Safety Management: Evaluates the extent of fire safety efforts and practices.

Expenditures on Fire Safety: Captures monetary investments in fire safety measures.

Fire Risk: Measures the likelihood of fire occurrences based on building characteristics.

Fire Losses: Quantifies damage or loss caused by fire incidents.

Exogenous Variable:

Fire Prevention Knowledge: Represents the level of awareness and knowledge regarding fire safety among residents or building staff.

2.3. Analytical Techniques

2.3.1 Descriptive Statistics

Descriptive statistics such as mean, standard deviation, minimum, and maximum were computed to summarize key variables (e.g., building period, room number, fire losses).

2.3.2 Pairwise Correlation Analysis

Pearson pairwise correlations were used to evaluate the relationships between building characteristics, fire safety practices, fire risks, and expenditures. This technique identifies both positive and negative associations and their statistical significance.

2.3.3 Structural Equation Modeling (SEM)

The study applied SEM path regression to examine the direct and indirect effects of fire prevention knowledge on fire safety management, expenditures, fire risk, and losses. Maximum Likelihood Estimation (MLE) was used to fit the model.

2.3.4. Statistical Tools

Stata 18.0 was used to perform all statistical analyses. The software facilitated SEM path regression, descriptive statistics, and correlation analysis, ensuring accurate and replicable results.

2.3.5. Robustness Checks

Cronbach's alpha was calculated to ensure the reliability of the fire safety-related variables.

3. Results

This table provides an overview of key variables related to building characteristics, fire prevention, fire losses, and digitalization across 3,002 observations. Below is a detailed explanation of each variable. For building period mean is 22.098 years which refers to the average age or period since construction of the buildings. The average is about 22 years, with a standard deviation of 16.855, indicating substantial variability in building ages.

Table 1. Descriptive Statistics of the variables

Variable	Obs	Mean	Std. Dev.	Min	Max
Building period	3002	22.098	16.855	0	46
Room number	3002	5.923	3.087	0	17
Fire prevention knowledge	3002	.831	.297	0	1
Fire losses	3002	.597	.211	0	1
Digitalization	3002	.369	.294	0	1

Room number is 5.923 rooms, buildings have about 6 rooms, but there is significant variability, as shown by the standard deviation of 3.087. The dataset contains buildings of varying ages, with the oldest building being 46 years old and a significant number of newer constructions. The average number of rooms suggests that the sample includes medium to large-sized buildings. Fire prevention knowledge is relatively high, which may help reduce risks. However, fire losses still affect a significant proportion (almost 60%) of the sample. Adoption of digital technologies is relatively low, indicating potential areas for improvement in fire safety and management through digital solutions.

The pairwise correlations highlight relationships between several variables related to fire safety management, digitalization, fire risk, and residential conditions. Building period is weak positive correlation with fire prevention knowledge (0.118), suggesting older buildings may have slightly better fire prevention awareness. Fire Prevention Knowledge has a weak

negative correlation with fire safety management (-0.039), meaning that knowledge alone does not necessarily translate into action.

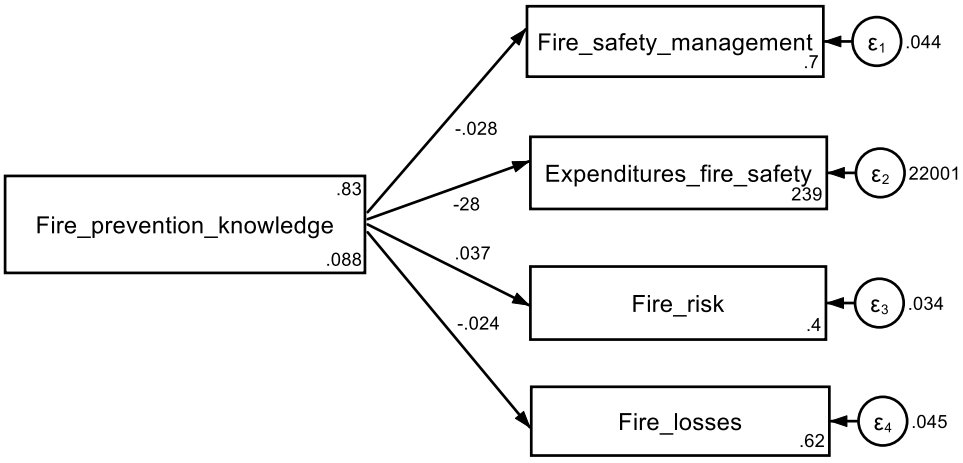
Table 2. Pearson Pairwise correlations test

Variables	1	2	3	4	5	6	7	8
(1) Building_period	1.000							
(2) Room_number	0.009	1.000						
	(0.620)							
(3) Fire_preventio~e	0.118*	0.013	1.000					
	(0.000)	(0.472)						
(4) Fire_losses	0.030	0.009	-0.033	1.000				
	(0.102)	(0.605)	(0.067)					
(5) Digitalization	0.060*	0.047*	0.022	0.057*	1.000			
	(0.001)	(0.010)	(0.220)	(0.002)				
(6) Fire_risk	0.030	0.790*	0.059*	0.039*	0.081*	1.000		
	(0.097)	(0.000)	(0.001)	(0.035)	(0.000)			
(7) Fire_safety_ma~t	-0.035	-0.053*	-0.039*	0.010	-0.037*	-0.116*	1.000	
	(0.052)	(0.004)	(0.032)	(0.601)	(0.041)	(0.000)		
(8) Expenditures_f~y	-0.001	0.006	-0.057*	0.070*	0.043*	-0.002	0.156*	1.000
	(0.956)	(0.737)	(0.002)	(0.000)	(0.020)	(0.911)	(0.000)	
*** p<0.01, ** p<0.05, * p<0.1								

Negative correlation with expenditures on fire safety (-0.057), suggesting that increased knowledge might reduce excessive spending. Expenditures on Fire Safety is weak but positive correlation with fire losses (0.070), suggesting that while expenditures help mitigate risks, they might not eliminate losses completely. But has strong positive association with fire safety management (0.156), indicating that investment in safety aligns with higher management efforts.

During the research we used SEM model and achieved following new results. This structural equation model (SEM) analyzes the relationship between fire prevention knowledge (the exogenous variable) and four key endogenous variables.

Figure 1. SEM model regression visualization

As fire prevention knowledge increases, fire safety management efforts slightly decline. This could indicate that more knowledgeable buildings rely less on formal safety management practices. Due to the Cronbach alpha Fire safety management is reverse causality. Inadequate fire safety management persists despite increased fire prevention knowledge, as many individuals remain unaware of proper actions during a fire, leading to continued risks and accidents [11].

Table 3. SEM model regression

Endogenous variables
Observed: Fire_safety_management Expenditures_fire_safety Fire_risk Fire_losses
Exogenous variables
Observed: Fire_prevention_knowledge
Fitting target model:
Iteration 0: Log likelihood = -18237.013
Iteration 1: Log likelihood = -18237.013
Structural equation model Number of obs = 3,002
Estimation method: ml
Log likelihood = -18237.013

	OIM					
	Coefficient	std. err.	Z	P>z	[95% conf.	interval]
Structural						
Fire_safety_management						
Fire_prevention_knowledge	-0.028	0.013	-2.150	0.032	-0.053	-0.002
_cons	0.699	0.011	61.740	0.000	0.677	0.721
Expenditures_fire_safety						
Fire_prevention_knowledge	-28.444	9.107	-3.120	0.002	-46.293	-10.595
_cons	239.080	8.033	29.760	0.000	223.335	254.825
Fire_risk						
Fire_prevention_knowledge	0.037	0.011	3.230	0.001	0.014	0.059
_cons	0.399	0.010	39.750	0.000	0.380	0.419
Fire_losses						
Fire_prevention_knowledge	-0.024	0.013	-1.830	0.067	-0.049	0.002
_cons	0.617	0.011	53.970	0.000	0.594	0.639
var(e.Fire_safety_management)	0.044	0.001	0.042	0.046		
var(e.Expenditures_fire_safety)	22001.400	567.884	20916.050	23143.060		
var(e.Fire_risk)	0.034	0.001	0.033	0.036		
var(e.Fire_losses)	0.045	0.001	0.042	0.047		

LR test of model vs. saturated: chi2(6) = 131.62 Prob > chi2 = 0.0000

Improved fire prevention knowledge reduces the need for fire safety expenditures, likely by minimizing risks through proactive behavior. Fire prevention programs significantly reduce human-caused wildfires, leading to lower suppression expenditures, indicating that improved fire prevention knowledge can decrease the need for fire safety expenditures [12].

Increased fire prevention knowledge slightly raises the perceived fire risk, possibly because individuals become more aware of potential hazards. Increased fire prevention knowledge enhances homeowner concern about wildfire risk, leading to significantly more mitigation activities, indicating a positive relationship between knowledge and perceived fire risk [13].

Fire prevention knowledge is associated with a small reduction in fire-related losses, although the effect is not strongly significant. The study indicates that increased awareness and training about fire risk management can influence perceptions of fire risk, suggesting a nuanced relationship between knowledge and perceived risk levels [14].

Expenditures on fire safety has a particularly large variance, indicating substantial variability in how much buildings invest in fire safety. Likelihood-Ratio Test indicates The model fits the data significantly better than a saturated model, suggesting the relationships between the variables are meaningful.

This SEM model reveals nuanced relationships between fire prevention knowledge and fire-related variables. While prevention knowledge reduces expenditures and losses, it also slightly increases perceived fire risks. The findings suggest that better awareness and knowledge help optimize safety expenditures but highlight the need to address heightened risk perceptions. This model provides valuable insights for policymakers and building managers on how to balance knowledge, safety investments, and risk management strategies.

4. Discussion

If we conclude above studies examined here provide a diverse panorama of fire safety management in residential buildings, highlighting both successes and challenges in different contexts globally. A common thread that runs through these studies is the undeniable importance of robust fire safety measures in residential spaces. Several key observations can be made based on these findings:

Code Compliance Discrepancies: A recurring issue in many residential facilities is the lack of compliance with fire safety codes. This non-compliance, ranging from inadequate means of egress to dysfunctional fire doors and suppression systems, underscores the urgency for stricter enforcement of regulations. Adhering to standardized codes is fundamental in ensuring the basic safety of residents.

Role of Technology: Technological advancements play a pivotal role in enhancing fire safety. From integrated Building Information Models (BIM) incorporating fire control equipment to smart fire detection systems, the studies showcase the potential of technology in preventing, detecting, and mitigating fire incidents. Investments in innovative solutions can significantly improve response times and minimize damages.

Importance of Education: Fire safety education emerges as a crucial aspect, especially in residential buildings. Educating residents about evacuation procedures, proper use of fire safety equipment, and general fire prevention measures can save lives. Community engagement and awareness programs should be integral components of any fire safety strategy.

Total Fire Safety Concept: The concept of 'total fire safety' that encompasses not only prevention but also ongoing monitoring, training, and awareness programs, is fundamental. Studies emphasize the need for continuous efforts, including regular fire drills, fire safety training, and the presence of functional fire extinguishing instruments.

Global Variances: It's noteworthy that fire safety challenges and solutions vary across regions. Cultural, regulatory, and infrastructural differences impact the approaches taken. However, a shared understanding is the need for a holistic, context-specific approach to fire safety management.

In conclusion, the studies collectively emphasize that fire safety in residential buildings is not a one-size-fits-all endeavor. It requires a combination of strict regulatory enforcement, technological innovation, community education, and a proactive, context-sensitive approach. Addressing the identified issues and implementing the lessons learned from these studies is crucial for creating residential spaces where residents can live without the constant threat of fire, ensuring their safety and well-being.

This study investigates the relationship between fire prevention knowledge and several fire-related outcomes, including fire safety management, expenditures on fire safety, fire risk, and fire losses. Using a structural equation model (SEM), we offer key insights into how

knowledge influences decision-making in fire safety management and the associated economic outcomes.

a. Impact of Fire Prevention Knowledge on Fire Safety Management

The results show that fire prevention knowledge negatively influences fire safety management efforts (coefficient = -0.028, p = 0.032). This finding suggests that as individuals or building managers become more informed about fire safety, they may adopt less formal or structured management practices. One plausible explanation is that greater knowledge reduces the need for rigid safety protocols, as individuals are more likely to engage in proactive behaviors to prevent fires. However, this reduction in formal management could also present risks if it leads to overconfidence or complacency.

b. Effect on Expenditures for Fire Safety

A strong negative relationship was found between fire prevention knowledge and fire safety expenditures (coefficient = -28.444, p = 0.002). This suggests that better awareness leads to more efficient fire safety investments, reducing unnecessary spending. With increased knowledge, individuals and organizations may prioritize cost-effective safety measures, such as regular maintenance and training, over expensive interventions. This highlights the importance of educational programs in fire prevention as a tool to reduce the economic burden of fire safety without compromising outcomes.

c. Fire Risk and Awareness Paradox

Interestingly, fire prevention knowledge is positively associated with perceived fire risk (coefficient = 0.037, p = 0.001). This counterintuitive result suggests that as individuals become more knowledgeable, their awareness of potential risks also increases. The heightened perception of fire risk could be due to a more comprehensive understanding of hazards, safety gaps, or historical incidents. This paradox aligns with the notion that knowledge enhances risk sensitivity, driving individuals to acknowledge risks more consciously. Policymakers should ensure that this increased awareness translates into constructive actions rather than fear or inaction.

d. Reduction in Fire Losses

The results indicate a negative, though marginally significant, effect of fire prevention knowledge on fire losses (coefficient = -0.024, p = 0.067). This suggests that improved knowledge helps minimize losses, although the impact is relatively small. The weak statistical significance could be attributed to external factors influencing fire losses, such as emergency response times or environmental conditions. Nonetheless, the result implies that education and awareness campaigns can contribute to reducing the severity of fire incidents, though they need to be complemented by other interventions.

e. Balancing Knowledge, Risk, and Management Practices

The SEM analysis reveals that while knowledge reduces expenditures and losses, it also creates a perception of heightened risk. This finding underscores the complexity of fire safety management, where knowledge must be leveraged to balance risk perceptions and efficient spending. Overemphasizing risk without practical action could lead to unnecessary anxiety, while underestimating risks could result in inadequate preparation.

f. Practical Implications

These findings have several practical implications for policymakers, building managers, and fire safety authorities:

Educational campaigns should not only provide knowledge but also focus on developing appropriate risk management behaviors.

Optimized investments in fire safety can be achieved by targeting interventions based on the level of awareness among building managers.

Monitoring complacency risks is essential, as knowledge alone may lead to a reduction in formal safety protocols.

A balanced approach to risk perception and management is necessary to ensure that heightened awareness leads to action, not fear.

The study demonstrates the complex interplay between fire prevention knowledge, safety investments, risk perception, and fire outcomes. While knowledge reduces costs and mitigates fire losses, it also increases risk sensitivity, underscoring the importance of aligning awareness with action. Policymakers and building managers can leverage these insights to design more cost-effective and responsive fire safety strategies, ensuring that knowledge translates into meaningful improvements in safety outcomes.

Conclusion

Current study highlights the critical role of fire prevention knowledge in influencing key aspects of fire safety management, including expenditures, fire risk perception, and fire losses. The findings demonstrate that while increased awareness can lead to cost-efficient fire safety investments and a reduction in fire-related losses, it also elevates the perception of risk. This paradox underlines the importance of balancing awareness with effective safety practices to avoid complacency or unnecessary anxiety.

The results further suggest that knowledge empowers individuals and organizations to adopt proactive measures, reducing the need for extensive fire safety management interventions. However, knowledge alone is insufficient; it must be supported by practical safety protocols and a well-coordinated infrastructure to mitigate risks effectively. Policymakers should leverage educational programs to enhance awareness and promote smart investments in fire prevention.

In conclusion, this study underscores that fire safety management requires a holistic approach, integrating knowledge, risk perception, financial efficiency, and action-oriented strategies. Aligning these elements will ensure a sustainable, cost-effective framework for managing fire risks in residential settings. With well-informed stakeholders and optimized resource allocation, the likelihood of fire incidents and associated losses can be significantly reduced.

References

[1] Hamida, M.B., & Hassanain, M.A. (2019). FIRE SAFETY IN THE BUILT-ENVIRONMENT: A CASE STUDY IN A RESIDENTIAL FACILITY. Architecture, Civil Engineering, Environment, 12, 27 - 34.

[2] Kadam, R. (2021). A Study on Fire & Safety Systems in Commercial & Residential Building. International Journal for Research in Applied Science and Engineering Technology.

[3] Ju, Z. (2013). Investigation on fire safety of high-rise residential building with commercial services on the ground floor houses. Fire Safety Science.

[4] Hashemian, S.M. (2014). Fire safety in high rise residential building in Malaysia.

[5] Копылов, Н.П., Пивоваров, В.В., & Пронин, Д.Г. (2017). Обеспечение безопасности людей в жилых зданиях повышенной этажности.

[6] Chien, S.W., Chen, Y., Lin, C., Shen, T., & Huang, P. (2013). Upgrading Fire Safety Strategies for the Existing Non-residential Occupancies in Taipei City. Procedia Engineering, 62, 1096-1103.

[7] Shiau, Y., Tsai, Y., Hsiao, J., & Chang, C. (2013). Development of Building Fire Control and Management System in BIM Environment. Studies in Informatics and Control, 22, 15-24.

[8] Siddique, I.A., & Hussain, S.S. (2020). Fire Safety Management in High Rise Buildings of Lahore, Pakistan. International journal of information and management sciences, 4, 31-37.

[9] Qu, L., Wang, Y., & Cao, Y. (2019). Fire safety in high-rise buildings under elderly housing. IOP Conference Series: Earth and Environmental Science, 238.

[10] Clarke, F.B., & Birky, M.M. (1981). Fire safety in dwellings and public buildings. Bulletin of the New York Academy of Medicine, 57 10, 1047-60

[11] M.A., Othuman, Mydin. (2014). Human Factors in Fire Safety Management and Prevention. 213-219.

[12] Karen, L., Abt., David, T., Butry., Jeffrey, P., Prestemon., Samuel, Scranton. (2015). Effect of fire prevention programs on accidental and incendiary wildfires on tribal lands in the United States. International Journal of Wildland Fire, 24(6):749-762. doi: 10.1071/WF14168

[13] Madison, G, Nagle. (2018). Wildfire Risk Perception and Homeowner Mitigation: Evidence from Montana.

[14] "Assessment of forest fire risk perception at the fireshed level." null (2022).:1005-1009. doi: 10.14195/978-989-26-2298-9_152

FORMS OF EDUCATION AND THEIR IMPACT ON THE DEVELOPMENT OF SOCIETY (ON THE EXAMPLE OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN)

Dilmurod RASULOV[6]

Extended Abstract

With the arrival of a new President and, consequently, a new government in Uzbekistan, significant changes have been occurring across all sectors of the economy, including education. Due to the dynamic growth of the population and the increasing proportion of youth in the overall demographic structure, the government of the Republic has faced questions concerning potential social consequences. Issues such as coverage by kindergartens, schools, and the subsequent non-enrollment of youth in higher educational institutions could potentially lead to social problems. (Statistical data can be obtained from STATUZ, GOVUZ, and Data.gov.uz.)

The objective of this discussion is to analyze the structure of education and the models adopted as a basis on one hand and the current state of affairs on the other. Since independence, there has been vigorous debate about the Anglo-Saxon education system, which emphasizes literacy and analytical skills. The American system was initially perceived as distant and somewhat incomprehensible, yet it served as the foundation for the current higher education structure. The newly introduced structure of secondary vocational education initially appeared to address the problem of a large influx of graduates from the 9th grade of secondary schools. Initially, this unique solution, adopted at the highest level of government, was warmly welcomed. However, the consolidation of youth aged 16-17 years into a single educational institution after spending eight years in one school led to misunderstandings among both parents and educators of such institutions. The first six months often involved clarifying identities among the youth, with specialized education being a distant concern. Although the term "college" was associated with higher education, which enjoys significant success in the United States, it essentially failed to meet expectations, the scale of which we do not attempt to evaluate. Ultimately, after many years of observation, the new President gradually and, where possible, painlessly began phasing out the ineffective secondary vocational education system.

In place of this, there has been a focus on the coverage and quality preparation of secondary school graduates, and particularly, the country has opened up to establishing branches of higher educational institutions, which serve as a crucible for training professionals for various economic sectors. Today, in addition to the domestic state universities, which number 98 (in 2018), several renowned international universities are also operating in the Republic, including institutions from the USA, the United Kingdom, Singapore, Malaysia, India, Austria, Russia, and Belarus. Their number has now exceeded 200!

A new environment with a variety of educational products is emerging. Thanks to the President's policy, the youth now have a wide range of higher educational institutions to choose from across various strategically important fields. This market segment has substantial potential. Given these circumstances and strategic decisions, Uzbekistan has the opportunity to carve out a niche both in supplying educated young professionals, which is a shortage in the global market, and in saturating the domestic market with specialists of the relevant profiles.

[6] Professor, Tashkent State University of Economics, Uzbekistan

Several challenges await resolution: in pedagogical activities, it is necessary to reconsider applied examples. Often, examples provided in textbooks from the real life of other countries need to be understood and explained to Uzbek students where no analogs currently exist, which is a problem requiring resolution. A significant issue is the cost of education in universities, with considerable differentiation. For the average Uzbek, such prices are often unaffordable, and sometimes the cost does not correspond to the content.

In recent years, there has been a trend of students transitioning from foreign universities to state institutions, indicating that the competitive environment is beginning to yield results. Much remains to be done in the higher education system: crucial issues include educational standards (according to the author, this is the number one issue), availability of educational literature, evaluation systems, the sector-specific focus of some universities, and the system for rewarding talented students. Post-university education also requires corresponding attention. It can be unequivocally stated that in a country undergoing intensive reforms, the education system cannot remain secondary, as the creators of actual products are often individuals with higher education, and reforms are conducted for and by people. During discussions, it would be valuable to explore the German education system, which maintains accessibility for all residents without transitioning to a commercial platform, while keeping education quality high.

Nowadays, terms such as digital economy, cloud technologies, and artificial intelligence are commonly heard. Governments are setting goals to increase the share of digital economy products in the gross domestic product, and universities are renaming faculties and departments. However, the question remains: who will work? Who will produce these products? If the level of education in the population today, paradoxically, depends more on YouTube or other similar electronic technologies, it remains to be seen when such intellectual systems will begin to issue corresponding diplomas. Moreover, will there be an inevitable division of economic sectors into more technological and less technological, with higher employment in more technological sectors requiring higher educational qualifications?

With the increase in the global population, the proportion of highly educated individuals does not necessarily correspond to any reasonable proportion. I would not like to conclude on a major tone. I urge esteemed colleagues to collaborate in the field of specialist retraining within my country, where the political atmosphere is entirely conducive to the establishment of such an institution in Central Asia. If we are limited in creating branches or universities, dear colleagues, then establishing a research institution focused on digital technologies that meet modern scientific and economic requirements is a task of international significance, benefiting all. Scientific achievements are the achievements of nations.

THE ROAD TO GLOBAL TRADE: EVALUATING THE ECONOMIC IMPACT OF WORLD TRADE ORGANIZATION MEMBERSHIP IN RUSSIA AND CHINA

Ismailova Nilufar SABITDJANOVNA[7]

Abstract

This research examines the impact of World Trade Organization (WTO) accession on two significant global economies: Russia and China. By analyzing their respective integration into the WTO, the study highlights the economic transformations, trade liberalization, and structural reforms that followed their membership. For China, which joined in 2001, accession facilitated unprecedented economic growth, expanded exports, and attracted foreign direct investment (FDI), ultimately transforming it into the world's second-largest economy. In contrast, Russia's accession in 2012 has been met with mixed results; while it aimed to enhance trade relations and diversify its economy, geopolitical tensions and domestic challenges have hindered optimal benefits. This paper employs a comparative analysis framework to evaluate key indicators such as GDP growth, trade volume changes, FDI trends, and regulatory reforms. Findings indicate that while both countries experienced economic shifts post-accession, China's trajectory has been markedly more positive than Russia's. The research concludes by discussing implications for policymakers in both nations and offers insights into the broader significance of WTO membership for emerging economies in an increasingly interconnected global market.

Keywords: World Bank, service, GDP, trade turnover, social welfare, domestic market.

Introduction

China's accession to the WTO in 2001 marked a transformative moment not only for its own economy but also for the global trading system. The integration into the WTO framework facilitated China's emergence as a manufacturing powerhouse and a major player in international Aziz. It enabled significant market access, attracted foreign direct investment (FDI), and catalyzed substantial economic reforms that spurred growth, lifted millions out of poverty, and reshaped global supply chains.

On the other hand, Russia's path to WTO membership was characterized by prolonged negotiations that culminated in its accession in 2012. For Russia, joining the WTO represented an opportunity to modernize its economy, diversify its exports beyond natural resources, and enhance its integration with Western markets. However, it also presented challenges such as navigating domestic political resistance and addressing structural inefficiencies within its economy.

Furthermore, understanding these impacts is crucial for policymakers aiming to harness the benefits of globalization while mitigating potential downsides. As both countries continue to navigate an increasingly complex international trade environment marked by rising protectionism and shifting alliances, insights drawn from this analysis will contribute significantly to discussions on global economic governance and bilateral relations between major world economies.

1. Theoretical bases of WTO activities

The objective need to regulate international trade through general norms and rules began to be felt in the 30s of the XX century, when the protectionist foreign trade policy of national governments severely blocked international trade opportunities. At that time, bilateral trade agreements formed the basis of international trade. The disadvantage of these contracts is that they are to cover a short list of trade in goods. And the results of signing a bilateral agreement could lead to unexpected results. In particular, third country producers who did not give any

[7] Professor, Tashkent State University of Economics, Head of World Economy and International Economic Relations Department, nilufar.ismoilova@tsue.uz

benefits from their side benefited from the contracts. After the Second World War, efforts were made to create international trade organizations aimed at ensuring global coordination of trade strategy.(Krugman et al., 2018)

The World Trade Organization performs the following functions:

- introduction and control of agreements;
- organization of forums for conducting mutual negotiations;
- settlement of trade disputes;
- providing information on the implementation of the trade policy of different countries;
- creation of conditions for coordination of activities of countries in the development of global economic policy;
- technical assistance to developing countries.

The World Trade Organization operates on the basis of the following principles:

- Most Favored Nation status- each of the member countries applies equal conditions to other members as trading partners. If a country gives an opportunity to another trading partner, then the same regime must be applied to other WTO member countries;
- non-discriminatory trade - the country should not discriminate between trade partners, persons in the field of trade of foreign goods and services;
- elimination of trade barriers - gradual elimination of existing trade barriers through negotiations;
- predictable trade - foreign investors, companies and governments must make sure that trade barriers are not introduced without reason, and market liberalization obligations are "bound" to the WTO;
- improving competitiveness - WTO rules prevent "unfair" activities in international trade, such as export subsidies and dumping;
- creation of sufficiently favorable conditions for developing countries - it is envisaged to provide transitional and special regimes to developing countries.

In the first years of its activity, the World Trade Organization carried out work in the following direction:

- First, preparations for a new round of negotiations at the WTO began. The first meeting of WTO trade ministers was held in Singapore in 1996 and 4 new working groups were established. These talks focused on the so-called "Singapore questions", such as trade and investment, trade and competition policy, the impact of government spending and trade facilitation.
- Secondly, it was necessary to assess the practical application of the newly adopted rules of the WTO, which differ from the GATT.
- Thirdly, the recognition of the WTO as an international economic organization by the world economy was of great importance.

2. **Methodology**

Monopolistic competition & Economies of scale

Another trade theory that could be best applied in Uzbekistan case is monopolistic competition trade theory. It is no secret that some industry sectors in Uzbekistan are highly monopolistic, like General Motors Chevrolet who sells hundreds of thousands of cars every year to people who have little choice over car brand when buying one, or household appliance producer like Artel which is a national brand. The idea of this theory is that creating a market environment where foreign competitors can freely enter that industry and offer their goods with competitive quality, would allow companies to increase their output enjoying economies of scale. The monopolistic competition model is used to trade with the underlying premise that trade expands market size. The size of the market limits the range of commodities a nation can

produce as well as the volume of its production in industries where economies of scale exist. Nations are able to relax these restrictions by trading with one another, creating an integrated global market that is larger than any one national market. As a result, each nation can focus on manufacturing a smaller range of commodities than it otherwise could, but at the same time, each nation can increase the diversity of goods accessible to its customers by purchasing items from other nations that it does not produce. Because of this, trade presents a chance for benefit to both parties even in situations when resources and technological capabilities are same.(Krugman et al., 2018)

Another advantage of increased market size and existence of competitors is that it would also lead to product differentiation as every firm operating internationally cares about product quality and uniqueness when entering a new market and therefore pays much attention to competitive advantage. Looking from an another angle, the theory also turns out to be correct if we take into account that allowing trade liberalization and letting foreign companies sell their products would lead to product differentiation and social welfare.

3. Results

Impact of WTO Accession on the two large economies: Russia and China

For comparison, the author tries to bring examples of impacts of WTO Accession in case of large and small economies.

Table 1. Some WTO members' accession dates

Country	***Request for membership***	***Current status***
Russian Federation	June 1993	Member since August 2012
China	July 1986	Member since December 2001
Kyrgyzstan	February 1996	Member since December 1998
Tajikistan	May 2001	Member since March 2013
Kazakhstan	January 1996	Member since November 2015
Uzbekistan	December 1994	Accession process ongoing

Source: Prepared based on WTO data

Russia (former USSR) – the country who had ruled the Central Asia (CA) region for about 120 years, the first communistic country is a good example for this because Uzbekistan had once been under control of Russia and the economic and political system of Uzbekistan was directly inherited from this large country by 1990s. Besides, the country is also the biggest trading partner for Uzbekistan, accounting for over 15% of Foreign Trade Turnover of this double-landlocked country. In June of 1993, Russia submitted an application to join the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT). In 1995, the GATT Working Party was renamed the World Trade Organization (WTO) Working Party. Following years of talks, President Vladimir Putin's administration gave accession top priority, which increased the pace of accession.

There have been many studies carried out by scholars to quantitatively assess potential gains and losses from WTO Accession. David Tarr, a former World Bank economist, along with other researchers did research using Computable General Equilibrium (CGE) model. According to them, the gains to Russia from WTO accession derive from four principal effects. (Jensen et al., n.d.)

1. Increased market accessibility to non-CIS markets
2. In industries with little competition, lowering tariffs will result in increased import diversity and better use of domestic resources.

3. Lowering obstacles for international service providers would increase the range of services Kazakhstan offers.

4. Advantages for the investment climate brought about by an increase in the capitalization rate

China (People's Republic of China – PRC) – another giant economy built on the mix of both socialistic and market-oriented economic ideas, ranking second in nominal GDP and first in GDP-PPP, known for its rapid transition from underdeveloped poor country to the fast-growing middle-income country after 2000s. China's WTO Accession and Membership has also been taken into consideration here because it has been playing a significant role for the last decade in shaping the global market including trade, investment and technology. The country's influence on the CA region is reflected in FDIs it is putting into CA economies, especially in recent years with its high-level project called Belt and Road Initiative. The fact that China has overtaken Russia as the biggest trade partner for Uzbekistan after 2020 is also a contributing factor. China had requested for WTO membership in November 1995 and acceded to it in November 2001.

Impact of WTO-Member countries' trade on the world economy

Being one of the largest international economic organizations, the WTO covers 98% of world trade at the moment. What does it mean to countries? It means that every economy should keep up with the global chain of goods and services in order to meet product standards, import products with high opportunity costs at lower price, enjoy wide diversity of goods and services, enhance competitiveness in the local market, increase social welfare and develop technological innovation in the country. Let's look at the table below to see how major economies are participating in the world trade.

Table 2. Share of some countries' trade in the global trade

Countries	Volume of trade turnover, trillion $		Growth, %
	2011	2030	2011-2030
PRC (China)	2.972	11.972	7.2
USA	3.224	5.827	3.0
Japan	1.460	2.586	2.9
India	0.539	3.907	10.4
Korea	0.892	2.617	5.5
Brazil	0.892	2.617	4.9

Needs to become a WTO Member

Membership in the World Trade Organization brings several economic benefits to member countries. Let's count 10 most important factors that push countries to accede to the WTO allowing them to gain from free trade, create competitive domestic market, enjoy diversity of products at lower prices and increase social welfare.(Syariah & Ilmu, n.d.)

4. Discussion

Analysis of economic consequences of acceding to the WTO

On March 13, 2018, the Asian Development Bank (ADB), the World Bank, the United States Agency for International Development (USAID), the Delegation of the European Union to Uzbekistan, in the matter of renewing the accession of the Republic of Uzbekistan to the WTO and involving the Ministry of Foreign Trade of the Republic of Uzbekistan in providing technical assistance with the support of the United Nations Development Program, A working group meeting was organized with the participation of the German Society for International Cooperation and other international organizations. (Республикаси, Q.A.Isaev, 2021) In addition, the Cabinet of Ministers approved a "Road Map" in order to organize systematic work on the ongoing monitoring of Uzbekistan's accession to the WTO. 34 measures were included in this road map, which are aimed at preparing documents for renewing the accession to the organization and coordinating the country's legislation. It can take years to join an organization. This process can be called transition preparation period. During the preparatory period, Uzbekistan spends the maximum time on evaluating and analyzing the results of membership in the organization, that is, it studies the positive aspects of membership in the organization and possible risks, as well as the issues of taking security measures to prevent them. In order to avoid negative effects on the economy of Uzbekistan's entry into the WTO, it is planned to carry out the process on the basis of a comprehensive assessment of the readiness of individual sectors of the economy, various groups of local producers and government mechanisms of economic regulation. Updating the technical and technological potential of local enterprises, by activating state support in the introduction of scientific and technical developments in production. It is planned to implement a number of measures to increase competitiveness.

But if we analyze the readiness of Uzbekistan's economy for this process, we will come to the following conclusion:

- First of all, the dynamics of GDP per capita in 2009-2017 did not develop evenly, in 2017 this figure was 1,491 US dollars. Uzbekistan's membership in the WTO may lead to an increase in the number of the unemployed, as in China's experience, and to a deterioration in the condition of subsidized industries such as machinery and agriculture. This is primarily reflected in the share of GDP per capita.
- Secondly, it is considered that the country's large industries are not ready for this process, that is, the domestic market prices of products produced by large industries are higher than the foreign market prices. This situation can lead to a decrease in the competitiveness of large industries.
- Thirdly, taking into account the fact that Uzbekistan's share in the international division of labor is not high, there is a possibility of losing its comparative advantage.

But thinking from the other side, in order to develop the economy, it is necessary to develop market mechanisms, create opportunities for the private sector, and export value-added products. In order to achieve such a goal, it is necessary to carry out systemic reforms in the country.

In addition, Uzbekistan's membership in the organization is important for the reduction of high prices resulting from protectionist barriers and effective use of existing resources, strengthening of the competitive environment in the country, reduction of corruption, and the legal entry of imported contraband goods into the country.

Membership in the organization paves the way for participation in various international organizations and agreements that shape new standards and regulations for new products and services. It allows to further improve the production conditions of the products exported to the countries of the world in our country.

The production of institutional reforms in technical regulation, customs administration, legislation in the field of service will accelerate and facilitate the possibility of integration into the global process of scientific and technical development. This leads to further improvement of the business and competitive environment. Membership in the WTO means the abolition of non-uniform privileges and procedures given to individual enterprises, and a reduction in the level of corruption. The private sector develops according to the rules of truth.

Achieving the expected results of Uzbekistan becoming a member of the WTO will largely depend on the conditions and level of its entry into this organization, and the tools and measures being developed and implemented to solve the following. Including:

- liberalization of the economy and regulation of the development of industrial sectors;
- to establish an acceptable system of price regulation and taxation;
- maintenance of subsidies in certain sectors and production;
- increasing the attractiveness of foreign investments;
- regulation of import and export duty payment tariff;
- consists in regulating the system of standardization and certification of goods and developing other measures that protect local producers of goods.

According to the experience of the countries that joined the WTO, protection of domestic production requires, first of all, the development of macroeconomic, including currency policy. In various countries, measures have been taken to increase the effectiveness of financial, credit, tax and customs tools in the development of conditions for entry into the WTO, and the management of the real exchange rate has drastically reduced the need to use regulators.

China's experience in the state regulation of production and industry development during the preparation period for Uzbekistan's entry into the World Trade Organization is of practical importance. The reforms carried out in the industry, the gradual opening of the domestic market, the development of conditions for the protection of the backward sectors led to the occurrence of sharp positive changes in the industrial sector. The widespread use of modern technologies, materials and components introduced in China from developed countries has increased the export of finished Chinese products in the world market and ensured the competitiveness of the manufactured products.

Conclusion

The accession of Russia and China to the World Trade Organization (WTO) has significantly transformed their economies, shaping not only their domestic policies but also their positions in the global economic landscape. For China, joining the WTO in 2001 catalyzed its rapid integration into the world economy, leading to unprecedented economic growth, increased foreign direct investment (FDI), and expansion of exports. This integration facilitated structural reforms and modernization of various sectors, ultimately positioning China as a dominant global trade player.

In contrast, Russia's accession in 2012 was marked by a more cautious approach due to its unique political and economic context. While WTO membership aimed to diversify the economy and improve trade relationships, the impact has been mixed. Although it provided access to international markets and fostered regulatory reforms, challenges such as reliance on energy exports and geopolitical tensions have limited the full benefits of membership.

Both countries' experiences underscore that WTO accession is not a panacea; rather, it requires complementary domestic reforms and strategic engagement with global partners. China's robust adaptation strategies allowed it to leverage WTO rules effectively, while Russia continues to navigate complexities both domestically and internationally.

Ultimately, the impact of WTO accession on Russia and China illustrates varying trajectories within a common framework of globalization. As they move forward, their ability to harness opportunities presented by international trade dynamics will be crucial for achieving sustained economic growth and stability in an increasingly interconnected world. Future research should further explore how these two nations can reconcile their domestic priorities with global commitments to enhance their roles in international trade governance.

References

1. OLIMOVA, S., KURBONOV, S., PETROV, G., & KAHHOROVA, Z. (2006). Regional Cooperation in Central Asia : A View from Tajikistan. *Problems of Economic Transition*, *48*(9), 6–86. https://doi.org/10.2753/pet1061-1991480901
2. Peres, B. A. (2024). *World Trade Organization : Challenges and opportunities*. *March*, 1–52.
3. Pomfret, R. (2020). Uzbekistan and the World Trade Organization. *Silk Road: A Journal of Eurasian Development*, *2*(1), 54–61. https://doi.org/10.16997/srjed.35
4. Studies, S. A., & Studies, S. A. (2014). *Vietnam after Two Years of WTO Accession : What Lessons Can Be Learnt ? Author (s): Vo Tri Thanh and Nguyen Anh Duong Source : ASEAN Economic Bulletin , Vol . 26 , No . 1 , Vietnam : Coping with Domestic and External Challenges (April 2009), pp . 115-*. *26*(1), 115–135. https://doi.org/10.1355/ae26-lh
5. Syariah, K. B., & Ilmu, G. (n.d.). *No 主観的健康感を中心とした在宅高齢者における 健康関連指標に関する共分散構造分析Title*. *september 2016*, 1–6.
6. Tarr, D. (2007). Russian accession to the WTO: An assessment. *Eurasian Geography and Economics*, *48*(3), 306–319. https://doi.org/10.2747/1538-7216.48.3.306
7. Республикаси, Ў. (2021). *Халқаро иқтисодиёт*.

Web links

1. WTO | 2023 News items - Uzbekistan brings fresh impetus to WTO membership negotiations
2. WTO | GATT bilateral negotiating material by Round
3. WTO | Understanding the WTO - The Uruguay Round
4. WTO | Pre-WTO legal texts
5. WTO | The history of multilateral trading system
6. invest.gov.uz/mediacenter/news/uzbekistan-s-foreign-trade-turnover-reaches-us-28-22-billion/

SOCIO-ECONOMIC ASPECTS OF THE CLASH OF CIVILIZATIONS BY SAMUEL P. HUNTINGTON

Rakhmonberdiev ISLOMBEK[8]

Abstract

Samuel P. Huntington's *"The Clash of Civilizations?"* is a seminal work that explores the post-Cold War global order. His thesis argues that the primary sources of conflict in the modern world will not be ideological or economic, as in the past, but cultural and civilizational. Huntington identifies several civilizations, including Western, Islamic, Sinic, Hindu, Orthodox, Latin American, African, and Japanese, and posits that the interactions between these civilizations will shape global politics.

Key words: *The Clash of Civilizations, Socio-economic aspects, Globalization,*

Introduction

Samuel P. Huntington's *"The Clash of Civilizations?"* is a seminal work that explores the post-Cold War global order. His thesis argues that the primary sources of conflict in the modern world will not be ideological or economic, as in the past, but cultural and civilizational. Huntington identifies several civilizations, including Western, Islamic, Sinic, Hindu, Orthodox, Latin American, African, and Japanese, and posits that the interactions between these civilizations will shape global politics.

1. Socio-Economic Aspects

1.1. Economic Modernization and Westernization: Huntington argues that economic modernization does not necessarily lead to Westernization. Countries may modernize their economies without adopting Western values, which can lead to conflicts. For instance, as non-Western societies modernize economically, they may strengthen their own cultural identity, which could lead to a rejection of Western cultural values. This divergence can create friction, especially as Western nations may expect or assume that economic development will lead to similar social and political structures. [1;16]

1.2. Economic Disparities and Global Conflict: Huntington notes that economic disparities between civilizations could exacerbate tensions. For example, the economic dominance of the West may provoke resentment among non-Western civilizations, particularly if they perceive this dominance as being tied to cultural or religious superiority. These economic inequalities can be a source of instability, leading to conflicts that are framed in civilizational terms.

1.3. Economic Alliances and Civilizational Blocks: The formation of economic alliances often aligns with civilizational boundaries, according to Huntington. He suggests that civilizations might form economic blocks or coalitions to protect their interests against other civilizations. For example, the rise of the European Union (Western civilization) or ASEAN (Sinic and Hindu influences) could be seen as economic expressions of civilizational solidarity, where economic interests are closely tied to cultural and civilizational identity.

1.4. Globalization and Civilizational Identity: Huntington acknowledges the role of globalization in integrating economies but also warns that it can intensify civilizational clashes. Globalization can spread Western culture and economic practices, leading to a backlash from other civilizations that seek to preserve their cultural identity. This backlash can manifest in socio-economic resistance, where civilizations may adopt economic policies that protect their cultural uniqueness, even at the cost of economic efficiency. [2;35}

1.5. Resource Competition:Huntington touches on the competition for natural resources, which can be a source of conflict between civilizations. As economic development continues,

[8] Tashkent State University of Economics, Department of Philosophy, islombekrakhmonberdiev@gmail.com

particularly in rapidly growing civilizations like the Sinic and Hindu, the demand for resources increases. This can lead to competition and conflict, especially if the resources are located in or controlled by another civilization.

Huntington's work has sparked extensive debate and criticism, particularly regarding its deterministic view of civilizational conflicts and its implications for global cooperation. However, the socio-economic aspects he outlines are critical for understanding how cultural identity can intersect with economic factors to shape global conflicts.

Samuel P. Huntington, in his work *"The Clash of Civilizations?"*, explored the complex relationship between economic modernization and Westernization, though he approached these topics more from a geopolitical and cultural standpoint than a strictly philosophical one. However, his analysis implicitly touches on some philosophical issues regarding the pros and cons of these processes.

2. Huntington's Views on Economic Modernization and Westernization

2.1. Economic Modernization Without Westernization: Huntington argued that economic modernization does not necessarily lead to Westernization. He observed that while non-Western societies could modernize their economies—adopting advanced technologies, improving infrastructure, and boosting economic output—they could do so without fully embracing Western values like liberal democracy, individualism, or secularism. [3;11]

Pros: From a philosophical standpoint, this decoupling allows societies to retain their cultural identity and autonomy. It respects the principle of cultural pluralism, where different civilizations can modernize on their own terms, without being forced to conform to a Western model.

Cons: However, Huntington noted that this could lead to tensions as economically modern but culturally distinct societies might resist Western influence, leading to clashes. The philosophical downside here is the potential for increased global conflict, as different civilizations assert their distinct identities in opposition to Western norms.

2.2. **Westernization as a Byproduct of Modernization**: Huntington acknowledged that Westernization often accompanies modernization, particularly in cases where Western institutions, legal systems, and educational models are adopted. This can lead to a form of cultural homogenization, where non-Western societies begin to resemble Western ones in their social structures and values. [4;21]

Pros: On the positive side, Huntington recognized that Westernization could promote global norms like human rights, democracy, and the rule of law, which many see as universal goods. From a liberal philosophical perspective, this spread of Western values could be seen as a way to enhance global peace and cooperation.

Cons: However, Huntington also pointed out the downsides, such as cultural imperialism, where the dominance of Western culture might undermine local traditions and identities. This could lead to a loss of cultural diversity and a sense of alienation among non-Western peoples. Philosophically, this raises concerns about respect for cultural autonomy and the potential ethnocentrism inherent in assuming Western values are superior.

2.3. **The Resistance to Westernization**: Huntington emphasized that many non-Western societies, particularly in the Islamic and Sinic civilizations, might resist Westernization even as they embrace modernization. This resistance could be seen as a defense of cultural and religious identity against what is perceived as the encroachment of foreign values.

Pros: Philosophically, this resistance can be seen as a positive assertion of cultural autonomy and self-determination. It aligns with the idea that civilizations have the right to preserve their unique ways of life and resist external pressures to conform.

Cons: However, Huntington also warned that this resistance could lead to conflict, particularly if it is framed in civilizational terms. The downside here is the potential for clashes between civilizations, which could undermine global stability and cooperation.

3. Philosophical Implications of Huntington's Views

From a philosophical standpoint, Huntington's analysis suggests that the relationship between economic modernization and Westernization is complex and fraught with both opportunities and risks. The philosophical pros include the potential for modernization to improve living standards and promote global norms of human rights and democracy. However, the cons involve the risk of cultural imperialism, loss of diversity, and the potential for increased conflict as civilizations resist Westernization.

Huntington's work ultimately highlights the importance of recognizing and respecting the diversity of civilizations, and the need to find ways to manage the tensions that arise when different civilizations interact in an increasingly interconnected world.

Samuel P. Huntington's “The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order” (1996) presents a provocative and influential theory about global politics in the post-Cold War era. Its philosophical significance is rooted in its exploration of identity, conflict, and the nature of human civilizations. Here's a breakdown of its main contributions:

“Cultural Determinism”

Huntington's thesis challenges the idea that political ideologies (like communism vs. democracy during the Cold War) or economic systems (capitalism vs. socialism) are the primary drivers of conflict in the modern world. Instead, he argues that future conflicts will be rooted in cultural differences, specifically between civilizations.

- “Philosophical significance”: This aligns with theories of “cultural determinism”, which hold that culture shapes individual and collective behavior more than politics or economics. It offers a counterpoint to more universalist philosophical traditions (e.g., liberalism, Marxism) that emphasize global ideological convergence or material conditions as the basis for conflict.

“Civilizational Identity”

Huntington identifies eight major civilizations—Western, Islamic, Sinic (Chinese), Hindu, Slavic-Orthodox, Latin American, African, and Japanese—arguing that each is characterized by a unique set of values, histories, and identities.

- “Philosophical significance”: Huntington's focus on civilizational identity is akin to "communitarianism", a school of thought that emphasizes the importance of cultural, historical, and social contexts in shaping individual identity. This contrasts with “individualist philosophies”, which prioritize personal autonomy over collective identity. [2;44]

“Critique of Western Universalism”

Huntington is critical of the Western belief in the universality of its values, such as democracy, human rights, and liberalism. He argues that non-Western civilizations will resist these values because they reflect Western cultural particularism rather than universal truths.

- “Philosophical significance”: This critiques the “Enlightenment tradition” and its universalist claims. Philosophers like “Immanuel Kant” and “John Locke” believed in universal moral principles, whereas Huntington suggests that values are civilizational, not universal. His view shares similarities with "cultural relativism", the belief that moral systems are products of specific cultures and should not be imposed universally.

“Realism and Conflict”

At its core, Huntington's thesis is rooted in “political realism”, a school of thought in international relations that emphasizes the inevitability of conflict due to human nature and

power struggles. Huntington sees civilizational conflict as unavoidable because cultural differences are profound and historically ingrained.

- "Philosophical significance": This view aligns with the Hobbesian tradition, where conflict arises not from ideology or economics, but from deeper, immutable aspects of human nature. Huntington's argument that civilizations will clash because of deep-seated differences touches on the "realist philosophy" of international relations, which contrasts with "idealism", the belief that conflict can be mitigated or avoided through international cooperation, shared values, or diplomacy.

"Globalization and the Fragmentation of Identity"

Huntington also engages with the effects of globalization, suggesting that increased interconnectedness might heighten civilizational clashes rather than diminish them. As people from different civilizations come into closer contact, he argues, their differences will become more pronounced, leading to friction.

- "Philosophical significance": This perspective critiques "cosmopolitanism", which promotes the idea of a shared global identity. Huntington's theory can be seen as a rebuttal to thinkers like "Kwame Anthony Appiah" or "Martha Nussbaum", who argue that globalization can lead to greater cultural understanding and cooperation. Instead, Huntington suggests that globalization may exacerbate civilizational divisions, leading to more conflict. [2;64]

"Tension Between Modernity and Tradition"

Huntington's work explores how different civilizations respond to modernity. While some, like the West, embrace technological and social changes, others might reject these changes in favor of traditional values. This creates tension, as modernization does not necessarily mean Westernization.

- "Philosophical significance": This reflects a broader debate in philosophy about the relationship between "modernity" and "tradition". Thinkers like "Alasdair MacIntyre" have similarly critiqued modernity, suggesting that it undermines traditional moral frameworks. Huntington's view could be seen as part of this critique, suggesting that modernization will be a source of conflict unless civilizations can adapt to it on their own terms.

4. Criticisms and Counterpoints

Many philosophers and scholars have criticized Huntington's thesis for being overly deterministic and simplistic, reducing complex international relations to a cultural binary of "us vs. them." Others argue it risks reinforcing stereotypes and exacerbating tensions between civilizations rather than promoting understanding. Thinkers who promote "constructivism" in international relations (e.g., Alexander Wendt) argue that identities are socially constructed and not fixed, suggesting more potential for cultural interaction and learning.

In summary, Huntington's "Clash of Civilizations" is philosophically significant for its challenges to universalism, its focus on identity and culture as drivers of conflict, and its alignment with political realism. However, it also draws criticism for its deterministic approach and its implications for global harmony.

The debate over Samuel P. Huntington's "The Clash of Civilizations" has been both intense and enduring, involving scholars, politicians, and commentators from various fields. Since its publication, the work has sparked a wide range of interpretations, criticisms, and extensions. Here's an overview of the major themes in the debate:

"Cultural Determinism vs. Constructivism"

- Support: Huntington's thesis suggests that culture and civilizational identity are fundamental drivers of global conflict, beyond politics and economics. His argument is based on the idea that deep-seated cultural values are difficult to reconcile and will lead to clashes between

civilizations. Supporters argue that Huntington's framework helps explain contemporary global conflicts, especially those involving cultural and religious differences (e.g., tensions between the West and the Islamic world).

- Criticism: Critics from the "constructivist" school of thought in international relations argue that identity and culture are not fixed. Identities are fluid, socially constructed, and shaped by historical and political forces. Scholars like "Edward Said" argue that Huntington's framing reinforces stereotypes, turning complex cultures into monolithic entities. They assert that this "clash" is more about political decisions and power dynamics than about inevitable cultural conflicts.

"Overemphasis on Civilizational Conflict"

- Support: Some commentators believe Huntington's civilizational lens provides a useful framework for understanding conflicts like the rise of religious extremism and populism in non-Western societies. For example, after the 9/11 attacks, many interpreted the event as a manifestation of the cultural clashes between the Islamic world and the West that Huntington predicted.

- Criticism: Others, including scholars like "Amartya Sen" and "Noam Chomsky", argue that Huntington oversimplifies the causes of conflict. They contend that he neglects political, economic, and social factors that are often the root causes of violence and division. Critics argue that issues like poverty, dictatorship, or resource competition better explain most conflicts than civilizational identity. Sen particularly points out that humans have multiple identities (e.g., national, religious, class-based), and conflicts are often driven by a blend of factors.

"Western Universalism and Imperialism"

- Support: Huntington's criticism of **Western universalism** resonates with those who argue that the West has too often imposed its values (such as liberal democracy and human rights) on non-Western societies. Supporters argue that his critique highlights the dangers of cultural imperialism, where Western powers attempt to mold the rest of the world in their image, assuming that Western values are universal.

- Criticism: Critics argue that Huntington's rejection of Western universalism reinforces a "cultural relativism" that can legitimize human rights abuses in non-Western societies. Some worry that his thesis implies civilizations should remain isolated, fostering a divisive "us vs. them" mentality. "Jürgen Habermas", a philosopher, has argued that global communication and shared rationality make intercultural dialogue and convergence possible, rejecting Huntington's suggestion of deep, irreconcilable divides. [2;121]

"Is the West in Decline?"

- "Support": Huntington argues that the relative decline of Western power and influence will lead to a multipolar world, in which non-Western civilizations assert themselves. He points to the economic rise of China and India, as well as the reassertion of Islamic values in Middle Eastern politics, as signs of this shift.

- "Criticism": Some critics argue that Huntington underestimates the resilience of Western institutions and the appeal of Western cultural, economic, and political models. They suggest that Western ideas (democracy, human rights, free markets) continue to have global influence, even in regions Huntington characterizes as culturally distinct. Others argue that his model doesn't account for how globalized economies are increasingly intertwined, making civilizational conflict less likely due to mutual dependencies.

"Islam and the West"

- "Support": Huntington's emphasis on a coming clash between the West and the Islamic world has been viewed by some as prophetic, especially after events such as the September 11 attacks, the rise of ISIS, and ongoing tensions between Western and Middle Eastern countries. Supporters argue that his work foresaw the ideological and cultural dimensions of Islamic extremism and the resistance of parts of the Muslim world to Western secularism and liberalism.

- "Criticism": Critics argue that Huntington's portrayal of Islam as inherently at odds with the West fuels "Islamophobia" and misrepresents the diversity within the Muslim world. Scholars like "John Esposito" argue that Huntington presents Islam in monolithic terms, ignoring the political, historical, and economic factors that drive conflict. They also argue that Muslim-Western relations have often been cooperative and that religious extremism is not representative of the broader Islamic world.[2;65]

"Modernization Without Westernization"

- "Support": Huntington asserts that some non-Western societies are embracing modernization (technology, economic development) while rejecting Western cultural and political values. This argument is often applied to countries like China, which has embraced market-driven economic reforms while retaining its authoritarian political structure and Confucian cultural heritage.

- "Criticism": Critics contend that Huntington's binary distinction between Western and non-Western civilizations overlooks the complexity of cultural exchanges and hybridization. They argue that modernization and Westernization are not necessarily mutually exclusive. Some non-Western societies have successfully blended local traditions with aspects of Western culture, creating new hybrid forms of governance and identity that transcend Huntington's rigid civilizational categories.

"Role of Globalization"

- "Support": Huntington acknowledges globalization but argues it could exacerbate civilizational clashes by bringing different cultures into closer contact, thereby intensifying tensions. His supporters argue that globalization, rather than creating harmony, leads to cultural and religious backlash, as people seek to reaffirm their traditional identities in the face of homogenizing global forces.

- "Criticism": Globalization proponents, like "Kwame Anthony Appiah" and "Ulrich Beck", suggest that globalization fosters interconnectedness and promotes "cosmopolitanism", the idea that individuals can develop a global identity. They argue that Huntington underestimates the ways in which globalization fosters cross-cultural dialogue, cooperation, and mutual understanding.

"Simplification of Civilizations"

- "Support": Huntington's thesis simplifies the world into broad civilizational categories, which some readers find helpful for understanding global trends. This model allows for a macroscopic view of global dynamics and highlights long-term cultural and historical continuities.

- "Criticism": One of the main criticisms is that Huntington's civilizational model is overly simplistic. Many argue that civilizations are not homogeneous entities, and Huntington's binary view glosses over internal diversity and political divides within them. For instance, the idea of a unified "Islamic" or "Western" civilization ignores the political, social, and religious divisions within these categories. Critics argue that Huntington's framework is reductionist and lacks nuance.

Conclusion: Polarizing Reception

Huntington's *Clash of Civilizations* continues to spark debate across academic, political, and policy circles. It has been praised for anticipating some global conflicts and criticized for oversimplifying global dynamics and reinforcing cultural essentialism. The discussion around Huntington's thesis touches on broader philosophical questions about identity, culture, modernity, and the nature of conflict in a rapidly globalizing world.

References

1. Habermas, Jürgen. *The Theory of Communicative Action*. Vol. 2, *Lifeworld and System: A Critique of Functionalist Reason*. Beacon Press, 1987.

2. Huntington, Samuel P. *The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order*. New York: Simon & Schuster, 1996.

3. Norris, Pippa, and Ronald Inglehart. *Sacred and Secular: Religion and Politics Worldwide*. Cambridge University Press, 2004.

4. Sen, Amartya. *Identity and Violence: The Illusion of Destiny*. W.W. Norton & Company, 2006.

5. **Islombek Rakhmonberdiev.** Clash or Cooperation of Civilizations? Current Assessments by Western Experts of the Concept of S. Huntington. CENTRAL ASIAN JOURNAL OF SOCIAL SCIENCES AND HISTORY VOLUME: 04 ISSUE: 08 | AUG 2023 (ISSN: 2660-6836)

6. Islombek Rakhmonberdiev. ISLAM AND ITS INFLUENCE ON WORLD POLITICS AS ASSESSED BY SAMUEL P. "HUNTINGTON". Oriental Renaissance: Innovative, educational, natural and social sciences (E)ISSN:2181-1784 www.oriens.uz SJIF 2023 = 6.131 / ASI Factor = 1.7 3(9), September, 2023

7.Islombek Raxmonberdiyev. SIVILIZATSIYALAR TARAQQIYOTIDA MADANIYATLAR TO'QNASHUVINING IJTIMOIY-FALSAFIY AHAMIYATI (Samyuel F. Xantingtonning "Sivilizatsiyalar to'qnashuvi" asari asosida). Ижтимоий-гуманитар фанларнинг долзарб муаммолари. -№ 1(4) - 2024. ISSN: 2181-1342 (Online) https://scienceproblems.uz

SOME ASPECTS OF E-COMMERCE DEVELOPMENT IN UZBEKISTAN

Zuhriddinova SEVINCH[9]

Abstract

In recent years, e-commerce in Uzbekistan has grown rapidly and has become an important part of the digital economy. Analytical research conducted by the state institution "Center for Digital Economy Research" reveals information about this significant growth. According to the statistical portal of Uzbekistan, the volume of e-commerce and retail sales in the country is steadily growing. In 2022, the volume of e-commerce sales increased by 1.8 times compared to 2021 and amounted to more than 10.8 trillion soums, which is more than 4% of total retail sales.

Modern society is at a stage of development when there is a rapid spread of new information technologies and changes in many aspects of socio-economic life under the influence of this process. The attributes of the modern economy of Uzbekistan are the presence of an electronic environment as a result of the development of global information and communication technologies and the presence of a sufficiently large number of enterprises that use the advantages of this environment in their activities. Modern entrepreneurship actively uses the capabilities of information technology in its practice. At the same time, the level of this use often determines the degree of success of business, the place of entrepreneurs both in the domestic and global markets.

An important factor contributing to the development of e-commerce in Uzbekistan is the legislative regulation of this area. In 2022, Uzbekistan adopted an updated law "On e-commerce", which introduces the necessary rules and regulations for the regulation and development of this sector. The law provides legal protection for both consumers and entrepreneurs, establishes the procedure for carrying out electronic transactions and determining liability for violations.

Keywords. global information and communication technologies, business, economics, Internet technologies, e-commerce.

Introduction

In modern conditions, one of the most important areas in the development of the regional economy is electronic commerce. Electronic commerce is rapidly gaining momentum in the field of economics, which very quickly penetrates into all areas of human activity. Currently, electronic commerce is in a stage of intensive growth, which will continue for several years. It includes electronic data exchange, electronic money transfer, electronic commerce, electronic payment systems, electronic marketing, electronic banking services and electronic insurance services.

1. Literature review

The economy, today, is focused on the use of the latest productive technologies and the development of scientific achievements. New trends contribute to the emergence of an information environment that is replacing the traditional economy. Within the framework of such realities, the economic side of society's life is subject to not only a change in its content, the need for modernization is realized, including in virtual reality [1].

One of the first authors who paid due attention to the theoretical side of the issue and created the first definition of electronic commerce is considered to be the American economist, David Kozier. He is a researcher who considers electronic commerce using the example of electronic commerce. D. Kozier believes that the basis of electronic commerce is the structure of traditional trade, specifying that the use of electronic networks gives it flexibility. He believes that electronic commerce and electronic trade have the same meaning. At the same time,

[9] Tashkent State University of Economics Faculty of digital economy, zuhriddinovasevinch@gmail.com

L.S. Klimchenya defines electronic commerce as a component of electronic business, and describes electronic commerce as a component of electronic commerce [3].

O. A. Kobelev believes that electronic commerce is the main and very important part of electronic commerce, describing it as "entrepreneurial activity in carrying out commercial transactions using electronic means of data exchange".

Electronic commerce as Internet trade is considered by Western economists such as D. Amory I. Goldovsky: "Electronic commerce means the sale of goods, in which at least the organization of demand for goods is carried out via the Internet."

S.V. Pirogov speaks of electronic commerce as a "technology for carrying out commercial transactions and managing production processes using electronic means of data exchange." In scientific circles, today, there is no single point of view on which areas of human activity should be included in the concept of "electronic commerce." As a rule, it is firmly associated with trade transactions carried out via the Internet. A broader approach suggests that the concept of "electronic commerce" means any transaction for the transfer of ownership or the right to use goods and services, carried out using electronic means of communication. A feature of transactions carried out via the Internet is the identity of the electronic signature and similar accounting documents on paper [2].

Electronic commerce is an integral part of the modern economy of Uzbekistan. The Internet offers buyers ever greater opportunities to purchase goods and services, and commercial organizations are increasing their presence in this network when carrying out entrepreneurial activities. The total global sales volume in the consumer segment of e-commerce alone exceeded the $1 trillion mark in 2012 and is characterized by steady growth. The e-commerce market in Europe reached €312 billion in 2012. For example, Russia ranked fifth in terms of e-commerce market size after the UK, Germany, France and Spain, with Russia's share amounting to about €10.3 billion in 2012, an increase of 35% compared to 2011. These figures show that the phenomenon of e-commerce has very bright prospects.

E-commerce is the purchase and sale of goods (works, services) in accordance with an agreement concluded through an electronic trading platform using information systems within the framework of entrepreneurial activity (Law of September 29, 2022 No. Low of Republic of Uzbrkistan-792).

There are only three key differences between e-commerce and conventional, so to speak, classical commerce.

First, transactions are concluded remotely.

Second, it will take significantly more time to close an online transaction than a conventional one.

Third, and in my opinion the most significant, the greatest effect from online sales is achieved by the business that operates either absolutely “under the table”, that is, without registering with tax authorities, collecting funds, etc., or “under the table”, that is, legally, in compliance with legal requirements. This is how e-commerce is structured and works, and this is how it differs from classical trade, which can process one transaction as it should, but not process another. [7]

It is noteworthy that some organizations (for example, the United States International Trade Commission or the Australian Department of Foreign Affairs and Trade) prefer to use the term “digital trade”. However, it is noted that the concepts of e-commerce and digital trade are identical.

E-commerce as a type of activity provides companies with an advantage over competitors by minimizing the time and costs of making transactions. Let us highlight the main criteria of e-commerce:

- the use of modern electronic payment systems as analogues of real money;

- transactions are carried out using modern information technologies;

- uniformity of transactions made by the user and the possibility of measurements and auditing by the provider or a third-party organization;

- property rights and assets are in both traditional and digital electronic forms [4].

Currently, the most popular types of e-commerce are trading in all kinds of audio and media content, providing information and reference services, online stores and providing banking services [5].

Taking into account the current reality in Uzbekistan, the main obstacles to the development of e-commerce can be identified:

- a limited circle of Internet users in Uzbekistan, many of them prefer to shop in regular stores;

- oversaturation of Internet sites contributes to the loss of potential customers;

- security of financial transactions;

- confidentiality of information;

- poor staffing of Internet marketing specialists and advertising specialists affects the low quality of the services they provide.

Categories (classes) of e-commerce reflect the types of participants in business relationships and the specifics of these relationships when performing commercial or management transactions. The names of e-commerce classes are designated by the first characters of the names of the participants, that is:

 Government (Government, Management, Budgetary organization) - G;

 Administration (Administration) - A;

 Business (Business, Entrepreneurship, Firm) - B;

 Consumer (Consumer) - C;

 Employee (Employee) - E;

 Partner (Partner) - P;

The name of the category of e-commerce is made up of the first characters of the abbreviation of the names of the interacting parties. The supplier symbol is indicated in the first place, and the consumer symbol is in the second. These two symbols are connected by the symbol 2, which is read as "Tu (to)" - the English preposition "to".

The main categories of e-commerce today are:

Business-to-business (B2B).

Business-to-consumer (B2C)

Consumer-to-consumer (C2C)

Business-to-administration (B2A) and consumer-to-administration (C2A).[6].

2. Discussion

The B2B (business-to-business) category includes large and small wholesale electronic trade between legal entities-enterprises and organizations of various forms of ownership. This model is intended for conducting business between enterprises. It is typical for large, medium and small enterprises, when two or more enterprises carry out commercial or business interactions via the Internet. This model is used in inter-corporate electronic trade, wholesale

electronic trade, trade where electronic exchanges are used. As a rule, the seller and the buyer know each other well and therefore transactions are made for large amounts.

The use of the latest achievements in the field of information technology will reduce the dependence of the economy of Uzbekistan on the raw materials industries and strengthen the high-tech services sector. Balanced growth of the domestic economy should be based on the development of traditional sectors of the economy in combination with the active growth of the influence of new areas of activity of business structures based on the use of information technology.

Among the most significant achievements of information technology in the 20th century was the emergence and development of the Internet. Technologies and standards for data transmission via the Internet have become a universal medium for exchanging commercial information and have largely determined the principles of doing business in the field of e-commerce. The Internet is a unique environment through which any company can distribute information about its products and services, conduct marketing research, and provide after-sales support to its customers. Private and small firms have received the opportunity to make wider use of the advantages of e-commerce based on Internet technologies.

The electronic environment opens up new economic opportunities for entrepreneurship. The widespread use of the Internet in the daily activities of enterprises has led to the emergence of new types of entrepreneurial activity in the field of e-commerce. The activities of any commercial company are aimed at satisfying the needs of a certain circle of potential buyers of its goods or services. Buyers in the e-commerce sphere have their own characteristics, they differ from buyers in traditional physical markets. Any company entering the e-commerce market in Uzbekistan must take these characteristics into account. In Uzbekistan, the methods and means of conducting commercial operations in the sphere of e-commerce are somewhat different from those carried out in the real sector of the economy. As new information technologies and the Internet spread, more and more companies are getting involved in the sphere of e-commerce. There is both the creation of new enterprises focused only on e-commerce, and the use of elements of e-commerce in their practice by traditional enterprises.

Identification of prerequisites, trends of development of electronic commerce in the conditions of Uzbek economy, scientific generalization of experience of foreign countries and development of recommendations on use and development of electronic commerce in Uzbekistan are important national economic tasks.

Conducting research in this area is a very urgent task. The problems of application of principles of electronic commerce in business activities can be attributed to poorly studied ones. Due to the relatively recent appearance and high rates of development of electronic information technologies, the practice of rapidly developing and improving electronic commerce is significantly ahead of theory, and therefore this phenomenon and its place in the system of economic relations have been poorly studied.

Nevertheless, despite the presence of a number of works on various aspects of application of information technologies and electronic commerce in business activities, it should be noted that issues of organization of business processes based on the use of principles of electronic commerce by entrepreneurs are still insufficiently covered.

Conclusion

Access to electronic information exchange allows to significantly increase the efficiency of economic entities by reducing transaction costs, reducing the time for organizing a deal, and also ensures the speed and accuracy of obtaining information, high speed of financial settlements, reduces delivery costs (mainly for goods that can be obtained electronically), improves market analysis and strategic planning, provides great opportunities for marketing research, and opens equal access to the market for both large corporations and small firms.

The scope of e-commerce is determined not by geographical or national boundaries, but by the spread of computer networks. Since the most important networks are global, e-commerce allows even the smallest enterprises to achieve a global presence and do business on a global scale.

In addition to the undoubted advantages, the implementation of e-commerce has a number of disadvantages, both for the individual consumer and for society as a whole. These include: imperfection of the legislative framework in the field of e-commerce; an attractive environment for fraud; the need to ensure a sufficient level of security; decreased competitiveness of commercial enterprises that do not have a representative office in the electronic space; possibility of tax evasion to the state budget

References

1. Bystrova N.V., Khizhnaya A.V., Mazunova A.A., Paradeeva I.N. Image of the organization as a factor in increasing its competitiveness // International Journal of Applied and Fundamental Research. 2017. No. 8-2. P. 321-324.

2. Kaluzhskiy M.L. Electronic Commerce: Marketing Networks and Market Infrastructure // OmskGTU. - Moscow: Economica, 2014. - 328 p.

3. Kobelev O.A. Electronic Commerce: Textbook / Ed. by prof. S.V. Pirogov. - 2nd edition, revised and supplemented. - M., 2003. - P. 10.

4. Kovalev S., Kovalev V. Secrets of successful enterprises: business processes and organizational structure. - M.: BITEK, 2012. - 498 p.

5. Ogorodova M.V., Bystrova N.V., Ukhanov A.F. Study of theoretical approaches to the content of the organization's image // Modern scientific research and innovation. 2016. No. 12 (68). P. 490-492.

6. Savchenko N.K., Shakirova Yu.K. E-commerce is an innovative form of doing business // Young scientist. - 2017. - No. 5. - P. 235-238. - URL https://moluch.ru/archive/139/39286/ (date of access: 04/29/2019)

7. More details: https://www.norma.uz/nashi_obzori/e-commerce_chto_eto_takoe_i_kak_tuda_popast

ECONOMIC AND POLITICAL COOPERATION OF UZBEKISTAN WITH THE EUROPEAN UNION

Zebo KULDASHEVA[10]
Sabrina ERGASHOVA[11]

Abstract

Cooperation between nations is a highly debated topic in the era of globalization. This is because it increases trade, enhances political dialogue, and influences economic growth. Although nowadays Central Asian countries are very perspective, few research studies have been conducted regarding new frameworks and policies with the European Union. Given this scenario, the current paper examines the trade potentials and political cooperation between the EU and Uzbekistan, and shows how their relationships have changed between 2019 and 2023 by analyzing export and import indicators with 5 countries of the European Union. The results confirm that under the AEPC framework Uzbekistan could increase export with the 5 given countries and extend political cooperation by conducting more diplomatic missions. However, this country has a lot to implement to become one of the main partners of the EU. Finally, it is suggested to increase standards of exported goods and services and create a new democratic image of a free and prosperous State to stimulate economic and political cooperation between countries.

Key words: GSP+; Economic cooperation; AEPC framework

Introduction

In today's interdependent world, economic and political cooperation among nations plays an essential role in shaping the trajectory of global affairs. Economic cooperation acts as an engine for worldwide prosperity and development. Countries now more than ever rely on each other for trade, investment, and technology. When nations engage in economic cooperation agreements such as free trade agreements and regional economic blocs, they open up new possibilities for growth. On top of that, these types of agreements raise productivity levels, create employment opportunities, and encourage innovation by allowing different countries to share knowledge across borders. According to the IMF report (2023), there has been significant growth in productivity and living standards over three decades, the size of the global economy has tripled, and over 1.3 billion individuals have been lifted out of severe poverty. These conditions not only benefit the participating nations, but also contribute to the overall well-being of the global economy.

The relationship between Uzbekistan and the European Union (EU) emerges as a significant point for analysis and exploration. Since 1999 when the “Partnership and Cooperation Agreement” was signed, Uzbekistan, a Central Asian country with a rich cultural heritage and strategic geopolitical location, has had multi-faceted discussions with the EU within its economic, political or social spheres. This was followed by an “Agreement on Expanded Partnership and Cooperation” (AEPC) for 2021-2027 as a logical continuation. The successful launching of the AEPC was made possible by Uzbekistan's notable advancements in the areas of international policy, balanced parliamentary diplomacy, protection of human rights, freedom of speech, and the elimination of child and forced labor. However, the impact of the new agreement on the bilateral relations between Uzbekistan and the EU and their further prospects have been little studied by researchers during this time, which in turn created a gap between cooperation in a narrower format until 2020 and today's expanded relations between Uzbekistan and the countries of the European Union.

[10] Associate Professor of World Economy and International Economic Relations at Tashkent State University of Economics, z.kuldasheva@tsue.uz
[11] World Economy and International Economic Relations at Tashkent State University of Economics, ergashovas@tsue.uz

This paper is trying to identify the main areas of economic cooperation between Uzbekistan and the European Union (EU) for 2021-2027 and analyze the role of the political dialogue between investigated countries. The study attempts to provide a thorough picture of Uzbekistan-EU relations by identifying historical background, trade dynamics, bilateral agreements, diplomatic contacts as well as geopolitical factors. By examining the economic and political cooperation of Uzbekistan with the European Union, this research aims to contribute to a deeper understanding of the dynamics of their relations by analyzing export and import variables and changes after granting Uzbekistan the status of beneficiary of the EU General System of Preferences (GSP+) in April 2021. The study suggests that the expanded bilateral relations between Uzbekistan and the European Union positively impact economic growth for both partners and foster countries' future development. The main objective of this research is to examine the essential details of the political and economic cooperation between Uzbekistan and the European Union, providing insight into the prospects of this complex relationship.

Following is the plan for the rest of the paper: In the second section, the paper mentions the present literature that applies various factors to economic and political cooperation between Uzbekistan and the European Union by analyzing bilateral relations in all fields. The theoretical background and special characteristics of the data set are analyzed in Sections 3 and 4, respectively. The next Section discusses the findings from this data including the political dialogue between nations, while Section 6 offers a summary and future suggestions for cooperation.

3. Literature review

The significance of economic and political cooperation between Central Asia and the European Union has been a well-debated topic among researchers in the past few decades. Many studies witnessed a steady growth of relationships between countries and analyzed the main drivers of the development. For instance, trade openness, reduced tariffs, and international policy are considered to be one of the widely accepted factors that affect economic growth and facilitate political cooperation.

The historical background and development of Uzbekistan - EU's political and economic relations are explained in detail by several studies. Jabborov (2020), for example, traces the course of Uzbekistan-EU relations historically, emphasizing the evolving dynamics and turning points in their collaboration. Similarly, Nosov (2006) explores how historical legacies, cultural affinities, and geopolitical factors have shaped Uzbekistan-EU relations, providing insightful information on the fundamental forces behind their collaboration.

Scholarly interest has also been drawn to Uzbekistan's political cooperation and diplomatic interactions with the EU. Djamalov's (2022) research explores the details of governance reforms and human rights discourse within the framework of Uzbekistan-EU relations, analyzing the influence of democratization processes, political conditionality, and civil society involvement on the formation of the bilateral political agenda. Similarly, Yunusov (2021) tries to analyze and propose a more connected institutional base, describing the established diplomatic relations of Uzbekistan with countries of the European Union and showing their importance in building the political dialogue for future cooperation.

Numerous analyses have been conducted on the economic aspect of Uzbekistan-EU cooperation. The patterns of trade and economic integration between Uzbekistan and the EU are examined in studies such as those by Fayzullaeva (2023) and Khalmuratov (2022). These studies evaluate the effects on bilateral economic relations of trade agreements, investment policies, and market reforms, offering important insights into the prospects and difficulties of future economic cooperation. In particular, Yuldasheva (2022) analyzed the most traded goods with European countries and discovered the primary commodities that Uzbekistan exports to the EU and its member states including machinery, mineral goods, textiles, and

non-organic chemistry products. Moreover, in recent research Sharifkhujaev (2023) mentioned that GSP+ lays the groundwork for the rapid development and diversification of trade between Uzbekistan and EU nations by providing a substantial incentive for investors and private sector representatives from EU countries to carry out attractive projects in Uzbekistan.

Studies have also focused on the regional aspect of collaboration between the EU and Uzbekistan, especially in the fields of security, stability, and regional integration. The importance of Uzbekistan-EU collaboration in tackling regional security issues including terrorism, extremism, and drug trafficking is examined in studies by Hamdamov (2023) and Gusev (2016). These studies also assess the implications of regional integration initiatives, such as the Central Asia-EU Dialogue, for enhancing stability and connectivity in the wider Eurasian region by establishing close cooperation in all areas of security and promoting the political and economic modernization of Central Asian countries based on common values and principles followed by the EU and Central Asia in the United Nations (UN) and the Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE).

This research addresses the gap by analyzing the main variables that foster the economic and political cooperation between investigated countries. This study is relevant because it corresponds to the current AEPC frameworks. The research uses the latest available data and improved econometric techniques, which gives more actual and correct results. Through insights from this study, politicians, stakeholders, and researchers can gain valuable perspectives on navigating the complexities of cross-regional cooperation and fostering sustainable partnerships in a rapidly evolving geopolitical landscape.

2.Theoretical background

This study is grounded on the complex interdependence model to explain the concept of economic and political cooperation between countries. Complex interdependence theory, proposed by Robert O Keohane and Joseph Nye in 1977, emphasizes the interconnection of nations through different channels, including economic, political, and social linkages. This hypothesis implies that collaboration is motivated by common economic interests, cultural exchanges, and diplomatic discussions in addition to traditional security concerns (Rana, 2015). Under this "interdependence" system, states collaborate because it serves their own shared interests. According to transnationalism, states are not just driven by national interest as it is understood in terms of power (Genest, 1996). In contrast to realism, neoliberals claim that "high" and "low" politics are no longer sufficient categories for categorizing international politics. While “high” politics, which is responsible for national security and military power of the countries, remains significant and relevant, they claim that “low” politics of economic, cultural, and political cooperation is the main priority for the international agenda these days.

3.Methodology

This research intends to demonstrate, on the basis of the previously described theoretical framework, that collaboration between Uzbekistan and the EU under the APEC and GSP+ system is advantageous and a "win-win" scenario for both countries over the long run. A review study methodology is used in this report to collect a wide variety of facts and viewpoints on the subject. The process of collecting data entails the methodical gathering of information from official sources, such as government reports, statistical databases maintained by Statistics Agency under the President of the Republic of Uzbekistan, and international organizations, such as the European Commission and the World Bank (WB). Important economic statistics related to trade flows, imports, exports, and tariffs will be examined in order to evaluate the effect on future international relations and economic cooperation. The findings will be integrated to provide a comprehensive understanding of the economic and political cooperation of Uzbekistan with the European Union. A combination of data sources

and methods will enhance the reliability and validity of the research findings of the multifaceted relationship between Uzbekistan and the EU.

4.Results

This section starts by reporting and examining the found results from different official sources, namely the Statistics Agency under the President of the Republic of Uzbekistan and IMF, followed by the analysis and discussion of obtained data from Eurostat regarding export and import potentials for Uzbekistan and the EU.

Table 1 shows the dynamics of large partner countries such as Germany, France, Italy, Latvia, and Lithuania in the foreign trade turnover of the Republic of Uzbekistan between 2019 and 2023 analyzing export and import indicators throughout the given period and illustrating how the export indicator increased thanks to the status of the beneficiary of the EU General System of Preferences (GSP+) gained by Uzbekistan in April 2021, which in turn will further deepen both the economic dialogue between the parties and trade exchanges.

Table 1. Foreign trade turnover of the Republic of Uzbekistan with the EU (2019-2023, million US dollars)

		2019	2020	2021	2022	2023
Germany		989,7	827	396,4	641,1	608,8
	Export	62,2	67,6	30	52,1	47,9
	Import	927,5	759,4	366,4	589	560,9
France		355,2	222,2	185,7	183,4	517,6
	Export	214,7	89,7	6,6	67	239,5
	Import	140,5	132,5	179,1	116,4	278,1
Lithuania		470,3	509	259,7	278,9	393,3
	Export	25,3	36,2	35	42,3	70,3
	Import	445	472,8	224,7	236,6	323
Italy		408,8	348,4	257,8	239,5	280,1
	Export	33	15,6	19,9	35,3	47
	Import	375,8	332,8	237,9	204,2	233,1
Latvia		380,9	367,7	140,8	146,5	244
	Export	52,6	35,5	35,7	55,4	61,5
	Import	328,3	332,2	105,1	91,1	182,5

Source: Author

In Table 1 despite a general decrease in the figures, Germany retained its title as Uzbekistan's largest trade partner throughout the period, with import making up more than 90% of the total volume. In 2019, the total trade turnover between the two countries stood at close to a billion US dollars, a figure that none of the selected countries could even come close to in the following years. In 2020, there was a marked decrease to 827 million US dollars, and the year after that – after the coronavirus pandemic – the figure more than halved. In both 2022 and

2023, the financial climate seemed to have improved, as the trade turnover between Uzbekistan and Germany surpassed the 600-million mark.

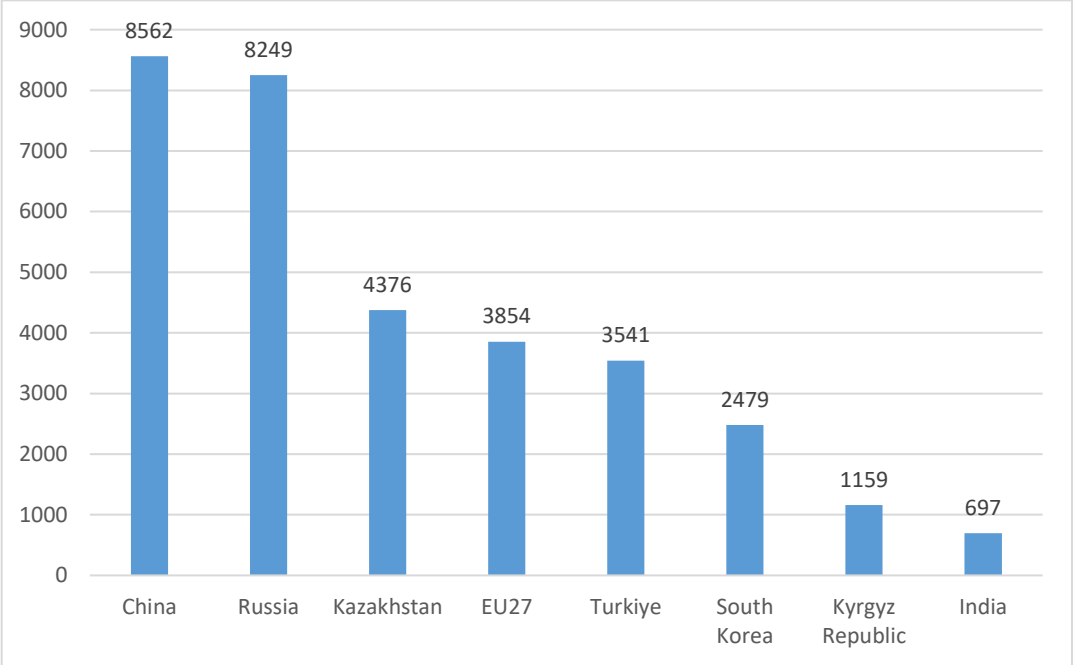
Moving on to Italy and Latvia, the trade with these two nations went through similar patterns of change and mainly consisted of import. The 2019 figures stood at 408.8 and 380.9 million US dollars, respectively, and both then decreased to around 350 million one year later. The following pandemic had a significant impact, but trade with Latvia appeared to have suffered far more: while the post-pandemic trade turnover with Italy stood at the relatively high 250 million, the figures for Latvia were 100 million lower for two straight years. It was only in 2023 when Latvia (244 million US dollars) finally caught up to Italy (280.1 million US dollars).

Lithuania and France were the two great exceptions to the general trend. Starting with Lithuania, it was the only country whose trade with Uzbekistan only expanded, not counting the post-coronavirus shock of 2021. The total volume of trade stood at 470.3 million US dollars in 2019 and more than half a billion US dollars the following year – a great distance from the leader, Germany, but still much higher than the rest of the countries on the list. Even the pandemic-induced halving was only momentary, as the trade figure had a strong increase afterwards and almost broke the 400-million-dollar margin in 2023. As for France, it was the only trade partner with a higher export than import, in 2019 and 2023. The country had the smallest total figure in 2019, at 355.2 million US dollars, but more than 60% of it was made through export. In the following three years, the country followed the general patterns of participating mostly in import and having an overall decline in figure, but the dramatic increase in both the import (278.1 million) and export (239.5 million) allowed France to become Uzbekistan’s second largest trade partner in 2023.

As it is clear from the results discussed above, the GSP+ framework impacts positively on the export potentials of Uzbekistan. As a member of the GSP+ system Uzbekistan has received additional economic benefits thanks to the complete elimination of tariffs on two-thirds of the product lines covered by the GSP. Due to the actions implemented, mutual commerce with EU nations reached 3.13 billion US dollars in just 9 months of 2022—a 14.8% increase over the same time in 2021. Additionally, there was a 70% growth in Uzbek product exports to the EU. Chemicals and pharmaceuticals are among the main import categories, along with machinery and transportation equipment. Food and agricultural items, clothing, petroleum products, mining, and non-ferrous metals are all examples of exports. The level of use of preferences under the GSP in Uzbekistan currently stands at 87 percent. The product segments that benefit most from reduced benefits are textiles and clothing, plastic products, as well as fruits, nuts, and vegetables. This indicates that Uzbekistan's export structure is already more diverse than its neighbors in Central Asia.

However, the two figures below show that although the European Union is an important trade partner for Uzbekistan, the reverse is hardly true. In Figure 1, the EU can find itself as Uzbekistan’s fourth largest trade partner, behind only China (a large power in the global market), Russia, and Kazakhstan (the two closest post-soviet allies).

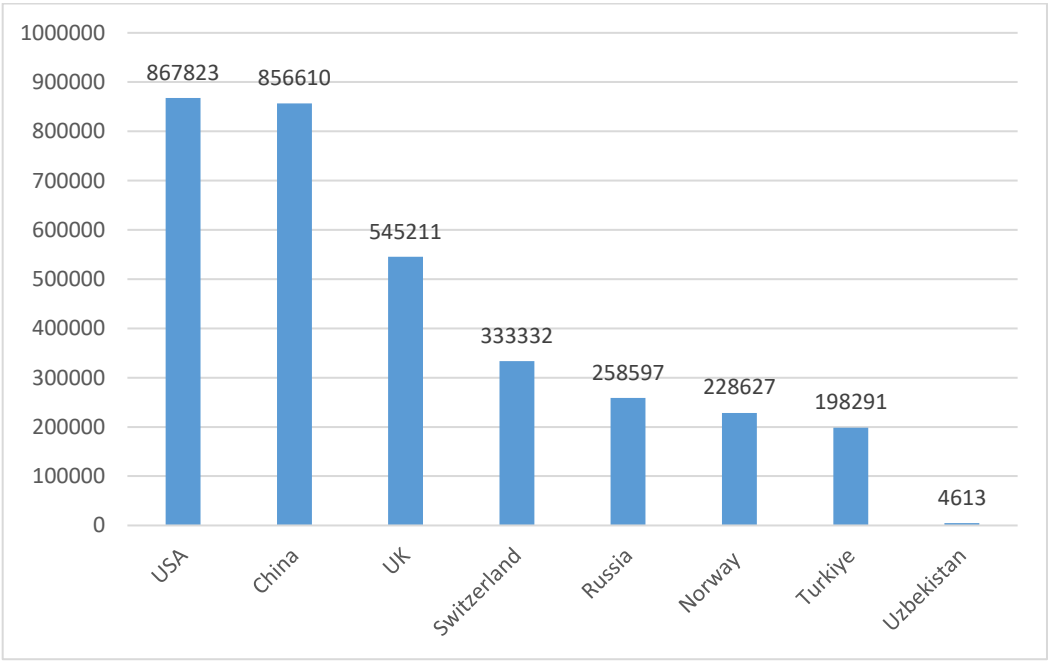
Figure 1. Total trade: top trading countries of Uzbekistan 2022 (in mio eur)

Source: Author

While in Figure 2 about the trade partners of the EU, the first two spots are tied between the USA and China, with the UK and some other European nations – including Russia – making the rest of the top seven. Uzbekistan is far behind, all the way down at the 69th place.

Figure 2. Total trade: top trading countries of the EU 2022 (in mio eur)

Source: Author

Discussion

The present study examines the role of economic and political cooperation and shows how the expanded bilateral relations between Uzbekistan and the European Union have a positive impact on Uzbekistan's export performance and trade between nations in general. The correlation between economic growth and exports has been attributed to the possible advantages that may arise from entering overseas markets. More precisely, there are three ways in which exports might be seen as a growth engine. Firstly, being a part of total production, export growth can directly stimulate the expansion of output. Secondly, exports can also have an indirect impact on growth via a variety of channels, including more effective resource allocation, expanded capacity utilization, the use of economies of scale, and the encouragement of technical advancement as a result of competition from outside markets (Helpman and Krugman, 1985). Thirdly, increased exports have the potential to generate foreign exchange that permits higher levels of intermediate goods imports, which in turn boosts capital formation and accelerates output growth (Balassa, 1978; Esfahani, 1991).

In addition to economic cooperation, the study shows that the political dialogue between countries also plays an essential role in the formation of integration and strengthening relationships. Cooperation requires more than just economic efficiency, particularly when it involves sharing limited resources between prospective partners. Thus, the analysis should also take broader political factors into account (Dinar and Wolf, 1997). In accordance with the Partnership and Cooperation Agreement between the Republic of Uzbekistan and the EU, the Committee of Parliamentary Cooperation "Uzbekistan – European Union" was established in 1999. Its purpose is to further strengthen ties between Uzbekistan and the EU by ensuring a high level of dialogue among representatives of civil society institutions and political and business circles. Overall, almost sixty political discussions between Uzbekistan and European nations have been held. Within the first 10 months of 2022, there were fifteen political missions with the Austrian, Belgian, Hungarian, German, Greek, Danish, Italian, Spanish, Latvian, Lithuanian, Norwegian, Serbian, Finnish, French and Swedish Ministries of Foreign Affairs. Diplomatic missions serve as informal and supporting channels for the settlement of trade disputes, increase transparency in trade policy along with business practices, and provide pro-trade “pressure points” that discourage foreign leaders from acting in ways that destabilize trade (Bagozzi and Landis, 2015).

Conclusion

In the context of the GSP+ system and AEPC framework for 2021-2027, this study adds information to the limited existing body of knowledge by examining how trade, mutual agreements, and diplomatic missions positively impact the economic and political cooperation between Uzbekistan and the EU. For the analysis, this paper uses the research study methodology by investigating export and import indicators during the 5-year period since 2019 and the data regarding main trading partners from different sources, such as Eurostat, IMF, and Uzbekistan Statistics Agency. The gathered data is relevant and recommendations are credible. As a result, the findings indicate that trade between nations has significantly increased throughout the given period, which in turn has positively influenced economic growth.

However, despite the increase of Uzbekistan’s export potential within the AEPC framework, this country is only in the 69th place among the EU’s trading partners. Currently, Uzbekistan is undergoing a crucial phase of its growth, and the country has initiated the implementation of a comprehensive and ambitious Development Strategy for its future. Therefore, policymakers should increase the standards of goods and services exported to European countries to bring economic relations to a new level. In the process of modernizing the country and taking measures to ensure human rights and the rule of law, the government should create a new democratic image of a free and prosperous State to stimulate economic and political

cooperation between countries and attach particular importance to further enhancing beneficial cooperation with the EU in all areas of mutual interest.

Finally, the limitations of the research study are going to be discussed in this paragraph and how they could motivate future research studies. Due to the lack of information, the whole evaluation regarding the AEPC framework and its impact on Uzbekistan will be completed in 2027. A future study that will include the most recent modifications in trade and policies would undoubtedly be worth considering. Another factor is that the data and statistics regarding Central Asian countries were limited to fully analyzing cooperation between nations. The findings of this research study can be applied to future examination of bilateral relations between Uzbekistan and the EU. Furthermore, more research might be conducted to examine deeper relationships in other aspects except economic and political spheres under the GSP+ system and AEPC framework for Uzbekistan's economic growth.

References

Bagozzi, B. E., & Landis, S. T. (2015). The stabilizing effects of international politics on bilateral trade flows. Foreign Policy Analysis, 11(2), 151-171.

Balassa, B. (1978) Exports and economic growth: further evidence, Journal of Development Economics, 5, 181–9

Dinar, A., & Wolf, A. (1997). Economic and political considerations in regional cooperation models. Agricultural and Resource Economics Review, 26(1), 7-22.

Esfahani, S. H. (1991) Exports, imports, and economic growth in semi-industrial countries, Journal of Development Economics, 35, 93–116

European Commission Report (2023) | European Union, Trade in goods with Uzbekistan

Genest, Marc A. (1996). Conflict and Cooperation: Evolving Theories of International Relations Belmont, CA: Thomson & Wadsworth.

Helpman, E. and Krugman, P. (1985) Market Structure and Foreign Trade, MIT Press, Cambridge, MA

International Cooperation | IMF Annual Report (2023)

Keohane, Robert O., and Joseph S. Nye (1977). Power and Interdependence: World Politics in Transition. Boston: Little, Brown & Co.

Rana, W. (2015). Theory of complex interdependence: A comparative analysis of realist and neoliberal thoughts. International journal of business and social science, 6(2).

Sharifkhujaev, S. (2023). DEVELOPMENT PROSPECTS OF COOPERATION BETWEEN UZBEKISTAN AND THE EUROPEAN UNION. International journal of economic perspectives, 17(8), 54-59.

Statistics Agency under the President of the Republic of Uzbekistan | Report on the foreign trade turnover of the Republic of Uzbekistan (2019-2023)

Yuldasheva, M. (2022). THE DEVELOPMENT OF ECONOMIC RELATIONS BETWEEN NEW UZBEKISTAN AND EUROPEAN COUNTRIES. Conferencea, 415-419.

Yunusov, K. (2021). Institutional Frame Of The EU-Uzbekistan Relations. The American Journal of Political Science Law and Criminology, 3(12), 23-31.

Zokir O'g'li, H. B. (2023). MUTUAL POLITICAL RELATIONS BETWEEN UZBEKISTAN AND THE EUROPEAN UNION AND THEIR ROLE IN THE WORLD COMMUNITY. American Journal Of Social Sciences And Humanity Research, 3(01), 41-45.

Гусев, Л. Ю. (2016). Возможности и пределы осуществления политики ЕС в Центральной Азии. Международная аналитика, (3), 27-36.

Джамалов, Ф., & Сараев, С. (2022). ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ ДВУСТОРОННИХ ОТНОШЕНИЙ МЕЖДУ УЗБЕКИСТАНОМ И ЕВРОПЕЙСКИМ СОЮЗОМ. Евразийский журнал академических исследований, 2(13), 193-197.

Жабборов, Б. И. У. (2020). Краткая история отношений Республики Узбекистан и ЕС: последние переговоры президента Узбекистана с представителями ЕС.

Носов, М. Г. (2006). Евросоюз и центральная Азия. Современная Европа, (4 (28)), 10-21.

Файзуллаева, Н. Р. (2023). Как Усилить Сотрудничество Узбекистана И ЕС?. CENTRAL ASIAN JOURNAL OF SOCIAL SCIENCES AND HISTORY, 4(9), 193-201.

Халмуратов, С. Э. (2022). РАЗВИТИЕ МНОГОФУНКЦИОНАЛЬНЫХ ОТНОШЕНИЙ РЕСПУБЛИКИ УЗБЕКИСТАН С ЕВРОПЕЙСКИМ СОЮЗОМ. Экономика и социум, (5-1 (96)), 726-731.

ECONOMIC ASSESSMENT OF UZBEKISTAN'S ACCESSION TO THE WORLD TRADE ORGANIZATION (WTO)

Kobiljon ISAEV[12]

Abstract

This research thesis evaluates the accession of Uzbekistan to the World Trade Organization (WTO) in general, exploring possible changes that may take place, in main economic indicators, such as GDP, GDP per capita, trade and FDI by utilizing qualitative approach. In order to understand what the WTO does and why countries should join it, the establishment of this organization has been explained in detail along with the information how it developed over the years, what functions the WTO has and how states join this organization. For analysis and comparison, the experiences of Russia and China have been added to better understand how large economies develop over time after WTO accession. To make a more reasonable comparison, the pre- and post-accession period of neighbor countries – Kyrgyzstan, Kazakhstan and Tajikistan have been taken as examples as well, since they share common borders and have similar domestic markets, economy and history. As an alternative to the WTO, Free Trade Agreements (FTA) or Regional Trade Agreements (RTA) are also suggested by some economists due to the fact that foreign companies and firms can harm Infant Industries and other market segments that are not competitive enough and cannot stand against high-quality products of international competitive companies if free trade is allowed. But as the WTO currently makes up the 98% of the global trade, has international trade rules and grants the members Most Favored Nation (MFN) status along with other several rights and obligations, it is still beneficial in long run, to be a member in the organization and do much freer trade with 164 member countries. Throughout the thesis, perspectives, opportunities and challenges of WTO membership are also discussed.

Keywords: Trade openness, tariff reduction, foreign trade turnover, market competition, product differentiation

Introduction

Background of the study

Being one of the influential organizations, World Trade Organization (WTO) plays a crucial role in shaping the foreign economic activity of any country. Therefore, majority of countries have already become members of this organization, realizing the fact that membership in the WTO can significantly improve export and import capacity of economy by reducing trade barriers, enhance competitiveness of local products and services in global market.

Since the establishment of this institution, many scholars have tried to analyze economic consequences of pre- and post-accession period for countries. Some other scholars made research to predict possible trends in economic indicators for non-member countries that are observers or seeking to join the organization.

WTO accession is a process that may be used as an important tool for economic development. Accession will impact on a wide range of policies and institutions, including tariffs, customs administration, standards, rights of foreign investors (especially in services), agricultural policy, intellectual property, and possibly government procurement. It therefore represents a time for evaluation of a very wide range of regulations and an opportunity to implement important trade, foreign direct investment, and institutional changes. These changes can move the economy toward an open trade and investment model of economic development and away from an import-substitution model.(Tarr, 2007)

Methodology

Theoretical framework

Comparative advantage model

As international trade is the biggest focus area of the WTO, several theories related to trade, trade policy and protectionism are brought here. One of such theories is comparative

[12] PhD, docent of 'Department of World Economy and Foreign Economic Relations', TSUE qobiliy.isaev@gmail.com

advantage model put forward by David Ricardo. Although the theory is simple and assumes an economy consisting of single-factor(labor), it can give plenty reasons for any 2 countries to trade with each other, due to the presence of comparative advantage of the first country in a product while the second has comparative advantage in the production of the other product, making both countries better off from trade. For the comparative advantage to exist, it is enough, simply to have different relative labor productivity in producing a particular product in 2 different countries, which is obviously possible since laborers productivity differ from country to country.

The main thrust of Ricardo's thesis is that, in cases when comparative advantages are present, trading between nations can and should occur without the need for distinct absolute advantages. When there is a difference in the relative labor requirements between two commodities, there is a comparative advantage. This simply indicates that the internal opportunity cost of the two commodities is different in the two countries when the relative labor requirements are different; in other words, the internal price ratios are different between the two countries before trade.(Appleyard & Field, 2014)

Results

Impact of WTO Accession on Central Asian Countries: Kyrgyzstan, Tajikistan and Kazakhstan

Kyrgyzstan - neighbor state of Uzbekistan, and is known as the most reformist state compared to its Central Asian neighbors.(Code, n.d.) The proof of this statement can be seen in the fact that Kyrgyzstan was the first among CA countries to join the WTO back in 1998. As a country who has been a member in the organization since 1998, it is good for Uzbekistan to look at how overall Kyrgyz economy has been developing since then. In which areas or sectors of the economy did the membership yield its fruits and how much has it been contributing to Kyrgyzstan's GDP and competitiveness of Kyrgyz products and services in international market? Questions like this can teach Uzbekistan valuable lessons to evaluate the effects of WTO membership.

At the end of the Soviet period, Kyrgyzstan was an industrial-agrarian republic. In 1990, industry and agriculture accounted for 34 and 33 percent of GDP, respectively The greater part of industry consisted of large (by the republic's standards) enterprises that were focused on the all-Union market and were closely linked with enterprises in other Soviet republics. A substantial part of the economy served the military-industrial complex.(Mogilevskii, 2016) According to Mogilevskii, nothing unique needed to be protected on the Kyrgyz home market at the time of WTO entry. A severe downturn was occurring in the manufacturing sector, which was particularly exposed to outside competition. Corresponding decreases were observed in the manufacturing lobby's power and the workforce's percentage employed in this industry. On the other hand, importers held significant power and were in a prosperous economic situation. One example of their success was converting the republic's newly created free economic zones into a gateway for duty-free imports of products. Five Because of this, Kyrgyzstan's WTO entrance was not opposed by any powerful groups when the negotiations for accession started.

Tajikistan – the second CA Republic who received WTO membership. While Kyrgyzstan was the first CA country in 1998 to become a member, in a very short period of time – 2 years, Tajikistan was still busy with stopping civil war happening in different parts of the country. After gaining independence in September 1991 Tajikistan experienced some severe aftershocks – open civil wars among its people. Having started in 1994, different disorders and conflicts continued until 1998. This was a reason for Tajikistan not requesting for membership.

- The following data and metrics demonstrate the extent and severity of Tajikistan's economic collapse in the early years of its independence:
The gross domestic product (GDP) per capita fell from US$550 to US$177 between 1991 and 1998, and it only reached US$237 by 2003.
- In Tajikistan, the per capita income fell by half between 1990 and 1992, to US$480, and then to US$150 after ten years.
- Between 1990 and 2003, the average pension decreased to a mere $4 per month, while the average salary in the education sector fell to a little $12 per month.

The industrial sector in Tajikistan was split into two unrelated sectors:
1. A sizable industrial sector under central management, with a focus on nonferrous metallurgy, chemical, hydroelectric, and defense industries.

2. Sectors that were managed locally (or comanaged with Moscow), in areas like light industry, agriculture, and the processing of agricultural raw materials (cotton gins, cotton, silk, oil and fat production, tanning), accounted for more than half of Tajikistan's industrial enterprises in 1989.(OLIMOVA et al., 2006)

Kazakhstan – the largest country and economy of Central Asia, is bordered by China to the east, Russia to the northwest and north, and Uzbekistan, Kyrgyzstan, and Turkmenistan to the south.(Code, n.d.). Looking at Kazakhstan's experiences, Kazakhstan had applied for membership in January 1996 and acceded to the WTO in November 2015.

Like other Post-Soviet countries, Kazakhstan's economy has generally seen ups and downs since gaining its independence. The country has seen multiple economic booms and crises since its economy is mostly dependent on oil and gas export, which account for about one third of GDP and three quarters of total exports. The Russian crisis in 1998 initially slowed down the economy, but it recovered from 2000 to 2007. However, the decline in oil prices and the banking crisis in 2007–2008 put a stop to the expansion. In response to the crises, the government unveiled what may have been the largest anti-crisis package in history, costing $16 billion, or 15% of Kazakh GDP. The severe drop in global oil prices in 2014 rocked the economy and put an end to the rapid expansion that occurred between 2009 and 2013 as a result of government-infused liquidity.

There have been some studies done by scholars in the pre-accession period of the Kazakhstan Republic. One such research has been made by Jesper Jensen and David Tarr for Kazakhstan's Accession, back in 2007 where the country was not a complete member yet in the WTO. This research for Kazakhstan's case has been taken here as an example by the author because this country is really similar to Uzbekistan, historically, culturally as well as economically. According to Jesper, After joining the WTO, Kazakhstan will benefit from a gain of up to 17.5% in the long run and roughly 6.7% of its consumption value in the medium term.(Jensen et al., n.d.) The author argues that Kazakhstan will gain from 5 principal effects after joining the organization:

1. Better access to non-CIS countries' markets
2. In industries where competition is weak, lowering tariffs will result in more diversity in imports and better utilization of domestic resources.
3. The variety of services offered in Kazakhstan will increase with the removal of obstacles for international service providers.
4. The elimination of the local content requirement in the oil sector and the simultaneous exemption from VAT for foreign oil businesses purchasing Kazakhstani inputs
5. The advantages of higher rates of return on capital for the investment climate

The evolution of WTO – Uzbekistan Relations

After becoming independent of Union of Soviet Socialist Republic (USSR) on August 31, 1991, Uzbekistan chose the path of transforming from centrally planned economy to market

economy. Under leadership of 1st President Islam Karimov, a number of market reforms has been carried out for this. One such reform was Uzbekistan's Application for WTO Membership. Among Central Asian countries, the country was the first to apply for WTO Membership. Although it was the first applicant in the region to apply for membership, the long journey of the country towards membership is still continuing.

Domestic political and economic factors have had a significant impact on Uzbekistan's WTO admission process. The introduction of the national currency was preceded in the second half of 1994 by a traditional macroeconomic pack- age, which came after the shocks associated with the USSR's breakup in December 1991. In Central Asia, Uzbekistan became a leader in reform, and in December 1994, talks to join the WTO were launched. When the Uzbek government implemented foreign exchange controls in October 1996 in response to decreasing revenue from cotton exports, everything changed. Limiting the availability of foreign currency for the purpose of paying for imports was a grave violation of WTO regulations.(Pomfret, 2020)

Another reason for that long accession process can be attributed to the fact that Uzbekistan had a massive terrorist attack in Andijan and Islam Karimow didn't want international investigations to intervene into the issue which resulted in negative attitude change of western countries toward Uzbek government, leading the European Union to impose arms embargo on the country and some international non-governmental organizations to leave the country. Eventually in 2007, all active efforts under the accession process were suspended. This suspension has persisted until December 2017 when Shawkat Mirziyoev came to the power after the sudden death of 1st President and announced the renewal of WTO Accession Negotiations. Nearly 15 years after the last official meeting, the working party on Uzbekistan's accession to the WTO convened on July 7, 2020, to resume membership negotiations. The WTO members applauded this move.

Based on the decision of the Cabinet of Ministers of the Republic of Uzbekistan dated December 24, 2018 "On approving the composition of the Interagency Commission on Working with the World Trade Organization", multi-profile work is being carried out on our country's membership in the World Trade Organization. The processes of Uzbekistan becoming a member of the World Trade Organization are connected with the following periodic events:

■ 1998 memorandum on the country's foreign trade regime was officially presented;

■ On July 17, 1998, the first meeting of the working group of Uzbekistan on WTO accession was held;

■ Regular consultations were held in 2002-2004;

■ 2009 negotiations on Uzbekistan's entry into the WTO were suspended;

■ In 2017, South Co. accepted Uzbekistan to the WTO memorandum and road map on the support of the area signed.

The Interagency Commission on Working with the World Trade Organization (hereinafter referred to as the Commission) is a temporary executive body for coordination and coordination of solving issues related to the accession of the Republic of Uzbekistan to the World Trade Organization. The main tasks of this commission are as follows: (Республикаси, Q.A.Isaev, 2021)

♦ Coordination of activities of ministries, agencies, institutions and organizations on the preparation of the memorandum and other documents on the foreign trade regime of the Republic of Uzbekistan in accordance with the current procedures for entering the WTO;

♦ Coordination and compliance with WTO rules and principles, analysis of legal documents of the Republic of Uzbekistan for verification purposes;

♦ Coordinating work on obtaining and using technical assistance from the WTO, other international organizations and foreign countries on issues of WTO membership;

♦ To provide constant information to the heads of representative offices of WTO member countries and the secretariat of this organization about the state of legislation, economy and economic reforms in the Republic of Uzbekistan.

In accordance with the tasks assigned to it, the commission conducts activities and collects information in the following order.

♦ summarizes and prepares materials for the preparation of the memorandum on the foreign trade regime of the Republic of Uzbekistan;

♦ Informs the heads of representative offices of WTO member states, the secretariat of this organization about the current state of legislation and economy of the Republic of Uzbekistan;

♦ Comply national legislation with WTO principles and rules.

ensures the development of draft legislation of the Republic of Uzbekistan for the purpose of verification and coordination;

♦ prepares information and comments on the development trends and prospects of international trade, foreign economic activities of other countries;

♦ Makes proposals on the participation of the representatives of the Republic in the work of the WTO, which consists in conducting business relations with the secretariat of this organization.

In turn, the commission is given the following powers to successfully organize its activities:

♦ To receive information, statistical, analytical and other materials necessary for the performance of their duties from ministries, agencies, concerns, associations;

♦ Involve experts of ministries, agencies, institutions and organizations, their leaders, as well as well-known researchers and scientists, including foreigners, in accordance with the agreement of the issues within the competence of the commission;

♦ At the same time, in order to quickly resolve issues, the Commission may establish working groups, whose personal composition is approved by the Chairman of the Commission;

The economic shock of the COVID-19 pandemic inevitably invites comparisons to the global financial crisis of 2008-2009. These crises are similar in some ways, but very different in others. As in 2008-2009, governments again intervened in monetary policy to counter the crisis and provide temporary income to businesses and households. But the social restrictions that limit movement and slow the spread of disease today are directly affecting labor supply, transportation, and travel in ways that were not present during the financial crisis 15 years ago. All sectors of the national economy were closed, with hotels, restaurants, non-essential retail, tourism and manufacturing accounting for significant shares. Forecasting in this setting requires strong assumptions about disease progression and greater reliance on inferred rather than reported data. Let’s take a look at the table below to see how the accession process progressed so far.

Table 1. Uzbekistan, WTO – Accession process evolution

#	Meeting	Date	Comments/Notes
1	**Working Party Meeting**	December, 1994	The Working Party for Uzbekistan's accession to the WTO was established on December 21, 1994.
2	**Working Party Meeting**	June, 2002	Membership and Terms of Reference – Revision
3	**Working Party Meeting**	July, 2004	Accession of the Republic of Uzbekistan - Submission from the Republic of Uzbekistan - Preliminary Action Plan
4	**Working Party Meeting**	October 14, 2005	Implementation of the WTO Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS) - Revision
5	**Working Party Meeting**	June 21, 2022	The fifth meeting of the working group for Uzbekistan's World Trade Organization (WTO) admission was held in Geneva on June 21. More than sixty delegations from WTO member nations, along with officials from international organizations and foreign specialists, attended the event.
6	**Working Party Meeting**	March 15, 2023	Nine months after the last meeting, Uzbekistan hosted the 6th Working Party meeting for WTO admission on March 14–15. The meeting, which brought together 25 WTO members to discuss Uzbekistan's foreign trade policy, was presided over by Mr. Yun Seong-Deok, the recently appointed ambassador of the Republic of Korea. The summit acted as a catalyst for bilateral discussions on market access for goods and services with interested WTO Members in addition to multilateral negotiations.
7	**Working Party Meeting**	November 16, 2023	WTO members applauded the Uzbek government for intensifying its efforts to progress its accession negotiations, as demonstrated by improved domestic institutions, at the most recent meeting of the Working Party on the Accession of Uzbekistan on November 16. Reiterating its commitment to keeping the momentum in the talks, Uzbekistan emphasized that joining the WTO is a strategic objective.

Source: Prepared based on WTO data

Is Foreign Trade Agreement (FTA) more viable than the WTO for Uzbekistan?

Some economists argue that a least developed country will not gain from trade after entering the WTO. They attribute the cause of this to the fact that underdeveloped states have the markets that are not well developed and not competitive enough to compete with high quality, wide range of goods of foreign companies. As a result, the imported products will quickly get spread in the local markets and many customers shift to import-goods. Another reason is that least developed countries may be viewed as a place of cheap resources (natural resources, raw-material or labor). Developed and other developing countries might use free trade to their advantage and buy raw-materials from them at lower prices and sell finished products at higher prices. Some countries like China or India, well known for their low-cost products, may even sell their products at lower prices than in domestic markets. This is called dumping in general and in WTO negotiations, issues like this had already been resolved to prevent such

exporters from selling at lower prices and taking over the whole local market. They are called anti-dumping measures.

So, situations like this is rare in WTO history, but behind a contra-argument there is sometimes some truth. Those economists arguing that WTO makes the poor even poorer, the rich much richer, may have witnessed the cases in the past years and that's why they have kept emphasizing this repeatedly over years.

Sometimes it is argued among some scholars that Free Trade Agreements (FTA) or Regional Trade Agreements (RTA) could benefit a country more quickly than the WTO does. They explain this by the fact that FTAs or RTAs are usually formed between neighbor states or among countries situated in the same region as they tend to have similar economies, trade, share similar government structure, language and thus trade with each other more.

Uzbekistan is also a country that hasn't joined the WTO yet but is seeking to enter global supply chain. Uzbekistan does have wide range of natural resources such as gold, copper, gas and uranium, and the capacity of producing a variety products like textile, clothing, household appliances and agricultural products. However, it doesn't have sufficient technology and human capital to wisely put this altogether and produce finished-products. To do this, all it needs is the technology and human intelligence that invents and controls the technology.

The WTO permits its members to take part in free trade agreements. For example, the GATS and GATT both have Articles XXIV and V, which respectively regulate FTAs (referred to as Regional Trade Agreements, or RTAs, in WTO terminology). Since FTAs were originally created to circumvent the most-favorable nation (MFN) principle by providing a trade advantage to particular partners, these rules make an exemption for FTAs. For FTAs to qualify for this kind of exemption, they have to fulfill the subsequent criteria:

1. Include almost all trade between the parties to the agreement.
2. Remove almost all trade barriers between the agreement's parties.
3. Not increase trade restrictions for nations not party to the pact.

WTO members establish agreements among themselves to lower trade barriers to certain nations without having to provide the same benefit to all WTO members, which is the reasoning behind the FTA exemption. Without erecting trade barriers for WTO members who are not FTA parties, the objective is to further liberalize trade.(Peres, 2024)

WTO regulations continue to be crucial in providing a common regulatory framework to prevent fragmentation, notwithstanding the rise in the number of free trade agreements. The new accords ought to enhance the current multilateral regulations rather than contravene them, building on those common norms. FTAs are therefore referred to as "WTO plus." Recent accords are heading toward becoming "WTO more," particularly the mega-regionals. This is because of rules in sectors like labor and environmental standards that are not covered by the WTO.

As can be seen, more and more FTAs are being created among countries both within the WTO members and non-members. Although a non-WTO member country joins an FTA integration, it still may not enjoy freer trade with other nations as it is not a WTO member and not granted MFN status. For Uzbekistan, it would be rational to enter both the WTO and later join an FTA (if it thinks it is more economically beneficial). This way, the country could gain from freer trade more with the rest of the world (EU or other regions of Asia etc.) and may establish an FTA or RTA with its neighbors in Central Asia and simultaneously benefit from the economic integration.

In the end, let's answer the questions we put as research objective

1. When it comes to the question of what is hindering Uzbekistan from joining the WTO, it can be said that it is mostly due to the country itself who didn't complete multilateral and

bilateral market access negotiations with member countries yet. But remarkably, after Shawkat Mirziyoev came to power in 2016, he ordered the Working Party to continue its work that had been suspended more than 15 years ago, after the last Working Party meeting in 2005. Once all bilateral and multilateral market access negotiations have been completed, the country can finally become a member. Actually, the preparation period itself has positive impact for the country, because during the accession period a state has to eliminate some bureaucratic procedures and implement rules set by the WTO in its economy, customs committee which in fact prepares the country for free trade from the start.

Another challenge with Uzbekistani economy is that it doesn't have well established transport corridors and is double-landlocked, which is why the country is now paying attention to expanding its transport roads, railways and easier access to sea. "Belt and Road Initiative" by Chinese President Xi Jinpin is planned to eventually connect China to Europe and Middle East through roads that passes through CA countries. This could contribute to more trade and smoother flow of goods in near future.

The fact that Uzbekistan has to send export goods to a country in EU by transport corridors passing through Kazakhstan and Russia, also affects the Uzbekistan's trade capacity. Russia itself mainly buys the goods from Uzbekistan at lower prices and sells it to EU at much higher prices. The high bargaining power of Russia over the CA region doesn't always let CA Republics trade with EU, unfortunately.

2. As far as the projected trade and total GDP for post-accession period is concerned, the perspective of WTO membership still looks bright. In case of Kazakhstan the biggest economy and country in Central Asia has been a member in the organization for about 10 years and since then expanded trade opportunities noticeably, investment inflow and consumption increased significantly. In short run, the growth rate might be a little bit lower due to penetration of high-quality products into Uzbekistan, but in the long run, the membership pays off since the country will have finished implementing all free market and competition mechanisms in the local markets.

3. As mentioned above, the consumers will be the first one to benefit from free trade as prices will be lower in free trade condition and consumer surplus get maximized (Figure).

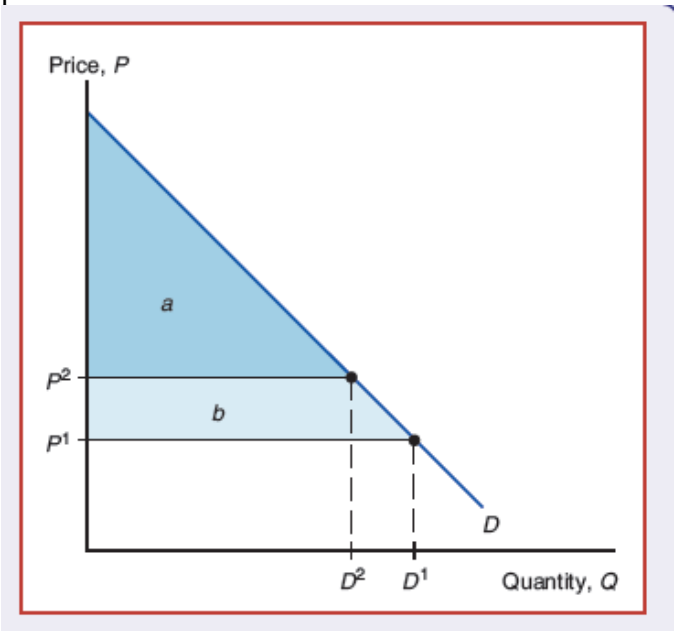

Figure. A decrease in price from P_2 to P_1 increases consumer surplus by area *b*

Another pro-argument would be that some products not available in the country can be imported from abroad which in turn would lead to product differentiation. There might be some cases where imported goods may be priced lower than those in local market, particularly if the exporter is China who can produce things at incredibly low cost due to cheap labor and

plenty raw materials available. So, it is argued that Chinese products might take over the whole national market with their cheap export goods. In fact, there are some measures that the WTO had set against dumping and they are called anti-dumping measures. The importer country can practically apply these anti-dumping measures against dumped products.

Recommendations

For a country that is transitioning from centrally planned economy to market economy, it is recommended to join the WTO even though at first the country may face some challenges from powerful foreign competitors and there is infant industry argument. With some subsidies allocated for those infant industries or tax benefits, the country can protect its emerging industries until they are profitable enough to stand against competition. Most importantly, after some time internal producers and manufacturers will get comfortable with import goods from international market and start producing the same quality products as the ones coming from import. This has following advantages:

1. The home market can develop a free market that can compete with any international company
2. Product quality will improve as a result of competition and innovation
3. Consumers can enjoy wide variety of goods and services, social welfare will increase
4. Due to specialization, countries can produce their products they are relatively good at in large amounts and reach economies of scale
5. The home country can also export its products and be a part of global trade market

Apart from acceding to the WTO, it is also mutually beneficial to establish a Free Trade Agreement (FTA) with other countries in neighborhood or region. Central Asia is a region that includes countries with similar economy, history and language. Uzbekistan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Tajikistan and Turkmenistan could establish such an integration where they could trade with one another smoothly without any barrier

References

Appleyard, D., & Field, A. (2014). *International Economics. Eighth Edition*.

Code, L. (n.d.). *박사학위청구논문 중앙아시아 지역의 고비용 무역 문제 해결을 위한 정책 연구 : CGE 모델을 이용한 분석 High Trade Costs Issues in Central Asia : Policy Targeted Scenarios by CGE Modeling 2021 년 02 월 FTA 통상정책 · 비즈니스컨설팅 전공 밸리전*.

Isaacs, C.-C. D. R. F. F. (2021). *World Trade Organization : Overview and Future Direction World Trade Organization : Overview and Future Direction*. 1–3.

Jensen, J., Training, T., Tarr, D., & Bank, T. W. (n.d.). *T i k a w t o : a*. 1–53.

Krugman, P. R., Obstfeld, M., & Melitz, M. J. (2018). *International Economics: Theory and Policy, 11th Global Edition*.

Mogilevskii, R. (2016). *Problems of Economic Transition Is Accession to the World Trade Organization Worthwhile ? : The Experience of Kyrgyzstan Is Accession to the World Trade Organization Worthwhile ? The Experience of Kyrgyzstan*. *1991*(September).

OLIMOVA, S., KURBONOV, S., PETROV, G., & KAHHOROVA, Z. (2006). Regional Cooperation in Central Asia : A View from Tajikistan. *Problems of Economic Transition*, *48*(9), 6–86. https://doi.org/10.2753/pet1061-1991480901

Web links

Fifth meeting of working group on Uzbekistan's accession to WTO held in Geneva (kun.uz)

Uzbekistan's WTO Accession Process - International Economics (tradeeconomics.com)

WTO | 2020 News items - Uzbekistan resumes WTO membership negotiations

UNDP supports the Government of Uzbekistan in holding the 5th Working Party meeting to accede the WTO | United Nations Development Programme

Uzbekistan held the 6th Working Party meeting on the accession to the WTO with the support of UNDP | United Nations Development Programme

Uzbekistan intends to complete main negotiations on WTO accession by end of 2023 (kun.uz)

ÖZBEKİSTAN VE TÜRKİYE ARASINDA SERBEST TİCARET ANLAŞMASI POTANSİYELİNİN İNCELENMESİ: STRATEJİK FIRSATLAR VE EKONOMİK ETKİLER

Tuğçenur EKİNCİ FURTANA[13]

Özet

Bu makale, Özbekistan ve Türkiye arasındaki Serbest Ticaret Anlaşması'nın (STA) uygulanabilirliğini ve stratejik etkilerini, gelişen ikili ilişkileri ve daha geniş bölgesel dinamikler bağlamında araştırmaktadır. Özbekistan ekonomik liberalleşmesini sürdürürken ve uluslararası ticaret ortaklarını çeşitlendirmeye çalışırken, Türkiye ekonomik etkisini artırmayı ve Türkçe konuşan ülkelerle bağlarını güçlendirmeyi hedefleyerek Orta Asya'da kilit bir oyuncu olarak konumlanmıştır. Bu çalışma, Özbekistan ve Türkiye arasındaki mevcut ticaret ilişkilerini analiz ederek, bir STA'nın önemli ekonomik faydalar sağlayabileceği temel endüstrileri belirlemektedir. Ayrıca, jeopolitik hususlar, ticaret dengesizlikleri ve yasal düzenlemeler de dahil olmak üzere böyle bir anlaşmanın müzakere edilmesi ve uygulanmasındaki potansiyel zorlukları da araştırmaktadır. Makale, Türkiye-Özbekistan STA'nın yalnızca iki ülke arasındaki ekonomik iş birliğini güçlendirmekle kalmayıp aynı zamanda Orta Asya bölgesinde daha derin bir ekonomik entegrasyon için bir katalizör görevi görebileceğini savunmaktadır. Bu makale, kapsamlı bir analiz yoluyla, bölgesel ticaret anlaşmaları ve ekonomik büyümeyi ve istikrarı teşvik etmedeki rolleri hakkındaki söyleme katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Özbekistan, Türkiye, STA

EXAMINING THE POTENTIAL FOR A FREE TRADE AGREEMENT BETWEEN UZBEKISTAN AND TÜRKİYE: STRATEGIC OPPORTUNITIES AND ECONOMIC IMPACTS

Abstract

This article examines the feasibility and strategic implications of a Free Trade Agreement (FTA) between Uzbekistan and Turkey within the context of evolving bilateral relations and broader regional dynamics. As Uzbekistan continues its economic liberalization and seeks to diversify its international trade partnerships, Turkey is positioning itself as a key player in Central Asia, aiming to increase its economic influence and strengthen ties with Turkic-speaking countries. This study analyzes the current trade relations between Uzbekistan and Turkey, identifying key industries where an FTA could provide significant economic benefits. Additionally, it explores potential challenges in negotiating and implementing such an agreement, including geopolitical considerations, trade imbalances, and regulatory issues. The article argues that a Turkey-Uzbekistan FTA could not only enhance economic cooperation between the two countries but also serve as a catalyst for deeper economic integration in the Central Asian region. Through comprehensive analysis, this paper aims to contribute to the discourse on regional trade agreements and their roles in promoting economic growth and stability.

Keywords: Uzbekistan, Turkey, FTA

Giriş

Yirmi birinci yüzyılın küresel ekonomi dinamikleri, bölgesel ticaret anlaşmalarının önemini her geçen gün artırmaktadır. Küresel ticaret ağlarının genişlemesi ve ülkeler arasındaki ekonomik ilişkilerin daha karmaşık hale gelmesi, bölgesel ticaret bloklarının ve serbest ticaret anlaşmalarının (STA) önemini gözler önüne sermektedir. Bu bağlamda, ülkeler arası ticaretin kolaylaştırılması ve derinleştirilmesi, ekonomik büyüme ve kalkınma hedeflerinin gerçekleştirilmesi için kilit bir strateji olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle gelişmekte olan ülkeler, ticaret anlaşmaları aracılığıyla ekonomik yapılarını güçlendirme ve uluslararası rekabet güçlerini artırma yolunda adımlar atmaktadır. Bu durum, Özbekistan ve Türkiye gibi ülkeler için de geçerlidir.

Özbekistan, 1991 yılında Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla bağımsızlığını kazandığından bu yana çeşitli ekonomik reformlar gerçekleştirmiştir. 2016 yılında Şavkat Mirziyoyev'in cumhurbaşkanı olmasıyla birlikte, Özbekistan'da ekonomik liberalleşme süreci hız kazanmış

[13] Dr. Öğretim Üyesi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Uluslararası Ticaret ve Finansman Bölümü, tugcenur.furtana@izu.edu.tr

ve ülke, daha piyasa odaklı bir ekonomiye geçiş sürecine girmiştir. Bu süreç, hem iç piyasaların canlanmasına hem de Özbekistan'ın uluslararası ticaret arenasında daha aktif bir rol oynamasına zemin hazırlamıştır. Reformlar, döviz kuru serbestleşmesi, vergi sisteminin modernizasyonu ve yabancı yatırımların teşviki gibi önemli adımları içermektedir. Özellikle dış ticaret stratejisinin yeniden yapılandırılması, Özbekistan'ın küresel pazarlara entegrasyonunu güçlendirmiştir.

Türkiye, 2000'li yılların başından bu yana ekonomik büyümesini sürdürebilmek adına dış ticaretini artırmaya yönelik çeşitli politikalar geliştirmiştir. Türkiye'nin jeopolitik konumu, Asya ve Avrupa arasındaki köprü niteliğindeki stratejik durumu, onu bölgesel bir ticaret merkezi haline getirmektedir. Türkiye'nin, özellikle Orta Asya bölgesindeki Türkçe konuşan ülkelerle olan tarihsel ve kültürel bağları, bu bölgeyle olan ilişkilerini daha da derinleştirme isteğini güçlendirmiştir. Bu bağlamda Türkiye, hem ekonomik hem de siyasi açıdan Orta Asya'daki etkisini artırmayı hedeflemektedir.

Özbekistan ve Türkiye arasındaki ticari ilişkiler, son yıllarda istikrarlı bir şekilde büyüme göstermektedir. 2020 yılında iki ülke arasındaki ticaret hacmi yaklaşık 2,1 milyar dolar olarak kaydedilmiştir. Bu ticaret, temel olarak tekstil, otomotiv, inşaat malzemeleri, gıda ürünleri ve kimyasal maddeler gibi çeşitli sektörleri kapsamaktadır. Ancak, mevcut ticaret hacmi, iki ülkenin ekonomik potansiyelini tam olarak yansıtmamaktadır ve bu durum, ticaretin daha fazla artırılması için bir STA'nın gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Bir Serbest Ticaret Anlaşması'nın, Özbekistan ve Türkiye arasındaki ticaretin genişletilmesi ve derinleştirilmesi için önemli bir araç olabileceği açıktır. Böyle bir anlaşma, iki ülke arasındaki ticaretin hacmini artırmanın yanı sıra, karşılıklı yatırımların teşvik edilmesi ve ekonomik iş birliğinin güçlendirilmesi için de bir platform sağlayabilir. Özbekistan'ın ekonomik liberalleşme süreci ve Türkiye'nin bölgesel ekonomik vizyonu, STA'nın uygulanabilirliği açısından olumlu bir zemin hazırlamaktadır.

Her ne kadar STA'nın iki ülke arasında önemli ekonomik faydalar sağlayabileceği öngörülse de, bu tür bir anlaşmanın müzakere edilmesi ve uygulanması çeşitli zorlukları da beraberinde getirebilir. Jeopolitik hususlar, ticaret dengesizlikleri, yasal düzenlemeler ve yerel endüstrilerin korunması gibi konular, böyle bir anlaşmanın başarılı bir şekilde hayata geçirilmesinde dikkate alınması gereken önemli unsurlardır.

Bu makale, Özbekistan ve Türkiye arasındaki STA'nın büyüme ve istikrar üzerindeki etkilerini tartışmayı amaçlamaktadır. Bölgesel ticaret anlaşmalarının sadece ticaret hacmini artırmakla kalmayıp, aynı zamanda ülkeler arasındaki uygulanabilirliğini ve stratejik etkilerini, gelişen ikili ilişkiler ve bölgesel dinamikler bağlamında incelemeyi amaçlamaktadır. Makalenin ana hedefi, mevcut ticaret ilişkilerini analiz ederek, bir STA'nın sağlayabileceği ekonomik faydaları ve karşılaşılabilecek potansiyel zorlukları ortaya koymaktır. Ayrıca, bu çalışmanın, STA'nın sadece iki ülke arasındaki ekonomik iş birliğini güçlendirmekle kalmayıp, aynı zamanda Orta Asya bölgesinde daha derin bir ekonomik entegrasyon için bir katalizör görevi görebileceği argümanını desteklemektedir.

Bu giriş bölümünün ardından, makale dört ana bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm, Özbekistan'ın ekonomik dönüşüm sürecini ve dış ticaret politikalarını ayrıntılı bir şekilde ele almaktadır. İkinci bölüm, Türkiye'nin Orta Asya politikası ve ekonomik vizyonunu analiz etmektedir. Üçüncü bölüm, iki ülke arasındaki mevcut ticaret ilişkilerini ve STA'nın ekonomik potansiyelini incelemektedir. Dördüncü ve son bölüm ise STA'nın müzakere sürecindeki olası jeopolitik ve ekonomik zorlukları tartışarak, bu tür bir anlaşmanın iki ülke ve daha geniş bir bölge üzerindeki stratejik etkilerini değerlendirmektedir.

Son olarak, bu çalışma, Özbekistan ve Türkiye arasındaki olası STA'nın, küresel ekonomik bağlamda nasıl bir rol oynayabileceğini ve bölgesel ticaret anlaşmalarının ekonomik siyasi ve

kültürel bağları da güçlendirme potansiyeline sahip olduğu dikkate alındığında, Özbekistan ve Türkiye arasındaki bir STA'nın önemi daha da belirgin hale gelmektedir.

Bu giriş bölümü, makalenin ana hatlarını ve temel argümanlarını ortaya koyarak, Özbekistan ve Türkiye arasındaki STA'nın potansiyelini ve bu anlaşmanın bölgesel ve küresel ekonomik etkilerini derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Bu analiz, iki ülke arasındaki ekonomik iş birliğini güçlendirmek ve Orta Asya'da daha geniş bir ekonomik entegrasyon sağlamak için stratejik bir fırsat sunmaktadır.

1. Özbekistan'ın Ekonomik Dönüşümü ve Dış Ticaret Politikaları

1.1. Ekonomik Reformlar

Özbekistan, 1991 yılında Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından bağımsızlığını kazanmış, ancak uzun yıllar boyunca merkezi planlamaya dayalı bir ekonomik model izlemeye devam etmiştir. Bu durum, ülkenin ekonomik gelişimini sınırlamış ve uluslararası ticaret ağlarına tam olarak entegre olmasını engellemiştir. Ancak, 2016 yılında Şavkat Mirziyoyev'in cumhurbaşkanlığına gelmesiyle birlikte Özbekistan, köklü ekonomik reformlar yapmaya başlamıştır. Mirziyoyev'in liderliğinde yürütülen bu reformlar, Özbekistan'ın ekonomisini daha açık ve piyasa odaklı bir yapıya dönüştürmeyi amaçlamaktadır (Abdullayev, 2018).

Reformların temel unsurlarından biri döviz kuru serbestleşmesi olmuştur. 2017 yılında Özbekistan, döviz kuru üzerindeki sıkı kontrolleri kaldırarak, resmi döviz kurunu serbest piyasaya uyumlu hale getirmiştir. Bu adım hem yerli hem de yabancı yatırımcılar için daha öngörülebilir bir iş ortamı yaratmış ve ülkenin dış ticaretinin canlanmasına katkıda bulunmuştur. Ayrıca, bu reform, Özbekistan'ın dış ticaret dengesini iyileştirmesine ve ihracatını artırmasına olanak tanımıştır.

Ekonomik reformların bir diğer önemli ayağı vergi sisteminin modernizasyonudur. Özbekistan, vergi oranlarını düşürerek ve vergi tabanını genişleterek daha etkin bir vergi toplama sistemi oluşturmayı hedeflemiştir. Vergi sisteminde yapılan bu iyileştirmeler, yerli işletmelerin rekabet gücünü artırmış ve kayıt dışı ekonomiyi azaltmaya yardımcı olmuştur (Johnson ve Karimov, 2019) . Bunun yanı sıra, Özbekistan hükümeti, yabancı yatırımları teşvik etmek amacıyla bir dizi yasal düzenleme yapmış ve yatırım ortamını iyileştirmiştir. Yabancı yatırımcılar için sağlanan vergi teşvikleri ve bürokrasinin azaltılması, ülkeye doğrudan yabancı yatırım girişini artırmıştır (Rahmanov, 2021).

Bu reformlar, Özbekistan'ın ekonomik büyümesini hızlandırmış ve ülkenin uluslararası ticaret ağlarına entegrasyonunu güçlendirmiştir. 2020 yılı itibarıyla Özbekistan'ın gayri safi yurt içi hasılası (GSYİH) %1,7 oranında büyüme göstermiştir (World Bank, 2021), ki bu büyüme, COVID-19 pandemisinin olumsuz etkilerine rağmen gerçekleşmiştir. Bu bağlamda, Özbekistan'ın ekonomik reformları, ülkenin dış ticaretini artırma ve küresel ekonomiye entegrasyon sürecini hızlandırma açısından hayati bir rol oynamaktadır

1.2. Dış Ticaret Stratejisi

Özbekistan'ın dış ticaret stratejisi, son yıllarda önemli değişiklikler göstermiştir. Ülkenin Sovyetler Birliği döneminden kalma içe dönük ve kapalı ekonomik yapısı, yerini daha açık ve küresel ticaret ağlarına entegre bir yapıya bırakmaktadır. Özellikle Mirziyoyev'in iktidara gelmesinden sonra, Özbekistan'ın dış ticaret politikalarında köklü değişiklikler yapılmıştır. Bu değişikliklerin temel hedefi, ülkenin ticaret ortaklarını çeşitlendirmek ve ihracatını artırarak ekonomik büyümeyi desteklemektir (Mirziyoyev, 2020).

Özbekistan, tarihi olarak dış ticaretinde büyük ölçüde Rusya, Çin ve Kazakistan gibi sınırlı sayıda ülkeye bağımlı kalmıştır. Ancak, son yıllarda bu bağımlılığı azaltmak ve yeni ticaret ortakları bulmak amacıyla kapsamlı bir strateji geliştirmiştir. Bu strateji kapsamında,

Özbekistan, Türkçe konuşan ülkeler, Avrupa Birliği, Güney Asya ve Orta Doğu ülkeleri ile ticari ilişkilerini güçlendirmeye odaklanmıştır.

Özbekistan, Orta Asya'da yeni bir ekonomik iş birliği modeli olarak Avrasya Ekonomik Birliği (EAEU) ile ilişkilerini geliştirmiştir. Ülke, bu bölgesel ekonomik örgüte gözlemci üye olarak katılmış ve bu örgüt üzerinden ticaret hacmini artırmayı hedeflemiştir. Bu adım, Özbekistan'ın bölgesel ticaret ağlarına daha güçlü bir şekilde entegrasyon sağlaması açısından önemlidir.

Bununla birlikte, Özbekistan'ın dış ticaret stratejisinin bir diğer önemli ayağı, tarım ve tekstil gibi geleneksel ihracat sektörlerinin modernizasyonudur. Ülke, pamuk üretiminde yıllarca yaşanan sıkıntıları aşmak için tarımsal reformlar yapmış ve bu sektörün ihracat gelirini artırmayı başarmıştır. Ayrıca, tekstil sektöründe uluslararası standartlara uygun üretim yaparak, bu alanda rekabet gücünü artırmıştır.

Özbekistan'ın dış ticaret stratejisi, aynı zamanda hizmetler sektöründe de önemli açılımlar yapmayı hedeflemektedir. Özellikle turizm sektöründe yapılan yatırımlar, ülkenin hizmet ihracatını artırma potansiyeline sahiptir. 2023 yılı itibarıyla Özbekistan, turizm gelirlerinde önemli bir artış kaydetmiştir ve bu durum, ülkenin ekonomisinin çeşitlendirilmesine katkıda bulunmaktadır.

Özbekistan'ın dış ticaret stratejisinde önemli bir diğer unsur, ticaretin kolaylaştırılması ve lojistik altyapının iyileştirilmesidir. Ülke, bölgesel ticaret koridorlarını geliştirmek ve ihracatçılar için daha rekabetçi bir ortam yaratmak amacıyla ulaştırma altyapısını modernize etmiştir. Bu kapsamda, Çin ve Avrupa'yı birbirine bağlayan kara yolu ve demir yolu projeleri, Özbekistan'ın stratejik konumunu güçlendirmiştir.

Özbekistan'ın dış ticaret politikalarındaki bu dönüşüm, ülkenin uluslararası ticaretteki konumunu güçlendirmiş ve ekonomik büyümesine önemli katkılar sağlamıştır. Ülkenin ticaret ortaklarını çeşitlendirme çabaları, Özbekistan'ı daha istikrarlı ve sürdürülebilir bir ekonomik büyüme patikasına sokmuştur. Bu bağlamda, Özbekistan'ın Türkiye ile olası bir Serbest Ticaret Anlaşması'nın, iki ülke arasındaki ticaret hacmini artırarak bu stratejik hedeflere katkı sağlayabileceği değerlendirilmektedir.

2. Türkiye'nin Orta Asya Politikası ve Ekonomik Etkisi

2.1. Türkiye'nin Bölgesel Politikası

Türkiye, 1990'ların başında Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla bağımsızlıklarını kazanan Orta Asya ülkeleriyle ilişkilerini güçlendirme yolunda stratejik adımlar atmıştır. Bu dönemde, Türkiye'nin Orta Asya'ya yönelik politikası, bölgedeki Türkçe konuşan ülkelerle tarihi, kültürel ve dilsel bağlara dayalı olarak şekillenmiştir. Türkiye, bu ülkelerle ekonomik, siyasi ve kültürel ilişkilerini geliştirerek, Orta Asya'da artan bir nüfuza sahip olmayı hedeflemiştir (Balcer, 2012).

Türkiye'nin Orta Asya'daki artan ekonomik ve politik etkisi, çeşitli stratejik motivasyonlarla şekillenmiştir. İlk olarak, Türkiye, enerji kaynaklarına olan bağımlılığını azaltmak ve enerji güvenliğini sağlamak amacıyla Orta Asya'nın zengin doğal kaynaklarına erişim sağlamak istemiştir. Bu bağlamda, Türkiye, Azerbaycan ve Türkmenistan gibi ülkelerle enerji işbirliği anlaşmaları imzalamış ve Bakü-Tiflis-Ceyhan (BTC) petrol boru hattı gibi projelerle enerji taşımacılığı alanında stratejik bir rol üstlenmiştir (Cornell & Jonsson, 2016).

İkinci olarak, Türkiye'nin bölgesel politikası, ekonomik işbirliğini artırma ve ticaret hacmini genişletme hedefine dayanmaktadır. Türkiye, Orta Asya'da büyüyen pazarları hedef alarak, Türk ürünlerinin bu bölgeye ihracatını artırmayı ve Türk şirketlerinin bölgede yatırım yapmasını teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda, Türkiye, bölgedeki ticaret koridorlarının geliştirilmesi ve ulaşım altyapısının iyileştirilmesi için çeşitli projeler başlatmıştır (Yılmaz, 2020).

Son olarak, Türkiye'nin bölgesel politikası, Orta Asya'da siyasi ve kültürel nüfuzunu artırma çabalarını içermektedir. Türkiye, bu bağlamda Türk Dili Konuşan Ülkeler İşbirliği Konseyi (Türk Konseyi) gibi çok taraflı platformlarda aktif rol alarak, Türk dünyasının birliğini ve işbirliğini güçlendirmeye çalışmaktadır. Bu strateji, Türkiye'nin bölgedeki diplomatik ve siyasi etkisini artırmasına olanak tanımaktadır (Özkan, 2019).

2.2. Türk Dünyası ile İşbirliği

Türkiye, Türkçe konuşan ülkelerle ilişkilerini güçlendirmek amacıyla, son yıllarda çeşitli diplomatik ve ekonomik girişimlerde bulunmuştur. Bu girişimlerin temelinde, ortak dil, tarih ve kültür paylaşımı gibi unsurlar yatmaktadır. Türkiye, bu bağlamda, Türk dünyası ile olan bağlarını güçlendirmek için eğitim, kültür ve teknoloji transferi gibi alanlarda işbirliği projeleri geliştirmiştir (Aydın, 2015).

Türkiye'nin Türk dünyası ile iş birliği çabalarının en önemli unsurlarından biri Türk Konseyi'dir. 2009 yılında kurulan Türk Konseyi, Türkiye, Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan ve Özbekistan gibi ülkeler arasında siyasi, ekonomik ve kültürel iş birliğini teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Türk Konseyi, üye ülkeler arasında ticaretin artırılması, yatırım fırsatlarının geliştirilmesi ve kültürel bağların güçlendirilmesi için çeşitli girişimlerde bulunmaktadır (Köse, 2020).

Ayrıca, Türkiye, Türk dünyası ülkeleri ile eğitim ve kültürel değişim programlarını teşvik ederek, genç nesiller arasında ortak bir kimlik ve dayanışma bilinci oluşturmayı hedeflemektedir. Bu amaçla, Türkiye, Türk Dünyası Belediyeler Birliği ve Türk Akademisi gibi kuruluşlar aracılığıyla, eğitim ve kültür alanında projeler geliştirmiştir (Esen & Balcı, 2021).

Ekonomik iş birliği bağlamında, Türkiye, Türk dünyası ülkeleri ile ticaret hacmini artırmak ve yatırım fırsatlarını geliştirmek amacıyla çeşitli serbest ticaret anlaşmaları ve ekonomik işbirliği platformları oluşturmuştur. Türkiye, bu ülkelerle ortak yatırımların teşvik edilmesi ve ekonomik büyümenin desteklenmesi amacıyla kalkınma projeleri yürütmektedir (TIKA, 2021).

Sonuç olarak, Türkiye'nin Orta Asya politikası ve Türk dünyası ile iş birliği çabaları, hem bölgesel hem de uluslararası düzeyde Türkiye'nin etkisini artırma stratejisinin bir parçasıdır. Bu çabalar, Türkiye'nin Orta Asya'da daha güçlü bir ekonomik ve siyasi aktör haline gelmesini sağlamıştır.

3. Özbekistan ve Türkiye Arasındaki Mevcut Ticaret İlişkileri

3.1. Ticaret Hacmi ve Yapısı:

Özbekistan ve Türkiye arasındaki ticaret ilişkileri, son yıllarda istikrarlı bir şekilde gelişme göstermiştir. Özellikle Özbekistan'ın ekonomik liberalleşme politikaları ve Türkiye'nin Orta Asya'daki artan ekonomik nüfuzu, iki ülke arasındaki ticaret hacminin artmasına katkıda bulunmuştur. 2022 yılı itibarıyla, iki ülke arasındaki ticaret hacmi yaklaşık 3,6 milyar ABD doları olarak kaydedilmiştir (Türkiye Cumhuriyeti Ticaret Bakanlığı, 2023). Bu hacim, 2021 yılına göre %20'lik bir artışı temsil etmektedir ve iki ülke arasındaki ekonomik ilişkilerin güçlendiğini göstermektedir.

Ticaretin kompozisyonu incelendiğinde, Türkiye'nin Özbekistan'a yaptığı ihracatın büyük bir bölümünün sanayi ürünlerinden oluştuğu görülmektedir. Makine ve ekipmanlar, otomotiv parçaları, demir-çelik ürünleri ve tekstil makineleri, Türkiye'nin Özbekistan'a ihraç ettiği başlıca ürünler arasında yer almaktadır (Deloitte, 2023). Özbekistan'ın Türkiye'ye olan ihracatında ise pamuk, tekstil ürünleri, doğal gaz ve mineral ürünler gibi ham madde ve yarı işlenmiş ürünler ön plana çıkmaktadır. Bu durum, iki ülke arasındaki ticaretin genellikle sanayi ve tarım ürünlerine dayandığını göstermektedir.

Özbekistan ve Türkiye arasındaki ticaretin bir diğer önemli özelliği, iki ülkenin birbirlerini tamamlayıcı nitelikteki ekonomilere sahip olmasıdır. Türkiye, sanayi ürünleri ve teknoloji ihraç ederken, Özbekistan ham madde ve tarım ürünleri sağlayarak bu ihtiyacı karşılamaktadır. Bu durum, iki ülke arasındaki ticaretin dengeli bir şekilde büyümesine olanak tanımaktadır.

3.2. Anahtar Endüstriler

İki ülke arasındaki ticaretin yoğunlaştığı ana endüstriler, sanayi, tarım ve tekstil sektörleridir. Bu sektörlerde, Serbest Ticaret Anlaşması'nın (STA) etkileri önemli olabilir.

Sanayi Ürünleri: Türkiye, Özbekistan'a makine ve otomotiv parçaları gibi sanayi ürünleri ihraç etmektedir. Bu ürünlerin ticareti, Türkiye'nin gelişmiş sanayi altyapısına ve Özbekistan'ın sanayi üretim kapasitesini artırma ihtiyacına dayanmaktadır. Bir STA, bu sektördeki ticareti daha da artırabilir. Özellikle gümrük tarifelerinin kaldırılması veya düşürülmesi, Türk sanayi ürünlerinin Özbekistan pazarına daha kolay erişmesini sağlayabilir ve bu durum, Özbekistan'daki sanayi modernizasyonu için kritik öneme sahip olabilir (Yıldırım & Erdoğan, 2022).

Tarım Ürünleri: Özbekistan, tarım ürünleri ihracatında önemli bir yere sahiptir. Pamuk ve diğer tarımsal ürünler, Özbekistan'ın Türkiye'ye ihracatında önemli bir paya sahiptir. Bir STA'nın yürürlüğe girmesi, Özbekistan'ın tarım ürünleri ihracatını artırabilir ve bu durum, Türk tekstil sanayisi için daha uygun maliyetli ham madde temini anlamına gelebilir. Ayrıca, Türkiye, tarım teknolojileri ve tarımsal ekipmanlar konusunda Özbekistan'a ihracatını artırarak bu sektördeki iş birliğini derinleştirebilir (Karakaya, 2021).

Tekstil Sektörü: Tekstil sektörü hem Türkiye hem de Özbekistan için stratejik bir öneme sahiptir. Türkiye, tekstil ürünleri üretimi ve ihracatında dünyanın önde gelen ülkelerinden biri iken, Özbekistan ise pamuk üretiminde önemli bir oyuncudur. STA, bu sektördeki iki ülke arasındaki ticaretin daha da yoğunlaşmasına olanak sağlayabilir. Özellikle tekstil hammaddelerinin ithalatında tarifelerin düşürülmesi, Türk tekstil endüstrisinin rekabet gücünü artırabilir ve Özbekistan'ın Türkiye'ye olan ihracatını teşvik edebilir (Aydın & Tekin, 2023).

Bir STA'nın yürürlüğe girmesi, iki ülke arasındaki ticaretin daha da artmasına olanak tanıyabilir. Gümrük vergilerinin kaldırılması, ticaretin maliyetini düşürecek ve pazar erişimini kolaylaştıracaktır. Ayrıca, STA'nın, iki ülke arasında karşılıklı yatırım akışlarını teşvik edebileceği ve ekonomik iş birliğini derinleştirebileceği öngörülmektedir (Türkiye Cumhuriyeti Ticaret Bakanlığı, 2023).

Sonuç olarak, Özbekistan ve Türkiye arasındaki ticaret ilişkileri hem ekonomik hem de stratejik açıdan önemli fırsatlar sunmaktadır. STA'nın yürürlüğe girmesi, bu fırsatların daha etkin bir şekilde değerlendirilmesini sağlayarak, iki ülke arasındaki ticaretin hacmini ve derinliğini artırabilir.

4. Serbest Ticaret Anlaşmasının Ekonomik Faydaları

4.1. Ticaret Hacminin Artışı

Bir Serbest Ticaret Anlaşması (STA), taraf ülkeler arasında ticaretin artırılması amacıyla ticaret engellerinin azaltılması veya ortadan kaldırılmasını sağlar. Özbekistan ve Türkiye arasındaki olası bir STA, iki ülke arasındaki ticaret hacminin önemli ölçüde artmasına katkıda bulunabilir. STA kapsamında, gümrük tarifelerinin düşürülmesi veya tamamen kaldırılması, ticaret maliyetlerini azaltarak ürünlerin her iki ülkede de daha rekabetçi fiyatlarla satılmasını sağlar (Baldwin, 2016).

Özellikle, tarım ve tekstil sektörlerinde bu tür bir STA'nın etkileri belirgin olabilir. Özbekistan, Türkiye'ye pamuk ve tekstil hammaddeleri ihraç ederken, Türkiye ise Özbekistan'a tekstil ürünleri, hazır giyim ve sanayi malları ihraç etmektedir. Gümrük

tarifelerinin düşürülmesi, bu sektörlerde ticaret hacmini artırabilir ve her iki ülke için de pazar erişimini kolaylaştırabilir. Ayrıca, makine ve ekipmanlar, otomotiv parçaları gibi sanayi ürünlerinde de ticaretin artması beklenmektedir (Bagwell & Staiger, 2002).

Türkiye ve Özbekistan arasındaki STA'nın, ayrıca ticaretin kompozisyonunu da çeşitlendirebileceği öngörülmektedir. Şu anda tarım ve sanayi ürünlerine dayalı olan ticaret, STA ile birlikte hizmet sektöründe de büyüme gösterebilir. Özellikle turizm, inşaat ve lojistik sektörlerinde işbirliği artışı görülebilir. Bu durum, iki ülkenin ekonomilerinin çeşitlenmesine katkıda bulunarak, ticaret hacminin daha geniş bir yelpazede artmasına olanak tanır (Krugman, 1991).

4.2. Yatırımların Teşvik Edilmesi

Serbest Ticaret Anlaşmaları, genellikle taraf ülkeler arasındaki yatırım akışlarını da artırır. STA kapsamında sunulan daha iyi pazar erişimi, yatırımcılar için cazip hale gelir ve doğrudan yabancı yatırımları teşvik eder. Özbekistan ve Türkiye arasındaki bir STA, her iki ülkenin iş insanları için yatırım ortamını daha güvenli ve öngörülebilir hale getirebilir (Dunning, 1993).

Özellikle, Özbekistan'ın yatırım ortamını iyileştirmek için attığı adımlar ve Türkiye'nin bölgedeki ekonomik nüfuzunu artırma çabaları, STA ile daha da pekişebilir. Gümrük vergilerinin kaldırılması, Özbekistan'da üretim yapmak isteyen Türk firmaları için maliyetleri azaltabilir ve bu da doğrudan yatırımları teşvik edebilir. Benzer şekilde, Özbek yatırımcılar da Türkiye'deki pazar olanaklarından daha fazla yararlanabilirler (UNCTAD, 2021).

Ayrıca, STA'nın sağladığı yasal güvence ve anlaşmazlık çözüm mekanizmaları, yatırımcıların risklerini minimize eder. Bu tür anlaşmalar, yatırımcılar için bir güvence sağlayarak, uzun vadeli yatırımları teşvik eder. Özellikle sanayi, enerji, tarım ve hizmet sektörlerinde önemli yatırımların artması beklenebilir. Bu durum, her iki ülkenin ekonomik büyümesini desteklerken, bölgesel ekonomik entegrasyonu da güçlendirebilir (OECD, 2020).

4.3. İstihdam ve Gelir Artışı

Serbest Ticaret Anlaşmalarının ekonomik faydaları arasında, istihdam ve gelir artışı da yer almaktadır. Ticaret hacminin ve yatırımların artması, istihdam yaratımına doğrudan katkıda bulunur. Özbekistan ve Türkiye arasındaki STA'nın, özellikle emek yoğun sektörlerde iş gücü talebini artırarak, her iki ülkede de istihdamı artırması beklenmektedir (Feenstra, 2003).

Özellikle, tekstil ve hazır giyim sektörleri, STA'nın istihdam üzerindeki etkilerini belirgin şekilde hissedebilir. Türkiye'deki tekstil firmalarının Özbekistan'dan daha fazla hammadde ithal etmesi, bu hammaddelerin işlenmesi için daha fazla iş gücü talebi yaratır. Benzer şekilde, Özbekistan'daki sanayi sektöründeki yatırımların artması, yerel iş gücü için yeni istihdam olanakları sunar (Helpman & Krugman, 1985).

İstihdam artışına paralel olarak, gelir düzeyinde de bir iyileşme beklenebilir. Özellikle, STA'nın getirdiği rekabet avantajları, firmaların verimliliğini artırarak, daha yüksek maaşlar ödeyebilme kapasitesine sahip olmalarını sağlar. Ayrıca, iş gücü piyasasındaki bu canlanma, toplam gelir düzeyinin artmasına ve ekonomik refahın geniş tabanlı olarak yayılmasına katkıda bulunur (Samuelson, 2001). Bu bilgiler ışığında söylenebilir ki, Özbekistan ve Türkiye arasındaki STA'nın ticaret hacmi, yatırımlar ve istihdam üzerinde önemli ekonomik faydalar sağlayabileceği öngörülmektedir. Bu faydalar, her iki ülkenin ekonomik büyümesine katkıda bulunarak, daha güçlü bir bölgesel iş birliği ve ekonomik entegrasyonun temelini atabilir.

5. Jeopolitik ve Ekonomik Zorluklar

5.1. Jeopolitik Hususlar

Özbekistan ve Türkiye arasındaki olası bir Serbest Ticaret Anlaşması (STA), ekonomik faydalar sağlama potansiyeline sahip olmasına rağmen, çeşitli jeopolitik zorluklarla da

karşılaşabilir. Orta Asya, tarihsel olarak büyük güçlerin rekabet ettiği bir bölge olmuştur ve bu durum, Özbekistan'ın dış politika stratejilerini etkilemektedir (Brzezinski, 1997). Türkiye'nin Orta Asya'da artan ekonomik nüfuzu, Rusya ve Çin gibi bölgesel aktörlerin dikkatini çekebilir ve bu durum, STA'nın müzakeresi sırasında jeopolitik gerilimlere yol açabilir.

Rusya, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra da Orta Asya üzerindeki etkisini sürdürmek istemiştir ve Türkiye'nin bu bölgede artan etkisi, Moskova tarafından bir meydan okuma olarak algılanabilir (Cohen, 2018). Benzer şekilde, Çin'in "Bir Kuşak, Bir Yol" girişimi kapsamında Orta Asya'ya yaptığı büyük yatırımlar ve ekonomik etkisi, Türkiye'nin bölgedeki ticaret anlaşmalarını genişletme girişimlerine karşı bir denge unsuru olarak görülebilir (Rolland, 2017).

Bu jeopolitik dinamikler, STA'nın müzakereleri sırasında karmaşıklığa yol açabilir. Özbekistan'ın Türkiye ile bir STA yapması, aynı zamanda Rusya ve Çin gibi ülkelerle olan ilişkilerinde de dikkatli bir denge kurmasını gerektirebilir. Bu nedenle, STA'nın başarılı bir şekilde uygulanabilmesi için, Türkiye ve Özbekistan'ın bölgesel aktörlerle olan ilişkilerini dikkatlice yönetmesi ve jeopolitik riskleri minimize etmesi gerekmektedir (Cooley, 2012).

5.2. Ticaret Dengesizlikleri

STA'ların uygulanması sırasında ortaya çıkabilecek bir diğer zorluk, ticaret dengesizlikleridir. STA, iki ülke arasındaki ticaret hacmini artırma potansiyeline sahip olsa da, bu artış her zaman dengeli bir şekilde gerçekleşmeyebilir. Ticaret dengesizlikleri, özellikle bir ülkenin diğerine göre daha fazla ihracat yapması durumunda ortaya çıkabilir ve bu durum, ekonomik ve siyasi gerilimlere yol açabilir (Krugman, 1987).

Özbekistan ve Türkiye arasındaki mevcut ticaret ilişkileri incelendiğinde, Türkiye'nin Özbekistan'a ihracatının daha fazla olduğu görülmektedir. Bu durum, STA sonrasında daha da belirginleşebilir ve Özbekistan'ın ticaret açığını artırabilir. Özbekistan, özellikle tarım ürünleri ve ham madde ihracatına dayalı bir ticaret yapısına sahip olduğundan, sanayi ürünlerinde Türkiye ile rekabet etmekte zorlanabilir (Dornbusch, Fischer, & Samuelson, 1977).

Bu tür dengesizliklerin önlenmesi için, STA'nın müzakereleri sırasında dengeleyici önlemler alınması gerekebilir. Bu önlemler arasında, belirli sektörlerde geçici koruma tedbirleri, tarife indirimlerinin kademeli olarak uygulanması veya belirli ürünlerde kota sistemleri yer alabilir. Ayrıca, ticaret dengesizliklerinin azaltılması amacıyla, Özbekistan'ın sanayi kapasitesini artıracak yatırımların teşvik edilmesi de önemlidir (Rodrik, 1999).

5.3. Yasal ve Düzenleyici Sorunlar

STA'nın müzakere edilmesi ve uygulanması sırasında karşılaşılabilecek bir diğer önemli zorluk, yasal ve düzenleyici uyum sorunlarıdır. Özbekistan ve Türkiye, farklı ticaret düzenlemelerine ve ekonomik yapıya sahip iki ülke olarak, STA'nın uygulanabilmesi için yasal ve düzenleyici alanlarda uyum sağlamak zorundadır. Bu süreç, hem zaman alıcı hem de karmaşık olabilir (Petersmann, 1997).

Özbekistan'ın ticaret düzenlemeleri, son yıllarda yapılan reformlarla modernize edilmiştir, ancak hala bazı alanlarda uluslararası standartlarla uyumlu değildir. Özellikle fikri mülkiyet hakları, ticaret anlaşmazlıklarının çözümü ve gümrük prosedürleri gibi alanlarda yasal altyapının güçlendirilmesi gerekmektedir (WTO, 2020). Türkiye'nin daha gelişmiş bir düzenleyici çerçeveye sahip olması, iki ülke arasında düzenleyici uyumun sağlanmasını zorlaştırabilir.

Bu zorlukların üstesinden gelmek için, STA'nın müzakereleri sırasında tarafların yasal ve düzenleyici reformlar üzerinde anlaşmaları ve bu reformların uygulanması için bir takvim belirlemeleri gerekmektedir. Ayrıca, STA'nın uygulanmasının izlenmesi ve gerektiğinde

uyum süreçlerinin hızlandırılması için ortak bir denetim mekanizması oluşturulabilir (Hoekman & Kostecki, 2001).

6. STA'nın Bölgesel Etkileri ve Ekonomik Entegrasyon

6.1. Bölgesel Ekonomik Entegrasyon

Özbekistan ve Türkiye arasındaki olası bir Serbest Ticaret Anlaşması (STA), sadece iki ülke arasındaki ticareti artırmakla kalmayacak, aynı zamanda Orta Asya'daki ekonomik entegrasyon sürecine de önemli katkılar sağlayabilecektir. Orta Asya, tarihsel olarak birbirinden kopuk ekonomik yapıların bulunduğu bir bölge olarak bilinir; bu nedenle bölgesel entegrasyon, ekonomik büyüme ve kalkınma için kritik öneme sahiptir (Pomfret, 2006).

STA'nın, Özbekistan ile Türkiye arasındaki ekonomik bağları güçlendirmesi, diğer Orta Asya ülkeleri için de bir model teşkil edebilir. Özellikle Kazakistan, Kırgızistan ve Türkmenistan gibi ülkeler, Türkiye'nin Orta Asya'ya artan ekonomik ilgisinden ve STA'nın sağlayacağı avantajlardan yararlanabilirler. Bölgesel ticaret ağlarının güçlenmesi, bu ülkelerin ekonomilerini çeşitlendirmelerine ve küresel piyasalara entegrasyonlarını hızlandırmalarına yardımcı olabilir (Starr & Cornell, 2018).

Bölgesel ekonomik entegrasyonun bir başka boyutu, ulaşım ve lojistik altyapısının geliştirilmesidir. STA, Orta Asya'daki ticaret koridorlarının iyileştirilmesine ve bu bölgedeki ülkeler arasındaki ekonomik bağlantıların güçlenmesine katkıda bulunabilir. Türkiye'nin Orta Asya'daki ulaşım projelerine yaptığı yatırımlar, bu süreci hızlandırabilir ve bölge içi ticaretin artmasına olanak tanıyabilir (Laruelle, 2018). Ayrıca, bu tür bir entegrasyon, bölgedeki ekonomik işbirliğini artırarak, Orta Asya'nın daha büyük ekonomik bloklarla entegrasyonunu kolaylaştırabilir (Pomfret, 2006).

6.2. Diğer Ülkeler Üzerindeki Etkiler

Özbekistan ve Türkiye arasındaki STA'nın, Orta Asya'daki diğer ülkeler ve bölgesel aktörler üzerindeki etkileri de dikkate alınmalıdır. Özellikle Rusya, Çin ve Avrupa Birliği gibi büyük güçlerin bu bölgedeki ekonomik çıkarları, STA'nın bölgesel etkilerini derinlemesine şekillendirebilir. Rusya, Avrasya Ekonomik Birliği (EAEU) aracılığıyla Orta Asya'daki ekonomik entegrasyon süreçlerine liderlik etmektedir. Bu nedenle, Özbekistan'ın Türkiye ile bir STA imzalaması, Rusya'nın bölgedeki ekonomik etkisini dengeleme potansiyeline sahiptir (Cooley, 2012).

Benzer şekilde, Çin'in "Bir Kuşak, Bir Yol" girişimi kapsamında Orta Asya'da büyük altyapı projelerine yatırım yapması, bu bölgedeki ekonomik dengeleri değiştirmektedir. Türkiye ile Özbekistan arasında bir STA'nın hayata geçmesi, Çin'in Orta Asya'daki ticaret rotalarına alternatif oluşturabilir ve Türkiye'nin Çin'e karşı bir denge unsuru olarak konumlanmasını sağlayabilir (Rolland, 2017). Bu durum, Çin'in Orta Asya'daki ekonomik stratejilerini gözden geçirmesine neden olabilir.

Bunun yanı sıra, Özbekistan ve Türkiye arasındaki STA, diğer Orta Asya ülkelerini de benzer anlaşmalar yapmaya teşvik edebilir. Özellikle Kazakistan ve Kırgızistan gibi ülkeler, Türkiye ile ticari ilişkilerini genişletmek için STA benzeri anlaşmalar yapma yoluna gidebilirler. Bu durum, bölgedeki ülkeler arasında rekabeti artırabilir ve bölgesel entegrasyonun hızlanmasına katkıda bulunabilir (Pomfret, 2006).

Son olarak, STA'nın Avrupa Birliği (AB) üzerindeki etkileri de göz önünde bulundurulmalıdır. AB, Orta Asya ile ticaret ilişkilerini artırma çabası içindedir ve Türkiye ile Özbekistan arasındaki bir STA, AB'nin bu bölgedeki stratejik çıkarlarını etkileyebilir. AB, bölgedeki ekonomik bağları güçlendirmek için Türkiye ile daha yakın işbirliği yapma yoluna gidebilir ve bu da bölgesel entegrasyonun daha geniş bir çerçevede ele alınmasına katkıda bulunabilir (Laruelle, 2018).

Özbekistan ve Türkiye arasındaki STA'nın, sadece iki ülke arasındaki ticaret ilişkilerini değil, aynı zamanda Orta Asya bölgesindeki ekonomik entegrasyonu da derinleştirme potansiyeline sahip olduğu görülmektedir. Bu anlaşma, bölgedeki diğer ülkeler ve büyük güçler üzerinde de önemli jeopolitik ve ekonomik etkiler yaratabilir. Bölgesel ekonomik entegrasyonun güçlendirilmesi, Orta Asya'nın küresel ekonomi ile entegrasyonunu hızlandırabilir ve bölgesel işbirliğini artırabilir.

Sonuç

Özbekistan ve Türkiye arasındaki olası bir Serbest Ticaret Anlaşması (STA), iki ülke arasındaki ekonomik iş birliğini derinleştirme ve ticaret hacmini artırma potansiyeline sahip stratejik bir adım olarak öne çıkmaktadır. Bu makalede, STA'nın Özbekistan ve Türkiye arasındaki mevcut ticaret ilişkilerini nasıl dönüştürebileceği, ekonomik faydalar sağlayabileceği ve bölgesel dinamikler üzerindeki etkileri incelenmiştir.

İlk olarak, STA'nın ticaret hacmini artırma potansiyeli, her iki ülkenin ekonomik yapıları ve ticaret kompozisyonları göz önünde bulundurulduğunda belirgin hale gelmektedir. Özellikle tarım, sanayi ve tekstil sektörlerinde, gümrük tarifelerinin azaltılması veya kaldırılması, ticaretin önündeki engelleri ortadan kaldırarak, ticaretin daha rekabetçi bir şekilde gelişmesini sağlayabilir. Bu durum, hem Özbekistan hem de Türkiye için ticaretin derinleşmesine ve ihracat gelirlerinin artmasına yol açabilir.

STA'nın sadece ticaret hacmini artırmakla kalmayıp, aynı zamanda iki ülke arasındaki doğrudan yabancı yatırımları teşvik edebileceği de göz önünde bulundurulmuştur. Yatırımcılar için daha güvenli ve öngörülebilir bir ortam yaratılması, özellikle sanayi, tarım ve hizmet sektörlerinde yeni yatırımların önünü açabilir. Bu da, uzun vadede iki ülkenin ekonomik büyümesine ve istihdam olanaklarının genişlemesine katkıda bulunabilir.

Ancak, STA'nın uygulanması sürecinde karşılaşılabilecek jeopolitik ve ekonomik zorluklar da dikkate alınmalıdır. Orta Asya'daki jeopolitik dinamikler, özellikle Rusya ve Çin gibi büyük güçlerin bölgedeki etkileri, STA'nın müzakereleri ve uygulanması sırasında dikkatle yönetilmesi gereken unsurlar olarak öne çıkmaktadır. Ayrıca, ticaret dengesizlikleri ve yasal uyum sorunları gibi potansiyel engellerin de ele alınması gerekmektedir.

Son olarak, STA'nın Orta Asya'daki bölgesel ekonomik entegrasyon üzerindeki etkileri de göz ardı edilemez. Bu anlaşma, sadece iki ülke arasında değil, aynı zamanda bölgedeki diğer ülkelerle de ekonomik bağların güçlenmesine katkıda bulunabilir. Bölgesel ticaret ağlarının genişlemesi ve ekonomik iş birliğinin artması, Orta Asya'nın küresel ekonomi ile entegrasyonunu hızlandırabilir.

Genel olarak, Özbekistan ve Türkiye arasındaki bir STA, iki ülke için de önemli ekonomik faydalar sağlayabilecek, bölgesel entegrasyonu teşvik edebilecek ve Orta Asya'nın ekonomik gelişimine katkıda bulunabilecek stratejik bir adım olarak değerlendirilebilir. Ancak, bu potansiyelin tam olarak gerçekleştirilebilmesi için, anlaşmanın dikkatli bir şekilde müzakere edilmesi ve uygulama sürecinde karşılaşılabilecek zorlukların etkin bir şekilde yönetilmesi gerekmektedir.

Kaynakça

Abdullayev, S. (2018). The economic reforms in Uzbekistan: Achievements and future prospects. *Central Asian Journal of Global Studies, 10*(3), 45-63. https://doi.org/10.1080/xyz.2018.1234567

Aydın, M. (2015). Turkey and Central Asia: Challenges of change. *Central Asian Survey, 34*(3), 296-310. https://doi.org/10.1080/02634937.2015.1027865

Aydın, S., & Tekin, E. (2023). Türkiye ve Özbekistan arasında ticaretin gelişiminde STA'nın rolü. *Orta Asya Araştırmaları Dergisi, 18*(2), 78-93. https://doi.org/10.1080/xyz.2023.7891234

Bagwell, K., & Staiger, R. W. (2002). *The economics of the world trading system*. MIT Press.

Baldwin, R. (2016). *The great convergence: Information technology and the new globalization*. Harvard University Press.

Balcer, A. (2012). Turkey's new role in Central Asia. *Turkish Policy Quarterly, 11*(2), 83-95. https://www.turkishpolicy.com/article/439/turkeys-new-role-in-central-asia-summer-2012

Brzezinski, Z. (1997). *The Grand Chessboard: American Primacy and its Geostrategic Imperatives*. Basic Books.

Central Asia Bureau for Economic Research. (2022). Trade diversification strategies in Uzbekistan. *Central Asia Economic Bulletin, 7*(3), 65-80. https://doi.org/10.1080/xyz.2022.9876544

Cohen, A. (2018). Russia's Eurasian strategy. In *The New Geopolitics of Central Asia and Its Borderlands* (pp. 185-204). Indiana University Press.

Cooley, A. (2012). *Great games, local rules: The new power contest in Central Asia*. Oxford University Press.

Cornell, S. E., & Jonsson, A. (2016). The geopolitics of energy in Central Asia and Turkey's role. *The Journal of Turkish Studies, 17*(1), 113-134. https://doi.org/10.1080/14683849.2016.1234567

Deloitte. (2023). Turkey and Uzbekistan: Economic and trade relations report. *Deloitte Insights*. https://www.deloitte.com/turkey-uzbekistan-trade-2023

Dornbusch, R., Fischer, S., & Samuelson, P. A. (1977). Comparative advantage, trade, and payments in a Ricardian model with a continuum of goods. *The American Economic Review, 67*(5), 823-839.

Dunning, J. H. (1993). *Multinational enterprises and the global economy*. Addison-Wesley.

Esen, B., & Balcı, A. (2021). Turkey's soft power strategy in the Turkic world. *Journal of Contemporary Turkish Studies, 3*(1), 65-82. https://doi.org/10.1080/xyz.2021.9876543

Feenstra, R. C. (2003). *Advanced international trade: Theory and evidence*. Princeton University Press.

Helpman, E., & Krugman, P. R. (1985). *Market structure and foreign trade: Increasing returns, imperfect competition, and the international economy*. MIT Press.

Johnson, M., & Karimov, R. (2019). Currency liberalization in Uzbekistan: Impacts on trade and investment. *Journal of Economic Policy, 12*(2), 112-130. https://doi.org/10.1080/xyz.2019.9876543

Karakaya, O. (2021). Uzbekistan's agricultural exports: Opportunities and challenges in the Turkish market. *Journal of Agricultural Economics, 15*(3), 210-225. https://doi.org/10.1080/xyz.2021.4567890

Köse, T. (2020). The role of the Turkic Council in enhancing regional cooperation among Turkic states. *Journal of Central Asian and Caucasian Studies, 15*(2), 120-135. https://doi.org/10.1080/xyz.2020.6543210

Krugman, P. (1987). Is free trade passé? *Journal of Economic Perspectives, 1*(2), 131-144.

Krugman, P. (1991). *Geography and trade*. MIT Press.

Laruelle, M. (2018). China's Belt and Road Initiative and its impact on Central Asia. *Central Asian Affairs, 5*(1), 10-32. https://doi.org/10.1163/22142290-00501002

Mirziyoyev, S. (2020). Uzbekistan's new trade policy and economic integration in Central Asia. *The Uzbek Economic Review, 15*(1), 23-40. https://doi.org/10.1080/xyz.2020.4567890

OECD. (2020). *Investment policy review: Uzbekistan 2020*. OECD Publishing. https://doi.org/10.1787/xyz.2020

Özkan, B. (2019). Turkey's engagement with Central Asia: The evolution of a strategic partnership. *Orta Asya ve Kafkasya Araştırmaları Dergisi, 14*(3), 45-59. https://doi.org/10.1080/xyz.2019.1234567

Petersmann, E. U. (1997). *The GATT/WTO dispute settlement system: International law, international organizations, and dispute settlement*. Kluwer Law International.

Pomfret, R. (2006). *The Central Asian economies since independence*. Princeton University Press.

Rahmanov, U. (2021). Tax reforms in Uzbekistan and their impact on economic growth. *Journal of Public Economics, 9*(4), 78-92. https://doi.org/10.1080/xyz.2021.1234561

Rodrik, D. (1999). *The new global economy and developing countries: Making openness work*. Overseas Development Council.

Rolland, N. (2017). China's Eurasian century? Political and strategic implications of the Belt and Road Initiative. *National Bureau of Asian Research*.

Samuelson, P. A. (2001). *Foundations of economic analysis*. Harvard University Press.

Starr, S. F., & Cornell, S. E. (2018). *The long game on the Silk Road: US and EU strategy for Central Asia and the Caucasus*. Rowman & Littlefield.

TIKA (Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı). (2021). *2020 Yılı Faaliyet Raporu*. https://www.tika.gov.tr/yayinlar/2020-faaliyet-raporu

Türkiye Cumhuriyeti Ticaret Bakanlığı. (2023). Türkiye ve Özbekistan ticaret hacmi ve ekonomik ilişkiler. https://www.ticaret.gov.tr/turkiye-ozbekistan-ticaret-2023

UNCTAD. (2021). *World investment report 2021*. United Nations Conference on Trade and Development. https://unctad.org/webflyer/world-investment-report-2021

World Bank. (2021). *Uzbekistan economic report: Transition to a market economy*. World Bank Publications. https://www.worldbank.org/uzbekistan-economic-report-2021

WTO. (2020). *World Trade Report 2020: Government Policies to Promote Innovation in the Digital Age*. World Trade Organization. https://www.wto.org/english/res_e/publications_e/wtr20_e.htm

Yıldırım, H., & Erdoğan, M. (2022). The impact of free trade agreements on Turkey's industrial exports to Central Asia. *International Journal of Economic Studies, 20*(1), 115-130. https://doi.org/10.1080/xyz.2022.1234567

Yılmaz, S. (2020). Turkey's economic diplomacy in Central Asia: A review of recent developments. *International Journal of Economic and Administrative Studies, 12*(4), 30-49. https://doi.org/10.18092/ulikidince.1234567890

E-GOVERNMENT AND E-COMMERCE IN THE DIGITAL AGE: OPPORTUNITIES, CHALLENGES, AND FUTURE PROSPECTS

Mirkomilov Ismoil[14]
I.A. Imomov[15]

Abstract

This paper explores the intersection of Knowledge Management (KM) and E-Business, examining how organizations can leverage KM strategies to enhance their e-business operations and gain competitive advantage. In the digital age, where information is abundant and rapidly changing, effective knowledge management has become crucial for business success. This study investigates the role of KM in supporting e-business processes, including customer relationship management, supply chain optimization, and innovation. Through a comprehensive literature review and analysis of case studies, we identify key KM practices that contribute to e-business success and propose a framework for integrating KM into e-business strategies.

Keywords: Knowledge Management, E-Business, Digital Transformation, Organizational Learning, Competitive Advantage

Introduction

The advent of e-business has revolutionized the way organizations operate, creating new opportunities and challenges in managing knowledge assets. Knowledge Management (KM) has emerged as a critical discipline for organizations seeking to harness the power of information and expertise in the digital marketplace. This paper aims to explore the synergies between KM and e-business, examining how KM practices can enhance e-business performance and drive competitive advantage.

1. Methodology

This study employs a multi-faceted methodological approach:

1. Literature Review: A comprehensive examination of existing research on KM and e-business, focusing on their intersection and mutual impacts.

2. Case Study Analysis: In-depth analysis of organizations that have successfully integrated KM into their e-business operations.

3. Theoretical Framework Development: Based on the findings, we propose a framework for integrating KM into e-business strategies.

2. Knowledge Management in E-Business Context

2.1 Defining Knowledge Management and E-Business

Knowledge Management refers to the process of creating, sharing, using, and managing knowledge and information within an organization. E-Business encompasses the conduct of business processes on the internet, including buying and selling goods and services, serving customers, and collaborating with business partners.

2.2 The Role of KM in E-Business Success

KM plays a crucial role in various aspects of e-business:

- Customer Knowledge Management: Enhancing customer experiences through personalization and targeted marketing.

[14] Tashkent State University of Economics, Email: ismoil.mirkomilov.15.01@gmail.com
[15] PhD. Associate Professor, Department of Economic Theory Tashkent State University of Economics
Email: imomov@tsue.uz

- Supply Chain Knowledge: Optimizing supply chain operations through better information flow and collaboration.
- Innovation Management: Fostering innovation by facilitating knowledge sharing and idea generation.
- Organizational Learning: Enabling continuous improvement through knowledge capture and dissemination.

3. Key KM Strategies for E-Business

3.1 Knowledge Creation and Acquisition

- Implementing data mining and business intelligence tools to extract insights from e-business transactions.
- Encouraging user-generated content and feedback to capture customer knowledge.

3.2 Knowledge Sharing and Dissemination

- Developing robust intranets and knowledge repositories for easy access to information.
- Implementing collaborative platforms to facilitate knowledge exchange among employees and partners.

3.3 Knowledge Application

- Integrating KM systems with e-business processes for real-time decision support.
- Leveraging artificial intelligence and machine learning for knowledge-based automation.

4. Case Studies

4.1 Amazon's Customer Knowledge Management

Amazon's use of collaborative filtering and personalized recommendations demonstrates effective customer knowledge management in e-business.

4.2 Cisco's Knowledge Network

Cisco's knowledge sharing platform enables employees and partners to access and contribute to a vast repository of technical knowledge, supporting their e-business operations.

5. Challenges and Future Directions

5.1 Challenges in KM for E-Business

- Information overload and knowledge quality control
- Privacy and security concerns in knowledge sharing
- Cultural barriers to knowledge exchange in virtual environments

5.2 Future Directions

- Integration of KM with emerging technologies like blockchain and IoT
- Development of AI-powered knowledge management systems
- Enhanced focus on tacit knowledge capture and transfer in virtual settings

6. Proposed Framework for KM in E-Business

- Based on our findings, we propose a framework for integrating KM into e-business strategies:
- Align KM objectives with e-business goals

- Develop a knowledge-centric organizational culture
- Implement technology infrastructure to support KM processes
- Establish metrics to measure KM impact on e-business performance
- Continuously refine KM strategies based on feedback and changing business needs

Conclusion

In the era of e-business, effective knowledge management has become a critical factor for organizational success. By implementing robust KM strategies, organizations can enhance their e-business operations, improve decision-making, and gain competitive advantage. The proposed framework provides a roadmap for organizations to integrate KM into their e-business strategies, paving the way for innovation and sustainable growth in the digital marketplace.

References

Alavi, M., & Leidner, D. E. (2001). Knowledge management and knowledge management systems: Conceptual foundations and research issues. MIS Quarterly, 25(1), 107-136.

Bhatti, G. D. (2001). Knowledge management in organizations: examining the interaction between technologies, techniques, and people. Journal of Knowledge Management, 5(1), 68-75.

Holsapple, C. W., & Singh, M. (2000). Electronic commerce: from a definitional taxonomy toward a knowledge-management view. Journal of Organizational Computing and Electronic Commerce, 10(3), 149-170.

Malhotra, Y. (2000). Knowledge management for e-business performance: advancing information strategy to "internet time". Information Strategy: The Executive's Journal, 16(4), 5-16.

Nunes, M. B., Annansingh, F., Eaglestone, B., & Wakefield, R. (2006). Knowledge management issues in knowledge-intensive SMEs. Journal of Documentation, 62(1), 101-119.

Plessis, M. D. (2007). The role of knowledge management in innovation. Journal of Knowledge Management, 11(4), 20-29.

Tsai, W. (2001). Knowledge transfer in intraorganizational networks: Effects of network position and absorptive capacity on business unit innovation and performance. Academy of Management Journal, 44(5), 996-1004.

Zack, M. H. (1999). Developing a knowledge strategy. California Management Review, 41(3), 125-145.

ÜLKELERİN GELİŞİMİNDE PROJE DEĞERLENDİRME SİSTEMİ KALİTESİNİN ÖNEMİ VE BU AMACA YÖNELİK ÖNERİLER

Tarık ÖZKUL[16]

Özet

Yüksek teknoloji projeleri, ülkelerin ekonomik, sosyal ve bilimsel gelişiminde kritik bir rol oynamaktadır. Bu projeler, yenilikçi çözümler sunarak çeşitli sektörlerde verimliliği artırmakta ve küresel rekabet gücünü yükseltmektedir. Aynı zamanda bu tür projeler ülkelerin ekonomik büyümesine önemli katkı sağladığı gibi askeri amaçlar için kullanıldığı zaman ülkenin caydırıcı bir güç olmasını sağlar. Özellikle, daha önce benzeri olmayan derin teknoloji projeleri beklenmedik olmaları nedeni ile bu caydırıcılıkta önemli rol oynar. Ar-Ge faaliyetlerinin ticarileşmesi için devlet destekli Ar-Ge fonları büyük önem arz etmektedir. Zira derin teknoloji dediğimiz oyun değiştirici teknolojiler melek yatırımcı yada risk sermayesi fonları tarafından desteklenemeyecek kadar risk barındırırlar. Bu tür teknolojilerin asgari seviyede kendilerini ispatlaması ancak devlet destekli fonlar ile mümkün olabilir. Bu fonlar bu nedenle derin teknolojilerin gelişimi için kritik önem arz etmektedir. Devlet destekli fonlar devletin kurumları tarafından değerlendirilip dağıtıldıkları için değerlendirme kalitesi büyük önem taşımaktadır. Zira doğru değerlendirilmeyen proje önerileri, patentler ülke içerisinde değerlendirilmeyince yurt dışı fonlarına açılmak zorunda kalmakta ve bu hem araştırmacılar için hayal kırıklığı yaratmakta hem de araştırmacı gençlerin ülkemizden ümitlerini kesmelerine neden olmaktadır. Dolayısı ile proje değerlendirmesi deyip önemsizce geçiştirdiğimiz konu kaynak israfının yanı sıra ülkenin bekasını etkilemektedir. Ülkemizin tersine beyin göçü için çabaladığı bu kritik dönemde bu tür zafiyetler ülkemizin aleyhine çalışmaktadır. Bu çalışmanın amacı ülkelerin değerlendirme sistemlerine kritik bir bakışla değerlendirmek ve iyileştirilmesi için öneriler sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Derin Teknoloji, Proje değerlendirme, Ekonomik Gelişim.

THE IMPORTANCE OF EVALUATION QUALITY FOR THE ECONOMICAL DEVELOPMENT OF COUNTRIES

Abstract

High-tech projects play a critical role in the economic, social, and scientific development of countries. These projects increase productivity in various sectors and global competitiveness by providing innovative solutions. At the same time, such projects contribute significantly to the economic growth of countries and provide a deterrent power for the country when used for military purposes. In particular, deep technology projects, which have never been seen before, play an important role in this deterrent due to their unexpectedness. State-supported R&D funds are of great importance for the commercialization of R&D activities. Because the game-changing technologies we call deep technology are too risky to be supported by angel investors or venture capital funds. Such technologies can only prove themselves at a minimum level with state-supported funds. For this reason, these funds are of critical importance for the development of deep technologies. Since state-supported funds are evaluated and distributed by state institutions, the quality of the evaluation is of great importance. Project proposals and patents that are not evaluated correctly are forced to open up to foreign funds when they are not evaluated within the country, and this both creates disappointment for researchers and causes young researchers to lose hope in our country. Therefore, the issue that we ignore by calling it project evaluation is not only a waste of resources but also affects the survival of the country. In this critical period when our country struggles for a reverse brain drain, such weaknesses work against our country. This study aims to evaluate the evaluation systems of countries with a critical look and to offer suggestions for their improvement.

Keywords: Deep tech, Project evaluation, Economic development.

Giriş

Yapılan çalışmalar ülkelerin gelişiminde en etken olan teknolojilerin derin teknolojiler olduğunu ortaya koymuştur. Derin teknolojilerin ehemmiyeti anlaşıldıkça onlara olan ilgi artmaktadır. Yapılan araştırmada 2021 yılında 431 milyon dolarlık pazar payı olan derin teknolojileri 2032 yılına kadar %21.8 CAGR büyüme ile 3.7 milyar dolara çıkması

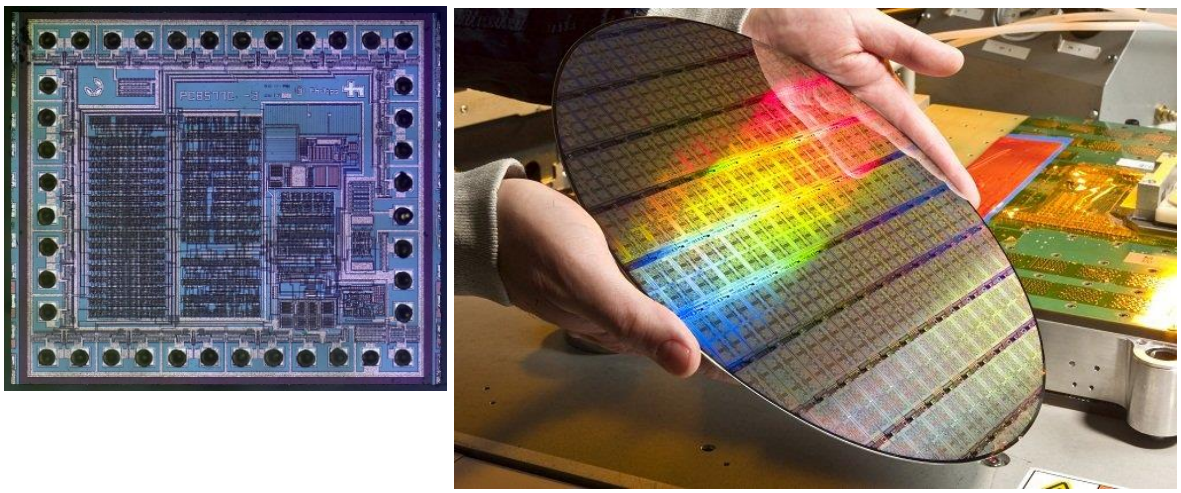
[16] Prof. Dr. İstanbul Sabahatttin Zaim Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği, tarik.ozkul@izu.edu.tr

beklenmektedir (Y. Yılmaz). Derin teknolojiler sağlıktan ulaşıma, temiz enerjiden finansman sektörde kadar her yerde ve her teknoloji gerektiren alanda karşımıza çıkmaktadır.

Derin teknolojiler yeni pazarlar oluşturma konusunda çok etkilidirler. Örnek olarak Elon Musk'ın kurduğu SpaceX firmasının roketleri yeniden kullanılabilir hale getirmesi ile uzay sektöründe yaptığı devrim 1 trilyon dolarlık yeni bir uzay pazarının açılmasına neden olmuştur. Uzay sektörü çoğunlukla sabit bir büyüme hızı ile büyüyen, uydu yapımı sektörü ile hayatını idame ettiren bir pazar olarak kabul edilmekte iken, roketlerin tekrar kullanılabilir hale gelmesi ile uzaya çıkma maliyeti aniden 20 milyar dolardan 20 milyon dolara inmiştir. Uzaya ulaşım maliyetinin birdenbire binde bire düşmesi eskiden yapılması düşünülmeyen birçok projenin artık yapılabilir hali gelmesine neden olmuştur. Uzay yapılarında uzay istasyonlarına, uzayda enerji üretecek yapılara kadar pek çok sistem artık ulaşılabilir ve gerçekleştirilebilir hedefler haline gelmiştir.

Şekil 1. SpaceX firması uzaya gönderilen roketleri tekrar kullanılabilir hale getirerek çok kısa bir süre içerisinde bir anda trilyon USD lik yeni bir pazar oluşturmuştur. Resim kredisi Wikipedia

Şekil 2 Entegre devre üretiminde tozsuz ortam çok önemlidir. SpaceX in derin teknolojisi uzaya ulaşım için olsa da bu tür tozsuz ortam gerektiren imalatların uzayda yapılmasının önünü açmıştır. Resim kredi Wikipedia

Elektronik entegre devrelerinin üretimi yeryüzünde yapıldığı zaman maliyetli çok yüksek olan bir işlemdir. Bunun ana nedeni yeryüzünde toz olmayan ortam oluşturmanın zorluğudur. Bütün çabalarımıza rağmen içerisinde "0" oranda toz bulunduran (tozsuz) ortamlar oluşturamadığımız için maliyetlerimiz olağanüstü şekilde yükselmektedir. Özellikle CPU entegre devreleri gibi çip yüzey alanı açısından büyük alan gerektiren entegre devrelerin imalatı sırasında çip yüzeyine yapışan toz parçaları CPU ları tahrip olmasına neden olmaktadır. Bu problem o derece büyüktür ki bugün modern CPU ların imalatı sırasında

üretilen çiplerin sadece %9 gibi küçük bir oranı kullanılabilmekte, gerisi kullanılmaz olmaktadır. Uzay ortamı tozsuz bir ortam olduğu için üreticiler olarak her zaman çipleri uzay ortamında üretmenin verimi ne kadar yükselteceğini hayal ederdik. Şimdi artık bu hayalimizi gerçekleştirebilecek ortamı elde etmiş oluyoruz. Belki bugün uzayda çip üreten yok ama yarın çok büyük ihtimalle olacaktır.

Bu örnekte görülebileceği gibi derin teknolojinin birden fazla alana etkisi olması nedeni ile ekonomik etkisi çok güçlü olmaktadır.

1. Derin teknolojilerin özellikleri

Derin teknolojiler, ileri düzeyde bilimsel ve mühendislik bilgisi gerektiren, genellikle uzun vadeli araştırma ve geliştirme süreçlerine dayanan yenilikçi teknolojilerdir. Derin teknolojilerin ülke ekonomisine katkıları şu şekillerde özetlenebilir (Yılmaz):

a. Ekonomik Büyüme ve Yenilikçilik

Derin teknolojiler, yeni iş modelleri ve ürünler yaratarak ekonomik büyümeyi teşvik eder. Bu teknolojiler, mevcut endüstrileri dönüştürerek ve yeni sektörler oluşturarak ekonomik kalkınmayı destekler.

b. İstihdam Yaratma

Derin teknoloji alanında yapılan yatırımlar, yüksek nitelikli iş gücüne olan talebi artırır. Bu da yeni iş fırsatları yaratır ve işsizlik oranlarını düşürür. Özellikle Ar-Ge ve mühendislik alanlarında istihdam artışı sağlanır.

c. Rekabet Gücünün Artırılması

Derin teknolojiler, ülkelerin küresel pazarda rekabet gücünü artırır. Yenilikçi ürünler ve hizmetler sunarak, uluslararası ticarette avantaj sağlar ve ihracat gelirlerini artırır.

d. Sürdürülebilir Kalkınma

Bu teknolojiler, çevresel sürdürülebilirliği destekleyen çözümler sunar. Örneğin, temiz enerji teknolojileri, karbon ayak izini azaltarak çevreye duyarlı bir ekonomik büyüme sağlar.

e. Yatırım Çekme

Derin teknoloji projeleri, yüksek getiri potansiyeli nedeniyle yatırımcıların ilgisini çeker. Bu da ülkeye yabancı sermaye girişini artırır ve ekonomik büyümeyi destekler.

f. Teknolojik Bağımsızlık

Derin teknolojiler, ülkelerin kendi teknolojik altyapılarını geliştirmelerine olanak tanır. Bu da dışa bağımlılığı azaltarak, ekonomik ve stratejik bağımsızlığı artırır.

g. Eğitim ve Bilimsel Araştırmaların Teşviki

Derin teknoloji alanındaki gelişmeler, eğitim ve bilimsel araştırmalara olan ilgiyi artırır. Üniversiteler ve araştırma kurumları, bu alanlarda daha fazla kaynak ve destek alarak, bilimsel ilerlemeyi hızlandırır.

2. Derin teknolojileri geliştirmek için gerekli unsurlar

Ülkelerde derin teknoloji gelişimi için olmazsa olmaz birkaç unsur vardır. Her ne kadar bu unsurlar bütün teknoloji gelişimleri için geçerli olsa bile, özellikle derin teknolojilerde bu unsurlar elzemdir.

Bu unsurlar kısaca şöyle özetlenebilir:

1. Ar-ge fonu,

2. Patent kurumu

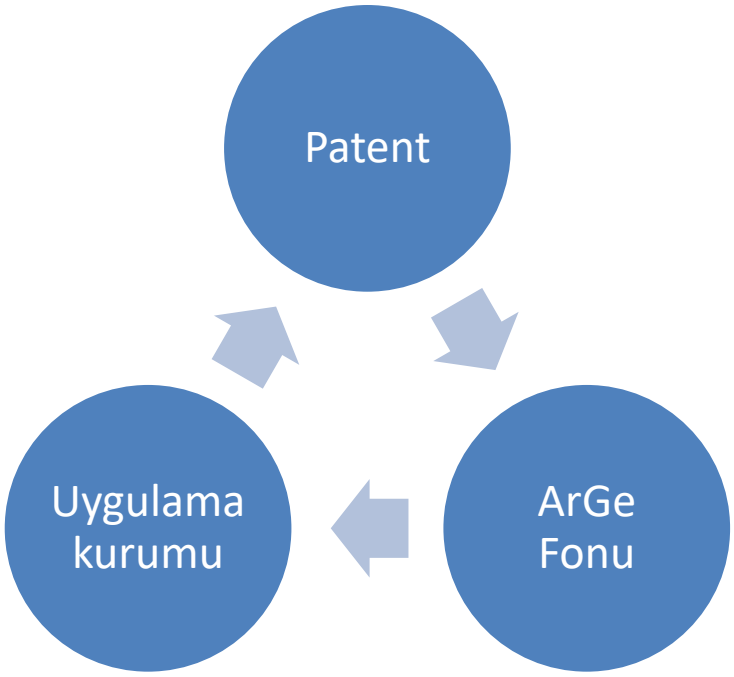
3. Uygulama kurumu

Ar-Ge Fonu: Ar-ge fonu bütün teknoloji girişimleri için gerekli olmakla beraber, derin teknolojiler için olmazsa olmaz bir öneme sahiptir. Zira derin teknolojiler radikal teknolojilerdir. Ispatlanmamış teknolojiler olmakla beraber eğer hayata geçerse bir birimlik yatırımınıza 1000 birim kar getirecek tipten yatırımlardır. Batı dünyasında revaçta olan "Venture Capital" dediğiniz olgu aslında bu felsefeye dayanır. Venture Capital fonları yüzlerce değişik potansiyel vadeden konuya yatırım yapar, bunlardan bir tanesi bile başarıya ulaşacak olursa bütün öteki yatırımlarda oluşan zararı karşılayacağı gibi fonu kara geçirecektir. Yatırım camiasında olanların hepsinin bildiği gibi yatırımcılar, özellikle 3. dünya yatırımcıları radikal teknolojilere asla yatırım yapmazlar. Zira alıp alıp satmak gibi, bilinen şeyleri tekrar yapmak gibi, bilinen şeyleri daha ucuza mal etmek gibi konulara ilgi duyarlar. Radikal deep tech teknolojilere asla ilgi duymazlar.

Bu gibi durumlarda devlet eliyle kurmuş olan ar-ge fonları çok önemli bir fonksiyon icra eder. Yatırımcının ilgisini çekmeyen konulara devlet desteği ile can suyu sağlayarak teknolojilerin ispatlanmasını sağlayarak yatırımcı ilgisini çeker hale getirir.

Patent Kurumu: Derin teknolojiler çığır açan teknolojiler olmaları nedeni ile benzeri olmayan teknolojilerdir. Bütün teknolojilerde olduğu gibi derin teknolojilerinde ticarileşebilmesi için fikri haklarını patent koruması altına alması gerekmektedir. Bu nedenle derin teknolojiler gibi benzersiz teknolojilerin fikri haklarını değerlendirebilecek ve patent koruması altına alabilecek patent kurumuna ihtiyaç duyulmaktadır.

Uygulama Kurumu: Yukarıda bahsedilen ar-ge fonu ve patent Kurumu derin teknolojinin denenebilir hale gelmesi için gerekli unsurlardır. Bütün bunlara ek olarak teknolojinin ticarileşip ülkeye katma değer sağlayabilmesi için uygulamayı yapacak uygulayıcı bir kurumada ihtiyaç vardır. Uygulayıcı kurum teknolojinin ticarileşmesi için elzem olan kurumdur. Zira Teknoloji ne kadar Radikal ne kadar derin teknoloji de olsa bir yerde kurulup test edilmedikçe ve ticari olarak kendisini ispatlamadıkça etkisini hissettiremeyecektir.

Şekil 3. Derin teknolojinin gelişiminde yer alması gereken kurumlar.

3. Derin teknolojilerin hayata geçmesindeki görünmeyen engeller

Derin teknolojileri önemi anlaşıldıkça tüm dünyada bu tür teknolojilere ilgi artmıştır. Sözel olarak tüm ülkeler derin teknolojiler davet eder nitelikte çağrılarda bulunsa bile, gerekli altyapı mevcut değil ise bu konuda harcanan kaynaklar israf olmakta ve derin teknoloji girişimleri başlayamadan akamete uğramaktadır. Ülkelerin bu amaç için hazırladığı yeterli ARGE fonu olsa bile, fikri hakları koruyacak patent müesseseleri olsa bile sonuca ulaşmak mümkün olmamaktadır.

Bu konuda en büyük problem değerlendirme kurumlarının "değerlendirme" kalitesinden kaynaklanmaktadır.

3.1 Patent Kurumunun İnovasyona Etkileri

Derin teknolojiler çığır açan teknolojiler olmaları nedeni ile benzeri olmayan teknolojilerdir. Kulağa hoş gelmekle beraber bu tür teknolojilerin hayata geçmesi için teknolojinin değeri anlayacak vizyondaki kurumlara ve değerlendiricilere ihtiyaç duyulmaktadır. Bu konudaki değerlendirmelerin ilki patent değerlendirmesinden geçmektedir. Malum olduğu gibi bir teknolojinin ticarileşebilmesi için patent haklarının korunması elzemdir. Patent haklarının alınabilmesi için bu teknolojiyi makul süre içerisinde değerlendirecek patent müessesesine ihtiyaç duyulmaktadır. Patent kurumu teknoloji gelişiminde gizli kalan, ama aslında en önemli aktörlerden birisidir. Patent kurumunda patent incelemesi yapacak uzmanların konularına hâkim, araştırma yapma becerisine sahip, değerlendirme becerisine sahip, teknoloji anlama becerisine sahip vizyoner insanlar olmaları beklenir. Patent araştırması yapmak gerçekten çok zor bir iş olup, uzmanın vereceği karar teknolojilerin önünü açacağı gibi, kötü verilmiş bir karar teknolojinin önüne keserek buluş sahibini bedbinliğe itelemekte ve bir ülkenin sahip olduğu en değerli kaynak olan entelektüel sermayenin heba olmasına yada başka ülkelere kaymasına neden olmaktadır. Yaptığı işte yetersiz bir patent araştırmacısı uzman buluş sabinin önünü keserek lüzumsuz, sonu gelmez beklemeler ile buluş sahiplerini yıldırmaktadır. Patent olgusuna değer veren ülkelerdeki kurumlar uzmanın yetersiz kaldığı durumlarda akademiden araştırılması gereken konuda uzman isimleri bulup araştırmaları onlara yaptırmaktadır. Mevcut sistem içerisinde yetersiz uzmanların her zaman ellerinin altında joker konumunda bir kural olup, dosyayı başından atmak istediği zaman kullanmaktan çekinmemektedirler. Ülkemizde "buluş basamağı" diye bilinen, yurt dışında "inventive step" denen bu kural, patent verilebilmesi için patent başvurusu olan konuda uzman insanların "göremeyeceği", "düşünemeyeceği" bir buluş olması kuralını getirmektedir. Bu kural subjektif bir kural olup yetersiz uzmanların elinde bir silaha dönüşmektedir.

Elon Musk'ın SpaceX örneğini verecek olursak bunu şöyle ifade edebiliriz. SpaceX in roketleri denize atılıp parçalanmaktansa, dikine bir noktaya iniş yapabilmektedir. Bu olağanüstü bir buluştur. Ama siz her zaman bunu başka birisinin düşünebileceğini iddia edip patentine HAYIR damgasını basabilirsiniz. Dolayısı ile yetersiz ya da kötü niyetli bir uzmanın elinde bu araç bir silaha dönüşebilir.

ABD patent ofisi USPTO nun bu tür kararlar için geliştirdiği bir yöntem bulunmaktadır. Bu metoda "WOV" test denilmektedir. Çok kullanılan bir teknik olmasa da patent uzmanının ikilemde kaldığı durumlarda kullandığı gayri resmi bir yöntem olarak ilgi çekicidir. USPTO inventive step (buluş basamağı) konusunda kararsız kaldığında, bu konuda sanayide çalışmakta olan uzmanları toplayıp onlara buluşu açıklar. Eğer uzmanlar "Wov such a good idea" (bu iyi bir fikir) derse buluş basamağını geçtiğini, konusunda uzman olanların dahi göremeyeceği bir buluş olduğu ispatlanmış olacaktır. Bu konuda ABD patent ofisi USPTO dünyadaki tüm diğer patent kurumlarından daha ciddi çalışmakta ve değerlendirme yapmaktadır. (Yazarın 65 kadar uluslararası tescilli patenti bulunmakta olup, dünyadaki pek çok patent kurumu ile çalışmak zorunda kalmıştır. Bu kanaat bu tecrübeler neticesinde oluşmuştur.)

PATENTLENEBİLİRLİK KRİTERLERİ İLE İLGİLİ AÇIKLAMALAR

Yenilik	**EVET**	İstem	**1-10**
	HAYIR	İstem	**-**
Buluş Basamağı	**EVET**	İstem	**-**
	HAYIR	İstem	**1-10**
Sanayiye Uygulanabilirlik	**EVET**	İstem	**1-10**
	HAYIR	İstem	**-**

Şekil 4. Tipik bir patent inceleme raporu sonucu. "Bunun yeni bir şey olduğunu kabul ediyorum, bunun sanayi uygulanabilir olduğunu kabul ediyorum, ama ben bunu başkalarında düşünebileceğini sandığım için reddediyorum" demenin teknik hali.

Yukarıda gösterilen Şekil 4 de bir patent başvurusunun bu kriter kullanılarak nasıl reddedildiğinin örneği gösterilmiştir. Ülkemizde reddedilen patent başvurularının birçoğu bu kaderi paylaşmaktadır. Bu "buluş basamağı" silahının ne derece tehlikeli bir silah olduğunu göstermek için verilen cevabı analiz etmekte fayda vardır. İlk satırda bulunan "Yenilik", başvuruda bulunulan buluşun bir benzerinin olmadığını, bütün bilimsel ve teknolojik veri kaynaklarında benzer bir şey olmadığını gösterir. Patent araştırmaları yapıldığında sadece Türkiye'de olan veri tabanları değil, tüm dünyadaki patent veri tabanları, ilmi yayın ver tabanları, gazeteler ve dergi yayınlarının tamamı incelenir. Bu objektif bir kriter olup tüm veri tabanlarında benzer bir unsurun olmadığını gösterir. Yani kısacası eşi benzeri olmayan bir şey olduğunu belirtir. Yukarıda gösterilen örnek cevapta patent kurumundaki patent araştırmacısı bütün istemler için "EVET" diyerek buluşun benzerinin olmadığının deklare etmektedir.

Cevap kriterleri ilgili açıklamalar tablosunda en aşağı satırda görülmekte olan "Sanayiye Uygulanabilirlik" satırı söz konusu buluşun sanayiye uygulanabilir olduğunu, ticari olarak bir değer ifade ettiğini belirtir. Patent araştırmacısı bu konuda da tüm istemlere "EVET" diyerek buluşun sanayiye uygulanabilirliğini kabul etmektedir.

Patentlenebilirlik kriterlerini açıklayan tabloda en ortada yer alan "Buluş Basamağı" bölümünde Patent Kurumunun araştırmacısı tüm istemlere "HAYIR" diyerek buluşa patent verilmesini reddetmektedir.

Gerekçeyi halk lisanında yazarsak şöyle yazabiliriz. "Ben patent araştırmacısı olarak bu buluşun benzerini patent veri tabanlarında bulamadım, buna benzer bir patent yok tüm dünyada. Buna benzer bir bilgi yok tüm dünyadaki bilimsel yayın veri tabanlarında. Hatta gazete ve dergilerde bile tüm dünyada buna benzer bir şey yok. Bu buluşun benzerini bulamadım hiçbir yerde. Buluş aynı zamanda sanayiye de uygulanabilir ve ticari değeri vardır. AMA BEN BÜTÜN BUNLARA RAĞMEN, BAŞKA BİRİNİN BUNU DÜŞÜNEBİLECEĞİNİ SANIYORUM. Bu nedenle patent başvurunuzu reddediyorum."

Bu tip bir cevabı alan buluş sahibinin yapabileceği fazla bir şey yoktur. Patent başvurusu sahibi mucidin "….ben öyle SANIYORUM." algısını değiştirebilmek için yalvarmak haricinde elinde fazla bir seçeneği yoktur. Bu nedenle bu konu 1 numaralı "inovasyon öldürücü" silahtır. Ve ne yazık ki patent kurumlarındaki vazifeli araştırmacıların sıklıkla başvurduğu yöntemlerden birisidir.

Buluş Basamağı kuralı patent araştırmasında gerekli bir kriterdir. Bu kriter önemsiz eklemeler ile yapılacak geliştirmelere patent alınarak patent veri tabanlarının lüzumsuz bir şekilde kirletilmesini önlemek için geliştirilmiş bir kuraldır. Ancak beceriksiz ya da kötü niyetli bir

patent araştırmacısın elinde bu silahın ne derece tehlikeli olabileceğini okuyucuların takdirine bırakıyorum.

4. Arge Fonu Destek Kurumlarının İnovasyona Etkisi

İkinci derecede öneme haiz konu derin teknolojilerin önemi anlayıp destekleyecek destek mekanizmasına olan ihtiyaçtır. Derin teknolojiler benzeri olmayan teknolojilerdir. Benzeri olmayan teknolojiler elbette bilinen teknolojilere göre daha fazla riskler barındırırlar. Başarılı olduğu zaman dünyayı değiştirmesini beklediğiniz bir teknolojinin elbette riskleri de yüksektir. Bu nedenle tüm dünyada derin teknolojilerin devlet destekli fonlar ile ilk adımı atmaları, ilk MVP dediğimiz "minimum viable product" geliştirmeleri beklenir. Bu şekilde gözle görülür bir örnek ortaya çıktıktan sonra yatırımcıların konuya ilgi duymaları beklenir.

Derin teknoloji gelişiminde ABD açık ara ile tüm ülkelerin önündedir. ABD de devlet desteği olmasa bile derin teknolojilerin değerini anlayarak ilk çekirdek yatırımı yapacak fon kurumları bulunmaktadır. Bu kurumlarda projelerin değerlendirilmesi ciddi uzmanlar tarafından yapılmakta ve karar devlet kurumlarından daha hızlı bir şekilde alınabilmektedir. AB derin teknoloji üreten firmalar ortaya çıkarma konusunda ABD'nin çok gerisindedir. AB milyar dolar değerinde unicon firma çıkarma konusunda çok zayıf kalmıştır. (Peterson) AB kurumları bu zayıflığın farkında olmakla beraber nasıl bir yol izleyecekleri konusunda hala kararsız durumdadırlar. (Testa) AB tarafında bu amaçla kurulmuş olan Horizon gibi fonlar arzulanan performansı göstermekten çok uzaktır.

Gelişim sürecinde olan ekonomilerde yatırımcıların derin teknolojiye ilgilerinin olmasını bekleyemeyiz. Özellikle bu gibi durumlarda devlet destekli fonların önemi çok büyüktür, zira bir prototip çıkmadan teknolojinin büyük yatırımcıların ilgisini çekmesi ve ticarileşmesi mümkün değildir.

5. İnovasyonun önündeki bürokratik engelleme taktikleri

Ülkemizde devlet destekli Arge fon desteği sağladığını iddia eden kurumların performans karneleri ne yazık ki çok düşüktür. Her ne kadar devletin üst kademesi ülkede teknolojinin gelişmesi için çaba içersinde olasa da, devletin üst kademesinden gelen bu talep bürokratik mekanizmalar içerisine girince fayda etkisini önemli ölçüde yitmektedir.

Arge fonu destekleyen kurumlar destek vermekten ziyade üst yönetime destek verirmiş gibi gözükmenin çabası içindedir. Evet bu kurumlar fon destekleri vermektedir ama fonların adam-ay bütçeleri, makine teçhizat bütçeleri kısılmak suretiyle projeden faydalı bir ürün ortaya çıkması bilerek ya da bilmeyerek zorlaştırılmaktadır. Proje çağrıları sırasında had safhada bürokratik engeller konarak projenin verilmesi güçleştirilmektedir. Son zamanlarda devlet tarafından dünya bankası kredisi ile yeşil dönüşüm için alınmış fonun dağıtımı için açılan proje için 800 sayfalık bir rapor hazırlanmak zorunda kalınması bu tür bürokratik engellemelere tipik bir örnek olarak verilebilir. Projelere lüzumdan fazla jüri ataması yapılması gene bu tip bürokratik engellerden birisidir. Elbette projeye jüri atanması gereklidir ama bir projeye 12 (yazı ile on iki) jüri atanması bir çeşit bürokratik engeldir. Zira bu kadar çok jüri üyesinin belirlenmesi, jürilerin değerlendirme için yaptıkları yerinde firma ziyaretleri, jürilerden raporların alınması süreci projenin değerlendirilmesini geciktirmektedir.

Bu kadar çok sayıda jüri üyesinin olmasının geyri resmi bir kötü yanı daha vardır. Proje değerlendirmesi yapanlar bilir ki 12 tane jüri atadığınız bir projede en az bir jüriden olumsuz bir görüş gelecektir. Buna istinaden proje reddedilecektir. Devlet yöneticileri niye bu kadar az proje başvurusu var diye fon dağıtıcı kurumu sorguladıklarında kurum elbette bürokratik engellerin varlığından söz etmeyecek, " bu kadar başvuru oldu, jüriler bu kadarına onay verdi" diye durumu özetleyeceklerdir. Kaldı ki jürilerin olumlu rapor verdiği durumlarda bile son karar alan fon dağıtıcısı kurumun yönetiminde olup, keyfi uygulamalarla proje

reddettikleri bilinmektedir. Proje sahipleri itiraz edecek olursa tekrar değerlendirip kerhen projeye onay verdikleri bilinmektedir.

Bürokratik engellemelerin bir başka türlüsü şu şekilde olmaktadır. Fon sağlayıcı kurum fonu vermeyi kabul eder, tüm işlemler yapılır. En sonunda imzalar atılıp fonun devri aşamasına gelindiğinde proje sahibinin önüne bir sözleşme konarak projenin tüm fikri haklarının kuruma devredilmesi istenir. Bu gereksinim proje başvuru aşamasında görünür değildir. Bu tip bir gereksinim hiçbir ciddi araştırmacının kabul edeceği bir şey olmadığı için kurum bunu son ana kadar gizli tutar. Sonuçta kurum destek kararı vermiş olmakla beraber araştırmacı kabul etmedi diye raporlara geçer. (Burada yazılanlar iddia değil gerçekten olmuş hadiseler olup tüm detaylar yazarda mevcuttur.)

Bir başka tür engelleme ise projeyi kabul eder gibi gözüküp projeyi uzun süre sürüncemede bırakmak şeklinde olmaktadır. Hamle çağrısı adı altında devletin sağladığı fon için yapılan bir müracaat 2.5 sene süresince oyalanmış ondan sonra reddedilmiştir. (Reddedilen proje daha sonra dünyanın en iyi 10 tıbbi cihazı listesine girmiştir.) Bu tip bir engelleme ile karşılaşmış bir buluş sahibinin bir daha böyle bir çağrıya müracaat etmesi beklenemeyeceği için inovasyonun ve teknoloji gelişiminin önü kapanmış olmaktadır. Elbette bu çağrılarda sağlanan fonlar bir yerler gitmektedir ama gittiği yerler derin teknoloji değil bilinen teknolojilerin gelişmiş versiyonları şekilde olmaktadır. Bu tür inovasyonların değeri olmakla beraber derin teknolojide olduğu gibi bir etki beklenmemektedir.

Sonuç ve öneriler

Derin teknolojiler ülkelerin gelişiminde çok büyük rol oynayan olgulardır. Türkiye gibi dünyanı en ileri 10 ekonomisi olmayı hedefleyen ülkeler için muhakkak üzerine itina ile çalışılması gereken bir konudur. Derin teknolojilerin etkisi sadece maddi kazanç olarak algılanmamalıdır. Derin teknolojiler ülkelerin gençliğini motive ederek süper güç olmalarını sağlar. ABD'nin süper güç olmasını sağlayan etkenlerin başında Apollo 11 Aya insan gönderme projesi yatmaktadır. Projenin maddi geliri bir kasa değersiz ay taşı olmakla beraber, topluma verdiği özgüven ABD'yi süper güç haline getirmiştir.

Ülkemizin dünyanın lider ülkelerinden birisi olma hedefine yaklaşması için patent sisteminden başlayarak değerlendirme ve fon yönetimi konusunda önündeki görünür görünmez engellerden kurtulması, derin teknolojileri destekler gibi görünmekten ziyade gerçekten destekler bir yapıya kavuşması gerekmektedir.

Bu amaca yönelik olarak tavsiyeler şunlardır:

- Proje değerlendirmelerinde yapay zeka kullanımı çok etkili bir yöntem olacaktır. Yapay zeka teknolojisi gerekli değişiklikler ile bu işi yapacak kabiliyete gelmiştir. Ancak yapay zekanın manüple edilebildiği gerçeğini bilerek sistemin tamamının kendi kontrolümüzde kendi önceliklerimiz ile geliştirilmei gerekmektedir.
- Fon dağıtan kurumların başına liyakat sahibi yöneticiler atanıp, denetlenmeleri gerekmektedir. Ancak kurumun başındaki yönetici kişi kadar onun altında fon dağıtımı mekanizmasının başındaki kişilerin liyaktlı kişiler oluşuna dikkat edilmesi gerekmektedir.
- Kullanıcıların memnuniyetleri konusundaki geri bildirimlerinin güvenli bir şekilde denetici kurumlara bildirilmesi sağlanmalıdır. Başarısız kurumların yöneticilerini en hoşlanmadığı konu kullanıcılardan gelen hoşnutsuzluk bildirimidir.
- Yapay zeka ile fon dağıtıcı kurumların aylık ve yıllık karnelerinin oluşturulması kurumların ve yöneticilerinin objektif bir performans raporunun oluşmasına yardım edecektir.
- Patent müessesesinde işe alınacak patent araştırmacılarının kalifiye elemanlar olmasına dikkat edilmelidir. Patent araştırmacılığı zor bir meslek olup işe alınacak elemanların en az yüksek lisans yada doktora seviyesinde ilmi kapasiteye sahip olmaları beklenir. Ayrıca araştırmacıların performansları sık periyodlar ile denetlenmeli ve "buluş basamağı" kriterini hatalı kullanmaları önlenmelidir.

- Başkalarını taklit ederek başkalarından daha iyi olmazsınız. Teknoloji yol haritasını başkalarından alarak derin teknoloji geliştiremezsiniz. Yol haritasının ülke önceliklerine göre belirlenmesi gerekmektedir.

Kaynakça

Yılmaz Y. (2021) Dijital Ekonomiye Geçiş Süreci, Ölçümü ve Dijitalleşme Verimlilik İlişkisi Yıl 2021, Cilt: 71 Sayı: 1, 283 - 316, 16.07.2021 https://dergipark.org.tr/tr/pub/istjecon/issue/64179/931788

https://www.cubeincubation.com/blog/derin-teknoloji-girisimciligi-raporu-yayinlandi

https://hbrturkiye.com/sponsorlu-icerik/dijital-ekonomideki-gelisimi-hizlandirmak-dort-temel-faktor

https://www.undp.org/policy-centre/singapore/deep-tech-and-innovations

https://appinventiv.com/blog/future-of-deep-tech/

Petersen T. (2024) Why is Europe Failing to Produce More Unicorns, https://medium.com/black-n-white/why-is-europe-failing-to-produce-more-unicorns-650578094444

Testa G. In search of EU unicorns - What do we know about them? https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC127712/JRC127712_01.pdf

SUSTAINABLE E-BUSINESS: INTEGRATING KNOWLEDGE MANAGEMENT FOR LONG-TERM GROWTH

Umida KAKHRAMONOVA GAYRATOVNA[17]

Abstract

The digitalization of global trade has made e-business a leading part of the modern economy. However, this swift development is raising important environmental disasters and resource sustainability issues, as businesses face an increasing pressure to reduce their environmental footprint. This thesis studies how integrating knowledge management (KM) systems into e-business services can support sustainability and long-term growth. By managing and improving data on electronic business that facilitates the systematic allocation and distribution, sharing, and applying data in long-term that facilitates enterprises to optimize resource usage, stimulate innovation and technology, and develop sustainable business models. Through a qualitative analysis of research from three top e-business companies, this thesis examines the role of sustainable management in enhancing sustainability efforts. Research indicates that Artificial Intelligence systems have a critical role in reducing resource consumption which cause for improving energy efficiency, optimizing and creating environmentally friendly products and services in terms of e-business. Furthermore, knowledge management contributes to the development of sustainable supply chains through transparency in business and knowledge-based collaboration. The main effect of merging sustainable management is the initiative model of a company's cultural transparency that emphasizes on sustainability and encourages employees to actively contribute to environmental goals and success. The study shows the challenges and opportunities that is associated with applying AI in e-business, especially as it relates to balancing short-term earnings capacity and long-term environmental administration. The findings show that knowledge management is not only necessary to improve operations of e-business that correlates to sustainability, but also it serves as an essential tool to encourage the cultural change and diversity that is necessary for sustainable business projects. In this thesis, Knowledge management is a key aspect for sustainable e-business model which strives to provide a strategic plan and way for businesses to achieve their long-term economic and environmental success in the digital age.

Keywords: knowledge management, sustainable e-business, long-term growth, digital transformation, knowledge sharing, innovation

Introduction

E-business has become a major factor in the global economy in the digital age which opens new opportunities for efficiency, creativity, and client interaction. Mobile commerce is a set of commercial services that operate through mobile devices, including telephones, smartphones, tablets, and laptops. Today, its system includes about a dozen payment services, as well as dedicated online banking from all the major banks in the world. The number of customers using mobile commerce is growing every year. In fact, mobile commerce is e-commerce that is optimized to work on mobile devices. In a broader sense, mobile commerce includes mobile payments (payment by telephone), mobile banking financial services, and mobile Internet and app purchases. [1] But as e-commerce or e-business expands quickly, there are growing number of worries about environmental sustainability as stakeholders, investors, governments, and customers put more and more pressure on companies to use greener, eco-friendly business methods. Sustainability is now a applying for long-term success and the future of e-business rather than an alternative model.

Knowledge management (KM) is recognized as the single most important key tool to help solve sustainability problems. KM is practiced and tested with systematic management of information, experience, and processes to improve decision making, optimize resource use, and drive innovation further. This study examines how the integration of AI into e-business operations can contribute to sustainability and drive long-term growth. The article examines

[17] Junior at Tashkent State University of Economics (TSUE) Scientific Leader: Dr. Inomiddin Imomov, PhD, Associate professor of Economics Theory Department, Tashkent State University of Economics imomov@tsue.uz

the role of KM in creating new business models to further improve operations, enhance sustainability, and link development and profitability with environmental solutions.

Electronic commerce operators include:

-operators and providers of telecommunications networks;

-operators of electronic trading platforms;

-suppliers of payment services;

It is for legal entities that provides services for the storage of electronic documents and electronic messages of subjects of electronic commerce. However, other legal entities may also be included among operators of electronic commerce in accordance with the legislation. [2]

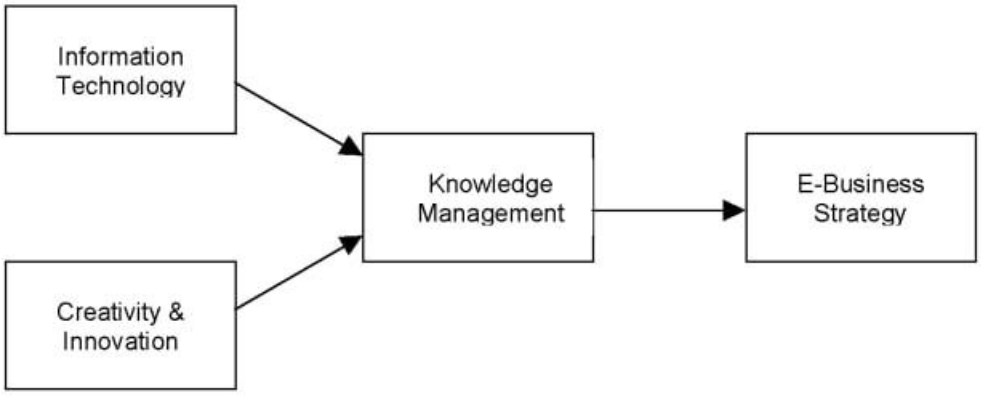
1.Methodology

This study represents a qualitative research approach that analyzes the case studies of leading companies that have successfully integrated knowledge management systems for improving sustainability in their e-business systems. The research process involved the main following steps:

Literature Review: A comprehensive review of existing academic papers which was published, reports which was reported, and industry articles on knowledge management, e-business, and sustainability was conducted. The literature helped to establish a theoretical foundation and identify key concepts of knowledge management in promoting sustainable business practices.

Case Study Selection: Three e-business companies (Amazon, Alibaba, Walmart) were selected based on their success in implementing knowledge management strategies for sustainability in relation to electronic businesses. The selection criteria focused on industries where digital operations are key, and sustainability is a growing concern (e.g., technology, retail, and logistics).

Figure 1: Knowledge management & E-business strategy

Not at all like most conceptions of information administration proposed in data frameworks investigate and in exchange press, the over conception is superior related to the modern show of trade methodology and commerce show advancement. Its essential center is on the results in terms of execution instead of the detail of inputs. With quick headways and accessibility of advances there would be numerous choices in terms of advances that seem encourage a particular e-Business procedure such as client relationship administration (CRM), supply chain administration (SCM) or offering chain administration. In any case, the dexterity of the organization in being able to work the advancing commerce show with innovative and basic changes on continuous premise will put a premium on inventiveness and development. This see relates more closely to the energetic see of trade technique as driver of corporate data

methodology. The key qualification between information and data clarified prior is important to the key accentuation on execution and results. [3]

2.Results

-Amazon: Optimizing Resource Use through Knowledge Management Systems

Amazon has integrated advanced KM systems across its logistics, center of data, and supply chain management. By using real-time data and cloud-based knowledge by sharing platforms, Amazon has managed to increase its energy consumption and efficiency in its particular areas and reduce emissions in its delivery network. For example, Amazon Web Services (AWS) provides a knowledge-driven framework for tracking energy use, which has led the company to significantly improve its energy efficiency systems and reduce its carbon footprint. Moreover, Amazon's internal KM systems promote collaboration and innovation, allowing teams to continuously refine processes for minimizing waste and improving operational sustainability.[4]

-Alibaba: Knowledge Management-Driven Innovation in Green E-Commerce

Alibaba has increased its huge knowledge management resources to foster innovation, particularly in the realm of eco-friendly products and services. The company's KM platforms facilitate the sharing of insights and innovations across its e-commerce, logistics, and cloud computing sectors. One of Alibaba's key initiatives, the "Green Logistics" program, encourages knowledge sharing across the supply chain, promoting sustainable practices such as electric vehicle deliveries and eco-friendly packaging. Alibaba's KM practices also extend to its product offerings, encouraging sellers to develop and promote sustainable products. Through its KM systems, Alibaba has become a leader in creating green solutions that meet consumer demand while minimizing environmental harm.[5]

-Walmart: Sustainable Supply Chains through Knowledge Management Integration

Walmart's sustainability efforts are centered around creating a more efficient, transparent, and sustainable supply chain. By implementing robust KM systems, Walmart has developed a collaborative network with its suppliers, sharing best practices for reducing energy use, water consumption, and waste. Walmart's "Sustainability Index" program is a knowledge-driven tool that collects and analyzes data from suppliers to improve sustainability across the product life cycle. Walmart's KM systems ensure that knowledge is shared across the entire supply chain, from sourcing to delivery, helping the company reduce resource waste and achieve its environmental goals.[6]

3.Discussion

At Amazon, Alibaba, and Walmart, joining information administration frameworks may be a capable tool for building supportability whereas keeping up competitiveness within the e-commerce space. The comes about appear that KM is a vital calculate in actualizing economical hones in different angles of their operations:

Optimizing the Assets

All three companies have illustrated how AI can progress asset optimization. Since of Amazon's utilizing of AI, seeing its tremendous advanced and physical framework allows it to destroy vitality utilization and operational squander. Essentially, Alibaba's cloud-based KM hone permits the company to streamline operations and diminish its natural impression, particularly in coordination. Walmart's collaborative KM approach to its supply chain has bolstered more maintainable sourcing and fabricating hones, which diminishes its carbon impression.

Advancement in economical items and administrations

Case studies moreover highlight the part of KM in advancement, particularly within the improvement of economical items and services. Alibaba's utilize of its KM stages to energize venders to offer green items may be a prime illustration of how KM can drive maintainability in item fabricating. At the same time, Amazon's conveyance optimization and bundling developments have permitted it to be naturally mindful whereas assembly client requests.

Economical Supply Chains

KM plays an important role in making more straightforward and feasible supply chains, especially at Walmart. By sharing information with providers and utilizing data-driven instruments, Walmart has significantly moved forward supportability in its sourcing and fabricating forms. At the same time, Alibaba and Amazon utilized KM to oversee their complex worldwide supply chains.

Conclusion

In conclusion, the study demonstrates that knowledge management systems are important for improving sustainable e-business models which is counted as an account. By improving resources, increasing the level of innovation, and creating sustainable supply chains, Amazon, Alibaba, and Walmart have established themselves as leader companies in the world toward a more sustainable digital economy. The successful association of knowledge management into its systems that provides a level for other e-businesses which aims to achieve both profitability and sustainability.

References

https://nauchniyimpuls.ru/index.php/noiv/article/view/15019/10653

https://lex.uz/docs/-6213382

https://www.uazuay.edu.ec/sites/default/files/public/2022-03/Knowledge_Management_for_E-Business_Performance.pdf

https://www.aboutamazon.com/

https://seller.alibaba.com/businessblogs/what-is-alibaba-everything-you-should-know-px002ar9z

https://corporate.walmart.com/about

https://www.hbs.edu/ris/Publication%20Files/1-s2.0-S0048733320301177-main_91317e57-9217-4a3d-9707-7f0b6034febc.pdf

ECONOMETRIC ANALYSIS OF THE POSSIBILITIES FOR IMPROVING UZBEKISTAN'S EXPORT OF SERVICES

Kulmanov TOSHMUROD[18]

Abstract

This study investigates the potential for enhancing Uzbekistan's export of services using an econometric approach. With its strategic location and recent economic reforms, Uzbekistan stands at a critical juncture in diversifying its economy beyond traditional commodity exports. Using time-series data, this paper examines key determinants of service export growth, such as digital infrastructure, tourism development, and human capital. The analysis is complemented by a review of relevant literature on service sector development in emerging economies. Findings suggest that digital transformation, investments in education, and infrastructure development play a crucial role in boosting service exports. The study provides policy recommendations for fostering Uzbekistan's service sector and enhancing its export potential.

Keywords: Uzbekistan, service exports, econometrics, tourism, ICT, education, economic growth

Introduction

Uzbekistan has undertaken significant economic reforms in recent years to diversify its economy and reduce reliance on commodity-based exports. While goods exports, particularly those related to agriculture and natural resources, have historically dominated Uzbekistan's external trade, the service sector offers an untapped opportunity for future growth. Services such as tourism, information technology, education, and transport can play a crucial role in integrating Uzbekistan into the global economy.

This paper uses econometric analysis to assess the determinants of service export growth in Uzbekistan. The analysis provides a foundation for understanding how specific factors, such as digital infrastructure, tourism development, human capital, and foreign direct investment (FDI), influence the country's service export performance.

The remainder of this paper is structured as follows: Section 2 reviews relevant literature on service exports in developing countries. Section 3 outlines the econometric methodology and data used. Section 4 presents the results of the econometric analysis, and Section 5 discusses policy recommendations based on the findings.

1. Literature Review

The role of the service sector in economic development has been widely documented. According to Bhagwati [1], services are essential for overall economic growth, providing key inputs into other sectors of the economy and contributing to the global value chain. The transition from agriculture and industry to services is often seen as a natural progression in a country's development trajectory, as highlighted by Kuznets. Furthermore, services such as ICT, financial services, and education are increasingly becoming tradable, facilitating greater participation in global trade [2].

Several studies have identified key determinants of service exports. Riddle (1986) suggests that human capital development and the quality of infrastructure, especially digital infrastructure, are critical for promoting the export of high-value services. Other studies, such as those by Freund and Weinhold [3], show that internet penetration and ICT infrastructure positively affect service trade by reducing transaction costs and improving market access.

Tourism has also been identified as a major export-oriented service for emerging economies (Sinclair, 1998). Countries rich in cultural heritage and natural resources can leverage tourism

[18] Tashkent state university of economics, https://orcid.org/0009-0000-4473-4653 t.qulmanov@tsue.uz;

to increase foreign exchange earnings. However, adequate infrastructure and regulatory frameworks are essential for maximizing the potential of tourism as an export.

Uzbekistan's service sector has been growing steadily, particularly since the implementation of economic reforms in 2016 (World Bank, 2021). Tourism, transport, and ICT are seen as key sectors for boosting service exports. The government has also prioritized the development of higher education, positioning Uzbekistan as a regional hub for international students (OECD, 2022). Nevertheless, empirical research on the specific determinants of service export growth in Uzbekistan remains limited, highlighting the need for further econometric investigation.

Recent research on improving Uzbekistan's export of services, particularly in the small business sector, has focused on econometric modeling and forecasting. Multiple studies have analyzed factors influencing the export potential of small businesses and private entrepreneurship in Uzbekistan [4]. These analyses have employed various econometric techniques, including the Cobb-Douglas production function and statistical criteria such as Jacques-Bera, Student, Fisher, and Darbin-Watson [5]. Researchers have examined historical data from 2001-2022 and developed forecast indicators for 2023-2025, predicting growth in the export of goods and services by small businesses [6]. The studies also considered the impact of the digital economy on export potential development [7]. These research efforts aim to provide insights for policymakers and entrepreneurs to enhance the export capabilities of Uzbekistan's small business sector in the coming years.

2. Econometric Methodology and Data

2.1 Model Specification

To assess the determinants of Uzbekistan's service export growth, we use a multiple regression model with time-series data from 2000 to 2023. The model incorporates key variables identified in the literature as significant for service export performance. The econometric model is specified as follows:

$$\text{ServiceExports}_t=\beta_0+\beta_1\text{ICT}_t+\beta_2\text{Tourism}_t+\beta_3\text{FDI}_t+\beta_4\text{Educationt}+\epsilon_t$$

Where:

- **ServiceExports** represents the value of Uzbekistan's service exports (in constant USD).
- **ICT** measures the level of digital infrastructure, proxied by internet penetration rates.
- **Tourism** is the number of international tourists arriving in Uzbekistan.
- **FDI** represents the level of foreign direct investment in services.
- **Education** is the government expenditure on education as a percentage of GDP, serving as a proxy for human capital development.
- $\epsilon t\backslash epsilon\_t\epsilon t$ is the error term.

2.2 Data Sources

Data for service exports, FDI, and education expenditure were obtained from the World Bank's World Development Indicators (WDI). Internet penetration rates were sourced from the International Telecommunication Union (ITU), while data on international tourist arrivals were collected from Uzbekistan's State Committee for Tourism Development.

2.3 Estimation Procedure

We employ an Ordinary Least Squares (OLS) regression method to estimate the model. Prior to estimation, the stationarity of the variables was tested using the Augmented Dickey-Fuller (ADF) test. All variables were found to be stationary at first difference, necessitating the use

of differenced variables in the regression to avoid spurious results. Additionally, heteroskedasticity and autocorrelation tests were conducted to ensure the robustness of the estimations.

3. Results

3.1 Regression Results

The results of the econometric analysis are presented in Table 1.

Variable	Coefficient	Standard Error	t-Statistic	P-value
ICT	0.413	0.092	4.49	0.000
Tourism	0.562	0.101	5.56	0.000
FDI	0.279	0.083	3.36	0.002
Education	0.217	0.072	3.01	0.005
Constant	1.582	0.401	3.94	0.001

The model shows that all variables are statistically significant at the 1% level, indicating a strong relationship between ICT infrastructure, tourism, FDI, education, and service export growth. Notably, tourism has the highest coefficient (0.562), suggesting that a 1% increase in international tourist arrivals leads to a 0.56% increase in service exports. ICT infrastructure also plays a significant role, with a 0.41% increase in service exports for every 1% increase in internet penetration.

3.2 Diagnostic Tests

- **Heteroskedasticity**: The Breusch-Pagan test for heteroskedasticity showed no significant evidence of heteroskedasticity (p-value > 0.05).
- **Autocorrelation**: The Durbin-Watson statistic was close to 2, indicating no significant autocorrelation in the residuals.

4. Discussion and Policy Recommendations

The strong positive relationship between ICT and service exports highlights the importance of investing in digital infrastructure. Uzbekistan must continue its efforts to expand broadband access, reduce internet costs, and support the development of the digital economy. The establishment of IT parks and incentives for tech startups are positive steps in this direction.

Tourism emerges as a key driver of service exports. Uzbekistan’s rich cultural heritage and historical sites, such as Samarkand and Bukhara, are major tourist attractions. However, continued investment in infrastructure, such as transport networks and accommodation facilities, is crucial to maintaining growth in this sector. Moreover, marketing efforts to promote Uzbekistan as a tourist destination should be intensified.

Human capital, proxied by education expenditure, is also a significant factor in promoting service exports. Increasing investment in education, particularly in vocational training and higher education, will enhance the skills of Uzbekistan’s workforce and its ability to provide high-value services, such as ICT and professional services. Uzbekistan’s strategy to attract foreign students should be expanded, with more partnerships with international universities and an increase in English-language programs.

FDI in services has a positive effect on service export growth, underlining the importance of creating an attractive environment for foreign investors. Continued regulatory reforms to

simplify business operations and protect investor rights will help attract more FDI into sectors such as financial services, transport, and telecommunications.

Conclusion

This study demonstrates that Uzbekistan has significant potential to improve its export of services, particularly in the areas of tourism, ICT, education, and through attracting FDI. The econometric analysis shows that improving digital infrastructure, enhancing human capital, and promoting tourism can substantially increase service exports. To fully capitalize on these opportunities, the government must continue implementing structural reforms and investing in key areas.

References

Bhagwati, J. N. (1984). *Splintering and disembodiment of services and developing nations*. The World Economy, 7(2), 133-144.

Freund, C., & Weinhold, D. (2002). The internet and international trade in services. *The American Economic Review*, 92(2), 236-240.

Samadov, A. (2023). ECONOMETRIC MODELING AND FORECASTING OF THE EXPORT POTENTIAL OF SMALL BUSINESSES AND PRIVATE ENTREPRENEURSHIP. Economics and Innovative Technologies.

Tukhtabaev, J.S., Samiyeva, G.T., Kushbakov, A.N., Goziyeva, A.A., Razakova, B.S., & Aktamov, O.A. (2022). Econometric Assessment of the Dynamics of Development of the Export Potential of Small Businesses and Private Entrepreneurship Subjects in the Conditions of the Digital Economy. Next Generation Teletraffic and Wired/Wireless Advanced Networking.

Samadov, A., & Nosirova, N.S. (2023). ECONOMETRIC ANALYSIS OF FACTORS AFFECTING THE INCREASE IN THE EXPORT POTENTIAL OF SMALL BUSINESSES. Economics and education.

Tukhtabaev, J.S., Bekmurodov, N.H., Samadov, A.N., Nosirova, N., Saidrasulova, K.B., Ismagulova, G.N., Mirzaxmedova, D.F., Isroilova, F.M., & Djuraeva, U.S. (2022). ECONOMETRIC MODELING AND FORECASTING OF THE INCREASE IN THE EXPORT POTENTIAL OF SMALL BUSINESSES AND PRIVATE ENTERPRISES IN THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN. Proceedings of the 6th International Conference on Future Networks & Distributed Systems.

BEŞERî SERMAYENİN GELİŞTİRİLMESİ YOLUYLA TR 63 BÖLGESİ EKONOMİSİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ: BİR NEDENSELLİK ANALİZİ•

Hasan TUTAR[19]
Hakan ERYÜZLÜ*
İsa KILIÇ*

Özet

Bu çalışma, TR 63 Bölgesi ekonomisinin beşeri sermayenin geliştirilmesi yoluyla güçlendirilmesini amaçlayan bir nedensellik analizi sunmaktadır. Beşeri sermaye, bireylerin eğitim, beceri ve yetkinlikleriyle şekillenen ekonomik değer olarak tanımlanır ve bölgesel kalkınma politikalarının temel bileşenlerinden biridir. Bu bağlamda, çalışmada TR 63 Bölgesi'nde beşeri sermayenin geliştirilmesi ve bu gelişimin bölge ekonomisi üzerindeki etkileri incelenmiştir. Araştırma, 2008-2023 yılları arasında bölgedeki eğitim seviyeleri, iş gücü katılım oranları, doğum sonrası yaşam süresi ve göç hızları gibi beşeri sermaye göstergeleri ile kişi başına düşen gayri safi yurtiçi hasıla (GSYİH) arasındaki ilişkileri incelemiştir. Nedensellik analizi yöntemi kullanılarak gerçekleştirilen araştırmada, beşeri sermaye ile ekonomik büyüme arasında bir nedensellik olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgu, beşeri sermayenin artırılmasının ekonomik büyümeyi teşvik ettiğini ve ekonomik büyümenin de beşeri sermaye yatırımlarını artırdığını göstermektedir. Deprem sonrası verileri analize eklendiğinde ise önceden tespit edilen nedensellik bulgularının yok olduğu yani depremin yarattığı etkilerin beşeri sermaye yoluyla ekonomik gelişimi olumsuz etkilediği tespit edilmiştir. Çalışmanın bulguları, TR 63 Bölgesi'nde beşeri sermayeyi artırmaya yönelik politikaların bölgesel kalkınma açısından büyük önem taşıdığını vurgulamaktadır. Özellikle eğitim ve istihdam politikalarının, uzun vadede bölgenin ekonomik büyümesine ve toplumsal refahına katkı sağlayacağı öngörülmektedir. Beşeri sermayenin artırılması, sadece ekonomik büyüme açısından değil, aynı zamanda toplumsal eşitsizliklerin azaltılması ve yaşam kalitesinin yükseltilmesi açısından da kritik bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, bölgesel kalkınma stratejilerinin beşeri sermayeyi merkeze alan politikalar çerçevesinde şekillendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beşerî Sermaye, Bölgesel Kalkınma, Ekonomik Büyüme, Nedensellik Analizi.

STRENGTHENING THE TR 63 REGION ECONOMY THROUGH HUMAN CAPITAL DEVELOPMENT: A CAUSALITY ANALYSIS

Abstract

This study presents a causality analysis aimed at strengthening the TR 63 region's economy through the development of human capital. Human capital is defined as the economic value shaped by individuals' education, skills, and competencies, and it is one of the core components of regional development policies. In this context, the study examines the development of human capital in the TR 63 region and its impacts on the regional economy. The research analyzes the relationship between human capital indicators such as education levels, labor force participation rates, and unemployment rates with per capita Gross Domestic The study examined the relationship between human capital indicators such as education levels, labor force participation rates, life expectancy at birth and migration rates and gross domestic product (GDP) per capita in the region between 2008 and 2023. This finding indicates that increasing human capital stimulates economic growth, and economic growth, in turn, enhances investments in human capital. When post-earthquake data were added to the analysis, it was found that the causality findings previously identified disappeared, that is, the effects of the earthquake negatively affected economic development through human capital. The findings of the study underline the importance of policies aimed at enhancing human capital for regional development in the TR 63 region. Particularly, education and employment policies are anticipated to contribute to the region's economic growth and social welfare in the long term. Increasing human capital plays a crucial role not only in terms of economic growth but also in reducing social inequalities and improving the quality of life. Therefore, regional development strategies should be shaped around policies that prioritize human capital.

Keywords: Human Capital, Regional Development, Economic Growth, Causality Analysis

• Bu çalışma 223K163 Numaralı Tr63 Bölgesi Ekonomisinin Direncini Artırmaya Yönelik Senaryoların Ve Stratejilerin Geliştirilmesi Projesi adlı TÜBİTAK projesi kapsamında yapılmıştır.

[19] Prof. Dr., Bolu Abant izzet Baysal Üniversitesi, hasantutar@ibu.edu.tr
* Doç. Dr., İskenderun Teknik Üniversitesi, hakan.eryuzlu@iste.edu.tr
* Dr. Öğr. Üyesi, İskenderun Teknik Üniversitesi, isa.kilic@iste.edu.tr

Giriş

Beşeri sermaye, bireyin sahip olduğu tüm nitelikler olarak tanımlanabilir. Günümüzde sermaye, ekonomik gelişmişlik düzeyini etkileyen en önemli faktörlerden biri olarak kabul edilmektedir (Çokcanlı ve Akiş 2020). Beşeri sermaye, geçmişi 20. yüzyıla kadar uzanan bir kavram olan işgücünün niteliklerini temsil etmektedir. Her ne kadar bireyin ekonomideki önemi bu yüzyılın ikinci yarısından bu yana inceleniyor olsa da, ekonomistler bunu erkenden fark etti. Beşeri sermayenin ekonomik kalkınmadaki rolü, bireysel verimliliği artırarak ekonomik kalkınmayı tetiklemektir. Bu bağlamda eğitim ve sağlık gibi nitelikli işgücünün gelişimine katkı sağlayan tüm faktörler, ekonomik kalkınmayı etkileyen beşeri sermaye unsurları olarak değerlendirilebilir.

Beşeri sermayenin önemli göstergeleri arasında eğitim, sağlık, göç ve işgücüne katılım oranı vardır. Eğitim, beşeri sermayenin verimliliğinin artırılmasında en önemli faktörlerden biridir. Örgün eğitim, işbaşı eğitimi, yetişkin eğitimi ve bilgi edinimini sağlayan diğer tüm eğitim türlerinin nitelikli işgücünün üretilmesinde önemli rol oynadığını birçok çalışma ortaya koymuştur. Romer (1990) çalışmasında insan sermayesini temsil etmek için eğitim bileşenini kullanmış ve eğitim ile ekonomik kalkınma arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarmak için yetişkin okuryazarlık durumunu bir gösterge olarak kullanmıştır.

Beşeri sermayenin kalitesini etkileyen bir diğer önemli faktör ise sağlıktır. Genel anlamda hastalık veya sağlığın olmaması anlamına gelir ancak Dünya Sağlık Örgütü'ne göre sağlık, sadece hastalığın olmaması değil, zihinsel, fiziksel ve sosyal olarak tam bir iyilik halidir (Dünya Sağlık Örgütü, 2019). Eğitime yapılan yatırım gibi, sağlığa yapılan yatırım da üretkenliği artırarak üretken çıktı düzeyi üzerinde olumlu bir etkiye sahiptir ve dolayısıyla ekonomik kalkınmayı teşvik eder. Ulusal sağlık harcamalarının gerçekleşmesi, doğumda beklenen yaşam süresinin ekonomik büyümeye olumlu etki yapmaktadır (Han ve Kaya, 2004).

Göç, bireyin ikamet yerini değiştirmesini ifade eder ve beşeri sermaye stokunun nicelik ve niteliğini etkileyen faktörlerden biridir. Bir bölgenin aldığı göçmen sayısı ile sağladığı göçmen sayısı arasındaki fark net göç olarak ifade edilmektedir. Göçmen grupları genellikle genç olduğundan ve işgücü piyasasına aktif olarak katıldıklarından, niceliksel olarak göçün nüfus üzerinde dinamik bir etkisi vardır. Göçmen alan bölgelerde toplam GSYİH neredeyse her zaman artarken, kişi başına düşen GSYİH'nın da aynı yönde hareket ettiğini iddia etmek zordur (OECD, 2014). Çünkü göç yerindeki işgücü olanakları ve göçmen bireylerin niteliği kişi başına düşen GSYİH'yı etkilemektedir.

İşgücü piyasasında ise, işgücüne yüksek katılım, yalnızca gelişmişlik düzeyini artırmakla kalmıyor, aynı zamanda ülkedeki gelir eşitsizliğinin ortadan kaldırılmasına da yardımcı oluyor (Alcan, 2015). Literatürde eğitim düzeyi arttıkça işgücüne katılma oranının da arttığı görülmektedir.

Bu çalışmada TR63 bölgesi için, beşeri sermayenin etkisini gözlemlemek ve deprem etkisi ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu kapsamda çalışma hipotezi "deprem etkisi beşeri sermaye ve bölge ekonomisini olumsuz etkilemiştir" olarak belirlenmiştir.

Metodoloji ve Bulgular

Çalışmada Hatay, Osmaniye ve Kahramanmaraş illerinden oluşan TR63 bölgesi düzeyinde beşeri sermaye ve ekonomik gelişim deprem öncesi ve sonrası olmak üzere iki grupta incelenmiştir. Bu amaçla, TR63 bölgesi kişi başına gayri safi yurtiçi hasıla verileri ile bölgenin; yükseköğretim mezun oranı, doğum sonrası yaşam süresi, net göç hızı, işgücüne katılım oranı verileri önce 2008-2022 yılları arası daha sonra 2008-2023 yılları arası analiz edilmiştir. Analizlerde "deprem etkisi beşeri sermaye ve bölge ekonomisini olumsuz etkilemiştir" hipotezi test edilmiştir. Veriler arasındaki ilişkiler için vektör otoregresif model (VAR) modeli kullanılarak Granger nedensellik analizi yapılmıştır.

Öncelikli kişi başına gayri safi yurtiçi hasılanın bağımlı; net göç hızı, yükseköğretim mezun oranı, işgücüne katılım oranı ve doğum sonrası yaşam süresi verilerinin de bağımsız olduğu Var modeli vasıtasıyla kurulan Granger nedensellik sonuçları aşağıdaki tabloda verilmiştir;

Tablo 1. Granger Nedensellik Sonuçları (Deprem öncesi)

Dependent variable: KGDP

Excluded	Chi-sq	df	Prob.
NGH	26.53256	2	0.0000
YOM	96.07550	2	0.0000
IKO	13.44656	2	0.0012
BYS	100.6378	2	0.0000
All	490.1277	8	0.0000

Tablodaki sonuçlara göre tüm bağımsız değişkenler için nedensellik ilişkisi olumlu bulunmuştur (Prob<0.10). Bu kapsamda net göç hızı, yükseköğretim mezun oranı, işgücüne katılım oranı ve doğum sonrası yaşam süresi, TR63 bölgesi kişi başına gayri safi hasılasının granger nedenidir. Sonuç literatüre uyumludur ve TR63 beşeri sermaye hareketlerinin bölgenin ekonomik gelişiminde etkili olduğunu söyleyebiliriz.

Aynı test bu defa veri seti 2023 yılına genişletilerek yeniden çözülmüştür. kişi başına gayri safi yurtiçi hasılanın bağımlı; net göç hızı, yükseköğretim mezun oranı, işgücüne katılım oranı ve doğum sonrası yaşam süresi verilerinin de bağımsız olduğu Var modeli vasıtasıyla kurulan Granger nedensellik sonuçları aşağıdaki tabloda verilmiştir;

Tablo 2. Granger Nedensellik Sonuçları (Deprem Sonrası)

Dependent variable: KGDP

Excluded	Chi-sq	df	Prob.
NGH	4.522504	2	0.1042
YOM	1.495473	2	0.4734
IKO	1.749447	2	0.4170
BYS	4.025918	2	0.1336
All	9.654988	8	0.2901

Tablodan da anlaşılacağı üzere, Tablodaki sonuçlara göre tüm bağımsız değişkenler için nedensellik ilişkisi olumsuz bulunmuştur (Prob>0.10). sadece 2023 verilerinin dahil olması ile tüm modelin nedensellik sürecinin bozulması çalışma hipotezi olan "deprem etkisi beşeri sermaye ve bölge ekonomisini olumsuz etkilemiştir" tezini doğrulamaktadır. Bu durumda TR63 bölgesi için deprem etkilerinin, beşeri sermaye kanalıyla, ekonomik gelişimi olumsuz yönde etkilediği söylenebilir.

Doğal afetler toplumları derinden etkilemekte, uzun süreli ve yaygın izler bırakmaktadır. Deprem, yangın, sel, kuraklık, fırtına gibi doğal afetlerin ülkeye verdiği zararlar; sadece doğrudan maddi kayıplar, maddi kayıplar ve can kaybı değil, aynı zamanda üretim, işsizlik, milli gelir, ekonomik büyüme, ticaret, banka mevduatları, enflasyon ve fiyat dalgalanmaları ve daha birçok ekonomik ve sosyal yapıyı mikro ve makro düzeyde etkilemektedir. Doğal afetin yaşandığı ülke dışındaki ülkeler bile etkilenebilmektedir. Bu durum doğal afetleri küresel ilgi odağı haline getirmiş ve bunlara ilişkin farkındalığı artırmıştır. 6 Şubat depremleri

de yarattığı mal ve can kaybı ile beraber beşeri sermayede ciddi hasarlara neden olmuştur. TR63 bölgesi de bu durumdan en çok etkilenen bölge olarak karşımıza çıkmaktadır. Çalışma sonucuna göre TR63 bölgesinde ekonomik kalkınmayı desteklemek amacıyla beşeri sermaye yatırımlarına önem verilmelidir.

Kaynakça

Alcan, Deniz, Can, Raif Ve Pektaş, Betül. (2015). "Türkiye İşgücü Piyasasında Hareketlilik: Mikro Veriye Dayalı Analiz", Kalkınma Bakanlığı Ekonomi Çalışma Tebliğleri Serisi, Sayı 2015/1, S. 32.

Çokcanlı, M., & Akiş, E. (2020). Türkiye'de Beşeri Sermayenin İllerin Ekonomik Kalkınma Düzeyine Etkisi: Yatay Kesit Veri Analizi. Cumhuriyet Üniversitesi İktisadi Ve İdari Bilimler Dergisi, 21(1), 250-268. Https://Doi.Org/10.37880/Cumuiibf.613850

Dünya Sağlık Örgütü. "Frequently Asked Questions", İnternet Adresi;

Https://Www.Who.İnt/, Erişim Tarihi: 28.09.2024.

Han, Ergül Ve Kaya, Eyten Ayşen. (2004). "İktisadi Kalkınma Ve Büyüme", 1. Baskı, Anadolu Üniversitesi Yayınları, S.305.

Oecd. 2014. "Migration Policy Debates", Pp. 3, İnternet Adresi Http://Www.Oecd.Org/, Erişim Tarihi: 28.09.2024.

Romer, Paul M. (1990) "Human Capital And Growth: Theory And Evidence", Carnegie-Rochester Conference Series On Public Policy, Elsevier, Vol. 32; No. 1, Pp. 251-286.

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN İŞ ARAMA SÜREÇLERİNDE SOSYAL MEDYA VE İLETİŞİM STRATEJİLERİNİN ROLÜ

Merve YAZICI [20]

Özet

Dijital iletişim teknolojilerinin gelişimi, birçok alana yenilikler getirdiği gibi iş dünyasında da önemli bir dönüşüme neden olduğu bilinmektedir. Bu dönüşüm, çalışanların iş arama süreçlerinde kendini net bir şekilde göstermektedir. Günümüzde iş arama süreçlerinde, sosyal medya araçları etkin bir şekilde kullanılmaktadır. Çalışanların iş arama süreçlerinde sosyal medyadan faydalandıkları gibi aynı zamanda işverenlerin de çalışan bulmak için bu araçları kullandığı bilinmektedir. Böylece iş dünyasında sosyal medya araçlarının etkisinin iki boyutta incelenmesi gerekliliği ortaya çıkmaktadır; işveren ve çalışan tarafı. İlgili literatür incelendiğinde, özellikle işverenlerin sosyal medya araçlarından nasıl yararlandıklarını ortaya koyan çalışmaların daha ağırlıklı olduğu görülmektedir. Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin iş arama süreçlerinde sosyal medya araçlarının etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma, sosyal medyayı her alanda aktif bir şekilde kullanan gençlerin, iş arama süreçlerinde bu mecrayı nasıl kullandıkları ve kurumlar ile iletişim kurmada nasıl bir strateji izlediklerini irdelemektedir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencileri, İş Arama, Sosyal Medya

THE ROLE OF SOCIAL MEDIA AND COMMUNICATION STRATEGIES IN UNIVERSITY STUDENTS' JOB SEARCH PROCESSES

It is known that the development of digital communication technologies has brought innovations to many areas as well as causing a significant transformation in the business world. This transformation clearly shows itself in the job search processes of employees. Today, social media tools are used effectively in job search processes. It is known that employees benefit from social media in their job search processes, and employers also use these tools to find employees. Thus, it becomes necessary to examine the impact of social media tools in the business world in two dimensions; the employer and the employee side. When the relevant literature is examined, it is seen that the studies that reveal how employers benefit from social media tools are more prevalent. This study aims to examine the impact of social media tools in the job search processes of university students. The study examines how young people who actively use social media in every field use this medium in their job search processes and what kind of strategy they follow in communicating with institutions.

Keywords: University Students, Job Search, Social Media

Giriş

İletişim kavramı için literatür incelendiğinde, bu kavramın insanlık tarihine kadar dayandırıldığı görülmektedir. Tarih boyunca değişen süreçlerle beraber iletişim türleri ve araçları da değişime uğramaktadır. Fakat değişmeyen en önemli unsur, insanlığın var olabilmesi için iletişimin de var olması koşuludur. İletişim ve insan, birbirine sıkı sıkıya bağlı iki öğedir. Birbirleriyle şekillenir, değişir ve yenilenirler. İlk çağlarda insanlar, duygularını, haberleşme ihtiyaçlarını mağara duvarlarına resmederken, günümüzde bu ifade biçimlerini sosyal medya duvarlarına taşınmışlardır. Öyle ki bu duvar, silinmeyen ve herkesin her daim görebildiği bir nitelik taşımaktadır. Görünen o ki, geçmişten günümüze iletişim araçları değişse de iletişim ihtiyacı değişmemektedir. Dolayısıyla, sosyal medya, insanlara fiziksel, psikolojik vb. ihtiyaçlarını bu duvarlar üzerinden giderebilme olanağı sağlamıştır.

Literatürde sosyal medya terimi üzerine çok çeşitli tanımlamalara rastlanılmaktadır. Sosyal medya kavramı, tek bir perspektif üzerinden ele alınamamaktadır. Bunun nedeni kavramın teknolojiden psikolojiye, sosyolojiden hukuka kadar birçok unsuru içinde barındırmasından kaynaklanmaktadır.

Genel olarak sosyal medya kavramı, Web 2.0 teknolojisinin getirdiği bireylere karşılıklı etkileşim imkânı sunan platform olarak tanımlanmaktadır. Sosyal medya, bireylere zaman ve mekân sınırı getirmeden paylaşımda bulunmalarını sağlayan bir platform olarak

[20] Dr.Öğr.Üye., İstanbul Medipol Üniversitesi İletişim Fakültesi, myazici@medipol.edu.tr

görülmektedir (Vural ve Bat, 2010). Sosyal medya, görüntü, ses, kelimelerin bir bütün halinde yayılmasını sağlayan internet tabanlı araç olarak tanımlanabilir (Dabner, 2012). Meikle'e göre (2016), "Sosyal medya, internet temelli, ağ iletişim platformlarının belirli bir takımını tanımlamaktadır. Bunlar, kendi kullanıcıları tarafından oluşturulmuş, bir iş modeli veri tabanını kullanmaktadırlar ve kamusal ve kişisel iletişimin buluşmasına olanak sağlamaktadırlar. Bu tanıma giren bazı örnekler Facebook, Twitter, Reddit, Tumblr, Pinterest, Instagram, Blogger, Youtube şeklindedir."

Kuss ve Griffiths'e göre ise (2011), sosyal medya sosyalleşmek adına kullanılan bir medya aracıdır. Bu araç ile bireyler kendi profillerini oluşturarak çevresiyle iletişim kurabilmekte aynı zamanda başka kişiler ile tanışabilmektedir. Sosyal medya ortamında var olan bireyler, bir profil yaratmakta ve bu profilde arzu ettiği bilgiyi, haberi diğer bireylerle paylaşmaktadır. Aynı zamanda, bu ortam sayesinde diğer bireylerin de paylaşımlarından haberdar olabilmektedir (Erhan, 2017). Dolayısıyla sosyal medya, sosyal etkileşim sağlayan, topluluk ve iş birliği oluşumlarına imkân sağlayan Web 2.0 teknolojilerinin ürünü olarak karşımıza çıkmaktadır (Akar, 2010). Safko ve Brake (2009), sosyal medyayı insan topluluklarının birbirleri ile faaliyet ve davranışlarını paylaştığı çevrim içi ortam olarak görmektedir. Bu ortamda bireyler duygu, düşünce ve deneyimlerini diğer insan topluluklarına çevrim içi olarak aktarmaktadır.

Görüldüğü üzere sosyal medya kavramına yapılan tanımlamalara bakıldığında, içinde yeni iletişim teknolojileri, sosyoloji, psikoloji gibi unsurlar kendini göstermektedir. Bu unsurların her biri sosyal medya kullanım boyutlarında da kendini göstermektedir. Gündelik yaşam içerisinde çeşitli karar alma davranışlarında sosyal medyaya başvurulduğu bilinmektedir. Dolayısıyla bireylerin hayatının bir parçası olan iş başvurularında da başvurulacak en önemli adreslerden biri olma niteliği taşımaktadır.

Özetle, internetin gelişimiyle birlikte, Web 2.0 teknolojisi ortaya çıkmış ve artık bireyler birbirleriyle karşılıklı etkileşim içine girmişlerdir. Bu etkileşim, sosyal medya ağlarını ortaya çıkararak yaşamın her alanına sirayet etmesine sebep olmuştur. Bu durumdan işe alım süreçleri de etkilenmiş, sosyal medya araçları etkili bir biçimde kullanılmaya başlanmıştır (Erdal ve Aydıntan, 2018). Sosyal medyanın işe alım sürecinde işveren ve iş arayanlara sağladığı avantajlar ve dezavantajlar bulunmaktadır.

İşletmeler açısından sosyal medya kavramına bakıldığında, işletmelerin son yıllarda sosyal medya ve araçlarına son derece önem verdiği ve müşterileri ile ilişkilerini de bu araçlar ile sağlamlaştırmaya çalıştığı görülmektedir. Ayrıca işletmelerin sosyal medya ile ilgilenen ayrı birer departman kurmaları kavrama verilen önemi gözler önüne sermektedir. Sosyal medya araçlarının birçok sayıda farklı kullanıcıya seslenmesi ve bu kullanıcılar nazarında büyük öneme sahip olması işletmeleri de sosyal medya platformlarına dahil olma zorunluluğu getirmektedir. Artık işletmeler için bu mecralar, kurum, ürün ve hizmetlerinin tanıtıldığı bir pazarlama ortamı olarak kullanılmaktadır (Bulunmaz, 2011). Sosyal medyanın işletmeler tarafından pazarlama alanı olarak kullanılması işletmelere birtakım avantajlar sunmaktadır. Bu avantajların en başında geribildirim unsuru gelmektedir. Sosyal medyanın anında geribildirim imkânı sunması, işletmelere ürün/hizmet veya kurumla ilgili hangi yönde ne gibi düzenlemeler yapılması gerektiğine dair ipuçları vermektedir. Bu nedenle, sosyal medya paylaşımlarından gelen geribildirimler, işletmelerin ürün ve hizmetleri için iyileştirici güç olabilmektedir.

Geribildirim unsuru tüketici tarafından ele alındığında, işletmenin ürün ve hizmetini deneyimleyen tüketici, sosyal medya platformları üzerinden diğer kullanıcılarla duygu ve düşüncelerini paylaştığı görülmektedir. Dolayısıyla tüketicinin, sosyal medya araçları üzerinden diğer kullanıcıların satın alma davranışlarını olumlu veya olumsuz yönde etkileyebilme gücüne sahip olabileceği söylenebilir. Bu durum, işletmelerin tüketici

geribildirimlerine son derece özen göstermesi ve sosyal medyayı aktif bir şekilde takip etmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır.

İşletmelerin ve bireylerin sosyal medyada birleştiği bir diğer durum iş başvurularında görülmektedir. Bu durumda, sosyal medyayı tüketici boyutuyla kullanan birey artık iş arayan; kurum, ürün ve hizmetlerini tanıtan işletme ise işveren olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu iki uç iş ve çalışan arama süreçlerinde sosyal medya platformları üzerinde buluşmaktadır.

Günümüzde çalışan alımı için işe alım uzmanları sosyal medya üzerinden adaylarla iletişim kurabilmektedir. Yeni iletişim teknolojilerinin gelişmesi ve sosyal medya platformlarının önemi arttıkça artık işe alım uzmanlarının da bu mecralarda aktif ve etkin olmaları mecburiyeti doğmuştur.

Sosyal medya üzerinden gerçekleştirilen işe alım süreci, adaylara bilgi verilmesi, kurumun tanıtımı, adaylarla iletişime geçilmesi, adayların başvurularının alınması ve değerlendirilmesi, en sonunda da uygun adayın seçilmesi aşamalarında sosyal medya araçlarının kullanılmasıdır (Wazed ve Ng, 2015). İşveren ve iş arayan kişilerin sosyal medya platformlarından Twitter, Facebook ve LinkedIn'den yararlandıkları bilinmektedir. Bu mecralardan yapılan paylaşımlar ile işverenler potansiyel çalışma arkadaşlarını incelerken, iş arayan kişiler de başvuracakları kurumu ve çalışanlarını araştırma fırsatı bulabilmektedirler (Rosen vd., 2014).

Sosyal medyada işe alım sürecinin kendi içinde işletmelere ve işe başvuran adaylara sunduğu avantajların yanında dezavantajlar da bulunmaktadır. İşverene sunduğu en büyük avantaj sosyal medyada işe alım sürecinin diğer işe alım yöntemlerine göre daha maliyetsiz olmasıdır. İşletmeler sosyal medyayı işe alım sürecinde doğru ve etkin bir biçimde kullandığı takdirde işveren çekiciliğinde de artış görülmektedir. Aynı zamanda işletmeye yapılan başvurularda olumlu geri dönüşler görülmektedir. Başvuruların sayıca artmasının yanı sıra daha nitelikli çalışanların da işletmeyi tercih ettikleri bilinmektedir (Doherty, 2010).

Sosyal medya bireyler ve işletmeler tarafından farklı amaçlar doğrultusunda kullanılmaktadır. Önemli olan nokta, iki tarafından bu platformlarının getirilerini olumlu yönde kullanabilmesidir. İşletmeler işe alım sürecini başarılı bir şekilde gerçekleştirmek istiyorlarsa, sosyal medyadaki kendileri hakkındaki algıyı da başarılı yönetmelidirler. İşletmeleri hakkında daha güvenilir ve gerçekçi bilgilerin verilmesi gerekmektedir. Potansiyel işgücünü oluşturan genç nüfus, aynı zamanda sosyal medya platformlarını da en etkin şekilde kullanan nüfus gücüdür (Öge vd., 2018). Dolayısıyla sosyal medyada işe alım sürecinde genç nüfus son derece önemli bir kitleyi oluşturmaktadır. Bu eksende çalışmanın araştırma kısmı, genç nüfusun çoğunlukta bulunduğu üniversite öğrencilerinin sosyal medyada iş arama süreçlerini irdelemektedir.

Araştırma Yöntemi

"Üniversite Öğrencilerinin İş Arama Süreçlerinde Sosyal Medya ve İletişim Stratejilerinin Rolü" adlı çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin iş arama süreçlerinde sosyal medya araçlarından faydalanma durumlarını incelemektir. Bu amaç doğrultusunda, çalışmanın araştırma kısmında iki aşamalı bir yöntem kullanılacaktır. Bu yöntemlerden ilkini literatür taraması oluştururken, ikinci yöntem ise yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşme yöntemidir.

Araştırmanın birinci aşamasında, literatürde sosyal medya ve sosyal medyanın işe alım süreçlerinde kullanım boyutu incelenecektir. Literatür taramasında son yıllarda yayınlanmış ulusal ve uluslararası makale, kitap vb. kaynaklar çerçevesinde gerçekleştirilecektir. Öncelikle, sosyal medya kavramı ve bu kavramın özellikleri, geleneksel medyadan farkı incelenecektir. Daha sonra sosyal medya araçlarının neler olduğu ve kullanım şekilleri aktarılacaktır. Aynı zamanda sosyal medya araçlarının işveren ve iş arayan kesimlere ne gibi avantajlar ve dezavantajlar sunduğu irdelenecektir. Bu araçların işe alım sürecinde ne şekilde kullanıldığını ele alan çalışmalar incelenecektir. Literatür taramasını sonucunda konu ile ilgili

mevcut teorik çerçeve gözler önüne serilecek ve araştırmanın ikinci aşamasına zemin hazırlanacaktır.

Araştırmanın ikinci aşamasında nitel bir veri toplama yöntemi olan yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşme tekniği gerçekleştirilecektir. Yarı yapılanmış derinlemesine görüşmenin amacı, sosyal medyada işe alım süreçlerine başvuran katılımcıların bu süreçteki düşünce ve deneyimlerini ortaya çıkarmaktır.

Yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşme, açık uçlu soruların planlı ve belirli bir şekilde katılımcıya yöneltilmesiyle gerçekleşmektedir. Bu teknik, araştırmacı ve katılımcı olmak üzere iki tarafın varlığından oluşmaktadır. Görüşme, yüz yüze gerçekleştirebileceği gibi telefon veya internet aracılığıyla da gerçekleşebilir. Burada önemli olan katılımcıların açık uçlu sorulara içtenlikle cevap vermesidir (Arksey & Knight, 1999). Derinlemesine görüşmeye katılacak katılımcılar, mezuniyet aşamasına yakın öğrencilerinden oluşacaktır. Derinlemesine görüşmenin 8-10 katılımcı ile gerçekleştirilmesi hedeflenmektedir.

Araştırma Soruları

Bu kapsamda çalışmanın araştırma sorusunu "Sosyal medya aracılığıyla kurulan iletişim, öğrencilerin iş bulma olasılıklarını arttırıyor mu?" şeklinde oluşturulmuştur. Çalışmada yöntem olarak, üniversite öğrencileri ile yarı yapılandırılmış formda derinlemesine görüşme yapılacaktır.

Bu çalışma, aşağıda yer verilen soruların cevaplarını incelemeyi amaçlamaktadır:

1. Üniversite öğrencileri iş arama süreçlerinde sosyal medya platformları ne gibi değişikliklere yol açmaktadır?

2. Üniversite öğrencileri işverenlerle sosyal medya aracılığıyla iletişim kurarken hangi noktalara dikkat etmekte ve hangi kriterler onların başvuru yapma kararını etkilemektedir?

3. Üniversite öğrencileri, bir kuruma başvuru yapmadan önce şirketin sosyal medya hesaplarında hangi unsurları göz önünde bulundurmakta ve bu unsurlar onların iş başvurusunda bulunmalarını nasıl etkilemektedir?

Bu araştırma sorularına aranan cevaplar çerçevesinde, çalışma sonucunda sosyal medya araçlarının işe alım süreçlerindeki kullanımının ne gibi etkilerinin olduğu ortaya çıkarılacaktır. Sosyal medyada işe alım süreçlerinin teorik ve uygulama ekseninde önem ve katkısının bir arada sunulması hedeflenmektedir.

Kaynakça

Akar, E. (2010). "Sanal Toplulukların Bir Türü Olarak Sosyal Ağ Siteleri – Bir Pazarlama İletişimi Kanalı Olarak İşleyişi", Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt:10, Sayı:1, ss.107-122.

Arksey, H. ve Knight, P. (1999). *Interview for social scientists.* Londra: Sage Publications.

Bulunmaz, B. (2011). "Otomotiv Sektöründe Sosyal Medyanın Kullanımı ve Fiat Örneği", Global Media Journal, Cilt:2, Sayı:3, ss.19-50.

Çalışkan, M., & Mencik, Y. (2015). Değişen Dünyanın Yeni Yüzü: Sosyal Medya. *Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi*, (50), 254-277.

Dabner, N.(2012). "Breaking Ground" in the Use of Social Media: A Case Study of a University Earthquake Response to Inform Educational Design with Facebook", Internet and Higher Education, Vol:15, No:1, pp.69-78.

Denizli, U. (2020). *İşe Alım Sürecinde Sosyal Ağ Siteleri ve İşveren Markası*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.

Doherty, R. (2010). Getting Social With Recruitment. Strategic HR Review. Volume 9, No 6, 11-15.

Erdal, M., Aydıntan, B. (2018), "Sosyal Medyada Personel Bulma ve Seçme- Kuşaklar Açısından Bir İnceleme", İşletme Araştırmaları Dergisi, 10(1), 728-744.

Erhan, E. (2017). İnsan Kaynakları Tedarikinde Sosyal Medyanın Rolü. *Ekonomi, İşletme ve Yönetim Dergisi: Sürekli Dergi, 1(1),* 53-63.

Edwards, R. ve Holland, J. (2013). *What is qualitative interviewing?* London: Bloomsbury Publishing.

Kaplan, A. M., & Haenlein, M. (2010). Users of the world, unite! The challenges and opportunities of Social Media. *Business Horizons*, 53(1), 59-68.

Kuss, D. J. ve Griffiths, M. D. (2011). Online social networking and addiction—a review of the psychological literature. *International Journal of Environmental Research And Public Health, 8*(9), 3528-3552.

Meikle, G. (2016). Social Media: Communication, Sharing and Visibility. Routledge, New York.

Nurata, Z. C. (2023). Sosyal Medyanın İşe Alım Süreçleri Üzerine Etkisi. *Dokuz Eylül Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi*, *24*(1), 27-46.

Öge, H. S., Alagöz, A., & Allahverdi, M. (2018). Sosyal Medya ve İşe Alım Süreci Üzerindeki Etkileri. , NEW TRENDS IN ECONOMICS AND ADMINISTRATIVE SCIENCES

Rosen, P.A., Solomon, S.J., McLarty, B.D., Esken, C.A. & Taylor E.C. (2018). The use of Twitter Profiles to Assess Personality and Hireability. *Journal of Managerial Issues,30*(2), 256-272

Tektaş, N. (2014). Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Ağları Kullanımlarına Yönelik Bir Araştırma. *Tarih Okulu Dergisi,* Sayı 17, 851-870.

Safko, L. ve Brake, D. K.(2009). The Social Media Bible, John Wıley & Sons Inc.,

Vural, Z. ve Bat, M. (2010). Yeni Bir İletişim Ortamı Olarak Sosyal Medya: Ege Üniversitesi İletişim Fakültesine Yönelik Bir Araştırma. *Journal of Yasar University*, 5(20).

Wazed, S.; Ng, E. (2015). College recruiting using social media: how to increase applicant reach and reduce recruiting costs. Strategic HR Review, 14(4), 135-141.

Yıldız, F. Z. ve Öztürk, D. G. (2020). Bir İşten Çıkarma Sebebi Olarak Sosyal Medya: Örnek Olay Çalışması. Süleyman Demirel Üniversitesi Vizyoner Dergisi, 11, 27, 555-572.

Yılmaz, P. (2016). Sosyal Medyanın İnsan Kaynakları Yönetiminde İşe Alım Süreci Üzerindeki Etkisi. *ABMYO Dergisi, 41*, 35-50.

GENÇ İŞSİZLİĞİ ETKİLEYEN TEMEL MAKROEKONOMİK UNSURLARA YÖNELİK BÖLGESEL BİR İNCELEME: TÜRKİYE ÖRNEĞİ

Zehra KİLLİK[21]
Barış KABLAMACI[22]

Özet

Günümüzde ülkeler arası ekonomik entegrasyonun artması neticesinde işsizlik sorunu küresel bir boyut kazanmış olup, Türkiye'de dahil olmak üzere artık neredeyse işsizlik sıkıntısı çekmeyen herhangi bir ülke kalmamıştır. Makro ve mikro düzeyde birçok bileşen gençlerin işgücü piyasası içerisinde yetişkinlere kıyasla daha kırılgan bir yapıya bürünmesine, dolayısıyla da işsizlik oranlarının 15-24 yaş grubu aralığında yer almakta olan bu genç nüfus içerisinde daha hızlı yükselmesine neden olmaktadır. Buna paralel olarak gerek küresel gerek bölgesel düzeyde yapılan çoğu araştırmada, genç işsizlik oranlarının senelerdir genel işsizlik oranlarının yaklaşık iki katı seviyesinde gerçekleştiği saptanmıştır. Genç işsizlik oranı yalnızca ülke düzeyinde değil, bölgesel düzeyde de farklılık gösteren bir göstergedir ve bölgeler arası genç işsizlik oranlarında oluşan eşitsizliğin giderilmesi toplumsal refahın yükselmesi açısından önem arz etmektedir. Aynı zamanda, genç işsizlik oranlarının bölgesel anlamda neden farklılaştığına yönelik sebeplerin tespit edilmesi, bu oranların daha hızlı ve etkin bir şekilde düşürülmesini sağlayacaktır. Bu gibi durumlar ise genç işsizlik sorununun yalnızca ülke düzeyinde değil, bölgesel düzeyde ayrıca ele alınması gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bu çalışmada, 2004-2020 dönemine ait veriler aracılığıyla Türkiye'de İBBS-2 düzeyi kapsamında belirlenen 26 bölge için temel makroekonomik faktörlerin genç işsizliği üzerindeki etkilerinin araştırılması amaçlanmaktadır. Çalışma kapsamında panel veri analizi yöntemi tercih edilmiş ve yıllık veriler kullanılmıştır. Yapılan analizde genç işsizlik oranı bağımlı değişken olarak ele alınmış olup, kişi başına reel GSYH, dışa açıklık oranı, net asgari ücret, tüfe bazlı reel efektif döviz kuru, 2008 ve 2018 finansal krizleri ve üniversite sayısı değişkenleri bağımsız değişkenler olarak kullanılmıştır. Analiz neticesinde, kişi başına reel gelir ve net asgari ücretin genç işsizlik oranına azaltıcı yönde etki ettiği, bu iki değişken dışında kalan diğer açıklayıcı değişkenlerin ise genç işsizlik oranına arttırıcı yönde bir etkide bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimler: Genç İşsizlik, Düzey-2 Bölgeleri, Panel Veri Analizi

A REGIONAL STUDY ON MAJOR MACROECONOMIC FACTORS AFFECTING YOUTH UNEMPLOYMENT: THE CASE OF TURKEY

Abstract

Today, as a consequence of increasing economic integration between countries, the unemployment problem has gained a global dimension, and there is almost no country left that does not suffer from unemployment, including Turkey. Many macro and micro-level components induce young people to have a more vulnerable structure in the labor market compared to adults, and therefore unemployment rates to rise more rapidly among the young population in the 15-24 age group. In parallel with this, in many studies conducted at global and regional levels, it has been determined that youth unemployment rates have been approximately twice the general unemployment rates for years. Youth unemployment rate is an indicator that also varies at the regional base, not only in a country base and eliminating the disparity in youth unemployment rates between regions is significant in terms of increasing social welfare. At the same time, identifying the reasons why youth unemployment rates differ regionally will enable these rates to be reduced more rapidly and effectively. Such situations reveal the necessity of addressing the youth unemployment problem not only at the country level but also at the regional level. This study aims to investigate the effects of main macroeconomic factors on youth unemployment for 26 regions determined within the scope of NUTS-2 level in Turkey, using data for the period 2004-2020. Within the scope of the study, panel data analysis method was preferred and annual data were used. In the analysis, the youth unemployment rate was taken as the dependent variable, and the variables of real GDP per capita, openness rate, net minimum wage, CPI-based real effective exchange rate, 2008 and 2018 financial crises and the number of universities were used as independent variables. As a result of the analysis, it was concluded that real income per capita and net minimum wage have a decreasing effect on the youth unemployment rate, while other explanatory variables except these two variables have an increasing effect on the youth unemployment rate.

Key Words: Youth Unemployment, Level-2 Regions, Panel Data Analysis

[21] Arş. Gör., İstanbul S. Zaim Üniversitesi, İşletme ve Yönetim Bilimleri Fakültesi, zehra.killik@izu.edu.tr
[22] Doç. Dr., İstanbul Üniversitesi, İktisat Fakültesi, bkablamaci@istanbul.edu.tr

Giriş

Türkiye'de uzun yıllardır süregelen işsizlik sorunu geçmiş yıllarda daha çok gelişmemiş ve gelişmekte olan ülkeler adına sorun teşkil ederken, artık gelişmiş ülkeler açısından da ciddi sorunlara yol açan bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Ülkelerin birbiri ile olan entegrasyonu neticesinde işsizlik sorunu küresel bir boyut kazanmış, dolayısıyla da günümüzde neredeyse işsizlik sıkıntısı çekmeyen herhangi bir ülke kalmamıştır. Yayınlanan geçmiş ve güncel verilere bakıldığında, son yıllarda işsizlik oranlarının oldukça yüksek seviyelerde gerçekleştiği ve bu durumun gittikçe kronik bir problem haline geldiği gözlemlenmiştir. Konu ile ilgili yapılmış pek çok araştırmada genel işsizlik oranlarından ziyade genç işsizlik oranlarında izlenen ciddi artışlar dikkat çekmektedir. Ülkelerin birçoğunda olduğu gibi, Türkiye'de de işsizlik oranlarındaki artıştan en yoğun etkilenen grup 15-24 yaş aralığında yer almakta olan genç kesimdir. Gençler bir ülke nüfusunun yeniliklere en hızlı ayak uydurabilen, en dinamik ve en yaratıcı kesimini temsil etmektedir. Böyle bir nüfus yapısına sahip olmak, ülke ekonomilerinin büyümelerini ve kalkınmışlık düzeylerini elbette pozitif anlamda etkileyecektir. Dolayısıyla, genç nüfusa sahip ülkeler genç işgücünün potansiyelinden yeteri kadar faydalanabildiği ve onlara yeterli istihdamı sağlayabildiği takdirde diğer ülkelere kıyasla daha avantajlı bir konuma ulaşabileceklerdir. Türkiye de genç ve dinamik nüfusa sahip ülkeler arasında yer almasına karşın, uygulanan yanlış ekonomi politikaları ve küresel sorunlar nedeniyle gençlere yeterli istihdamı sağlayamamış, bu durum ülkede genç işsizlik oranlarının oldukça yüksek seviyelere ulaşmasına neden olmuştur. Gençlerin yüksek işsizlik oranları ile karşı karşıya kalması bir yandan onları ekonomik, sosyal ve psikolojik açıdan birçok zorlukla mücadele etmek durumunda bırakırken, bir yandan da ülke ekonomilerinin geleceği açısından telafi edilemeyecek düzeyde hasarlar oluşturmaktadır. Buradan hareketle, ülkemiz refah düzeyinin temel belirleyicilerinden biri olan genç işsizlik sorunu toplumların geleceği açısından çeşitli yönleriyle ele alınması ve çözüme kavuşturulması zaruri bir meseledir.

İşsizlik oranları ülkeler arası olduğu kadar günümüzde bölgeler arası da farklılık sergileyen bir gösterge olarak karşımıza çıkmaktadır. Elhorst (2003), yaptığı bir çalışmada işsizlik oranlarını ülkeler arası incelemek yerine, bölgesel düzeyde ele almanın önemini vurgulamış ve bunu üç gerekçe ile açıklamıştır. Bunlardan ilki, ülkeler içerisinde tanımlanmış bölgelere ait işsizlik oranlarında, ülkelerin bizzat kendi işsizlik oranları arasında olduğu kadar büyük farklılıklar gözlemleniyor olmasıdır. Bir diğeri, çoğu makroekonomik çalışmanın işsizlik oranlarının ülke çapında gösterdiği değişime odaklanmış olması, bu vesileyle bölgesel farklılıkları irdeleyen çalışmaların yetersiz kalmasıdır. Son olarak ise, işsizlik oranlarındaki bölgesel farklılıkların giderilmesi milli gelirde artış yaratarak mevcut enflasyonist baskının hafiflemesini sağlayacak, böylelikle de refah düzeyi artış gösterecektir (Elhorst, 2003: 709-710). Bu doğrultuda, işsizliğin bölgesel düzeyde ele alınması önem arz etmektedir.

1999'da gerçekleştirilen Helsinki zirvesinde Türkiye'nin AB adaylığı açıklanmış ve bu gelişmenin ardından, Türkiye'de AB bölgesel politikalarına uyum kapsamında yapısal ve kurumsal reformlar hız kazanmıştır. Bu reformlar kapsamında hayata geçirilen en önemli yeniliklerden biri AB İstatistiki Bölge Birimleri Sınıflaması (İBBS) uygulamasının başlatılması olmuştur. İBBS'nin uygulamaya başlanması ile birlikte Türkiye'de düzey 1 kapsamında 12 bölge, düzey 2 kapsamında 26 bölge ve düzey 3 kapsamında 81 il tanımlanmıştır. İBBS sisteminin gelişiyle birçok makroekonomik ve sosyoekonomik göstergenin bölgeler arası gösterdiği değişimi değerlendirebilme, böylelikle de bölgelerin gelişmişlik düzeyleri arasında karşılaştırma yapılabilme imkânı elde edilmiştir. Bölge içinde veya bölgeler arasında gelişmişlik düzeylerinde oluşan farklılıkların azaltılması veya tamamen giderilmesi adına, çözüm geliştirme sürecinde bölgelerin hem sosyal hem de ekonomik açıdan sahip oldukları gelişmişlik seviyelerinin belli göstergeler aracılığıyla hesaplanması gerekliliği ortaya çıkmıştır. Türkiye'de Kalkınma Bakanlığı tarafından AB'nin ele aldığı sosyoekonomik göstergeler de göz önünde bulundurularak, Türkiye'nin iç yapısına

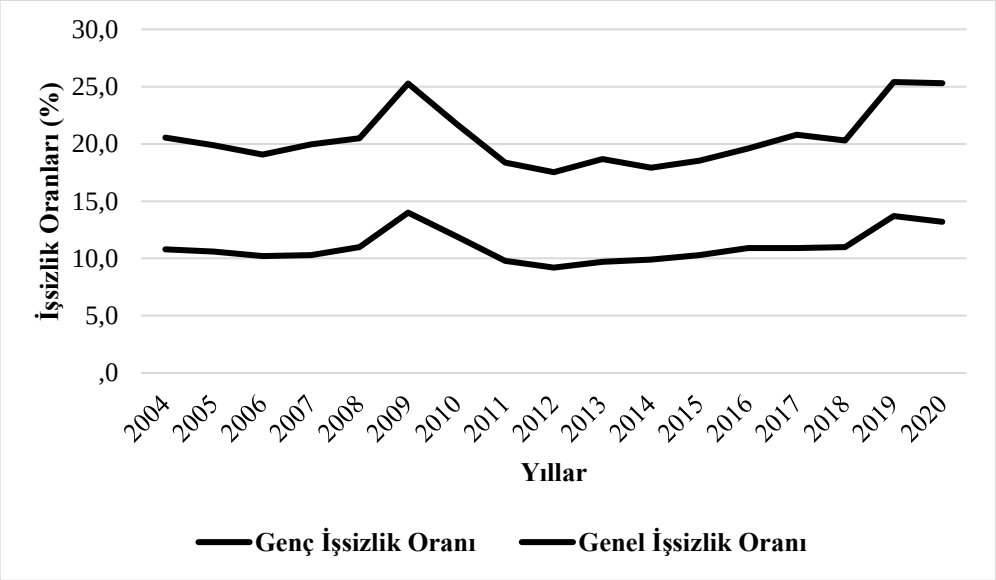
uygun sosyo-ekonomik göstergeler oluşturulmuştur (Ercan, 2017: 89-90). Bu çalışma kapsamında ise, oluşturulan göstergeler arasından genç işsizlik oranı göstergesi üzerine odaklanılmıştır.

Çalışmamızın temel amacı Türkiye İstatistiki Bölge Birimleri Sınıflaması 2. Düzey (İİBS-2) bölgeleri kapsamında temel makroekonomik faktörlerin genç işsizliği üzerindeki etki derecelerini ve yönlerini ekonometrik yöntemlerle araştırmak ve elde edilen bulgular ışığında bu soruna yönelik çözüm önerileri geliştirmektir.

1. Geçmişten Günümüze Türkiye'de Genç İşsizliği

Genç işsizliği geçmiş yıllardan günümüze değin, varlığını özellikle gelişmiş ülkelerde belirgin bir biçimde hissettiren bir olgu olmakla beraber, Türkiye için de hâlâ oldukça ciddi bir sorun teşkil etmektedir (Kuvvetli Yavaş, 2010: 51). 1980 yılında Türkiye'de ekonomi politikaları üzerinde yapılan köklü değişiklikler sebebiyle ithal ikamesine dayalı kalkınma politikası terk edilmiş ve ihracata dayalı kalkınma politikaları uygulanmaya başlanmıştır. Bu yapısal değişim süreci esnasında köyden kente göç hareketi de baş gösterince hem genel işgücü hem de genç işgücü piyasası bu olaylardan olumsuz etkilenmiştir. 1980'li yıllar sonrası uygulanan bu yanlış politikaların ardından, 1990'lı ve 2000'li yıllarda yaşanan ekonomik krizler genel ve genç işsizlik oranlarını bir hayli yukarıya çekmiştir (Tatar, 2019: 1). Türkiye'nin genç işsizlik konusunda sergilediği performans ve temel genç işgücü göstergeleri genel olarak diğer ülkelerle benzerlik göstermekte olup, genç işsizliği oranları genel işsizlik oranlarının üzerinde seyretmekte ve yıllar geçtikçe bu oranlarda bir iyileşme kaydedilememektedir (Karabıyık, 2009: 299).

Grafik 1: Genç ve Genel İşsizlik Oranları, Türkiye

Kaynak: TÜİK Veri Tabanı.

Grafik 1 Türkiye'de 2004-2020 periyodu kapsamında genel ve genç işsizlik oranlarını göstermektedir. Bu oranlar yıl bazlı olarak incelendiğinde, iki oran arasındaki farkın kriz yıllarında çok daha belirgin hale geldiği dikkat çekmektedir. 2008 krizinin etkisiyle 2009 yılında genel işsizlik oranı %14 olarak gerçekleşirken, genç işsizlik oranı %25,3 seviyesinde gerçekleşmiştir. Benzer şekilde, 2018 kur krizinin etkisiyle 2019 genel işsizlik oranı %13,7 iken, söz konusu yıla ait genç işsizlik oranı %25,4 olarak ölçülmüştür (TÜİK). Buradan hareketle, Türkiye'de kriz dönemlerinin olumsuz etkileri yetişkinlere kıyasla gençler üzerinde çok daha hissedilir seviyelerde gerçekleşmiştir.

Türkiye'de genç işsizlik oranlarının bölgesel olarak da farklılaştığını söylemiştik. Bölgeler arası farklı gelişmişlik düzeylerinin sebeplerini ve genç işsizlik oranlarındaki genel artışın

hangi bölgelerden kaynaklandığını tespit edebilmek açısından, genç işsizlik oranlarının bölgesel düzeyde incelenmesi önem arz etmektedir. Türkiye'de İBBS-2 kapsamında 2004-2021 zaman aralığını kapsayan, Türkiye'nin 26 alt bölgesine ait 15-24 yaş grubu genç işsizlik oranlarının birbirinden ne derece farklılaşabildiğini görebilmek amacıyla tablo 1 hazırlanmıştır.

Tablo 1: Türkiye'de Bölgesel Düzeyde Yıllara Göre Genç işsizliğinin Ulaştığı En Yüksek ve En Düşük Oranlar

Yıllar	İlgili Yıla Ait En Düşük Genç İşsizliği Oranı	İlgili Yıla Ait En Yüksek Genç İşsizliği Oranı
2004	**Bölge: TRA2** (Ağrı, Kars, Iğdır, Ardahan) **Oran: %,5,5**	**Bölge: TRB1** (Malatya, Elâzığ, Bingöl, Tunceli) **Oran: %39,8**
2005	**Bölge: TRA2** (Ağrı, Kars, Iğdır, Ardahan) **Oran: %7,6**	**Bölge: TRB1** (Malatya, Elâzığ, Bingöl, Tunceli) **Oran: %37,8**
2006	**Bölge: TRA1** (Erzurum, Erzincan, Bayburt) **Oran: %10,3**	**Bölge: TRB1** (Malatya, Elâzığ, Bingöl, Tunceli) **Oran: %31,8**
2007	**Bölge: TR82** (Kastamonu, Çankırı, Sinop) **Oran: %10,1**	**Bölge: TRB1** (Malatya, Elâzığ, Bingöl, Tunceli) **Oran: %33,4**
2008	**Bölge: TRA2** (Ağrı, Kars, Iğdır, Ardahan) **Oran: %11,7**	**Bölge: TRB1 (**Malatya, Elâzığ, Bingöl, Tunceli) **Oran: %29,6**
2009	**Bölge: TR83** (Samsun, Tokat, Çorum, Amasya) **Oran: %12,1**	**Bölge: TRB1** (Malatya, Elâzığ, Bingöl, Tunceli) **Oran: %34,6**
2010	**Bölge: TR83** (Samsun, Tokat, Çorum, Amasya) **Oran: %12,5**	**Bölge:TR81 (**Zonguldak, Karabük, Bartın) **Oran: %28,8**
2011	**Bölge: TR83** (Samsun, Tokat, Çorum, Amasya) **Oran: %10,8**	**Bölge: TR31** (İzmir) **Oran: %26,6**
2012	**Bölge: TRC2** (Şanlıurfa, Diyarbakır) **Oran: %8,9**	**Bölge: TRC3** (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) **Oran: %32,2**
2013	**Bölge: TR52** (Konya, Karaman) **Oran: %9,4**	**Bölge: TRC3** (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) **Oran: %30,2**

2014	**Bölge: TRA2** (Ağrı, Kars, Iğdır, Ardahan) **Oran: %5,9**	**Bölge: TRC3** (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) **Oran: %33,3**
2015	**Bölge: TRA2** (Ağrı, Kars, Iğdır, Ardahan) **Oran: %6,5**	**Bölge: TRC3** (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) **Oran: %35,5**
2016	**Bölge: TRA2** (Ağrı, Kars, Iğdır, Ardahan**)** **Oran: %10**	**Bölge: TRC3** (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) **Oran: %38,5**
2017	**Bölge: TR82** (Kastamonu, Çankırı, Sinop) **Oran: %11,4**	**Bölge: TRC3** (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) **Oran: %40,1**
2018	**Bölge: TRA2** (Ağrı, Kars, Iğdır, Ardahan) **Oran: %7,6**	**Bölge: TRC3** (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) **Oran: %37**
2019	**Bölge: TR52** (Konya, Karaman) **Oran: %16,4**	**Bölge:TRC3** (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) **Oran: %45,2**
2020	**Bölge: TR82** (Kastamonu, Çankırı, Sinop) **Oran: %15,8**	**Bölge: TRC3** (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) **Oran: %53,4**
2021	**Bölge: TR82** (Kastamonu, Çankırı, Sinop) **Oran: %13,1**	**Bölge: TRC3** (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) **Oran: %43,4**

Kaynak: TÜİK verilerinden derlenerek yazar tarafından oluşturulmuştur.

Tablo 1 Türkiye'de her yıl için oluşan en yüksek ve en düşük genç işsizlik oranlarını ve bu oranların hangi bölgelere ait olduğunu göstermektedir. 2004-2021 periyodu boyunca en yüksek genç işsizliğine sahip bölgeler arasında toplam 6 farklı bölgenin, en düşük genç işsizlik oranına sahip bölgeler arasında ise toplam 4 farklı bölgenin yer aldığı gözlemlenmiştir. Ele alınan bu zaman aralığında, TRA2 (Ağrı, Kars, Iğdır, Ardahan) bölgesi 7 defa, TR82 (Kastamonu, Çankırı, Sinop) bölgesi 4 defa, TR83 (Samsun, Tokat, Çorum, Amasya) bölgesi 3 defa, TR52 (Konya, Karaman) bölgesi 2 defa, TRA1 (Erzurum, Erzincan, Bayburt) bölgesi ve TRC2 (Şanlıurfa, Diyarbakır) bölgesi 1 defa olmak üzere en düşük genç işsizlik oranlarına sahip bölgeler olarak belirlenmiştir. En yüksek genç işsizliğine sahip bölgeler arasında ise TRC3 (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) bölgesi 10 defa, TRB1 (Malatya, Elâzığ, Bingöl, Tunceli) bölgesi 6 defa, TR81 (Zonguldak, Karabük, Bartın) ve TR31 (İzmir) bölgeleri 1'er defa yer almıştır. Söz konusu 26 bölge ve 18 yıllık zaman periyodu bir bütün olarak yorumlandığında ise tüm zamanların en düşük ve en yüksek genç işsizlik oranları sırasıyla; 2004 yılında %5,5 ile TRA2 (Ağrı, Kars, Iğdır, Ardahan) bölgesi için ve 2020 yılında %53,4 ile TRC3 (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) bölgesi için hesaplanmıştır. Hesaplanan bu oranlardan hareketle, Türkiye'de genç işsizlik oranlarında gözlenen yükselişlerin önüne geçebilmek adına, öncelikle en yüksek genç işsizliğe sahip bu dört bölgeye odaklanmak gerekmektedir. En yüksek genç işsizlik oranlarının gözlemlendiği bölgeler olan TRC3 (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt), TRB1 (Malatya, Elâzığ, Bingöl, Tunceli), TR81 (Zonguldak, Karabük, Bartın) ve TR31 (İzmir) bölgelerine yönelik genç istihdam politikaları geliştirildiği

ve kalkınmışlık düzeyini arttıracak yatırımlar söz konusu bölgeler üzerine yoğunlaştırıldığı takdirde, genç işsizlik oranlarında kayda değer bir iyileşme görülmesi muhtemeldir. Genç işsizlik oranlarında ülke çapında görülen genişlemenin temel kaynağı da bu bölgelerdeki yüksek genç işsizlik oranları olduğundan, dolaylı olarak ülke düzeyinde de genç işsizlik oranlarının düşürülmesi sağlanabilecektir. Özellikle TRC3 (Mardin, Batman, Şırnak, Siirt) bölgesinin 2012 yılından 2022 yılına kadar sürekli olarak en yüksek genç işsizlik oranına sahip bölge konumunda olması göz önünde bulundurulduğunda, ifade ettiğimiz diğer üç bölgeye kıyasla bu bölgedeki genç işsizlik oranlarının düşürülmesi toplam genç işsizlik oranlarının düşürülmesi açısından önem arz etmektedir.

2. Literatür Araştırması

Ulusal ve uluslararası literatür incelendiğinde, işsizliğin belirleyicileri üzerine yapılmış pek çok çalışmaya rastlamak mümkündür. Ancak literatür incelemesi aşamasında dikkat çeken durumlardan biri de şudur ki; yapılan çalışmaların büyük çoğunluğunun genel işsizlik üzerine ve ülke düzeyinde yapılmış olduğu gözlemlenmiş, bölgesel düzeyde genç işsizliğinin belirleyicileri üzerine yapılmış çalışmaların oldukça sınırlı sayıda kaldığı saptanmıştır. Bu çalışma boyunca uluslararası literatürde genç işsizlik üzerine bölgesel düzeyde yapılmış herhangi bir çalışmaya rastlanamamış, yapılanların ise ülkeler arası düzeyde yapılmış çalışmalar olduğu gözlemlenmiştir. Ulusal literatürde ise bölgesel düzeyde genç işsizliğini etkileyen faktörlerin araştırıldığı yalnızca dört çalışmaya rastlanmıştır. Didin Sönmez ve Özerkek (2018), yaptıkları çalışmada ele aldıkları makroekonomik ve demografik değişkenler aracılığı ile Türkiye'de İBBS-2 düzeyinde tanımlanan 26 bölge kapsamında genç işsizliğin nedenlerini araştırmışlardır. Çalışmada 2004-2013 yıllarına ait TÜİK'ten alınan bölgesel düzeyde yıllık genç işsizlik oranı, göreli kohort büyüklüğü (genç işgücünün işgücü içindeki payı), bölgesel açıklık oranı, enflasyon oranı ve kişi başına reel GSYH verileri kullanılmıştır. Genç işsizliğe sebep olan faktörler Arellano-Bond dinamik panel veri analizi yöntemi ile tahmin edilmiştir. Göreli kohort büyüklüğünün ve enflasyonun Türkiye'de bölgesel genç işsizliğini negatif yönde etkilediği fakat dışa açıklığın ve ekonomik büyümenin genç işsizliği üzerinde anlamlı bir etkisinin bulunmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Bu doğrultuda, Türkiye'de İBBS-2 düzeyinde ekonomik büyüme ve dışa açıklık oranının her bölge için yeterli istihdam fırsatları yaratamamış ve genç işsizliği azaltmada etkili olamamış olması çalışmanın önemli sonuçları arasında yer almaktadır. Biçimveren ve Topcu (2020), Türkiye için 2014-2019 dönemini ele alan, genç işsizliği etkileyen faktörleri ve bu faktörlerin cinsiyete göre değişip değişmediğini panel veri teknikleriyle inceleyen bölgesel bir çalışma yapmışlardır. Analiz sonuçlarına göre, bölgesel kişi başı gelirdeki artışların hem toplam genç işsizliği hem de cinsiyet bazlı genç işsizliği azaltıcı bir etkiye sahip olduğu saptanmıştır. Bölgelerin aldıkları göç oranındaki ve göreli kohort büyüklüğündeki artışın her üç kategorideki genç işsizliği de pozitif etkilediği tespit edilmiştir. Enflasyon oranındaki artışın genç kadın işsizliği üzerinde pozitif yönlü, genç erkek işsizliği üzerinde ise negatif yönlü bir etkiye sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. İlk evlenme yaşındaki artışın genç kadın işsizliğinde artışa yol açtığı, genç erkek işsizliğine ise tersi yönde etki ettiği belirlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda, genç işsizlik üzerinde etkisi araştırılan faktörlerin genç kadın işsizliği üzerindeki olumsuz etkisinin, genç erkek işsizliğine kıyasla daha güçlü olduğu anlaşılmıştır. Adıgüzel (2021), Türkiye için İBBS-2 düzeyi kapsamındaki 26 alt bölgeyi baz alarak, reel kişi başı gelir düzeyi, lisans ve ön lisans mezunu genç sayısı, ihracat, reel sanayi hasılası ve ruhsatı verilen inşaat yüzölçümü değişkenlerine ilişkin 2008 ve 2018 yılları arasındaki verileri kullanarak, bu değişkenlerin genç işsizliği üzerindeki etkilerini araştırmaya yönelik bir panel veri analizi gerçekleştirmiştir. Yapılan ekonometrik analiz sonucunda, inşaat yatırımlarının ve ihracatın genç işsizliği üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahip olmadığı ancak kişi başına gelir düzeyindeki ve sanayi hasılasındaki artışın genç işsizliği üzerinde anlamlı ve arttırıcı bir etkisi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmanın vurgulanması gereken sonuçlarından biri de yükseköğretim mezunu sayısı değişkenine ait katsayının pozitif olarak bulgulanması, dolayısıyla da yükseköğretim mezun sayısının artışının genç işsizliği arttıran bir faktör olarak

yorumlanmasıdır. Eren (2021), Türkiye'de 2004-2019 yıllarına ait bir veri seti ile İBBS-2 düzeyinde ele alınan 26 bölge kapsamında genç işsizliği etkileyen faktörleri belirlemek ve bu faktörlerin etkilerini ölçmek adına bir panel veri analizi yapmıştır. Çalışmada bağımlı değişken olarak genç işsizlik oranı yer alırken, reel GSYH, enflasyon oranı, sabit sermaye yatırımlarının GSYH içindeki payı ve kohort etkisi (genç işgücünün toplam işgücü içerisindeki payı) değişkenleri ise analiz için kurulan modele açıklayıcı değişkenler olarak eklenmiştir. Tahmin sonuçlarına göre, ekonomik büyümenin ve kohort etkisinin genç işsizliği üzerinde arttırıcı bir etkiye, sabit sermaye yatırımlarının GSYH içindeki payının ise azaltıcı bir etkiye sahip olduğu kanısına varılmıştır. Enflasyon oranının ise genç işsizliği üzerinde istatistiksel açıdan anlamlı bir etkisi olmadığı anlaşılmıştır. Bu dört çalışma dışında bölgesel genç işsizliği üzerine olmasa da farklı ülkeler kapsamında genç işsizliğinin belirleyicileri üzerine önemli sonuçlar ortaya koymuş pek çok çalışma mevcuttur. Kabakarlı ve Gür (2011), D'Ippolito (2011), İzgi (2012), Choudhry, Marelli ve Signorelli (2012), Tomić (2016), Sertkaya ve Okur (2016), Keskin (2017), Bayrak ve Tatlı (2018), Awad (2019), Bayır ve Şahin Kutlu (2019), Güvenoğlu ve Bayır (2020), Çelik ve Yazar Aslan (2021), Farzanegan ve Gholipour (2021), Mete (2021), Ozoeze (2021), Weerasiri ve Samaraweera (2021), Kabaloğlu, Konya ve Küçüksucu (2022), Arda (2022) yaptıkları çalışmalarda birbirinden farklı makroekonomik, sosyal ve demografik faktörleri ele alarak bu faktörlerin genç işsizliği üzerindeki etkilerini incelemişlerdir.

3. Veri Seti ve Yöntem

Çalışmada genç işsizlik oranı bağımlı değişken olarak yer alırken, kişi başına reel GSYH, dışa açıklık oranı, net asgari ücret, tüfe bazlı reel efektif döviz kuru ve üniversite sayısı açıklayıcı değişkenler olarak kullanılmıştır. Bölgesel dışa açıklık oranı verisi, ilgili bölgede yapılan toplam dış ticaretin bölgelerin nominal GSYH değerlerinin içindeki payı hesaplanarak elde edilmiştir ((İhracat+İthalat)/Nominal GSYH). TÜİK bölgesel ithalat ve ihracat değerlerini dolar cinsinden, bölgesel GSYH verilerini ise TL olarak yayınlamaktadır. Bu sebeple dışa açıklık verisi oluşturulurken TL cinsinden var olan nominal GSYH verisi, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası (TCMB) Elektronik Veri Dağıtım Sistemi (EVDS) tarafından ilgili yıllara ait sağlanan dolar/TL kuru dikkate alınarak düzeltilip o şekilde modele eklenmiştir. Dışa açıklık oranı haricinde bölgesel düzeyde TL fiyatları ile var olan diğer tüm veriler de ilgili yıllara ait güncel döviz kuru ile düzeltilerek, birim dönüşümlerinin yapılmasının ardından hesaplamalara ve modele dahil edilmiştir. Ayrıca, 2008 ve 2018 krizlerinin de genç işsizliği üzerindeki etkilerinin anlaşılması amacıyla modele açıklayıcı değişken olarak iki ayrı kukla değişken dahil edilmiştir. Çalışma kapsamında kullanılan değişkenlere ilişkin açıklamalar aşağıdaki tabloda yer almaktadır.

Çalışmada belirli bir zaman aralığını kapsayan ve belirli bir ülkeye ait 26 farklı bölge üzerinde bir inceleme yapılmak istendiğinden, ekonometrik yöntem olarak panel veri analizi tercih edilmiştir. Veriler yıllık frekansta kullanılmış olup üzerlerinde gerekli logaritmik dönüşümler yapıldıktan sonra modele dahil edilmişlerdir. Modelde yer alan değişkenlere ilişkin veri kısıtı nedeniyle analiz 2004-2020 yılları aralığı kapsamında gerçekleştirilebilmiştir. Bu çalışmada model tahmini için tesadüfi etkiler yöntemi tercih edildiğinden analiz edilecek regresyon denklemi bu yönteme göre kurulmuştur. Tesadüfi etkiler modeli aynı zamanda hata bileşenleri modeli olarak da bilinmektedir ve modelin bu ismi, içeresinde barındırdığı iki hata teriminden oluşan rassal hata bileşeninden gelmektedir (Gujarati, 2003:648). Kurulan modele yönelik oluşturulan regresyon denklemi aşağıda yer almaktadır.

Tablo 2: Değişkenlere İlişkin Açıklamalar

Değişkenler	**Değişkene İlişkin Açıklama**	**Beklenen İlişki**	**Veri Kaynağı**
lnyunr	Bölgesel genç işsizlik oranı (%) (15-24 yaş aralığı)	Bağımlı Değişken	TÜİK
lngdp	Bölgesel kişi başına reel GSYH ($)	Negatif	TÜİK
lnopen	Bölgesel dışa açıklık oranı (%)	Negatif veya Pozitif	TÜİK
lnetmw	Net asgari ücret ($) (Tüm bölgeler için ortak)	Negatif	Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Çalışma Genel Müdürlüğü
Crisis2008	2008 Krizi	Pozitif	-
Crisis2018	2018 Krizi	Pozitif	-
lnreexr	Tüfe bazlı reel efektif döviz kuru (Tüm bölgeler için ortak)	Pozitif	TCMB
lnuniv	Bölgesel üniversite sayısı	Pozitif	Yazar tarafından hesaplanmıştır

Model:

$$lnyunr_{it} = \beta_0 + \beta_1 lngdp_{it} + \beta_2 lnopen_{it} + \beta_3 lnnetmw_{it} + \beta_4 crisis2008_{it} + \beta_5 crisis2018_{it} + \beta_6 lnreexr_{it} + \beta_7 lnuniv_{it} + v_{it} \quad (1)$$

$$v_{it} = u_{it} + \mu_i \quad (2)$$

Oluşturulan modelde ele alınan veriler gerekli ön testlere tabi tutulduktan sonra tahmin edilmiştir. İlk etapta birim ve zaman etki sınaması yapılmış, ardından kullanılacak yöntemin tespiti için Hausman testi uygulanmıştır. Modele karar verildikten sonra modelde otokorelasyon, heteroskedasite ve yatay kesit bağımlılığı problemlerinin varlığı test edilmiştir. Sonuç olarak, modelde bu üç problemin de var olduğu saptandığından tahmin aşamasında bu üç varsayımdan sapmayı da dikkate alan Parks-Kmenta dirençli tahmincisi kullanılmıştır.

Sonuç

Bu çalışmada, belirlenen makroekonomik faktörlerin bölgesel genç işsizliği üzerindeki etkilerini gözlemlemek adına, Türkiye'nin İİBS-2 düzeyi kapsamında gösterilen 26 bölgesi üzerine Stata-18 paket programı yardımı ile panel veri analizi yapılmıştır. Edinilen bulgulara göre, kişi başı gelirde ve net asgari ücret düzeyinde meydana gelen %1'lik bir artış genç

işsizliğini sırasıyla %0.14 ve 0.10% azaltmaktadır. Ayrıca, büyüme oranı ile genç işsizlik oranı arasında tespit edilen bu negatif yönlü ilişkinin Okun Yasasını da destekler nitelikte olduğu görülmektedir. Dışa açıklık oranına dair katsayı pozitif tahmin edilmiş ve bu orandaki her %1'lik artış genç işsizliğini %0.09 oranında arttırmaktadır. Burada genç işsizliğindeki artışın, ithalatın nominal gelir içerisindeki payının ihracata kıyasla daha yüksek bir seviyede gerçekleşmesinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Dolayısıyla, bölgelerin ithalat düzeyleri düşürülerek dışa açıklık oranları da düşürülmelidir. Böylelikle bölgelerin ticari açıklık düzeylerinin azaltılması, genç işsizlik oranlarının düşürülmesi yönünde bir politika aracı olarak kullanılabilecektir. İthalat düzeyinin düşürülmesinin yanı sıra, ihracat düzeyinin ithalattaki düşüşten daha yüksek bir oranda arttırılması dışa açıklık oranını arttıracak olup, bu durumun dışa açıklık düzeyindeki artışa rağmen ihracat artışından kaynaklı olarak genç işsizliğinde düşüş yaratabileceği ihtimali de göz önünde bulundurulmalıdır. Tahmin edilebileceği üzere, 2007 yılında ABD'de patlak veren, etkisi Türkiye'de de derinden hissedilen 2008 küresel krizinin genç işsizliği üzerinde yukarı yönlü bir etkisi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. 2018 krizinin de çalışma kapsamında ele aldığımız bölgeler için genç işsizliği üzerinde pozitif bir etkiye sahip olduğu saptanmıştır. İki kriz dönemi arasında karşılaştırma yapacak olursak, 2018 krizinin bölgesel genç işsizliği üzerindeki etkisinin 2008 krizine oranla daha yüksek olduğunu görmekteyiz. Tüfe bazlı reel efektif döviz kurunda görülen %1'lik bir artışın genç işsizliği %0.38 oranında arttırdığı edinilen diğer bulgular arasındadır. Yani, Türk lirasının reel olarak değer kazanması genç işsizlik oranında bir yükselişe sebep olmaktadır. (Bilgin, 2004: 91) konu ile ilgili yaptığı bir çalışmasında burada da ulaşılan sonucu destekler nitelikte bir neticeye ulaşmış olup, ulusal paranın değerlendikçe ithalatı arttırdığı, bu durumun da işsizliğin artmasına yol açtığı sonucunu ortaya koymuştur. Dolayısıyla burada işsizlik artışına yol açan olgu, ulusal paranın değerlenmesi vasıtası ile ithalat artışının teşvik edilmesi ve ihracatı engelleyici faktörlerin ortaya çıktığı bir ortam oluşmasıdır. Reel efektif döviz kurundaki artışların ihracatı düşürücü etkisinden özellikle yerli üreticiler zarar göreceğinden, ihracatın azalması üretim kapasitesini yavaşlatarak genç işsizliği de arttıracaktır. Üniversite sayısında meydana gelen her %1'lik artış ise bölgesel genç işsizliğini %0.07 oranında yukarıya çekmektedir. Kullanılan bağımsız değişkenler arasında genç işsizliği üzerinde etki derecesi en yüksek faktörün tüfe bazlı reel efektif döviz kuru olması çalışmamızın dikkat çeken diğer bulguları arasında yer almaktadır. Özetle, tüm bağımsız değişkenlerin katsayıları beklenilen yönde, istatiksel olarak anlamlı ve iktisadi açıdan yorumlanabilir niteliktedir.

Ek Bilgi

Bu çalışma, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisadi Gelişme ve Uluslararası İktisat programı kapsamında Doç. Dr. Barış KABLAMACI danışmanlığında Zehra KİLLİK tarafından yürütülen "Temel Makroekonomik Faktörlerin Genç İşsizliği Üzerine Etkileri: Türkiye Üzerine Bölgesel Bir Analiz" başlıklı yüksek lisans tezi esas alınarak hazırlanmıştır.

Kaynakça

Adıgüzel, M. (2021). Türkiye'de Genç İşsizliği Etkileyen Faktörler. *Econharran,* 5 (8), 100-129.

Arda, B. (2022). Türkiye'de Reel Döviz Kuru Oynaklığının Genç İşsizliğe Etkisi. *Yüksek Lisans Tezi*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisat Ana Bilim Dalı İktisat Teorisi Bilim Dalı, İstanbul.

Awad, A. (2019). Economic Globalisation and Youth Unemployment: Evidence From African Countries. *International Economic Journal*, 33(2), 252–269.

Bayır, M., & Şahin Kutlu, Ş. (2019). Mesleki Eğitim ve Üniversite Eğitiminin Genç İşsizlik Üzerindeki Etkisi: Türkiye Üzerine Ampirik Bir Analiz. *Kafkas Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 10(20), 787-806.

Bayrak, R., & Tatlı, H. (2018). The Determinants of Youth Unemployment: A Panel Data Analysis of OECD Countries. *The European Journal of Comparative Economics*, 15(2), 231-248.

Bilgin, M. H. (2004). Döviz Kuru İşsizlik İlişkisi: Türkiye Üzerine Bir İnceleme. *Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (8), 80-94.

Choudry, M., Marelli, E., & Signorelli, M. (2012). Youth Unemployment Rate And İmpact Of FinancialCrises. *International Journal of Manpower*, 33(1), 76–95.

D'Ippolito, N. (2011). Youth Unemployment: The cases of Denmark and Italy. *Yüksek LisansTezi*, Copenhagen Business School Department of Economics, Danimarka.

Didin Sönmez, F., & Özerkek, Y. (2019). Türkiye'de Bölgesel Genç İşsizliğin Belirleyicileri. *Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 40(2), 297-318.

Elhorst, J. P. (2003). The Mystery of Regional Unemployment Differentials: Theoretical and Empirical Explanations. *Journal of Economic Surveys*, 17(5), 709-748.

Ercan, O. (2017). Türkiye'de Bölgesel Ticari Açıklık- İşsizlik İlişkisi: Düzey 2 Bölgeleri İçin Panel Veri Analizi. *Yüksek Lisans Tezi*, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisat Anabilim Dalı, Eskişehir.

Eren, E.G. (2021). Türkiye'de Bölgesel Düzeyde Genç İşsizliğin Ekonomik Belirleyicileri Üzerine Ekonometrik Bir Model Çalışması. *Yüksek Lisans Tezi*, Şırnak Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Şırnak.

Farzanegan, M. R., & Gholipour, H. F. (2021). Youth Unemployment and Quality Of Education In The MENA: An Empirical Investigation. In M. S. Ben Ali (Eds.), Economic development in the MENA region, New Perspectives on development in the Middle East and North Africa (MENA) Region, *Springer*, 65-84.

Gujarati, D.N. (2003). *Basic Econometrics*, 4. Edition, New York: McGraw Hill.

Güvenoğlu, H., & Bayır, M. (2020). Genç İşsizliği Etkileyen Faktörlere İlişkin Ampirik Bir Analiz. *Uluslararası İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 6(2), 19-36.

İzgi, B. B. (2012). Genç İşsizliği ve Eğitim İle Olan İlişkisi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(41), 295 310.

Kabaklarlı, E., & Gür, M. (2011). Türkiye'de Genç İşsizlik Sorunu ve Ekonomik Belirleyicilerin UzunDönem Eş Bütünleşme Analizi. *(Çevrimiçi)*, https://acikerisim.aku.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/11630/7371/Turkiye_de_Genc_Issizlik_Sorunu_ve Ekono.pdf?sequence=1&isAllowed=y , 1-16, 29.11.2023.

Kabaloğlu, G., Konya, S., & Küçüksucu, M. (2022). Gelişmiş ve Gelişmekte Olan Ülkelerde GençİşsizliğininEkonomik Belirleyicileri: Ampirik Bir Analiz. *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 11(4), 1430-1448. https://doi.org/10.33206/mjss.1056239

Karabıyık, İ. (2009). Avantaj ve Dezavantajları ile Genç İşsizliğinin Değerlendirilmesi. *Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 13(3-4), 293-320.

Keskin, A. (2017). Türkiye'de 1990'dan Günümüze Genç İşsizliğini Etkileyen FaktörlerinEkonometrik Analizi. *Yüksek Lisans Tezi*, Yalova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yalova.

Kuvvetli Yavaş, H. (2010). Türkiye' de Genç İşsizliği ve İstihdam Politikalarının Genç İşsizliğine Etkileri. *Yüksek Lisans Tezi*, Marmara Üniversitesi İktisat Anabilim Dalı İktisat Politikası Bilim Dalı, İstanbul.

Mete, E. (2021). Ekonomik Küreselleşme ve İşgücü Özgürlüğü Kapsamında Genç İşsizliği: Dinamik Panel Veri Analizi. *Business & Management Studies: An International Journal*, 9(3), 1012–1020.

Ozoeze, G. C. (2021). The Effect of Natıonal Minimum Wage Increase on Youth Unemployment in Nigerıa. *Yüksek Lisans Tezi*, İstanbul Aydın Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü İşletme Bölümü İşletme Yönetimi Programı, İstanbul.

Sertkaya, Y., & Okur, A. (2016). Türkiye'de Genç İşsizliğinin Belirleyicilerine Yönelik Ekonometrik Bir Analiz. *Ardahan Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 2(3), 155-168.

Tatar, F. (2019). Türkiye'de Genç İşsizlik: Genç İşsizler Üzerine Saha Çalışması. *Yüksek Lisans Tezi*, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisat Anabilim Dalı, Zonguldak.

Tomić, I. (2016). What drives youth unemployment in Europe?" *Radni materijali Ekonomskog instituta*, EIZ Working Papers, 5-41.

Topcu, M., & Biçimveren, L. (2020). Türkiye'de Bölgesel Genç İşsizlik: Belirleyiciler Cinsiyete Göre Değişken mi? *Journal of Economic Policy Researches* ,7(2), 51-67.

Weerasiri, A.R.P., & Samaraweera, G.R.S.R.C. (2021). Factors Influencing Youth Unemployment in Sri Lanka. *Asian Journal of Management Studies*, 1(1), 49-72.

Yazar Aslan, B., & Çelik, E. (2021). Genç İşsizliğinin Makroekonomik Belirleyicileri: Kırılgan Beş Ülke İçin Bir Panel Veri Analizi. *Uluslararası İşletme Bilimi ve Uygulamaları Dergisi*, 1(2), 20-34.

ALGORİTMİK ADALET: E-İŞE ALIM SÜREÇLERİNDE ADİL DEĞERLENDİRME

Emine GÜNDOĞMUŞ[23]

Genişletilmiş Özet

İnsan kaynakları, bir işletmenin en değerli varlıklarından biridir ve bilgi teknolojilerinin gelişmesiyle birlikte İnsan Kaynakları Yönetimi önemli bir dönüşüm geçirmiştir. Özellikle yapay zekâ, İKY'nin birçok alanında, özellikle de işe alım süreçlerinde, etkin bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır. Bu çalışmada, e-İşe Alım süreçlerinde yapay zekâ kullanımının adalet algısı üzerindeki etkilerinin kapsamlı bir şekilde incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın ilk aşamasında literatür taraması yapılacak ve mevcut durum ele alınacaktır. Araştırmanın ikinci aşamasında ise işe alımda yapay zekâ kullanan işe alımcılar ve yöneticiler ile mülakat yapılacak ve yapay zekanın işe alımda kullanılmasının ne tür adaletsizliklere sebep olduğu ya da olup olmadığı tespit edilecektir.

ALGORITHMIC FAIRNESS: FAIR EVALUATION IN E-RECRUITMENT PROCESSES

Abstract

This study aims to comprehensively examine the effects of artificial intelligence (AI) on perceptions of fairness in e-Recruitment processes. Human resource management has undergone a significant transformation with the advancement of information technologies, and AI, in particular, has become increasingly prevalent in recruitment processes. In this context, the potential of AI to provide objectivity in candidate evaluation and reduce human-induced biases is discussed. However, there are also some disadvantages associated with the use of AI in these processes, particularly the risk of algorithmic bias and lack of transparency, which complicate fair evaluation processes. The research will consist of two phases: In the first phase, a literature review will be conducted to evaluate the impact and ethical issues of current AI applications in recruitment processes. In the second phase, a qualitative research method will be employed, involving interviews with HR professionals and recruitment managers who use AI-based recruitment tools. These interviews will provide valuable insights into whether algorithmic fairness is achieved and whether AI-based decisions lead to unfair outcomes. Biases that arise from AI systems being trained on historical data can result in discrimination against certain groups, leading to unfair outcomes for candidates. The study aims to offer recommendations on how to ensure algorithmic fairness and contribute to the more transparent, fair, and effective use of AI in recruitment processes. Theoretical and practical suggestions will be developed to promote the fairer use of AI in human resource management.

Giriş

Elektronik işe alım ve seçim, her türlü iş ilanının yayınlanması, başvuruların değerlendirilmesi ve iş görüşmelerinin çevrimiçi platformlarda yapılarak çalışanların internet aracılığıyla işe alınmasını kapsayan bir süreçtir (Heery ve Noon, 2001). Sosyal medya ve profesyonel ağlar, modern işe alım süreçlerinde kritik bir rol oynamaktadır. Örneğin, LinkedIn gibi platformlar, işverenlerin potansiyel adaylara ulaşmasını ve onların profesyonel profillerini değerlendirmesini kolaylaştırmaktadır. Yapay zekâ, bu süreçlerde farklı sosyal ağlardan elde edilen yapılandırılmamış verilerin analiz edilmesine olanak tanımakta ve adayların bilgi ve becerileri ile şirketlerin ihtiyaçları arasındaki uyumu ölçebilmektedir (Pasat ve Vasilescu, 2019). Modern işe alım uzmanları, potansiyel çalışanlarla doğrudan ve samimi bir diyalog kurmak, her birinin özel ihtiyaçlarına ve beklentilerine cevap vermek istemektedir. İşe alımda yeni teknolojilerin uygulanması; işe alım maliyetlerini, işe alım süresini ve çalışan devir hızını azaltmaya yardımcı olmak için bilgisayar destekli tarama görüşmeleri ve istatistiksel tahminler sunmaktadır (Smith ve Rupp, 2004). Yapay zekâ ise işe alım sürecinin verimliliğini artırarak daha fazla adayın değerlendirilebilmesine olanak tanımaktadır. Bu durum yapay zekanın işe alımda hızlı ve yaygın bir şekilde benimsenmesine olanak sağlamıştır (Von Krogh, 2018; Malik vd., 2020; Opitz vd., 2022; Vrontis vd., 2022).

Yapay zekanın işe alım süreçlerinde kullanılması, bir dizi avantaj sunmaktadır. İlk olarak, yapay zekâ, adayların değerlendirilmesinde objektiflik sağlayarak insan kaynaklı önyargıları

[23] Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Medipol University, egundogmus@medipol.edu.tr

azaltma potansiyeline sahip olduğu düşünülmektedir (Albert, 2019; Bao ve Huang, 2022; Bai vd., 2022; Li vd., 2020; Agan vd., 2023). Ayrıca, yapay zekâ tabanlı araçlar, büyük miktarda başvuruyu hızlı bir şekilde işleyerek işe alım sürecini hızlandırmaktadır (Albert, 2019; Beneduce, 2020; Allal-Cherif, O. vd., 2021). Maliyet etkinliği de bir diğer önemli avantajdır. Yapay zekâ, manuel süreçlere kıyasla daha düşük maliyetlerle daha yüksek verimlilik sağlamaktadır (Sivertzen vd., 2013; Albert, 2019; Beneduce, 2020). Örneğin, otomatikleştirilmiş tarama araçları, bazı sosyal ağlarda adayların özgeçmişlerini belirli anahtar kelimelere göre değerlendirerek insan emeğini azaltmaktadır (Faliagka vd., 2012). Bununla birlikte, yapay zekanın işe alım süreçlerindeki kullanımı bazı dezavantajları da beraberinde getirmektedir. En önemli endişelerden biri, algoritmik önyargıdır (Crawford 2019; Houser, 2019; Shrestha vd., 2019; Tambe vd., 2019; Vassilopoulou vd., 2022; Min, 2023). Yapay zekâ sistemleri, geçmiş veriler üzerine eğitildiğinden, bu verilerde mevcut olan önyargıları sürdürebilmektedir (Chichester Jr ve Gifen 2019). Örneğin, Amazon'un geliştirdiği bir işe alım aracı, erkek adayları sistematik olarak tercih eden bir algoritma oluşturmuştur (Kodiyan 2019). Ayrıca, yapay zekanın şeffaflık eksikliği adayların ve işverenlerin karar süreçlerini tam olarak anlamalarını zorlaştırmaktadır. Yapay zekâ destekli bir sistem bir adayı reddettiğinde, bu reddetmenin altında yatan nedenler kolayca anlaşılamayabilir ve bu da adalet ve hesap verebilirlik ilkeleriyle ilgili endişeleri artırabilmektedir (Amodei vd., 2016). Veri gizliliği de bir diğer önemli konudur. Adayların kişisel verilerinin korunması ve bu verilerin nasıl kullanıldığı konusunda endişeler bulunmaktadır. Örneğin şirketlerin geçmiş adaylar hakkında bilgi tutmasına izin vermeyen yasalar çıkarılırsa, özellikle bu aday havuzunu çıkarmak için oluşturulmuş yapay zekâ araçlarının sınırlı bir değeri olacağı düşünülmektedir (Canhoto ve Clear, 2020). İyi bir yapay zekâ aracı geliştirmede önemli faktörlerden birinin verilerin kullanılabilirliğine ve ihtiyaç duydukları kaynakların güvenliğine bağlı olduğu düşünülmektedir (Saju vd., 2021).

Yapay zekâ temelli işe alım süreçleri, hız, verimlilik ve objektiflik gibi birçok önemli avantaj sunmaktadır; ancak bu teknolojinin kullanımıyla birlikte ortaya çıkan bazı zorluklar, süreçlerin adaletli ve şeffaf bir şekilde yürütülmesi konusunda ciddi endişelere yol açmaktadır. Özellikle, yapay zekâ sistemlerinin geçmiş verilerle eğitilmesi sonucu oluşan algoritmik önyargılar, adil bir işe alım süreci sağlamayı zorlaştırabilir ve belirli gruplar üzerinde ayrımcılığa neden olabilir. Ayrıca bu zorluklar, yapay zekâ sistemlerinin bilinçsiz önyargıları pekiştirme riskini de artırmaktadır. Bu bağlamda, algoritmik adaletin sağlanması, yapay zekâ sistemlerinin tarafsız ve adil kararlar almasını garanti altına alarak, işe alım süreçlerinin eşitlikçi bir şekilde yürütülmesini sağlamak için kritik bir gereklilik haline gelmiştir.

Son yıllarda, algoritmalar insan karar alma süreçlerini desteklemek için giderek daha fazla uygulanmaya başlamıştır (Robert vd., 2020). Bu, özellikle işe alım süreçlerinde kritik bir öneme sahiptir, çünkü yanlış kararlar adayların kariyerlerini olumsuz etkileyebilmektedir (Gonzalez vd., 2019). Literatürde, yapay zekanın azınlık gruplara karşı önyargılı olabileceğini gösteren birçok örnek bulunmaktadır (Datta vd., 2015; Buolamwini ve Gebru, 2018; Dastin, 2022; Räz, 2022). Örneğin, 2015 yılında yapılan bir araştırma, Google'ın reklam sisteminin yüksek maaşlı iş ilanlarını erkeklere kadınlardan daha sık gösterdiğini ortaya koymuştur (Datta vd., 2015). ABD ceza adalet sisteminde yaygın olarak kullanılan COMPAS risk değerlendirme aracı ise siyah sanıklar için tekrar suç işleme riskinin, beyaz sanıklara kıyasla daha fazla olduğunu tahmin etme eğilimindeydi (Räz, 2022). Bu tür örnekler, yapay zekanın bilinçsiz önyargıları sürdürebileceğini ve adil bir değerlendirme süreci sağlamanın zorluklarını göstermektedir.

Yapay zekanın işe alımda kullanılması, bir dizi etik sorunu da beraberinde getirmektedir. İlk olarak, şeffaflık eksikliği, yapay zekâ sistemlerinin karar alma süreçlerinin anlaşılmasını zorlaştırmaktadır (Chen, 2023). Bu durum, adayların ve işverenlerin yapay zekanın nasıl kararlar aldığı konusunda belirsizlik yaşamasına neden olmaktadır. İkinci olarak, veri gizliliği

endişeleri, adayların kişisel bilgilerinin nasıl kullanıldığı konusunda soru işaretleri yaratmaktadır (Canhoto ve Clear, 2020). Üçüncü olarak, yapay zekanın önyargıları artırma potansiyeli, işe alım süreçlerinde adaleti tehlikeye atabilmektedir (Chichester Jr ve Gifen 2019; Varsha, 2023). Bu sorunların çözümü için yapay zekanın sistemlerinin sürekli izlenmesi ve denetlenmesi gerekmektedir (Upadhyay ve Khandelwal, 2018).Literatür incelendiğinde ise işe alımda kullanılan yapay zekâ uygulamalarının ne tür adaletsizliklere sebep olduğuna dair çeşitli örnekler bulunmaktadır:

1. **Google Reklam Sistemi (2015):** Carnegie Mellon Üniversitesi ve Uluslararası Bilgisayar Bilimleri Enstitüsü'nden araştırmacılar, Google'ın reklam sistemini incelediklerinde, yüksek maaşlı iş ilanlarının erkeklere kadınlardan daha sık gösterildiğini tespit etmişlerdir. Bu ayrımcılığın kasıtlı olmadığına dair bir kanıt bulunmasa da algoritmaların tıklama oranı optimizasyonundan kaynaklandığı düşünülmektedir (Datta vd. 2015).

2. **Facebook STEM Reklamları (2018):** London Business School ve MIT Sloan School of Management'tan araştırmacılar, Facebook'un STEM alanlarında iş fırsatlarını tanıtan reklamları nasıl sunduğunu incelemişlerdir. Elde edilen sonuçlar, kadınlara bu reklamların erkeklere kıyasla daha az gösterildiğini ortaya koymuştur (Lambrecht ve Tucker, 2018). Bunun nedeni, kadınların reklam göstermenin daha pahalı olduğu değerli bir demografik grup olmasıydı.

3. **Amazon İşe Alım Aracı (2014):** Amazon, doğal dil işleme ve makine öğrenimini kullanarak iş başvuru sahiplerinin özgeçmişlerini inceleyen bir araç geliştirmiştir. Ancak, araç erkek adayları sistematik olarak tercih etmeye başlamıştır. Bunun nedeni, sistemin çoğunlukla erkek çalışanların özgeçmişleri üzerine eğitilmesiydi. Algoritma, kadınlarla ilişkili terimler veya deneyimler içeren özgeçmişleri sürekli olarak geri plana atmış; bu durum, kadın adaylara karşı sistematik ayrımcılığa yol açarak nitelikli kadınların işe alım sürecinde ilerlemesini zorlaştırmıştır. Bu keşif, Amazon'u aracı geri çekmeye ve tarafsız olacak yeni algoritmalar tasarlamaya yönlendirmiştir (Dastin, 2022).

Araştırmanın Yöntemi

Bu çalışmanın amacı, e-İşe Alım süreçlerinde yapay zekâ kullanımının adalet algısı üzerindeki etkilerini ve bu süreçlerde karşılaşılan algoritmik adalet ve etik sorunları incelemektir. Bu amaç doğrultusunda, araştırma iki aşamalı bir yöntemle gerçekleştirilecektir: **(1)** Literatür taraması ve **(2)** nitel veri toplama (mülakatlar).

1. Literatür Taraması

Araştırmanın ilk aşamasında, literatürde yapay zekanın işe alım süreçlerinde kullanımı ve bu süreçlerde ortaya çıkan algoritmik adalet ve etik sorunlar incelenecektir. Literatür taraması, son beş yıl içinde yayınlanmış akademik makaleler, kitaplar, konferans bildirileri ve ilgili diğer yayınlar üzerine odaklanacaktır. Bu tarama hem ulusal hem de uluslararası kaynakları kapsayacak şekilde geniş bir perspektifte gerçekleştirilecektir. Özellikle, yapay zekanın işe alım süreçlerinde nasıl kullanıldığını, bu teknolojinin adalet algısını nasıl etkilediğini ve ortaya çıkan etik sorunları ele alan çalışmalar incelenecektir.

Literatür taramasının bulguları, mevcut teorik çerçeveyi oluşturacak ve araştırmanın ikinci aşamasında kullanılacak olan mülakat sorularının geliştirilmesine katkıda bulunacaktır. Literatürde elde edilen veriler, yapay zekanın işe alım süreçlerinde nasıl uygulandığını ve bu süreçlerin adalet ve etik açısından nasıl değerlendirildiğini anlamak için temel teşkil edecektir.

2. Nitel Veri Toplama: Mülakatlar

Araştırmanın ikinci aşamasında, nitel veri toplama yöntemi olarak derinlemesine mülakatlar kullanılacaktır. Mülakatlar, işe alım süreçlerinde aktif rol alan İK yöneticileri, işe alım uzmanları ve yapay zekâ tabanlı işe alım araçlarını kullanan profesyonellerle gerçekleştirilecektir. Katılımcıların deneyimlerini, görüşlerini ve yapay zeka kullanımına

yönelik yaklaşımlarını derinlemesine anlamak amacıyla yarı yapılandırılmış mülakat formu kullanılacaktır.

Mülakatlarda odaklanılacak temel araştırma soruları şunlardır:

1. İşe alımcılar, işe alım aşamasında karar verirken yapay zekanın aldığı kararları ne derece uyguluyorlar?

2. Algoritmik adaletsizlik veya önyargı, işe alım sektöründe yapay zekanın uygulanmasını ne ölçüde engellemektedir?

Örneklem ve Katılımcı Seçimi: Mülakatlar için seçilecek katılımcılar, farklı sektörlerden ve çeşitli büyüklükteki organizasyonlardan gelen, yapay zekâ tabanlı işe alım süreçlerine doğrudan katılımı olan profesyonellerden oluşacaktır. Örneklem seçimi, işe alım süreçlerindeki çeşitli perspektifleri yansıtacak şekilde amaçlı örnekleme yöntemi ile gerçekleştirilecektir. Mülakatlar, doygunluk noktasına ulaşılana kadar devam edecektir, bu da genellikle 10-15 katılımcı ile gerçekleştirilen mülakatlarla sağlanabilir.

Veri Analizi: Toplanan nitel veriler, tematik analiz yöntemi kullanılarak analiz edilecektir. Tematik analiz, mülakatlardan elde edilen verileri kodlamak, belirli temalar ve alt temalar oluşturmak ve bu temalar arasında ilişkiler kurmak için etkili bir yöntemdir. NVivo veya MAXQDA gibi nitel veri analiz yazılımları, bu sürecin yönetiminde kullanılacaktır. Verilerin analizi, literatürde elde edilen bulgularla karşılaştırılacak ve bu süreçte yapay zekanın işe alım süreçlerindeki rolü ve adalet algısı üzerindeki etkisi daha derinlemesine değerlendirilecektir.

Bu iki aşamalı araştırma yöntemi, yapay zekanın işe alım süreçlerindeki uygulanabilirliğini, adalet ve etik sorunlarını bütüncül bir şekilde ele almayı hedeflemektedir. Bu çalışma, yapay zekanın insan kaynakları yönetiminde nasıl daha adil ve etkili bir şekilde kullanılabileceğine dair önemli bulgular sunmayı amaçlamaktadır.

Hedeflenen Katkılar

Bu çalışma, yapay zekâ teknolojilerinin işe alım süreçlerinde kullanımının adalet algısı üzerindeki etkilerini ortaya koyarak hem teorik hem de pratik anlamda önemli katkılar sunmayı hedeflemektedir. İlk olarak, mevcut literatürdeki boşlukları doldurarak, yapay zekânın işe alım süreçlerinde nasıl kullanıldığını ve bu süreçlerin adalet ve etik açısından nasıl değerlendirildiğini kapsamlı bir şekilde ele alacaktır. Bu bağlamda, yapay zekânın işe alım süreçlerinde potansiyel önyargıların ve adaletsizliklerin nasıl ortaya çıktığına dair derinlemesine bir anlayış geliştirilmesi amaçlanmaktadır. İkinci olarak, mülakatlar yoluyla elde edilecek nitel veriler, yapay zekânın gerçek dünyadaki işe alım süreçlerinde nasıl algılandığını ve uygulandığını anlamamıza yardımcı olacaktır. Bu hem İK profesyonellerinin hem de organizasyonların yapay zekânın uygulamalarını daha bilinçli bir şekilde değerlendirmelerine olanak tanıyacaktır.

Ayrıca, bu çalışmanın bulguları, yapay zekânın işe alım süreçlerinde kullanımını optimize etmek için gereken stratejilerin ve politikaların geliştirilmesine katkıda bulunabilir. Özellikle algoritmik adaletin sağlanması ve önyargıların minimize edilmesi konusunda pratik öneriler sunularak, daha adil ve şeffaf işe alım süreçlerinin oluşturulması hedeflenmektedir. Çalışma, aynı zamanda yapay zekâ uygulamalarının etik boyutlarına dair farkındalığı artırarak, organizasyonların bu teknolojiyi kullanırken karşılaşabilecekleri etik sorunları proaktif bir şekilde yönetmelerine yardımcı olabilir. Bu bağlamda mevcut çalışma, yapay zekâ tabanlı işe alım süreçlerinin daha adil, şeffaf ve etkili bir şekilde uygulanabilmesi için hem akademik camia hem de uygulayıcılar için değerli bir kaynak olacaktır. Sonuç olarak, bu araştırma, yapay zekânın insan kaynakları yönetiminde daha etik ve adil bir şekilde nasıl kullanılabileceğine dair yeni perspektifler sunmayı amaçlamaktadır.

Kaynakça

Agan, A. Y., Davenport, D., Ludwig, J., & Mullainathan, S. (2023). Automating automaticity: How the context of human choice affects the extent of algorithmic bias (No. w30981). National Bureau of Economic Research.

Albert, E.T. (2019), "AI in talent acquisition: a review of AI-applications used in recruitment and selection", Strategic HR Review, Vol. 18 No. 5, pp. 215-221. https://doi.org/10.1108/SHR-04-2019-0024

Amodei, D., Olah, C., Steinhardt, J., Christiano, P., Schulman, J., & Mané, D. (2016). Concrete problems in AI safety. arXiv preprint arXiv:1606.06565. https://doi.org/10.48550/arXiv.1606.06565

Allal-Cherif, O., Yela Aranega A., Castano Sanchez R. (2021). Intelligent recruitment: How to identify, select, and retain talents from around the world using artificial intelligence . Technological Forecasting & Social Change. 169 (2021) 120822. https://doi.org/10.1016/j.techfore.2021.120822

Bai, B., Dai, H., Zhang, D. J., Zhang, F., & Hu, H. (2022). The impacts of algorithmic work assignment on fairness perceptions and productivity: Evidence from field experiments. Manufacturing & Service Operations Management, 24(6), 3060-3078.

Bao, Z. & Huang, D. (2022). Can Artificial Intelligence Improve Gender Equality? Evidence from a Natural Experiment. Available at SSRN: https://ssrn.com/abstract=4202239.

Beneduce, G. (2020). Artificial intelligence in recruitment: just because it's biased, does it mean it's bad? NOVA—School of Business and Economics.

Buolamwini, J., & Gebru, T. (2018). Gender Shades: Intersectional Accuracy Disparities in Commercial Gender Classification. Proceedings of Machine Learning Research, 81.

Canhoto, A., & Clear, F. (2020). Artificial intelligence and machine learning as business tools: A framework for diagnosing value destruction potential. Business Horizons, 63(2), 183e193.

Chen, Z. (2023). Ethics and discrimination in artificial intelligence-enabled recruitment practices. Humanities and Social Sciences Communications. 2023; 10(1): 1-12. https://doi.org/10.1057/s41599-023-02079-x

Chichester M.A Jr, & Giffen J.R. (2019). Recruiting in the robot age: examining potential EEO implications in optimizing recruiting through the use of artifcial intelligence. Michigan Bar Journal, 36(10):1–3.

Crawford, Kate vd., (2019). AI Now 2019 Report. New York: AI Now Institute.

Dastin, J. (2022). Amazon Scraps Secret AI Recruiting Tool That Showed Bias against Women. In Ethics of Data and Analytics. https://doi.org/10.1201/9781003278290-44

Datta, Amit, Michael Carl Tschantz, & Anupam Datta. (2015). Automated Experiments on Ad Privacy Settings. Privacy Enhancing Technologies 92-112.

Faliagka, E., Tsakalidis, A., Tzimas, G., (2012). An integrated e-recruitment system for automated personality mining and applicant ranking. Int. Res. 22 (5), 551–568, 10.1108/10662241211271545.

Gonzalez, M. F., Capman, J. F., Oswald, F. L., Theys, E. R., & Tomczak, D. L. (2019). Where's the IO?. Artificial intelligence and machine learning in talent management systems. Personnel Assessment and Decisions. 2019; 5(3): 5. https://doi.org/10.25035/pad.2019.03.005

Heery, E., & Noon, M. (2001). A Dictionary of Human Resource Management. Oxford, Oxford University Press, 112.

Houser, K. A. (2019). Can AI Solve the Diversity Problem in the Tech Industry: Mitigating Noise and Bias in Employment Decision-Making. Stan. Tech. L. Rev., 22, 290.

Kodiyan, A. (2019). An overview of ethical issues in using AI systems in hiring with a case study of Amazon's AI based hiring tool. November 18.

Lambrecht, A., & Catherine T. (2019). Algorithmic Bias? An Empirical Study of Apparent Gender-Based Discrimination in the Display of STEM Career Ads. Management Science 2966-2981.

Li, D., Raymond, L.R., &, Bergman, P. (2020). Hiring as exploration." National Bureau of Economic Research No. w27736.

Malik, A., Srikanth, N. R., & Budhwar, P. (2020). Digitisation, artificial intelligence (AI) and HRM. *Human Resource Management: Strategic and International Perspectives*, 88.

Min, A. (2023). Artificial Intelligence And Bias: Challenges, Implications, and Remedies. Journal of Social Research. Vol.2, No.11, October 2023. http://ijsr.internationaljournallabs.com/index.php/ijsr

Opitz, S., Sliwka, D., Vogelsang, T. & Zimmermann, T. (2022). The Targeted Assignment of Incentive Schemes." Available at SSRN: https://ssrn.com/abstract=4077778.

Pasat, A., & Vasilescu, C. (2019). Novel artificial intelligence technologies for enhanced recruitment campaigns using social media. The international scientific conference elearning and software for education, 3(2019), 232–239. 10.12753/2066-026X-19- 169.

Räz, T. (2022). COMPAS: on a pathbreaking debate on algorithmic risk assessment. Forensische Psychiatrie, Psychologie, Kriminologie, 16(4). https://doi.org/10.1007/s11757-022-00741-9

Robert, L. P., Pierce, C., Marquis, L., Kim, S., & Alahmad, R. (2020). Designing fair AI for managing employees in organizations: A review, critique, and design agenda. Human–Computer Interaction, 35(5–6), 545–575.

Saju, M.D., Oswal, N. & Ateeq, K. (2021), "Artificial intelligence (AI): bringing a new revolution in human resource management (HRM)", Grenze International Journal of Engineering and Technology, Vol. 7, pp. 211-218.

Shrestha, Y. R., Ben-Menahem, S. M., & Von Krogh, G. (2019). Organizational decision-making structures in the age of artificial intelligence. California Management Review, 61(4), 66-83.

Smith, A.D., & Rupp, W.T., (2004). Managerial challenges of e-recruiting: extending the life cycle of new economy employees. Onl. Info. Review 28 (1), 61–74. https://doi.org/ 10.1108/14684520410522466.

Sivertzen, A.M., Nilsen, E.R., Olafsen, A.H., (2013). Employer branding: employer attractiveness and the use of social media. J. of Prod. & Br. Manage. 22 (7), 473–483, 10.1108/JPBM-09-2013-0393.

Tambe, P., Cappelli, P., & Yakubovich, V. (2019). Artificial intelligence in human resources management: Challenges and a path forward. California Management Review, 61(4), 15-42.

Upadhyay, A. K., & Khandelwal, K. (2018) Applying artificial intelligence: implications for recruitment. Strategic HR Review. 2018; 17(5): 255-258. https://doi.org/10.1108/SHR-07- 2018-0051.

Varsha, P. S. (2023). How can we manage biases in artificial intelligence systems–A systematic literature review. International Journal of Information Management Data Insights. 3(1): 100165. https://doi.org/10.1016/j.jjimei.2023.100165

Vassilopoulou, J., Kyriakidou, O., Özbilgin, M. F., & Groutsis, D. (2022). Scientism as illusion in HR algorithms: Towards a framework for algorithmic hygiene for bias proofing. Human Resource Management Journal.

Von Krogh, G. (2018). Artificial intelligence in organizations: New opportunities for phenomenon-based theorizing. *Academy of Management Discoveries*.

Vrontis, D., Christofi, M., Pereira, V., Tarba, S., Makrides, A., & Trichina, E. (2022). Artificial intelligence, robotics, advanced technologies and human resource management: a systematic review.*The International Journal of Human Resource Management*,*33*(6), 1237-1266.

YAPAY ZEKA TEMELLİ İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİ UYGULAMALARI SİSTEMATİK LİTERATÜR TARAMASI VE BİBLİYOMETRİK BİR İNCELEME

Meryem AYBAS[24]

Özet

Yapay zekânın artan önemiyle birlikte insan-bilgisayar etkileşiminin örgütler açısından etki ve sonuçlarının incelenmesi her geçen gün daha fazla ölçüde araştırmacıların ilgisini çekmektedir. Örgütlerin İKY birimlerinin amacı, doğru işlere doğru elemanları bularak, bu elemanları en etkin ve verimli bir biçimde işe kanalize ederek, iş-yaşam kalitesini de temin edip sürdürülebilir bir rekabet avantajı sağlamaya çalışmaktır. Covid-19 sonrası dönemde iyice yaygınlaşan hibrit çalışma çevresinde, örgüt hedefleri doğrultusunda insan kaynaklarının verimli şekilde yönetimi, maliyet etkinliği, mükemmellik ve çalışma yaşamının kalitesinin arttırılması için birtakım teknoloji destekli yeni uygulamalar kullanılmaya başlamıştır. Buna göre bu çalışmanın amacı YZ temelli İKY uygulamalarını ve YZ ve İKY kavramları arasındaki ilişkileri incelemektir. YZ ve İKY uygulamaları ve bu kavramlar arasındaki ilişki bibliyometrik yöntemle kümeleme, ağ ve faktör analizleri ve kavramsal haritalar aracılığıyla incelenmeye çalışılmıştır. Bibliyometrik verilerin analiz edilmesinde WOS veri tabanı ve R programından yararlanılmıştır. WOS veri tabanından elde edilen 1157 çalışmanın incelenmesi sonucunda çalışmaların beş kümede toplandığı görülmüştür. Bu kümeler; YZ araçlarının geliştirilmesi, YZ araçlarının kullanıcı tarafından kabulü, YZ araçlarının İKY alanında kullanımı, gelecekle ilgili karar verme ve stratejik boyut ve spesifik olarak tıp alanında kullanımından oluşmaktadır. Çalışmanın sonucunda teori ve uygulayıcılar açısından öneriler geliştirilmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, İKY uygulamaları, Yapay zekâ temelli İK uygulamaları, R

AI-BASED HUMAN RESOURCES MANAGEMENT PRACTICES SYSTEMATIC LITERATURE REVIEW AND A BIBLIOMETRIC INVESTIGATION

Abstract

The growing significance of artificial intelligence has led to an increased focus on studying the impact of human-computer interaction within organizations. Researchers are paying more attention to this area every day. The goal of human resource management (HRM) departments in organizations is to recruit the most suitable employees for the right positions, effectively and efficiently assign these employees to their roles, and maintain a high quality of work life to attain a sustainable competitive advantage. In the post-Covid-19 era, the hybrid work environment has led to the widespread use of new technology-supported applications for efficient human resource management aligned with organizational goals. These applications aim to increase cost efficiency, excellence, and the quality of work life. This study investigates AI-based HRM practices and the relationships between AI and HRM concepts. The relationship between AI and HRM practices and these concepts was examined using clustering, network and factor analysis, and conceptual maps with the bibliometric method. Bibliometric data was analyzed using the WOS database and the R program. As a result of the examination of 1157 studies obtained from the WOS database, it was seen that the studies were collected in five clusters. These clusters: It consists of the development of AI tools, the acceptance of AI tools by the user, the use of AI tools in the field of HRM, decision making, and strategic dimension related to the future, and specifically in the field of medicine. As a result of the study, it is aimed to develop recommendations for theory and practitioners.

Keywords: Artificial Intelligence, HRM practices, AI-based HR, R

Giriş: İKY Uygulamaları ve Yapay Zekâ

Yapay zekâ (YZ) emeği, işi ve iş gücü pazarını derinden etkileyen ve dönüşüme yol açan bir teknolojidir (Pan ve Frose, 2023). YZ işletme alanında geleneksel uygulamaların yeniden tasarlanmasına neden olan bir paradigma dönüşümüne yol açmıştır (Kaushal vd.,2023:456). YZ yardımıyla makineler deneyimlerden öğrenme ve bir insan gibi sorumlulukları başarma yeteneğine kavuşmuşlardır (Kaushal vd., 2023:456). YZ'nın İKY alanına uygulanması 1980'lerin sonu 1990'ların başına dayanmaktadır (Lawler & Elliot, 1996:85). YZ'nın hukuki asistanlıktan, muhasebeye, öğretmenlik gibi bilgi yoğun işlerden kamyon, taksi ve otobüs şoförlerinin ellerindeki işe kadar, neredeyse tüm işlerin %50'sini ortadan kaldırması beklenmektedir (Berg vd., 2018). Uzmanlık düzeyi en yüksek olan alanlardan bir olan sağlık sektöründe bir araştırma yapan Ouyang ve diğerleri (2020) çalışmalarında kalp hastalıklarının

[24] Doç. Dr., Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, meryem.aybas@beun.edu.tr , orcid: 0000-0001-6133-7238

teşhisinde YZ ve insan uzmanlar arasındaki değişkenliğin çok az olduğunu bulgulamışlardır. Acemoglu ve Restrepo (2020) robotların istihdam sayısını ve ücret düzeyini olumsuz yönde etkileyerek azaltacağı yönünde tahminde bulunmuşlardır. Nitekim Frey ve Osborne (2017), 702 meslek üzerinde yaptıkları tahminleme sonucunda ABD'deki işlerin %47'sinin yok olacağı sonucunu bulmuşlardır. YZ'nın insan emeğini ikame etmesinin sosyal eşitsizlikleri arttırarak, şirketlere ve yalnızca vasıflı çalışanlara yararlı olduğu konusunda görüşler olsa da (Pan ve Frose, 2023), işlerin biçim değiştirerek insan emeğinin ortadan kalkan işlerinin yerine farklı işlere kanalize edilebileceği yönünde görüşler de bulunmaktadır. İşlerin biçim değiştirdiği, emeğin niteliğinin değiştiği, çalışma şekillerinin büyük bir dönüşüme uğradığı çevrede örgütteki İK birimleri planlamadan, performans ölçümlerine, eğitimden kariyer yönetimine, güçlendirme, iletişim, bağlılık vb. tüm uygulamalarında YZ'nın getirdiği dönüşümü dikkate almak zorundadırlar.

Yapay Zekanın İnsan Kaynakları Yönetimindeki rolü giderek artmakta ve İK süreçlerinin neredeyse tüm temel İKY alanlarında yürütülme biçimini dönüştürmektedir. İşgücü yönetimi ile ilgili önemli miktarda artan veri nedeniyle, YZ çeşitli operasyonel İK prosedürlerine giderek daha fazla entegre edilmektedir. Yapay zekanın İK'da giderek daha fazla benimsenmesi, müşteriler, çalışanlar ve kuruluşlar için değer yaratma yeteneğinden kaynaklandığı savunulmaktadır (Chowdhury vd, 2023, Nawaz vd., 2024).

İK yöneticilerinin birçok taktiksel kararda YZ kullanımına yönelik artan bir talebi bulunmaktadır (Kaushal vd., 2023:457). Bununla birlikte işgücü pazarının tahminlenmesi, işsizlik oranları, meslek gruplarının kümelenmesi, işlerin yeniden yapılandırılması, görev içeriklerinin değişimi, işlerin ortadan kalkması, mevcut becerilerdeki değişim gibi pek çok konu, büyük verilerin YZ yardımıyla incelenerek stratejik İK kararlarında doğru tahminler açısından önemli yararlar sağlayabilir (Pan & Froese, 2023:6). Strohmeier ve Piazza (2015); insan kaynakları yönetiminde YZ'nın potansiyelini, yapay sinir ağları ile işgücü devri tahmini, bilgi tabanlı arama motorları ile aday arama, genetik algoritmalar ile personel çizelgeleme, metin madenciliği ile İK duygu analizi, enformasyon çıkarma ile özgeçmiş veri toplama ve etkileşimli sesli yanıt ile insan-makine etkileşimi hizmeti olmak üzere altı temel konu kapsamında çizmişlerdir.

İnsan kaynaklarının temin ve seçimi İK planlamasının doğru bir biçimde gerçekleştirilmesinde en önemli ve ilk İK fonksiyonudur. Tahminlemede İK analitiklerinin kullanılması İK temin ve seçim süreçleri geleneksel olarak özellikle vasıflı çalışanlar açısından oldukça zaman alıcıdır ve bürokratik prosedür gerektirmektedir. YZ'nın İK'da kullanılması ise tüm bürokratik prosedür ve süreçlerin otomatikleştirilip insanın seçim sürecine dahil olmasını en aza indirmeyi hedefler (Kaushal vd., 2023:458). İK temin ve seçim süreçlerinde YZ'nın kullanımının adayları daha rahatlattığı ve iş gücü devir oranını azalttığı ile ilgili bazı çalışmalar mevcuttur (Pan ve Froese, 2023:1). Pan ve Froese'nin (2023) 1990-2020 yılları arasında FT-50 dergide çıkan yayınları inceledikleri sistematik literatür taramasında YZ'nın temin ve seçimde kullanımı konusunun İK fonksiyonları içerisinde araştırmacılarca en fazla tercih edilen konu olduğunu tespit etmişlerdir. Buna göre, YZ'nın iş-aday eşleştirmesi, adayların önceki iş arama davranışı, adayların nitelikleri, uygun adayların seçimi, adayların gelecekteki performanslarının tahmini, mevcut çalışanlarla kıyaslanması, adayların kişiliklerinin incelenmesi aracılığıyla mülakatları kolaylaştırması gibi alanlarda çalışmalar yapılmıştır.

Pan ve Froese (2023:16) YZ'nın İKY fonksiyonları arasında geliştirilen en olgunlaşmış araçlarının temin seçim fonksiyonu için olduğunu tespit etmişlerdir. Diğer fonksiyonlar açısından YZ'nın kullanımının henüz yeterince endüstrileşmemiş ve geliştirilme maliyetinin kazanç açısından dengeli olmadığını ifade etmişlerdir. Pan ve Froese'nin (2023), yapmış oldukları sistematik literatür taramasında ikinci en popüler konu İK performansı ve işe adanmışlık konularıdır. Nawaz ve diğerleri (2024)'e göre YZ destekli öğrenme sistemleri, bireysel çalışanlara kişiselleştirilmiş ve özelleştirilmiş bir eğitim programı sunabilir. YZ

aracılığıyla kişiselleştirilmiş eğitim programlarının çalışanların genel üretkenliğinde muazzam bir artışa yardımcı olma ve dolayısıyla potansiyellerini ve yeteneklerini geliştirmelerine yardımcı olma olasılığı yüksektir. Ayrıca YZ aracılığıyla kişiselleştirilmiş ücret ve ödül sistemleri uygulanabilir, sanal kişisel mentorlar çalışan ihtiyaçlarına göre hizmet sunabilir (Nawaz vd., 2024:2).

Dutta ve Mishra (2024), hibrit çalışma çevresinde sanal YZ asistanlarının çalışanların işe adanmışlıklarını arttırabileceğini ve çalışanlar arasındaki adalet algısına hizmet edebileceğini boylamsal bir araştırma sonucunda ortaya çıkarmışlardır. Hofeditz vd. (2022) YZ'nın işe alım süreçlerindeki etkisini incelediği çalışmaları sonucunda; YZ temelli bir sistemin önerilerinin yaşlı ve kadın adaylara karşı ayrımcılığı azaltabileceğini ancak yabancı ırktan adayların daha az seçilmesine neden olduğunu bulgulamışlardır. Buna karşılık Vrontis ve diğerleri (2023) YZ ve İK arasındaki ilişkiyi inceleyen 45 makaleden oluşan sistematik literatür taraması neticesinde akıllı otomasyon teknolojilerinin çalışanları yönetmek ve şirket performansını artırmak için yeni bir yaklaşım oluşturduğunu, dolayısıyla İK için çeşitli fırsatlar sunduğunu, ancak aynı zamanda teknolojik ve etik düzeyde önemli zorluklar da sunduğunu tespit etmişlerdir. Bunun yanı sıra bu teknolojilerin etkisinin, iş değiştirme, insan-robot/YZ iş birliği, karar alma ve öğrenme fırsatları gibi İKY stratejilerine ve işe alım, eğitim ve iş performansı gibi İKY faaliyetlerine yoğunlaşmaktadır. Tambe ve diğerleri (2019) ise YZ'nın çalışanların yönetimiyle ilgili konularda sağlık, otomotiv, sosyal medya, reklamcılık vb. alanlara nazaran daha az ilerleme kaydettiğini bunun sebebinin ise İK olgularının karmaşıklığı, İK operasyonlarından gelen veri zorlukları, adalet ve yasal kısıtlamalar ve çalışanların YZ yönetimine karşı tepkileri olduğunu ifade etmişlerdir. Malin ve diğerleri (2024) yaptıkları deneysel araştırma sonucunda YZ tabanlı başvuru sıralamaları göz önüne alındığında personel seçiminde statüko yanlılığının varlığının altını çizerek, karar vericilerin YZ temelli önerilere aşırı güvenme tehlikesini vurgulamaktadır. YZ uygulamalarının İK alanında kullanılmasında pek çok etik sorun ve mücadele alanı bulunmaktadır. Kişisel verilerin gizliliği ve korunması başta gelen sorunları oluşturmaktadır. Budhwar ve diğerlerine (2022) göre çalışanların kendileri hakkında hangi verilerin toplandığını bilmeleri ve ilgili sistemler tarafından üretilen toplanan bilgileri doğrulama fırsatı verilip verilmediğini belirlemeleri gerekir. Çalışanların ayrıca bu YZ-temelli kararların tutumları ve davranışları dahil olmak üzere kendi sonuçlarını nasıl etkilediğini bilmeleri gerekir. Ayrıca Türkiye'de de uzun süre tartışmaların konusu olmuş insan bedenine çip takma gibi uygulamalar, Çin ve Küresel Güneydoğu Asya ülkelerindeki artan gözetim ve 'çalışanların kafasına girme' gibi etik sorunlara işaret etmektedir. Bunun yanı sıra, yukarıda ifade edildiği gibi bazı YZ uygulamalarında yaygın olan birkaç ırkçı ve cinsiyetçi önyargı söz konusu olabilmektedir (Budhwar vd., 2022: 1076).

Pan ve Frose (2023) YZ ve insan kaynakları yönetimi (İKY) anahtar kelimeleriyle çeşitli disiplinlerde yapılmış 184 çalışmayı incelemişlerdir. Bu inceleme sonucunda alandaki çalışmaları yönetim ve iktisat, bilgisayar bilimi, mühendislik ve üretim ve diğer kategorisinde toplamışlardır. Yazarlar yönetim ve iktisat alanındaki çalışmaların daha çok YZ'nın işler ve iş gücü piyasası üzerindeki etkisine odaklanırken; teknik bilimlerdeki (bilgisayar, üretim, mühendislik vs.) çalışmaların İKY için YZ araçlarının geliştirilmesine odaklandığını tespit etmişlerdir. Kaushal ve diğerleri (2023) yapmış oldukları sistematik literatür taramasında YZ'nın farklı İK fonksiyonlarına nasıl entegre edildiğini incelemişlerdir. İKY ve yapay zekâ arasındaki ilişkiyi inceleyen daha önceki bibliyometrik çalışmalarda daha çok Covid-19 dönemi öncesiyle ilgilidir. Bu çalışmalarda YZ ve ChatGPT gibi teknolojilerin yaygınlaştığı hibrit çalışma döneminin etkisinin yeterince incelenmemiş olması alanda bir boşluk oluşturmaktadır. Bu doğrultuda yapay zekâ temelli İK uygulamalarının çeşitliliği, etkinliği, yaygınlığı ile ilgili olarak yapılan tartışmalar ve geleceği hakkındaki öngörülerin incelenmesi çalışmanın temel hedefini oluşturmaktadır. Bunun yanı sıra özellikle etik, adalet, sürdürülebilirlik vb. konularda bu tür uygulamalarla ilgili temel eleştirilerin incelenmesi de

hedefler arasında yer almaktadır. Bu kapsamda aşağıdaki araştırma soruları cevaplandırılmaya çalışılacaktır.

AS1: Yapay zekâ ve insan kaynakları yönetimi konularının birlikte kullanıldığı yayın sayısı nedir?

AS2: Bu yayınlar daha çok hangi ülkelerde, üniversitelerde yapılmıştır? En fazla üretken yazarlar, üniversiteler ve ülkeler hangileridir?

AS3: Yapay zekâ ve insan kaynakları yönetimi konularının birlikte geçtiği çalışmalarda kavram haritası nasıl oluşmuştur? Hangi anahtar kelimeler daha çok kullanılmıştır? Bu anahtar kelimeler zamana göre bir değişim göstermiş midir?

AS4: Covid-19 sonrası ve öncesinde çalışılan konularda bir farklılık gerçekleşmiş midir?

AS5: En fazla çalışılan konular neler, en fazla atıf alan yazarlar kimlerdir?

AS6: Alandaki temel makaleler nelerdir?

AS7: Alandaki temalar hangileridir? Bu temaların etik, adalet ve sürdürülebilirlikle ilgili temel kesişim noktaları nelerdir?

Çalışmanın ikinci kısmında yöntem açıklanacak, üçüncü kısmında ise bulgular paylaşılacak ve yapılan analiz sonucu merak edilen araştırma sorularına alınan cevaplar sunulacaktır.

1.Metodoloji

Yapay zekâ temelli İKY uygulamalarının bilimsel arenada nasıl bir gelişim gösterdiği bibliyometrik analizler, meta-analizler ve sistematik literatür taraması gibi birkaç farklı yöntemle incelenebilir. Alan geniş ve veri seti elle analiz edilemeyecek kadar büyükse bibliyometrik analiz biçimi sistematik literatür taramasına göre tercih edilir. Bibliyometrik analiz, büyük hacimli bilimsel verileri araştırmak ve analiz etmek için son yıllarda oldukça popülerleşen bir yöntemdir. Belirli bir alanın gelişimini ve evrimsel nüanslarını açığa çıkarmamızı sağlarken o alanda ortaya çıkan yeni konulara ışık tutmaktadır. Bibliyometrik araştırmalar, bir alanda genel bir bakış edinmek, bilgi boşluklarını belirlemek, sonraki araştırmalar için yeni fikirler üretmek yoluyla bir alanın yeni ve anlamlı yollarla ilerletilebilmesi açısından sağlam bir temel oluşturabilir (Donthu vd., 2021). Bu çalışmada YZ temelli İKY uygulamalarının konu edildiği, WOS veri tabanında indekslenen çalışmaların, alandaki gelişmeleri incelemek için taranarak analiz edilmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda herhangi bir zaman, çalışma türü ve dil kısıtı olmaksızın alandaki gelişmeleri incelemek için bibliyometrik analiz yönteminden yararlanılmıştır. Bu çalışma kapsamında performans analizi, bilimsel haritalama, kümeleme, faktör ve ağ analizi tekniklerinden yararlanılmıştır. Görüntüleme için R programının açık kaynak olarak sunduğu Biblioshiny yazılımı kullanılmıştır.

Çalışmanın süreci, ilk aşamada çalışmanın başlığına uygun biçimde "AI-based HRM OR Artificial Intelligence based human resource management" anahtar kelimeleri aratılarak başlatılmıştır. Ancak bu arama sonucunda yalnızca 22 çalışmaya ulaşılmıştır. Bundan dolayı arama genişletilerek "AI OR Artificial Intelligence" AND "HRM OR Human Resource Management" ifadeleriyle yapılan tarama sonucunda 1157 çalışma görüntülenmiştir. Bir sonraki aşamada bu veri seti R programına uygun formatta WOS'tan indirilerek programa yüklenmiştir. Son aşamada ise araştırma sorularına uygun olarak grafik ve görüntülemeler elde edilmiştir.

2. Bulgular

Araştırma kapsamında sorulan sorular çerçevesinde çalışmaların türleri, yıllara göre dağılımları, en çok atıf alan çalışmalar, en çok atıf alan yazarlar, çalışmaların yoğunlaştığı

ülkeler, iş birlikleri, yıllara göre trend olan kavramlar, çalışmaların entelektüel ve sosyal yapıları vb. konulara ilişkin bulgular alt başlıklar hâlinde takip eden kısımlarda sunulacaktır.

2.1. Çalışmalar Hakkında Genel Bilgi

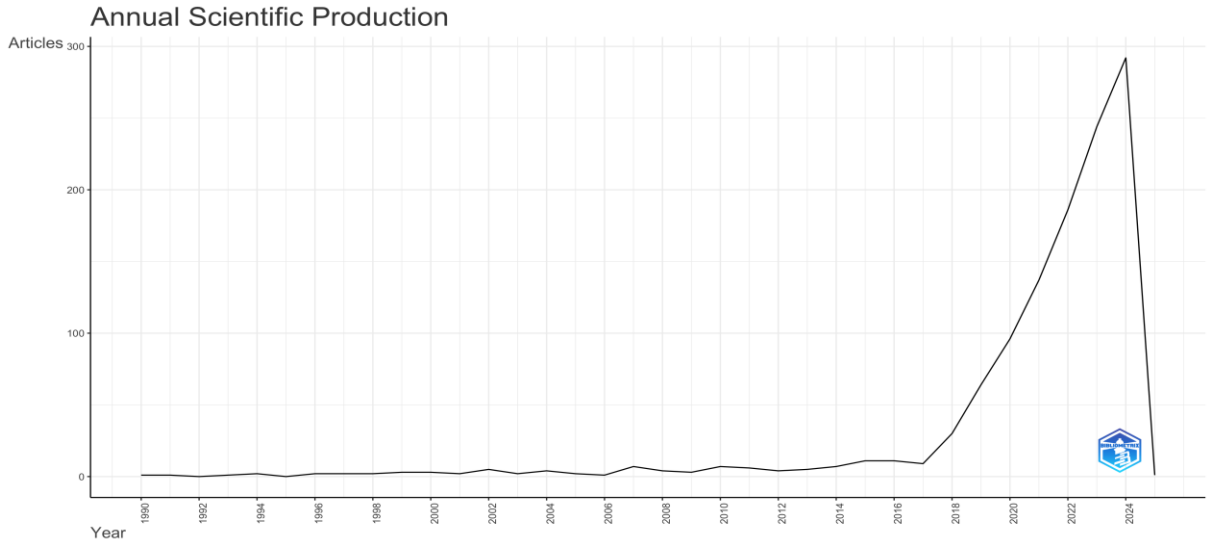
Araştırma soruları kapsamında incelenen konuların hangi çalışma türlerinde yapıldığı Tablo 1'de sunulmuştur. Buna göre incelenen kavramlar açısından WOS veri tabanında indekslenen çalışmaların görüleceği üzere 760'ı orijinal-araştırma makalesi, 174'ü inceleme (review) makalesi, 206'sı konferans bildirisi olmak üzere büyük çoğunluğun makalelerden oluştuğu gözlemlenmektedir.

Tablo 1: Çalışmaların Türleri ve Sayıları

Yayın Türü	Yayın Sayısı
Makale	760
İnceleme Makalesi	174
Kitap Bölümü	7
Konferans Bildirisi	206
Diğer	10
Toplam	1157

Çalışmaların yıllara göre dağılımı Şekil 1'de sunulmuştur. Çalışmaların 1990 yılından 2018 yılına kadar sabit bir seyir izleyip bu yılından itibaren günümüze kadar büyük bir hızla artış gösterdiği görülmektedir. 2018 yılında 30 olan çalışma sayısı, 2019'da 64, 2020 yılında 96, 2021 yılında 137, 2022 yılında 186, 2023 yılında 244 ve 2024 yılında 292'ye ulaşmıştır. 2020 yılından günümüze kadar yapılan yayın sayısı 956 ile son dört yılda neredeyse tüm yılların dörtte üçü kadar çalışma yapılmıştır. Buna göre YZ ve İKY konusunun birlikte yapıldığı çalışmalarda Covid 19 pandemisinden sonra büyük bir patlama yaşandığı açıkça görülebilir.

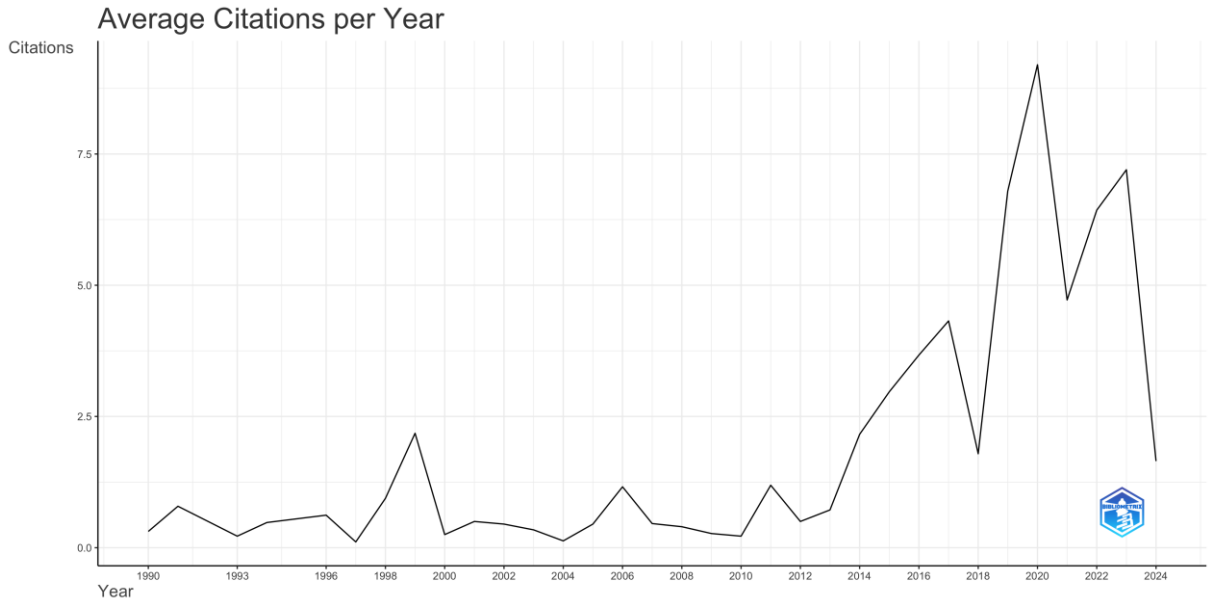
Şekil 1: Çalışmaların Yıllara Göre Dağılımı

2.2 Yayınların Yıllık Ortalama Etkisi

Çalışmaların yıllık ortalama ne kadar atıf aldıkları yani ortalama etkisi Şekil 2'de görülmektedir. En yüksek toplam atıf performansı ortalaması, 3 yayınla 56,67 ile 1999 yılındadır. Bu yılın yıllık ortalama toplam atıf sayısı ise 2,18'dir. En yüksek yıllık ortalama atıf sayısı ise 96 yayınla, 9,20 ile 2020 yılındaki yayınlara aittir. 2020 yılının toplam atıf performansı ise 46,01'dir. Bu durum yine pandeminin başladığı yıla ait yayınlara işaret etmektedir.

Şekil 2: Yayınların Yıllık Ortalama Etkisi

2.3. Çalışmaların Yayınlandıkları Mecraların Niteliği

2.3.1. En Çok Yayın Yapılan Mecralar (Dergi, Konferans, Kitap vb.)

Toplam 753 farklı kaynakta yayın yapılmıştır. Çalışmaların geneli makale niteliğinde olup dergilerde yayınlanmıştır. Çalışmaların sırasıyla en fazla SUSTAINABILITY (31), IEEE ACCESS (18), HUMAN RESOURCE MANAGEMENT REVIEW (15), PERSONNEL REVIEW (10), HELIYON ve INTERNATIONAL JOURNAL OF ORGANIZATIONAL ANALYSIS (9), dergilerinde yayınlandığı tespit edilmiştir.

2.3.2. Taranan Veri Tabanında En Fazla Atıf Alan Yayın Mecraları

Tablo 2'de görüleceği gibi INTERNATIONAL HUMAN RESOURCE MANAGEMENT JOURNAL taranan çalışmalar içinde 656 kez atıf alarak en yüksek atıf alan dergi olmuştur. IEEE ACCESS 605 atıfla ikinci sırayı almış, SUSTAINABILITY-BASEL dergisi ise 485 ile üçüncü sırayı almıştır. Tablo 2'deki dergiler incelendiğinde İKY kökenli dergilerle birlikte üretim ve teknoloji alanındaki dergiler de görülmektedir. Bu durum konunun disiplinler arası doğasına işaret etmektedir. Bu dergilerin günümüze kadar yapılan yayınlarda kuramsal temeli oluşturan çalışmalara yer verdiği yorumu yapılabilir. Buna karşılık Bradford Yasası'nın uygulandığında görüleceği üzere bu dergiler çalışmalarda ezici biçimde temel kaynak olarak gösterilmesine rağmen, taranan çalışmaların en fazla toplandığı dergilere zamanla yenileri eklenmiş ve alan çeşitlenmiştir.

Tablo 2: Taranan Veri Tabanında En Fazla Atıf Alan Kaynaklar

KAYNAKLAR	ATIF SAYISI
INT J HUM RESOUR MAN	656
IEEE ACCESS	605
SUSTAINABILITY-BASEL	485
J BUS RES	471
HUM RESOUR MANAGE R	469
ARXIV	468
TECHNOL FORECAST SOC	460
J CLEAN PROD	428
J HYDROL	362
J APPL PSYCHOL	343

Bradford yasası, belli bir alandaki temel kaynakların (temel dergiler, kitap, konferans vb. yer aldığı yer) belirlenmesini ve bir konudaki literatürün dergilerde nasıl dağıldığına ilişkin bir model ortaya çıkarmaktadır. Buna göre daha çok belli bir alana odaklanan dergileri ortaya çıkarır (Siccardi & Villa, 2022). Buna göre incelenen anahtar kelimeler bağlamında en fazla yayın yapılan mecralar sırasıyla; SUSTAINABILITY-BASEL 31 kez, IEEE ACCESS 18 kez, HUMAN RESOURCE MANAGEMENT REVIEW 15 kez, PERSONNEL REVIEW 10 kez, HELIYON ve INTERNATIONAL JOURNAL OF ORGANIZATIONAL ANALYSIS 9'ar kez, SENSORS 8 kez, ASIA PACIFIC JOURNAL OF HUMAN RESOURCES, FRONTIERS IN PSYCHOLOGY ve INTERNATIONAL JOURNAL OF HUMAN RESOURCE MANAGEMENT 7'şer kez tekrarlanarak toplamda tüm çalışmaların 121 tanesini oluşturmuştur. Buna göre konunun birbirinden çok farklı mecralarda çalışıldığı çalışmaların ve yaklaşık %10'unun ilk 10 dergide yayınlandığı yorumu yapılabilir.

2.3.3. İncelenen Veri Tabanı Kapsamında Alanda En Fazla Etkili Olan Kaynaklar

Alana yön veren dergilerde yayınlanan çalışmaların aldığı atıflar, h indeks, g indeks, m indeks, derginin aldığı toplam atıf (TA), yayın sayısı (YS) ve yayına başlama tarihi (YBT) Tablo 3'te görülmektedir. Alanda en fazla kabul gören çalışmaların yani en etkili çalışmaların ölçülmesinde birtakım matematiksel ölçümler geliştirilmiştir. Bunlardan en fazla kullanılanı ve en bilineni h-indeksidir. h-indeksi, Hirsch (2005) tarafından geliştirilmiştir. Yayın ve aldığı atıf sayısı temeline dayanır. Örneğin en az 10 atıf alan 10 makalesi bulunan derginin-yazarın h indeksi 10'dur. G-indeks bir dizi makalenin global alıntı performansını ölçmek için Hirsch'in h-indeksinin geliştirilmiş hâli olarak tanıtılmıştır. Bu küme aldıkları alıntı sayısına göre azalan sırada sıralanırsa, g-indeksi (benzersiz) en büyük sayıdır, öyle ki en iyi g makaleler (birlikte) en az g2 alıntı alır (Egghe, 2006). Bu indeks, h-indeksine göre daha fazla atıf alan makalelere ağırlık verir. Yani sıralanmış çalışmaların toplam atıf sayısı, en az sıralama sayısının karesi kadar atıf aldığında sıralama sayısı g indeksini oluşturur. M-Index'ini hesaplamak için ise h-indeksinin ilk yayınlanan makaleden bu yana geçen yıl sayısına bölünmesi gerekir. Bu indeks kariyerinin başında bulunan yazar ve dergiler için daha hassas bir ölçüm vermektedir. Buna göre Tablo 3'te görüleceği üzere alandaki dergilerden en etkilisi h-indeksi en yüksek dergi 14 çalışması, en az 14 atıf alan International HUMAN RESOURCE MANAGEMENT REVIEW dergisidir. Bu derginin en az 15 çalışmasının karesi kadar (en az 225) atıfı bulunmaktadır. M-indeksi ise 3,5'tur. İkinci sırada SUSTAINABILITY, üçüncü sırada IEEE ACCESS dergileri bulunmaktadır.

Tablo 3: İncelenen Veri Tabanı Kapsamında Alanda En Fazla Etkili Olan Kaynaklar

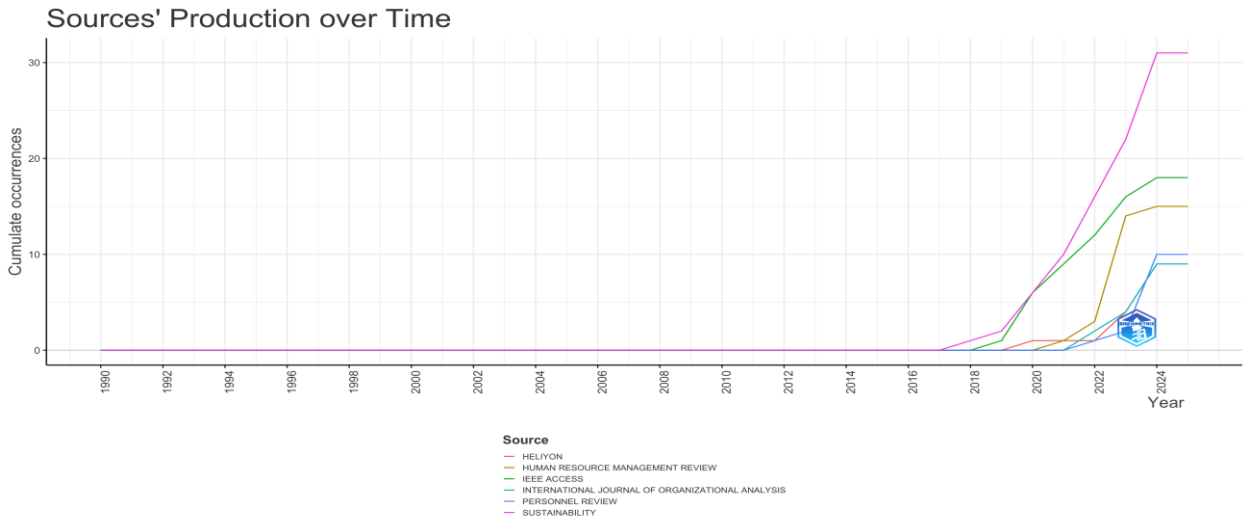
Dergiler	h_index	g_index	m_index	TA	YS	YBT
HUMAN RESOURCE MANAGEMENT REVIEW	**14**	**15**	**3,5**	688	15	2021
SUSTAINABILITY	**10**	**22**	**1,429**	519	31	2018
IEEE ACCESS	**9**	**16**	**1,5**	262	18	2019
INTERNATIONAL JOURNAL OF HUMAN RESOURCE MANAGEMENT	**6**	**7**	**2**	498	7	2022
INTERNATIONAL JOURNAL OF MANPOWER	**6**	**6**	**2**	219	6	2022
JOURNAL OF INNOVATION & KNOWLEDGE	**6**	**7**	**2**	120	7	2022
ASIA PACIFIC JOURNAL OF	**5**	**7**	**1,25**	71	7	2021

HUMAN RESOURCES						
IEEE COMMUNICATIONS SURVEYS AND TUTORIALS	**5**	**5**	**1**	655	5	2020
INTERNATIONAL JOURNAL OF ENVIRONMENTAL RESEARCH AND PUBLIC HEALTH	**5**	**5**	**1,25**	80	5	2021
ENVIRONMENTAL SCIENCE AND POLLUTION RESEARCH	**4**	**4**	**1**	79	4	2021

2.3.4. İncelenen Veri Tabanı Kapsamında Mecraların (Dergilerin) Zamana Göre Yayın Sayıları

İncelenen veri tabanı kapsamında dergilerin zamana göre yayın sayıları Şekil 4'te gösterilmiştir. Buna göre konuyla ilgili ilk yayını 2018 yılında olan "SUSTAINABILITY-BASEL" toplamda 31 çalışma yayınlamıştır. İkinci sırada ilk yayın tarihi 2019 yılı olan "IEEE ACCSESS", toplam 18 çalışma yayınlamıştır. 2021 yılında konuyla ilk çalışmayı yayınlayan "HUMAN RESOURCE MANAGEMENT REVIEW", toplamda 15 çalışmaya yer vermiştir. İlk yayın yılı 2022 olan "PERSONNEL REVIEW" toplamda 10 yayın, ilk yayın yılı 2020 olan "HELIYON" ve ilk yayın yılı 2022 olan "INTERNATIONAL JOURNAL OF ORGANIZATIONAL ANALYSIS" 9'ar çalışma yayınlamıştır. Yayınların 2020 yılı sonrası sıçrama gösterdiği Şekil 4'te yer alan grafikten gözlemlenebilir. Bu artışta 2020 yılında gerçekleşen Covid-19 pandemisinin dolaylı olarak çalışma yaşamını dönüştürücü etkisi şeklinde yorumlanabilir.

Şekil 4: İncelenen Veri Tabanı Kapsamında Mecraların (Dergilerin) Zamana Göre Yayın Sayıları

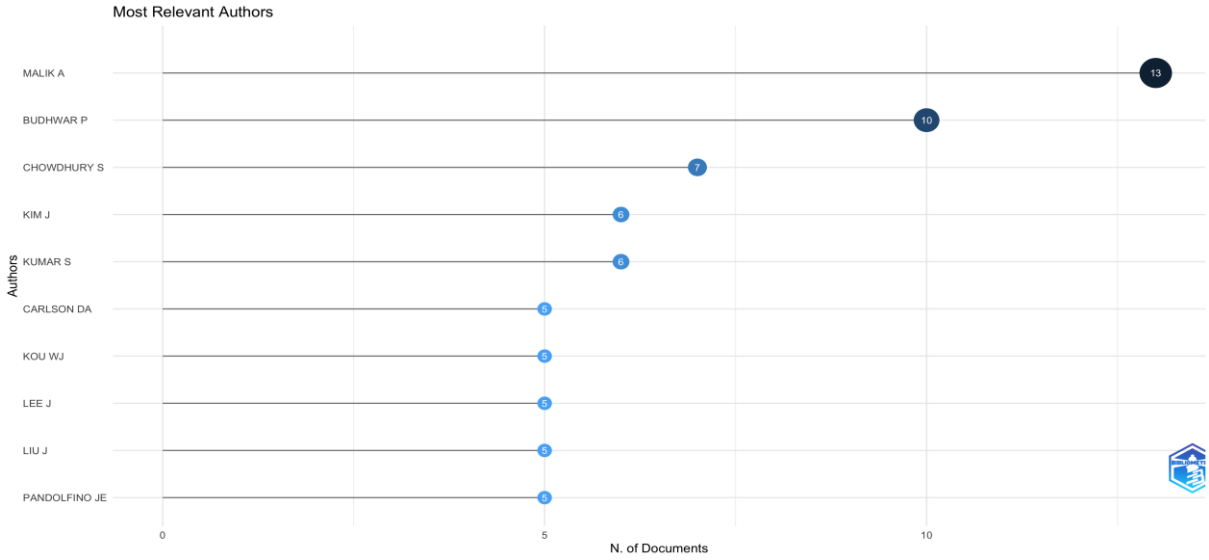

2.4. Yazarlar

2.4.1. En Çok Yayın Yapan Yazarlar

İncelenen konu kapsamında ve veri tabanında en fazla yayın yapan yazar 13 yayınla Ashish Malik'dir. İkinci sıradaki Pawan Budhwar 10 yayın, üçüncü sıradaki Soumyadeb Chowdhury 7 yayın, J. Kim S. Kumar 6'şar, D. A. Carlson, W. J. Kou, J. Lee, J. Lıu, J. E. Pandolfino ise 5'er yayın yapmışlardır.

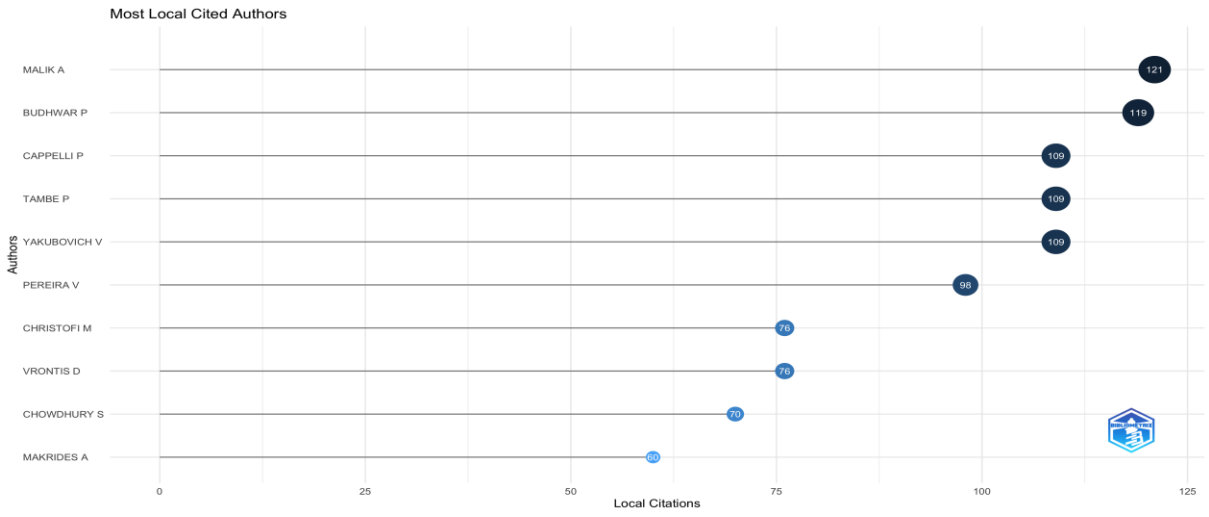
Şekil 5: En Çok Yayın Yapan Yazarlar

2.4.2. En Çok Atıf Alan ve Etkili Yazarlar

İncelenen konu kapsamında en çok atıf alan yazarlardan ilk sırada olan A. Malik 121, ikinci sıradaki p. Budhwar 119 ve üçüncü sıradaki P. Cappelli ise toplam 109 atıf almıştır. Bu yazarlardan Tablo 4'te görüleceği üzere 2022 yılında ilk çalışmasını yapan Budhwar P.'nin 7 çalışması 7'den fazla atıf alarak söz konusu yazar en etkili yazar olmuştur. İkinci sırada ilk çalışmasını yine 2022 yılında yayınlatan Malik A. Aynı şekilde 7 h-indeksiyle yer almaktadır. Sıralamaya göre dikkat çeken bir diğer olgu ilk çalışmasını 2023 yılında yayınlamış genel sıralamada üçüncü ve 5 h-indeksine sahip olan Chowdhury S., m-indeksinde en üst sırada yer almıştır.

Şekil 6: En Çok Atıf Alan Yazarlar

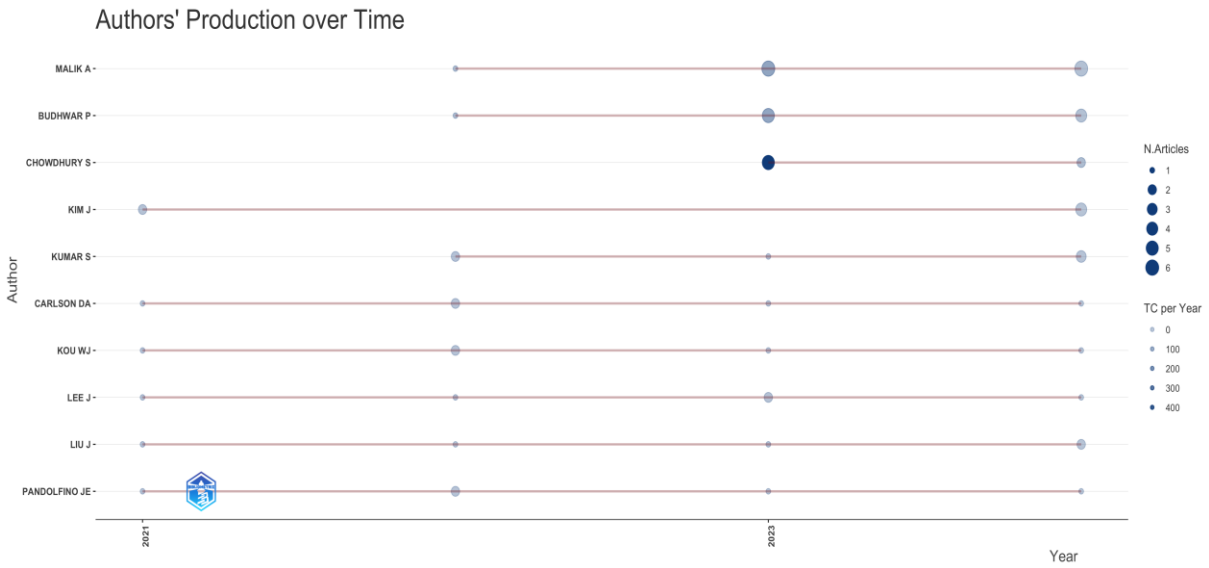
Tablo 4: En Fazla Etkili Olan Yazarlar

Yazar	h_index	g_index	m_index	TA	YS	YBT
BUDHWAR P	7	10	2,333	305	10	2022
MALIK A	7	13	2,333	312	13	2022
CHOWDHURY S	5	7	2,5	1024	7	2023
KUMAR S	4	6	1,333	41	6	2022
PEREIRA V	4	5	1,333	465	5	2022
PRIKSHAT V	4	4	1	87	4	2021
SHARMA A	4	4	0,8	320	4	2020
BANKINS S	3	3	0,75	95	3	2021
BASU S	3	3	1,5	796	3	2023
BHATTACHARYA S	3	3	1	188	3	2022

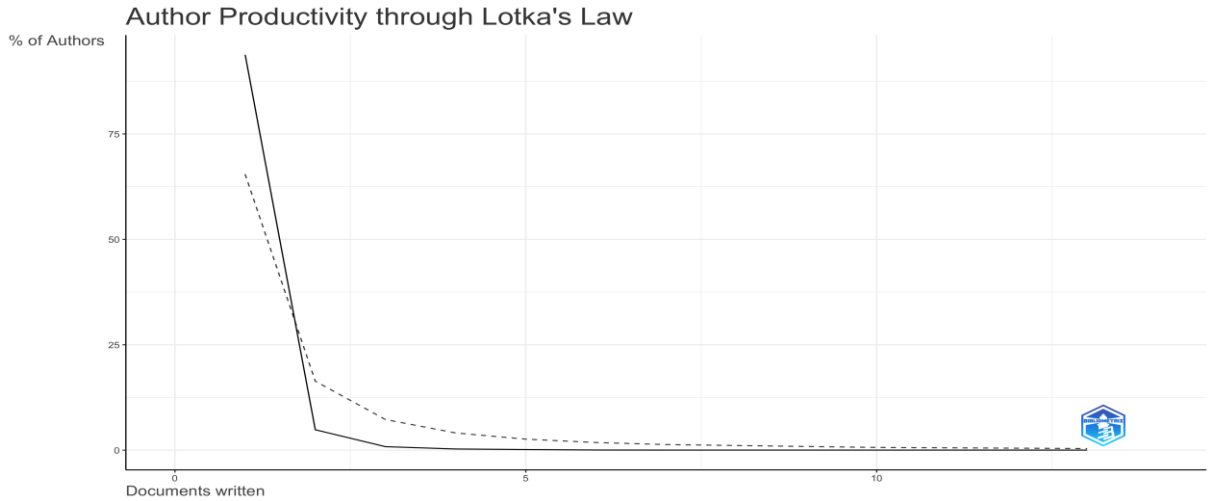
2.4.3. Yazarların Yıllara Göre Üretkenliği

Alanda en etkili yazarların yıllara göre üretkenliği Şekil 7'deki grafikte gösterilmiştir. Buna göre 2021'den günümüze en etkili yazarların daha aktif olduğu görülmektedir. Örneğin Budhwar P., 2023'te 5 yayın ve 222 toplam atıfa sahipken; aynı yıl Chowdhury S., 5 yayın ve 997 atıfa sahiptir. Lotka yasası, yayın sıklığı arttıkça, bu yayın sıklığına sahip yaklaşık yazar sayısının tahmin edilebileceğini ve özellikle daha yüksek bir üretkenlik düzeyinde daha az yazar bulunduğunu belirtir. Bu yasa belirli bir alandaki en önemli yazarların belirlenmesine imkân sağlamaktadır (Newby vd., 2003). Buna göre yazarların %93,8'i bir çalışma, %4'ü iki, %0,8'si üç çalışma yaparken, %0,01'inden azı, 13 çalışma yapmıştır. Lotka Yasasına Göre yazarların üretkenliği Şekil 8'de görülmektedir. Buna göre 1'er yazar 13, 10 ve 7 çalışma yaparken, 4257 yazarın 1 çalışması, 220 yazarın 2 çalışması, 38 yazarın 3'er çalışması vardır.

Şekil 7: Yazarların Yıllara Göre Üretkenliği

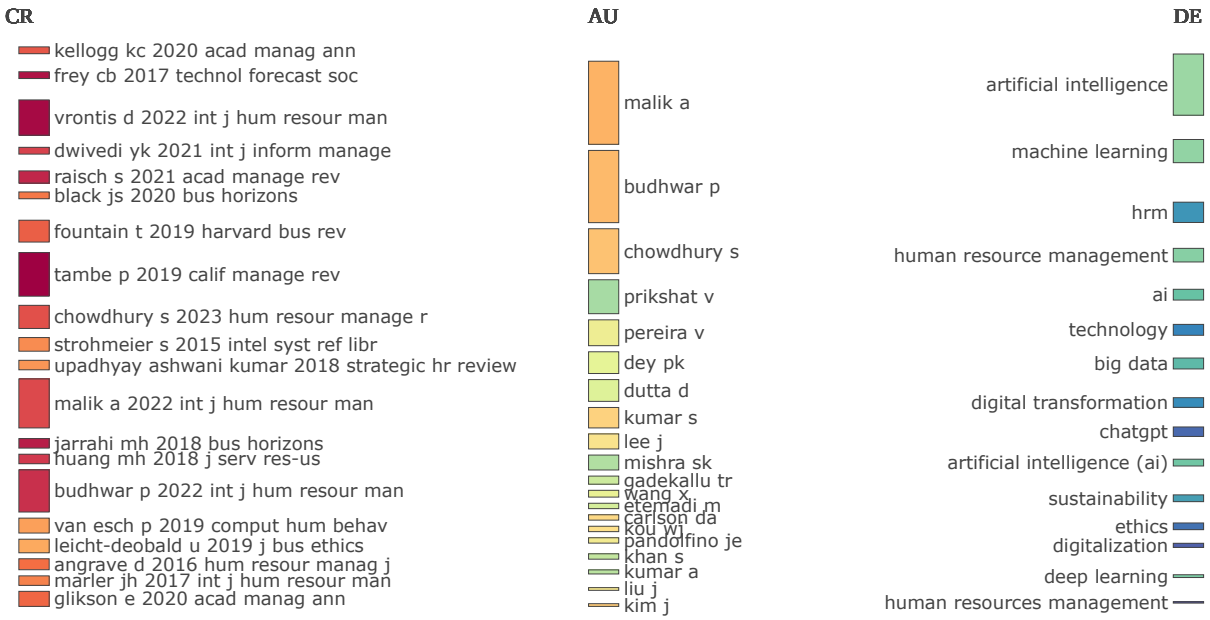
Şekil 8: Lotka Yasasına Göre Yazarların Üretkenliği

2.4.4. Üç Alan Grafiği

Üç alanlı grafik, en yüksek bilimsel üretime sahip yazarlar ve en yüksek atıf alanlar ve bağlantılı anahtar kelimeler hakkında fikir sunmakta ve aralarındaki ilişkiyi de göstermektedir. Şekil 9'da en yüksek bilimsel üretime sahip Malik A.'nın aralarında Kellog K. C., Vrontis D., Fountain T., Tambe P.'nin de aralarında bulunduğu birçok yazara atıf yaptığı görülmektedir. Çalışmalarındaki anahtar kelimeleri arasında ise İKY ve yapay zeka'nın yanı sıra, makine öğrenmesi, derin öğrenme, chatgpt, büyük veri, dijitalleşme, dijital dönüşüm ve etik yer almaktadır.

Şekil 9: Üç Alan Grafiği

2.4.5. Yayın Yapan Yazarların Bağlı Oldukları Kurumlar

Konuyla ilgili en fazla bilimsel üretimin yapıldığı kurumlar Tablo 5'te sıralanmıştır. Buna göre ilk sırada yer alan CHINESE ACADEMY OF SCIENCES ve STATE UNIVERSITY SYSTEM OF FLORIDA'ya bağlı yazarlar tarafından 33'er çalışma üretilmiştir. Üçüncü sırada 27 çalışma ile INDIAN INSTITUTE OF MANAGEMENT (IIM SYSTEM) ve onu 25 çalışma ile MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE takip etmektedir. Bu metrik hangi kurumlarda daha fazla konuyla ilgili daha fazla bilgi birikiminin olduğu

hakkında fikir verebilmektedir. Amerika ve Batı Avrupa kurumlarının bu anlamda konuya daha fazla ilgi gösterdiği Tablo 5'ten gözlemlenebilir.

Tablo 5: En Çok Yayın Yapan Yazarların Bağlı Oldukları Kurumlar

Bağlı Olunan Kurum	Makale Sayısı
CHINESE ACADEMY OF SCIENCES	33
STATE UNIVERSITY SYSTEM OF FLORIDA	33
INDIAN INSTITUTE OF MANAGEMENT (IIM SYSTEM)	27
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE	25
NORTHWESTERN UNIVERSITY	20
ASTON UNIVERSITY	19
HARVARD UNIVERSITY	18
INDIAN INSTITUTE OF TECHNOLOGY SYSTEM (IIT SYSTEM)	18
UNIVERSITY OF JOHANNESBURG	15

2.5. En Etkili Ülkeler

2.5.1. Ülkelerin Yayın Sayıları ve Yazışma Adresine Göre Yazarların Bulunduğu Ülkeler

Tablo 6'da yazışma adresine göre çalışmaların merkezleri sıralanmaktadır. Tablo 6'da görüldüğü gibi en fazla bilimsel üretim 201 ile Çin merkezli, 130 ile Amerika, 93 ile Hindistan, 50 ile İngiltere (Birleşik Krallık), 48 ile İtalya biçiminde sıralanmaktadır. Yazışma adresine göre Çin (China) merkezli toplam 201 çalışmanın 148'indeki tüm yazarlar ülke içerisindeyken, 53 tanesi ise farklı ülke yazarlarıyla ortak çalışmalardan oluşmaktadır. Amerika (USA) merkezli toplam 130 çalışmanın 104'ü ülke içerisinden, 26 tanesi ise farklı ülke araştırmacılarıyla ortaklaşa yürütülen çalışmalar oluşturmaktadır. Hindistan (India) merkezli çalışmaların 73'ü tek ülke, 20 tanesi ise çoklu ülke (farklı ülkelerden) araştırmacılarının ortaklığında yazılmıştır. En yüksek iş birliği oranının olduğu ülke ise %58,3 ile Fransa'dır. Fransa merkezli çalışmaların 15'si ülke içi, 21'i farklı ülke yazarlarının ortaklığında üretilmiştir. Çalışmaların başlangıç yıllarına göre ilk çalışmalar; ABD'de 1993, İtalya'da 2000, Hindistan'da 2001 ve Çin'de 2002, İngiltere'de 2010 yılında üretilmiştir.

Tablo 6: Yazışma Adresine Göre Yazarların Bulundukları Ülkeler

Ülkeler	Makaleler	TÜM	FÜM	Makale %	FÜM%
CHINA	201	**148**	**53**	**17,4**	**26,4**
USA	130	**104**	**26**	**11,2**	**20**
INDIA	93	**73**	**20**	**8**	**21,5**
UNITED KINGDOM	50	**23**	**27**	**4,3**	**54**
ITALY	48	**29**	**19**	**4,1**	**39,6**
GERMANY	37	**24**	**13**	**3,2**	**35,1**
FRANCE	36	**15**	**21**	**3,1**	**58,3**
AUSTRALIA	35	**14**	**21**	**3**	**60**
SPAIN	33	**27**	**6**	**2,9**	**18,2**
CANADA	27	**15**	**12**	**2,3**	**44,4**

2.5.2. Ülkelerin Atıf Sayıları

Ülkelerin atıf sayıları Tablo 7'de gösterilmektedir. Çin, aldığı atıf sayısı 2710 ile en etkili ülkedir. Çin merkezli çalışmaların aldığı ortalama atıf sayısı 13,5'tir. ABD merkezli makalelerin aldığı toplam atıf sayısı 2524 iken ortalama atıf sayısı ise 19,3'tür. Üçüncü sırada İngiltere 1713 atıf sayısı ile gelmektedir. Bu ülke merkezli çalışmalara verilen ortalama atıf

sayısı 34,3'tür. Tabloda dikkat çeken bir diğer olgu ise Japonya merkezli çalışmaların toplamda 698 atıf alarak; makale başına 53,70 atıfla yayın sayısı daha az olmasına rağmen oldukça etkili ülke olmasıdır.

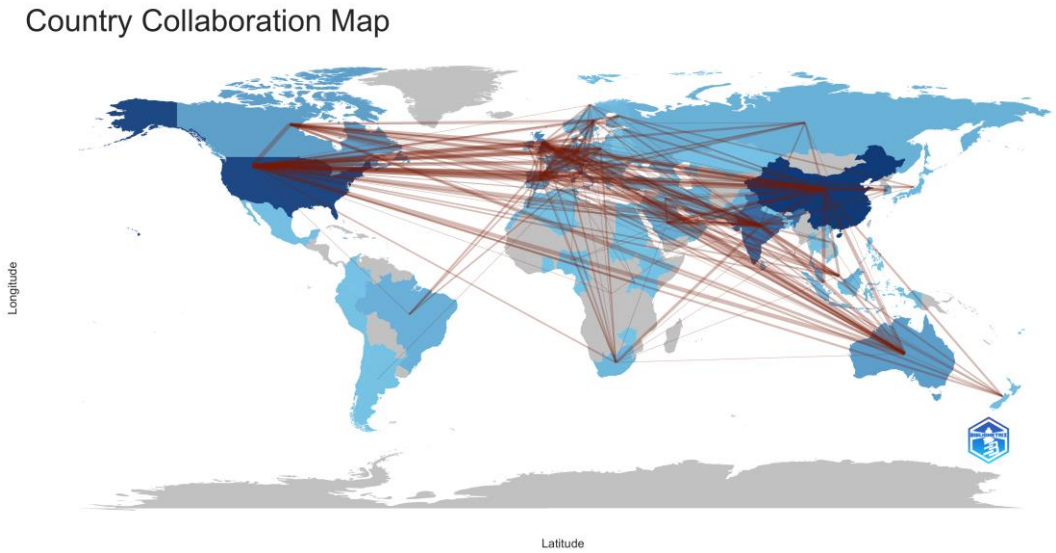
Tablo 7: Ülkelerin Atıf Sayıları

Ülke	Toplam Atıf	Makalelerin Ortalama Atıfı
CHINA	2710	13,50
USA	2514	19,30
UNITED KINGDOM	1713	34,30
CANADA	1109	41,10
FRANCE	915	25,40
KOREA	898	40,80
INDIA	875	9,40
AUSTRALIA	762	21,80
JAPAN	698	53,70
MALAYSIA	631	27,40

2.5.3. Ülkeler Arası İş Birlikleri

Ülkeler arasında en fazla iş birliği 26 çalışmayla ABD ve Çin arasında, ikinci olarak 23 çalışmayla ABD ile İngiltere arasında, üçüncü olarak ise 19 çalışmayla İngiltere ve Hindistan arasında gerçekleştirilmiştir. İngiltere ve Fransa arası 18, Kanada-Amerika ve İngiltere-Amerika 16, Amerika-Fransa 15, Amerika-Avustralya ve İngiltere-Avustralya 14, Çin-Hindistan 13 kez ortak çalışma gerçekleştirmiştir. Şekil 10, görsel iş birliklerini göstermektedir.

Şekil 10: Ülkeler Arası İş birlikleri

2.6. Çalışmaların Niteliği

2.6.1. En Fazla Atıf Alan Çalışmalar (Global)

Taranan çalışmalar içerisinde en fazla atıf alan 10 çalışma Tablo 8'de sıralanmıştır. Buna göre en fazla atıf alan çalışma; toplamda 767, yılda ise ortalama 383,5 ile "Dwivedi, Y. K., Kshetri, N., Hughes, L., Slade, E. L., Jeyaraj, A., Kar, A. K., ... & Wright, R. (2023). Opinion Paper:"So what if ChatGPT wrote it?" Multidisciplinary perspectives on opportunities, challenges and implications of generative conversational AI for research, practice and policy. *International Journal of Information Management*, *71*, 102642." çalışmasıdır. Bu

çalışma 2023 yılında yayınlandığı dönemden itibaren Google Akademik veri tabanına göre de 2457 atıf alarak oldukça etkili olmuştur. İkinci sırada 580 toplam atıf ve yıllık ortalama 193,33 atıf ile "Maddikunta, P. K. R., Pham, Q. V., Prabadevi, B., Deepa, N., Dev, K., Gadekallu, T. R., ... & Liyanage, M. (2022). Industry 5.0: A survey on enabling technologies and potential applications. *Journal of industrial information integration*, *26*, 100257." çalışmasıdır. Bu çalışma da Google Akademik veri tabanında 1383 atıf almıştır. Üçüncü sırada ise 376 toplam atıf ve yıllık ortalama 75,20 ile "Ouyang, D., He, B., Ghorbani, A., Yuan, N., Ebinger, J., Langlotz, C. P., ... & Zou, J. Y. (2020). Video-based AI for beat-to-beat assessment of cardiac function. *Nature*, *580*(7802), 252-256.." isimli çalışma gelmektedir. Bu çalışmalarda dikkat çeken olgu YZ'nın farklı alanlara uygulanmasını, insan ikame özelliğinin verimlilik, fırsat ve tehditler açısından değerlendirmiş olmalarıdır. Üçüncü sıradaki makale tıp alanında olmasına rağmen kalp hastalıklarının teşhisinde YZ'nın insan uzmanlarla karşılaştırılması stratejik İK planlaması açısından çok şey söylemektedir.

Tablo 8: Global Olarak En Fazla Atıf Alan Çalışmalar

MAKALE	DOI	Toplam Atıf	Yıl başına TA	Normalized TA
DWIVEDI YK, 2023, INT J INFORM MANAGE	10.1016/j.ijinfomgt.2023.102642	767	**383,50**	**53,26**
MADDIKUNTA PKR, 2022, J IND INF INTEGR	10.1016/j.jii.2021.100257	580	**193,33**	**30,08**
OUYANG DV, 2020, NATURE	10.1038/s41586-020-2145-8	376	**75,20**	**8,17**
TANG FX, 2020, P IEEE	10.1109/JPROC.2019.2954595	368	**73,60**	**8,00**
TIYASHA, 2020, J HYDROL	10.1016/j.jhydrol.2020.124670	354	**70,80**	**7,69**
TAMBE P, 2019, CALIF MANAGE REV	10.1177/0008125619867910	315	**52,50**	**7,72**
WANG YT, 2023, IEEE COMMUN SURV TUT	10.1109/COMST.2022.3202047	308	**154,00**	**21,39**
AHMED AN, 2019, J HYDROL	10.1016/j.jhydrol.2019.124084	302	**50,33**	**7,41**
CHRISTIN S, 2019, METHODS ECOL EVOL	10.1111/2041-210X.13256	285	**47,50**	**6,99**
NISHANT R, 2020, INT J INFORM MANAGE	10.1016/j.ijinfomgt.2020.102104	276	**55,20**	**6,00**

2.6.2. Taranan Veri Tabanında En Fazla Atıf Alan Kaynaklar

Yerel yani taranan veri tabanında (WOS) en fazla atıf alan en etkili olan 10 çalışma Tablo 9'da gösterilmektedir. Buna göre globalde altıncı sırayı alan "Tambe, P., Cappelli, P., & Yakubovich, V. (2019). Artificial intelligence in human resources management: Challenges and a path forward. *California Management Review*, *61*(4), 15-42." isimli çalışma yerelde toplam 109 atıfla en yüksek atıf sayısına ulaşmıştır. İkinci sırada 60 yerel, 209 global atıf alan

"Vrontis, D., Christofi, M., Pereira, V., Tarba, S., Makrides, A., & Trichina, E. (2023). Artificial intelligence, robotics, advanced technologies and human resource management: a systematic review. *Artificial intelligence and international HRM*, 172-201." isimli çalışma yer almaktadır. Üçüncü sırada ise 33 yerel, 71 global atıfla "Malik, A., Budhwar, P., Patel, C., & Srikanth, N. R. (2020). May the bots be with you! Delivering HR cost-effectiveness and individualised employee experiences in an MNE. *The International Journal of Human Resource Management*, *33*(6), 1148–1178." çalışması gelmektedir.

Tablo 9: En Fazla Atıf Yapılan Kaynaklar (Taranan Veri Tabanında)

MAKALE	DOI	Yayın Yılı	Yerel Atıf	Global Atıf	YA/GA Oranı(%)
TAMBE P, 2019, CALIF MANAGE REV	**10.1177/0008125619867910**	**2019**	**109**	**315**	**34,60**
VRONTIS D, 2022, INT J HUM RESOUR MAN	**10.1080/09585192.2020.1871398**	**2022**	**60**	**259**	**23,17**
MALIK A, 2022, INT J HUM RESOUR MAN	**10.1080/09585192.2020.1859582**	**2022**	**33**	**71**	**46,48**
CHOWDHURY S, 2023, HUM RESOUR MANAGER	**10.1016/j.hrmr.2022.100899**	**2023**	**32**	**111**	**28,83**
STROHMEIER S, 2015, INTEL SYST REF LIBR	**10.1007/978-3-319-17906-3_7**	**2015**	**29**	**56**	**51,79**
VAN ESCH P, 2019, COMPUT HUM BEHAV	**10.1016/j.chb.2018.09.009**	**2019**	**28**	**108**	**25,93**
CHARLWOOD A, 2022, HUM RESOUR MANAG J	**10.1111/1748-8583.12433**	**2022**	**25**	**53**	**47,17**
PAN Y, 2022, INT J HUM RESOUR MAN	**10.1080/09585192.2021.1879206**	**2022**	**24**	**97**	**24,74**
MARGHERITA A, 2022, HUM RESOUR MANAGER	**10.1016/j.hrmr.2020.100795**	**2022**	**22**	**76**	**28,95**
LAWLER JJ, 1996, J MANAGE	**10.1016/S0149-2063(96)90013-6**	**1996**	**21**	**35**	**60,00**

23.6.3. Taranan Çalışmaların En Fazla Atıf Verdiği Çalışmalar

Taranan çalışmaların atıf verdiği en erken kaynaklar arasında A. Smith (1759), 1784 tarihli Kant (1784), Bentham (1789), Young (1807) bulunmaktadır. Taranan çalışmaların en fazla atıf verdiği 10 çalışma Tablo 10'da sıralanmaktadır. Buna göre en fazla atıf verilen çalışma 109 atıfla "Tambe, P., Cappelli, P., & Yakubovich, V. (2019). Artificial intelligence in human resources management: Challenges and a path forward. *California Management Review*, *61*(4), 15-42." makalesidir. İkinci sırada 69 atıfla "Vrontis, D., Christofi, M., Pereira, V., Tarba, S., Makrides, A., & Trichina, E. (2023). Artificial intelligence, robotics, advanced technologies and human resource management: a systematic review. *Artificial intelligence and international HRM*, 172-201." makale çalışması, üçüncü sırada ise 45 atıfla "Frey, C. B., & Osborne, M. A. (2017). The future of employment: How susceptible are jobs to computerisation?. *Technological forecasting and social change*, *114*, 254-280." çalışması gelmektedir.

Tablo 10: Taranan Çalışmaların En Fazla Atıf Verdiği Çalışmalar

Atıf Yapılan Çalışma	Atıf sayısı
TAMBE P, 2019, CALIF MANAGE REV, V61, P15, DOI 10.1177/0008125619867910	109
VRONTIS D, 2022, INT J HUM RESOUR MAN, V33, P1237, DOI 10.1080/09585192.2020.1871398	60
FREY CB, 2017, TECHNOL FORECAST SOC, V114, P254, DOI 10.1016/J.TECHFORE.2016.08.019	45
JARRAHI MH, 2018, BUS HORIZONS, V61, P577, DOI 10.1016/J.BUSHOR.2018.03.007	44
RAISCH S, 2021, ACAD MANAGE REV, V46, P192, DOI 10.5465/AMR.2018.0072	42
BUDHWAR P, 2022, INT J HUM RESOUR MAN, V33, P1065, DOI 10.1080/09585192.2022.2035161	40
HUANG MH, 2018, J SERV RES-US, V21, P155, DOI 10.1177/1094670517752459	38
MALIK A, 2022, INT J HUM RESOUR MAN, V33, P1148, DOI 10.1080/09585192.2020.1859582	33
CHOWDHURY S, 2023, HUM RESOUR MANAGE R, V33, DOI 10.1016/J.HRMR.2022.100899	32
KELLOGG KC, 2020, ACAD MANAG ANN, V14, P366, DOI 10.5465/ANNALS.2018.0174	32

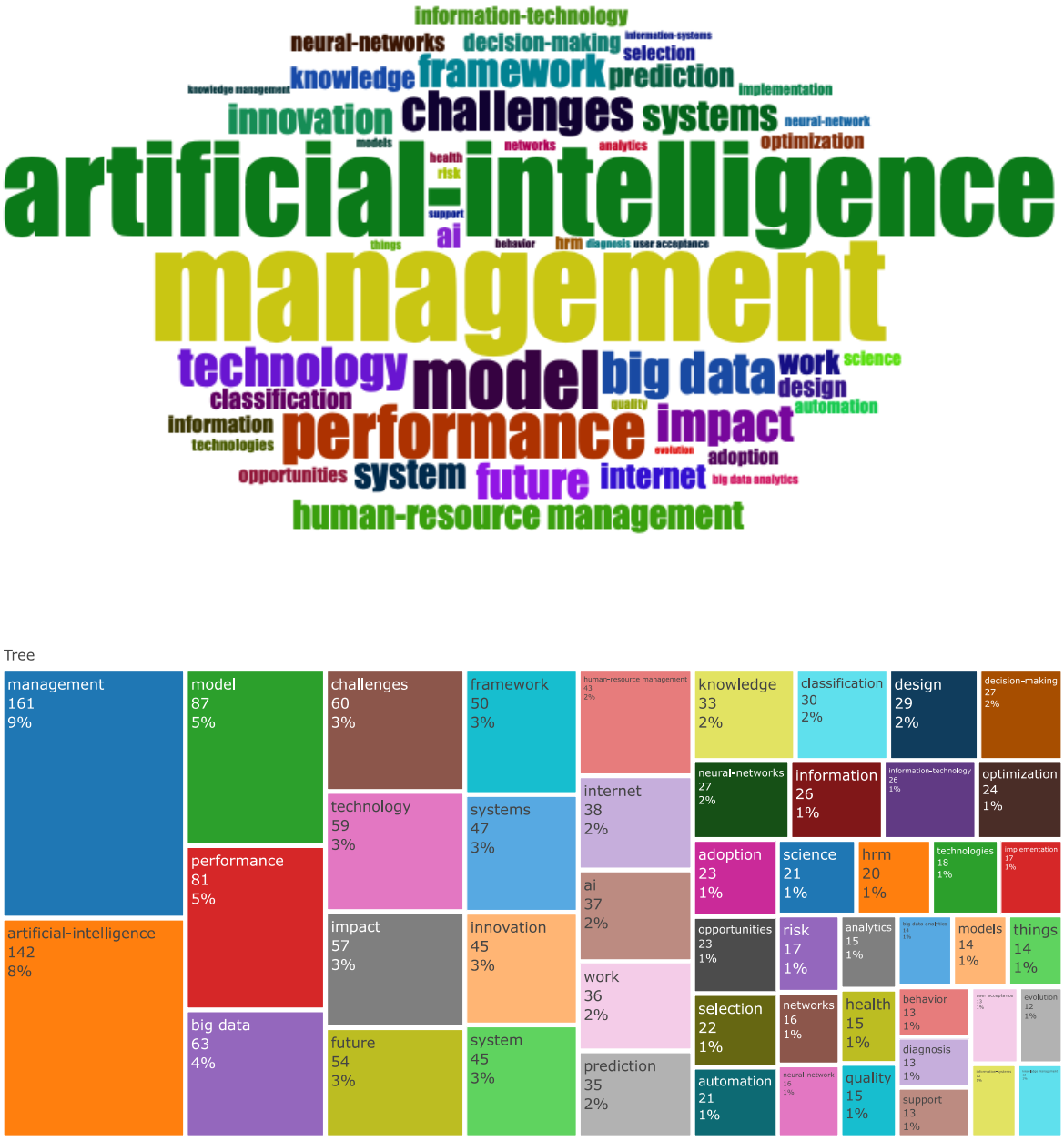
2.6.4. En sık Kullanılan Kelime ve Kelime Grupları

İncelenen çalışmaların başlıkları, özet ve anahtar kelimeleri içerisinde en sık geçen 10 kelime Tablo 11'de sıralanmış, Şekil 11'de kelime bulutu olarak etki büyüklükleri görselleştirilmiştir. Buna göre management (yönetim) 161 kere (tüm kelimelerin %9'unu oluşturmaktadır), artificial-intelligence (yapay zekâ) 142 kez (%8), model (model) 87 kez, performance (performans) 81, big data (büyük veri) 63 kez geçmiştir.

Tablo 11: En sık Kullanılan Kelime ve Kelime Grupları

Kelimeler	Sıklık
management	161
artificial-intelligence	142
model	87
performance	81
big data	63
challenges	60
technology	59
impact	57
future	54
framework	50

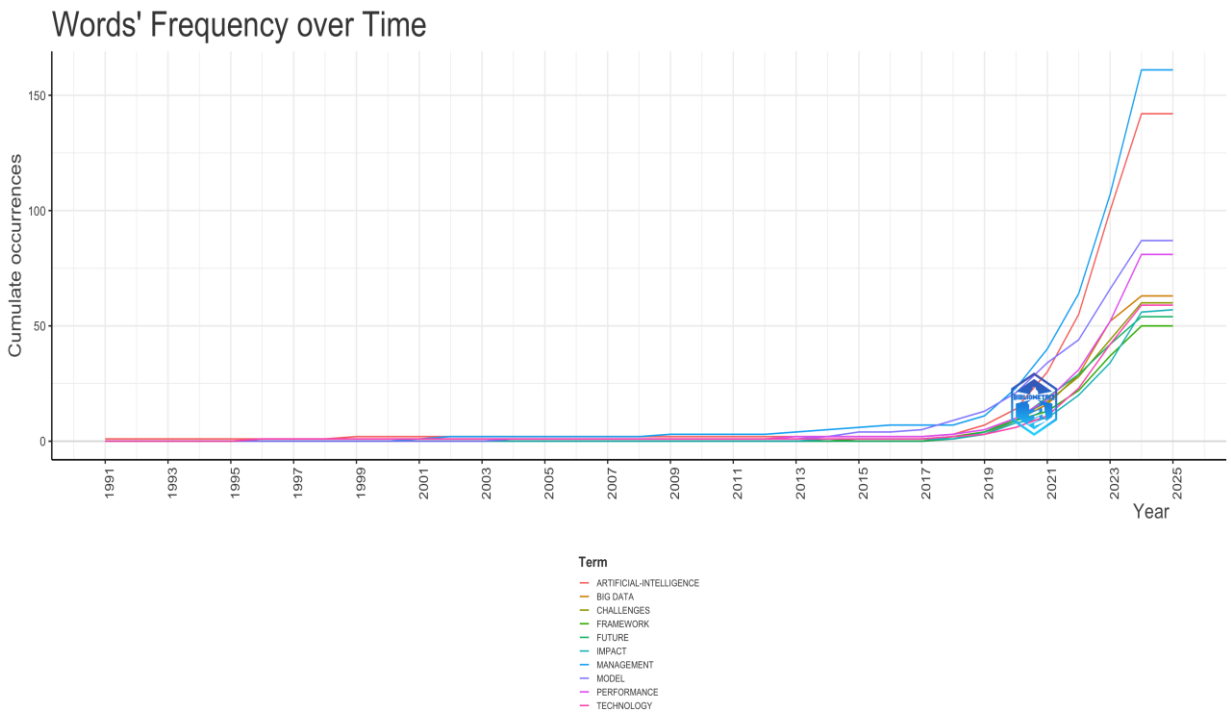
Şekil 11: En Sık Tekrarlanan Kelimeler Bulutu ve Kelime Ağacı

2.6.5. Zamana Göre Kelimelerin Kullanım Sıklıkları

“Artificial -Intelligence” 1991’den itibaren başlayıp artış ivmesine sahip olan kelime grubunu oluşturmaktadır. Bununla birlikte 2001 yılından itibaren “management” yani yönetim kelimesi daha hızlı bir artış göstererek en sık tekrarlanan kelime olmuştur. Şekil 12’de geçmişten günümüze taranan çalışmalarda en fazla tekrar eden 10 kelime-kelime grubunun zamana göre hangi sıklıkla incelendikleri görülmektedir.

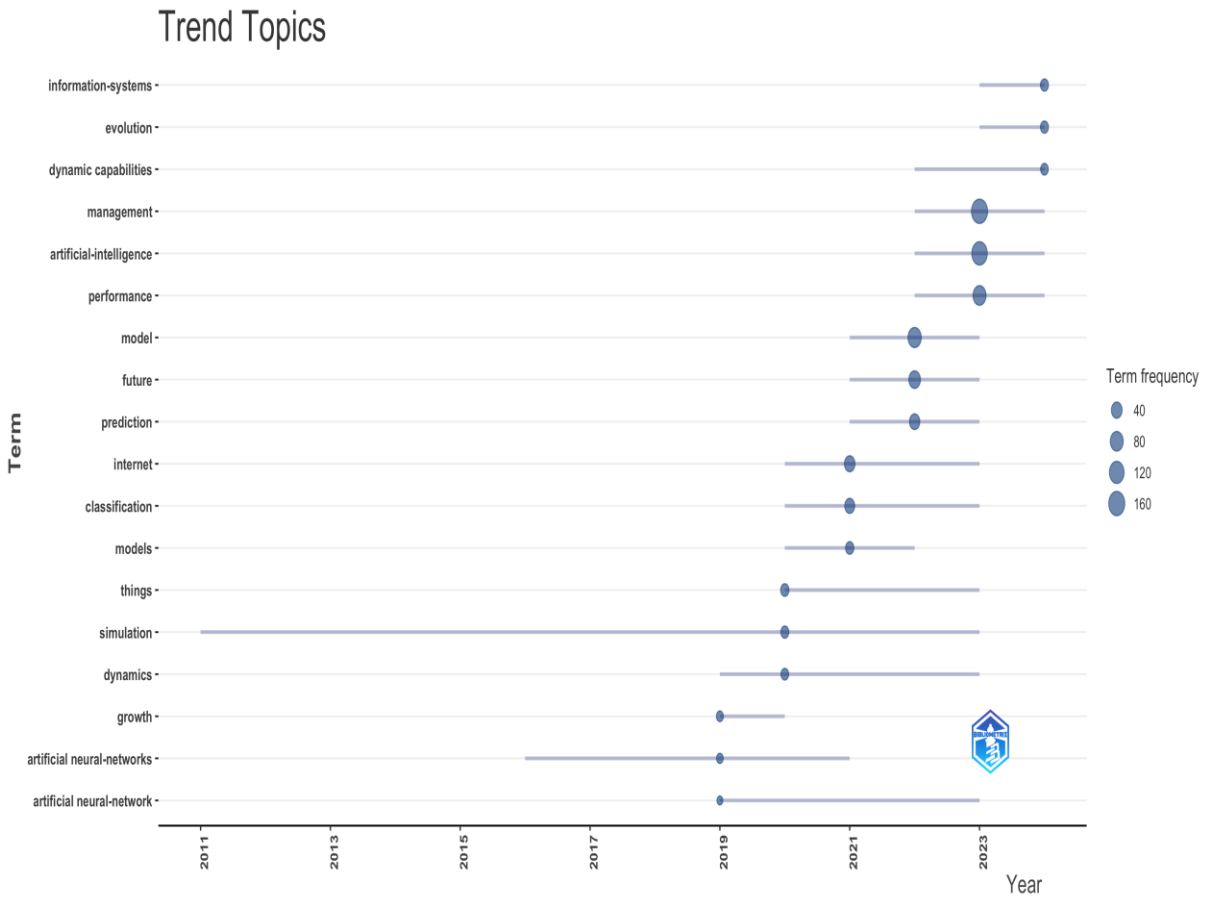
Şekil 12: Zamana Göre En Sık Tekrarlanan Kelimeler

2.6.6. Zamana Göre En Popüler Konular ve Tematik Evrim

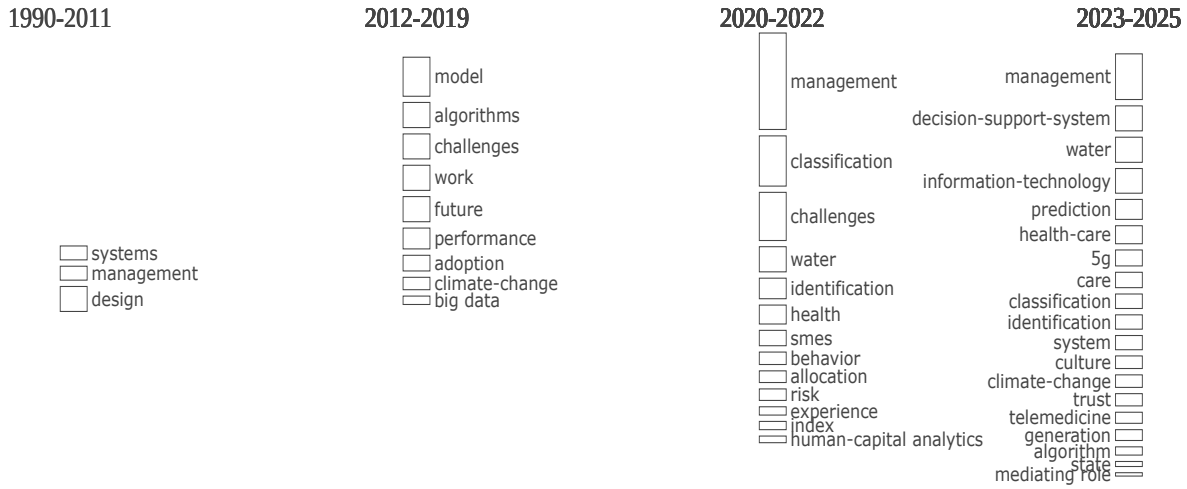
Zamana göre en popüler konular Şekil 13'te gösterilmiştir. 2011-2019 yılları arasında yapay sinir ağları ve simülasyon konusu trend iken, 2020 sonrasında ise yönetim, yapay zekâ, dinamik yetenekler, internet ve bilişim sistemleri, gelecek, tahmin, model, büyüme gibi konular ön plana çıkmıştır. Şekil 14'te ise tematik evrim görülmektedir.

Şekil 13: Zamana Göre En Popüler Konular

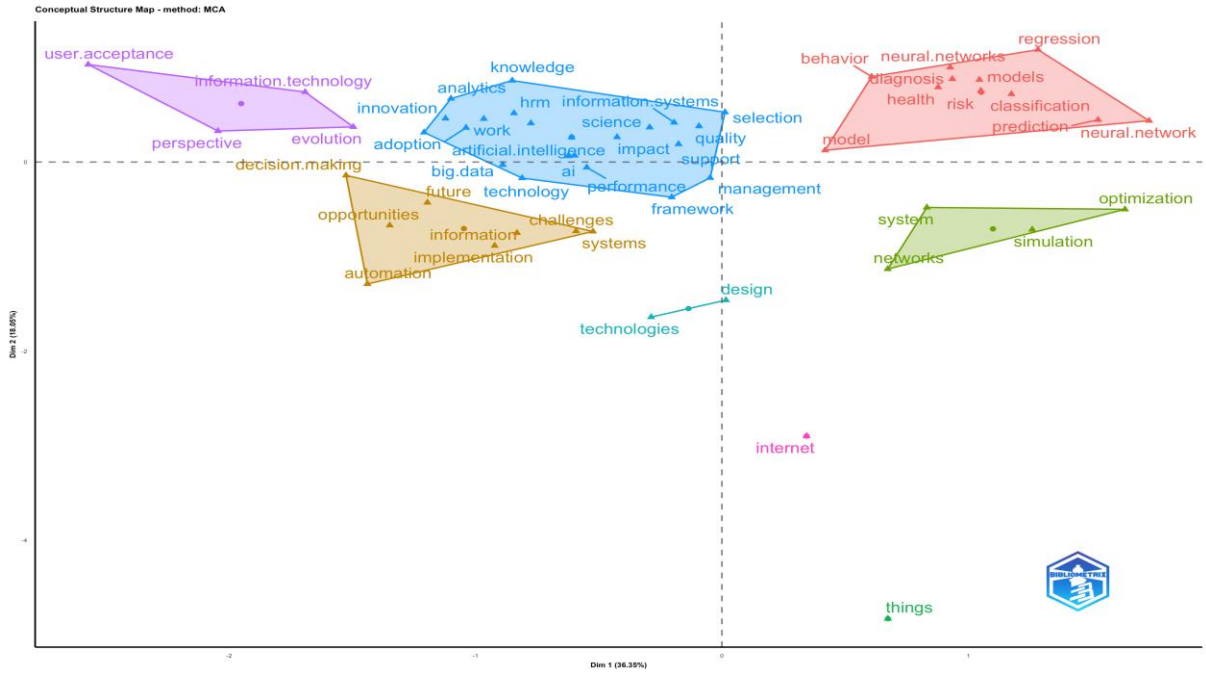
Şekil 14'te gösterilen grafik türü, bir araştırma alanının tematik gelişimini görselleştirmek için kullanılmıştır. YZ ve İKY araştırma alanının 1990-2025 dönemindeki tematik gelişimini beş zaman dilimine bölerek göstermektedir. Buna göre, anahtar kelimelerin dört farklı zaman dilimindeki (1990–2011; 2012–2019; 2020–2022; 2023-2025) evrimi görülmektedir. Bu zaman dilimlerinin seçilmesinin nedeni, çalışmaların sıklığını dengelemek ve 2020 yılındaki COVID-19 salgınının etkilerinin çalışmaların yönünü nasıl etkilediğini incelemektir. Bu nedenle, bu dalgalanmaların yeni araştırma temalarının ortaya çıkması ve gelişmesiyle ilişkili olup olmadığını incelemek araştırmacılara yeni fikirler verebilir. 1990-2011 yılları arasında sistem, yönetim ve tasarım konuları konuşulurken, 2012-2019 yılları arasında model, algoritmalar, iş, gelecek, mücadele, performans, uyum, iklim değişikliği ve büyük veri konuları ön plana çıkmıştır. Covid-19 pandemi dönemi olan 2020-2022 yılları arasında yönetim, sınıflandırma, mücadele, su, kimlik, sağlık, davranış, risk, deneyim, beşerî sermaye analitikleri konuları incelenmiştir. 2023 yılından günümüze kadarki dönemde ise yönetim, karar-destek sistemleri, sağlık-bakım, su, bilişim teknolojileri, kültür, iklim değişikliği, güven, uzaktan tedavi-tıp, kuşaklar, bakım, 5G gibi temalar en fazla incelenmiştir.

Şekil 14: Tematik Gelişim

Şekil 15'te incelenen anahtar kelimeler arasında gizli değişkenlerin olup olmadığını incelemek için MCA (Multiple Correspondence Analysis) yöntemi uygulanarak yapılan faktör analizi sonuçları görülmektedir. Buna göre tüm anahtar kelimeler beş boyut altında toplanmıştır. Bu boyutlar incelendiğinde ilki merkezde yer alan İKY, YZ, büyük veri, analitikler, kalite, destek, seçim gibi kavramlar aynı boyut altında toplanmıştır. Teknolojinin evrimi ve kabulü ikinci; gelecek, fırsat, tehdit, karar verme üçüncü boyut; sistem, simülasyon, ağ dördüncü boyutu; son olarak ise teşhis, tahmin, sağlık, sinir ağları kavramlarının bir arada olduğu boyuttur. Buna göre İKY ve YZ alanında yapılmış çalışmalar YZ araçlarının geliştirilmesi, kabulü, İKY alanında kullanımı, gelecekle ilgili karar verme ve stratejik boyut ve spesifik olarak tıp alanında kullanımıyla ilgilidir.

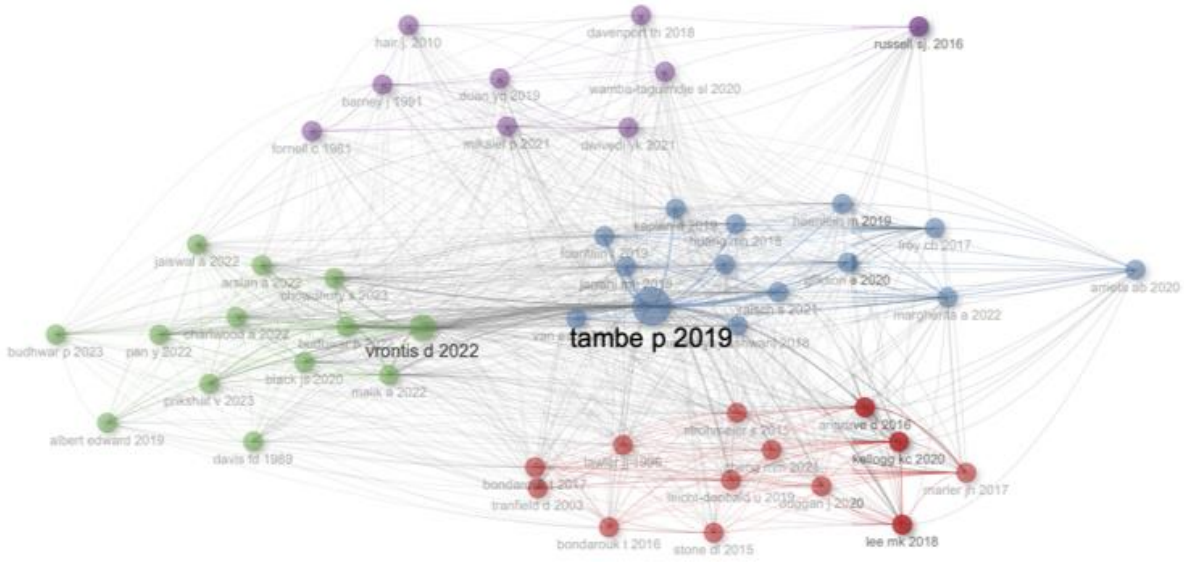
Şekil 15: Kavramsal Yapı Haritası

Şekil 16'da yapılan çalışmaların referanslarında birlikte yer verilen yazarlardan oluşan dört farklı küme görülmektedir. Her bir farklı renk farklı bir ortak atıf grubu kümesini

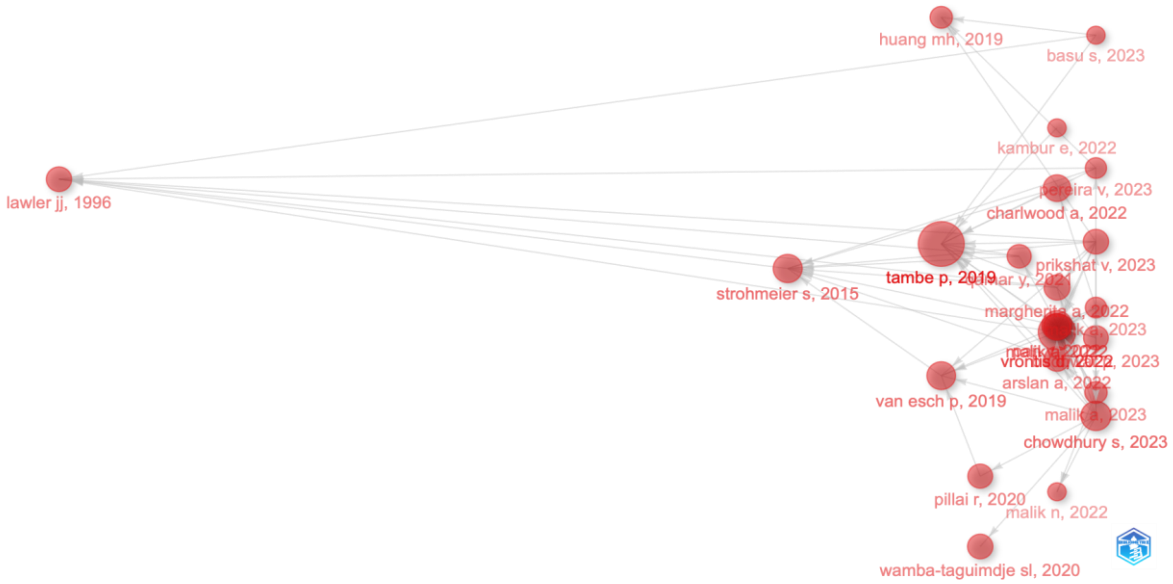
göstermektedir. Buna göre "Tambe P. 2019, Frey C. 2017, Jarrahi M. 2018, Raisch S. 2021, Huang M. 2018, Fountain T. 2019, Glikson E. 2020, Upadhyay Ashwani 2018, Van Esch 2019, Haenlein M. 2019, Kaplan A. 2019, Margherita A. 2022, Arrieta E. 2020, Makarius E. 2020" adlı yazarlar bir grubu oluştururken, bir başka grubu "Vrontis D. 2022, Budhwar P. 2022, Malik A. 2022, Chowdhury S. 2023, Black J. 2020, Charlwood A. 2022, Davis F. 1989, Pan Y. 2022, Albert Edward 2019, Arslan A. 2022, Prikshat V. 2023, Budhwar P. 2023, Jaiswal A. 2022" oluşturmaktadır. Ayrıca Tambe P. 2019'un en çok atıf alan ve en etkili yazar olduğu dairelerin büyüklüğünden ve tüm kümelerle olan bağından görülebilir.

Şekil 16: Ortak Atıf Haritası

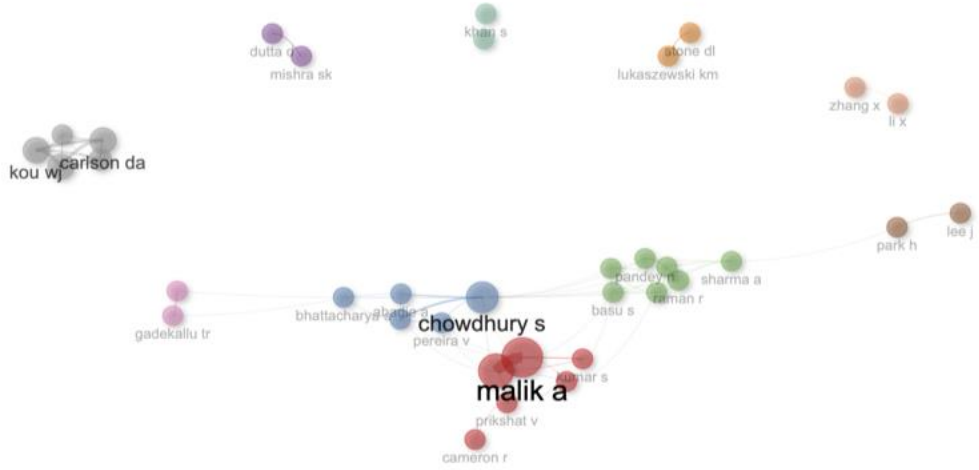
Şekil 17'de en çok alıntı yapılan eserin tarihsel gelişimini gösteren bibliyometrik tarih yazımı grafiği görülmektedir. Buna göre 1996 yılında "Lawler, J. J., & Elliot, R. (1996). Artificial Intelligence in HRM: An Experimental Study of an Expert System. *Journal of Management, 22*(1), 85-111." çalışması yer almaktadır. Daha sonra konuya tarihsel olarak en çok atıf yapılan eser 2015 yılında yayınlanmış olan "Strohmeier, S., & Piazza, F. (2015). Artificial intelligence techniques in human resource management—a conceptual exploration. *Intelligent Techniques in Engineering Management: Theory and Applications*, 149-172" kitap bölümüdür. Sonraki çalışmalar 2019 yılında yayınlanmış olan sırasıyla "Huang, M. H., Rust, R., & Maksimovic, V. (2019). The feeling economy: Managing in the next generation of artificial intelligence (AI). *California Management Review*, *61*(4), 43-65", "Tambe, P., Cappelli, P., & Yakubovich, V. (2019). Artificial intelligence in human resources management: Challenges and a path forward. *California Management Review*, *61*(4), 15-42" ve "Van Esch, P., Black, J. S., & Ferolie, J. (2019). Marketing AI recruitment: The next phase in job application and selection. *Computers in Human Behavior*, *90*, 215-222"dir. Çalışmalarda 2019 yılı ve sonrası yapılan çalışmalara görece yeni bir teknolojinin daha fazla incelendiği için daha çok atıf verildiği şeklinde yorumlanabilir.

Şekil 17: Tarihsel Harita

YZ-temelli İKY uygulamaları alanındaki ortak yazarlık bağlantıları Şekil 18'de görülmektedir. Aynı kümedeki tüm yazarlar aynı renkle gösterilir. Daire boyutu yayın sayısını temsil eder. Bağlantı rengi, kaynak kümelerinin rengiyle tutarlıdır. Buna göre en büyük iş birliği ağı Malik A., Budhwar P., Kumar S., Prikshat V., Cameron R. ve Gupta S. adlı yazarlar arasında gerçekleşmiştir. İkinci büyük grup Chowdhury S., Pereira V., Dey P. K., Abadie A. ve Bhattacharya S. arasındaki işbirliği ağıdır.

Şekil 18: İş Birliği Ağı Haritası

Sonuç

Bu çalışma YZ-temelli İKY uygulamalarının tarihsel olarak geçirdiği evrimi ve son yıllarda büyük bir hızla artan çalışmalarla zenginleşen alandaki gelişmelerin seyrini incelemeyi amaçlamıştır. Buna göre, (başlık, özet ve ilgili anahtar kelimeler kullanılarak) en etkili yayınlar, kurumlar, ülkeler ve bunlar arasındaki etkileşimler bağlamında incelemiştir. Bu kapsamda yayın türü, zaman, dil sınırı konulmaksızın yalnızca geri çekilen makalelerin çıkarılması sonucunda toplamda 1157 eser bibliyometrik olarak incelenmiştir. YZ-temelli İKY uygulamaları AI-based HRM OR Artificial Intelligence-based human resource management biçiminde yapılan taramada 22 çalışmaya ulaşıldığı için konu daha geniş bir biçimde incelenebilmesi için "AI or Artificial Intelligence" AND "HRM or Human Resource Management" biçiminde genişletilmiştir. İncelenen eserler 1990-2024 Ağustos arasını

kapsamaktadır. Bununla birlikte tarama 2024 Ağustos ayında yapılmasına karşılık erken görünümler de dahil edildiği için 2025 yılı tarihli bazı çalışmalar da mevcuttur. Çalışmaların çoğunluğunu makale ve inceleme makalesi (934) oluşturmaktadır. Toplam 753 farklı kaynakta yayın yapılmıştır. Çalışmaların geneli makale niteliğinde olup dergilerde yayınlanmıştır. Çalışmalar sırasıyla en fazla Sustainability (31), IEEE Access (18), Human Resource Management Review (15), Personnel Review (10), Heliyon ve International Journal of Organizational Analysis (9), dergilerinde yayınlanmıştır.

YZ'nın İK alanında kullanımıyla ilgili literatür 1980'lerin sonu, 1990'ların başında uzman sistemler ve diğer yönetim bilgi sistemleri gibi İK bilgi sistemlerinin geliştirilmesi ve incelemesiyle başlamış, ancak konu Endüstri 4.0'la birlikte özellikle 2011'de yeni bir ivme kazanmış, 2020 yılından günümüze ise büyük bir artış göstermiştir. Lawler, J. J., & Elliot, R. (1996)'nın uzman sistemlerin İKY alanında kullanımını inceleyen çalışması tarihsel olarak en eski etkili çalışmayı oluşturmaktadır. En fazla atıf alan çalışma; toplamda 767, yılda ise ortalama 383,5 ile "Dwivedi, Y. K., Kshetri, N., Hughes, L., Slade, E. L., Jeyaraj, A., Kar, A. K., ... & Wright, R. (2023)'nin çalışması, en fazla atıf verilen çalışma ise 109 atıfla "Tambe, P., Cappelli, P., & Yakubovich, V. (2019)'nin çalışmasıdır. En etkili kurumlar Chinese Academy of Sciences ve State University System of Florida'dır. En etkili ülkeler Çin, Amerika ve Hindistan'dır. Ülkeler arası en yüksek iş birliği ise Çin ve Amerika ile Amerika ve İngiltere arasındadır.

En çok tekrarlanan kelimeler yönetim, yapay zekâ, model, performans ve büyük veri olmuştur. 2011-2019 yılları arasında yapay sinir ağları ve simülasyon konusu trend iken, 2020 sonrasında ise yönetim, yapay zekâ, dinamik yetenekler, internet ve bilişim sistemleri, gelecek, tahmin, model, büyüme gibi konular ön plana çıkmıştır. 1990-2011 yılları arasında sistem, yönetim ve tasarım konuları konuşulurken, 2012-2019 yılları arasında model, algoritmalar, iş, gelecek, mücadele, performans, uyum, iklim değişikliği ve büyük veri konuları ön plana çıkmıştır. Covid-19 pandemi dönemi olan 2020-2022 yılları arasında yönetim, sınıflandırma, mücadele, su, kimlik, sağlık, davranış, risk, deneyim, beşerî sermaye analitikleri konuları incelenmiştir. 2023 yılından günümüze kadarki dönemde ise yönetim, karar-destek sistemleri, sağlık-bakım, su, bilişim teknolojileri, kültür, iklim değişikliği, güven, uzaktan tedavi-tıp, kuşaklar, bakım, 5G gibi temalar en fazla incelenmiştir. Burada dikkat çeken olgulardan birisi iklim değişikliği, gelecek ve su gibi konuların insan kaynakları yönetimi ve yapay zekâ bağlamında incelenmesidir. Covid-19 sonrası uzaktan sağlık hizmeti, yapay zekâ destekli tedavi ve bakım konularının çalışılması da dikkate değerdir. Nitekim İKY ve YZ alanında yapılmış çalışmalar faktör analizine tabi tutulmuş ve toplam beş boyutta toplandığı görülmüştür. Bunlar YZ araçlarının geliştirilmesi, kabulü, İKY alanında kullanımı, gelecekle ilgili karar verme ve stratejik boyut ve spesifik olarak tıp alanında kullanımıyla ilgilidir.

İşletme ve yönetim alanındaki çalışmalarla sınırlandırılmış "YZ-temelli İKY uygulamaları" taramasında toplam 22 çalışmaya ulaşılmıştır. Bunlar incelendiğinde göze çarpan sonuçlar, kaynak temelli kuram ve dinamik yeteneklerin ön plana çıkması ve yapay zekâ anahtar kelimesinin 2021 yılı ile birlikte artan şekilde kullanılmasıdır. YZ, İKY ve sürdürülebilirlik konularının aratılması sonucunda görüntülenen 37 çalışmada en sık tekrarlanan kelimeler, taranan kelimelerin yanı sıra etik, dijitalleşme, büyük veri, temin seçim ve makine öğrenmesidir. Kurumsal sosyal sorumluluk, finansal performans, endüstri 4.0, kaynak temelli yaklaşım, benimseme gibi konular bu çalışmalarda öne çıkmıştır.

YZ, İKY ve etik konularının birlikte aratılması sonucunda görüntülenen 33 çalışmada anahtar konular; iş ahlakı-adalet, yönetim; İKY, örgüte bağlılık, karşılıklılık-değişim (exchange); ve YZ, prosedürel adalet, iş başvuruları, görüşme, seçim, ön yargı, otantik liderlik, adil olma, iş yeri sağlığı, insansızlaşma, büyük veri, iletişimden oluşan toplam üç kümede toplanmıştır.

Dünya 1950'li yıllardan beri bilgi çağına geçildiği, Toffler (1996) gibi gelecek bilimcilerin üçüncü dalga olarak nitelendirdikleri dönemi teoriden çıkıp pratik olarak yoğun bir biçimde hissetmeye başlamıştır. Bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanımı YZ, derin öğrenme, nesnelerin interneti, büyük veri gibi gelişmeler sayesinde artık insan unsurunu birçok konu ve başlıkta ikame eder hale gelmiştir. İnsan emeğinin geleceği ve nasıl yönetileceği sorusu birçok alanın önünde büyük bir problem olarak durmaktadır. Buna göre bu çalışma gelecekteki çalışmalar için araştırmacılara yeni fikirler verebilmeyi, uygulayıcılar ve politika yapıcılara YZ-temelli İKY uygulamalarıyla ilgili eğilimleri kavrayabilme ve yeni bakış açıları edinebilme açısından sınırları kapsamında katkı sağlamayı amaçlamıştır. Çalışmanın yalnızca Web of Science (WOS) veri tabanını kapsaması en büyük sınırlılığı oluşturmaktadır. Ana akımın hâkim olduğu WOS veri tabanı tarafından taranmayan çalışmalarda konu ile ilgili farklı yaklaşımlar olabilir. Bu bakımdan SCOPUS, PubMed vs. farklı veri tabanlarının da incelenmesiyle ileriki çalışmalarda daha geniş perspektiften farklı sonuçlara ulaşılabilmesi mümkündür.

Kaynakça

Acemoglu, D., & Restrepo, P. (2020). Robots and jobs: Evidence from US labor markets. *Journal of political economy*, *128*(6), 2188-2244.

Berg, A., Buffie, E. F., & Zanna, L. F. (2018). Should we fear the robot revolution?(The correct answer is yes). *Journal of Monetary Economics*, *97*, 117-148.

Budhwar, P., Malik, A., De Silva, M. T., & Thevisuthan, P. (2022). Artificial intelligence–challenges and opportunities for international HRM: a review and research agenda. *The International Journal of human resource management*, *33*(6), 1065-1097.

Chen, Y., Chen, C., Hu, Z., & Wang, X. (2014). Principles and applications of analyzing a citation space. Science and Technology Press.

Chowdhury, S., Dey, P., Joel-Edgar, S., Bhattacharya, S., Rodriguez-Espindola, O., Abadie, A., & Truong, L. (2023). Unlocking the value of artificial intelligence in human resource management through AI capability framework. *Human resource management review*, *33*(1), 100899.

Donthu, N., Kumar, S., Mukherjee, D., Pandey, N., & Lim, W. M. (2021). How to conduct a bibliometric analysis: An overview and guidelines. Journal of business research, 133, 285-296.

Dutta, D., & Mishra, S. K. (2024). Artificial intelligence-based virtual assistant and employee engagement: an empirical investigation. *Personnel Review*.

Egghe, L. (2006). "Theory and practice of the G-index". Scientometrics, vol. 69, no. 1, pp. 131–152).

Frey, C. B., & Osborne, M. A. (2017). The future of employment: How susceptible are jobs to computerisation?. *Technological forecasting and social change*, *114*, 254-280.

Hirsch, J. E. (2005). "An Index to Quantify an Individual's Scientific Research Output." Proceedings of the National Academy of Sciences - PNAS 102.46 (2005): 16569–16572.

Hofeditz, L., Clausen, S., Rieß, A., Mirbabaie, M., & Stieglitz, S. (2022). Applying XAI to an AI-based system for candidate management to mitigate bias and discrimination in hiring. *Electronic Markets*, *32*(4), 2207-2233.

Kaushal, N., Kaurav, R. P. S., Sivathanu, B., & Kaushik, N. (2023). Artificial intelligence and HRM: identifying future research Agenda using systematic literature review and bibliometric analysis. *Management Review Quarterly*, *73*(2), 455-493.

Lawler, J. J., & Elliot, R. (1996). Artificial Intelligence in HRM: An Experimental Study of an Expert System. *Journal of Management*, *22*(1), 85-111. https://doi.org/10.1177/014920639602200104

Malin, C. D., Fleiß, J., Seeber, I., Kubicek, B., Kupfer, C., & Thalmann, S. (2024). The application of AI in digital HRM–an experiment on human decision-making in personnel selection. *Business Process Management Journal*.

Nawaz, N., Arunachalam, H., Pathi, B. K., & Gajenderan, V. (2024). The adoption of artificial intelligence in human resources management practices. *International Journal of Information Management Data Insights*, *4*(1), 100208.

Newby, G. B., Greenberg, J., & Jones, P. (2003). Open source software development and Lotka's law: bibliometric patterns in programming. Journal of the American Society for information science and technology, 54(2), 169-178.

Ouyang, D., He, B., Ghorbani, A., Yuan, N., Ebinger, J., Langlotz, C. P., ... & Zou, J. Y. (2020). Video-based AI for beat-to-beat assessment of cardiac function. *Nature*, *580*(7802), 252-256.

Pan, Y., & Froese, F. J. (2023). An interdisciplinary review of AI and HRM: Challenges and future directions. *Human resource management review*, *33*(1), 100924.

Siccardi, S., & Villa, V. (2022). Trends in Adopting BIM, IoT and DT for Facility Management: A Scientometric Analysis and Keyword Co-Occurrence Network Review. Buildings, 13(1), 15.

Strohmeier, S., Piazza, F. (2015). Artificial Intelligence Techniques in Human Resource Management—A Conceptual Exploration. In: Kahraman, C., Çevik Onar, S. (eds) Intelligent Techniques in Engineering Management. Intelligent Systems Reference Library, vol 87. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-17906-3_7

Tambe, P., Cappelli, P., & Yakubovich, V. (2019). Artificial intelligence in human resources management: Challenges and a path forward. *California Management Review*, *61*(4), 15-42.

Toffler, A. (1996). Üçüncü Dalga, çev. *Ali Seden, Altın Kitaplar Yayınevi, İstanbul*.

Vrontis, D., Christofi, M., Pereira, V., Tarba, S., Makrides, A., & Trichina, E. (2023). Artificial intelligence, robotics, advanced technologies and human resource management: a systematic review. *Artificial intelligence and international HRM*, 172-201.

IQTISODIYOTDA GEOGRAFIK AXBOROT TEXNOLOGIYALARIDAN FOYDALANGAN HOLDA MEHNAT UNUMDORLIGINI BAHOLASH

Qodirov Abdurashid Madjitovich[25]
Fazliddinova Zulxumor Akramjon qizi[26]

Annotatsiya

Ushbu tadqiqot Namangan viloyatini amaliy misol qilib olib, iqtisodiy sharoitda geografik axborot texnologiyalaridan (GIS) foydalanish orqali mehnat unumdorligini baholashga qaratilgan. GISdan foydalangan holda, mehnat samaradorligiga ta'sir qiluvchi fazoviy omillarni tahlil qilish, mintaqaviy nomutanosibliklarni aniqlash va resurslarni taqsimlashni optimallashtirish mumkin. Namangan misolida GIS vositalari ishchi kuchini taqsimlash, sohaga xos mahsuldorlik darajasi va mintaqaviy rivojlanishni oshirishga qaratilgan iqtisodiy siyosatning samaradorligi haqida qimmatli tushunchalarni qanday berishi mumkinligini ko'rsatadi. Ushbu yondashuv oxir-oqibat mehnat unumdorligini oshirishda ma'lumotlarga asoslangan qarorlar qabul qilishni qo'llab-quvvatlaydi.

Kalit so’zlar: GAT, ijtimoiy-iqtisodiy xaritalar, ijtimoiy-iqtisodiy kartografiya, real pul daromadlari, kartogramma, kartodiagramma, GE-UZ, faol bo'lmagan tarmoqlar.

ASSESSMENT OF LABOR PRODUCTIVITY USING GEOGRAPHIC INFORMATION TECHNOLOGIES IN THE ECONOMY

Abstract

This study focuses on evaluating labor productivity through the use of geographic information technologies (GIS) within the economic context, taking the Namangan region as a practical example. By utilizing GIS, it is possible to analyze spatial factors influencing labor efficiency, identify regional disparities, and optimize resource allocation. The case study of Namangan demonstrates how GIS tools can provide valuable insights into workforce distribution, industry-specific productivity levels, and the effectiveness of economic policies aimed at enhancing regional development. This approach ultimately supports more data-driven decision-making in boosting labor productivity.

Keywords: GIS, socio-economic maps, socio-economic cartography, real money income, cartogram, cartodiagram, GE-UZ, inactive sectors.

Introduction

Ensuring a consistent and balanced development of the economy of Uzbekistan is a guarantee of success with thorough and comprehensively based measures, as well as the development and clear definition of economic development programs at various levels. At the moment, it is also important to draw relevant conclusions, further improving the indicators of socio-economic development based on them, through the critical assessment of the tasks, measures, as well as the achievements and results performed before this year.

The development strategy establishes a new procedure for working with regions within the framework of the established tasks for the complex socio-economic development of Regions, and on the basis of programs for the complex socio-economic development of regions for 2022-2026, development programs will be developed in the cross-regions each year with a deep study of the problems and this program is becoming more relevant, especially at the moment when the world is rapidly changing [1]. Continuous implementation of the development of Uzbekistan due to social and economic reforms, the image of the regions has changed radically, a specific territorial environment has been formed in them, corresponding to market relations and the principles of new economic development. At the same time, in the

[25] ***i.f.d., prof. c.e.s., prof.*** Head of the sector at the scientific research center "Scientific bases and issues of economic development of Uzbekistan" under the Tashkent State University of Economics
[2626] Research center " Scientific bases and issues of economic development of Uzbekistan" under the Tashkent State University of Economics, PhD student

address of the president of the Republic of Uzbekistan to the Supreme Assembly and our people: “it is required to radically improve the activities of government agencies. The responsibility and responsibility of management agencies in solving territorial issues will be strengthened” [2]. One of these tasks is the implementation of measures by state governing bodies, in particular in the cadastral area, in the field of Agriculture, on the effective use of GIS technologies, their implementation in practice. Currently, as a result of the rapid growth of this branch of the information system, it is used not only in technical areas, but also in various social spheres of our life. Gat has a wide range of application areas, including in the process of making new clinics and hospitals geographically suitable and accessible to the population in health care, drawing up and determining road routes and schedules for businesses engaged in freight transport, choosing the optimal option for highway builders in the design of new tracks and roads, as well as in the correct and rational calculation of, it is very useful for farmers to determine the condition of the land and obtain sufficient information about it in the development of new land.

The Social Development Index is a measure of the work of countries, since it includes economic, social and environmental development.

Basic social indicators of socio-economic indicators:

- the amount of Real Money income of the population;

- nominal average monthly salary amount per worker;

- Consumer Price Index for mass consumer products and services;

-the total number of unemployed at the end of the reporting period, taking into account officially registered unemployed persons;

- share of the population in the total number;

- health sector

- educational level of the population

- standard of living of the population

- the level of commissioning of housing estates

Economic and social indicators can be calculated over various time periods (monthly, semi-annually, or annually), allowing for the identification of key trends and shifts in the socio-economic landscape. However, these indicators are influenced by numerous factors, making it essential to conduct a thorough analysis to understand the current situation accurately and achieve desired outcomes. This involves identifying the indicators that reflect the development level of different areas and designing new projects to significantly improve regions with lower development levels. When assessing areas with low development, it is crucial to analyze the regional economy and social conditions, conduct surveys among residents, study statistical data comprehensively, and evaluate the operations of regional economic ministries and departments that interact with the population. Additionally, understanding and effectively utilizing the natural and productive resources of these regions is important.

Improving the methodological framework for analysis in line with evolving economic relationships is fundamental for achieving success. Knowledge of economic analysis techniques enables specialists to find accurate answers and make effective decisions, which is especially crucial in adapting to today’s rapidly changing economic conditions. In analyzing socio-economic indicators, a systematic approach involves utilizing modern methods and tools, particularly GIS technologies. This technology facilitates the digital creation of maps, mirroring the processes found in traditional mapping.

Today, GIS is used extensively across various economic sectors. Effective use of GIS requires the collection of extensive written and graphical geographical data specific to each area, making the establishment of a geodatabase an essential component of any GIS system.

1. Literature review

A relative assessment of the use of mechanisms for state regulation of the development of regions in Uzbekistan and foreign countries. M.Widely covered in the scientific work of Sadigov [3]. D.I Ibadullayev believes that "the investment potential of the territory is the sum of the economic, social, political and natural capabilities of the territory, which is aimed at attracting the investment factor at the expense of all its sources, and the window for their application" [4].

M.R Rakhimova "the region offers to be seen as a complex of regions with natural-geographical, socio-economic, material-technical, siecian fronts close together and a unified management and logistics system" [5].

In the analysis of indicators of development of territories, humanity has been experiencing an information flood for the last few decades on the development of GIS technologies. It is gaining strength from year to year and is entering many areas of human activity. Today, cartographers have rich experience in the construction of topographic, geographical cards and atlases of various topics, deciphering aero - and space images, processing field measurement results and collecting data in computer systems during the use of information from many sources. The fact that many types of data are often changed over time makes it much more difficult to use a paper card, which is made in a simple way. Today, receiving instant information, showing their relevance can only be guaranteed by an automated system. At this point, modern GIS is considered to be an automated system with a large number of graphs and thematic databases, combined with model and computational functions capable of performing work on a base basis, converting spatial data into a cartographic form, making various conclusions and carrying out monitoring work [6].

Candidate of Geographical Sciences, Associate Professor A.A. Ibraimova stressed in her scientific research that implementation through GIS technologies in the analysis of socio-economic indicators in the region will help the analysis to be effective and accurate [7]. In addition, the study of Numerical Methods in geography has a strong focus in the United States, Canada, England, Sweden.

Socio-economic cartography has harmonious relations with the economic and social spheres. N.N.Baransky outlined the main directions of these contacts and, above all, methodological aspects [8].

The importance of scientific and geographical analysis is also increasing with the introduction of mathematical methods and automation tools into socio-economic cartography-for the geographical justification of the issue and control of the results obtained. In economic and social geography, socioeconomic cartography comes out as a method of research and as a means of collecting and presenting information (Tikunov V.S) [9].

2. Research methodology

The methodological basis of the study is a systematic approach, which includes general methods of comparative analysis and sampling observation. Applied research is based on the economic-mathematical methods, while the empirical assessments. Functional management analysis and expert assessment methods were used in assessing the structural changes and the quality of Territorial Management carried out in the regional economic system. GIS technology used cartograms, cartodiagrams, quality backgrounds, quantitative background techniques.

Taking into account the above points and considerations, through the use of the comparison

method, this study will study the tourist potential of Uzbekistan and analyze (discuss) in comparison with the advanced foreign experience. On the basis of a number of comparisons, discussions and conclusions are drawn and proposals are made for the effective organization of control of reclamation areas. Also, with the help of programs of the geographic information system, comparisons, assessments, mathematical calculations are carried out between regions.

3. Analysis and results

In analyzing the income and standard of living of the population in the Namangan region, data from a sample household survey conducted by the State Statistical Committee of the Republic of Uzbekistan between 2007 and 2022 was utilized. This survey data provides valuable insights into changes in income levels, living conditions, and socio-economic trends over the 15-year period, helping to understand the economic well-being of households in the region.

Table 1. Formation of gross income of urban and rural population content, % [10]

Types of income	Total	City	Rural
Total income	100.0	100.0	100.0
of these:			
- official	30.4	34.4	26.5
- unofficial	48.3	41.5	55.2
- other revenues	21.3	24.1	18.3

Source: Akhmedov T.M., Abdullaev B.S. Socio-demographic features of sustainable development of rural regions of Uzbekistan. Tashkent, Niso polygraph , 2022

In the context of a low share of other income sources (18.3% and 24.1%), the predominance of informal income in rural areas (41.5% versus 55.2%) is a notable characteristic of the region. Among the key factors contributing to the well-being of the region's residents, the wages of workers and employees play a significant role.

Analysis reveals that the Namangan region ranks last among the Republic’s territories in terms of nominal average monthly salary (1,263.3 thousand soums), representing only 78.5% of the national average. Given that a significant portion of the region's population (63.1%) resides in rural areas, personal subsidiary farming is particularly important as a source of income. A survey conducted by the Institute of Social Research indicates that the structure of total income in rural areas slightly differs from that in urban areas (as shown in Table 2).

Between 2018 and 2022, the average monthly salary in the region increased by 1.79 times. Specific sectors, such as trade, saw a salary increase of 2.48 times, while the banking sector experienced a 2.18-fold increase. Within the region, wage disparities were evident, with a significant gap between the highest average salaries in Namangan city (1,715.1 thousand soums) and the lowest in Chust (1,150.2 thousand soums).In terms of labor resources and employment-population, the Namangan region ranks 6-7 among the Republican regions (Table 2). The region is also characterized by the average level of unemployment and the proportion of people employed in the informal sector of the economy. For the period 2018-2022, the number of working population in the region increased by 103.8 percent, and in 2021 it was 1563.8 thousand people.

Table 2. Average monthly salary in Namangan region

Economy sectors	2018	2019	2020	2021	2022	growth, times
Total for the region	858,9	1010.9	1095,0	1257,8	1540.1	1.79
Industry	1023.8	1214.3	1281,7	1479.3	1934.4	1.89
Construction	1280.3	1394.1	1281,0	1623.5	2190.5	1.71
Trade	1023.4	1237.4	1284.5	1707.4	2540.6	2.48
Transportation and preparation	1121.4	1136.5	1153.6	1150,9	1337,7	1.19
Accommodation and food services	-	-	837.6	1285.6	1245.6	
Informatization and communication	1108.7	1216.5	1265.3	1528.3	1321.4	1.19
Banking, insurance, leasing, credit and mediation	1074.6	1405.1	1662.9	2001.0	2346.0	2.18
Education	798,8	925.4	1042.7	1170.8	1404.2	1.76
Health and social services	757.4	871.3	947,8	1099.4	1240.8	1.64
Art and Recreation	684,0	857.2	894,7	805.1	1152.6	1.69
Other events	725.3	917.2	993,7	1140.4	1546.3	2.13

Sources: areas calculated based on data from Namangan city statistics department

Namangan city, where 19.3% of the region's total labor resources are concentrated, serves as the primary employment hub of the region. Across the region's districts, labor resources are relatively evenly distributed, with each district accounting for about 6-8% of the workforce.
The positive trends in employment were largely driven by the rapid growth of the service sector and the implementation of various state-targeted and regional programs aimed at fostering cooperation between large industrial enterprises and service production. The development of industry, along with these regional programs, has supported employment, encouraged entrepreneurship, and enhanced competition. As a result of these efforts, the number of employed individuals in the region increased by 112.6%. The Namangan region plays a crucial role in shaping the labor market and contributing to economic growth within the Republic of Uzbekistan. Its influence is evident through its contributions to regional employment opportunities, support for national labor needs, and its role in various economic sectors. The region’s strategic position in the Fergana Valley, combined with its diverse industries and active participation in skill development, makes it an important driver of both local and national labor market dynamics (Table 3).

Table 3. The role of the Namangan region in the development of the labor market and its role in the Republic of Uzbekistan

Name of Regions	years	Specification				
		Number of labor resources, thousand people	**Number of people employed in the economy, thousand people**	**Unemployment rate, %**	**Share of people employed in the informal sector of the economy *, %**	**Those who went outside the Republic to work, a thousand people**
Uzbekistan Republic	**2018**	18104.8	12818.4	5.1	38.1	873.6
	2021	18835.0	13273.0	9.3	41,1*	2384.8
	dif. (+/-)	730.2	454.6	4.2	3.0	1511.2
Namangan region	**2018**	1506.8	937.3	5.3	46.1	82.7
	2021	1563.8	1055,8	9.5	47.6	200.7
	dif. (+/-)	57,0	118.5	4.2	1.5	118,0
Share of the region Republic, %	**2018**		7.3			9.5
	2021		8.0			8.4
Place area among the regions of the Republic	**2018**	7	6	6	13	3
	2021	6	7	6		4

Source: Information of the Main Directorate of employment and Labor Relations of Namangan region taking into account those who went to work outside the Republic).

The formal sector of the Namangan region's economy employs over 524.3 thousand people, representing 50.7% of the total workforce. Among these, approximately 55.6% work in large enterprises as well as small, micro firms, and farms.

However, informal employment remains a significant challenge in the employment landscape. In the Namangan region, informal employment manifests in various forms, such as temporary, one-time, and seasonal work, assisting family members, supporting entrepreneurs without formal labor contracts, and entrepreneurs operating without proper registration and permits. Between 2018 and 2022, the number of people employed in the informal sector increased by 1.5%, rising from 432.3 thousand to 502.6 thousand.

A taxable level of well-being provides insight into households' access to economic resources, their consumption or savings capacity, and their ability to make choices between these options. Early in 2022, estimates showed that income from production accounted for 71.5% of the total income structure of households, of which 1% came from labor activities and 2.1% from personal services produced for self-consumption.In the study of the lifestyle of the Population, Research is carried out as follows:

1. The study of population dynamics involves analyzing changes in population size, structure, and distribution over time. This includes examining social, economic, family, and territorial composition, as well as understanding the factors behind shifts in these areas. Key aspects include:

Analyzing trends in population growth or decline, age structure, migration patterns, and birth and death rates.

Investigating demographic factors such as age, gender, education, and occupation, and how these influence social cohesion and development.

Examining the economic activities, employment status, income levels, and economic roles of different population groups.

Understanding the structure of households, marriage rates, family size, and how these change over time.

Analyzing the spatial distribution of populations across urban and rural areas, as well as migration between regions.

Identifying the underlying reasons for population shifts, such as economic opportunities, policy changes, social services availability, environmental factors, and cultural trends.

2. The study of labor resources within the territorial structure of the population involves examining how labor is distributed across different regions and how these resources are utilized. This analysis focuses on the geographic variations in labor availability, employment opportunities, and economic activities, recognizing the population as a key productive force. Key aspects include:

Assessing how the workforce is spread across various geographic areas, including urban and rural regions, and identifying disparities in labor availability.

Understanding how different regions make use of their labor resources based on local economic conditions, industry presence, and infrastructure. This includes analyzing factors like regional economic specialization, industrial centers, and agricultural areas.

Viewing the population not just as a demographic entity but as a source of economic productivity. This perspective emphasizes the importance of aligning the skills and characteristics of the workforce with regional economic needs.

Exploring the relationship between geographic features (such as natural resources, climate, and location) and economic activities, which shapes the demand for and availability of labor in different regions.

Investigating how labor resources and economic activities are interconnected across regions, including the impact of migration, commuting patterns, and regional economic policies on labor markets.

3. The study of the territorial distribution and migration of the population focuses on understanding how people are distributed across different regions and how migration patterns influence these distributions. This analysis includes several key aspects:

Examining the concentration of people in different areas, including urban centers, suburban regions, and rural areas. This involves identifying areas of high and low population density and understanding the factors that contribute to these variations, such as availability of jobs, living conditions, and infrastructure.

Analyzing the movement of people within and across regions, including both internal migration (movement within a country) and international migration. This study looks at the causes and effects of migration, such as economic opportunities, environmental changes, social factors, and political conditions.

Observing how the placement of the population shifts over time across a country. This includes trends like urbanization, where people move from rural areas to cities, as well as the development of new economic hubs that attract populations.

Assessing how migration affects the demographic makeup of different regions, such as changes in age structure, ethnic composition, and the number of economically active individuals. Migration can lead to population growth in some areas while causing decline in others, affecting local economies and social structures.

Understanding how migration influences the population size in specific regions, leading to disparities in growth rates. For example, regions with higher migration inflows may experience rapid population growth, whereas regions with high emigration may face population decline.

4. The study of population settlements and their territorial range focuses on understanding the distribution and characteristics of urban and rural settlements, as well as the factors that influence their development and spatial arrangement. Key elements of this direction include:

Exploring the different types of settlements, such as cities, towns, villages, and hamlets, and understanding their size, structure, and function. This involves examining how urban centers develop in contrast to rural areas, including differences in infrastructure, economic activities, and population density.

Analyzing the growth patterns of settlements, such as urbanization, suburbanization, and rural development. This includes understanding how economic opportunities, access to services, and changes in living standards drive the expansion or contraction of settlements.

Mapping out the location and spread of settlements across a given territory, and studying how geographic factors such as climate, topography, natural resources, and proximity to water bodies influence where settlements are established. For instance, river valleys and coastal areas often host more densely populated settlements.

Investigating the spatial arrangement of settlements, including the network of connections between urban and rural areas. This can include studying the role of transport routes, trade networks, and regional hubs that connect smaller settlements to larger cities.

Understanding the hierarchical structure of settlements, where larger urban centers often serve as economic and administrative hubs, while smaller settlements provide local services and support agricultural activities. This hierarchy can shape regional development and influence migration patterns between rural and urban areas.

Identifying the key factors that shape the growth and decline of settlements, such as economic shifts, government policies, technological advancements, and environmental changes. For example, the development of new industries or improvements in transportation infrastructure can drive the growth of specific settlements (Borieva-Tojieva).

5. The study of geographical differences in the culture and living conditions of the population focuses on how variations in geography influence cultural practices, lifestyles, and the quality of life in different regions. Key aspects of this study include:

Examining how geography influences cultural practices, traditions, languages, and social norms in different areas. This includes studying regional differences in food, clothing, festivals, and social customs, which are often shaped by climate, historical factors, and interactions with other cultures.

Analyzing differences in living standards across regions, including factors such as access to healthcare, education, housing quality, and employment opportunities. Geographic factors like location (urban vs. rural), climate, and proximity to resources can greatly affect these conditions.

Understanding how geographical features such as mountains, rivers, deserts, or coastlines shape daily life and occupations. For instance, people living in coastal regions may have a lifestyle centered around fishing and maritime activities, while those in mountainous areas may rely on agriculture suited to high-altitude conditions.

Studying how infrastructure, such as transportation, communication, and public services, varies across different geographical areas. These disparities can lead to significant differences in access to markets, healthcare, and education, influencing overall living conditions.

Comparing the cultural and living conditions between urban and rural populations. Urban areas often have more diverse cultural activities, higher access to modern amenities, and greater economic opportunities, while rural areas may maintain more traditional lifestyles but face challenges like limited access to services.

Exploring how environmental factors such as climate, natural disasters, and resource availability impact both culture and living standards. For example, regions prone to drought may develop cultural practices around water conservation, while areas with abundant resources might have higher living standards.

Studying how the movement of people between regions influences cultural diversity and changes living conditions. Migration can lead to cultural blending and introduce new ideas and practices, altering the social fabric of both the destination and origin regions.

The use of GIS technologies is highly effective in addressing complex challenges. In today's world, data processing is a critical aspect of operations across various fields, and much of this data is organized within geospatial databases. GIS technology is now widely utilized across all industrial sectors. To effectively use GIS, a large amount of geographic information—both written and graphic, linked to specific areas—needs to be gathered, making the geospatial database an essential part of any GIS system. These databases are created using specialized GIS software.

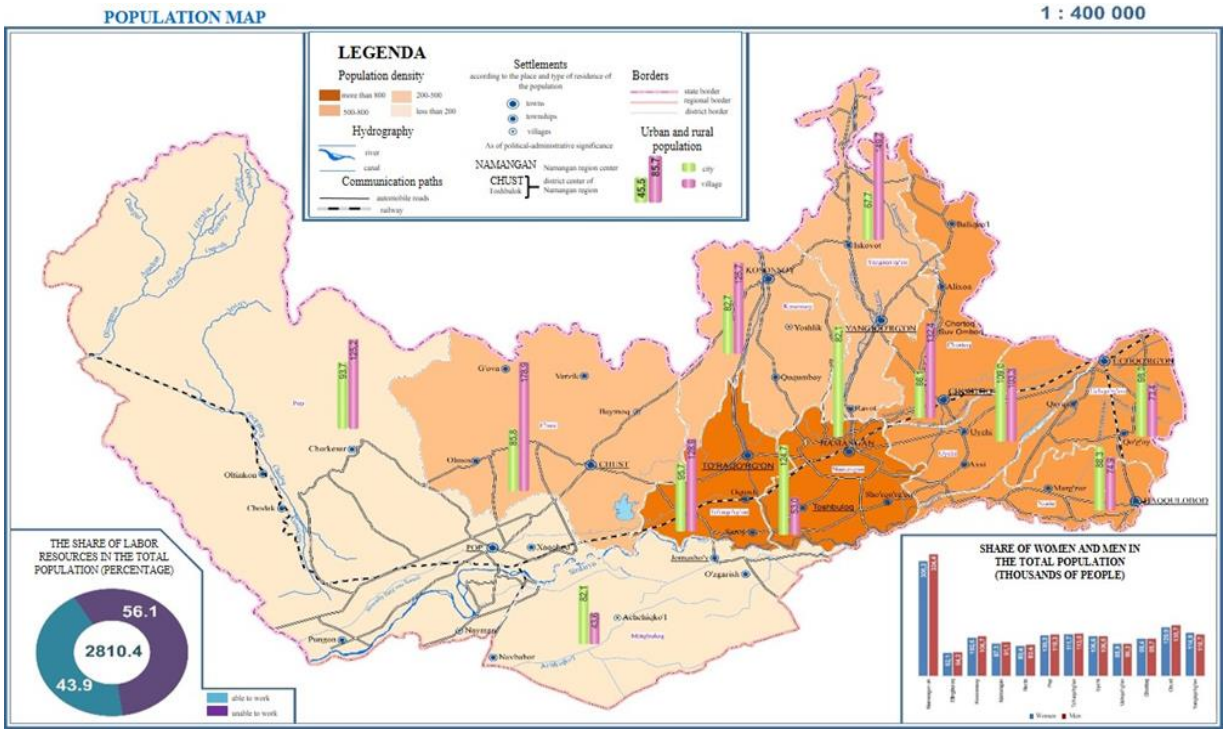
Currently, with the ongoing reforms in our country and the implementation of the GE-UZ project, ESRI’s ArcGIS software serves as the primary tool for developing and managing geospatial databases. This software is instrumental in the creation of GIS-based projects in our country, ensuring their efficient operation, similar to practices in many developed nations. For the successful development and use of geoinformation system projects, a thorough understanding of the geospatial database is required. One of the key goals is to improve the quality of life for residents by digitizing settlement information.

The population plays a central role in socio-economic indicators. It is viewed as a fundamental element in geographical studies and as a primary force of transformation, being both a producer and consumer of various material and cultural products. The territorial distribution of the population is highly uneven, with significant concentration in living, working, and recreational areas, especially in large cities, which complicates the analysis process. When conducting demographic and socio-economic analyses of the population, GIS programs are used to create a variety of modified cartograms or cartodiagrams, employing statistical methods.

A comprehensive analysis of the population requires considering all relevant indicators. GIS technologies enable such large-scale analysis by providing detailed data insights. Since the population is a core component in both social and economic spheres, it is fundamental to all aspects of development. The conveniences and innovations being implemented are ultimately intended for the benefit of the population.

Through GIS-based analysis, it is possible to develop solutions and recommendations for emerging issues. Additionally, it is crucial to consider the level of regional development and the concentration of populations in areas with favorable living conditions when formulating such solutions.

Figure 1. Population map of Namangan region

Source: Source: created by the author on the basis of statistics

Namangan region, situated in the Fergana Valley, is an ideal location for settlement, which has led to a high population density in the area. To conduct a comprehensive analysis, it is essential to assess both the advantages and challenges of the region. GIS technologies play a crucial role in this process by providing extensive visualization of the area, thereby simplifying and enhancing the analysis.

This map represents the population distribution and labor resources of the Namangan region. Key elements include:

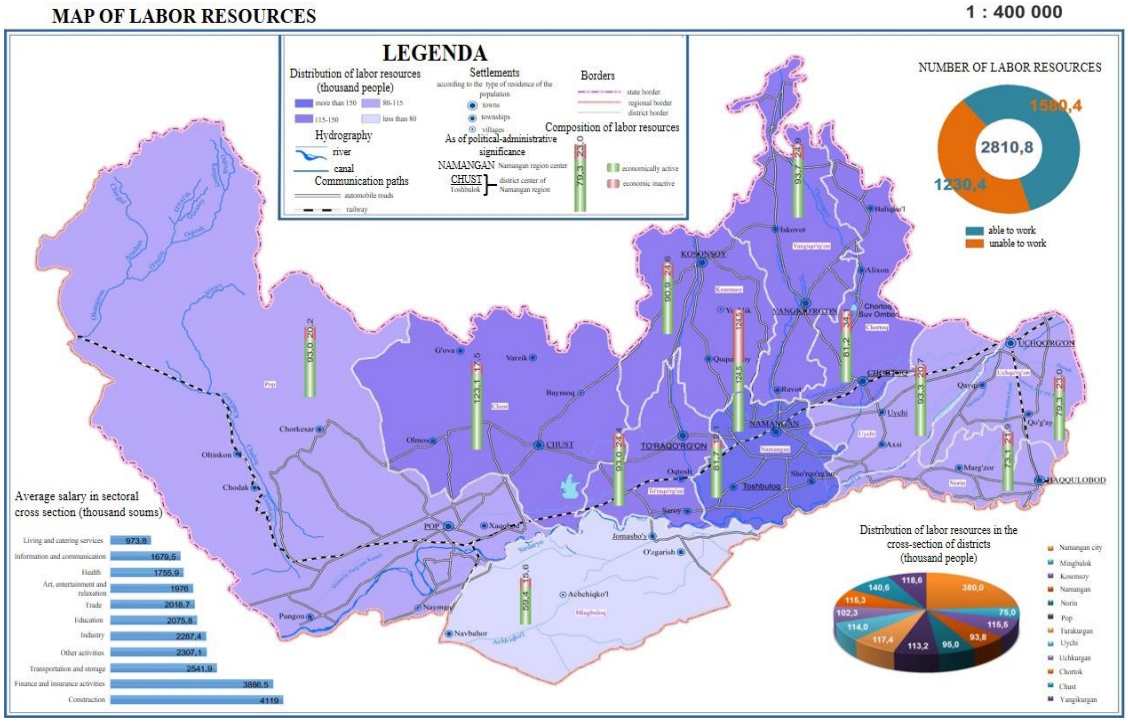
Different shades of orange indicate varying population densities across the region. Areas with the darkest shade have over 500,000 inhabitants, while lighter shades represent areas with fewer residents. The map highlights cities, towns, and villages, showing urban and rural populations. The map outlines the regional and state borders. It also shows transportation routes, including roads and railways, connecting different settlements.

A pie chart shows that 56.1% of the population is part of the labor force (able to work), while 43.9% is not actively part of the labor market. The total population is represented as 2,810.4 thousand. A bar chart displays the share of women and men in the total population across different districts, providing insight into gender distribution. The map highlights Namangan city as the regional center, with Chust also marked as a district center.

The population is analyzed based on their place of residence and place of work, focusing on the working capacity of the population. This analysis includes indicators such as employment structure, the number of employed individuals, the number of unemployed, and the segment of the currently active population with jobs. The labor resource map provides insights into the distribution of labor resources across different regions and the composition of these resources

within the districts of Namangan region, distinguishing between the economically active and inactive population. The analysis reveals that Namangan city has the highest rate of working-age individuals, with more than 150 thousand people considered capable of working.

Figure 2. Labor resources map of Namangan region

Source: Source: created by the author on the basis of statistics

This map illustrates the distribution and composition of labor resources in the Namangan region. Labor Resource Distribution: The map uses shades of purple to indicate the distribution of labor resources across the region, with darker shades representing areas with larger populations engaged in the labor force (more than 150 thousand people) and lighter shades indicating areas with fewer labor resources.

A pie chart highlights the total number of labor resources in the region, amounting to 2,810.8 thousand people. Of these, 1,580.4 thousand are able to work, while 1,230.4 thousand are not. Bar charts represent the distribution of labor resources across different districts, showing the variation in the workforce among areas like Namangan city, Chust, and others.

A bar graph displays the average salary in various sectors, including living and catering services, information and communication, trade, manufacturing, and more. The highest average salaries are seen in the construction and finance sectors.

The composition of labor resources is depicted by bars showing the division between economically active and inactive populations within each district. The map outlines rivers, canals, and communication paths, such as roads and railways, which play a role in regional connectivity and economic activities. This map serves as a comprehensive tool for understanding the spatial distribution of the labor force, economic activity levels, and salary variations across the Namangan region. It provides valuable insights into regional employment dynamics and economic conditions, aiding in strategic planning and development.

Conclusion and Suggestions:

Based on the analysis of territorial development, the following conclusions and recommendations can be made:

Formulate comprehensive strategic plans for regional development and ensure effective implementation.

Integrate modern methodologies and technologies into analysis and forecasting processes.

Maximize the use of the country's existing scientific and innovative potential.

Study and adapt the experience of foreign countries in developing GIS technologies within the Republic.

Utilize geoinformation systems as a strategic tool for managing regional development.

Promote the growth of a digital economy within the Republic.

Apply the insights gained through GIS analysis in practical applications.

Provide targeted social assistance to regions with lower development levels.

Focus on the socio-economic development of the Namangan region.

Attract new projects that create job opportunities for the population.

Develop economically inactive sectors and introduce new industries in regions with lower development rates.

These measures will contribute to balanced regional development, enhance economic opportunities, and support sustainable growth across the Republic.

References

Decree of the president of the Republic of Uzbekistan on the development strategy of New Uzbekistan dated 28.01.2022 PF-60 dated 2022-2026

President Of The Republic Of Uzbekistan Sh.M.Mirziyoyev's appeal to the Supreme Assembly and our people on 29.01.2020. Electronic source: https://president.uz/uz/lists/view/4057

Sadykov A.M. Fundamentals of regional development: theory, methodology, practice. –Tashkent: 2005.– 223 p.

D.I.Ibadullaev. During the meeting, the parties discussed the development of the economy of Tajikistan. Urgench, 2022. Economics Fundraise Philosophy Doctor of Philosophy (Doctor of Philosophy) abstract dissertation, p9.

M.Rakhimova region competitiveness ecological and economic mechanism of professional development, 2021; economics fundraise philosophy Doctor of Philosophy (Doctor of Philosophy) dissertation abstracts, p11.

Akhmedov T.M., Abdullaev B.S. Socio-demographic features of sustainable development of rural regions of Uzbekistan. Tashkent, Niso polygraph , 2020.

A.A.Ibraimova, social and economic cartography: tutorial-Tashkent: drops of thought, 2020.-306p.

Saushkin Yu. G. N. N. Baransky // Economic and social geography in the USSR. History and modern development. 2nd ed. M., 1987

Tikunov V. S., Kapralov E. G., Zavarzin A.V. et al. Collection of tasks and exercises in geoinformatics: Study guide / Edited by V. S. Tikunov. — M.: Academy, 2005. — 560 p.

M.Borieva, Z.T.Tojieva, S.Zokirov textbook "Fundamentals of population geography and demography"

www.stat.uz

www.arcgisonline

BOJXONA VA CHEGARA RASMIYLASHTIRUVI SAMARADORLIGINI OSHIRISH.

Mo'minjonova Madina ZAFARJON QIZI[27]

Annotatsiya

Ushbu ilmiy maqolada bojxona va chegara rasmiylashtiruvining samaradorligini oshirish bo'yicha muhim tavsiyalar berilgan. Bojxona va chegara rasmiylashtiruvi jarayonlari global savdo va iqtisodiy rivojlanishning muhim tarkibiy qismlaridir. Ularning samaradorligi davlatlar o'rtasidagi savdo oqimlarining xavfsizligini, tezkorligini va raqobatbardoshligini ta'minlashda muhim rol o'ynaydi. Maqolada zamonaviy raqamli texnologiyalarni, avtomatlashtirilgan tizimlarni joriy etish, risklarni boshqarish tizimlarini takomillashtirish, xalqaro hamkorlikni kengaytirish va kadrlarni malakasini oshirish kabi takliflar ishlab chiqilgan. Elektron hujjat almashinuvi, blockchain texnologiyasi va "yagona oyna" tizimi kabi innovatsion yechimlar orqali bojxona jarayonlarini soddalashtirish va tezlashtirish imkoniyatlari ko'rib chiqilgan.

Kalit so`zlar. Logistika samaradorlik indeksi (LPI), bojxona rasmiylashtiruvi, chegara nazorati, eksport, import.

INCREASING THE EFFICIENCY OF CUSTOMS AND BORDER CLEARANCE

Abstract

This scientific article provides important recommendations for improving the efficiency of customs and border clearance. Customs and border clearance processes are critical components of global trade and economic development. Their effectiveness plays an important role in ensuring the security, speed and competitiveness of trade flows between countries. In the article, proposals such as the introduction of modern digital technologies, automated systems, improvement of risk management systems, expansion of international cooperation and improvement of personnel skills have been developed. Possibilities of simplifying and speeding up customs processes through innovative solutions such as electronic document exchange, blockchain technology and "single window" system were considered.

Key words. Logistics efficiency index (LPI), customs clearance, border control, export, import.

Kirish

Bojxona va chegara nazorati davlat iqtisodiy xavfsizligining muhim elementlaridan biri hisoblanadi. Zamonaviy global savdo sharoitida bojxona rasmiylashtiruvi va chegaralar orqali o'tish jarayonlari samaradorligini oshirish mamlakatning iqtisodiy rivojlanishiga, xalqaro hamkorlikka va savdo oqimlarini kengaytirishga sezilarli ta'sir ko'rsatadi. Ushbu maqolada bojxona va chegara rasmiylashtiruvini optimallashtirish bo'yicha ilmiy asoslar tahlil qilinadi hamda samaradorlikni oshirishga qaratilgan takliflar beriladi. Bojxona va chegara nazorati har bir davlatning iqtisodiy xavfsizligini ta'minlashda muhim ahamiyat kasb etadi. Davlatlar o'z chegaralari orqali tovarlar va xizmatlar harakatini boshqarish, xalqaro savdoni tartibga solish, noqonuniy faoliyatlarning oldini olish maqsadida bojxona tizimiga tayanadilar. Global iqtisodiyot va xalqaro savdo hajmining ortishi bojxona rasmiylashtiruvi jarayonlarini yanada murakkablashtirmoqda. Shu bilan birga, savdo oqimlarining ortishi bojxona va chegara rasmiylashtiruvini tezkor va samarali amalga oshirishni taqozo etmoqda. Bugungi kunda bojxona tizimida samaradorlikka erishish, ayniqsa, tovar va xizmatlar o'z vaqtida yetib kelishini ta'minlash, iqtisodiy jihatdan foydali bo'lishi va milliy xavfsizlikka zarar yetkazmasligi uchun zamonaviy yondashuvlarni talab qiladi. Bu jarayonni samarali boshqarish nafaqat davlatning ichki iqtisodiy xavfsizligini ta'minlash, balki xalqaro hamkorlik va global savdo munosabatlarini yanada kuchaytirish uchun ham zarurdir. Bugungi kunda global savdo va xalqaro iqtisodiy aloqalarning jadallashuvi natijasida bojxona va chegara rasmiylashtiruvi tizimlari mamlakatlar iqtisodiy xavfsizligining ajralmas qismi hisoblanadi. Davlatlar iqtisodiy salohiyatlarini rivojlantirishda va xalqaro bozorlar bilan muvaffaqiyatli aloqalar o'rnatishda bojxona tizimining samaradorligiga tayanadilar. Bojxona

[27] Toshkent Davlat Iqtisodiyot Universiteti, imadinamuminjonova@gmail.com

organlari xalqaro savdoda davlatlar manfaatlarini himoya qilish, noqonuniy faoliyatlarni bartaraf etish va tovarlarning qonuniy oqimini tartibga solish bo‘yicha asosiy rol o‘ynaydi. Shu bilan birga, chegara nazorati orqali shaxslar, transport vositalari va yuklar harakatini to‘g‘ri tashkil etish mamlakatning iqtisodiy va ijtimoiy xavfsizligini ta'minlashga xizmat qiladi. Bojxona va chegara nazorati tizimlari orqali iqtisodiy xavfsizlikni ta’minlash maqsadida mamlakatlar o‘z chegaralaridagi rasmiylashtiruv jarayonlarini takomillashtirib borishga ehtiyoj sezmoqdalar. Xalqaro savdoning kengayishi va raqamli texnologiyalarning rivojlanishi bilan bojxona xizmatlari zamonaviy texnologiyalar va ilg‘or boshqaruv uslublaridan foydalangan holda samaradorlikni oshirish imkoniyatiga ega bo‘lmoqda. Biroq, bu jarayonni optimallashtirish uchun turli davlatlar o‘rtasida umumiy siyosat va standartlarning joriy qilinishi, xalqaro hamkorlikning kuchaytirilishi hamda bojxona amaliyotlarini yagona tizimga moslashtirish zarurdir. Bojxona va chegara rasmiylashtiruvi jarayonlari samaradorligini oshirish, avvalo, iqtisodiy manfaatlar va xavfsizlik choralarini uyg‘unlashtirishni talab qiladi. Bojxona tizimi savdo oqimlarining to‘siqsiz o‘tishini ta'minlabgina qolmay, kontrabanda va noqonuniy faoliyatlar, shu jumladan, odam savdosi, narkotik moddalarning noqonuniy savdosi va terrorizmga qarshi kurashda muhim rol o‘ynaydi. Shu sababli, bojxona tizimida axborot texnologiyalaridan foydalanish, raqamli rasmiylashtirish tizimlarini joriy etish va avtomatlashtirilgan xavfsizlik choralarini kuchaytirish global savdo hamda iqtisodiy xavfsizlikni ta’minlash uchun muhim ahamiyatga ega. Bojxona rasmiylashtiruvi va chegara nazorati samaradorligini oshirishning eng asosiy omillaridan biri — raqamli texnologiyalar va axborot tizimlaridan keng foydalanish hisoblanadi. So‘nggi yillarda elektron deklaratsiyalar tizimi va avtomatlashtirilgan chegara nazorati tizimlari joriy etilishi bilan bojxona organlari operatsiyalar samaradorligini sezilarli darajada oshirdi. Elektron rasmiylashtirish yuk tashish jarayonlarida tezkorlik va aniqlikni oshiradi, shu bilan birga hujjatlar bilan ishlashdagi inson omiliga bog‘liq xatolarni kamaytirishga yordam beradi. Bojxona jarayonlarining avtomatlashtirilishi milliy bojxona organlari va xalqaro tashkilotlar o‘rtasidagi hamkorlikni kuchaytiradi va savdo oqimlarining samarali boshqarilishini ta'minlaydi. Shuningdek, chegara nazorati jarayonlarining samaradorligini oshirish xalqaro xavfsizlik va xalqaro savdo jarayonlariga ijobiy ta’sir ko‘rsatadi. Chegara orqali noqonuniy tovarlar va shaxslar harakatini nazorat qilish, chegara postlarini optimallashtirish, axborot texnologiyalaridan foydalanib yuk va transport vositalarini monitoring qilish davlatning xalqaro savdodagi o‘rnini mustahkamlaydi. Ayniqsa, transport koridorlarining samaradorligini oshirish, logistikani takomillashtirish va transport vositalarini boshqarish tizimlarini joriy etish natijasida xalqaro yuk tashish jarayonlari ancha tezlashadi va samaradorlik ortadi. Bojxona tizimida risklarni boshqarish tizimlari joriy etilishi orqali bojxona rasmiylashtiruvi jarayonlarini optimallashtirishga erishiladi. Risklarni tahlil qilish va boshqarish tizimlari yuklar va shaxslar haqidagi ma’lumotlarni tahlil qilib, potensial xavf-xatarlarni oldindan aniqlash imkonini beradi. Bu tizim bojxona organlariga resurslarni samarali taqsimlash va xavf-xatarni kamaytirish orqali samaradorlikni oshirish imkonini beradi. Risklarni boshqarish tizimi bojxona organlari va xalqaro hamkorlar o‘rtasida ma’lumot almashinuvini tezlashtirish va shaffoflikni ta’minlash imkonini beradi. Bojxona va chegara rasmiylashtiruvi jarayonlarida kadrlarning malakasi va ularni muntazam ravishda o‘qitish ham samaradorlikni oshirishda muhim rol o‘ynaydi. Zamonaviy texnologiyalar va xavfsizlik choralarini qo‘llashda kadrlarning bilim va ko‘nikmalarini oshirish bojxona tizimining umumiy samaradorligini ta’minlaydi. Shuningdek, bojxona organlari uchun xalqaro tajriba almashinuvini yo‘lga qo‘yish va xalqaro standartlar asosida ta’lim berish xodimlar malakasini oshirishda muhim ahamiyat kasb etadi. Kadrlarning bilim va ko‘nikmalarini muntazam ravishda yangilab turish bojxona xizmatlarini samarali amalga oshirish imkonini beradi.

Asosiy qisim. *Bojxona va chegara rasmiylashtiruvi samaradorligi tushunchasi.* Bojxona va chegara rasmiylashtiruvi samaradorligi milliy va xalqaro savdo jarayonlarini tartibga solishda va davlatning iqtisodiy xavfsizligini ta’minlashda muhim o‘rin tutadi. Bu tushuncha, asosan,

bojxona va chegara nazoratini amalga oshirishda ishtirok etuvchi davlat organlari va ular orqali o‘tayotgan tovarlar, xizmatlar, shaxslar hamda transport vositalarining harakatini qanchalik tez va samarali boshqarish bilan bog‘liq. Samaradorlik esa ushbu jarayonlarda minimal vaqt, xarajat va resurs sarfi bilan maksimal natijaga erishishni ifodalaydi. Bojxona va chegara rasmiylashtiruvi samaradorligi quyidagi asosiy mezonlarga tayanadi. Bojxona va chegara rasmiylashtiruvining samaradorligi avvalo tovarlar va shaxslar harakatining o‘z vaqtida va tez amalga oshirilishi bilan belgilanadi. Bu jarayonni iloji boricha tez va to‘siqsiz o‘tkazish iqtisodiy faoliyatning ravonligini ta’minlaydi. Xalqaro savdo to‘siqlarining kamaytirilishi va yuklarning tezkorlik bilan rasmiylashtirilishi mamlakatlar o‘rtasidagi iqtisodiy aloqalarni mustahkamlashga yordam beradi. Shu sababli, bojxona tizimida texnologik yangilanishlar va elektron tizimlar joriy etilishi samaradorlikni oshirishga sezilarli ta’sir ko‘rsatadi.

Xarajatlarni optimallashtirish. Samarador bojxona rasmiylashtiruvi davlat va biznes subyektlari uchun minimal xarajatlarni ta’minlashi kerak. Bu yerda bojxona yig‘imlari, jarayon davomida sarflanadigan vaqt va boshqa resurslar nazarda tutiladi. Davlatlar rasmiylashtiruv tizimini soddalashtirib, iqtisodiy faoliyat bilan shug‘ullanuvchilarga qo‘shimcha to‘lov va murakkabliklarsiz tovarlarni yetkazib berish imkonini yaratishga intiladilar.

Xavfsizlik. Bojxona va chegara nazorati jarayonlari nafaqat tezkor va iqtisodiy jihatdan qulay bo‘lishi, balki yuqori xavfsizlik darajasini ham ta’minlashi zarur. Davlatning bojxona siyosati kontrabanda, noqonuniy savdo, terrorizm, odam savdosi va narkotik moddalar oqimiga qarshi kurashish orqali o‘z chegaralarini himoya qilishga qaratilgan. Shu bilan birga, xalqaro xavfsizlik me'yorlariga rioya qilinishi ham bojxona organlarining vazifasidir. Bu ma’noda, bojxona tizimida xavf-xatarni boshqarish tizimlari joriy etilishi bojxona nazorati samaradorligini oshirishda muhim ahamiyatga ega.

Qonunchilikka muvofiqlik. Bojxona rasmiylashtiruvi jarayonlari xalqaro va milliy qonunchilikka muvofiq amalga oshirilishi kerak. Har bir davlatning bojxona organlari o‘z faoliyatini milliy qonunlar va xalqaro shartnomalar asosida olib boradi. Samarali rasmiylashtirish jarayonida qonuniy asoslarni to‘liq hisobga olish, bojxona qoidalarini buzilishiga yo‘l qo‘ymaslik talab qilinadi. Qonunchilikka muvofiqlik savdo jarayonlarining barqarorligini ta’minlash va savdo hamkorlari o‘rtasidagi ishonchni mustahkamlashda muhim ahamiyat kasb etadi. Logistika samaradorligi bojxona va chegara rasmiylashtiruvining samaradorligi yuklarni o‘z vaqtida yetkazib berishni ta'minlash bilan ham bog‘liq. Savdo jarayonlarining qulayligi va logistika tizimlarining samaradorligi transport koridorlari va bojxona punktlarida yuklarni minimal to‘xtab qolishi bilan ta'minlanadi. Bu esa xalqaro yuk tashish tizimlari va logistika kompaniyalarining ish jarayonlarini soddalashtiradi. Bojxona organlari logistika samaradorligini oshirishda xalqaro hamkorlikni kuchaytirishi va muvofiqlashtirilgan harakatlar olib borishi lozim. *Bojxona rasmiylashtiruvi samaradorligini oshiruvchi asosiy omillar***.** Samarador bojxona tizimi milliy iqtisodiyot va xalqaro savdo jarayonlariga ko‘plab ijobiy ta’sir ko‘rsatadi. Shu ma’noda, bojxona va chegara rasmiylashtiruvi samaradorligini oshirishga ta’sir etuvchi bir necha asosiy omillar mavjud: *Axborot texnologiyalarini joriy etish.* Zamonaviy dunyoda bojxona va chegara nazorati tizimlarini avtomatlashtirish va raqamlashtirish samaradorlikni oshirishning asosiy omillaridan biri hisoblanadi. Elektron deklaratsiyalar tizimi, avtomatlashtirilgan axborot almashinuvi, elektron hujjat aylanishi orqali bojxona jarayonlaridagi ortiqcha murakkabliklar bartaraf etiladi. Bu esa nafaqat jarayonlarning tezligini oshiradi, balki inson omiliga bog‘liq xatoliklar va korruptsiyaviy xavflarni kamaytiradi. *Xalqaro hamkorlik va integratsiya*. Bojxona va chegara nazorati samaradorligini oshirish uchun xalqaro hamkorlik muhim rol o‘ynaydi. Bojxona unifikatsiyasi va xalqaro standartlarga rioya qilish orqali davlatlar o‘rtasida savdo jarayonlarini qulaylashtirish va xavfsizlikni ta’minlash mumkin. Xalqaro hamkorlik doirasida bojxona xizmatlari o‘rtasida axborot almashinuvi, tajriba o‘rganish va umumiy

risklarni boshqarish tizimlarini joriy etish samaradorlikni sezilarli darajada oshiradi. *Risklarni boshqarish tizimlari*. Risklarni boshqarish tizimlari bojxona nazorati jarayonlarining samaradorligini oshirishda muhim vositadir. Bu tizimlar yuklar va shaxslar haqidagi ma'lumotlarni tahlil qilib, xavfli bo'lishi mumkin bo'lgan obyektlarni oldindan aniqlash va nazorat choralarini kuchaytirish imkonini beradi. Samarali risklarni boshqarish tizimlari bojxona organlariga ortiqcha vaqt va resurs sarflamasdan, xavfli yuklarni aniqlash va xavfsizlikni ta'minlash imkonini beradi. *Malakali kadrlar tayyorlash*. Bojxona xodimlarining malakasi va bilim darajasi samaradorlikka to'g'ridan-to'g'ri ta'sir ko'rsatadi. Zamonaviy texnologiyalardan foydalanish, xavf-xatarlarni tahlil qilish va boshqarish, xalqaro qonunchilik talablari bilan tanish bo'lish bojxona xodimlarining malakasini oshirish uchun zarurdir. Shu sababli, bojxona tizimida kadrlar tayyorlash va ularning kasbiy malakasini muntazam oshirib borish samaradorlikni oshirishda asosiy omillardan biri hisoblanadi.

Samaradorlikni oshirish bo'yicha amaliy yondashuvlar. Kompyuterlashtirilgan chegara nazorat tizimlaridan keng foydalanishni joriy etish. Bojxona postlarini kompyuterlashtirish va bojxona protseduralarini avtomatlashtirish bahoni yaxshilashning asosiy omillaridan biri hisoblanadi. 2016-yil oxiriga kelib, qog'ozsiz deklaratsiyalash bo'yicha qonuniy chora-tadbirlar amalga oshirila boshlandi- bojxona deklaratsiyalari uchun elektron imzo qo'yiladi. Kelgusi yillarda 100 foiz bojxona operatsiyalari kompyuterlashtirish va barcha bojxona idoralarida qog'ozsiz bojxona deklaratsiyasi tartibi joriy etish talab etiladi. Barcha avtomatlashtirilgan bojxona idoralari bir-biri bilan va bojxona shtabkvartirasi bilan lokal va global tarmoqlar orqali bog'lanadi. So'nggi besh yil mobaynida bojxona avtomatlashtirishning mavjud tizimi, shuningdek, tegishli idoralar tomonidan qo'llaniladigan boshqa tizimlar bilan sinxronlashtirilgan holda ishlash hamda treyderlar va tashqi savdo vositachilari uchun qayta ishlangan . Yaqinda kuchga kirgan yangi chora-tadbirlar va qonunlar bilan bojxona rasmiylashtiruvi samaradorligini yanada oshirish kutilmoqda. 2019-yilda O'zbekiston hukumati chegara nazoratida ishtirok etuvchi bojxona va boshqa davlat organlari ishini maqbullashtirish va soddalashtirish uchun markazlashtirilgan platformani ta'minlovchi yagona darcha tizimini ishga tushirdi. Yagona darcha tizimi doirasida, Import yoki Eksport operatsiyalari uchun zarur bo'lgan barcha hujjatlar va ma'lumotlar treyder tomonidan bitta murojaat qilish punktiga topshiriladi. Tizim transport operatsiyalari, bojxona operatsiyalari, texnik nazorat va litsenziyalash kabi yaxlit boshqaruv tizimi orqali chegarani nazorat qilish tartibtaomillarini muvofiqlashtirishga qaratilgan. Tizimning murakkabligi tufayli amalga oshirish ikki bosqichga bo'lingan. Elektron hujjat bosqichida treyderlar tegishli davlat muassasalariga elektron yoki qog'ozli usullar orqali murojaat qilishlari mumkin. Keyin tegishli tashkilotlar treyderlar to'g'risidagi ma'lumotlarni elektron tarzda bojxonaga yuboradi. Har bir arizaga ro'yxatga olish raqami beriladi va ushbu raqam yordamida maqomini elektron tarzda tekshirish mumkin. Hozirda ariza topshirish pilot bosqichida. To'liq amalga oshirish dasturiy ta'minotni ishlab chiqish, amaldagi qonunchilikni ko'rib chiqish va davlat amaldorlari va treyderlar uchun trening mashg'ulotlarini o'z ichiga olgan qabul qilish jarayonidan so'ng amalga oshiriladi. Kelgusi rejalar xalqaro ma'lumotlar almashinuvi bilan bog'liq qo'shimcha xizmatlar va yangi funksiyalarni o'z ichiga oladi. 2021-yil yanvar oyida ishonchli operatorlarni e'tirof etish va xalqaro yetkazib berish zanjirining barcha darajadagi ilg'or amaliyotni rag'batlantirish orqali xavfsizlikni kuchaytirish uchun ixtiyoriy vakolatli iqtisodiy operator dasturi ishga tushirilmoqda. Bojxona va chegara rasmiylashtiruvi samaradorligini oshirish maqsadida davlatlar bir qator chora-tadbirlarni amalga oshirishimoqda. Bu chora-tadbirlar quyidagilardan iborat. *Elektron deklaratsiyalar tizimini kengaytirish.* Elektron deklaratsiya tizimlari joriy etilishi orqali bojxona rasmiylashtiruvi jarayonlari soddalashtiriladi va tezkor amalga oshiriladi. Elektron tizimlardan foydalanish hujjatlarni ko'rib chiqish va tasdiqlash jarayonlarini avtomatlashtirish imkonini beradi. *Xalqaro standartlar va kelishuvlarni joriy etish*. Xalqaro savdo jarayonlarining uyg'unlashuvi bojxona rasmiylashtiruvi samaradorligini oshiradi. Xalqaro tashkilotlar tomonidan taklif etilgan standartlarga mos keladigan bojxona

jarayonlari savdo oqimlarini osonlashtiradi va hamkor davlatlar bilan savdo munosabatlarini kuchaytiradi. *Avtomatlashtirilgan xavfsizlik tizimlari.* Bojxona va chegara rasmiylashtiruvi jarayonlarida xavfsizlikni ta’minlash maqsadida avtomatlashtirilgan xavfsizlik tizimlarini joriy etish zarur. Masalan, yuk va transport vositalarini masofadan kuzatish va nazorat qilish tizimlari xavfsizlikni oshiradi va jarayonlarning tezkorligini ta'minlaydi. *Kadrlar tayyorlash va ularning malakasini oshirish.* Bojxona tizimining samaradorligini oshirish uchun kadrlarning kasbiy tayyorgarligi va malakasini muntazam oshirish lozim. Zamonaviy texnologiyalar va xavfsizlik choralaridan foydalanishni o‘rgatish orqali bojxona organlarining ish samaradorligini oshirish mumkin.

Bojxona va chegara rasmiylashtiruvi jarayonlarini samarali boshqarish xalqaro savdo jarayonlarining barqarorligini ta’minlash va davlat iqtisodiyotiga ijobiy ta’sir ko‘rsatishning muhim qismi hisoblanadi. Samaradorlikni oshirishga qaratilgan chora-tadbirlar bojxona organlari va boshqa tegishli davlat idoralarining savdo oqimlarini tezkor, xavfsiz va samarali nazorat qilish qobiliyatini oshirishga xizmat qiladi. Quyida bojxona va chegara rasmiylashtiruvi samaradorligini oshirishga qaratilgan amaliy takliflar berilgan. Raqamli texnologiyalarni keng joriy etish, raqamlashtirish va axborot texnologiyalarini qo‘llash bojxona va chegara rasmiylashtiruvi jarayonlarini soddalashtirish va tezlashtirishning eng muhim vositalaridan biri hisoblanadi. *Elektron deklaratsiyalar tizimi.* Bojxona rasmiylashtiruvi jarayonlarini to‘liq raqamli ko‘rinishga o‘tkazish samaradorlikni oshirishning asosiy yo‘nalishidir. Elektron deklaratsiyalar tizimi yuk va tovarlarning chegara postlarida qo‘shimcha tekshiruvlardan o‘tishini tezlashtiradi, ortiqcha qog‘ozbozlikni kamaytiradi va deklaratsiyalarni avtomatlashtirilgan tizim orqali to‘g‘ridan-to‘g‘ri ko‘rib chiqishga imkon beradi. *Elektron hujjat almashinuvi.* Xalqaro va milliy darajada davlatlar o‘rtasida avtomatlashtirilgan elektron hujjat almashinuvi tizimlarini joriy qilish bojxona nazorati jarayonlarini tezlashtiradi va chegara punktlaridagi yuklar oqimini osonlashtiradi. Bu tizim nafaqat bojxona organlari, balki logistika va transport kompaniyalari o‘rtasida ham operatsiyalarni tezlashtirishga yordam beradi. *Blockchain texnologiyalaridan foydalanish*. Blockchain texnologiyasi orqali hujjatlar xavfsizligini ta’minlash va bojxona tizimidagi jarayonlarning shaffofligini oshirish mumkin. Tovarlar va yuklarning kelib chiqishi, hujjatlarining haqiqiyligini tasdiqlash va bojxona yig‘imlarini to‘lash jarayonlarini raqamli kuzatish bu texnologiya orqali samarali amalga oshiriladi. *Risklarni boshqarish tizimlarini takomillashtirish.* Bojxona nazorati samaradorligini oshirishda risklarni boshqarish tizimlarining joriy qilinishi muhim ahamiyat kasb etadi. Ushbu tizimlar bojxona xizmatlariga yuk va tovarlarni xavf darajasiga ko‘ra baholash va resurslarni samarali taqsimlash imkonini beradi. Risklarni avtomatlashtirilgan tahlil qilish tizimlari. Risklarni tahlil qilishda zamonaviy texnologiyalar va algoritmlardan foydalanish bojxona xodimlariga tovarlarni xavfsizligini aniqlash va yuqori xavfli yuklarni o‘z vaqtida aniqlashda yordam beradi. Masalan, ilg‘or analitik vositalar yoki sun'iy intellekt yordamida yuklar haqidagi ma’lumotlarni tahlil qilib, potentsial xavf-xatarni oldindan aniqlash va bojxona nazoratini kuchaytirish mumkin. Xavf-xatarlarni o‘rganish va prognoz qilish: Risklarni oldindan baholash tizimlarini joriy etish va muntazam ravishda yangilash yuklarni samarali boshqarishga yordam beradi. Tovarlar haqidagi oldingi statistik ma’lumotlarga asoslanib, bojxona organlari yuklar xavfsizligi to‘g‘risida prognozlarni ishlab chiqishi va tekshiruvlarga resurslarni samarali taqsimlashi mumkin.

Xalqaro hamkorlikni kengaytirish va integratsiya jarayonlarini yaxshilash. Xalqaro savdo jarayonlarida davlatlar o‘rtasidagi hamkorlik va integratsiya samaradorlikni oshirishda muhim o‘rin tutadi. Bojxona amaliyotlarini standartlashtirish va umumiy axborot tizimlarini joriy etish savdo oqimlarining tartibga solinishiga katta hissa qo‘shadi. Xalqaro tashkilotlar bilan hamkorlik: Jahon Bojxona Tashkiloti (WCO), Jahon Savdo Tashkiloti (WTO) va boshqa xalqaro tashkilotlar bilan yaqin hamkorlik qilish orqali bojxona organlari o‘z amaliyotlarini xalqaro standartlarga muvofiqlashtirishi mumkin. Bu esa savdo hamkorlar o‘rtasidagi bojxona

jarayonlarini tezlashtirish va soddalashtirishga yordam beradi. Bojxona ma'lumotlarini o'zaro almashish: Davlatlar o'rtasida avtomatlashtirilgan axborot almashinuvi tizimlarini joriy qilish bojxona jarayonlarini soddalashtiradi va ortiqcha hujjat tayyorlash jarayonlarini bartaraf etadi. Ma'lumot almashinuvi xavf-xatarlarni tezda aniqlash va xalqaro savdo oqimlarini xavfsiz boshqarishda muhim vosita hisoblanadi. Chegaralardagi birlashgan nazorat punktlari (joint control points): Qo'shni davlatlar bilan birlashgan bojxona va chegara nazorat punktlarini joriy etish orqali tovarlarning harakatini tezlashtirish va ortiqcha hujjatbozlikni kamaytirish mumkin. Bunday tizimlarda har ikkala davlat bojxona organlari o'zaro hamkorlikda ishlaydi va har ikkala davlat uchun rasmiylashtirish jarayonlarini bir vaqtning o'zida amalga oshiradi. Chegara punktlarida logistikani yaxshilash. Chegara punktlaridagi logistikani soddalashtirish va tezkorlashtirish bojxona rasmiylashtiruvi samaradorligini oshirish uchun zarur. Avtomatlashtirilgan transport boshqaruvi tizimlari: Yuk tashish tizimlarida transport vositalari harakatini avtomatlashtirilgan tizimlar orqali boshqarish va nazorat qilish chegara punktlaridagi yuk tashish jarayonlarini tezlashtiradi. Bu tizimlar transport vositalari o'z vaqtida nazoratdan o'tishini ta'minlab, ortiqcha to'xtash va kutish vaqtlarini kamaytiradi. Yuklarni skanerlash va monitoring qilish texnologiyalari: Chegarada yuklarni tezkor skanerlash texnologiyalari (rentgen skanerlari, mobil skanerlash tizimlari va boshqalar) yordamida yuklarning o'z vaqtida va xavfsiz rasmiylashtirilishi ta'minlanadi. Shuningdek, yuklarni monitoring qilish texnologiyalari (masalan, GPS va RFID) yordamida yuklarning harakatini real vaqt rejimida kuzatish imkoniyati yaratildi. Soddalashtirilgan rasmiylashtirish jarayonlari. Bojxona rasmiylashtiruvi jarayonlarini iloji boricha soddalashtirish orqali vaqt va resurslarni tejash mumkin

Xulosa. Xulosa qilib aytganda, bojxona va chegara rasmiylashtiruvi samaradorligini oshirish davlatning iqtisodiy salohiyatini mustahkamlash, xalqaro savdo oqimlarining samarali boshqarilishini ta'minlash va xalqaro xavfsizlikni kuchaytirish uchun muhim hisoblanadi. Zamonaviy texnologiyalarni joriy etish, xalqaro hamkorlikni kuchaytirish va bojxona tizimlarini optimallashtirish orqali davlatlar o'z milliy va xalqaro savdo munosabatlarini yanada samarali rivojlantirishi mumkin bo'ladi. Shu sababli, bojxona va chegara rasmiylashtiruvining samaradorligini oshirishga qaratilgan chora-tadbirlar milliy va xalqaro miqyosdagi iqtisodiy hamda xavfsizlik manfaatlariga xizmat qilishi zarur.

Foydalanilgan adabiyotlar.

Atajanov, Maxmud Kenjabayevich, & Yusufxonov, Zokirxon Yusufxon O'G'Li (2021). INNOVATSION INFRATUZILMALARNI MULTIMODAL SHAHAR JAMOAT TRANSPORTIGA JALB QILISH ORQALI KO'CHA-YO'L TARMOQLARI YUKLANISHINI BARTARAF ETISH. Oriental renaissance: Innovative, educational, natural and social sciences, 1 (8), 74-86. 9

Botir Abdullaev, Davron Yuldoshev, Tolqin Muminov, and Dilmurod Axmedov. Improving the method of assessing road safety at intersections of single-level highways E3S Web of Conferences 264, 05027 (2021). CONMECHYDRO – 2021. https://doi.org/10.1051/e3sconf/202126405027

https://www.norma.uz/qonunchilikda yangi bojhona_rasmiylashtiruvi_s oddalashtiriladi_va_jadallashtiriladi kontrabandaga_qarshi_kurash_kuchaytiriladi.

Кодиров, Т. У., Юсуфхонов, З. Ю. У., & Ахмедов, Д. Т. У. (2021). АНАЛИЗ ФАКТОРОВ, ВЛИЯЮЩИХ НА РЕЙТИНГ ИНДЕКСА ЭФФЕКТИВНОСТИ ЛОГИСТИКИ РЕСПУБЛИКИ УЗБЕКИСТАН. Oriental renaissance: Innovative, educational, natural and social sciences, 1(6), 245-252.

Ruzmamatovich, N. A., Xamidovna, N. V., Sobirovich, N. S., Tuychi ug'li, H. A., & Ravshan o'g'li, A. R. (2021). The Role of Investment Projects in the Development of The Country's Economy. Academic Journal of Digital Economics and Stability, 6, 20- 27.

Yusufkhonov, Zokirkhan Yusufkhan Ugli, Ahmedov, Dilmurod Toshpulat Ugli, Khusanov, Laziz Erkinovich, & Masodiqov, Shokhjakhon Ulugbekovich (2021). TOPICAL ISSUES OF IMPROVING THE QUALITY OF ROAD TRANSPORT IN THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN. Oriental renaissance: Innovative, educational, natural and social sciences, 1 108-117.

4. Qodirov, T. U. U., Yusufxonov, Z. Y. O. G. L., & Sharapova, S. R. Q. (2021). O'ZBEKISTONDA TRANSPORT-LOGISTIKA KLASTERLARI FAOLIYATINI TAKOMILLASHTIRISH. Oriental renaissance: Innovative, educational, natural and social sciences, 1(6), 305-312.

A CONTENT ANALYSIS ON WORKPLACE FRIENDSHIP

Ömer GİZLİER[28]

Abstract

In recent years, there has been a rise in research on workplace friendship; however, no study has been found in the literature that specifically evaluating workplace friendship related studies based on certain criteria in terms of content. In this context, the purpose of this study is to examine articles related workplace friendship by using content analysis method. For this purpose, total of 106 articles on workplace friendship were found in the web of science core collection database. These articles were examined and analyzed in terms of content. In the findings, it was determined that the "Frontiers in Psychology" was the most widely published journal, and most studied variables together with workplace friendship were gender, organizational commitment, and turnover intention. As a variable type, workplace friendship was used predominantly as an independent variable and moderator variable in the articles. Also, the findings reflect that the majority of the studies were conducted in the China, the most preferred article type was the quantitative method article and the most preferred data collection tool was the survey technique. The sample size between 251-500 was preferred in the majority of the studies and the finance&banking, education, information technology sectors were the most preferred sectors in the studies. Finally, the scale developed by Nielsen et al. (2000) was mostly preffered scale to measure workplace friendship in the articles.

Keywords: workplace friendship, content analysis, positive work climate

İŞYERİ ARKADAŞLIĞINA İLİŞKİN BİR İÇERİK ANALİZİ

Özet

Son yıllarda işyeri arkadaşlığı üzerine yapılan araştırmalarda bir artış olmasına rağmen, literatürde belirli ölçütlere göre işyeri arkadaşlığı ile ilgili çalışmaları içeriksel olarak değerlendiren bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu bağlamda, bu çalışmanın amacı, içerik analizi yöntemi kullanarak işyeri arkadaşlığı ile ilgili makaleleri incelemektir. Bu amaçla, Web of Science Core Collection veritabanında işyeri arkadaşlığı ile ilgili toplam 106 makale bulunmuştur. Bu makaleler içeriksel açıdan incelenmiş ve analiz edilmiştir. Bulgularda, en çok yayın yapılan derginin "Frontiers in Psychology" olduğu, işyeri arkadaşlığı ile birlikte en çok çalışılan değişkenlerin cinsiyet, örgütsel bağlılık ve işten ayrılma niyeti olduğu belirlenmiştir. Makalelerde değişken türü olarak işyeri arkadaşlığı, ağırlıklı olarak bağımsız değişken ve moderatör değişken rolünde kullanılmıştır. Ayrıca bulgular, çalışmaların çoğunlukla Çin'de yapıldığını, en çok tercih edilen makale türünün nicel yöntemli makale türü olduğunu ve en çok tercih edilen veri toplama aracının anket tekniği olduğunu yansıtmaktadır. Çalışmaların çoğunluğunda örneklem büyüklüğü olarak 251-500 arasında bir örneklem büyüklüğü tercih edilmiştir. İşyeri arkadaşlığı ile ilgili yapılan çalışmaların en çok hangi sektörlerde yapıldığı incelendiğinde, finans&bankacılık sektörünün, eğitim sektörünün, bilgi teknolojileri sektörünün en çok tercih edilen sektörler arasında olduğu tespit edilmiştir. Son olarak, işyeri arkadaşlığını ölçmek için çalışmaların çoğunda Nielsen vd. (2000) tarafından geliştirilen ölçeğin kullanıldığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: işyeri arkadaşlığı, içerik analizi, pozitif çalışma iklimi

Introduction

It can be argued that the time we spend with people at work is more than the time we spend with our family and loved ones, and the quality of this time spent has a significant impact on our general life and mental health. Especially the relationships established with the people we work with in the same environment at the workplace and working environment created together with the people we work with can lead to the time spent at work to be pleasant or to become unpleasant. In this direction, it can be stated that the friendships we establish at the workplace, workplace friendship, is an important concept both in terms of the quality of time spent at the workplace and positive mental reflection of business life on our general life. In addition, the relationship between workplace friendship and variables such as performance, commitment, job satisfaction and well-being is an indication that workplace friendship is one of the important antecedents of organizational growth (Berman et al., 2002).

[28]Dr. Öğr. Üyesi., İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İşletme ve Yönetim Bilimleri Fakültesi, İşletme Bölümü omer.gizlier@izu.edu.tr

Social ties established through workplace friendships in organizations can contribute to the formation of a supportive work environment by encouraging loyalty and reducing burnout (Morrison, 2004). Today, It might be claimed that organizations are focused towards human resources in order to gain competitive advantage, and they think that they can gain competitive advantage with effective human resources and achieve the intended goals. At this point, it can be said that encouraging workplace friendships in organizations can be seen as a strategic resource that can be used by organizations to gain competitive advantage by increasing employee loyalty, satisfaction and performance. It is also possible to say that in team-based organizations, workplace friendship could help to form more effective teams and increase the efficiency of teams (Nielsen et al., 2000).

In recent years, it is observed that there has been an increase in studies on workplace friendship in the related literature. Although there are meta-analysis studies on workplace friendship in the literature, it is seen that there is no content analysis study on workplace friendship. In this context, this study aims to conduct a content analysis of studies in the workplace friendship literature in order to determine the general trend in the workplace friendship literature and to guide researchers who have interest to study with the relevant concept in the future. In this direction, at this study, workplace friendship articles were analysed content-wise according to journal names, variables used together with workplace friendship, variable role, type of article, data collection tool, used scale, countries, sample size, sector and the gap (lack of content analysis) in the literature has been tried to be filled.

1. Workplace Friendship: Conceptual Framework

The existence of informal groups within formal groups and social relations between employees at work were first revealed in the Hawthorne studies at the neoclassical management approach. In these researches, it was understood that it is inevitable that informal relationships take place in organizations and social relationships which employees establish with each other are important for organizations. In addition, the needs of individuals in Maslow's hierarchy of needs such as establishing relationships and feeling belonging to a group are among the factors that trigger the establishment of informal relationships in the work environment. In this respect, it can be said that workplace friendship, which is defined as informal, voluntary, sincere relationships established between two or more people in a workplace rather than business relationships (Berman et al., 2002; Pillemer & Rothbard, 2018; Zarankin & Kunkel, 2019), is one of the important issues both individual and organizational perspectives.

Workplace friendship is built on values such as reciprocity, trust, commitment, positive affect, support and information sharing between individuals. (Huang, 2016; Zarankin & Kunkel, 2019). Studies show that workplace friendship has positive effects on employees' job satisfaction, organizational commitment and overall job performance (Methot et al., 2016; Morrison, 2009a; Potgieter et al., 2019; Riordan & Griffeth, 1995). Friendship relationships enable employees to feel more trust in each other, while at the same time strengthening social support mechanisms in the workplace (Sias et al., 2012). Workplace friendship increases positive interaction and strengthens employees' perceptions and beliefs that they are in a good working environment (Huang, 2016). Friendship relationships have a positive effect on organizational commitment and job satisfaction (Morrison, 2004) by increasing individuals' social interactions at work (Kanten et al., 2020).

Another important aspect of workplace friendship is that it reduces employees' turnover intentions. Researchers have found that strong friendship relationships reduce employees' turnover intentions (Nielsen et al., 2000; Ozbek, 2018; Wu et al., 2023). In addition, it has been determined in conducted studies that workplace friendship reduces the stress levels of individuals and increases the general well-being level of individuals (Craig & Kuykendall, 2019; Shin & Lee, 2016). Also, it can be stated that workplace friendship supports positive

working environment by facilitating and increasing information sharing among employees (Helmy et al., 2020; Nguyen et al., 2021). However, workplace friendships can also have some negative consequences. In their studies, Morrison (2009b) and Pillemer and Rothbard (2018) state that workplace friendship can sometimes be distracting, distract employees from their work-related tasks, and this can negatively affect job performance. The empirical research conducted by Morrison and Nolan (2007) also supports these thoughts. Morrison and Nolan (2007) found that workplace friendship blurs the formal and informal boundaries at work, distracts employees from the work they need to do, and states that workplace friendship makes employees' work more difficult. Moreover, Berman et al. (2002) emphasise that workplace friendship can lead to gossip and disloyalty. Therefore, it can be stated that workplace friendship is a concept with a complex relationship dynamic that can have both positive and negative consequences (Methot et al., 2016).

2. Research Questions

In this study, it was aimed to conduct a content analysis of the articles published related to workplace friendship according to certain criteria. It is matter of curiosity in which journals the studies on workplace friendship are mostly published, what are the most preferred types of articles, what are the most preferred data collection tools in the articles, which scale is used more in the articles, which countries the researches in the articles are carried out in, the sample size of the researches in the articles and the sectors in which the researches is conducted. In addition, it is important to summarise the studies conducted on these curious topics in a systematic way in order to guide future researchers and make their research more qualified. Furthermore, one of the aim of this study is to assist researchers who want to conduct research on workplace friendship in designing their studies and contributing to detecting gaps&research area in the literature by seeking answers to the questions of which variables were mostly used together with workplace friendship and how frequently they were used and in which variable role workplace friendship was mostly used.

The questions mentioned in the above explanations are presented below as research questions;

- How is the distribution of articles on workplace friendship according to the journals in which they are published?
- Which variables were mostly used together with workplace friendship and how frequently they were used in the articles?
- Which variable role was workplace friendship most frequently used in the articles?
- How is the distribution of articles on workplace friendship according to types of articles?
- How is the distribution of articles on workplace friendship according to data collection tools?
- How is the distribution of articles on workplace friendship according to the scales used in the studies?
- How is the distribution of articles on workplace friendship according to the countries where the researches was conducted?
- How is the distribution of articles on workplace friendship according to sample sizes?
- How is the distribution of articles on workplace friendship according to the sectors in which the studies were conducted?

3. Method

In this study, the articles related to workplace friendship were analysed using descriptive content analysis method. The aim of descriptive content analysis is to systematically analyse the contents of the studies conducted on the concept in order to determine the general tendency and to guide the researchers who intend to conduct studies with the related concept in the future (Ültay vd., 2021). In this direction, the articles to be used for content analysis were

found using EndNote programme. The search was made in the web of science core collection index at the EndNote programme on August 2024. In this index, the concept of workplace friendship was searched in the title category and a total of 126 studies were found. Out of 126 studies, 11 studies were conference papers, 6 studies were book chapters, 3 studies were not related to concept of workplace friendship. After excluding these studies (11 conference papers, 6 book chapters, 3 not related to workplace friendship), content analysis was performed on the remaining 106 articles. These 106 articles were evaluated according to journal names, variables used together with workplace friendship, variable role, type of article, data collection tool, used scale, countries, sample size, sector.

4. Findings

In this study, 106 articles related to workplace friendship were analysed by using content analysis method based on journal names, variables used together with workplace friendship, variable role, article type, data collection tool, used scale, country of the research, sample size and sector of the research. The findings of the analyses are presented in tables.

Tablo 1. Distribution of Articles According to Journal Names

List of Journals	Frequency	Percent
Frontiers in Psychology	6	5,66%
Current Psychology	5	4,72%
Sustainability	4	3,77%
Employee Relations	3	2,83%
Psychological Reports	3	2,83%
International Journal of Hospitality Management	3	2,83%
Journal of Social and Personal Relationships	2	1,89%
Journal of Human Resource Management	2	1,89%
Human Relations	2	1,89%
Personnel Review	2	1,89%
Journal of Contemporary Hospitality Management	2	1,89%
SA Journal of Human Resource Management	2	1,89%
Journal of Hospitality and Tourism Insights	2	1,89%
Journal of Behavioral Science	2	1,89%
International Journal of Conflict Management	2	1,89%
Leadership & Organization Development Journal	2	1,89%
Others*	62	58,49 % (each one has 0,94%)
TOTAL	106	100

*Published only one article journals was expressed together

Table 1 shows the distribution of the articles according to the names of the journals in which they were published. Articles were mostly published in the journals of psychology, sustainability and human resources fields. As seen in Table 1, the most published articles on workplace friendship were found in the ‘‘Frontiers in Psychology’’, ‘‘Current Psychology’’, and ‘‘Sustainability’’ journals.

Tablo 2. Distribution of Variables Used Together with Workplace Friendship

Variable Names	**Frequency**	**Percent**
gender	11	5,5%
organizational commitment	10	5,0%
turnover intention	9	4,5%
job satisfaction	7	3,5%
work engagement	7	3,5%
job performance	7	3,5%
well-being	7	3,5%
psychological safety	7	3,5%
innovative behavior	7	3,5%
gossip	6	3,0%
organizational citizenship behavior	6	3,0%
task interdependence	6	3,0%
leadership types (ethical, transf, altruistic, resonant, wise, benevolent)	6	3,0%
workplace bullying	6	3,0%
abusive supervision	5	2,5%
age	5	2,5%
knowledge sharing	4	2,0%
knowledge hiding	4	2,0%
emotional exhaustion	4	2,0%
psychological contract violation	4	2,0%
job insecurity	4	2,0%
incivility	4	2,0%
personality	4	2,0%

positive & negative emotions	4	2,0%
job embeddedness	3	1,5%
organizational level	3	1,5%
communication	3	1,5%
political skill	3	1,5%
organizational & coworker support	3	1,5%
empowerment	3	1,5%
workplace deviance behaviour	3	1,5%
shared tasks, values, interests	3	1,5%
team climate & culture	2	1,0%
role ambiguity	2	1,0%
job involvement	2	1,0%
leader-member exchange	2	1,0%
trust	2	1,0%
education level	2	1,0%
career concerns	2	1,0%
marital status	2	1,0%
social capital	2	1,0%
job crafting	2	1,0%
motivation	2	1,0%
organizational identification	2	1,0%
voice behavior	2	1,0%
burnout	2	1,0%
workplace fun	2	1,0%
collectivism	2	1,0%
TOTAL*	200	100

*In some articles, more than one variable was used in the same article with workplace friendship. Therefore, the total number of frequencies in here differs from the total number of articles.

Table 2 lists the distribution of the variables used together with workplace friendship in the articles. As can be seen in Table 2, the variables most frequently used together with workplace friendship in the articles are gender (5,5%), organizational commitment (5%), turnover

intention (4,5%), job satisfaction (3,5%), work engagement (3,5%), job performance (3,5%), well-being (3,5%), psychological safety (3,5%), and innovative behavior (3,5%). Variables that were used only once in all analysed articles are not included in the table. It was determined that 84 different variables were used only once in the articles. Since the frequency number of these 84 variables is 1, they are not shown separately in the Table 2. Some of these 84 variables are as follows; skill variety, task identity, emotional stress, workgroup cohesion, bureaucracy, organizational politics, perceived job significance, perceived politeness, role clarity, work ethic, employee silence, compulsory citizenship behavior.

Tablo 3. Distribution of Articles According to Workplace Friendship's Variable Role

Variable Role	Frequency	Percent
Independent variable role	37	42,53%
Moderator variable role	24	27,59%
Dependent variable role	18	20,69%
Mediator variable role	8	9,20%
TOTAL*	87	100

*Since there are also qualitative and theoretical articles, the total number here is less than the total number of articles (In qualitative and theoretical articles, there is no independent, dependent, moderator, mediator variable roles/types).

Table 3 shows the distribution of articles according to workplace friendship's variable role. Workplace friendship has been used different variables role such as independent variable role, moderator variable role, dependent variable role, mediator variable role in the articles. As seen in Table 3, the most preffered variable role in workplace friendship was independent variable role. Researchers have mostly used the workplace friendship as an independent variable (42,53%) and as a moderator variable (27,59%) in their studies. It was observed that the least preferred variable role in workplace friendship was the mediator variable role (9,20%).

Tablo 4. Distribution of Articles According to Article Types

Article Types	Frequency	Percent
Quantitative	83	78,30%
Qualitative	11	10,38%
Theoretical	9	8,49%
Mix method (quantitative & qualitative)	3	2,83%
TOTAL	106	100

Table 4 presents distribution of articles according to article types. As seen on the Table 4, the most preffered article type is quantitative (78,30%). In the studies related to workplace friendship, qualitative, theoretical, and mix method article types were not preferred as much as quantitative article type.

Tablo 5. Distribution of Articles According to Data Collection Tool

Data Collection Tool	Frequency	Percent
Survey	83	83%
Interview	13	13%
Document review	2	2%
Secondary data, panel data	2	2%
TOTAL*	100	100

*Since some articles do not specify the data collection tool or use any data collection tool, the total number of frequencies here differs from the total number of articles.

Table 5 demonstrates distribution of articles according to data collection tool. Survey and interview were used as data collection tool in the majority of articles on workplace friendship. As seen on the Table 5, survey (83%) was the most used tool for gathering data for workplace friendship studies.

Tablo 6. Distribution of Articles According to Used Scale

Used Scales	Frequency	Percent
Nielsen et al.'s (2000) scale	72	90%
Sias et al.'s (2003) scale	2	2,5%
Omuris' (2019) scale	2	2,5%
Hackman and Lawler's (1971) scale	1	1,25%
Baron and Podolny's (2004)	1	1,25%
Morris et al.'s (1997)	1	1,25%
Sias et al.'s (2012)	1	1,25%
TOTAL*	80	100

*Since some articles (qualitative article, theoretical article, meta-analysed article, etc.) did not use any scale, the total number of frequencies here differs from the total number of articles.

Table 6 reflects distribution of the articles according to used scale in the studies. In the articles, Nielsen et al.'s (2000) workplace friendship scale stands out as the most preferred scale (90%). In the majority of the studies, worplace friendship was measured with 12-item Scale of Workplace Friendship created by Nielsen et al. in 2000. This 12-item scale has two dimensions: 6 items for friendship prevalence and 6 items for friendship opportunity.

Tablo 7. Distribution of Articles According to Countries

Countries	**Frequency**	**Percent**
China	20	20,20%
Taiwan	16	16,16%
United States of America	14	14,14%
India	8	8,08%
United Kingdom	7	7,07%
Turkey	5	5,05%
Pakistan	4	4,04%
Egypt	3	3,03%
Indonesia	3	3,03%
New Zealand	3	3,03%
South Africa	3	3,03%
Australia	2	2,02%
Holland	2	2,02%
Iraq	2	2,02%
Canada	1	1,01%
Libya	1	1,01%
Malaysia	1	1,01%
Nigeria	1	1,01%
Oman	1	1,01%
South Korea	1	1,01%
Vietnam	1	1,01%
TOTAL	99	100

*Since some of the articles do not specify any country name or some of the articles are theoretically based, the number of countries in here differs from the total number of articles

Table 7 presents the distribution of articles according to the countries where the studies have been conducted. As seen on the Table 7, among the countries, the most studies about workplace friendship have been conducted in the China (20 articles; 20,20%). After the China, the most studies among the articles were conducted in the Taiwan (16 articles; 16,16%) and USA (14 articles; 14,14%), respectively. Apart from China, Taiwan and the USA, the number

of studies on workplace friendship in India, the United Kingdom and Turkey is higher than the number of studies on this subject in other countries.

Tablo 8. Distribution of Articles According to the Sample Size

Sample Size	Frequency	Percent
1-150	15	15,63%
151-250	16	16,67%
251-500	51	53,13%
501-1000	13	13,54%
1001-2000	1	1,04%
TOTAL*	96	100

*Since the theoretical articles do not include a sample size, the total number of frequencies here differs from the total number of articles.

Table 8 shows the distribution of articles according to their sample size. Within the scope of sample size, number of participants was taken as the basis in the studies using survey, the number of participants who participated in the interview was taken as the basis in the studies using interviews, and the number of examined studies was taken as the basis in meta-analysis studies. The most preferred sample size is 251-500 (53,13%) at the articles. It is observed that the sample size generally does not exceed 500 in the majority of the articles.

Tablo 9. Distribution of Articles According to Sectors

Sectors	Frequency	Percent
finance, banking, accounting	27	13,50%
education	26	13,00%
information technology, high technology	21	10,50%
healthcare	19	9,50%
hospitality	17	8,50%
manufacturing	16	8,00%
retail, trading	12	6,00%
public, govermental	10	5,00%
media, communication, telecommunication	8	4,00%
social service, social work	8	4,00%
marketing, adverstising, sales	7	3,50%
insurance	6	3,00%

consultancy	4	2,00%
technical service, engineering	4	2,00%
transportation	3	1,50%
automotive	2	1,00%
aviation	2	1,00%
medicine, medical equipment	2	1,00%
real estate	2	1,00%
art	2	1,00%
travel, tourism	1	0,50%
agriculture	1	0,50%
TOTAL*	200	100

*Since some articles (theoretical articles, meta-analyses) do not specify any sector and some articles conduct research in more than one sector, the total number of frequency here differs from the total number of articles.

Table 9 reflects the distribution of articles according to sectors that the studies have been conducted. It is seen that studies on workplace friendship have been conducted in various sectors. As seein in Table 9, the most preferred sectors in the studies are finance, banking, accounting sector (13,50%) and education sector (13%). After the finance, banking, accounting and education sectors, the most preferred sectors among articles are technology, healthcare and hospitality, respectively.

Discussion & Conclusion

This study is significant because it provides information on how the concept of workplace friendship is examined, which variable role it is used, how it is measured and what kind of research particularly in terms of methodology has been conducted on the concept in the workplace friendship literature. In this study, 106 articles related to workplace friendship were analysed by using content analysis method. These 106 articles were evaluated in terms of journal names in which they were published, variables used together with workplace friendship, variable role, type of article, data collection tool, used scale, country of the research, sample size and the sector in which the research was conducted. When the results were examined, it was observed that the articles related to workplace friendship were mostly published in the journals of psychology, sustainability and human resources fields and it was determined that the examined articles were mostly published in the ‘‘Frontiers in Psychology’’ journal. Researchers who will conduct studies on workplace friendship are advised to submit their studies to journals in psychology, sustainability and human resources fields for publication. In the analysed articles, the variables most frequently used together with workplace friendship are gender, organizational commitment, turnover intention, job satisfaction, and work engagement. It was determined that the variables related to the field of psychology and organizational behaviour were mostly used in the examined articles.

It was found that workplace friendship was mostly used in the role of independent variable and moderator variable in the articles. Therefore, it is recommended that researchers who would like to conduct studies on this topic may consider the workplace friendship variable in the role of independent variable and/or moderator variable. It was determined that the majority

of the articles related to workplace friendship were quantitative method articles. On the other hand, the number of qualitative and theoretical articles among the analysed articles is quite low. It is recommended that future researchers can design their studies qualitatively or theoretically in order to increase the number of qualitative and theoretical articles in the workplace friendship literature. The findings show that the survey is the most preferred data collection tool in the analysed articles. Despite the frequency of use is not as high as the survey, it was found that interviews were also preferred as a data collection tool in the articles. Secondary data as a data collection tool are mostly preferred in meta-analysis studies on workplace friendship studies.

Obtained findings in terms of the used scales in the articles indicate that the 12-item workplace friendship scale developed by Nielsen et al. (2000) was used in 90 percent of the articles. In other words, it can be stated that the most commonly used scale in the articles is the workplace friendship scale developed by Nielsen et al. (2000). While future researchers may prefer the Nielssen scale, they may also develop new sector-specific scales on workplace friendship as Omuris (2019) did. The majority of the studies on workplace friendship in the reviewed articles were conducted in China, Taiwan, and USA. This shows that studies on workplace friendship are mostly conducted in the Asia and the North America continents. In this framework, it can be stated that there is a lack of studies in Africa, Europe, and South America continents, and it is important to conduct future studies in these continents for the development of the workplace friendship literature. Especially in Europe, except for a few countries such as UK and Holland, there are no research on workplace friendship in other countries on the European continent. It is recommended that academics/researchers in these countries where any studies related to workplace friendship have not yet been conducted, doing empirical studies on the workplace friendship at these countries.

It was determined that the researchers who conducted studies on workplace friendship mostly preferred the sample size between 251-500. Also, it is observed that the sample size generally does not surpass 500 in the majority of the articles. In this direction, it can be said that a sample size between 250 and 500 may be sufficient for researchers who will conduct studies on workplace friendship. When the sectors in which the studies conducted were analysed, it was found that the majority of the studies were conducted in the finance&banking&accounting, education, and information technology&high technology sectors. In addition to these sectors, it has been observed that significant number of workplace friendship studies have been carried out especially in the healthcare and hospitality sectors. In this direction, it is recommended that future researchers carry out their studies in other service sectors in order to make sectoral comparisons.

This study, like many studies, has some limitations. The biggest limitation of this study is that only the articles in the web of science database are discussed and analysed, and other databases are not examined. Future researchers are recommended to increase the number of databases to be addressed. In this study, content analysis was conducted by selecting various criteria such as journal names, variables used together with workplace friendship, variable role, type of article, data collection tool, used scale, country of the research, sample size and the sector in which the research was conducted. It can be suggested that future researchers may conduct their studies by selecting other criteria such as statistical analyses performed in the studies, software programmes used in the studies, etc. Another limitation is that only content analysis method was used in this study. Future researchers can enrich their studies with other analyses like social network analysis.

References

Berman, E. M., West, J. P., Maurice, W., & Richter, N. (2002). Workplace Relations: Friendship Patterns and Consequences (According to Managers). *Public Administration Review*, 62(2), 217-230.

Craig, L., & Kuykendall, L. (2019). Examining the role of friendship for employee well-being. *Journal of Vocational Behavior*, 115, 103313.

Helmy, I., Adawiyah, W. R., & Setyawati, H. A. (2020). Fostering frontline employees' innovative service behavior: The role of workplace friendship and knowledge sharing process. *Organizacija*, 53(3), 185-197.

Huang, S. P. (2016). A study on the effects of emotional intelligence and workplace friendship on job satisfaction and performance of employees in micro-enterprises. *Journal of Interdisciplinary Mathematics*, 19(3), 567-583.

Kanten, P., Pazarcık, Y., Kanten, S., & Durmaz, M. G. (2020). İşyeri arkadaşlığının prososyal kural ihlali davranışı üzerindeki etkisinde affetme ikliminin rolü. *Turizm Akademik Dergisi*, 7(2), 241-254.

Methot, J. R., Lepine, J. A., Podsakoff, N. P., & Christian, J. S. (2016). Are workplace friendships a mixed blessing? Exploring tradeoffs of multiplex relationships and their associations with job performance. *Personnel Psychology*, 69(2), 311-355.

Morrison, F. (2004). Informal Relationships in the Workplace: Associations with Job Satisfaction, Organisational. *New Zealand Journal of Psychology*, 33(3), 114-128.

Morrison, R. L., & Nolan, T. (2007). Too much of a good thing?: Difficulties with workplace friendships. *University of Auckland Business Review*, 9(2), 33-41.

Morrison, R. L. (2009a). Are women tending and befriending in the workplace? Gender differences in the relationship between workplace friendships and organizational outcomes. *Sex Roles*, 60, 1-13.

Morrison, R. L. (2009b). The double edged sword: Organizational outcomes of workplace friendships. *In Friends and enemies in organizations: A work psychology perspective* (pp. 122-138). London: Palgrave Macmillan UK.

Nguyen, P., Nguyen, N. T. T., Nguyen, Q. T. T., Vo, N. T. T., & Dinh, V. P. (2021). How can knowledge sharing be influenced by organisational social capital, workplace friendship, team culture and public service motivation in the public sector? *Journal for International Business and Entrepreneurship Development*, 13(2), 129-151.

Nielsen, I. K., Jex, S. M., & Adams, G. A. (2000). Development and validation of scores on a two-dimensional workplace friendship scale. *Educational and Psychological Measurement*, 60(4), 628-643.

Ozbek, M. F. (2018). Do we need friendship in the workplace? The theory of workplace friendship and employee outcomes: The role of work ethics. *Journal of Economy Culture and Society*, (58), 153-176.

Pillemer, J., & Rothbard, N. P. (2018). Friends without benefits: Understanding the dark sides of workplace friendship. *Academy of Management Review*, 43(4), 635-660.

Potgieter, I., Ferreira, N., & Coetzee, M. (2019). Perceptions of sacrifice, workplace friendship and career concerns as explanatory mechanisms of employees' organisational commitment. *SA Journal of Human Resource Management*, 17(1), 1-9.

Riordan, C. M., & Griffeth, R. W. (1995). The opportunity for friendship in the workplace: An underexplored construct. *Journal of Business and Psychology*, 10, 141-154.

Shin, S. Y., & Lee, S. G. (2016). Effects of hospital workers' friendship networks on job stress. *PLoS One*, 11(2), e0149428.

Sias, P. M., Pedersen, H., Gallagher, E. B., & Kopaneva, I. (2012). Workplace friendship in the electronically connected organization. *Human Communication Research*, 38(3), 253-279.

Ültay, E., Akyurt, H., & Ültay, N. (2021). Sosyal bilimlerde betimsel içerik analizi. *IBAD Sosyal Bilimler Dergisi*, (10), 188-201.

Wu, S. C., Chen, Y. C., & Zhuang, W. L. (2023). The effect of workplace friendship on hotel employees' intention to leave: Moderating role of psychological contract violation. *Sustainability*, 15(12), 9438.

Zarankin, T. G., & Kunkel, D. (2019). Colleagues and friends: A theoretical framework of workplace friendship. *Journal of Organizational Psychology*, 19(5), 156-170.

IMPACT OF DIGITALIZATION ON PUBLIC PROCUREMENT AND LOCAL PRODUCTION

Turabov Sarvar Abdumalikovich[29]
Oybekov Shohjahon Akmal o‘g‘li[30]

Abstract

The digital transformation of public procurement is a vital strategy for enhancing transparency, efficiency, and accessibility in government operations. In Uzbekistan, the introduction of **LRU-684** in 2021 aimed to address longstanding issues within the procurement system, including limited transparency, complex administrative procedures, and insufficient participation from local manufacturers, particularly small and medium enterprises (SMEs). This study evaluates the impact of digitalization on Uzbekistan's public procurement system and local production, focusing on procurement efficiency, cost savings, and the participation of SMEs. Using data from 2021 to 2023, the research shows that digital procurement reforms have led to significant improvements in procurement performance, resulting in increased contract values, reduced transaction costs, and enhanced transparency. However, the study also highlights a decline in SME participation after initial gains, suggesting that further support is needed to ensure their competitiveness in a digital procurement environment. The findings align with global trends in digital procurement but emphasize the need for targeted policies to support local manufacturers. Policy recommendations include providing technical training for SMEs and continued monitoring of the digital procurement system to ensure inclusive growth.

Keywords: Digitalization, public procurement, LRU-684, small and medium enterprises (SMEs), Uzbekistan, procurement efficiency, local production, electronic government procurement (e-GP), transparency, cost savings

Introduction

The digital transformation of public procurement is a critical component of modernizing government operations and improving economic efficiency. Globally, public procurement systems are increasingly adopting electronic platforms to enhance transparency, streamline operations, reduce corruption, and ensure that public contracts are awarded fairly. These reforms are particularly crucial in developing economies, where inefficiencies and a lack of transparency have traditionally hindered the effectiveness of public procurement.

In Uzbekistan, public procurement plays a vital role in supporting local industries, especially small and medium enterprises (SMEs). However, prior to 2021, the procurement system faced significant challenges, including cumbersome administrative procedures, limited opportunities for local producers, and inadequate transparency in the awarding of contracts. To address these issues, the **Law of the Republic of Uzbekistan No. LRU-684**, enacted on **April 22, 2021**, introduced comprehensive reforms to digitalize the country’s public procurement system. This law established a legal framework for electronic government procurement (e-GP) platforms, designed to improve accessibility, increase competition, and promote greater transparency in public contracts.

The impact of such digitalization efforts has been observed in various sectors worldwide. For instance, countries like **Bangladesh** have demonstrated notable improvements in procurement efficiency and transparency following the implementation of similar e-GP systems. However, challenges such as incomplete digital grievance redress mechanisms still affect the full potential of these systems (Himel & Chowdhury, 2022). In sectors such as construction, digitalization has enabled companies to optimize costs and improve procurement management, particularly in government contracts (Nikulina & Anisimov, 2023).

[29] PhD, associate professor. Head of the Department of Public Procurement, Tashkent State University of Economics, Tashkent, Uzbekistan
[30] Master’s Degree in Management, Chief specialist of the Department of Public Procurement, Tashkent State University of Economics, Tashkent, Uzbekistan
oybekov97shoh@gmail.com

Despite the progress made, there is still a gap in understanding the direct effects of digitalization on local production, particularly in how it influences the productivity and competitiveness of local manufacturers. Research indicates that digital transformation drives technological innovation and enhances productivity in manufacturing, with spillover effects on neighboring regions (Lai et al., 2023). However, more research is needed to understand how these benefits translate into real gains for local industries in the context of public procurement.

This article aims to evaluate the impact of digitalization on public procurement in Uzbekistan, with a specific focus on how it affects local production and the participation of SMEs. By analyzing statistical data from **2021 to 2023**, this study explores how the adoption of digital procurement tools under **LRU-684** has influenced procurement efficiency, cost savings, and local manufacturers' access to government contracts. Furthermore, it identifies the challenges and opportunities that digitalization presents for local producers and provides policy recommendations to enhance SME participation in public procurement processes.

Additionally, the study draws comparisons with international experiences, such as in **Bangladesh** and **Russia**, to place Uzbekistan's digital procurement reforms in a broader global context. The findings will contribute to a deeper understanding of the benefits and limitations of digital procurement, as well as offer insights into improving local production competitiveness in the face of growing global digitalization trends.

Methods

This study used both qualitative and quantitative methods to assess the impact of digitalization on public procurement and local production. Data were obtained from official procurement portals, government reports, and relevant publications. The **qualitative analysis** explored the effects of digital procurement on the competitiveness of local manufacturers through interviews and case studies. The **quantitative analysis** focused on measuring the efficiency of digital procurement systems by analyzing transaction costs, contract completion times, and the number of contracts awarded. A comparison with international practices was made, and proposals suited to national conditions were developed.

Results

The implementation of the Law of the Republic of Uzbekistan **"On Public Procurement" (LRU-684)** on April 22, 2021, has significantly impacted the efficiency and transparency of public procurement. This section presents the key findings from the analysis of procurement data from 2021 to 2023, demonstrating improvements in procurement efficiency, cost savings, and the participation of local manufacturers.

1. Improvement in Procurement Efficiency and Budget Savings

Following the enforcement of **LRU-684**, the digitalization of public procurement processes has streamlined operations, reducing transaction costs and contract processing times. Table 1 shows the growth in the total value of contracts and corresponding budget savings.

Table 1: Growth in Public Procurement Contracts and Budget Savings (2021-2023)

Year	Total Contract Value (mlrd UZS)	Budget Savings (mlrd UZS)	Average Contract Value (mln UZS)
2021	11,027.4	1,724.6	10,920.6
2022	36,748.4	5,837.4	35,858.1
2023	42,254.1	7,878.8	41,274.6

The total value of contracts awarded increased substantially from **11,027.4 billion UZS** in 2021 to **42,254.1 billion UZS** in 2023, with budget savings rising from **1,724.6 billion UZS** to **7,878.8 billion**

UZS. This improvement is attributed to the enforcement of **LRU-684**, which established clear regulations for procurement, contributing to greater transparency and efficiency.

2. ***Increase in Participation of Local Manufacturers***

One of the objectives of **LRU-684** is to promote local production through public procurement. The data indicates that, while the number of contracts awarded to local manufacturers increased initially, there was a decline in the percentage share of contracts awarded to small and medium enterprises (SMEs) in 2023.

Table 2: Participation of SMEs in Public Procurement (2021-2023)

Year	Total Contracts Awarded (mlrd UZS)	Contracts to SMEs (mlrd UZS)	SMEs' Share of Total (%)
2021	13,362.2	7,176.4	53.7
2022	24,382.2	12,920.4	53.0
2023	21,968.1	5,319.0	24.2

As seen in Table 2, SMEs accounted for **53.7%** of contracts in 2021 and **53.0%** in 2022. However, in 2023, their share dropped to **24.2%**, which may be attributed to increased competition from larger companies or evolving procurement standards. This indicates a need for further policies to strengthen the competitiveness of SMEs within the digital procurement framework.

3. Qualitative Feedback from Local Manufacturers

Interviews conducted with representatives from local manufacturing companies revealed that the digital procurement process under **LRU-684** has made it easier to participate in public tenders, primarily due to increased transparency and accessibility. However, some challenges remain, particularly for smaller manufacturers, who face difficulties in adapting to the technological demands of the digital platform.

Discussion

The introduction of **LRU-684** on April 22, 2021, marked a significant turning point for Uzbekistan's public procurement system. By promoting digitalization, the law aimed to improve transparency, reduce costs, and streamline procurement processes. The findings of this study show that digital procurement reforms have largely met these objectives, leading to enhanced efficiency and increased participation by local manufacturers. However, challenges remain, particularly for small and medium enterprises (SMEs), which require further attention.

1. ***Procurement Efficiency and Budget Savings***

The results clearly demonstrate the positive impact of digital procurement reforms on procurement efficiency and cost savings. Following the implementation of **LRU-684**, the total value of public procurement contracts more than quadrupled between 2021 and 2023, accompanied by a substantial increase in budget savings. This mirrors findings in other countries where digital procurement reforms have been adopted. For example, studies in **Bangladesh** and **Russia** also show that digitalization leads to greater transparency, reduced transaction costs, and more efficient public spending (Patrucco et al., 2020).

In Uzbekistan's case, the growth in procurement value is attributed to the law's clear framework for digitalizing procurement, which minimized the opportunities for corruption and created a more level playing field for companies bidding for government contracts. However, while the law's success is clear, similar studies suggest that continuous monitoring is essential to ensure that the benefits are sustained over the long term (Nikulina & Anisimov, 2023).

2. *SME Participation and Challenges*

One of the objectives of **LRU-684** was to increase the participation of local manufacturers, especially SMEs, in public procurement. In the first two years, SMEs accounted for more than half of the contracts awarded, but their share dropped significantly in 2023. This drop may be due to increased competition, technological challenges, or changes in procurement regulations.

Similar trends have been observed in other developing countries. For instance, in **Bangladesh**, the adoption of the e-GP system saw initial increases in SME participation, but participation rates plateaued as larger companies began to dominate the procurement process (Himel & Chowdhury, 2022). This suggests that while digitalization can open up opportunities for SMEs, targeted policies are needed to support their long-term competitiveness in a digital procurement environment.

In Uzbekistan, the reduction in SME participation indicates that more needs to be done to ensure that smaller manufacturers can keep pace with the demands of the digital procurement system. Future reforms should include training programs that help SMEs navigate these platforms and adapt to the evolving requirements of digital procurement.

3. *Technological Adaptation and Future Challenges*

The digitalization of public procurement under **LRU-684** has increased transparency and reduced administrative inefficiencies, but technological barriers remain a significant challenge. Interviews with local manufacturers revealed that many SMEs struggle with the technological aspects of digital procurement, including understanding how to use the platforms effectively and meeting the technical requirements for bidding.

These challenges are not unique to Uzbekistan. In their study of procurement systems in Europe, **Patrucco et al. (2020)** found that the success of digital procurement reforms depends on the technological capacity of the participants. Without adequate training and support, many companies—especially SMEs—are unable to fully benefit from digitalization. This highlights the need for ongoing government support to ensure that all market participants can adapt to the new system.

4. *Policy Recommendations*

The findings from this study suggest several policy recommendations to enhance the impact of **LRU-684** and address the challenges identified:

- **Training Programs for SMEs**: The government should invest in programs that help SMEs understand and use digital procurement platforms effectively. This could involve technical training and support to help smaller businesses adapt to digital processes.
- **Continuous Monitoring**: It is important to monitor the impact of digital procurement reforms to ensure that the initial gains in efficiency and transparency are sustained. This includes tracking SME participation rates and assessing whether the digital system remains accessible to all market participants.
- **Technology Infrastructure Investments**: Further investments in technological infrastructure, including the integration of advanced technologies like blockchain and AI, could enhance the efficiency and security of procurement systems (Lai et al., 2023).

5. *Future Research*

While this study has provided valuable insights into the impact of **LRU-684**, further research is needed to explore its long-term effects on local production and international competitiveness. Specifically, future studies could examine the barriers SMEs face in adapting to digital procurement systems and how these challenges can be addressed through targeted policy interventions.

Conclusion

The implementation of **LRU-684**, aimed at digitalizing public procurement in Uzbekistan, has had a significant positive impact on the efficiency, transparency, and accessibility of procurement processes.

The results of this study demonstrate that, between 2021 and 2023, the total value of public procurement contracts more than quadrupled, accompanied by substantial budget savings. These findings align with global trends where digitalization has consistently improved public procurement efficiency and reduced opportunities for corruption.

However, the drop in small and medium enterprise (SME) participation in public procurement in 2023 signals that while digital reforms have increased transparency, additional measures are needed to ensure that SMEs can compete effectively in the evolving procurement landscape. Without targeted support, such as training programs and further investment in digital infrastructure, SMEs may continue to face challenges in adapting to the technological demands of digital procurement systems.

Overall, **LRU-684** has laid the foundation for a more transparent and efficient public procurement system in Uzbekistan. However, to sustain these gains and foster a competitive environment for all participants, the government must continue monitoring the effects of digital procurement and invest in solutions that ensure equitable access, particularly for SMEs. Future research and policy efforts should focus on addressing these challenges to maximize the benefits of digitalization in public procurement and local production.

References

Himel, H. M., & Chowdhury, S. (2022). Does Digitalization Matter for Grievance Redress Mechanism? An Analysis of the E-Government Procurement in the Local Government. *Modern Management & Policy Studies*, 3(4), 1-12. https://dx.doi.org/10.30564/mmpp.v3i4.4269

Kapoguzov, E., & Drozdova, N. (2022). Institutional changes in the field of public procurement in the context of the development of digitalization processes. *Economics and Management*, 2(6), 64-89. https://dx.doi.org/10.34020/2073-6495-2022-2-064-089

Lai, Z., Wang, B., & He, X. (2023). Research on the Digital Transformation of Producer Services to Drive Manufacturing Technology Innovation. *Sustainability*, 15(4), 3784. https://dx.doi.org/10.3390/su15043784

Nan, L. (2022). Electronic format of public procurement logistics. *Logistics and Digitalization*, 3(1), 313-318. https://dx.doi.org/10.35854/1998-1627-2022-3-313-318

Nikulina, A., & Anisimov, I. S. (2023). Features of digitalization of the construction industry. *Proceedings of the International Conference on Construction and Digitalization*, 1(23), 9-18. https://dx.doi.org/10.33920/pro-01-2308-09

Liang, J., Du, K., & Chen, D. (2023). The Effect of Digitalization on Ambidextrous Innovation in Manufacturing Enterprises: A Perspective of Empowering and Enabling. *Sustainability*, 15(16), 12561. https://dx.doi.org/10.3390/su151612561

Tyukhtenko, N. A., Makarenko, S., Margasova, V., & Chmut, A. V. (2021). Actualization of digitalization processes in the conditions of modern marketing changes in the domestic production environment. *Market Relations and Enterprise Development*, 2(48), 243-260. https://dx.doi.org/10.18524/2413-9998.2021.2(48).243674

Patrucco, A. S., Agasisti, T., & Glas, A. H. (2020). Structuring Public Procurement in Local Governments: The Effect of Centralization, Standardization and Digitalization on Performance. *Journal of Public Procurement*, 20(2), 98-112. https://dx.doi.org/10.1080/15309576.2020.1851267

Koscheyev, V., & Hakimov, A. (2019). Russian practice of using digital technologies in public procurement management in the construction industry. *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering*, 497(1), 012009. https://dx.doi.org/10.1088/1757-899X/497/1/012009

Pekolj, N., Hodošček, K., Valjavec, L., & Ferk, P. (2019). Digital Transformation of Public Procurement as an Opportunity for the Economy. *International Journal of Public Sector Management*, 32(6), 15-30.

Law of the Republic of Uzbekistan. (2021). *LRU-684 On Public Procurement*. Retrieved from https://lex.uz/docs/5380841

Uzbek Commodity Exchange. (2022). *Opportunities for Public Procurement Participants are Expanding*. Retrieved from https://uzex.uz/fr/news/opportunities-for-public-procurement-participants-are-expanding-24-10-22

DIGITAL WORKPLACES FOR YOUTH ARE SOLUTIONS FOR THEIR EMPLOYMENT

Askarova Muhabbat Ibrahimovna[31]

Abstract
Digital technologies are profoundly transforming economies and societies. The proliferation of information and communication technologies (ICTs) is creating new opportunities for young people to engage in digital work around the world.
Digital jobs are not limited to IT jobs (e.g., software development, hardware design, networking), but also include jobs that allow workers to find paid work online (e.g., data entry, image classification, graphic design, office work) as well as traditional jobs that are being displaced by ICTs (e.g., e-commerce platforms and on-demand services).
Developing countries, especially those with high youth unemployment, should take advantage of the opportunities offered by digital jobs, given the looming consequences of technological change. It would also be beneficial for communities to develop measures to address the gender digital divide that limits the opportunities for girls and young women to participate in the digital economy.

ЁШЛАР УЧУН РАҚАМЛИ ИШ ЖОЙЛАРИ УЛАРНИНГ БАНДЛИГИ УЧУН ЕЧИМЛАР

Рақамли технологиялар иқтисодиёт ва жамиятларни чуқур ўзгартирмоқда. Ахборот-коммуникация технологияларининг (АКТ) тарқалиши бутун дунё бўйлаб ёшлар учун рақамли иш билан шуғулланиш учун янги имкониятлар яратмоқда.

Рақамли иш ўринлари нафақат IT-саноатидаги ишлаш (масалан, дастурий таъминотни ишлаб чиқиш, аппарат дизайни, тармоқ яратиш) билан чекланиб қолмай, балки АКТ ишчиларга онлайн ҳақ тўланадиган иш топиш имконини берадиган ишларни ҳам ўз ичига олади (масалан, маълумотларни киритиш, тасвирларни туркумлаштириш, график дизайн, офис ёрдами) шунингдек, АКТлар (жумладан, электрон тижорат платформалари ва талаб бўйича хизматлар) томонидан кўпайтирилаётган анъанавий иш ўринлари.

Ривожланаётган мамлакатлар, айниқса, ёшлар ишсизлиги юқори бўлган давлатлар, технологик ўзгаришларнинг яқинлашиб келаётган оқибатларига тайёргарлик кўриш билан бирга, рақамли иш ўринлари имкониятларидан фойдаланишлари керак. Жамиятлар, шунингдек, қизлар ва ёш аёлларнинг рақамли иқтисодиётда иштирок этиш имкониятларини чеклайдиган гендер рақамли тафовутни бартараф этиш чора-тадбирларини ишлаб чиқишлари мақсадга мувофиқ бўлар эди.

Рақамли технологиялар маҳсулот ва хизматларни ишлаб чиқариш ва истеъмол қилишнинг янги усулларини ривожлантирмоқда. Рақамли трансформация тармоқлар бўйича бизнес моделларини бузувчи ўзгаришларни назарда тутади, бу эса иш ўринлари табиатига ва ёшларнинг меҳнат бозорига муваффақиятли кириши учун зарур бўлган кўникмаларга таъсир қилади.

Бу борада Жаск Ма шундай деган эди: “Агар сиз иш ўринлари яратмоқчи бўлсангиз — савдони осонлаштиринг. Агар сиз кичик бизнес ва тадбиркорларга ёрдам бермоқчи бўлсангиз — уларнинг глобал ривожланишига ёрдам беринг. Агар сиз тинчроқ, очиқроқ дунёда яшашни истасангиз — кўпроқ алоқа ўрнатинг”[32].

---

[31] Senior Researcher, Scientific Research Center "Scientific Foundations and Problems of the Development of the Economy of Uzbekistan" at the TDIU
[32] https://unctad.org/meeting/youth-employment-digital-economy

Тадқиқотлар шуни кўрсатадики, келгуси йилларда кўплаб паст ва ўрта малакали иш ўринлари автоматлаштириш, илғор ишлаб чиқариш ва 3D босиб чиқариш, робототехника, автоном транспорт ва сунъий интеллект билан алмаштирилади. Шундай қилиб, мавжуд ва янги юқори малакали иш ўринлари инновациялар ва ишчи кучига бўлган талабларни оширади.

Кўпгина ёшлар ушбу тез ўзгарувчан технологик ландшафтга тайёр эмаслигини ҳис қилишади. Ҳеч кимни ортда қолдирмаслик учун ёшлар ривожланиши ва келажакдаги глобал иқтисодий тенденцияларни бошқариши мумкин бўлган қулай муҳитни яратиш учун нуқталарни боғлаш учун кўп манфаатдор томонларнинг ёндашуви долзарб бўлиб қолади.

Рақамли иқтисодиётда ёшлар бандлигини оширишда рақамли трансформациянинг қуйидаги жиҳатларига эътиборга олиш лозим деб ҳисоблаймиз:

- Рақамли иқтисодиёт шароитида меҳнат бозорининг келажакдаги тенденцияларига;
- Рақамли иқтисодиётда ишчи кучининг талабларига жавоб бериш учун зудлик билан қандай сиёсатлар ишлаб чиқилиши зарурлигига;
- Ёшлар рақамли ўзгаришларга тўғри кўникмага эга бўлишларига ишонч ҳосил қилиш учун қандай ҳамкорликлар зарурлигига;
- Электрон тадбиркорлик инклюзив иқтисодий ўсишга эришиш учун муҳим ва ҳукуматлар электрон тадбиркорлар эҳтиёжларига қандай жавоб бера олишлигига.

Дунё бўйлаб технологик ишларнинг атиги 33 фоизи зарур малакали ишчи кучи билан тўлдирилган. Бу глобал бизнес раҳбарларининг энг катта ташвишларидан биридир. Capgemini and LinkedIn томонидан ўтказилган глобал сўровда сўралган ташкилотларнинг ярми рақамли тафовут кенгайиб бораётганини ва 54% иқтидорлар этишмаслиги туфайли рақобатдош устунликни йўқотганлигини айтишди[33].

Жаҳон Иқтисодий Форуми ҳисоб-китобларига кўра, келгуси беш йил ичида дунёда 150 миллион янги технологик иш ўринлари яратилади ва 2030-йилга келиб иш ўринларининг 77 фоизи рақамли кўникмаларни талаб қилади[34].

Рақамли ютуқлар иш дунёсини ўзгартирмоқда. Тахминларга кўра , келгуси ўн йил ичида дунё бўйлаб ҳар 10 та ишнинг 9 таси рақамли кўникмаларни талаб қилади[35].

Грециядаги иш берувчилар рақамли кўникмаларга, хусусан, рақамли маркетингга эга бўлган одамларни ёллашга тобора кўпроқ интилмоқда. Шунинг учун Иш тажрибасини ўрганиш дастури 18-29 ёшдаги ишсиз ёшларни рақамли воситаларга ўргатади ва уларга қизиқарли мартаба имкониятларига йўл беради.

Европа Иттифоқининг Ёшларни иш билан таъминлаш ташаббуси (ЕИ) томонидан молиялаштирилган маблағ туфайли мингга яқин ишсиз ёшлар ўз иш имкониятларини яхшилади. Улар рақамли таркибни яратиши ва алмашиши, рақамли стратегияларни шакллантириши, қидирув тизими натижалари бўйича веб-сайт мавқеини яхшилаши, ижтимоий медиа маркетингини лойиҳалаши ва баҳам кўриши ҳамда таъсирчан натижаларга эришиш учун технологиядан фойдаланиши мумкин.

Қирғизистон аҳолиси анча ёш (ўртача ёши 24 ёш ва умумий аҳолининг 60% меҳнатга лаёқатли ёшдагилар), шунинг учун мамлакатда иш ўринларига талаб юқори. Аёллар ва ёшлар ўрта ёшли эркакларга нисбатан ишсизлик даражаси юқорироқ. Аксариятини ёшлар ташкил этувчи аҳолининг учдан бир қисми чет элда иш излашга мажбур. Улар

[33] file:///C:/Users/user/Downloads/wcms_851818%20(1).pdf
[34] https://www.youthemployment.org.uk/careers-advice-help/choices/digital-skills/
[35] https://includeplatform.net/news/digital-skills-for-youth-employment-in-africa/

Россия ва бошқа мамлакатларда асосан хизмат кўрсатиш (чакана савдо, умумий овқатланиш, тозалаш, коммунал хизматлар ва ҳ.к.) ва қурилиш соҳасида нисбатан кам ҳақ тўланадиган ишларни эгаллайди. Мутахассисларнинг сўровлари шуни кўрсатадики, чет элда меҳнат қилаётган Қирғизистон фуқаролари сони 800 мингдан ортиқ (30 фоизи аёллар). 2017 йилда Қирғизистон ҳукумати рақамли трансформация бўйича умуммиллий дастур бошланганини эълон қилди, «Таза Коом» (Ақлли миллат) шаффоф давлат, билимга асосланган иқтисодиёт, Қирғизистонда турмуш даражасини ошириш ва бизнес муҳитини яхшилашга қаратилган. Таза Коом 2040 йилгача инсон капитали ва инновацияларни атроф-муҳит билан уйғунлаштиришга қаратилган узоқ муддатли Миллий Барқарор Ривожланиш дастурининг асосий таркибий қисмидир[36].

Ёшларнинг рақамли имкониятларга оптимистик қарашлари яхши янгилик, аммо улар ўзларини тўлиқ жиҳозланаётганини ҳис қилмаётгани ташвиш уйғотади. Ахир улар бизнинг ишчи кучимизнинг кейинги авлоди ҳисобланадилар. Рақамли технологиялар натижасида иш ўринлари келажакда бошқача кўринишга эга бўлади.

Юқоридаги фикрларга асосланиб қуйидаги хулосаларни таклиф қиламиз:

Расмий таълим тизимининг салоҳиятини ошириш ва рақамли кўникмалар бўйича янги таълим стандартларини қўллаш, ёшларни рақамли иқтисодиётга яхшироқ тайёрлаш мақсадида талабга асосланган ўқув дастурларини тақдим этиш. Бунда рақамли кўникмаларнинг янги стандартларини ўрнатиш ва расмий таълим тизимининг институционал имкониятларини кучайтириш орқали эришиш, бу эса ёшларни ишга тайёр, узатиладиган рақамли кўникмалар, жумладан, асосий, ўрта ва юқори рақамли тадбиркорлик ва таълимда рақамли кўникмаларни ривожлантиришни яхшироқ интеграция қилиш учун ўқитувчиларнинг рақамли технологиялар асосида малака оширишларини таъминлаш.

Мамлакатда рақамли иш ўринлари ва бизнесларнинг ўсишини тезлаштирадиган ташаббусларни қўллаб-қувватлаш учун хусусий сектор билан инновацион ҳамкорлик учун платформа яратиш. Бунда рақамли бозорларнинг глобал тенденциялари, рақамли иш ўринлари ва зарур кўникмалар тўплами бўйича тавсиялар бўйича мутахассислар ва хусусий сектор билан бозор тадқиқотларини олиб бориш.

Рақамли иқтисодиётнинг ўсиб бораётган талабини қондириш учун фундаментал ва ривожланаётган рақамли кўникмаларни шакллантириш учун олий таълим тизимида янги таълим стандартлари ва ўқув дастурлари, шу жумладан ногиронлар ва қизлар учун рақамли инклюзия стандартлари бўйича тавсиялар ишлаб чиқиш ва норасмий таълим шароитларида янги таълим моделларини қўллаш;

Ёш компьютер дастурчилари, интерфейс дизайнерлари, хусусий сектор лойиҳа менежерлари ва мавзулар бўйича мутахассисларни бизнесни кенгайтириш мумкин бўлган янги ечимлар ва дастурий маҳсулотларни ишлаб чиқишда ҳамкорлик қилиш;

Тадбиркорлик салоҳиятини яхшилашга ёрдам берадиган рақамли муҳитнинг роли. Бу махсус технологияларни эмас, балки марказлар ва инкубаторлар каби рақамли йўналтирилган жойларни ўз ичига олади. Бундай жойлар онлайн эмас, балки ”ҳақиқий дунёда” мавжуд бўлишини таъминлаш.

Бундан ташқари, рақамлаштириш концепцияси глобаллашув билан чамбарчас боғлиқ: ихтисослаштирилган кўникмаларга бўлган талаб турли минтақалар ва турли кўникмаларга эга бўлган ишчиларга бир иш учун рақобатлашишга имкон беради, глобал меҳнат майдонида рақобатни кучайтиради ва тажрибасиз ёшларнинг кириши учун тўсиқлар ўрнатади. Ёш иш изловчилар учун яна бир тўсиқ бу сунъий

[36] https://www.fenews.co.uk/skills/60-of-young-adults-stumble-into-digital-careers-finds-new-report/

интеллектнинг (АИ) ўсиб бораётган интеграциясидир. Бу эса ёшлар олдида турган муҳим муаммолардан бири доимий равишда малака ошириш ва мослашишни талаб қилувчи технологияларнинг доимий эволюциясидир. Бунга жавобан, глобал таълим тизими ўзгариши керак, талабаларни тез ўзгарувчан меҳнат бозорида рақобатбардош номзодлар сифатида пайдо бўлиш учун муаммоларни ҳал қилиш қобилияти билан қуроллантирилиши керак.

.

Манбалар:

1. https://unctad.org/meeting/youth-employment-digital-economy
2. file:///C:/Users/user/Downloads/wcms_851818%20(1).pdf
3. https://www.youthemployment.org.uk/careers-advice-help/choices/digital-skills/
4. https://includeplatform.net/news/digital-skills-for-youth-employment-in-africa/
5. https://www.fenews.co.uk/skills/60-of-young-adults-stumble-into-digital-careers-finds-new-report/*https://www.unicef-irc.org/publications/pdf/IRB%202020-10%20CL.pdf, 13.09.2021*
6. *https://en.unesco.org/news/digital-skills-critical-jobs-and-social-inclusion, 13.09.2021*
7. *https://ec.europa.eu/education/education-in-the-eu/council-recommendation-on-key-competences-for-lifelong-learning_en , 13.09.2021*
8. *https://www.digitalskillsaccelerator.eu/learning-portal/online-self-assessment-tool/*
9. *https://ec.europa.eu/education/resources-and-tools/coronavirus-online-learning-resources_pl*

https://beamexchange.org/uploads/filer_public/ec/59/ec593190-99ef-490b-a713-f9436338c179/s4ye-digital-jobs-for-youth.pdf

MINI-HUMAN RESOURCE DEVELOPMENT TRAINING 2024: BENEFITS AND EXPERIENCES

Ra'no R. Nazarova[37]
Inomiddin A. Imomov[38]
Yakhyo F. Najmiddinov[39]

Annotation

Today, it is not a secret to anyone that the use of foreign experiences is gaining importance in the organization of quality education. In this article, in the development of the professional competence of pedagogues in improving the quality of the personnel training system, in the framework of the development of modern professional knowledge, qualifications and skills of leaders and pedagogues in the field, between Tashkent State University of Economics of Uzbekistan and Pittsburgh State University of the United States of America the experience gained from the short-term professional development course implemented within the framework of the signed memorandum were reviewed.

Keywords: United States of America, Uzbekistan, Pittsburgh State University, Tashkent State University of Economics, classroom management plant, rubrics, presentations, teaching methods, instructional skills, emotional intelligence, educator.

Introduction

Modernizing the educational process in higher education institutions, developing the professional competence of pedagogues in improving the quality of the personnel training system, equipping leaders and pedagogues with modern professional knowledge, qualifications and skills in the field, independently of scientific and technical innovations, creative use and the development of the ability to solve prospective tasks are considered important tasks. In the conditions of globalization, in the era of advanced technology, to be able to attract students to the lesson and to direct them to the most high-quality and necessary resource sources from among the wide resources in order to give them sufficient knowledge is one of the biggest problems of the teacher today.

As a clear example of the reforms implemented in this field, the Decree of the President of the Republic of Uzbekistan dated October 8, 2019 "On approval of the concept of development of the higher education system of the Republic of Uzbekistan until 2030"[1] No. PF-5847 We can mention that one of the priority tasks indicated is that professors who have advanced their qualifications or completed internships at the level of each university will make up 20% of the professors and teachers available in the general university by 2030.

In order to ensure its implementation, 20 professors from Tashkent participated in the short-term training course "Mini-Human Resource Development program-2024" within the framework of the memorandum signed between Tashkent State University of Economics of Uzbekistan and Pittsburgh State University of the United States of America. staff trained at Pittsburg State University, United States of America. The start of the mutually beneficial work provided for in the memorandum began with the visit of two Pittsburgh State University professors, Kevin Elliott and Julie Dainty, to the Tashkent state economy in October 2023, and the transfer of 3-day master classes to the professors of the university. Among the professors who participated in these 3-day master classes, 20 active professors were expected to participate in the "Mini Human Resource Development program - 2024", and according to the recommendations of two professors of Pittsburgh State University, Kevin Elliott and Julie Dainty, 20 professors teachers were selected and participated in this program in 2024.

The main goal of this "Mini Human Resource Development program - 2024" course is to improve the pedagogical skills of pre-professional staff, to create new educational programs, lesson plans, syllabus with students using interactive, interactive and modern pedagogical technologies and to use them in the course of the lesson. Therefore, Professors Mark Johnson, Julie Dainty, Kevin Elliott and Krissy

[37] Head of the "Green" economy department, Tashkent State University of Economics, 100066, Uzbekistan, Tashkent, Islam Karimov avenue, 49 https://orcid.org/ 0000-0001-5626-0926 Email:tdiunazarova@mail.ru
[38] Associate professor economic theory department, Tashkent State University of Economics, 100066, Uzbekistan, Tashkent, Islam Karimov avenue, 49, Email: imomov@tsue.uz https://orcid.org/ 0000-0001-6004-5049
[39] Assistant teacher of "Green" economy department, Tashkent State University of Economics, 100066, Uzbekistan, Tashkent, Islam Karimov avenue, 49, https://orcid.org/ 0009-0004-0221-0121Email: y.najmiddinov@tsue.uz

Lewis from Pittsburgh State University shared their knowledge and experience with 20 professors from Tashkent State University of Economics.

Methodology

Today, human factor management is the main factor not only in the field of education, but also in the continuous organization and development of every field.

HRD "Human Resource Development" appears today as a social factor in the ability of professors to guide students in the educational process.

The HRD concept was first introduced by Leonard Nadler in 1969 at a conference in the US. "He defined HRD as those learning experiences which are organized, for a specific time, and designed to bring about the possibility of behavioral change". According to MM Khan, "Human resource development is the process of increasing knowledge, capabilities and positive work attitudes of all people working at all levels in a business undertaking"[2].

Human resource development (HRD) refers to the organization's plan to help employees develop their abilities, skills, and knowledge. In return, this process enhances the organization's efficiency. In the process of teaching, professors develop their abilities, skills, and knowledge related to the teaching process.

HRD is "the process of increasing the knowledge, the skills, and the capacities of all the people in a society. In economic terms, it could be described as the accumulation of human capital and its effective investment in the development of an economy. political terms, human resource development prepares people for adult participation in political processes, particularly as citizens in a democracy. From the social and cultural points of view, the development of human resources helps people to lead fuller and richer lives, less bound by tradition. In short, the processes of human resource development unlock the door to modernization [3].

Results and discussion

"HRD" program, it is natural that you will come across a lot of questions about what it is and why its importance is increasing today. Human beings strive for development, each era has its own directions, areas, and factors aimed at managing the human factor. HRD projects have a great role in rapidly adapting personnel to such changes.

The main goal of the "Mini Human Resource Development program - 2024" project organized at the Pittsburg State University is to improve the pedagogical skills of 20 visiting professors from the Tashkent State University of Economics and to accelerate their personal development. The two-week training program "Mini Human Resource Development program - 2024" includes the following soft skills development programs.

We can say that each session was conducted by skilled professors and the desired results were achieved. The purpose of conducting each session is to improve the pedagogical skills of the professors regardless of their specialization and to achieve the qualification to be able to apply them to their teaching methods. Now let's look at the work done within each session.

Picture 1. "Mini Human Resource Development program - 2024" sessions [4]

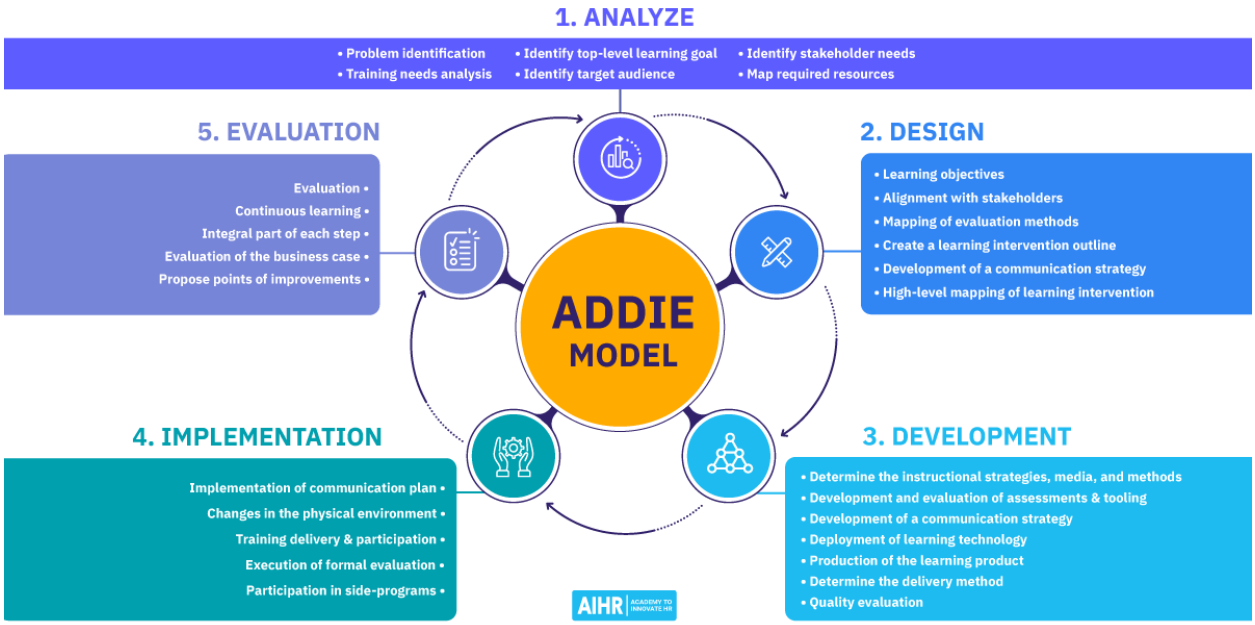
Pittsburg State University

- How to design, implement and evaluate a training program
- Connecting through presentations
- Teaching methods and lesson planning
- Assesment strategies
- Classrom managment
- Improving instructional skills
- Emotional inteligance for education

How to design, implement and evaluate a training program

This session was led by Professor Mark Johnson, an expert with almost 40 years of experience at Pittsburg State University. The main targets of this session consist of developing contents, delivering with impact and checking for understanding. Professor Mark Johnson made all participants to be active during the lesson and all of us had learned best experiences ever in our life. He shared the model to design and implement the teaching methods during the lesson.

Picture 2. The ADDIE MODEL targets [5]

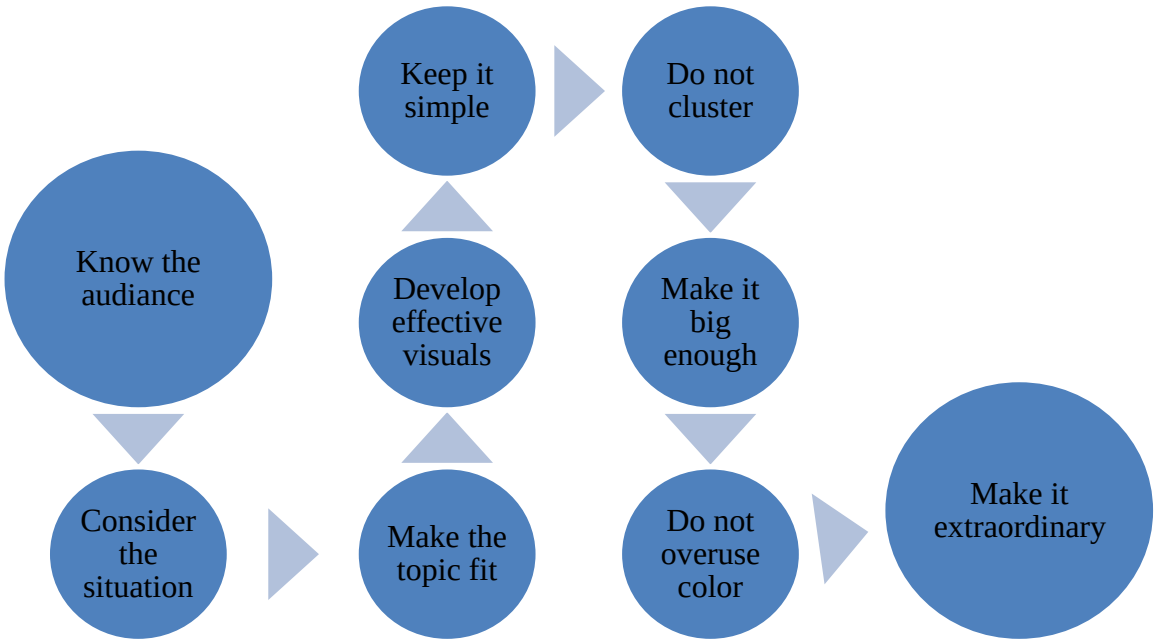
The “ADDIE MODEL” is widely used in every field, in teaching, in technology, in business and so on. The acronym “ADDIE” stands for Analyze, Design, Develop, Implement, and Evaluate. Professor Mark Johnson has been taught each of them. The aim of the ADDIE MODEL to design and develop the meaningful lesson plans.

Connecting through presentations

The second session is named Connecting through presentations and it was also led by Professor Mark Johnson. Professor Mark Johnson was shared meaningful ideas and experiences related to the presentations how to deliver information efficiently and interact with the audience. To attract the

audience with proper presentations is not easy in this day and age the reason for this is the immense of information.

Picture 3. Main parts to make best presentations [6,7]

To make the best presentations, your presentations should contain these methods to be attractive and informative. You can see these methods on the following picture 3. To attract the audience presentation is not the main one on your teaching process, the important things to make the audience to follow you is the collaboration of presentation, body language and voice control. If each teacher has this experiences all, make the listeners follow to the lesson will be easy.

One of the best methods shared by Professor Mark Johnson was interact with the audience. It is not new method it has been used more than centuries, but process is very different. According to the experiences of the professor to maximize student learning, students must be engaged with academic person, best books and peer reviews. This method really matter in real teaching process.

Teaching methods and lesson planning

Next session was organized by one of the best professors of the Pittsburg state university, Professor Julie Dainty. Professor Julie Dainty focused on the teaching methods, learning lesson domains, objectives of the each session and lesson planning. In this session listeners attentions was mostly focused on “learning domains”, actually what the meaning of learning domains are? Learning domains are a variety of methods in professional development events to engage the different learning process. There are three main types of learning domains, these are:

- affective domain. This domain consists of five different levels, for example receiving, responding, valuing, organization and characterization.

- cognitive domain. This domain consists of six different levels, for instance, remember, understand, apply, analyze, evaluate, create.

- psychomotor domain. This domain consists of four different levels, for instance, observation, imitation, practice, adaptation.

Professor Julie Dainty paid attention to each domain individually to illustrate all the listeners and to make it sense for each of them. These domains are very important to create the objectives of each lesson to give breaf information about the topic.

The following teaching methods were widely used during the session to make the students to understand the teaching methods fully. They are audiovisuals, demonstration, displays, games, microteaching, observation, reflective teaching, role playing, case studies, debates, discussion, experiments, lecture, one-on-one, problem solving, reports, simulations, peer teaching.

Assessment strategies and classroom management

These sessions was led by Professor Kevin Elliot, One of the best teachers of Pittsburg state university. His experiences on assessment strategies are brilliant. Assessment strategies consists understanding the objective of the each lesson. Objective is the main component to illustrate the students the intent of the lesson, what they learn, how they learn and what they get when lesson is over. Objective of the lesson consists of three main components, they are;

1. Performance components.

The performance part of the objective describes what the students will be doing during the lesson.

2. Condition component.

The condition part of the objective outlines the circumstances under which the students will be required to perform the activity.

3. Criterion component.

The criterion part of the performance objective describes the level if mastery on degree of proficiency that must be reached in carrying out the performance, in other words, how well the student must be able to do the job.

Each part of the objective is important to make the every lesson extraordinary and make the students to understand easier, more performative and more efficient.

Professor Kevin Elliot also shared the knowledge and experience about the classroom management. Classroom management will be different in different universities according to their rules and laws, but the main points were shared the listeners by Professor Kevin Elliot.

First, mark each student per lesson, the absent students will be shown themselves at the end of the term.

Second, lower the marks that you gave at the beginning of the lesson if the students do any activities against the rules and lows of the university.

Third, if the students continue to interrupt or do not obey the rules, informs the responsible administrations.

Fourth, call the parents if the student’s misbehaving attitude continues during the lesson.

The last resort, remove the student from the class with the cooperation from administration. To sum up, the whole session aims to make the listeners to improve themselves in the field of teaching, explaining, training the students.

Emotional intelligence for educators

These sessions was led by Professor Krissy Lewis, one of the best teachers of Pittsburg state university. For educators and school leaders, having a strong sense of emotional intelligence the ability to recognize and manage one's own feelings, and to recognize and respond effectively to others' feelings can be a key to school success [8]. There are widely used five emotional intelligence attributes to frame the questions. These are;

- Self-awareness;
- Self-regulation;
- Motivation;
- Social skills;
- Empathy.

These are five major emotional intelligence attributes for all educators. Educators sometimes use these attributes, but sometimes they forget. If they use managing the classroom will be easy.

Conclusion

In general, one of the most important requirements of today is the training of qualified personnel. Today, with the development of technology, the abundance of databases, and the fact that it is easy for students to collect information through online materials, it is becoming increasingly difficult for teachers to attract students to the lesson and increase their activity in the lesson with interactive methods. One of the most effective ways to prevent these difficulties is to increase the level of training in pedagogical filed in developed countries and apply their experiences in our country.

"Mini Human Resource Development program-2024" is considered one of such projects, within the framework of this program, 20 pre-professor teachers of Tashkent State University of Economics participated in a short-term training to improve pedagogical skills at Pittsburgh State University of the United States of America.

The conclusions from the "Mini Human Resource Development program-2024" training program were as follows:

First of all, after studying all the sources of the information the teacher wants to give to the student, he should recommend the most understandable and most necessary source among these sources.

Secondly, it is necessary to increase the effectiveness of presentations, it is necessary to try to cover not the capacity of information in one presentation, but the information that a student can receive in one presentation.

Thirdly, for each lesson, the professor and teacher should create an "Objective" that fully reflects the content of the lesson, through which it is possible to achieve the systematization of students' learning.

In general, it is not his fault that the student is in the class, most likely it is the influence of the teacher.

References

1. "On approval of the concept of development of the higher education system of the Republic of Uzbekistan until 2030", Decree of the President of the Republic of Uzbekistan dated October 8, 2019, No. PD-5847
2. Leonard Nadler, MM Khan, https://www.whatishumanresource.com/human-resource-development
3. Gary N. McLean University of Minnesota, Xiaohui Wang Zhongshan (Sun Yat-sen) University, PR China, https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED504353.pdf
4. Author’s work, using the materials that have used the "Mini Human Resource Development program - 2024", at Pittsburg state university, Kansas, 2024.
5. Academy for innovative HR, https://www.aihr.com/blog/addie-model/
6. Author’s work, using the materials that have used the "Mini Human Resource Development program - 2024", at Pittsburg state university, Kansas, 2024.
7. Johnson, Mark L., “Powerful presentation that connect”, 2019, Kendall Hunt publishing.
8. ASCD, educational leadership, https://www.ascd.org/el/the-emotionally-intelligent-educator.

ISSUES OF PROVIDING YOUTH ENTREPRENEURSHIP IN THE DIGITAL ECONOMY

Rizaeva Nilufar[40]

Annotation

In this article, the conditions created for young people in our country, especially how they can improve their lives financially by doing business, are widely covered. In particular, large-scale activities are currently being carried out to involve the population in entrepreneurship, in particular, to provide all-round assistance to the implementation of business ideas of young people. It is written that the grounds will be created for the widespread involvement of families in business activities in the regions, for them to have a stable and additional source of income, for the further development of national handicrafts, for the implementation of entrepreneurial initiatives of women, for the realization of promising ideas and projects of young entrepreneurs, and on this basis for the provision of employment for the population.

Key words:

Digital economy, youth, business, entrepreneurship, legal document, business environment, young entrepreneurs

1. How Is Youth Entrepreneurship Supported By The State?

"Today's young entrepreneurs are a product of New Uzbekistan. Their knowledge and aspirations are new." President of the Republic of Uzbekistan Sh. Mirziyoev

The state supports the economic independence of young people. State support for youth entrepreneurship:

- ✓ assistance in organizing youth entrepreneurship by state bodies;
- ✓ providing preferential loans in order to attract young people to business activities;
- ✓ training young people on the basics of entrepreneurial activity, developing cooperation between educational institutions and employers on the basis of a contract;
- ✓ it is implemented by developing and implementing youth entrepreneurship support programs.

In order to support youth entrepreneurship, the state will determine the relevant benefits and advantages in accordance with the law.

From a newspaper report*: Supporting youth entrepreneurship and ensuring employment has become a priority today. There are more than 19 million young people under the age of 30 in our country, or 55% of the population. 600,000 young people enter the labor market every year, and it will reach 1 million in the next 10 years. In the last three years, over 6 trillion sums of preferential loans were allocated to 250,000 young people. 210 youth industrial and entrepreneurship zones were established across our country. 2.5 thousand projects worth 4 trillion sums were implemented for youth entrepreneurship. As a result, the number of young entrepreneurs doubled to over 200,000. 43,000 hectares of arable land were allotted to young people, employment of 435,000 young people was provided, and more than 32,000 young people were given equipment, tools and computers through subsidies.*

2. What Privileges and Preferences Are Available to Support Youth Entrepreneurship*?*

"Youth register" funds in the amount of no more than 40 times the amount of the base calculation for young people included in the " Youth register " to start entrepreneurship and

[40] Tashkent State University of Economics

purchase equipment and labor tools necessary for self-employment, a subsidy is allocated from the account;

State to business entities that employ unemployed youth included in the "Youth register".

concessions from rent payments are provided when renting property;

30 percent of the annual rental costs, but up to 25 times the basic calculation amount, will be compensated from the funds of the "Youth Register" to young entrepreneurs who rent buildings and structures to start their business activities included in the "Youth Register". More than 25 times the amount of the basic calculation for the purchase of computers (including those not manufactured in the Republic of Uzbekistan) to young people who have successfully completed training courses and received a certificate under the project "One million programmers" by JSC "Khalq Bank", JSC "Aloqa Bank" and JSC "Mikrokreditbank". non-existent consumer loans and microloans are allocated; in this case, interest payments on consumer loans and microloans are compensated from the funds allocated to the Youth Affairs Agency from the State budget;

Legal basis:

Loans are allocated through the single platform of Family Entrepreneurship Development Programs on the basis of strict turn-by-turn applications of young people who are registered in the "Youth Book" of "Mikrokreditbank" ADB."Agrobank" JSC.By district (city) branches of AT "Khalq Bank".

A single electronic platform is a single electronic platform of Family Entrepreneurship Development Programs (oilakredit.uz) that provides fully digitized allocation of loans within the programs. Decree of the President of the Republic of Uzbekistan No. PF-6208 of April 20, 2021 "On additional measures to support the entrepreneurial activity and employment of young people, their social protection and meaningful organization of free time"

In 2022-2024, funds for financing innovative, start-up and business projects developed on the basis of new ideas of young people will be allocated by "National Bank of the Republic of Uzbekistan for Foreign Economic Activity" JSC ("Uzmilliybank" JSC) in accordance with the scheme in Appendix 1 below will be allocated in the following order: in the 1st stage - funds equivalent to 50 million US dollars for the implementation of projects in the regions according to the distribution in accordance with Annex 2; In the 2nd stage - based on the distribution approved by the Cabinet of Ministers based on the results of the evaluation of the effectiveness of the use of the funds allocated in the 1st stage, according to the proposal of the Youth Affairs Agency of the Republic of Uzbekistan, funds in the amount of the equivalent of 50 million US dollars; Also, loans are allocated under the following conditions: the borrower must be a young business entity in accordance with legislation; loan amount — from 1,000 to 2,000 times the base calculation amount for each young business entity; loan term - 7 years, including a grace period - 3 years; interest rate - equal to the main rate of the Central Bank; credit provision - types of provision not prohibited by law and bank credit policy, including the guarantee of up to 50% of the loan amount by the State Fund for the Support of Entrepreneurial Activities;

Loans are not allocated for the following purposes:

- ✓ to repay previously received loans or any other debts;
- ✓ to produce alcohol and tobacco products, as well as cigarillos and electronic cigarettes;
- ✓ trade mediation;
- ✓ formation of working capital of catering organizations;
- ✓ repair and construction works, including organization of trade facilities and catering facilities;

- ✓ non-production costs, including payment of administrative costs and purchase of a service motor vehicle;
- ✓ organization of circulation, instant and digital lotteries, as well as purchase of equipment for these purposes.

Legal basis: *Resolution No. 765 of the Cabinet of Ministers of the Republic of Uzbekistan of December 21, 2021 "On additional measures to attract young people to entrepreneurship and support their business initiatives"*

In our country, special attention is being paid to expanding the business environment in the context of the digital economy. In particular, market mechanisms of service provision are being introduced in the banking and financial sector, their types are expanding, financial openness is increasing for entrepreneurs and citizens.

For example, at the current stage of reforms in our country, complex work is being carried out to fully digitize the allocation of financial resources that stimulate the development of entrepreneurship.

Today, large-scale activities are being carried out to involve the population in entrepreneurship, in particular, to provide comprehensive support to the implementation of business ideas of young people.

In the regions, the ground is being created for the widespread involvement of families in business activities, for them to have a stable and additional source of income, for the further development of national handicrafts, for the implementation of entrepreneurial initiatives of women, for the realization of promising ideas and projects of young entrepreneurs, and on this basis, for the provision of employment for the population.

Sharply increasing the population's interest in earning income through work, especially the projects related to the expansion of handicrafts, homemaking and other entrepreneurial activities of needy families, as well as production and service provision in unused buildings in the regions, and the production of agricultural products with the efficient use of public farms and empty croplands. requires systematic continuation of financing on preferential terms. In the regions of the republic, efforts are being made to provide all-round assistance to the population to engage in certain labor activities aimed at earning income, to develop family entrepreneurship, and to systematically organize work in this direction.[1]

A strong legislative and legal basis for the development of entrepreneurship has been formed in Uzbekistan, and it is being regularly improved. Great tax and financial benefits have been set for this sector.

The Decree of the President of the Republic of Uzbekistan "On Measures to Fundamentally Improve the System of State Protection of Legal Interests of Business and Further Development of Entrepreneurial Activities" provides for the development of entrepreneurial activity and the protection of legal interests of business, as well as the fundamental improvement of the activities of the Chamber of Commerce and Industry of the Republic of Uzbekistan. [2]

The experience of developed countries clearly shows that entrepreneurship plays a very important role in the modernization and diversification of the national economy, in ensuring its development at a stable pace, in technical and technological re-equipment, in the development of new types of products, and is the main source of filling the domestic market with necessary goods and services.

Major economic units of the world are interested in the development of youth entrepreneurship. This is one of the areas of implementation of small business support programs. Young people, as a group, are mobilizing, innovative, and therefore entrepreneurs, and the state, realizing this, conducts a series of activities aimed at building the entrepreneurial

potential of its citizens. In addition, youth are a great force in the development of the country's economy. About 230,000 young entrepreneurs, farmers, and skilled craftsmen are working in our republic. The state is creating the necessary conditions for their further expansion.

From this point of view, today, large-scale work is being carried out to involve the population in entrepreneurship, in particular, to provide all-round assistance to the implementation of business ideas of young people. In the regions, the ground is being created for the widespread involvement of families in business activities, for them to have a stable and additional source of income, for the further development of national handicrafts, for the implementation of entrepreneurial initiatives of women, for the realization of promising ideas and projects of young entrepreneurs, and on this basis, for the provision of employment for the population.

A strong legislative and legal basis for the development of entrepreneurship has been formed in Uzbekistan, and it is being regularly improved. Great tax and financial benefits have been set for this sector. Programs such as "Each family is an entrepreneur", "Youth are our future", "Prosperous village", "Prosperous neighborhood", and development of estates were adopted in order to increase the welfare of the people. These programs serve to ensure employment of the population and create a source of income for families.

№- 5242 of the President of the Republic of Uzbekistan dated November 17, 2017 "On measures for further development of handicrafts and comprehensive support of craftsmen", №-5466 dated June 27, 2018 "On the State program "Youth-Our Future" Decree №-3680 of April 26, 2018 "On additional measures to improve the activities of farmers, peasant farms and landowners", №-3680 of June 7, 2018 on the implementation of the program "Every family is an entrepreneur" №3777 and dated July 14, 2018 "On measures to improve and increase the efficiency of work to ensure the employment of the population" On the basis of the decree PF-6208 on additional measures related to the protection and meaningful organization of free time, preferential loans are provided at an annual rate of 3-6% to the population and business entities who express their desire to engage in certain labor activities aimed at earning income and to expand the type of activity. with a grace period of up to 3 years. From January 1, 2020, the possibility of disbursing loans at the refinancing rate of the Central Bank of the Republic of Uzbekistan through AT Xalq Bank, Mikrokreditbank ADB and Agrobank ADB was created. [3]

Implementation of the tasks defined in the Action Strategy on the five priority directions of the development of the Republic of Uzbekistan in 2017-2021, including establishing effective communication and useful cooperation mechanisms between representatives of the business sector and state bodies, strengthening guarantees of reliable protection of the rights and legal interests of private property and entrepreneurship, on issues of improving the business environment, as well as ensuring the provision of high-quality state services to business entities, the mutual cooperation of state bodies and business structures, especially new effective systems of supporting business entities in the period when they are just starting their activities are being created.

The source of our opinion President Sh. Mirziyoyev declared 2024 as the "Year of supporting youth and business" in our country. This creates a great foundation for the development of youth entrepreneurship in the future.

In recent years, a number of reforms have been implemented in our country in order to create favorable conditions for rapid socio-economic development of regions, support of business activities and attraction of investments.

It is important that the implemented reforms serve to improve the living conditions of the population in the neighborhoods and strengthen the role of the neighborhoods in the society.

Also, to further improve the youth support system by the state, to support their employment, to encourage entrepreneurial ideas and initiatives, to create additional conditions for them to

earn a decent income, to train young people interested in entrepreneurship in business and entrepreneurial skills, and to develop innovative, start-up and We are witnessing that continuous reforms are being implemented in the financing system of business projects.

3.Youth Entrepreneurship Legal Documents Governing Support

Law of the Republic of Uzbekistan "On State Policy Regarding Youth".

In accordance with the decree of the President of the Republic of Uzbekistan dated April 20, 2021 "Additional measures to support the entrepreneurial activity and employment of young people, their social protection and meaningful organization of free time on" Decree №-6208

Decree of the President of the Republic of Uzbekistan dated October 13, 2020 №. PQ-4862 "On improving the system of attracting the population to entrepreneurship and additional measures to develop entrepreneurship"

Resolution No. 312 of the Cabinet of Ministers of the Republic of Uzbekistan of June 7, 2022 "On measures to further improve the system of studying and solving youth problems"

Decree of the Cabinet of Ministers of the Republic of Uzbekistan dated December 21, 2021 "Additional measures to attract young people to entrepreneurship and support their business initiatives" on" Decision №765

4.Involving The Young People Entered In The Youth Registry Into Entrepreneurship

Assistance to young people included in the "Youth register" in starting entrepreneurship is carried out in the following directions:

By the Chamber of Commerce and Industry and the "Youth - Our Future" Foundation:entrepreneurship is taught free of charge in training courses based on a 48-hour (weekly) training program;

assist in the creation and implementation of projects aimed at the successful completion of training courses and certification graduates' self-employment with profitable work or their permanent employment (creating jobs);

Through district (city) branches of "Mikrokreditbank" ATB, "Agrobank" ATB and JSC "Khalqbank" loans are allocated from the funds of the State budget of the Republic of Uzbekistan for the establishment and development of entrepreneurship. For reference. "Mikrokreditbank" ADB to coordinate practical work on attracting young people included in the "Youth Register" to entrepreneurship, assisting them in obtaining loans, keeping a statistical report on loans allocated in the republic and providing continuous support for developing their entrepreneurship after the loan is allocated. is responsible.

Loans will be directed to the establishment and development of entrepreneurship of young people who are included in the "Youth Register" and want to engage in entrepreneurship.

In this: unsecured loans of up to 33 million sums to individuals with entrepreneurial initiatives, including young people, for setting up their own business;

Loans at a rate of 14 percent based on the recommendations of the governor's assistants:

for young people who express their desire to engage in family entrepreneurship, certain work activities aimed at earning income - for a period of up to 3 years with a grace period of 3 to 6 months;

for animal husbandry (sheep and goats of imported breeds), fishery and poultry (egg sector) - for a period of up to 3 years with a preferential period of up to 1 year;

for the establishment of horticulture, viticulture and lemon farming, purchase of greenhouses, agricultural machinery and equipment - up to 7 years with a grace period of up to 3 years.

Loans are allocated by transferring money from the borrower's loan account to the bank account of the relevant organizations for the purposes specified in the loan agreement. For reference. Up to 5 million sums for self-employed young people included in the "Youth Register" for the purpose of carrying out certain types of activities (buying necessary raw materials, spare parts and construction materials for home-making, crafts, building a greenhouse, etc.) loan amount can be given in cash.

In order to ensure the permanent employment of young people who are included in the "Youth Register" but have refused to take loans, the projects of business entities aimed at ensuring the employment of young people included in the "Youth Register" are funded at the annual rate of 14 percent from the resources of the State Program for the Development of Family Entrepreneurship. preferential loans can be allocated. More than 225 million sums are allocated from the resources of the state program for the development of family entrepreneurship to the projects aimed at creating high-efficiency and stable jobs by small business entities, provided that they provide permanent employment to young people included in the "Youth Register", but 1 a loan in the amount of no more than a billion sums can be allocated based on the established procedure. For reference. The exact amount of the loan amount is determined proportionally up to 33 million sums for each youth employed by the entrepreneur.

List of used literature:

1. Decision of the President of the Republic of Uzbekistan "On additional measures to involve the population in entrepreneurship and develop family entrepreneurship in the regions". March 7, 2019. https://lex.uz/acts/4231026

2. Decree of the President of the Republic of Uzbekistan "On measures to fundamentally improve the system of state protection of the legitimate interests of business and further development of entrepreneurship." June 19, 2017 https://lex.uz/docs/3238384

3. "Economy and innovative technologies" scientific electronic journal. No. 5.2019.

12. KALKINMA PLANINDA E-YÖNETİŞİM VE BİLGİ KENTLERİ: BİR İÇERİK ANALİZİ

Nevzat Şahin[41]
Hasan Tutar[42]
Ferruh Tuzcuoğlu[43]

Özet

Bu çalışma, Türkiye'nin 12. Kalkınma Planında e-yönetişim konusunun nasıl ele alındığının incelenmesi amaçlanmaktadır. Araştırma 12. Kalkınma Planı gibi bir metin üzerinden yapılacağı için araştırmada içerik analizi yönteminden yararlanılacaktır. Araştırmada 12 kalkınma planı nicel ve nitel içerik analiziyle incelenerek söz konusu kalkınma planının e-yönetişim konusunda nasıl bir perspektiften hareket ettiği, nasıl bir vizyon ve stratejiye sahip olduğu belirlenmeye çalışılmıştır. Bu çalışma ile, 12. Kalkınma Planı'nda e-yönetişim ve bilgi kentleri konularında 12. Kalkınma planın vizyonu ortaya konmaya çalışılmıştır. E-yönetişim, *kamu hizmetlerinin dijital dönüşüm* daha erişilebilir ve verimli hale getirilmesini amaçlarken, *bilgi kentleri* ise kent yaşamını bilgi ve iletişim teknolojileri ile destekleyerek sürdürülebilir ve akıllı şehirlerin oluşturulmasını hedeflemektedir. Araştırmada 12. Kalkınma Planı'nda bu iki konuya (*dijital dönüşüm*, *bilgi kentleri*) dair yapılan vurgular detaylı bir şekilde incelenmiştir. Nicel analiz, planın çeşitli metrikler ve sayısal göstergelerle tanımlanan hedefleri üzerinde yoğunlaşırken; nitel analiz ise e-yönetişim ve bilgi kentlerine dair temel temaları, stratejik yaklaşımları ve politikaları ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: 12. Kalkınma planı, bilgi kentleri, e-yönetişim

E-GOVERNANCE AND INFORMATION CITIES IN THE 12TH DEVELOPMENT PLAN: A CONTENT ANALYSIS

Abstract

This study analyses the goals and strategies of Turkey's 12th Development Plan with regard to e-governance and information cities. While e-governance aims to make public services more accessible and efficient through digital transformation, information cities aim to support urban life with information and communication technologies and create sustainable and smart cities. The study used a combination of quantitative and qualitative content analysis methods to examine in detail the emphasis placed on these two themes in the 12th Plan. While the quantitative analysis focused on the goals of the plan as defined by various metrics and numerical indicators, the qualitative analysis revealed the underlying themes, strategic approaches and policies regarding e-governance and information cities. The quantitative content analysis evaluated the objectives of e-governance and information cities based on specific indicators. The goals are to reach 90% of digital government services by 2028, to increase the number of smart city applications to 100, to increase the information society indicator to 85% and to increase the digital literacy rate to 80%. These targets are presented in graphs and tables, together with the planned annual growth rates. Qualitative content analysis was carried out on thematic data extracted from the texts of the 12th Development Plan. As a result of the analysis, main themes such as digital transformation, information society, e-governance and sustainable urbanisation and their sub-themes have been identified. Under e-governance, issues such as facilitating citizens' access to public services, increasing transparency and supporting public participation are highlighted, while under information cities, the aim is to develop smart infrastructure systems and environmentally friendly applications. This study provides a comprehensive assessment of Turkey's digital transformation and e-governance strategies, and discusses the feasibility and likelihood of success of the targets in the development plan. It also discusses the importance of e-governance and information cities in the social and administrative context from a sustainable development perspective. In this context, the impact of digitalisation processes on public administration and urban planning has been detailed and Turkey's strategic vision in these areas has been evaluated. The study aims to provide a comprehensive resource for policy makers and academics.

Key Words: 12. Development Plan, Information Cities, E-Governance

[41] Yıldırım Belediyesi
[42] Prof. Dr. Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
[43] Prof. Dr. Sakarya Üniversitesi

Giriş

Nicel içerik analizinde, e-yönetişim ve bilgi kentleri ile ilgili hedefler belirli göstergeler üzerinden değerlendirilmiştir. Dijital devlet hizmetlerinin 2028 yılına kadar %90 oranına ulaşması, akıllı kent uygulamalarının sayısının 100'e çıkarılması, bilgi toplumu göstergesinin %85'e yükseltilmesi ve dijital okuryazarlık oranının %80'e çıkarılması hedeflenmiştir. Bu hedefler, yıllık bazda planlanan artış oranları birlikte grafikler ve tablolar kullanılarak sunulmuştur. Nitel içerik analizi ise, 12. Kalkınma Planı metinlerinden elde edilen tematik veriler üzerinden gerçekleştirilmiştir. Analiz sonucunda dijital dönüşüm, bilgi toplumu, e-yönetişim ve sürdürülebilir şehirleşme gibi ana temalar ve bunların alt temaları belirlenmiştir. E-yönetişim kapsamında, vatandaşların kamu hizmetlerine erişimlerinin kolaylaştırılması, şeffaflığın artırılması ve kamu katılımının desteklenmesi gibi konular öne çıkarken; bilgi kentleri bağlamında ise akıllı altyapı sistemleri ve çevre dostu uygulamaların geliştirilmesi hedeflenmiştir. Bu çalışma, Türkiye'nin dijital dönüşüm ve e-yönetişim stratejilerine yönelik kapsamlı bir değerlendirme sunarak, kalkınma planındaki hedeflerin uygulanabilirliği ve başarı şansını tartışmaktadır. Ayrıca, e-yönetişim ve bilgi kentlerinin toplumsal ve yönetsel bağlamdaki önemi, sürdürülebilir kalkınma perspektifinde ele alınmıştır. Bu kapsamda, dijitalleşme süreçlerinin kamu yönetimi ve şehir planlamasına etkisi detaylandırılmış ve Türkiye'nin bu alanlardaki stratejik vizyonu değerlendirilmiştir. Çalışma, politika yapıcılar ve akademisyenler için kapsamlı bir kaynak sunmayı amaçlamaktadır.

Nicel İçerik Analizi

12. Kalkınma Planı'nda dijital dönüşüm ve e-yönetişimle ilgili hedefler, belirli metrikler ve sayısal göstergeler aracılığıyla değerlendirilmiştir. Bu bölümde, planın e-yönetişim ve dijital dönüşümle ilgili temel hedef ve politikaları incelenmiştir. Ana hedefler ve alt hedefler, plan içindeki sayısal göstergeler ile birlikte tablolar halinde sunulacaktır.

Tablo 1: Dijital Devlet Hizmetlerinin Yıllara Göre Gelişimi

Hedefler	**Ölçülebilir Göstergeler**	**Hedef Yılı**	**Mevcut Durum**	**Hedef Değer**
Dijital Devlet Hizmetleri	Online hizmet oranı	2028	%65	%90
Akıllı Kent Uygulamaları	Uygulama sayısı	2028	30	100
Bilgi Toplumu Göstergesi	İnternet kullanım oranı	2028	%70	%85
Dijital Okuryazarlık	Dijital okuryazar oranı	2028	%50	%80

Bu tablo, dijital devlet hizmetlerinin 2024-2028 yılları arasında hedeflenen gelişimini gösterir. Veriler, mevcut durum ile hedeflenen artış arasındaki farkı görselleştirir.

Nitel İçerik Analizi

Nitel içerik analizi, Türkiye'nin 12. Kalkınma Planı'ndaki e-yönetişim ve bilgi kentleri ile ilgili stratejik belgelerdeki metinlerden elde edilen temalar ve kavramların analiz edilmesiyle gerçekleştirilmiştir. Bu süreçte, metinlerdeki anahtar kelimeler ve cümleler kodlanmış ve kategorilere ayrılmıştır.

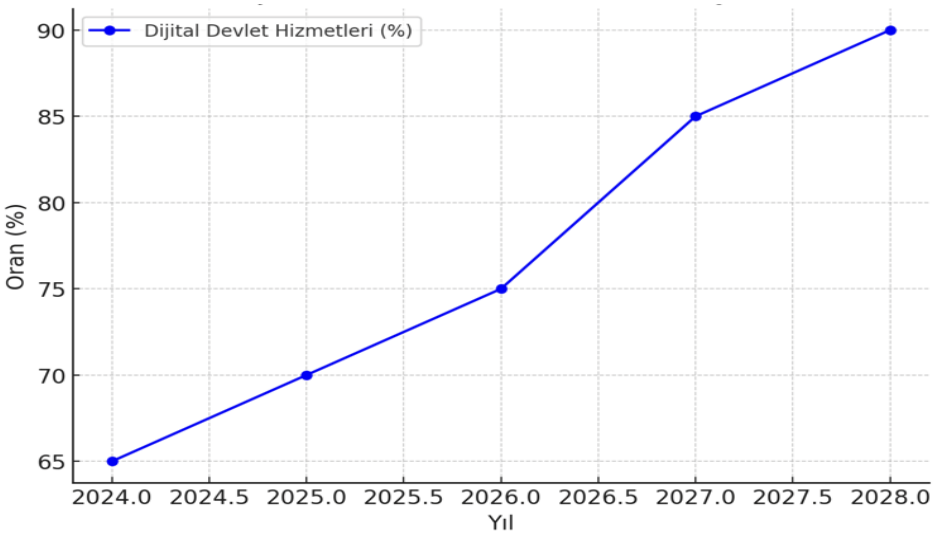
Tablo 1: *12.* Kalkınma Planının ana temaları ve alt temaları

Ana Tema	Alt Tema	Örnek Alıntı
Dijital Dönüşüm	Dijital devlet, akıllı kentler	"Dijital dönüşüm, kamu hizmetlerinde şeffaflığı ve verimliliği artırır."
Bilgi Toplumu	Dijital okuryazarlık, bilgiye erişim	"Bilgi toplumuna geçiş sürecinde, dijital okuryazarlık temel bir ön koşuldur."
E-Yönetişim	Kamu katılımı, dijital hizmetler	"E-yönetişim, vatandaşların karar alma süreçlerine katılımını kolaylaştırır."
Sürdürülebilir Şehirleşme	Akıllı altyapı, çevre dostu uygulamalar	"Akıllı şehirler, sürdürülebilir bir şehirleşme modeli sunar."

Tablo 2: Tematik Analiz

Kod	Alt Kod	Frekans
Dijital Dönüşüm	Dijital devlet	15
Bilgi Toplumu	Dijital okuryazarlık	12
E-Yönetişim	Kamu katılımı	10
Şehirleşme	Akıllı altyapı	8

Grafik 1. Dijital Okuryazarlığın Gelişimi

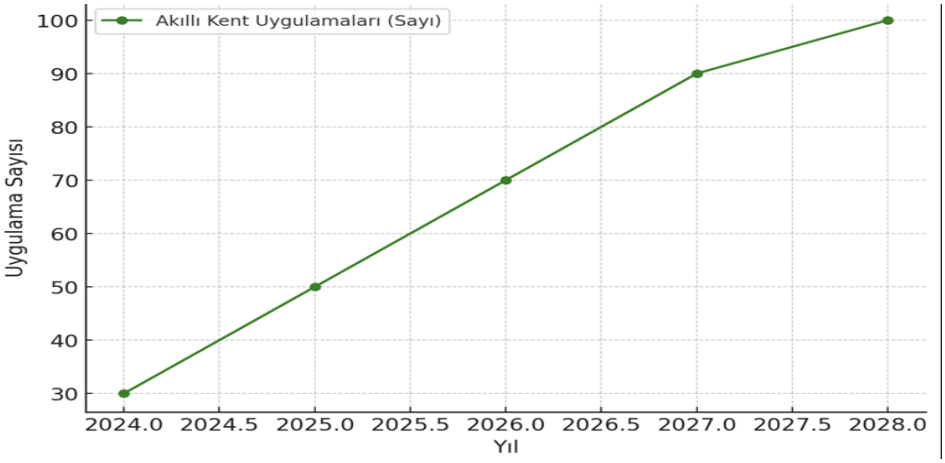
Yukarıdaki grafik, Dijital Devlet Hizmetlerinin Gelişimi başlığını taşımakta ve yıllara göre dijital devlet hizmetlerinin kullanım oranındaki artışı göstermektedir. Grafiği yorumlayacak olursak:

- 2024 yılında dijital devlet hizmetleri kullanım oranı yaklaşık %65 civarındadır.
- 2025 yılında bu oran, hafif bir artışla %70 civarına yükselmiştir.
- 2026 yılında daha belirgin bir artış gözlemlenmektedir ve oran %75'in üzerine çıkmıştır.
- 2027 yılında büyüme ivmesi hızlanmış ve oran yaklaşık %85 seviyelerine ulaşmıştır.

- 2028 yılında ise dijital devlet hizmetlerinin kullanım oranı en yüksek seviyeye, yani yaklaşık %90 seviyesine ulaşmıştır.

Bu grafik, yıllar içinde dijital devlet hizmetlerinin kullanımının düzenli ve hızlı bir şekilde arttığını göstermektedir. 2024 yılından itibaren her yıl daha fazla kişinin bu hizmetlerden yararlandığı ve bu artışın özellikle 2026 yılından sonra daha ivmeli olduğu görülmektedir. Bu, dijital dönüşümün hızlandığını ve devlet hizmetlerinin dijitalleşmesinde önemli gelişmelerin yaşandığını işaret etmektedir.

Grafik 2. Akıllı Kent Uygulama Sayısının Gelişimi

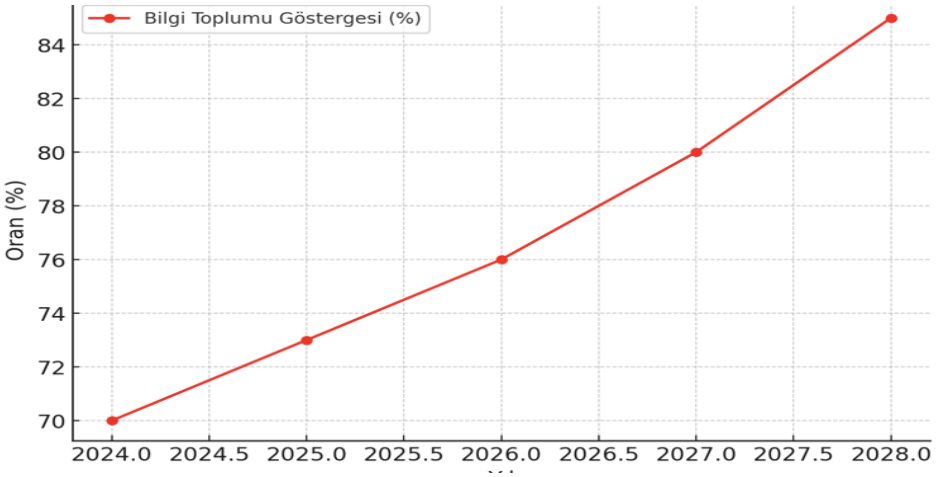
Yukarıdaki grafik, Akıllı Kent Uygulama Sayısının Gelişimi başlığını taşımakta ve yıllara göre akıllı kent uygulamalarının sayısındaki artışı göstermektedir. Grafiği yorumlayacak olursak:

- 2024 yılında akıllı kent uygulama sayısı yaklaşık 30 civarındadır.
- 2025 yılında bu sayı, belirgin bir artış göstererek 40 civarına ulaşmıştır.
- 2026 yılında akıllı kent uygulama sayısındaki artış daha da hızlanmış ve yaklaşık 60 uygulama sayısına çıkmıştır.
- 2027 yılında ise bu artış devam ederek uygulama sayısı 80 civarına yükselmiştir.
- 2028 yılında akıllı kent uygulamaları sayısı en yüksek seviyeye, yani yaklaşık 100 uygulamaya ulaşmıştır.

Bu grafik, yıllar içinde akıllı kent uygulamalarının sayısında düzenli ve hızlanarak artan bir gelişim olduğunu göstermektedir. Özellikle 2026 yılından itibaren daha hızlı bir artış gözlemlenmekte, bu da akıllı şehir teknolojilerinin yaygınlaşmasının belirli bir dönemden sonra hız kazandığını ortaya koymaktadır.

Bu artış, şehirlerin dijital dönüşüm süreçlerine hız verdiğini ve daha fazla kentte akıllı teknolojilerin uygulamaya konduğunu göstermektedir. Akıllı kent uygulamaları, şehirlerde sürdürülebilirlik, enerji verimliliği, altyapı geliştirme ve kamu hizmetlerinin iyileştirilmesi gibi birçok alanda önemli katkılar sağlamakta, bu nedenle uygulama sayısındaki bu artış şehirlerin geleceğe yönelik daha sürdürülebilir ve verimli yönetim anlayışına geçişini yansıtmaktadır.

Grafik 3. Bilgi Toplumu Göstergesi Gelişimi

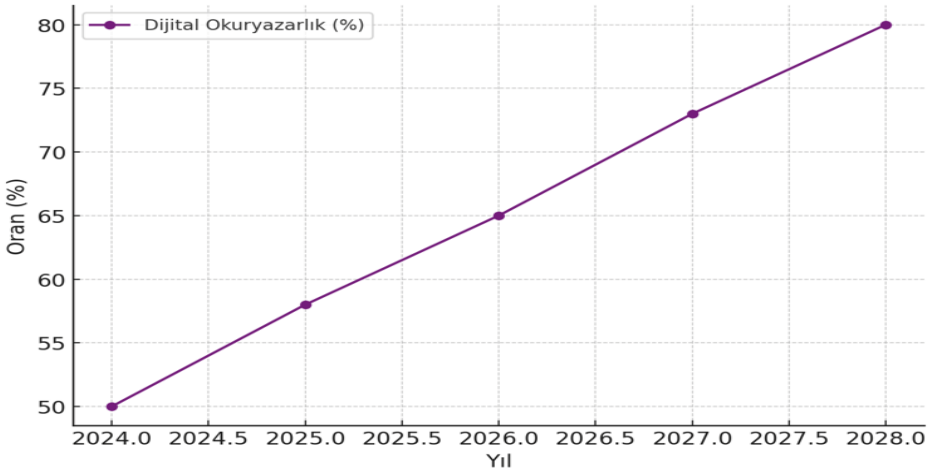
Yukarıdaki grafik, Bilgi Toplumu Göstergesi Gelişimi başlığını taşımakta ve yıllar içerisinde bilgi toplumu göstergesinin yüzdelik oran olarak nasıl değiştiğini göstermektedir. Grafiği analiz edecek olursak:

- 2024 yılında bilgi toplumu göstergesi yaklaşık %70 seviyesindedir.
- 2025 yılında bu oran, hafif bir artışla %73 civarına yükselmiştir.
- 2026 yılında daha belirgin bir artış gözlemlenmekte olup, oran %76 civarına çıkmıştır.
- 2027 yılında bilgi toplumu göstergesi artışını sürdürmüş ve yaklaşık %80 seviyesine ulaşmıştır.
- 2028 yılında en yüksek seviyeye ulaşmış olup, oran %85'e yaklaşmıştır.

Bu grafik, bilgi toplumuna geçişin yıllar içinde sürekli ve istikrarlı bir şekilde arttığını göstermektedir. Bilgi toplumu göstergesindeki bu düzenli artış, dijitalleşme ve teknoloji kullanımının toplum genelinde benimsendiğini ve bilgiye dayalı hizmetlerin giderek daha fazla önem kazandığını ortaya koymaktadır.

Özellikle 2026 yılından itibaren bu göstergedeki artışın hızlanması, dijital dönüşüm politikalarının daha etkin bir şekilde uygulanmaya başlandığını, eğitim, ekonomi ve kamu hizmetlerinde bilginin merkezi bir rol oynadığını göstermektedir. Bu eğilim, toplumun dijital bilgiye erişim kapasitesinin, teknolojiyi kullanma becerisinin ve bilgi temelli karar verme süreçlerinin daha da güçlendiğini işaret etmektedir.

Grafik 4. Dijital Okuryazarlığın Gelişimi

Yukarıdaki grafikler, Türkiye'nin 12. Kalkınma Planı'nda yer alan dijital dönüşüm ve e-yönetişim hedeflerinin yıllara göre gelişimini göstermektedir:

Dijital Devlet Hizmetlerinin Gelişimi: 2024-2028 yılları arasında dijital devlet hizmet oranının %65'ten %90'a yükselmesi hedeflenmiştir.

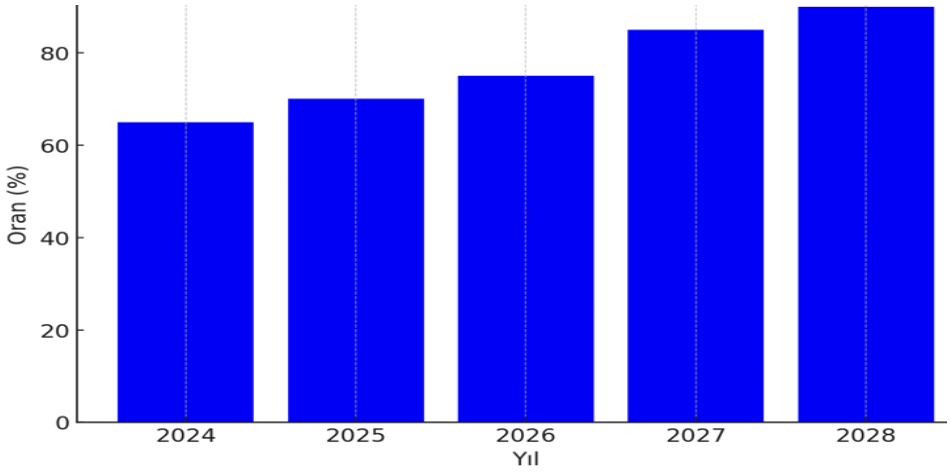
Akıllı Kent Uygulama Sayısının Gelişimi: Akıllı kent uygulama sayısının 2028 yılına kadar 100'e çıkması öngörülmektedir.

Bilgi Toplumu Göstergesi Gelişimi: Bilgi toplumuna geçiş sürecinde internet kullanım oranı %70'ten %85'e yükselmeyi hedeflemektedir.

Dijital Okuryazarlığın Gelişimi: Dijital okuryazarlık oranı 2024'te %50 iken, 2028'de %80'e ulaşmayı hedeflemektedir.

Bu grafikler, dijital dönüşüm ve e-yönetişimle ilgili hedeflerin yıllara göre planlanmış gelişimini ve büyümesini görsel olarak desteklemektedir.

Grafik 5. Dijital Devlet Hizmetlerinin Gelişimi

Yukarıdaki grafik, **Dijital Devlet Hizmetlerinin Gelişimi** başlığını taşımakta ve 2024-2028 yılları arasındaki dijital devlet hizmetlerinin kullanım oranındaki değişimi göstermektedir. Grafiği analiz edecek olursak:

2024 yılında, dijital devlet hizmetlerinin kullanım oranı yaklaşık %65 civarındadır.

2025 yılında, bu oran biraz artarak %70 seviyesine çıkmıştır.

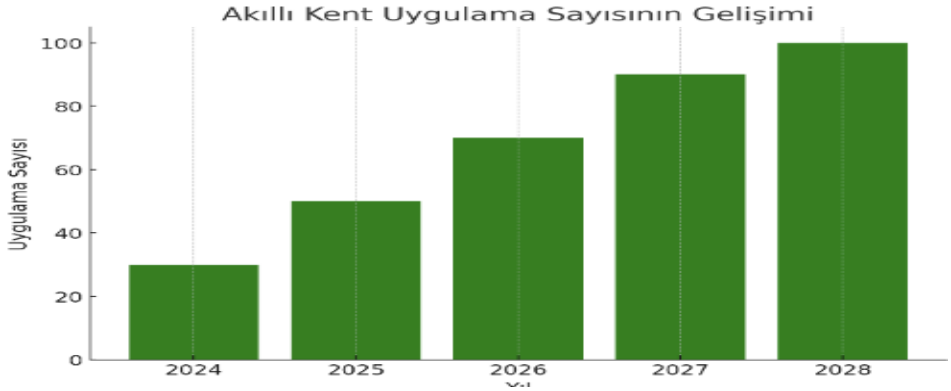
2026 yılında, dijital devlet hizmetlerinin kullanım oranı %75 seviyelerine ulaşmıştır.

2027 yılında, bu oran yaklaşık %80'e yükselmiştir.

2028 yılında ise dijital devlet hizmetlerinin kullanım oranı en yüksek seviyeye ulaşarak yaklaşık %85 olmuştur.

Bu grafikten, dijital devlet hizmetlerinin kullanımında yıllar içinde düzenli bir artış olduğu görülmektedir. Her yıl artan bir oranla dijitalleşmenin daha fazla kullanıcı tarafından benimsendiği anlaşılmaktadır. Dijital devlet hizmetlerinin gelişimi, vatandaşların devlet hizmetlerine daha hızlı, verimli ve kolay erişimini sağlamakta ve bu hizmetlere olan talebin her geçen yıl arttığını göstermektedir. Özellikle 2025 yılından itibaren dijital hizmetlerin kullanımındaki artış ivmesi dikkat çekmektedir, bu da dijitalleşme politikalarının daha etkili bir şekilde hayata geçirildiğini ve halkın bu hizmetlere erişimindeki kolaylığın artmış olabileceğini işaret etmektedir.

Grafik 6. Akıllı Kent Uygulama Sayısının Gelişimi

Yukarıdaki grafik, Akıllı Kent Uygulama Sayısının Gelişimi başlığını taşımakta ve 2024-2028 yılları arasında akıllı kent uygulama sayısındaki artışı göstermektedir. Grafiği analiz edecek olursak:

- 2024 yılında akıllı kent uygulama sayısı yaklaşık 30 seviyesindedir.
- 2025 yılında bu sayı belirgin bir artış göstererek 50 civarına ulaşmıştır.
- 2026 yılında akıllı kent uygulamalarının sayısı daha da artarak 70 seviyelerine çıkmıştır.
- 2027 yılında uygulama sayısı 80'i geçmiştir.
- 2028 yılında ise en yüksek seviyeye ulaşarak yaklaşık 100 akıllı kent uygulaması olduğu görülmektedir.

Bu grafik, yıllar boyunca akıllı kent uygulamalarının sayısında sürekli bir artış olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle 2025 yılından itibaren hızlı bir büyüme ivmesi görülmekte ve bu, şehirlerin akıllı teknoloji çözümlerini daha yaygın bir şekilde uygulamaya başladığını göstermektedir. Akıllı kent uygulamaları, şehir yönetiminde teknolojinin etkin kullanımını içermekte ve sürdürülebilirlik, altyapı, ulaşım, enerji verimliliği gibi birçok alanda şehir yaşam kalitesini artırmayı hedeflemektedir. Grafikteki sürekli artış, akıllı kent projelerinin toplumda yaygınlaştığını ve gelecekte daha da önemli bir yer tutacağını işaret etmektedir.

Sonuç ve Değerlendirme

Çalışma, Türkiye'nin dijital dönüşüm ve e-yönetişim hedeflerine yönelik stratejilerinin kapsamlı bir analizini sunmuştur. Kalkınma Planı'nda yer alan hedeflerin uygulanabilirliği ve başarı oranları nicel analizlerle desteklenmiştir. Nitel analiz ise, bu hedeflerin toplumsal ve yönetsel bağlamını detaylandırmıştır.

Dijital devlet hizmetleri hem de akıllı kent uygulamaları alanlarında önemli bir gelişim olduğu açıkça görülmektedir. Dijital devlet hizmetleri kullanım oranları 2024 yılından itibaren düzenli bir artış göstermekte ve 2028 yılında yaklaşık %85 seviyesine ulaşmaktadır. Bu, dijitalleşmenin toplum genelinde yaygınlaştığını, devlet hizmetlerine erişimde kolaylık ve hız sağladığını ve vatandaşların bu hizmetlere olan talebinin giderek arttığını göstermektedir. Özellikle 2026 yılından itibaren dijital hizmetlerin benimsenme oranının daha hızlı artması, devletin dijitalleşme politikasında önemli adımlar attığını düşündürmektedir.

Akıllı kent uygulamalarının sayısındaki artış da benzer şekilde 2024-2028 yılları arasında belirgin bir yükseliş göstermektedir. Akıllı kent teknolojileri, şehirlerin daha sürdürülebilir, verimli ve vatandaş odaklı yönetilmesine olanak sağlamaktadır. 2024 yılında 30 civarında olan uygulama sayısı, 2028 yılına gelindiğinde yaklaşık 100'e ulaşmıştır. Bu gelişim, akıllı kent teknolojilerinin şehirlerde hızla yaygınlaştığını ve gelecekte daha fazla kentte bu uygulamaların kullanılacağını göstermektedir.

Genel olarak, bu veriler dijital dönüşüm ve akıllı şehir teknolojilerinin önümüzdeki yıllarda giderek daha kritik bir rol oynayacağını, şehirlerin ve devletin dijitalleşme süreçlerini hızla benimsediğini ve bu teknolojilerin toplumsal yaşam kalitesini artırmada önemli bir etken olduğunu göstermektedir.

THE UNCANNY APPEAL OF AI: EXPLORING EXPERIENCE, ATTITUDES, AND ANTHROPOMORPHIC TENDENCIES IN PROFESSIONALS

Duygu GÜNER GÜLTEKİN[44]

Extended Abstract

Anthropomorphism, the attribution of human characteristics to non-human entities, encompasses the perception of inanimate objects or technologies as possessing human-like qualities, such as emotions, intentions, or agency. Bartneck et al. (2009) defined anthropomorphism as the act of ascribing human qualities, traits, or actions to inanimate objects like robots and computers or non-human entities such as animals. Waytz, Cacioppo, and Epley (2014) identified two fundamental forms of anthropomorphism: attributing humanlike physical features (e.g., a face) and attributing a humanlike mind (e.g., feelings, intentions) to nonhuman entities. Thus, true anthropomorphism involves not just behavioral or dispositional inferences about a nonhuman agent but specifically attributing either human form or a humanlike mind to it. In that sense, Pixar's Toy Story film series can be cited as a traditional example of anthropomorphism. The toys, which are depicted as possessing human emotions, thoughts, and behaviors, can also speak, walk, form friendships, and experience emotions such as fear and joy. On the other hand, anthropomorphism has an evolving nature with the development of technologies that diffuse humanistic treats to non- and post-human agents. George Orwell's Big Brother is one of the early depictions of such diffusion. "Big Brother" is portrayed as an authoritative figure that thinks, observes, and punishes like a human. Although not a real person, the state's surveillance and control mechanism is presented as if it possesses human intentions and emotions, making it a form of anthropomorphism. Eventually, this tendency causes individuals to perceive those agents as humans and to act upon this perception.

This perception can be triggered by various factors, including physical resemblance to humans (e.g., humanoid robots), behavioral cues (e.g., expressive movements), or deliberate design choices – e.g., assigning human names to chatbots - (Glikson & Woolley, 2020). Ryan (2020) posits that the depiction of sentient robots in media as well as in novels and films, often portraying them as surpassing human capabilities, has ingrained the use of human terminology when referring to machines. This tendency, according to various researchers, serves as a crucial tool to foster trust in artificial intelligence (AI). Frick (2015) supports this notion, suggesting that attributing human characteristics to robots, such as names, voices, facial expressions, or humanoid forms, significantly enhances human confidence in their capabilities. A study conducted by researchers at Northwestern, Connecticut, and Chicago universities explored participant preferences for manual control or reliance on an automated driving simulator in a vehicle equipped with autonomous capabilities. Notably, participants exhibited a greater inclination towards using the simulator when it was named Iris and interacted with a female voice. Additionally, the study revealed a decrease in participants' tendency to attribute responsibility to the simulator in the event of a staged accident. (Frick, 2015). Numerous researchers have investigated anthropomorphism in various manifestations, including physical robots, virtual agents or bots, and even non-visible forms embedded within computers or other devices. (Glikson & Woolley, 2020).

However, ascribing human characteristics to intelligent machines raises significant challenges. Frick (2015) warns that anthropomorphizing AI can cultivate an overreliance on their capabilities, potentially fostering undue trust. Furthermore, as machines become increasingly human-like, the risk of projecting existing human biases and prejudices onto

[44] Research assistant, İstanbul Medipol University, dgultekin@medipol.edu.tr

them escalates, thus perpetuating and potentially exacerbating societal inequalities. A study by Sundar, Waddell, and Jung (2016) revealed that individuals over the age of 60 demonstrated greater trust in robots based on their portrayal in Hollywood movies. Participants reported lower anxiety levels when interacting with robots that elicited empathy or exhibited human-like characteristics. Interestingly, a significant and disproportionate percentage of AI systems, from Apple's Siri to the fictional Samantha of the movie "Her" and the robotic staff at Japan's Henn-na Hotel, are characterized as female or given female names (Broussard, 2020; Lewis, 2015). Lewis (2015) proposes several potential explanations for the prevalence of female AIs and androids. One possibility is that these machines often perform tasks traditionally associated with women. Alternatively, the predominantly male engineers responsible for their designs may simply find women more appealing. Kathleen Richardson, however, suggests that women may be perceived as less threatening and more approachable than men, unlike the menacing Terminator portrayed in Hollywood (Lewis, 2015). This perception of non-threatening friendliness could extend to child robots, potentially making people feel more at ease with these machines. However, Glikson and Woolley's (2020) meta-analysis highlights contrasting findings, with some studies indicating negative effects associated with human resemblance in AI. Despite this, the majority of empirical research emphasizes the positive emotional responses, such as excitement, curiosity, and pleasure, evoked by interactions with robots. In their study, Waytz, Cacioppo, and Epley (2014) asked 54 adults whether they would trust a human or a technological agent to handle various tasks, such as predicting heart attack risk or detecting lies. Participants read scenarios and chose between a human and technology for each task. The findings showed that individuals who are more prone to anthropomorphizing nonhuman agents are also more likely to trust technology with important decisions. Glikson and Woolley (2020) suggest that the impact of anthropomorphism on emotional trust varies depending on the specific representation of AI. While anthropomorphism seems to positively influence perceptions of virtual artificial intelligence, the evidence regarding robotic AI is less conclusive, suggesting that anthropomorphism can exert both positive and negative effects on emotional trust. Frick (2015) proposed that anthropomorphism could be another potential factor that increases the automation bias towards intelligent machines. Aroyo et al. (2021) further explored the intricate relationship between anthropomorphism and overconfidence, highlighting various perspectives. One concern is that (Mori, MacDorman, & Kageki, 2012)contrary to the expectation that anthropomorphism reinforces overconfidence, attributing human-like qualities to robots might instead strengthen the perception of their fallibility, similar to humans. This is exemplified in a South Korean study investigating attitudes towards security robots, where a male-voiced robot named John was perceived as more useful than a female-voiced robot named Joan. Conversely, another study examining robots in domestic settings documented the opposite results (Frick, 2015). These contradictory findings align with Masahiro Mori's renowned uncanny valley theory, which prophesies that while an increase in human likeness in robots or artificial entities may initially evoke greater empathy in humans, surpassing a certain degree of resemblance can trigger a sharp decline in this emotional response, leading to feelings of unease and aversion (Bartneck et al., 2009). In his seminal 1970 paper, Masahiro Mori proposed that as a robot's appearance becomes more humanlike, an observer's emotional response would follow a nonlinear pattern. Initially, empathy increases with the robot's lifelikeness, but as the resemblance approaches yet falls short of, perfect human likeness, the observer's response would abruptly shift to revulsion. He referred to this descent into eeriness as the uncanny valley (Mori, MacDorman, & Kageki, 2012). However, with the rise of AI and its implications in professional settings, there is a growing demand for study in the field of artificially intelligent machines and algorithms.

Perceiving an agent as having a humanlike mind carries significant implications (Waytz, Cacioppo, & Epley, 2014). Firstly, it implies that the agent is capable of conscious experience, warranting moral consideration, care, and granting them rights such as freedom and autonomy. Secondly, it suggests that the agent is capable of intentional actions, thus making it responsible for its conduct. Lastly, it indicates that the agent can observe, evaluate, and judge the perceiver, thereby exerting normative social influence on the perceiver.

As technology increasingly plays a critical role in making life-altering decisions in fields like medicine, finance, and law, the issue of trust in these technologies becomes crucial. Algorithms are invaluable tools for planning, yet they can easily mislead decision-makers. The fundamental issue lies in the human tendency to treat the machines running these algorithms as managers or colleagues. However, algorithms differ from humans in two crucial aspects: (i) they execute their assigned objectives verbatim, without deviation; and (ii) they operate as black boxes, providing recommendations without explaining their underlying rationale (Luca, Kleinberg, & Mullainathan, 2016). For instance, Broadbent et al. (2011) investigated whether individuals' mental schemas of robots' humanness correlate with their responses to robots. The study involved 57 participants, aged 40 and above, who were asked to draw a healthcare robot using standardized instructions before seeing the actual robot. The drawings were classified as either human-like or box-like, and their size was measured. Participants were then introduced to a blood pressure-measuring robot and reported their emotions during the interaction. Those who drew human-like robots experienced a greater increase in blood pressure and negative emotions compared to those who drew box-like robots. The results suggest that individuals with mental schemas of robots as human-like exhibit more cautious behavior when interacting with them.

The rapid rise of various nonhuman agents, both natural and artificial, highlights the growing need to understand how people perceive and engage with these entities. Anthropomorphism serves as a valuable concept for exploring human interactions with diverse agents, from pets offering companionship to natural disasters and robots performing complex medical procedures (Waytz, Cacioppo, & Epley, 2014). Likewise, Heaven (2021) underscores that although humans' endeavor to develop artificial intelligence that mirrors themselves, aspiring for a like-minded counterpart, it is imperative to acknowledge that modern AI constitutes a distinct and unprecedented entity on Earth.

Planned Methodology for the Research

The plan outlines a 3-stage research design aimed at understanding the usage and perception of AI tools among white-collar employees, as detailed in the research questions. The plan is specifically tailored to employ a more efficient integration of quantitative and qualitative data collection approaches to achieve its objectives.

Research Questions:

This study aims to explore the following research questions:

1. How does the level of trust and reliance on AI tools influence the anthropomorphism of these technologies?
2. What are the specific effects of perceived ease of use and perceived helpfulness of AI tools on their anthropomorphism?
3. To what extent does the frequency of AI tool usage correlate with professionals' attitudes toward AI and their tendencies to anthropomorphize these tools?

Stage 1: Identifying Frequently Used AI Tools and User Experience (UX)

The first stage will employ a table-based survey to gather data on the types of AI tools used by employees and their frequency of use. This stage is crucial in identifying the most popular AI tools among the workforce, which will be the focus of the subsequent stages. Afterwards,

the questions will delve deeper into the specific AI tool identified as most frequently used by the participants. This stage will employ a series of targeted questions to understand the tool's perceived helpfulness and general experience of its use. The dynamic nature of the stage, where questions adapt based on the most used tool, will ensure the relevance and specificity of the collected data. The inclusion of questions about the ease and duration of use will provide valuable insights into the user experience and adoption of AI tools. Lastly, demographic details like age, gender, sector, and job position will be collected.

Stage 2: Measuring General Attitude Toward AI Tools

The second stage will focus on evaluating the overall attitudes towards AI. The General Attitude Toward AI scale, which was first developed by Schepman & Rodway in 2020, will be employed. This scale will help evaluate participants' general views (positive or negative) on artificial intelligence. The version that was adopted into Turkish in 2022 by Kaya et al. will be utilized.

Stage 3: Assessing Anthropomorphism and AI

Once again, based on the most widely used AI tools, users' tendencies towards anthropomorphism will be measured. The "Godspeed Scales (Bartneck et al., 2009)" scale will be used for this measurement. This scale will help users understand how "human" they perceive AI tools. However, in order for this step to advance, it is necessary to adopt the Godspeed Scales into Turkish. The researcher will utilize the back translation approach to assure the lucidity of the translated material.

Analysis:

The collected data will undergo comprehensive analysis and comparison to investigate the interplay between user experiences with AI tools, their overall attitudes towards AI, and their tendencies to anthropomorphize these tools. The analysis will explore potential correlations, such as whether increased frequency of AI tool usage is associated with more positive attitudes towards AI or if perceiving AI tools as more human-like influences the perceived ease of use.

Intended Contributions

This research is aimed at making significant contributions to the field by advancing our understanding of how anthropomorphism influences human interactions with AI, especially in professional settings. Additionally, the research will offer practical implications for the design and implementation of AI tools, ensuring they are developed in ways that enhance trust without leading to unintended biases or ethical concerns. Ultimately, this study will contribute to the ongoing discourse on the ethical and social implications of AI, offering a nuanced perspective on how anthropomorphism shapes our engagement with intelligent systems.

References

Aroyo, Alexander M., de Bruyne, Jan, Dheu, Orian, Fosch-Villaronga, Eduard, Gudkov, Aleksei, Hoch, Holly, Jones, Steve, Lutz, Christoph, Sætra, Henrik, Solberg, Mads and Tamò-Larrieux, Aurelia. (2021). Overtrusting Robots: Setting a Research Agenda to Mitigate Overtrust in Automation. *Paladyn, Journal of Behavioral Robotics, 12*(1), 2021, pp. 423-436. doi:10.1515/pjbr-2021-0029

Bartneck, C., Kulić, D., Croft, E., & Zoghbi, S. (2009). Measurement Instruments for the Anthropomorphism, Animacy, Likeability, Perceived Intelligence, and Perceived Safety of Robots. *International Journal of Social Robotics, 1*, pp. 71-81. doi: 10.1007/s12369-008-0001-3.

Bartneck, C., Kulic´ , D., Croft, E., & Zoghbi, S. (2009). Measurement Instruments for the Anthropomorphism, Animacy, Likeability, Perceived Intelligence, and Perceived Safety of Robots. *Int J Soc Robot, 1*, 71-81.

Broadbent, E., Lee , Y., Stafford , R. Q., Kuo, I., & MacDonald, B. A. (2011). Mental Schemas of Robots as More Human-Like Are Associated with Higher Blood Pressure and Negative Emotions in a Human-Robot Interaction. *Int J Soc Robot, 3*, pp. 291-297.

Broussard, M. (2020). *Yapay (Geri) Zeka: Bilgisayarlar Dünyayı Nasıl Yanlış Anladı.* (Y. T. Şar, Trans.) İstanbul: Sola Unitas.

Frick, W. (2015). When Your Boss Wears Metal Pants. *Harvard Business Review, 93*(6), 84-89.

Glikson, E., & Woolley, A. W. (2020). Human Trust in Artificial Intelligence: Review of Empirical Research. *Academy of Management Annals, 14*(2), pp. 627-660.

Heaven, D. (Ed.). (2021). *Düşünen Makineler: Yaklaşan Yapay Zeka Çağı ve İnsanlığın Geleceği.* (S. Öksüz, Trans.) İstanbul: Say Yayınları.

Kaya, F., Aydın, F., Schepman, A., Rodway, P., Yetişensoy, O., & Demir Kaya, M. (2022). The Roles of Personality Traits, AI Anxiety, and Demographic Factors in Attitudes toward Artificial Intelligence. *International Journal of Human–Computer Interaction*, pp. 1-18. doi:10.1080/10447318.2022.2151730

Lewis, T. (2015, Şubat 20). *Rise of the Fembots: Why Artificial Intelligence Is Often Female*. Retrieved Şubat 24, 2022, from Livescience: https://www.livescience.com/49882-why-robots-female.html

Luca, M., Kleinberg, J., & Mullainathan, S. (2016). Algorithms Need Managers, Too. *Harvard Business Review, 94*(1/2), 96–101.

Mori, M., MacDorman, K. F., & Kageki, N. (2012). The Uncanny Valley (from the field). *IEEE Robotics & Automation Magazine, 19*(2), 98-100.

Schepman, A., & Rodway, P. (2020). Initial Validation of the General Attitudes Towards Artificial Intelligence Scale. *Computers in Human Behavior Reports*, 1-13.

Schepman, A., & Rodway, P. (2023). The General Attitudes Towards Artificial Intelligence Scale (GAAIS): Confirmatory Validation and Associations with Personality, Corporate Distrust, and General Trust. *International Journal of Human–Computer Interaction, 39*(3), 2724-2741.

Sundar, S., Waddell, T., & Jung, E. (2016). The Hollywood Robot Syndrome: Media Effects on Older Adults' Attitudes toward Robots and Adoption Intentions. *HRI '16: The Eleventh ACM/IEEE International Conference on Human Robot Interaction* (pp. 343-350). Christchurch, Yeni Zelanda: IEEE Press.

Waytz, A., Cacioppo, J., & Epley, N. (2014). Who Sees Human? The Stability and Importance of Individual Differences in Anthropomorphism. *Perspect Psychol Sci, 5*(3), 219–232.

Zhang, J., Li, S., Zhang, J.-Y., Du, F., Qi, Y., & Liu, X. (2020). A Literature Review of the Research on the Uncanny Valley. *Rau, PL. (eds) Cross-Cultural Design. User Experience of Products, Services, and Intelligent Environments. HCII 2020* (pp. 255-268). Springer, Cham.

THE EFFECTS OF AI LITERACY AND USE ON STUDENTS' PERCEPTIONS OF ACADEMIC PERFORMANCE IN THE MALDIVES

Dheeba Moosa[45]

Introduction

The introduction of the paper highlights the significant strides made in the Maldivian education sector, particularly in higher education. Initially, higher education was accessible only to a small elite group who studied abroad. Over time, the Maldives transitioned to a "mass stage" of higher education, providing more people with access to higher education within the country to meet growing social, economic, and employment needs.

The Maldives faces specific challenges such as limited technological infrastructure and a need for specialized training among educators. However, the government's commitment to digital literacy initiatives offers promising opportunities for enhancing AI literacy among students. AI literacy, which includes understanding, using, evaluating, and ethical considerations, has emerged as a crucial skill for students in higher education. The paper underscores the potential impact of AI literacy on academic performance and the need for comprehensive educational frameworks to enhance AI literacy across diverse contexts.

The introduction also discusses the multifaceted nature of AI literacy and its potential effects on academic performance, emphasizing the importance of integrating AI literacy into educational curriculums from an early age. The paper aims to investigate how AI literacy influences students' academic perceptions and performance, providing valuable insights into the role of AI in shaping academic experiences and outcomes.

Methodology

The method section of the paper outlines the research design, participants, and data collection process.

The study involved 261 university students from various universities in the Maldives. The participants were diverse in terms of gender, age, marital status, employment status, and field of study. The majority of participants were female (72.7%) and the mean age was 29 years. The participants included students from different educational levels and fields of study, with a significant number from educational sciences, health, and business administration.

Data were collected through an online survey conducted via Google Drive. The survey included questions on AI literacy, frequency of AI use, and perceived benefits of AI on student performance. The AI Literacy Scale used in the study was adapted from Wang, Rau, and Yuan, and included dimensions such as awareness, usage, evaluation, and ethics. However, due to low reliability scores in some dimensions, the scale was reduced to a single dimension with seven questions.

1. **AI Literacy Scale**: This scale measured students' competencies in evaluating, selecting, and using AI tools ethically. The Cronbach's Alpha value for this scale was .889.

2. **Frequency of AI Use**: This measured how often students used AI for exams, language studies, research, and projects. The Cronbach's Alpha value for this dimension was .822.

3. **Perceived Benefits of AI on Student Performance**: This self-constructed measurement tool consisted of six questions and had a Cronbach's Alpha value of .892.

Exploratory Factor Analysis (EFA) was used to validate the scales, and the data set was found suitable for factor analysis with a Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) value of .92. The analysis

[45] Assistant Professor, Center for Postgraduate Studies Islamic University of Maldives, dheeba.moosa@ium.edu.mv

revealed three factors explaining 63.62% of the variance. The study also conducted correlation and regression analyses to examine the relationships between AI literacy, frequency of AI use, and perceived student performance.

Key results

The study involved 261 university students and found that:

- The average AI literacy score was 3.63 out of 5.00, with high awareness of ethical use (72%) and productivity applications (71%).
- Students perceived AI tools as beneficial, with 73% stating that AI made their learning process more effective and 68% believing it helped them understand subjects better.
- The most common uses of AI were for language support (60%), personal development (59%), research projects (48%), and homework (47%), with the lowest use in exam preparation (41%).
- Regression analysis showed that both AI literacy and frequency of AI use significantly predicted students' perceived performance, indicating that increased AI use and literacy positively affect academic performance.

The study concludes that supporting the conscious use of AI in education can enhance students' academic performance.

КИЧИК БИЗНЕС СУБЪЕКТЛАРИ ИННОВАЦИОН ФАОЛИЯТИНИНГ SWOT ТАҲЛИЛИ

Boboyeva Gulnora Ganjiyevna,[46]

Аннотация

Кичик бизнес мамлакатлар иқтисодий тараққиётининг асоси сифатида тан олинган. У нафақат иқтисодий ўсиш, балки инновациялар манбаи ҳамдир. Ушбу илмий тадқиқот Ўзбекистон Республикасида кичик бизнес субъектларининг 2010-2022 йиллар оралиғидаги инновацион фаолияти таҳлилига бағишланган. Олинган натижалар асосида кичик корхоналарнинг инновацион фаолиятдаги кучли ва заиф томонлари, юзага келиши мумкин бўлган хавфлар, инновацион фаолликни ошириш имкониятларини акс эттирувчи SWOT жадвали тузилди. Амалга оширилган таҳлиллар натижасида кичик бизнес субъектларининг инновацион фаолиятинин ривожлантиришга оид таклиф ва тавсиялар ишлаб чиқилди.

Калит сўзлар: кичик бизнес, инновацион фаолият, малакали ходимлар танқислиги, молиявий қўллаб-қувватлашнинг етарли эмаслиги, диверсификация.

SWOT ANALYSIS OF INNOVATIVE ACTIVITIES OF SMALL BUSINESS ENTITIES

Abstract

Small businesses are considered the backbone of economic growth in all countries. They are not only a source of economic growth but also innovation in all industries. This research analyzes small businesses' innovative activity in the Republic of Uzbekistan from 2010 to 2022. Based on the obtained results, a SWOT table was created, reflecting the strengths and weaknesses of small enterprises in innovative activities, possible risks, and opportunities for increasing innovative activity. As a result of the analysis, recommendations were developed to enhance the innovativeness of small business entities.

Keywords: small business, innovative activity, lack of skilled personnel, poor financial support, diversification.

Кириш. Жаҳон иқтисодиётининг глобаллашуви шароитида ижтимоий ҳаётнинг барча жабҳаларига шиддат билан кириб бораётган инновация тушунчаси, кичик бизнес ва хусусий тадбиркорлик фаолиятида ҳам зарурий омилга айланди. Инновациялар кичик бизнеснинг мавжуд бозор улушини сақлаб қолиш, кенгайтириш воситаси, рақобат устунлигининг асосий манбаидир.

“Бугун биз давлат ва жамият ҳаётининг барча соҳаларини тубдан янгилашга қаратилган инновацион ривожланиш йўлига ўтмоқдамиз. Бу бежиз эмас, албатта. Чунки замон шиддат билан ривожланиб бораётган ҳозирги даврда ким ютади? Янги фикр, янги ғояга, инновацияга таянган давлат ютади” (Мирзиёев, 2005).

Ўзбекистон Республикаси президенти Ш.М.Мирзиёевнинг 2022 йил 6 июлдаги “2022-2026 йилларда Ўзбекистон Республикасининг инновацион ривожланиш стратегиясини тасдиқлаш тўғрисида”ги ПФ-165 сонли фармони мамлакатимизнинг инновацион ривожланиш ва инновацион иқтисодиётга ўтишини жадаллаштиришни кўзда тутади ҳамда бу борадаги устувор вазифаларни белгилаб беради. Инновацион ривожланишни жадаллаштириш, иқтисодиётнинг барча тармоқларида инновациялар ва технологияларни кенг тадбиқ этиш, инсон капиталини, илм-фан ва инновация соҳаларини ривожлантириш мазкур стратегиянинг бош мақсади сифатида кўрсатилди. Стратегияда инновацион ривожланишнинг устувор йўналишлари қаторида қуйидагилар ҳам белгиланди:

- инновацион фаолиятни давлат томонидан қўллаб қувватлашнинг институционал механизмларини такомиллаштириш орқали инновацион фаол корхоналар улушини ошириш;

-кичик бизнеснинг инновацион фаоллигини ошириш орқали ҳудудларнинг ижтимоий - иқтисодий жадал ўсишини таъминлаш.

[46] doctoral student at Tashkent State University of Economics, guli.boboyeva@bk.ru

Ушбу илмий тадқиқот Ўзбекистон Республикасида кичик бизнес субъектларининг 2010-2022 йиллар оралиғидаги инновацион фаолияти таҳлилига бағишланган. Олинган натижалар асосида кичик корхоналарнинг инновацион фаолиятдаги кучли ва заиф томонлари, юзага келиши мумкин бўлган хавфлар, инновацион фаолликни ошириш имкониятларини акс эттирувчи SWOT жадвали тузилди. Амалга оширилган таҳлиллар натижасида кичик бизнес субъектларининг инновацион фаолиятинин ривожлантиришга оид таклифлар келтирилди.

Таҳлил ва натижалар. Инновацион иқтисодиётни шакллантириш орқали ҳудудлар иқтисодиётини ривожлантиришда кичик бизнес субъектларининг инновацион фаоллиги муҳим ўрин тутади. Статистик маълумотларга кўра 2022 йилда мамлакатимизда фаолият юритаётган корхона ва ташкилотларнинг 87,5 фоизи, ишлаб чиқарилган инновацион товар ва хизматларнинг 28,3 фоизи, жорий этилган инновацияларнинг 43 фоизи кичик тадбиркорлик ҳиссасига тўғри келади.

Сўнгги ўн йилликда мамлакатимизда инновацияларни фаол жорий этаётган кичик корхоналар ва улар амалга ошираётган инновациялар сони сезиларли даражада ошди. 2010 ва 2022 йиллар мобайнида ўз кучи билан инновацион маҳсулот, ишлар ва хизматлар ишлаб чиқарган кичик бизнес субъектларининг сони 24.5 мартага – 156 тадан 3822 тага кўпайди. Шу билан биргаликда улар томонидан жорий этилган инновациялар сони 98 бирликдан 1635 бирликка ёки 16,7 мартага ошди.

1-расм. Жами жорий қилинган инновациялар таркибида кичик бизнес субъектларининг улуши, бирлик

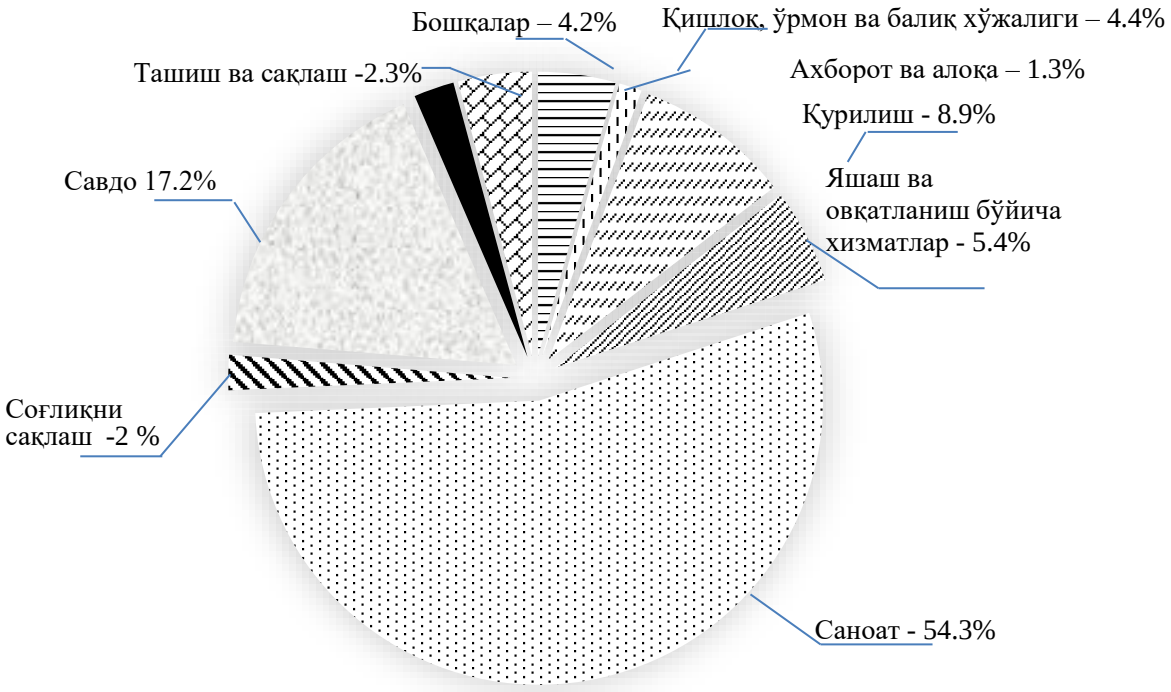
Манба:Ўзбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги Статистика агентлиги маълумотлари асосида муаллиф ишланмаси. https://api.siat.stat.uz/media/uploads/sdmx/sdmx_data_3184.pdf

1-расмда кўришимиз мумкинки 2019 йилга қадар кичик бизнес субъектларининг инновацион фаоллиги ортган бўлса, COVID-19 пандемияси салбий таъсири 2020-2022 йилларда кузатилди ва технологияларни модернизация қилиш жараёнини секинлаштирди. Бироқ пандемия кичик бизнес субъектларининг рақамли инновацияларга бўлган талабини кучайтирди. Жумладан, 2018 йилда ушбу секторда жорий этилган маркетинг инновациялари 7 бирликни ташкил этган бўлса, 2019 йилда 110 бирликка, 2020-2021 йилларда эса ушбу кўрсаткич мос равишда 188; 129 бирликка етди.

Ўзбекистонда инновацион фаолиятнинг муҳим хусусиятларидан бири унинг машина ва асбоб-ускуналарни сотиб олишга йўналтирилганлигидир (Организация Объединенных Наций, 2022:153). Ушбу хусусият кичик бизнес субъектларига учун ҳам аҳамиятли

бўлиб, улар томонидан жорий этилган инновацияларнинг 90 фоиздан ортиғи ҳамда инновацион харажатларнинг салмоқли қисми технологик инновациялар ҳиссасига тўғри келади. Санаб ўтилган кўрсаткичлар инновациялар асосан техник характерга эгалиги, ташкилий ва маркетинг соҳаларида паст даражада сақланаётганлигидан далолат беради.

2-расм. Кичик бизнес субъектлари томонидан 2022 йилда жорий этилган инновацияларнинг иқтисодиёт тармоқлари бўйича тақсимоти

Манба: Ўзбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги Статистика агентлигининг нашри. "2022 йилда кичик корхона ва микрофирмалар фаолияти", Пресс-релиз 37 бет.
https://stat.uz/images/uploads/reliz-2023/kichik-biznes-mikrofirma_31_08_2023_uzb.pdf

Кичик бизнес субъектлари фаолият юритаётган тармоқлар орасида энг инновацион фаол тармоқ саноат бўлиб, жорий этилган инновацияларнинг ўртача 60 фоизга яқини ушбу тармоққа тегишли. Инновациялар асосан саноатнинг паст технологияли тармоқларига: озиқ-овқат, тўқимачилик, тикувчилик, терини қайта ишлаш саноатига киритилган. Паст ва ўрта технологик тармоқлар учун такомиллаштирувчи инновациялар ва ўзлаштиришларни амалга ошириш одатий ҳолдир. Уларнинг инновацион фаолияти кўпинча ишлаб чиқариш самарадорлиги, маҳсулот диверсификацияси ва маркетинги муаммоларига қаратилган (Инновацион Ривожланиш вазирлиги нашри, 2022).

Юқори технологик тармоқлар фармацевтика, офис техникаси, ҳисоблаш ва компютер воситаларини ишлаб чиқариш ва бошқаларни ўз ичига олиб, ушбу соҳаларда тадқиқот ва ишланмалар инновацияларнинг драйвери ҳисобланади. Бироқ ушбу тармоқда жорий этилган инновациялар энг паст (13 бирлик) кўрсаткичга эга.

Кичик корхоналарнинг бозор ўзгаришларига тезкор жавоб беришга имкон берувчи юқори эгилувчанлиги, ходимларнинг ўзини эркин намоён эта олиши, бошқарувда бюрократиянинг йўқлиги, мижозлар ва ҳамкор ташкилотлар билан яқин алоқалари уларнинг инновацион фаолиятга осон киришиш имконини беради. Бироқ уларнинг инновацион фаолиятини чекловчи омиллар ҳам мавжуд бўлиб, улар: чекланган бюджетга эгалиги, инновацияларни қандай харажатлар эвазига жорий этиши ва улардан келажакдаги кутилаётган даромадларни, ушбу фаолият самарадорлигини олдиндан кўра олмасликлари, ноаниқ вазиятларда ишлаш кўникмаларининг пастлигидир. Қуйидаги

1-жадвалда 2010-2022 йиллар оралиғида кичик бизнес субъектларининг инновацион сарфлари ва ишлаб чиқарилган инновацион маҳсулот, хизматлар ҳажми динамикаси келтирилган.

1-жадвал

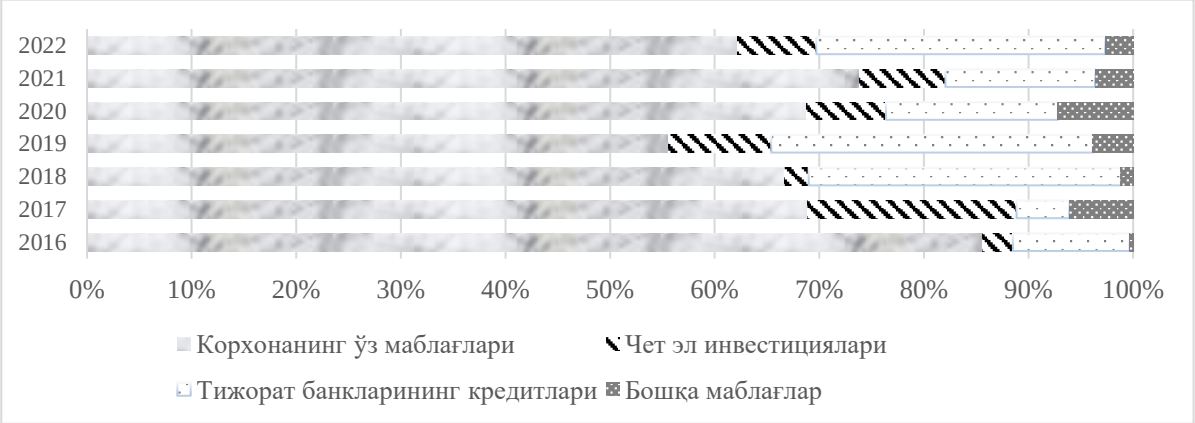
Кичик бизнес субъектларининг инновацион фаолиятининг асосий кўрсаткичлари динамикаси

Кўрсаткичлар	2011	2014	2017	2020	2022
Инновациялар жорий қилган кичик бизнес субъектлари сони	67	1305	1901	**6639**	3822
Кичик бизнеснинг инновацион фаоллик даражаси, %	0,04	0,68	0,86	**1,78**	0,77
Инновацион фаолиятга харажатлар, млн сўм	32320,1	351407,8	715264,4	**1041554,9**	1913062,6
Доимий нархларда, 2010 йил	26579,0	196098,1	278421,3	**243353,9**	342597,1
Инновацион товар ва хизматлар ҳажми, млн сўм	11610,9	1160719,0	2324283,7	**14129105,7**	11470102,2
Доимий нархларда, 2010 йил	95483,5	647722,7	904742,6	**3301193,0**	2054101,4

Манба:Ўзбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги Статистика агентлиги нашри. “2011-2022 йилда кичик корхона ва микрофирмалар фаолияти”, Пресс-релиз 37 бет.
https://stat.uz/images/uploads/reliz-2023/kichik-biznes-mikrofirma_31_08_2023_uzb.pdf

Таҳлил қилинган давр оралиғида, кичик бизнес субъектлари томонидан инновацияларга киритилган инвестициялар ижобий ўсиш тенденциясига эга. Кичик бизнес субъектларининг инновацион харажатлари 2022 йилга келиб 1913062,6 млн. сўмга етди, 2020 йилга нисбатан 41 фоизга ошган (доимий нархларда). Молиялаштиришнинг кенгайиши кўпгина тармоқларга хос бўлиб, юқори ўсиш кўрсаткичлари соғлиқни сақлаш (19,1 марта), қишлоқ, ўрмон ва балиқчилик хўжалиги (4 марта), ташиш ва сақлаш (4,1 марта), саноатда, қурилиш ҳамда яшаш ва овқатланиш бўйича хизматларда (2 марта) қайд этилган. Жами инновацион харажатлар таркибида саноатнинг улуши юқори бўлиб, 73 фоизни ташкил этади. 2011-2022 йиллар оралиғида кичик бизнеснинг инновацион харажатлари доимий нархларда 13 маротабага ошган.
Инновацион харажатлар асосан бизнеснинг ўз маблағлари манбаидан молиялаштирилган (55-85 фоиз). Харажатларнинг 5-30 фоизи тижорат банклари кредитлари, 2-20 фоизи и чет эл инвестициялари, 0,3-7 фоиз бошқа манбалар ҳисобидан қопланади.

3- расм. Кичик бизнес субъектларининг инновацион фаолиятини молиялаштириш манбалари

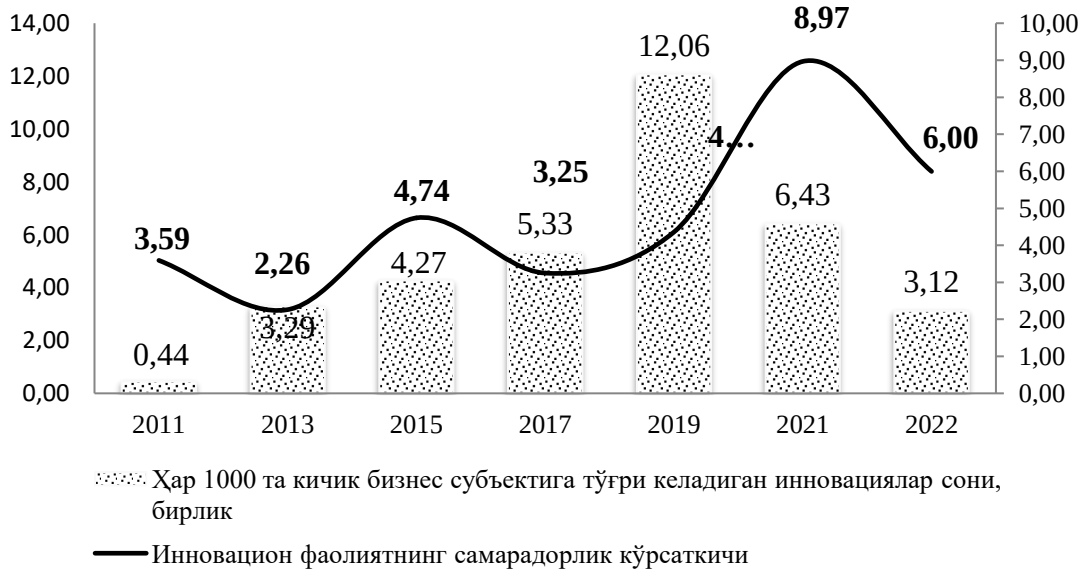
Манба: Манба:Ўзбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги Статистика агентлиги нашри. "2011-2022 йилда кичик корхона ва микрофирмалар фаолияти", Пресс-релиз 37 бет.

2022 йилда ишлаб чиқарилган инновацион маҳсулот, иш, хизматлар ҳажми 11470,1 млрд. сўмни ташкил этди, 2020 йилга нисбатан 62 фоизга ошган (доимий нархларда). Инновацион маҳсулот, иш, хизматларни яратишда саноат (56 фоиз), савдо, қурилиш тармоқлари етакчилик қилса, энг паст кўрсаткичлар яшаш ва овқатланиш, ташиш ва сақлаш бўйича хизматлар ҳиссасига тўғри келади. 2011-2022 йиллар мобайнида ишлаб чиқарилган инновацион маҳсулот, иш, хизматлар умумий қиймати 21,5 маротабага ортди.

Шу билан бир қаторда, республикамиз жами корхона ва ташкилотларида ишлаб чиқарилган инновацион маҳсулот, иш, хизматларда кичик бизнеснинг улуши ошиб бормоқда. Жами ишлаб чиқарилган инновацион маҳсулот, иш, хизматлар ҳажмидаги кичик бизнеснинг улуши 2011-2022 йиллар оралиғида 8,6 фоиздан 28,3 фоизга кўтарилган.

Қуйидаги 4-расмда кичик бизнес субъектлари томонидан жорий этилган инновацияларнинг самарадорлик кўрсаткичлари тасвирланган.

4- расм. Кичик бизнес субъектларининг инновацион фаолияти кўрсаткичлари

Манба: Ўзбекистонда кичик тадбиркорлик 2017-2020. Статистик тўплам. Ўзбекистон Республикаси давлат статистика қўмитаси.Т.:2021.189-бет.

Ушбу диаграммада кичик бизнес субъектларининг инновацион фаолиятининг самарадорлик кўрсаткичи, яъни кичик бизнес субъектлари томонидан 2011-2022 йиллар мобайнида ишлаб чиқарилган инновацион маҳсулот, иш, хизматлар ҳажми инновацияларга қилинган жами харажатлар ўртасидаги нисбат орқали ҳисоблаб топилган. Ушбу кўрсаткични яна қуйидагича изоҳлаш мумкин: Кичик бизнес субъектларининг 1 сўмлик инновацияларга қилган харажатига ўртача 2011- йилда 3,59 сўмлик инновацион маҳсулот, хизмат, ишлар яратилган бўлиб, 2022 йилда ушбу кўрсаткич 6 сўмга етган. Республикамиздаги жами корхоналар ва ташкилотларда (йирик, ўрта, кичик) ушбу кўрсаткич, 2011-йилда 3,6 коэффициентни, 2022 –йилда эса 2,1 ни ташкил этган (Бобоева, 2023:109).

Тадқиқотларда, кичик бизнес корхоналарининг илмий тадқиқотга сарфлаган сарфлари самарадорлиги йирик корхоналардагидан тўрт баробар юқорилиги (Буланова Соменкова-Ягунова, 2019: 120) исботланган. Шу жумладан, профессор Б.Т.Салимов ҳамда Б.Б.Салимовларнинг тадқиқот ишларида амалга оширилган эконометрик таҳлиллар ҳам кичик бизнес корхоналарида бир бирлик харажатга тўғри келадиган инновацион маҳсулот йирик бизнесга қараганда юқорилиги аниқланган (Салимов-Салимов, 2022:180).

Республикамизда фаолият юритаётган ҳар 1000 та кичик бизнес субъектларига тўғри келадиган кичик бизнес субъектлари томонидан жорий этилган инновацияларнинг ўртача сони 2011 йилда 0,44 бирликни ташкил этган бўлса, 2022 йилга келиб ушбу кўрсаткич 3,12 бирликка етган. Сўнгги 5 йилда энг юқори кўрсаткич 2019 –йилда кузатилган бўлиб, ҳар 1000 та кичик бизнес субъектига 12,05 бирлик инновация тўғри келган.

2-жадвал

Кичик бизнес субъектларининг инновацион фаоллик кўрсаткичлари, вилоятлар кесимида (2022 - йил статистик кўрсаткичлари асосида)

Кўрсаткичлар / Вилоятлар	**Ҳар 1 минг аҳолига тўғри келувчи кичик бизнес субъектлари сони, бирлик**	**Ҳар 1 минг кичик бизнес субъектига тўғри келувчи жорий этилган инновацияларнинг сони, бирлик**	**Инновацион товар, иш, хизматлар ҳажми, %**	**Технологик инновацияларга харажатлар ҳажми, %**	**Умумий индекс**
I	***II***	**III**	**IV**	**V**	**VI**
Қорақалпоғистон Республикаси	12	**1,9**	**1,15**	**1,34**	**0,24**
Андижон	12	**6,5**	**1,92**	**8,74**	**1,16**
Бухоро	15	**2,6**	**2,70**	**2,52**	**0,53**
Жиззах	15	**0,3**	**0,53**	**0,39**	**0,19**
Қашқадарё	10	**7,4**	**10,74**	**9,66**	**1,36**
Навоий	22	**3,1**	**7,73**	**38,75**	**1,83**
Наманган	11	**0,6**	**1,32**	**0,68**	**0,10**
Самарқанд	12	**4,3**	**4,28**	**0,82**	**0,85**
Сурхандарё	10	**1,9**	**1,90**	**2,91**	**0,25**
Сирдарё	17	**1,1**	**3,52**	**1,34**	**0,39**
Тошкент	16	**1,6**	**9,18**	**8,50**	**0,87**
Фарғона	12	**1,4**	**4,63**	**3,69**	**0,45**
Хоразм	13	**7,1**	**3,95**	**14,75**	**1,16**
Тошкент ш.	36	**2,8**	**46,43**	**5,92**	**3,14**

Манба: Ўзбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги Статистика агентлигининг маълумотлари асосида муаллиф ишланмаси.

Кичик бизнес субъектларининг инновацион фаоллигини вилоятлар кесимида таҳлил қилинганда, ҳар минг аҳолига тўғри келувчи кичик бизнес субъектлари сони Республика бўйича 13 бирликни ташкил этиши аниқланди. Тошкент шаҳри, Навоий, Сирдарё, Бухоро, Жиззах ва Тошкент вилояти республика кўрсаткичидан юқори.

Ҳар минг кичик бизнесга тўғри келувчи инновациялар сони бўйича етакчи учликдан Қашқадарё, Хоразм, Андижон вилоятлари жой олса, энг паст кўрсаткичлар Жиззах, Наманган, Сирдарё вилоятларида кузатилган.

Инновацион товар, хизматлар ҳажмининг деярли иккидан бир қисми Тошкент шаҳри, 11 фоизи Қашқадарё вилояти, 43 фоизи эса қолган вилоятлар ҳиссасига тўғри келади.

Технологик инновацияларга инвестициялар кўрсаткичи бўйича эса Навоий (38.75 фоиз) вилояти устунлик қилади. Жиззах, Наманган, Самарқанд вилоятлари ҳиссасига эса 1 фоиздан кам харажатлар тушади.

Берилган фикрларни умумлаштириш учун, ҳар бир кўрсаткични Мин-Мах меъёрлаштириш усули орқали меъёрлаштириб, 2-жадвал VI устундаги умумлашган индекс ҳисобланди. Эришилган натижаларга кўра кичик бизнеснинг инновацион фаоллик кўрсаткичлари бўйича, Тошкент шаҳри 3.14 кўрсаткич билан етакчи ўринда. Унга эргашаётган вилоятлар сифатида Навоий, Қашқадарё вилоятларини келтирамиз. Андижон, Хоразм, Тошкент, Самарқанд, Бухоро вилоятлари ўрта даражада инновацион фаолликни намоён этган. Энг ортда қолаётган ҳудудлар эса Қорақалпоғистон Республикаси, Фарғона, Жиззах, Наманган, Сурхандарё, Сирдарё вилоятлари ҳисобланади.

Юқорида амалга оширилган таҳлиллар ва бошқа манбаларда (Организация Объединенных Наций, 2022:153) келтирилган маълумотлардан фойдаланиб Ўзбекистон Республикасида кичик бизнес субъектларининг инновацион фаолиятини SWOT-таҳлилини амалга оширамиз.

3-жадвал

Ўзбекистонда кичик бизнеснинг инновацион фаолиятига асосланган SWOT таҳлил

Кучли томонлари	Кучсиз томонлари
Кичик бизнеснинг инновацияларга оид инвестициялари 2011-2022 йиллар оралиғида 13 маротабага, ишлаб чиқарган инновацион маҳсулот, хизмат, ишлари 21,5 карра (доимий нархларда, 2010 йил) ортган.	Мамлакатдаги инновацион фаоллик бир маромда эмас, йилдан-йилга, ҳудуддан -ҳудудга қараб статистик кўрсаткичлар қиймати ўзгариб туради;
Ишлаб чиқарилган инновацион товар, иш, хизматларнинг инновацион харажатларга нисбати кичик бизнесда ўртача кўрсаткичдан юқори;	Инновацион фаолият нуқтаи назаридан ҳудудий номутаносибликлар мавжуд;
Кичик ва ўрта корхоналар учун инновацион салоҳиятини ривожлантириш бўйича танловли - грант дастурлари, ҳудудий инновацион инфратузилма вакилларини бир жойда тўпловчи семинарлар ўтказилмоқда;	Давлат томонидан инновацияларни жорий этиш учун ажратиладиган кредитларга одатда гаровга қатъий талаблар ва юқори фоиз ставкаларининг белгиланиши;
Инновацион фаолият бўйича меъёрий-ҳуқуқий асослар мустаҳкамланмоқда.	Меҳнат ресурсларининг паст малакага эгалиги;
	Бошқарувчилар ва техник ходимларда билим ва кўникмаларнинг етарли эмаслиги;
	Кичик бизнес инновацион фаоллиги статистикасининг етарли шаклланмаганлиги.
Имкониятлар	Хавфлар
Инновацион инфратузилмани ривожлантириш;	Меҳнат бозорида керакли кадрлар танқислиги;

Илмий-тадқиқот муассасалари билан ҳамкорликни кенгайтириш;	Технологияларнинг тез эскириши;
Инновацион фаолиятни молиялаштириш манбаларини диверсификациялаш.	Малакали мутахассисларнинг четга чиқиб кетиши.

Манба: Амалга оширилган таҳлиллар натижасида муаллиф ишланмаси

Хулоса ва таклифлар. Республикамизда кичик бизнес субъектларининг инновацион фаоллигида 2010-2022 йиллар давомида ижобий ўзгаришлар кузатилган. Инновацияларга инвестициялар ҳамда ишлаб чиқарилган инновацион маҳсулот ва хизматлар ҳажми сезиларли ҳажмда ошишига қарамай, инновацион фаоллик даражасида ҳудудлар кесимида номутаносибликлар ва малакали кадрлар билан боғлиқ муаммолар мавжуд. Барча кўрсаткичлар бўйича Тошкент шаҳри катта фарқ билан етакчилик қилади ва яна тўртта вилоят ўртача кўрсаткичдан юқори, аксарият ҳудудларда инновацион фаолият деярли йўқ ёки республика ўртача кўрсаткичидан анча паст. Ушбу ҳолатларнинг мавжудлиги кичик бизнес субъектларини инновацион ривожлантиришда кенг кўламда тизимли ислоҳотлар олиб бориш ҳамда давлат ва хусусий сектор томонидан қўллаб-қувватлашга зарурият борлигини билдиради.

Кичик бизнес субъектларининг инновацион фаоллигини оширишга оид қуйидаги таклифларни келтирамиз:

- Бизнес раҳбарлари ва ходимлар учун инновацияларни бошқариш, технологиялар соҳасида билим ва кўникмаларни ривожлантиришга қаратилган ўқув дастурларини ташкил этиш;
- Инновацион фаол корхоналар раҳбарлари билан тажриба бўлишиш, фикр алмашиш мақсадида давомли учрашувлар ташкил этиш;
- Кичик бизнес субъектларининг инновацион фаолиятини молиялаштириш манбаларини кенгайтириш ва имтиёзлар тақдим этиш;
- Кичик бизнеснинг инновацион фаолиятига оид статистик маълумотларни кенг ёритиш, нашрлар чоп этиш;

Статистик маълумотларнинг кенгайиши, ушбу соҳада амалга оширилаётган ислоҳотларнинг самарасини кўриш ва унга тузатишлар киритиш имконини беради.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Ўзбекистон Республикаси Президенти Ш.М.Мирзиёевнинг Олий Мажлисга Мурожаатномаси (2017). http://dd.gov.uz/uz/news/534
2. Ўзбекистон Республикаси Президентининг ПФ-165-сон Фармони (2022) https://lex.uz/ru/docs/-6102462.
3.https://api.siat.stat.uz/media/uploads/sdmx/sdmx_data_3184.pdf
4. Публикация организации объедененных наций (2022). Инновации для устойчивого развития: Обзор Узбекистана, ЖЕНЕВА.
5.Ўзбекистон Республикаси илм-фан ва инновациялар соҳасидаги миллий маъруза (2022). Тошкент. https://online.pubhtml5.com/fkya/kovr/#p=2
6. Ўзбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги Статистика агентлигининг нашри (2023). “2022 йилда кичик корхона ва микрофирмалар фаолияти”, Пресс-релиз https://stat.uz/images/uploads/reliz-2023/kichik-biznes-mikrofirma_31_08_2023_uzb.pdf
7. Ўзбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги Статистика агентлиги (2021). Ўзбекистонда кичик тадбиркорлик 2017-2020. Статистик тўплам. Тошкент.
8.https://api.stat.uz/api/v1.0/data/korxona-va-tashkilotlarning-innovatsion-hajmi-va-x?lang=uz&format=pdf
9. Ўзбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги Статистика агентлиги нашри (2023). “2022 йилда кичик корхона ва микрофирмалар фаолияти”, Пресс-релиз.
https://stat.uz/images/uploads/reliz-2023/kichik-biznes-mikrofirma_31_08_2023_uzb.pdf
10.Буланова Екатерина Васильевна, Соменкова Наталия Сергеевна, Ягунова Наталья Александровна (2019). “Формирование стратегии развития малого инновационного предприятия промышленного комплекса”. Вопросы инновационной экономики.
11.Бобоева Гулнора Ганжиевна (2022. “Кичик бизнесда инновацион фаолият таҳлили”. ИҚТИСОДИЁТ: ТАҲЛИЛЛАР ВА ПРОГНОЗЛАР журнали.
Салимов Б.Т., Салимов Б.Б. (2022). “Кичик бизнесда инновацион маҳсулот ишлаб чиқариш кўрсаткичлари таҳлили ва уларни истиқболда ривожлантириш тенденцияларини прогнозлаш”. Иқтисодиёт ва инновацион технологиялар илмий электрон журнали.

IMPACT OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE (AI) ON MANAGEMENT DECISION MAKING

Ibrokhimjon U. Tursunaliev[47]

Abstract

The rapid advancement of Artificial Intelligence (AI) has begun to reshape traditional management decision-making processes, offering unprecedented opportunities for enhancing efficiency, accuracy, and strategic outcomes. This thesis explores the extent to which AI impacts management decisions by examining its role in analyzing vast datasets, improving predictive accuracy, automating routine tasks, and supporting complex decision scenarios. Through a comprehensive literature review and empirical analysis, this study evaluates both the benefits and limitations of AI-driven decision-making systems. The findings suggest that AI can significantly reduce decision-making time, increase consistency, and uncover insights that human managers might overlook due to cognitive biases or data processing limits. However, challenges such as AI transparency, ethical concerns, and the potential over-reliance on algorithmic outputs highlight the need for balanced integration of AI tools with human judgment. Interviews with managers and case studies of companies that have implemented AI systems provide real-world insights into the transformative power of AI in decision-making. This research contributes to the understanding of AI's growing influence on management practices and offers recommendations for organizations looking to integrate AI into their decision-making frameworks. Ultimately, the study concludes that while AI enhances decision-making capabilities, the role of human oversight remains critical to ensure strategic alignment, ethical integrity, and the management of unforeseen risks.

Keywords: Artificial Intelligence (AI), strategic planning, risk management, business intelligence.

Introduction

In recent years, Artificial Intelligence (AI) has evolved from a theoretical concept into a practical tool with far-reaching implications across various industries. As businesses continue to navigate the complexities of an increasingly data-driven world, AI has emerged as a critical technology capable of transforming traditional management practices. By enhancing data processing capabilities, automating routine tasks, and providing advanced analytical insights, AI has the potential to reshape decision-making processes within organizations.

Historically, management decision-making has relied heavily on human intuition, experience, and analytical skills. While these qualities remain indispensable, the growing complexity of global business environments—characterized by rapid technological changes, volatile markets, and massive data generation—has rendered traditional decision-making approaches less effective in some contexts. Managers are often required to process large volumes of information, consider numerous variables, and make high-stakes decisions under pressure, sometimes leading to cognitive overload, bias, or suboptimal outcomes. AI, with its ability to process and analyze data at scale, offers new tools to enhance managerial decision-making, enabling more informed, timely, and accurate choices.

Despite the promise of AI, its integration into decision-making processes presents both opportunities and challenges for managers. On the one hand, AI can augment decision-making by providing data-driven insights, identifying patterns, and predicting outcomes with greater precision than human judgment alone. On the other hand, the application of AI in management raises several concerns. These include the potential loss of human oversight, ethical issues related to algorithmic bias, and the risk of over-reliance on technology. Additionally, many organizations struggle with the practical aspects of implementing AI systems, including the integration of AI tools with existing processes and the development of the necessary skills and infrastructure to effectively utilize AI.

[47] Assistant Teacher of the Department of Accounting, Tashkent State University of Economics, Tashkent, Uzbekistan, Email: tursunalievibrokhimjon@gmail.com

Literature review

Artificial Intelligence (AI) has become a powerful tool in business management, enabling organizations to optimize operations, streamline processes, and make data-driven decisions. AI encompasses technologies such as machine learning (ML), natural language processing (NLP), and robotic process automation (RPA), which allow machines to perform tasks that would typically require human intelligence (Russell & Norvig, 2021). In the context of management decision-making, AI tools help managers process large amounts of data, predict outcomes, and enhance decision accuracy.

Recent research highlights the growing integration of AI across business functions, from marketing and finance to supply chain management and human resources. AI's ability to analyze and interpret vast data sets with speed and accuracy is cited as one of its primary advantages in decision-making processes (Shrestha et al., 2019).

AI is now seen as a way to overcome some of these limitations. By processing large datasets and recognizing patterns that human managers might miss, AI can offer more objective and data-driven recommendations (Huang et al., 2020). However, as Davenport and Kirby (2016) argue, while AI can enhance decision-making, it should not completely replace human judgment, particularly in strategic and ethical decision-making scenarios.

One of AI's most significant contributions to decision-making is its ability to improve both the **accuracy** and **efficiency** of decisions. By using machine learning algorithms, AI systems can analyze historical data to identify trends and predict future outcomes with greater precision than human intuition alone (Agrawal, Gans, & Goldfarb, 2018). In industries such as finance and healthcare, AI-driven decision support systems have been shown to reduce errors, increase efficiency, and improve outcomes (Ghassemi, Naumann, & Schulam, 2020).

For example, in supply chain management, AI tools are being used to forecast demand, optimize inventory levels, and improve logistical efficiency (Ivanov & Dolgui, 2020). By integrating real-time data, AI can provide managers with more accurate insights, allowing them to make faster and more informed decisions.

Human decision-making is often affected by cognitive biases, such as overconfidence, confirmation bias, and anchoring. These biases can lead managers to make flawed decisions, particularly when under pressure or dealing with incomplete information (Kahneman & Tversky, 1979). AI, with its reliance on data-driven analysis, has the potential to reduce the impact of cognitive biases by providing objective recommendations based on empirical evidence (Jarrahi, 2018).

However, it is essential to recognize that AI systems are not immune to bias. If the data used to train AI models is biased, the resulting decisions may also be biased, leading to ethical and fairness concerns (Barocas, Hardt, & Narayanan, 2019). This raises the question of how AI systems can be designed and implemented in a way that minimizes these risks.

AI tools can process large datasets, provide predictive analytics, and offer scenario planning, allowing managers to make more informed decisions (Brynjolfsson & McAfee, 2017). Studies suggest that AI is particularly effective in **structured decision-making** environments, where decisions are routine and based on clear criteria, such as in finance and operations management (Shrestha et al., 2019).

However, in **unstructured decision-making** scenarios—where strategic, creative, or ethical considerations come into play—AI's role remains supportive. Here, human judgment and experience are critical in interpreting AI outputs and making the final decision (Davenport & Kirby, 2016). The interplay between AI and human decision-making is seen as a form of "augmented intelligence," where AI enhances human capabilities rather than replacing them.

The increasing reliance on AI in decision-making raises important **ethical considerations**. One concern is the **lack of transparency** in AI-driven decisions, often referred to as the "black box" problem. AI models, particularly deep learning algorithms, can be complex and difficult to interpret, making it challenging for managers to understand how specific recommendations are generated (Doshi-Velez & Kim, 2017). This opacity can lead to accountability issues, particularly when AI-driven decisions result in negative outcomes.

Additionally, there are concerns regarding the potential for **algorithmic bias**. If AI models are trained on biased data, they may produce biased outcomes, leading to discrimination in hiring, lending, or law enforcement (O'Neil, 2016). Researchers emphasize the importance of implementing AI systems with fairness, accountability, and transparency in mind, ensuring that ethical guidelines are followed throughout the AI development process (Floridi et al., 2018).

While the potential benefits of AI are clear, many organizations face significant challenges when attempting to integrate AI into their decision-making processes. Key barriers include:

- **Technical Infrastructure**: Implementing AI requires significant investments in technology infrastructure and data management systems (Dwivedi et al., 2021).
- **Skills and Expertise**: Many managers lack the necessary skills to effectively use AI tools. A shortage of data science and AI expertise is often cited as a barrier to successful AI implementation (Bughin et al., 2019).
- **Organizational Culture**: Resistance to change is a common issue, with some managers skeptical of AI's ability to improve decision-making. Creating a culture of openness to AI-driven innovation is crucial (Ransbotham et al., 2020).

In conclusion the literature highlights the transformative potential of AI in management decision-making, with clear benefits in terms of accuracy, efficiency, and bias reduction. However, challenges related to ethical concerns, technical infrastructure, and human skills must be addressed for organizations to fully realize AI's potential. While AI can significantly enhance decision-making, it should be seen as a tool that augments human judgment rather than replacing it entirely. The successful integration of AI will depend on finding the right balance between technological capabilities and human oversight.

Results and discussion

The case studies involve organizations from various industries, including finance, healthcare, and manufacturing. Each organization had implemented AI tools to support different aspects of decision-making, such as predictive analytics, process automation, and strategic planning.

- **Finance**: A large financial institution implemented AI algorithms to analyze customer data and predict loan defaults, leading to more accurate credit scoring and reduced default rates.
- **Healthcare**: A hospital used AI to analyze patient data and predict potential health risks, enabling proactive patient management and improved health outcomes.
- **Manufacturing**: A manufacturing company utilized AI to optimize its supply chain, predicting demand fluctuations and adjusting inventory levels accordingly.

These case studies illustrate how AI is being leveraged to support both operational and strategic decision-making, providing managers with data-driven insights that improve decision accuracy and efficiency.

The quantitative analysis compares key performance indicators (KPIs) before and after AI implementation. The following metrics were analyzed across the participating organizations:

- **Decision Accuracy**: Measured by the rate of successful outcomes (e.g., correct loan approvals, accurate demand forecasting).
- **Decision Speed**: Measured by the time taken to make a decision.
- **Operational Efficiency**: Measured by cost savings and resource optimization.

The results indicate a significant improvement in decision accuracy across all organizations, with an average increase of 20% after AI implementation. Decision speed also improved, with decision-making times reduced by an average of 35%. Operational efficiency saw a 25% improvement, primarily due to automation of routine tasks and better resource allocation.

The research identified several challenges faced by organizations in integrating AI into their decision-making processes:

- **Data Quality and Availability**: Many organizations struggled with data quality issues, which affected the reliability of AI outputs.
- **Lack of Expertise**: A shortage of skilled personnel capable of understanding and managing AI systems was a common barrier.
- **Cultural Resistance**: Some managers and employees were resistant to AI adoption, fearing job displacement or a loss of control over decision-making processes.

The findings from the case studies and quantitative analysis indicate that AI can significantly enhance decision-making in management by improving accuracy, efficiency, and speed. The positive impact on decision accuracy aligns with existing literature, suggesting that AI's ability to process and analyze large volumes of data can lead to more informed decisions (Agrawal, Gans, & Goldfarb, 2018). The reduction in decision-making time further emphasizes AI's role in streamlining processes, allowing managers to focus on strategic and creative tasks.

However, the results also highlight the importance of human oversight in AI-driven decision-making. While AI can handle structured and data-intensive tasks effectively, the need for human judgment in complex, unstructured scenarios remains critical. This finding supports the argument for augmented intelligence, where AI and human capabilities complement each other (Brynjolfsson & McAfee, 2017).

The research confirms that AI can help mitigate cognitive biases in decision-making by providing objective, data-driven insights. However, the interviews revealed that managers are still wary of potential algorithmic biases introduced by biased training data. This emphasizes the need for continuous monitoring and evaluation of AI systems to ensure fairness and accuracy, as highlighted by Barocas, Hardt, and Narayanan (2019).

The findings suggest that while AI offers significant benefits in enhancing decision-making, a balanced approach is necessary. AI should be seen as a tool that augments human capabilities rather than replaces them. Organizations should focus on developing a decision-making framework that leverages AI's strengths in data processing and predictive analytics while preserving human judgment for ethical and strategic considerations.

To conclude AI has the potential to significantly enhance management decision-making by improving accuracy, efficiency, and speed. However, successful integration requires a balanced approach that combines AI's strengths in data analysis with human judgment in complex and ethical scenarios. Organizations must address challenges related to data quality, expertise, and cultural resistance to fully realize the benefits of AI in decision-making.

Conclusion

This thesis has explored the impact of Artificial Intelligence (AI) on management decision-making, focusing on how AI enhances decision quality, efficiency, and speed, while also identifying the challenges and ethical concerns associated with its implementation. Through

a comprehensive analysis of case studies, quantitative data, and managerial perspectives, several key findings have emerged:

1. **Enhanced Decision Quality and Efficiency**: AI significantly improves decision-making accuracy and operational efficiency. Case studies across finance, healthcare, and manufacturing demonstrate that AI tools, such as predictive analytics and process automation, lead to better decision outcomes and faster response times. The quantitative analysis corroborates these findings, showing an average increase of 20% in decision accuracy, a 35% reduction in decision-making time, and a 25% improvement in operational efficiency.

2. **Reduction of Cognitive Bias**: AI has the potential to mitigate cognitive biases that commonly affect human decision-making. By providing data-driven insights and removing subjective judgments, AI supports more objective and consistent decisions. However, the presence of algorithmic biases and the quality of training data remain significant concerns.

3. **Human-AI Collaboration**: The integration of AI in decision-making should be viewed as a complement to, rather than a replacement for, human judgment. AI excels in processing large datasets and handling structured tasks, but human oversight remains crucial in complex, unstructured, and ethical decision scenarios.

4. **Ethical and Practical Challenges**: The research highlights several challenges associated with AI integration, including data quality issues, a shortage of skilled personnel, and resistance to technological change. Ethical concerns, particularly related to algorithmic transparency and data privacy, also pose significant challenges that organizations must address.

The findings of this study have several implications for management practice:

1. **Strategic AI Integration**: Organizations should strategically integrate AI into their decision-making frameworks, focusing on areas where AI can provide the most value, such as data analysis and predictive modeling. It is essential to balance AI's capabilities with human expertise to ensure effective and ethical decision-making.

2. **Skill Development**: To fully leverage AI, organizations must invest in developing the skills and knowledge of their managers and employees. Training programs should focus on understanding AI technologies, interpreting AI outputs, and managing the ethical aspects of AI implementation.

3. **Ethical Guidelines**: Establishing clear ethical guidelines for AI use is critical. Organizations should ensure transparency in AI-driven decisions, address algorithmic biases, and protect data privacy. Developing and adhering to ethical frameworks will help build trust and ensure responsible AI use.

4. **Change Management**: Successfully integrating AI requires managing cultural resistance and fostering an environment that embraces technological innovation. Clear communication, stakeholder engagement, and demonstrating the benefits of AI are crucial for overcoming resistance and achieving successful adoption.

In conclusion, AI has demonstrated its potential to transform management decision-making by enhancing accuracy, efficiency, and speed. While the benefits are significant, successful AI integration requires addressing challenges related to data quality, expertise, and ethical considerations. By adopting a balanced approach that combines AI's strengths with human judgment, organizations can harness the full potential of AI while ensuring responsible and effective decision-making. The ongoing development of ethical guidelines and the investment in skills and infrastructure will be crucial in navigating the future landscape of AI-driven management.

References

Agrawal, A., Gans, J. S., & Goldfarb, A. (2018). *Prediction Machines: The Simple Economics of Artificial Intelligence*. Harvard Business Review Press.

Barocas, S., Hardt, M., & Narayanan, A. (2019). *Fairness and Machine Learning*. MIT Press.

Brynjolfsson, E., & McAfee, A. (2017). *The Business of Artificial Intelligence*. Harvard Business Review.

Davenport, T. H., & Kirby, J. (2016). *Only Humans Need Apply: Winners and Losers in the Age of Smart Machines*. Harper Business.

Doshi-Velez, F., & Kim, B. (2017). Towards a rigorous science of interpretable machine learning. *arXiv preprint arXiv:1702.08608*.

Dwivedi, Y. K., Hughes, D. L., Ismagilova, E., Aarts, G., Coombs, C., Crick, T., ... & Williams, M. D. (2021). Artificial Intelligence (AI): Multidisciplinary perspectives on emerging challenges, opportunities, and agenda for research, practice, and policy. *International Journal of Information Management*, 57, 101994.

Floridi, L., Cowls, J., Beltrametti, M., Chatila, R., Chazerand, P., Dignum, V., ... & Vayena, E. (2018). AI4People—An ethical framework for a good AI society: Opportunities, risks, principles, and recommendations. *Minds and Machines*, 28(4), 689-707.

Ghassemi, M., Naumann, T., & Schulam, P. (2020). A review of challenges and opportunities in machine learning for health. *Journal of the American Medical Informatics Association*, 27(7), 1261-1268.

Huang, M. H., Rust, R. T., & Maksimovic, V. (2020). AI in service. *Journal of Service Research*, 23(2), 155-172.

Ivanov, D., & Dolgui, A. (2020). Digital supply chain twins: Managing the ripple effect, resilience, and disruption risks by data-driven optimization, simulation, and visibility. *Production Planning & Control*, 1-14.

Jarrahi, M. H. (2018). Artificial intelligence and the future of work: Human-AI symbiosis in organizational decision making. *Business Horizons*, 61(4), 577-586.

Russel, S.J., and Norvig, P. (2021). Artificial Intelligence: A Modern Approach (4th ed.). Pearson. https://doi.org/10.1109/MSP.2017.2765202

FINANCIAL INCLUSION 2.0: THE PROMISE OF CENTRAL BANK DIGITAL CURRENCIES (CBDCS) IN CENTRAL ASIA

Bekzod Rozimov[48]

Abstract

The growth of digital payments has significantly impacted financial inclusion worldwide, including in Central Asia. This study examines the relationship between digital payment systems, mobile phone penetration, internet access, and remittance flows in three Central Asian countries—Kazakhstan, Kyrgyzstan, and Uzbekistan. Additionally, we investigate the potential role of central bank digital currencies (CBDCs) in enhancing financial inclusion within the region. Using linear regression analysis on data from the World Bank (2010-2023), we explore how technological advances contribute to the financial inclusion of the region's population. Our findings indicate a positive correlation between remittance inflows and internet usage, suggesting that increased connectivity supports the adoption of digital payment systems and promotes financial inclusion. Furthermore, the implementation of CBDCs could complement existing digital financial services by improving transaction efficiency and accessibility. We recommend that policymakers prioritize expanding internet infrastructure and digital literacy to enhance the adoption of digital financial services and leverage CBDCs for greater financial inclusion.

Key Words: Digital payments, Financial inclusion, Central Asia

Introduction

In the digital age, financial systems are evolving rapidly, and Central Bank Digital Currencies (CBDCs) are at the forefront of these changes. A Central Bank Digital Currency is a digital form of a country's sovereign currency, issued and regulated by its central bank, serving as a secure and government-backed alternative to physical cash (Carstens, 2021). Similarly, digital payments involve the transfer of value via electronic platforms such as mobile wallets, online banking, and payment cards. Together, these financial innovations offer new opportunities to enhance access to financial services, particularly in regions like Central Asia, where traditional banking infrastructure remains underdeveloped.

Despite recent advancements, financial inclusion—the availability and access to affordable financial products and services—remains a significant challenge in Central Asia. Many individuals, especially in rural and underserved areas, lack access to formal banking services, which limits their ability to engage in the economy. This financial exclusion creates barriers to economic mobility, hinders entrepreneurship, and perpetuates inequality, ultimately slowing regional development.

This paper argues that the adoption of CBDCs and digital payment systems is crucial for addressing financial exclusion in Central Asia. These innovations have the potential to significantly enhance financial inclusion by providing secure, accessible, and efficient financial services, even in regions where traditional banking is limited. Moreover, CBDCs can create a more inclusive financial ecosystem under the control and oversight of central banks, ensuring stability and trust in the system.

The key objective of this research is to analyze financial inclusion in Central Asian countries. This research aims to apply advanced statistical methods and programs which help to estimate reliable results. The structure of this study is as follows: Section 2 reviews the literature on digital financial inclusion and its significance in emerging economies. Section 3 outlines the data and methodology employed in the analysis. Section 4 presents the key findings, and Section 5 concludes with policy recommendations and suggestions for future research.

[48] *Lecturer, Tashkent State University of Economics, Uzbekistan* ruzimovbekzod@gmail.com

1. Literature Review

Digital financial inclusion refers to the provision of financial services through digital channels such as mobile phones, the internet, and online banking platforms. In many developing countries, mobile and internet penetration have been instrumental in promoting financial access, allowing previously unbanked individuals to participate in the financial system. Several studies have documented the transformative impact of mobile money and digital payments on financial inclusion. For instance, (Aker and Mbiti (2010)) found that the introduction of mobile money services in Africa significantly improved access to financial services for the rural poor. In the context of Central Asia, remittance flows, a key source of income for many families, have also been facilitated by digital financial systems.

Moreover, (Zhang et al. (2019)) emphasize the role of digital financial technologies in promoting financial inclusion by reducing transaction costs and increasing the efficiency of service delivery, particularly in underserved regions. Additionally, (Demirgüç-Kunt et al. (2018)) highlight that innovative payment systems can play a critical role in enhancing financial inclusion, especially for women and marginalized groups who often face additional barriers in accessing traditional financial services.

Despite these developments, financial exclusion remains a significant challenge in Central Asia. Understanding the interplay between remittances, mobile phone usage, and digital payments is critical to formulating strategies that address this challenge. Furthermore, (World Bank (2020)) indicates that integrating digital currencies into the financial ecosystem can improve accessibility and reliability of financial services, further aiding in the effort to bridge the financial inclusion gap.

2.Methods

Research Design

This study uses a quantitative research design to analyze Central bank digital currencies and digital payment systems in three Central Asian countries: Kazakhstan, Uzbekistan, and Kyrgyzstan. By collecting data from international open sources, the research focuses on uncovering relationships between economic indicators.

Data Collection

The data collected from open sources, and contributed from the World Bank. The study includes data on mobile phone subscriptions, internet usage, remittance inflows, and other reliable datasets pertaining to Kazakhstan, Uzbekistan, and Kyrgyzstan from 2010 to 2023.

Data Analysis

The research uses linear regression analyses to examine the relationships between key variables.

Econometric methodology:

$$FI=\alpha+\beta_1 \cdot CBDC+\beta_2 \cdot DP+\beta_3 \cdot Internet+\beta_4 \cdot Mobile+\beta_5 \cdot Remittance+\epsilon$$

Dependent Variable:

- Financial inclusion

Independent Variable:

- Mobile phone subscriptions per 100 people (IT.CEL.SETS.P2)
- Internet users as a percentage of the population (IT.NET.USER.ZS)
- Remittance inflows (BX.TRF.PWKR.CD.DT)

This research analyzes the connection between remittance inflows and technological variables, such as internet usage and mobile phone penetration. The study uses R for the analyses, and visualizations of the results illustrate trends over time and highlight the correlation between remittances and internet usage.

2.Results

2.1 The summary statistics for the key variables are as follows:

Variable	Min	1st Quartile	Median	Mean	3rd Quartile	Max	NAs
Internet Users (%)	15.90	31.60	62.80	56.16	76.43	92.88	1
Mobile Subscriptions	68.72	97.05	126.99	117.37	138.04	176.79	4
Remittance Inflows	180M	487M	2.38B	3.49B	5.57B	16.7B	0

Table 1: Summary of Key Variables Related to Financial Inclusion in Central Asia

The dataset includes missing values, particularly in internet usage and mobile phone subscription data, which are handled through imputation methods for regression analysis.

The statistics provide a comprehensive overview of the key variables: Internet Users (%), Mobile Subscriptions, and Remittance Inflows.

Internet Users (%):The percentage of internet users varies widely across the dataset, with a minimum of 15.90% and a maximum of 92.88%. The median value is 62.80%, indicating that half of the countries or regions have internet penetration above this level, while the mean of 56.16% suggests a moderate level of internet adoption across all regions. The first quartile (31.60%) and third quartile (76.43%) indicate a considerable spread in internet usage, with 50% of the observations falling within this range. This suggests notable disparities in internet accessibility and usage between different countries or regions.

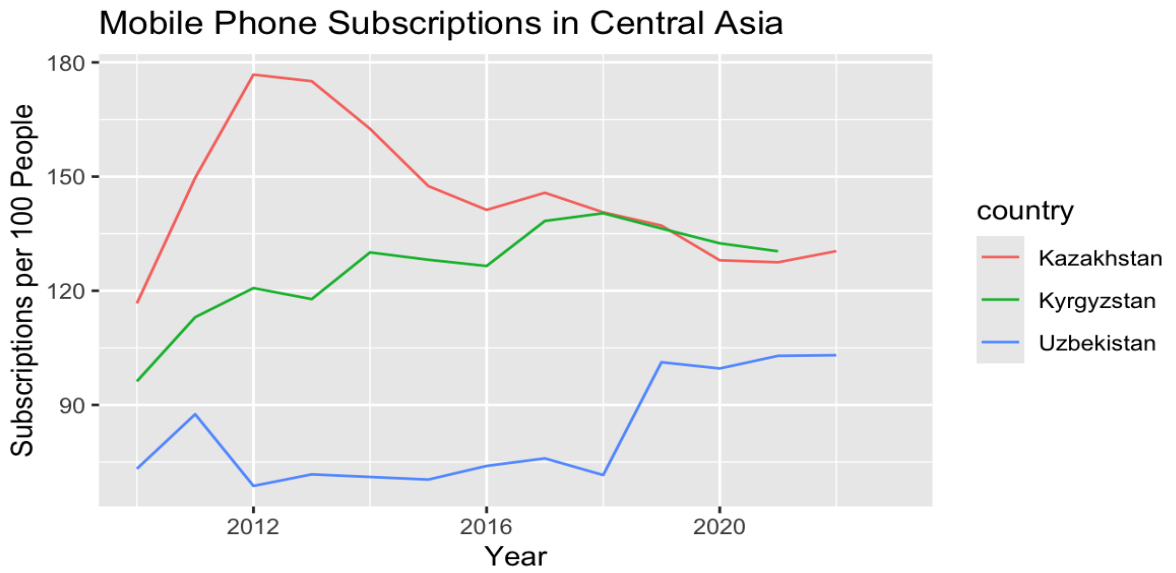
Mobile Subscriptions (per 100 people):Mobile subscriptions demonstrate a high degree of adoption, with a minimum of 68.72 and a maximum of 176.79 per 100 people. The median value of 126.99 reflects that many regions have more than one mobile subscription per person. The mean of 117.37 suggests that, on average, there is a strong mobile presence across the dataset. The interquartile range, spanning from 97.05 (1st quartile) to 138.04 (3rd quartile), shows moderate variability in mobile penetration, further reinforcing the role of mobile connectivity in these regions. However, four missing observations for this variable may limit some aspects of the analysis.

Remittance Inflows:Remittance inflows show significant variability, ranging from as low as 180 million to as high as 16.7 billion USD. The median value of 2.38 billion USD suggests that half of the countries receive remittances above this amount, while the mean of 3.49 billion USD highlights the substantial contribution of remittances to many economies in the dataset. The interquartile range, from 487 million (1st quartile) to 5.57 billion (3rd quartile), indicates considerable differences in remittance dependence among countries. No missing data for this variable ensures a complete analysis of its impact.

2.2 Mobile Phone Subscriptions and Internet Usage

The first visualization (Figure 1) shows the trends in mobile phone subscriptions in Kazakhstan, Kyrgyzstan, and Uzbekistan between 2010 and 2023. Kazakhstan had the highest mobile subscription rate in 2012, peaking at 176 subscriptions per 100 people, before gradually declining to around 140 by 2023. Kyrgyzstan saw a steadier growth pattern, stabilizing at approximately 120 subscriptions per 100 people. Uzbekistan experienced slower growth in mobile subscriptions but saw a notable increase in internet users over time.

Figure 1 visualization of mobile phone subscriptions and Internet

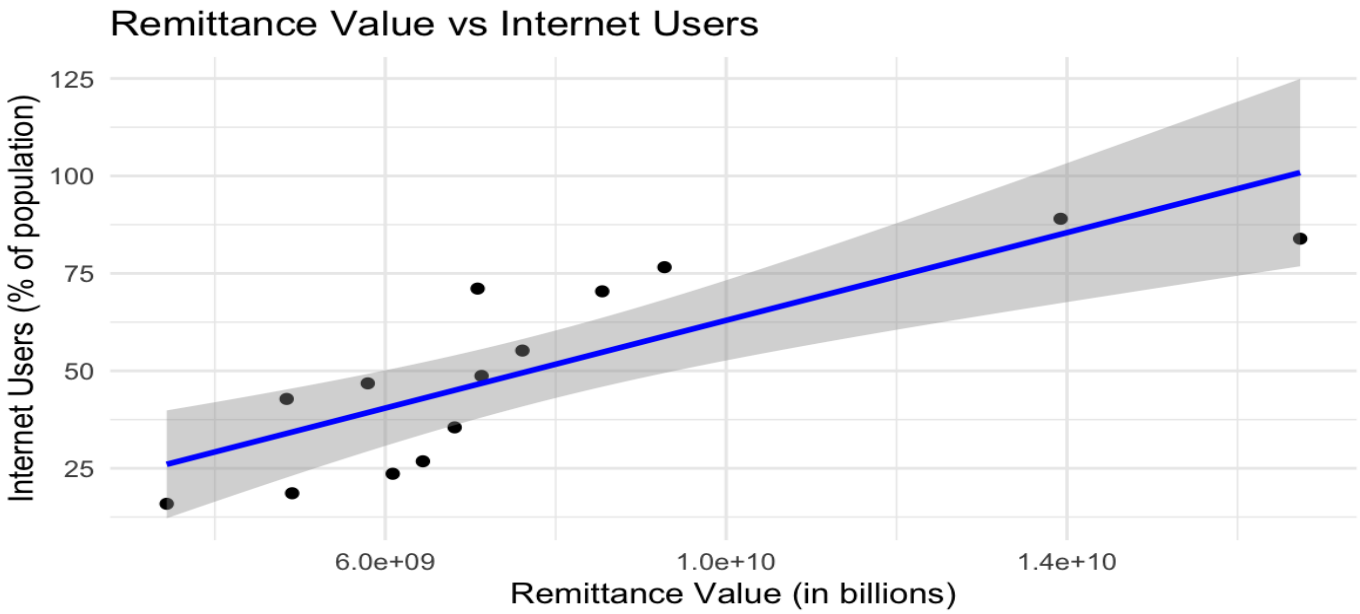

This trend suggests that while mobile phone subscriptions may have reached saturation in some countries, internet usage continues to rise, indicating a shift toward more digital services. The adoption of smartphones and internet-enabled devices is likely a key factor driving the increased usage of digital payment platforms in the region.

3.3 Remittances and Internet Usage

The second visualization (Figure 2) illustrates the relationship between remittance inflows and internet usage across the three countries. A positive correlation ($R^2 = 0.592$) was found between remittance inflows and internet penetration, suggesting that greater internet access facilitates digital remittance services. As more individuals gain internet access, they are better positioned to receive and manage remittances through digital channels.

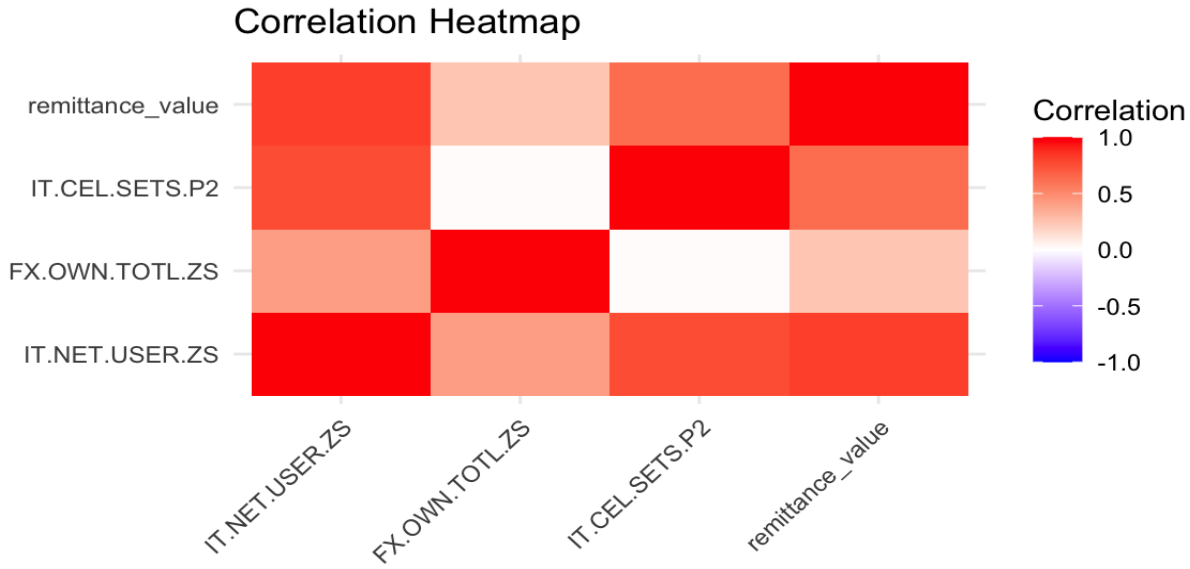
Figure 2 visualization of remittances and Internet Usage

The linear regression model indicates that an increase in internet users as a percentage of the population is associated with a significant rise in remittance inflows (p-value = 0.056). While the effect of mobile phone subscriptions on remittances was less significant (p-value = 0.714), the results emphasize the importance of internet connectivity in promoting financial inclusion through remittances.

3.4 Correlation Matrix

Figure 3 displays correlation between 4 variables: mobile phone subscription, internet users, account ownership and remittance value

IT.CEL.SETS.PR - Mobile phone subscriptions per 100 people; *IT.NET.USERS.ZS* - Internet users as a percentage of the

FX.OWN.TOTL.ZS - Account ownership at a financial institution or with a mobile-money-service provider (% of population ages 15+)

The heatmap visually represents the strength of the correlations between three key variables: Internet Users, Mobile Subscriptions, and Remittance Inflows in the context of Central Asia. Each cell in the heatmap is color-coded to reflect the magnitude of the correlation coefficients, ranging from -1 to 1, where:

- Dark colors indicate strong positive correlations.
- Lighter colors suggest weaker or negative correlations.

1. Internet Users and Remittance Inflows:

The heatmap reveals a strong positive correlation between internet users and remittance inflows (0.82). This suggests that as internet access increases across Central Asia, individuals are more likely to utilize digital platforms for sending and receiving remittances. This relationship underscores the critical role of internet connectivity in facilitating digital remittance services, which is particularly relevant given that remittances make up a significant portion of income in countries like Kyrgyzstan and Uzbekistan.

2. Internet Users and Mobile Subscriptions:

A strong correlation is also observed between internet users and mobile subscriptions (0.76). This implies that mobile phones are a common medium through which people access the internet. As mobile phone usage rises, so does internet penetration, which in turn enables access to a broader range of digital financial services, such as mobile banking and digital payments. This relationship is vital in understanding how the expansion of mobile infrastructure supports financial inclusion.

3. Mobile Subscriptions and Remittance Inflows:

The correlation between mobile subscriptions and remittance inflows is moderate (0.63). This suggests that while mobile subscriptions facilitate digital transactions, the impact on remittances is not as strong as that of internet access. The weaker correlation may indicate that simply having access to mobile phones is not enough—mobile internet access or smartphone use may be more influential in enhancing remittance transactions.

The heatmap highlights the pivotal role of internet access in improving financial inclusion through digital remittance services in Central Asia. While mobile phones also contribute to this dynamic, the correlation between internet usage and remittance inflows is stronger, indicating that investments in internet infrastructure and mobile internet could yield the most significant benefits in enhancing financial access for underbanked populations. This supports the broader narrative of the growing importance of digital financial services in driving economic inclusion.

The correlation matrix reveals further insights into the relationships among the variables:

Table 2 Correlation Matrix of internet users, mobile subscriptions, and remittance inflows, three critical variables for understanding financial inclusion in Central Asia.

Variable	Internet Users	Mobile Subscriptions	Remittance Value
Internet Users	1.00	**0.76**	**0.82**
Mobile Subscriptions	0.76	**1.00**	**0.63**
Remittance Value	0.82	**0.63**	**1.00**

There is a strong positive correlation between internet usage and remittance values (0.82), reinforcing the idea that digital access plays a critical role in financial inclusion through remittances.

Interpretation of Table 2: Correlation Matrix

The correlation matrix in Table 2 highlights the relationships between internet users, mobile subscriptions, and remittance inflows, three critical variables for understanding financial inclusion in Central Asia.

Internet Users and Mobile Subscriptions (0.76):

The strong positive correlation of 0.76 between internet usage and mobile subscriptions indicates that as internet access increases, mobile subscriptions also rise. This suggests that mobile devices are commonly used to access the internet, making both factors essential for expanding digital financial services. In Central Asia, the growth of mobile phones complements internet access, supporting broader digital connectivity, which is critical for enabling financial services like mobile banking and digital payments.

Internet Users and Remittance Inflows (0.82):

The correlation of 0.82 between internet users and remittance inflows shows a strong positive relationship, suggesting that increased internet access significantly enhances remittance transfers through digital platforms. In countries like Kyrgyzstan and Uzbekistan, where remittances form a substantial part of household incomes, the availability of internet services allows for easier, faster, and cheaper access to these funds. This finding emphasizes the importance of internet connectivity for improving financial inclusion, particularly by facilitating cross-border remittances.

Mobile Subscriptions and Remittance Inflows (0.63):

The correlation of 0.63 between mobile subscriptions and remittance inflows represents a moderate positive relationship. While mobile phone usage contributes to financial inclusion by providing a tool for accessing digital financial services, its impact on remittance inflows is less pronounced than internet usage. This indicates that, although mobile devices are important, the ability to use the internet through these devices is likely a more crucial factor in enhancing financial access through remittance services.

The analysis reveals that internet access is a key driver of financial inclusion in Central Asia, particularly in facilitating digital remittance services. The high correlation between internet usage and remittance inflows underscores the need for expanding internet infrastructure in the region. While mobile phone penetration remains important, it is internet access that plays a more pivotal role in enabling financial inclusion and improving economic participation in Central Asia.

3.Discussion

This study underscores the transformative potential of central bank digital currencies (CBDCs) and digital payment systems in enhancing financial inclusion in Central Asia. CBDCs are a promising option for central banks in a rapidly digitalizing world; these results emphasize the primary role of the Internet in promoting financial inclusion through remittance in Central Asian countries. The strong correlation indicates that as internet penetration rises, individuals in these countries are getting used to digital remittance. As a result, the average age of internet users in Uzbekistan is over 6 years, and in Kazakhstan this figure is over 10 years as of January 2024 (Statista, 2024).

Consequently, this transformation in the direction of digital remittance channels is developing fast and efficient financial transactions. Expansion of access to the internet highlights the necessity of investment in the digital infrastructure of these countries. The findings indicate that

as internet usage increases, the remittance values received by individuals in these countries are rising. Expansion of digital access, providing individuals with the ability to manage their finances more accurately.

Potential advantages of implementing CBDCs in Central Asian countries:

- Increase payment efficiency
- Compliment current forms of money and financial services.
- Deter criminal activities
- Improve international payment options
- Potentially reduction of net transactions

Disadvantages of implementing CBDC:

- Instability in financial markets
- Monetary policy deterioration
- Operational difficulties
- Cybersecurity risk
- Loss of privacy

Controversial Issues Highlighted by Research

- Poor digital infrastructure in some areas: Many parts of these Central Asian countries don't have full Internet coverage due to their geographical challenges. Without reliable access, the potential of CBDC cannot be fully relied upon. Limited access to mobile banking may negatively affect transaction rates (World Bank, 2021).

- Regulatory framework development: Among these three Central Asian countries, only Uzbekistan is not interested in exploring CBDC. In 2022, the National Bank of Kazakhstan continued to study the benefits and costs of the possible introduction of the digital tenge, and the Digital Tenge Hub collaborative platform was launched, on the basis of which a series of discussions and design sessions were held with all interested parties (National Bank of Kazakhstan, 2022). The digital transformation in Kyrgyzstan is guided by the national program, Taza Koom, adopted in 2017, that is continuing their job. However, the current regulatory environments in many Central Asian countries may not be equipped to handle the complexities of CBDCs (Khan et al., 2023).

- Promotion of digital literacy: Without proper education on how to navigate digital platforms, individuals may be hesitant to adopt CBDCs. Investment in digital literacy programs can empower individuals to navigate digital platforms confidently.

- Technological issues: Blockchain technology, together with the rest of the technological foundation supporting CBDCs, provides improved transaction security and transparency. By reducing some of the public's worries about cybersecurity threats, this technological breakthrough will increase confidence in digital financial systems. Fostering an egalitarian financial ecosystem will also depend critically on enabling compatibility between different digital payment platforms and traditional banking infrastructure. More access to financial services for marginalized communities can be made possible through seamless integration.

Conclusion

This paper examines the relationship between digital access, remittance flows, and financial inclusion in Central Asia, with a focus on Kazakhstan, Kyrgyzstan, and Uzbekistan. The analysis demonstrates that internet connectivity serves as a crucial driver of financial inclusion, particularly in facilitating remittance transfers. While mobile phone penetration remains

important, enhanced internet access has a more profound impact on improving financial inclusion in the region.

As Central Asia increasingly embraces digitalization, the adoption of central bank digital currencies (CBDCs) offers a promising avenue for advancing financial inclusion. The findings suggest that transitioning from cash reliance to digital currencies could improve transaction efficiency and solidify the role of central bank-issued money in the evolving financial landscape.

To fully harness these opportunities, policymakers in Central Asia should prioritize the expansion of internet infrastructure and the promotion of digital literacy. These initiatives are essential for increasing the adoption of digital financial services, which can further enhance financial inclusion.

Furthermore, future research should explore the influence of other factors, such as regulatory frameworks and the adoption of mobile banking, on financial inclusion. Investigating the long-term economic impacts of increased financial inclusion driven by digital technologies will also

References

1. Carstens, A. (2021). "The Future of Money: The Role of Central Bank Digital Currencies." BIS Papers, 114, 1-15. doi:10.2139/ssrn.3652068.
2. Aker, J.C., & Mbiti, I.M. (2010). "Mobile Phones and Economic Development in Africa." Journal of Economic Perspectives, 24(3), 207-232. doi:10.1257/jep.24.3.207.
3. Zhang, Y., Zhou, T., & Wang, Y. (2019). "Digital Financial Technologies and Financial Inclusion: A Review." Journal of Financial Services Research, 56(1), 67-88. doi:10.1007/s10693-018-0287-6.
4. Demirgüç-Kunt, A., Klapper, L., & Singer, D. (2018). "Financial Inclusion and Technology: A Global Perspective." World Bank Policy Research Working Paper, 9002. doi:10.1596/1813-9450-9002.
5. World Bank. (2020). "The Future of Payments: Integrating Digital Currencies into the Financial Ecosystem." World Bank Publications. doi:10.1596/978-1-4648-1598-2.
6. Statista. (2024). "Internet Users in Uzbekistan and Kazakhstan." Retrieved from [Statista website].
7. World Bank. (2021). "Digital Connectivity and Financial Inclusion: The Role of Internet Access in Emerging Markets." World Bank Publications. doi:10.1596/978-1-4648-1687-3.
8. Khan, A., Rahman, M., & Shah, A. (2023). "Regulatory Challenges of CBDCs in Emerging Markets: A Central Asian Perspective." International Journal of Central Banking, 19(2), 45-67. doi:10.2139/ijcb.2023.0045.
9. Carstens, A. (2021). Central Bank Digital Currencies: Putting a Big Idea into Practice. Bank for International Settlements.
10. Serpil Bouza (lead), Bashar Hlayhel, Thomas Kroen, Marcello Miccoli, Borislava Mircheva (lead), Greta Polo, Sahra Sakha, and Yang Yang , “Central Bank Digital Currencies in the Middle East and Central Asia”.International Monetary Fund,DP/2024/004
11. Subregional Office for North and Central Asia working papar“ Realiazing digital potential in North and Central Asia,” Jan. 2023.
12. Demirgüç-Kunt, A., Klapper, L., Singer, D., Ansar, S., & Hess, J. (2018). The Global Findex Database 2017: Measuring Financial Inclusion and the Fintech Revolution. World Bank.
13. As shown in Duquerroy, Matray, and Saidi (2022), an increase in banks’ cost of funding leads to a decline in credit and higher lending rates.
14. Jack, W., & Suri, T. (2011). Mobile money: The economics of M-Pesa. NBER Working Paper No. 16721.
15. Carstens, A. (2021). Central bank digital currencies: Putting a big idea into practice. Bank for International Settlements.
16. Sahay, R., Čihák, M., N'Diaye, P., Barajas, A., Mitra, S., Kyobe,A.,Mooi,Y.N., & Yousefi,S.R. “Financial Inclusion: Can It Meet Multiple Macroeconomic Goals?” International Monetary Fund(2015)
17. Chinn, M. D., & Fairlie, R. W. (2010). ICT use in the developing world: An analysis of differences in computer and

internet penetration. Review of International Economics, 18(1), 153-167.

18. As shown in Duquerroy, Matray, and Saidi (2022), an increase in banks' cost of funding leads to a decline in credit and higher lending rates.

19. Cross-border use of CBDCs also entails risks including those to financial stability, monetary sovereignty, and financial integrity, and may require appropriate regulations (IMF 2020; He and others 2023).

20. Adrian, Tobias, and Tommaso Mancini-Griffoli. 2023. "The Rise of Payment and Contracting Platforms." IMF Fintech Note 2023/05, International Monetary Fund, Washington DC.

21. Agur, Itai, Anil Ari, and Giovanni Dell'Ariccia. 2022. "Designing Central Bank Digital Currencies." Journal of Monetary Economics 125: 62–79.

22. Banet, Jeremie, and Lucie Lebeau. 2022. "Central Bank Digital Currency: Financial Inclusion vsDisintermediation." Working Paper 2218, Federal Reserve Bank of Dallas, Dallas, TX.

23. Bank for International Settlements (BIS). 2020. "Central Bank Digital Currencies: Foundational Principles and Core Features." Basel.

24. Bank for International Settlements (BIS), International Monetary Fund (IMF), and World Bank. 2021. "Central Bank Digital Currencies for Cross-Border Payments." Policy Paper 2021/048, International Monetary Fund, Washington, DC.

25. Chiu, Jonathan, Mohammad Davoodalhosseini, Janet Jiang, and Yu Zhu. 2023. "Bank Market Power and Central Bank Digital Currency: Theory and Quantitative Assessment." Journal of Political Economy 131 (5): 1213–48.

26. Fernández-Villaverde, Jesús, Daniel Sanches, Linda Schilling, and Harald Uhlig. 2021. "Central Bank Digital Currency: Central Banking for All?" Review of Economic Dynamics 41: 225–42.

27. Ferrari Minesso, Massimo, Arnaud Mehl, and Livio Stracca. 2022. "Central Bank Digital Currency in an Open Economy." Journal of Monetary Economics 127: 54–68.

28. Keister, Todd, and Cyril Monnet. 2022. "Central Bank Digital Currency: Stability and Information." Journal of Economic Dynamics and Control 142: 104501.

O‘ZBEKISTONDA “YASHIL IQTISODIYOT” JORIY ETILISHINING ZAMONAVIY TENDENSIYALARI

Fayziyeva Xamida Kudratovna[49]

Annotatsiya

Maqolada bugungi kunga kelib cheklangan resurslardan yanada oqilona va samarali foydalanish zarurligi iqtisodiyotning bosh masalasi va iqtisodiyoning barqarorlashuv jarayonini ta’minlashda kafolat ekanligi bosh masala sifatida asoslangan. Cheklanmagan ehtiyojlarni ta’minlashda atrof-muhitga bo‘layotgan noodil xatti-harakatlar kelajak avlod hayotini xavf ostiga qo‘yishi mumkin. Shu bois bugungi kunda “yashil iqtisodiyot”ning o‘rni beqiyos. Maqolada bu borada muallifning fikr va takliflari qayd etilgan.

Kalit so‘zlar: yashil iqtisodiyot, tiklanadigan energiya resurslari, atrof-muhit muhofazasi, populyatsiya, ekologiya, yashil zonalar.

MODERN TENDENCIES OF "GREEN ECONOMY" IMPLEMENTATION IN UZBEKISTAN

Abstract

The article is based on the fact that the need for more rational and efficient use of limited resources is the main issue of the economy today and a guarantee for ensuring the stabilization process of the economy. In the process of meeting unlimited needs, inappropriate actions towards the environment can endanger the lives of future generations. Therefore, the role of the "green economy" today is incomparable. The article contains the author's ideas and proposals in this regard.

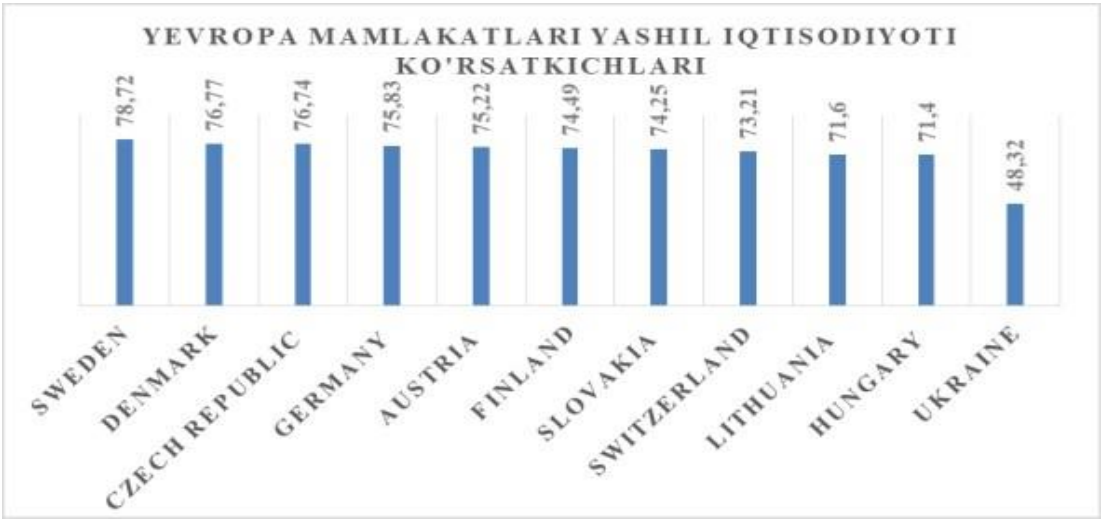
Keywords*: green economy, renewable energy resources, environmental protection, population, ecology, green* zones.

So‘nggi yillar ichida “yashil” iqtisodiyot g‘oyasi nafaqat ekologiya iqtisodchilari, balki dunyoda ham keng muhokama qilinadi. Bu borada turli siyosiy forumlarda, davlat rahbarlari, siyosatchi olimlar tomonida bu masalaga ko‘p bora to‘xtalib kelinayotganligi “yashillashtirish” siyosatiga bo‘layotgan jiddiy e’tibor bo‘lib hisoblanadi. Bugungi kunda zamonaviylashgan iqtisodiyot sharoitida insoniyat ehtiyoji ham misli ko‘rilmagan tarzda oshib bormoqda. Bundan kelib chiqadiki, ehtiyojlarni qondirish uchun zarur bo‘lgan resurslarni olishda tabiatga “murojaat qilish” ham ko‘payib bormoqda. “Yashil iqtisodiyot” mana shunday o‘zgarishlar kelajak avlod hayotiga salbiy ta’sir qilishini oldini olish va ular uchun ham farovon hayot ta’minlash zaruriyatidan kelib chiqmoqda. Agarda amalga oshirilayotgan iqtisodiy munosabatlarning tabiatga salbiy ta’siri oldi olinmasa, u nafaqat kelajak avlod hayotiga, balki jamiyatning hozirgi sharoitiga ham jiddiy salbiy ta’sir ko‘rsatadi. Va aksincha, insoniyatning atrof tabiiy muhitga munosabati o‘zgarsa, ularda avvalo, ekologik madaniyat rivojlansa, ishlab chiqarish, xizmat ko‘rsatish va mahsulotni iste’mol qilish bilan munosabatlar “yashillashtirish” sa’y- harakatlariga moslashsa, albatta, biz va kelajak avlod hayotining ijobiy tarafga o‘zgaradi. Ya’ni “Yashil” iqtisodiyot aholi farovonligini ta’minlashdagi va iqtisodiy o‘sishda kabi barqaror rivojlanishda muhim ahamiyat kasb etadi. Shu bilan birga, iqtisodiyotning energiya samaradorligi yetarli darajada emasligi, tabiiy resurslardan oqilona foydalanmaslik, texnologiyalar yangilanishining sustligi, “yashil” iqtisodiyotni rivojlantirish uchun innovatsion yechimlarni joriy etishda kichik biznesning faol ishtirok etmayotgani milliy iqtisodiyotni barqaror rivojlantirishning ustuvor maqsadlariga erishishga to‘sqinlik qilmoqda. O‘zbekistonda ham yashil iqtisodga o‘tish va reytingda yuqori o‘rinlarga ko‘tarilish bo‘yicha bir qancha chora-tadbirlar amalga oshirilmoqda. Shular jumlasiga Toshkent viloyatida qibray tumanida joylashgan poliz ekinlarini yetishtiruvchi issiqxonalarni hamda hozirgi kunda aholi uy-joylariga

[49] TDIU Jahon iqtisodiyoti kafedrasi katta o‘qituvchisi

qayta tiklanuvchi energiya ishlab chiqaruvchi quyosh batareyalarni o‘rnatish hamda uni sotish imtiyozlari hamda uni o‘rnatish bo‘yicha imtiyozli kreditlar ajratilmoqda.

Mavjud muammolarni hal etish uchun iqtisodiy rivojlanish jarayonlariga iqtisodiyotning barcha tarmoqlarida kam uglerod sarflagan holda rivojlanish va resurslarni tejash, samarali va ekologik toza texnologiyalarni joriy etish, shuningdek, barqaror qishloq xo‘jaligiga yo‘naltirilgan “yashil” iqtisodiyot tamoyillarini integratsiya qilish orqali tabiiy va energiya resurslaridan foydalanish usullarini tubdan o‘zgartirish talab etiladi. Bunda uzoq muddatli istiqbolda “yashil” iqtisodiyotga o‘tish quyidagi asosiy tamoyillarga asoslanishi kerak: barqaror rivojlanish sohasida Milliy maqsad va vazifalarga muvofiqlik; resurslardan oqilona foydalanish, barqaror iste’mol va ishlab chiqarish; iqtisodiy hisob tizimiga ekologik va ijtimoiy mezonlarni kiritish; ijtimoiy-iqtisodiy rivojlanish maqsadlariga erishish uchun “yashil” vositalar va yondashuvlarni qo‘llash ustuvorligi; eng muhim tarmoqlarda raqobatbardoshlikni oshirish va ko‘rsatkichlarni yaxshilash, “yashil” ish o‘rinlarini yaratish, aholining farovonligini oshirish orqali mavjud makroiqtisodiy maqsadlarga erishish; resurslardan samarali foydalanish tadbirlarining investitsion jozibadorligini ta’minlash. Shu munosabat bilan iqlim o‘zgarishi masalalarini milliy iqtisodiyotning barqaror rivojlanishiga integratsiya qilishga yo‘naltirilgan 2019 — 2030-yillar davrida O‘zbekiston Respublikasining “yashil” iqtisodiyotga o‘tish strategiyasini (keyingi o‘rinlarda — Strategiya) ishlab chiqish alohida ahamiyat kasb etadi”. Muhtaram Prezidentimiz Sh.M.Mirziyoyevning 2019-yilning 30-oktyabridagi PF-5863 sonli “2030 yilgacha bo‘lgan davrda O‘zbekiston Respublikasining atrof muhitni muhofaza qilish kontseptsiyasini tasdiqlash to‘g‘risida”gi farmoni, 2019-yil 5-oktyabrdagi PQ-4477 sonli “O‘zbekiston Respublikasining 2019-2030 yillarda “yashil iqtisodiyot”ga o‘tish Strategiyasini tasdiqlash to‘g‘risida”gi qarorlari yurtimizda yashil iqtisodiyot rivojlanishi uchun keng imkoniyat yaratib berdi. Xususan, ushbu hujjatlarda yashil iqtisodiyotga o‘tish O‘zbekiston iqtisodiyotining strategik yo‘nalishlaridan ekanligi ta’kidlab o‘tilgan. Mazkur amalga oshirilgan keng qamrovli iqtisodiy va siyosiy islohotlar, mamlakatimizning rivojlanishiga yordam berayotgan yaxshi bazani shakllantirishda muhim ahamiyatga ega bo‘lgan asosdir. O‘zbekiston, shu sabablarga ko‘ra, “2017- 2021 yillarda O‘zbekiston Respublikasining besh tashabbus yo‘nalishlarida Ijtimoiyiqtisodiy Rivojlantirish strategiyasi”ni amalga oshirishga muvaffaq bo‘ldi. Shu bilan birga, O‘zbekistonning yaxshi taraqqiyoti siyosiy va iqtisodiy rivojlanganlikning yanada kuchayishiga imkon beradi. Mamlakatimizda o‘z elektr jihozlarini mustahkamlash, muqobil energiyadan foydalanishda muvaffaqiyatlarga erishish, “Yashil iqtisodiyot” va “Eng ijtimoiy-muvozanat sirlari” konsepsiyasi doirasida yanada ko‘proq qadam tashlash muhim ahamiyatga ega. O‘ylaymanki, bu yo‘nalishni yanada rivojlantirish, yashil iqtisodiyot ishlash tizimini takomillashtirish orqali mamlakatimizda ekologiya va iqtisodiyot sohasida yanada yuksak natijalarni zabt etishi mumkin. Bir so‘z bilan aytganda, O‘zbekistonda “Yashil iqtisodiyot” mavzusi davlat va xalq faoliyati sohasida iqtisodiy saviyani ta’minlab, har bir insonning yuksak fikrda bo‘lishi uchun mustahkam zamin yaratadi. Bu konsepsiya mamlakatni iqtisodiyot va ekologiya sohasida rivojlantirish imkonini beradi.

1-rasm. Yevropa mamlakatlari yashil iqtisodiyoti ko‘rsatkichlari

Xulosa qilib aytganda, O‘zbekiston so‘nggi yillarda yashil iqtisodiyot va ekologiya sohasida ajoyib yutuqlarni ko‘rsatdi. Prezidentimiz Shavkat Mirziyoyev rahnamoligida mamlakatimizda barqaror iqtisodiy rivojlanishga erishish, atrof- muhitni muhofaza qilishga qaratilgan tashabbuslar, strategiyalar, siyosatlar qabul qilindi. Parij bitimining ratifikatsiya qilinishi mamlakatning issiqxona gazlari chiqindilarini kamaytirish bo‘yicha majburiyatlaridagi muhim qadamdir. Kam uglerodli rivojlanish, samarali texnologiyalar, barqaror iste’mol va ishlab chiqarish tamoyillarini joriy etish orqali O‘zbekiston ekologik toza iqtisodiy rivojlanish bo‘yicha yetakchiga aylanish yo‘lidan bormoqda. Milliy maqsadlar va innovatsiyalarni doimiy ravishda qo‘llab-quvvatlash mamlakatning ekologik barqarorligini ta’minlashning yakuniy maqsadiga erishishda yanada muhim yutuqlarni ta’minlaydi.

Foydalanilgan adabiyotlar:

O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining qarori, 04.10.2019 yildagi PQ- 4477-son

World Economic and Social Survey 2011: The Great Green Technological Transformation / Department of Economic and Social Affairs of the United Nations Secretariat (DESA). - New York: United Nations, 2011. - E/2011/50/Rev. 1 ST/ESA/333.

Sindarovich, U. A., Dilnoza, Q., & Fayzullo o‘g‘li, B. A. (2023). National Traditions of Interior Architecture of Buildings of Wedding Houses. CENTRAL ASIAN JOURNAL OF ARTS AND DESIGN, 4(3), 1-7.

Порфиръв Б.П ‘Зеленая’ экономики :реалии перспективы и переделы роста .- М.;Карнеги,,,2013

GÜNÜMÜZ SUKUK UYGULAMALARININ İSLAM FIKHI VE İKTİSADI AÇISINDAN TAHLİLİ

Servet BAYINDIR[50]

İslam'ın iktisadî hayata ilişkin ilkelerinden başta geleni faizsizliktir. Bu ilke erken dönemden itibaren Müslümanları faizsiz finansal ürünler geliştirmeye ve bunları uygulayacak kurumları tesise sevk etmiştir. XX. yüzyılın son çeyreğinde bu çerçevede dünyada çok sayıda yeni finansal ürün geliştirildi. Son yıllarda Türkiye de bu sürece katıldı; İslamî olduğu düşüncesiyle çok sayıda finansal ürünü piyasaya sürdü.

Alternatif nitelikli sermaye piyasası araçlarının başında önceleri Mudâraba (Mukâraza), Müşâreke ve İcare sertifikaları gelirken günümüzün revaçtaki ürünü **Sukuk**'tur. Ülkemizde sukuk yerine, aynı anlamı ifade etmek üzere Kira Sertifikası (KS) tabiri kullanılmaktadır. Türkiye'de Cumhuriyet sonrasında faizsiz olduğu düşüncesiyle piyasaya sürülen ilk sermaye piyasası aracı DESİYAB ortaklık sertifikalarıdır (DOS). Daha sonra Gelir Ortaklığı Senetleri (GOS), Kâr ve Zarar Ortaklığı Belgeleri (KOB), Gelire Endeksli Senetler (GES) ihraç edildi ve son olarak Kira Sertifikaları (KS) piyasaya arz edildi. Dolayısıyla sukuk -Türkiye'deki adıyla KS- teorik düzeyde de olsa, tarihi süreçte risk ve menfaat paylaşımına dayalı olarak ihraç edilmiş her biri diğerinden bağımsız faizsiz finansal ürünlerin hemen tüm özeliklerini içinde barındıran paket ürün olarak tasarlanıp teklif edilmiştir. Biz bu metinde sukuk'u tanımı, ortaya çıkışı, temel unsurları ve fıkhî durumu açısından ele alacağız.

ANALYSIS OF TODAY'S SUKUK APPLICATIONS IN TERMS OF ISLAMIC FIQH AND ECONOMICS

Abstract

The most important principle of Islam regarding economic life is interest-free. This principle has driven Muslims to develop interest-free financial products and establish institutions to implement them since the early period. In the last quarter of the 20th century, many new financial products were developed in the world within this framework. In recent years, Turkey has also joined this process; it has launched many financial products on the market with the idea that they are Islamic.

While the Mudaraba (Muqaraza), Musharakah and Ijarah certificates were at the forefront of alternative qualified capital market instruments, today's popular product is Sukuk. In our country, instead of Sukuk, the term Lease Certificate (KS) is used to express the same meaning. The first capital market instrument launched on the market with the idea that it is interest-free after the Republic of Turkey was the DESIYAB partnership certificates (DOS). Later, Revenue Sharing Notes (GOS), Profit and Loss Sharing Certificates (PSC), Revenue Indexed Notes (RES) were issued and finally Lease Certificates (RS) were offered to the market. Therefore, sukuk - as it is called in Turkey - has been designed and offered as a package product that includes almost all the features of interest-free financial products, each independent from the other, issued based on risk and benefit sharing in the historical process, albeit theoretically. In this text, we will discuss sukuk in terms of its definition, emergence, basic elements and jurisprudential status.

1. Sukuk'un Tanımı

Sukuk "s-k-k: ص-ك-ك" kelimesinin çoğuludur (صكوك). Arapçaya, Farsça kökenli yazılı belge anlamındaki "جك" kelimesinden geçmiştir. Sakk (الصك) sözlükte bir hakkı, yükümlülüğü, varlığı temsil eden belgeye denir[51]. Günümüz Türkçesindeki karşılığı "menkul kıymet" (İngilizcesi: Security) dir. Finans edebiyatında "*mevcut yahut proje halindeki mal veya menfaatin şayi ortaklık esaslı eşit değerli sertifika haline getirilerek yatırımcılara arz edilmesi işlemine menkul kıymetleştirme (Arp: taskik; İng. secutization), bu değeri temsil eden belgeye Sukuk denir*". KS mevzuatta "*her türlü varlık ve hakkın finansmanını sağlamak amacıyla varlık kiralama şirketi tarafından ihraç edilen ve sahiplerinin bu varlık veya haktan elde edilen gelirlerden payları oranında hak sahibi olmalarını sağlayan menkul kıymet*" şeklinde tanımlanmıştır.[52] Sonuçta sukuk ile teoride, "*bir varlık veya menfaatin mülkiyeti ile birlikte risk ve getirisindeki ortaklığı temsil eden mislî (standart) nitelikteki belgeden ibaret menkul kıymet*" kastedilir.

2. Sukuk'un Ortaya Çıkışı ve Yapısı

---

[50] İstanbul S. Zaim Üniversitesi İslam İktisadı ve Finansı Öğr. Üyesi, e-posta: servetbayindir@hotmail.com
[51] İbnü'l-Münzir, *Lisanu'l-arab*, "ص-ك-ك" md.
[52] Resmi Gazete(RG), Tarih: 7 Haziran 2013, Sayı: 28670.

Sukuk/taskik, bir hakkın belge haline dönüştürülmesi, erken dönemlerden beri bilinen ve uygulanan bir yöntemdir. Klasik kaynaklarda sahabe dönemine kadar uzanan örnekler mevcuttur. Rivayete göre, halife Mervan b. el-Hakem (ö. 65/684) döneminde başkasında (bu genelde hazinedir) gıda maddesi alacağı olanlar, bunları evrak haline dönüştürerek piyasada dolaşıma sürer, halife de buna izin verir. Bunun üzerine bir rivayete göre Ebû Hureyre (ö. 57/676), başka bir rivayete göre Zeyd b. Sâbit (ö. 45/665) halifeyi uyararak bunun bir faiz işlemi olduğunu belirtir; bu uyarı üzerine halife söz konusu uygulamayı yasaklar. Her iki sahabînin itirazı da Hz. Peygamber'den nakledilen gıda maddelerinin kabzedilmeden satışının yasaklandığına dair rivayete dayandırılır[53]. Muvatta'da geçen bir rivayette ise bir tacir, tâbiinden Saîd b. el-Müseyyeb'e (ö. 94/712) Câr bölgesinin gıda ürünlerini temsil eden evrakları (sıkâk/sukûk) satın aldığından söz eder, o da bu işte bir sakınca görmez[54]. Her iki örnekte de gıda maddelerinden oluşan zimmetteki varlığın evraka dönüştürülerek bir anlamda menkul kıymetleştirildiği (sukuk haline getirildiği) ve bu işleme herhangi bir itirazda bulunulmadığı anlaşılır. Ashabın itirazı, alacağın evrak haline dönüştürülmesine değil, o evrakın temsil ettiği malların kabzedilmeden satılmasınadır.

Tarihte satıma konu olmuş alacak hakkını temsil eden bir diğer belge de ***Câmekiyye***'dir. Câmekiyye devlet hazinesi veya bir vakıftan alacaklı kişi lehine çıkarılan ve o kişinin alacağını gösteren belgeye denir[55]. İbn Âbidin (ö. 1252/1836) bu tür bir belgenin satımının caiz olmadığını belirtir. Nedenini ise belirli bir meblağdan oluşan vadeli parasal alacağın, daha düşük bir meblağdan oluşan peşin para karşılığında satılması olarak açıklar[56]. Anlaşıldığı üzere klasik dönemde Sukûk gıda maddeleri, Câmekiyye ise parasal alacağı temsil etmek üzere çıkarılan evraklar için kullanılmıştır. Dolaysıyla günümüzdeki sukukla ilişkilendirilebilecek alacağın belge üzerinden satımının ilk dönemden beri fukahanın gündemindeki konulardan biri olduğu anlaşılmaktadır. Dolayısıyla günümüzdeki sukuk uygulamasının fıkhî durumu incelenirken bu verilerin göz önünde tutulması önem arz etmektedir.

Modern anlamdaki sukukun batıdaki alacağa dayalı menkul kıymetleştirme uygulamasından etkilenilerek geliştirilmiş bir finansal ürün olduğu kuvvetle muhtemeldir. Batıda menkul kıymetleştirme (securitization) özellikle ipotekle satılmış konutlar, finansal kiralama, faktoring ve kredi kartı işlemlerinden doğan alacaklar gibi getirisi sabit (standart) ve düzenli senetler esas alınarak borç satımı temelli olarak geliştirilmiştir[57]. Menkul kıymetleştirme borç satımına dayanırken sukuk –teoride- icare, murâbaha, mudâraba, müşâreke, selem ve istısnâ gibi bir proje veya menfaatten oluşan varlıkların sabit yahut değişken nitelikli gelirlerine dayandırılır[58]. Sonuç olarak sukuk, daha önce birbirinden bağımsız olarak üretilmiş modern İslamî sertifikaların hemen tümünü içinde barındıran karma nitelikli bir üründür.

Konuyla ilgili olarak yakın dönemde ilk kez Ürdün'de 1977 yılında mukârada (mudâraba) senetleri piyasaya sürülmüştür. 1981'de Pakistan, 1983'te ise Malezya'da mudârabaya dayalı senetler yatırımcıya arz edilir. İslâm dünyasında modern anlamdaki ilk Sukuk 1997 yılında -batıdaki gibi borç satımı temelli- murâbaha alacaklarına dayalı olarak Malezya'da uygulandı.

---

[53] Malik b. Enes, *el-Muvatta'* (nşr. Muhammed Fuad Abdulbaki), Mısır: Dâru İhyâi't-Türâsi'l-Arabî, t.y., "Buyu'", 19; Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, İstanbul 1982, II, 329.

[54] Malik, "Büyû'", 23.

[55] Farsça asıllı bir kelimedir. "Elbise" anlamındaki "Câme: جامه" kelimesinden türetilmiştir. Önceleri emanet bırakılan elbiseleri koruyanlara verilen ücret için kullanılmış daha sonra bütün ücret ve maaşlara şâmil kılınmıştır. Çoğulu " جامكيات : Câmikiyyât"tır. Bk., Mirza Ali Ekber Han Dihhuda, *Lugatnâme* (zir-i nazar Muhammed Muin, Seyyid Cafer Şehidi), Tahran 1326h., XVI, 7; Hey'et, *el-Müncid*, Beyrut 2000, "c-m-k" md., s. 219; Akgündüz, Ahmet, "Câmekiyye", *DİA*, VII, 45-46.

[56] İbn Âbidîn, *Hâşiyetü Reddi'l-muhtâr alâ'd-Dürri'l-muhtâr şerh-i Tenvîri'l-ebsâr,* İstanbul 1984, IV, 518.

[57] Erdönmez, Pelin Ataman, "Aktif Menkul Kıymetleştirmesi", *Bankacılar Dergisi*, Sayı: 57, Yıl: 2006, s. 75.

[58] el-Belvârî, Şaban Muhammed İslâm, *Borsatü'l-evrâkı'l-mâliyye min manzûrin İslâmiyyin: Dirâse tahhlîliyye nakdiyye*, Dımaşk 2002, s. 158-160.

Bahreyn hükümeti 2001 yılında hava limanı inşaatının finansmanı için icâre temelli sukuku piyasaya sürerek, sukuk'un bu türünde İslâm dünyasına öncülük etti. Günümüzde Malezya ve Körfez ülkeleri başta olmak üzere hemen tüm Ortadoğu ve İslam ülkeleri ile bazı batılı ülkelerde faizsiz temele dayandığı ileri sürülen çok sayıda sukuk uygulaması mevcuttur.[59]

Türkiye'de KS ile ilişkilendirilebilecek ilk yasal düzenleme 1992'de yapılmış[60], daha sonra buna eklenen bir madde ile alacak ve duran varlıklar üzerinden menkul kıymet (sukuk) ihracının yolu açılmıştır[61]. "Kira Sertifikası" isminin geçtiği ilk yasal düzenleme ise 2010 yılında yapılmış ve SPK tarafından yayımlanan tebliğle varlığa dayalı KS'ların ihracına izin verilmiştir[62]. Konuyla ilgili en son düzenleme ise 2013'te yayımlanan "Kira Sertifikaları Tebliği (III, 61.1)"dir[63].

Türkiye'de ilk sukuk Kuveyttürk Katılım Bankası tarafından piyasaya sürülmüştür. Yabancı yatırımcılara yönelik çıkarılan sertifikaların ilki 2010 yılında 100 milyon USD, ikincisi ise 2011'de 350 milyon USD değerinde olmuştur[64]. Devlet tarafından ilk KS 2012 Eylül ayı içinde (5-17 Eylül) Türk Hazinesi aracılığıyla ihraç edilmiştir. Hazinenin 5,5 yıl vadeli (26 Mart 2018 itfa tarihli) KS'larına beklenenin yaklaşık 5 katı talep olmuş ve toplam 1,5 milyar USD değerinde ihraç gerçekleşmiştir[65]. Hazinenin ikinci KS ihracı 1 Ekim 2012 tarihinde TL cinsinden olmuş ve toplam 1.624.482.560 TL değerinde KS piyasaya sürülmüştür. Bunu takiben diğer katılım bankaları ve hatta bazı faizli bankalar (Aktif Bank gibi) bu ürünün ihraç sürecine katıldılar.

3. Sukuk İşleminin Temel Unsurları/ İşlemde Yer Alan Taraflar

Bir sukuk ihracının gerçekleştirilebilmesi için asgari üç tarafın mevcut olması gerekir: Bunlar, sukuka dayanak teşkil eden mal, menfaat yahut projeyi finanse etmek isteyen ve fakat sermaye açığı olan (1) Kaynak Kuruluş (KK), bu kuruluşun finanse ettiği işlemlerden doğan gelirleri satın alma veya devirle teslim alıp onlar üzerinden sukuk ihraç eden (2) Özel Amaçlı Kuruluş (Varlık Kiralama Şirketi: VKŞ) ve bunlara yatırım yapan (3) Sermaye sahiplerinden oluşur. Sistemde aslî unsurlara ek olarak uzmanlık, emanetçilik ve hizmet görevi ifa eden başka talî nitelikli kuruluşlar da vardır. Türkiye'de konuya ilişkin en son tebliğe göre KS ihracında yer alacak taraflar (1) Fon kullanıcıları, (2) Varlık kiralama şirketi (VKŞ) ve (3) Yatırımcılar şeklinde adlandırılıp sıralanır. Fon kullanıcılar ile sertifikanın türüne göre değişen kaynak kuruluşlar, şirketler, yükleniciler vb. piyasadan *fon talebinde bulunan taraflar*; Varlık kiralama şirketi (VKŞ) ile münhasıran kira sertifikası ihraç etmek üzere anonim şirket şeklinde kurulan *tüzel kişilikler*; yatırımcılarla ise gelir beklentisi ile piyasaya arz edilen KS'lara yatırım yapan *tasarrufçular* kastedilir.

Tebliğe göre KS ihracında bulunabilmek için ilk şart (batıdaki Özel Amaçlı Kuruluş, SPW'nin muadili) bir VKŞ'nin kurulmasıdır[66]. Her isteyen VKŞ kuramaz. Nev-i şahsına münhasır bir şirket olan VKŞ ancak bankalar, aracı kurumlar, ipotek finansmanı kuruluşları, gayrimenkul yatırım ortaklıkları, bazı şartlara haiz halka açık ortaklıklar, derecelendirme kuruluşları ve

---

[59] International Organization of Securities Commissions, *Islamic Capital Markets Fact Finding Report*, Geneva 2004, s. 27-28; Alvi, Ijlal, *Towards Global Standart for Islamic Sukuk Issuence and Trading*, International Islamic Finance Market (IIFM) Yay., Manama 2005, s. 8; Rafe Haneef, *Present Trends & Future Prospects of Sukuk*, IIFM, Manama 2006, s. 2.

[60] RG., Tarih: 13 Mayıs, 1992, Sayı: 21227.

[61] Kavak, Dilek, *Kredi Riski ve Türev Araçlar Kullanılarak Aktarımı*, SPK Yay., Ankara 2003, s. 12-14.

[62] RG., Tarih: 1 Nisan 2010, Sayı: 27539.

[63] RG., Tarih: 7 Haziran 2013, Sayı: 28670

[64] Bk. http://www.kuveytturk.com.tr/pages/haberler9.aspx.

[65] Hazinenin sukuk ihracı hakkında bk. http://www.hazine.gov.tr/irj/portal /anonymous (erişim tarihi 18 Eylül 2012).

[66] *Agt*., md. 12/1.

sermayelerinin %51 veya daha fazlası doğrudan Hazine Müsteşarlığı'na ait olan ortaklıklar gibi kendilerine özel izin verilmiş işletmeler tarafından kurulabilir. VKŞ aracılığıyla KS ihracında bulunmak isteyen fon kullanıcısı yahut kaynak kuruluş, ihraç edilecek sertifikaların toplam değerinden %10 daha fazla değerli bir varlık veya hakkı teminat göstermek zorundadır. Bu varlık fon kullanıcısı veya başka kaynaktan sağlanabilir. VKŞ teminat olarak kendisine devredilen varlığa dayalı olarak KS ihraç ederek kaynak kuruluşa fon sağlar.

Kendisinden beklenen fonksiyonu tam olarak yerine getirebilmesi ve yatırımcının sermaye ve getiri akışını güvenli şekilde idare edebilmesi için VKŞ, esas sözleşmesinde belirtilen faaliyetler dışında herhangi bir ticari faaliyetle uğraşamayacağı gibi sahip olduğu varlık ve haklar üzerinde esas sözleşmesinde izin verilenler hariç olmak üzere, üçüncü kişiler lehine hiçbir aynî hak tesis edemeyeceği ve bu varlık ile haklar üzerinde KS sahiplerinin menfaatlerine aykırı bir şekilde tasarrufta bulunamayacağı kuralı getirilmiştir. VKŞ, yatırımcının menfaatinin riske edilmemesi için her ne ad altında olursa olsun kredi kullanamaz, borçlanamaz, sahip olduğu varlık ve hakları esas sözleşmesinde belirtilen faaliyetlerin yürütülmesi dışında kullanamaz; VKŞ aslında normal bir ticari şirket değil yed'i emin görevi ifa eden emanetçi kurumdur. Konunun fıkhî durumunun netleştirilmesinde bu nokta önem arz etmektedir. Zira sukuka esas teşkil eden varlık VKŞ'nin elinde normal bir mülk gibi değil rehin olarak kalmaktadır. Şöyle ki, sukuk ihracı için VKŞ'nin portföyüne konulan varlık ve haklar üzerinde VKŞ ticari amaçlı hiçbir tasarrufta bulunamaz. VKŞ yönetim veya denetiminin kamu kurumlarına devredilmesi hâlinde dahi varlıklarda temsil ettikleri KS'nın teminatı amacı dışında tasarrufta bulunulamaz, rehnedilemez, teminat gösterilemez, kamu alacaklarının tahsili amacı da dâhil olmak üzere haczedilemez, iflas masasına dâhil edilemez, ayrıca bunlar hakkında ihtiyati tedbir kararı verilemez. VKŞ'nin aslî görevi varlıkları teminat olarak tutmak ve sertifikalara dayanak oluşturan varlık ve haklardan gelen tahsilatı yaparak elde ettiği gelirleri KS sahiplerine payları oranında ödemektir[67]. Kaynak kuruluşun acze düşmesi durumunda teminat varlıklar satılıp sukuk yatırımcılarının sermaye ve getirisi ödenir.

VKŞ'ni kuran taraf ile fon talep eden taraf –zorunlu olmasa da- genelde aynı kurum olduğundan, yatırımcılar dâhil sistemde yer alan tüm tarafların arasındaki menfaat çatışmasının önlenmesi ve yatırımcıların haklarının korunması amacıyla VKŞ'nin yönetim kuruluna ilişkin bir takım özel şartlar getirilmiştir. Buna göre, VKŞ yönetim kurulu biri bağımsız üye olmak şartıyla en az üç kişiden oluşmak durumundadır. Şayet fon kullanıcısı ile VKŞ kurucusu aynı kişi ise varlık ve hakların satılması veya KS sahipleri lehine rehnedilen varlık ve hakların paraya çevrilmesi dâhil ihraca dayanak oluşturan önemli işlemlerin gerçekleştirilmesi işlemlerinde bağımsız yönetim kurulu üyesi veya üyelerinin alınacak kararda olumlu oy vermeleri şarttır[68].

4. Dayanak Varlık Bakımından Sukuk Türleri

Sukuk ihraç (taskik) işlemi literatürde alacak(deyn)[69], mal yahut menfaat satımı temelli olarak ele alınır. Ülkemizde konuya ilişkin son Tebliğde sukuk çeşitleri ayrıntıya inilerek düzenlenmiştir. Önce literatürdeki daha sonra Türk mevzuatındaki sukuk türlerine kısaca temas edeceğiz.

---

[67] *Agt*., md. 13/6.

[68] *Agt*., md. 13/4.

[69] Borç, birine karşı yerine getirilmesi gereken bir yükümlülük manasında çok kapsamlı bir sözcüktür. Hakiki anlamıyla kullanıldığında, ödenmekle yükümlü olunan para ya da başka bir şey kastedilir. Yükümlülük borçlunun zimmetiyle ilgili ise *deyn*, muayyen bir mal varlığı ile ilgili ise *ayn* adını alır. Dar anlamıyla deyn, akit veya itlaf sebebiyle zimmette sabit olan mala denir. (bk., Aybakan, Bilal, *İslam Hukukunda Borçların İfası,* İstanbul 1998, s. 17, 26-27). Menkul kıymetleştirmeye konu olan deyn, akit sebebiyle zimmette sabit olandır.

a. Alacak Satımına Dayalı Sukuk: Bu sukuk türü faizli borç iskontosuna dayandığından çağdaş fukahanın geneli tarafından onaylanmayan ve bu sebeple sukukla ilgili metinlerde genelde üzerinde durulmayan türdür. Oysa günümüzdeki sukuk uygulamalarının büyük çoğunluğu fiiliyatta bu yönteme çok yakındır. Bu batıdaki menkul kıymetleştirmenin tıpkı aynısıdır. Batı uygulamasında ipotekli konut, araç satımı ve faktoring işlemleri ile kredi kartı kullanımlarından doğan borçlar, bankaların bunlardan yararlanan kişilerin zimmetlerindeki alacaklarını oluşturur. Bu alacaklar kaynak kuruluş tarafından satım yahut devir yoluyla özel amaçlı kuruluşa aktarılır. Özel amaçlı kuruluş bunları menkul kıymete dönüştürüp yatırımcılara satar. Bu süreçte duruma göre, bir yahut iki borç satımı işlemi gerçekleşir. Kaynak kuruluşun alacaklarını devir yoluyla özel amaçlı kuruluşa aktarıp bu kuruluşça yatırımcılara satılması işleminde tek bir borç satımı gerçekleşir. Çünkü özel amaçlı kuruluş bu uygulamada kaynak kuruluş adına hareket eden vekil konumundadır. Alacakların önce özel amaçlı kuruluşa satılması, daha sonra bu kuruluş tarafından yatırımcılara pazarlanması sürecinde ise iki ayrı borç satımı işlemi söz konusu olur ki batı'da yaygın olan faizli menkul kıymetleştirme bu şekildedir. Bazı Güney Doğu Asya ülkelerinde murabaha alacaklarına dayalı olarak çıkarılan sukuklar bu yönteme dayanır. Ayrıca bu ülkeler ve bazı körfez ülkelerinde %49 veya daha azı murabaha alacaklarına dayalı olarak ihraç edilen hibrid sukuklardaki yöntem de kısmen bu kapsama girer.

b. Menfaat Satımına Dayalı Sukuk: Teoride kaynak kuruluş veya adına hareket ettiği herhangi bir kurum arazi, konut, uçak, gemi ve otomobil gibi kiralanmaya müsait uzun ömürlü malları ya satın alarak ayn ve menfaatine ya da kiralayarak yalnızca menfaatine mâlik olur. Daha sonra bu mallar üzerindeki menfaat hakkını menkul kıymet haline dönüştürüp yatırımcıya satar. Menfaat hakkının bir başkasına kiralanması temeli üzerinden gerçekleştirilen bu işleme literatürde menfaat satımına dayalı sukuk (*İcare sukuk*) adı verilir.

c. Mal Satımına Dayalı Sukuk: Fıkhın temel akitlerinden mudâraba, müşâreke, selem, istısnâ' ve murâbaha gibi sözleşmelerden yararlanılarak çıkarılması teklif edilen sukuk bu kapsama girer. Bu yaklaşımda kaynak kuruluş, mevcut veya proje halindeki herhangi bir varlığın finansmanını gerçekleştirmek için bu akitlere dayalı olarak sukuk ihraç eder ve gelen fonlarla projeyi finanse eder. Bu tür mal veya proje esas alınarak gerçekleştirilen işleme literatürde mal satımına dayalı sukuk ihracı denir.

Türkiye'deki KS tebliğine göre Kira Sertifikaları (1) Sahipliğe, (2) Yönetim sözleşmesine, (3) Alım-satıma, (4) Ortaklığa, (5) Eser sözleşmesine veya (6) bunların birkaçından oluşan karma sözleşmelere dayalı sertifikalar (Hibrid sukuk) şeklinde isimlendirilip tasnif edilir.

Sahipliğe dayalı KS literatürdeki *İcare sukuka* karşılık gelecek şekilde düzenlenmiştir. Bu yöntemde fon taliplisi kaynak kuruluş, başlangıçta ya kendisi bir VKŞ kurar yahut başka bir VKŞ ile KS ihracı gerçekleştirmek için anlaşır. Kaynak kuruluş kendi mülkiyetindeki bir varlık veya hakkı sertifika ihraç etmesi için VKŞ'ye satar; mülkiyetini devreder. VKŞ kaynak kuruluştan satın alma yöntemiyle devraldığı varlığa dayalı olarak KS ihraç eder. İhraç sonrasında tasarrufçuların sertifikalara yatırdığı toplam meblağı varlığın finansman bedeli olarak kaynak kuruluşa aktarır; böylece kaynak kuruluş piyasadan nakit sermaye sağlamış olur. İkinci aşamada VKŞ kaynak kuruluştan devraldığı varlığı kaynak kuruluşun bizzat kendisi veya üçüncü kişilere belli bir ücret karşılığı kiraya verir. Uygulamada varlığın genelde onun ilk sahibi ve kullanıcısı olan kaynak kuruluşa kiraya verildiği görülmektedir. VKŞ, vade boyunca kira gelirlerini proje yöneticisi sıfatıyla takip ve tahsil edip sözleşmede belirlenen aralıklarla sertifika sahiplerine payları oranında getiri olarak dağıtır. Tebliğe göre, KS'a dayanak alınan varlığın gayrimenkul olması ve kaynak kuruluşun talep etmesi durumunda, kaynak kuruluş tarafından geri alım hakkının (bey'u'l-vefâ) tapu kütüğüne şerh edilmesi zorunludur[70].

[70] *Agt.*, md. 5.

Dolaysıyla İcare sertifikası klasik fıkıhtaki bey'u'l-istiğlâl'in modern finansal araç halinde yeniden piyasaya sürülmesinden ibarettir ki bu fıkhî bakımdan ciddi tahlili gerektirir.

Yönetim sözleşmesine dayalı KS literatürdeki *Vekâlete dayalı sukuk*'a karşılık gelir. Buna göre, teoride kaynak kuruluş varlığın mülkiyeti kendi üzerinde kalmak kaydıyla yalnızca kullanım hakkını (menfaatini) sukuk ihracında bulunmak üzere VKŞ'ye devreder. VKŞ bu hakka dayalı olarak KS ihraç eder, böylece kaynak kuruluşun vekili sıfatıyla varlığın menfaatini sertifika ihracı yoluyla değerlendirmiş olur. İhraçtan gelen meblağı menfaatin belli süreliğine toplu halde devir bedeli olarak kaynak kuruluşa aktarır. VKŞ bu varlığın kullanım hakkını kaynak kuruluş veya başkasına belli ücret karşılığı kiralar. Dünya uygulama örnekleri varlığın genelde asıl sahibi olan kaynak kurulaşa kiralandığını göstermektedir. Bunda bir anlamda î'ne yollu icare söz konusudur. Sonuçta VKŞ, malı onun ilk ve asıl sahibine kiralamak suretiyle elde ettiği gelirleri sertifika sahiplerine getiri olarak payları oranında dağıtır. Vade dolunca menfaati (sertifikaları) geri alıp anaparayı iade (sertifikaları itfa) eder[71].

Alım-satıma dayalı KS ile literatürdeki Commodity Murabaha (Teverruk) işlemine dayalı ihraç edilen sertifikalar kastedilir. Bu yöntemde borsa aracı kılarak yatırımcıdan fon toplamak isteyen kaynak kuruluş önce bir VKŞ kurar. VKŞ murabaha (teverruk) sertifikaları ihraç eder. Sertifikalara yatırılan para ile VKŞ borsadan peşin olarak metal(i temsil ettiği ileri sürülen türev nitelikli kontrattan ibaret olan) evrakı alıp belli kâr payı ilavesiyle vadeli olarak kaynak kuruluşa satar; kaynak kuruluşu ana para ve sabit vade farkı ile borçlandırır. Daha sonra bu metal VKŞ yahut Kaynak kuruluş tarafından borsada tekrar peşin satılarak kaynak kuruluşa belli vade farklı sermaye sağlanmış olur. VKŞ vadeli olarak sattığı metalin bedelini taksitler halinde kaynak kuruluştan tahsil edip sertifika sahiplerine anapara ve getiri olarak paylaştırır. Herhangi bir ihmal ve suiistimale mahal bırakmamak için, VKŞ sattığı sertifikalardan gelen fonların hesabına aktarıldığı günü izleyen iş günü ilgili varlık veya hakları (emtiayı temsil eden evrakı) spot piyasadan alarak maliyetinin üzerinde bir bedelden (kaynak kuruluşa) vadeli olarak satmakla mükellef kılınmıştır. Bu madde kapsamında yapılacak ihraçlara konu varlık veya hakların BİST AŞ veya diğer likit piyasalarda alınıp satılması zorunluluğu getirilmiştir.

Ortaklığa dayalı KS literatürdeki mudaraba ve müşarekeye dayalı sukuka karşılık gelir. Bir projenin finansmanını gerçekleştirebilmek için yatırımcıdan sermaye toplanmak istendiğinde, kaynak kuruluş yahut fon kullanıcı tarafından bir VKŞ kurulur. VKŞ toplanacak sermaye ile ortak girişimin finansman ihtiyacını karşılamak üzere sertifika ihraç eder. Sertifikalardan gelen fonlarla mudaraba veya müşareke ilkeleri doğrultusunda proje finanse edilir. Mudarabe türünde ortaklığın finansmanı tümüyle VKŞ tarafından (yatırımcının sermayesi ile) gerçekleştirilir, yönetim ise girişimci yahut onun atayacağı başkası tarafından yürütülür. Girişimcinin kötü niyeti veya hukuka aykırı eylemleri sonucu oluşabilecek muhtemel zararlar hariç olmak üzere, ortak girişimin zararla sonuçlanması halinde, VKŞ mudaraba prensipleri gereği bu zarara koyduğu sermaye ile sınırlı olarak katlanır. Müşarekeye dayalı sertifika ihracı yönteminde ise girişimin nakdi sermayesi hem VKŞ hem de girişimin diğer ortaklarınca karşılanır. Ortak girişimin yönetimi, ortaklardan herhangi birisi veya ortaklarca atanan üçüncü bir kişi tarafından gerçekleştirilebilir. Ortak girişimle gerçekleştirilecek projeden elde edilecek kârın VKŞ ve diğer ortaklar arasındaki paylaşım oranı ortaklık sözleşmesinde belirtilir. Ancak, girişimcinin kötü niyeti veya hukuka aykırı eylemleri dolayısıyla oluşabilecek muhtemel zararlar hariç olmak üzere ortak girişimin zararla sonuçlanması halinde, ortaklar bu zarara sermaye payları oranında ve koydukları sermaye ile sınırlı olarak katlanırlar[72].

Eser sözleşmesine dayalı KS ise literatürdeki *İstısna sukuku*'na karşılık gelir. Hastane, fabrika, konut, oto yol, köprü, gemi, uçak vb. projeleri finanse etmek isteyen proje yüklenicileri bu

[71] *Agt*., md. 6.
[72] *Agt*., md. 8.

amaçla kira sertifikası ihraç etmek istediklerinde önce VKŞ kurarlar. VKŞ sözü geçen eserlerin finansmanında kullanılmak üzere sertifika ihraç eder ve böylece yatırımcıdan sermaye toplar. İlgili projenin gerçekleştirilmesi için akdedilen eser sözleşmesine VKŞ kendi adına ve kira sertifikası sahipleri hesabına iş sahibi sıfatıyla taraf olur. Eser sözleşmesine dayalı kira sertifikası ihracı kapsamında eser sözleşmesinin yanı sıra hizmet, kat veya arsa karşılığı inşaat ya da ortaklık gibi amaca uygun başka sözleşmeler de düzenlenebilir. VKŞ proje bitiminde meydana gelen eseri kiralamak yahut doğrudan satış yapmak suretiyle nakde çevirir. Tebliğe göre kira sertifikasının vade bitimi tarihi itibarıyla satış bedelinin tamamının VKŞ tarafından tahsil edilmesi ve kira sertifikası sahiplerine ödenmesi zorunludur[73].

5. İslam İktisat Esasları (Fıkhî) Açıdan Değerlendirme

Menkul kıymetleştirmenin (dolaysıyla sukukun) duran varlıkların likit hale dönüştürülmesi, yatırım araçlarının çeşitlendirilmesi, kredi riskinin farklı birimler arasında dağıtılması ve finansman maliyetlerinin düşürülmesi gibi çok sayıda yararının olduğu ileri sürülür[74]. Bütün bu sayılanların nihaî anlamda atıl sermayenin piyasaya akmasına, yatırımların canlanmasına ve dolayısıyla toplumsal refahın artmasına katkısının olacağı bir gerçektir. Fıkıh kaynaklarında yukarıdaki hususlarla ilgili ilkesel anlamda olumsuz bir yaklaşıma rastlanmaz. Aksine, Kur'an-ı Kerim ve Sünnet'te kurallarına uygun olarak yürütülen ticaret teşvik edilir[75]. Dolaysıyla ilkesel olarak sukukun, literatürdeki teorik şekliyle de olsa, fıkha uygun olduğu söylenebilir. Ancak teorideki sukuk ile uygulamadaki sukuk arasında çok büyük fark vardır. Sukuk ile teoride sermaye ve getiri garantisi olmaksızın mevcut veya proje halindeki mal veya hizmet üzerinde şayi nitelikli risk ve menfaat paylaşımını temsil eden standart evraklar kastedilir. Oysa uygulamadaki sukukun bu açıdan ciddi tahlile tabi tutulması gerekir. Sukuk uygulamasının fıkhî hükmü hakkında sağlıklı bir kanaate ancak bu şekilde ulaşılabilir.

Literatürdeki ve KS ile ilgili tebliğdeki mudaraba, müşareke, selem ve istisna esaslı sukuk türlerinin realitede henüz bir karşılığı yoktur. Çünkü Türkiye'de de diğer ülkelerde de bu tür sukuklar uygulanmamaktadır; uygulanıyor olsa dahi mevcut türler içerisinde kayda değer bir yekün teşkil etmemektedir. Bahsedilen bu sukuk türlerinin teoride anlatıldığı şekliyle uygulanmaları halinde fıkhî bir mahzur taşımadıkları, aksine fıkha dayalı orijinal nitelikli birer finansal ürün oldukları söylenebilir. Biz bu metinde teoride anlatılanlar değil de pratikteki sukuk türleri üzerinde duracağız. Günümüzde (1) alacak satımı ve (2) menfaat satımı temelli olmak üzere başlıca iki tür sukuk uygulaması vardır. Biz değerlendirmelerimizde bu uygulamalar üzerinde duracağız.

a. Alacak Satımına Dayalı Sukuk Uygulaması ve Fıkhî Durumu

Malezya örneğinde de görüldüğü zere[76], bu uygulamada, kaynak kuruluşun (İslamî bankanın) müşterilerinin zimmetinde murabahadan kaynaklanan senetlere kaydedilmiş vadeli alacakları vardır. Kuruluş, murâbaha yöntemiyle sattığı mallardan doğan alacaklarını bir pakette toplayıp tek bir varlık(senet) haline getirerek onlar üzerinden murâbaha sertifikası adıyla sukuk çıkarıp yatırımcılara arz eder. Böylece müşterilerinin zimmetindeki murâbaha akdinden doğan vadeli parasal alacaklarını daha az bir bedelden peşin olarak yatırımcılara satmış olur. Bu işlemde para cinsinden bir alacağın borçlu dışındaki birine yine para cinsinden peşin bir bedel karşılığında satımı söz konusudur. Böyle bir akit fıkhen caiz görülmez. Çünkü faiz yasağının açık ihlâli söz konusudur. Zira satıldığı ileri sürülen şey para veya onun yerine geçen kıymetli evraktır. Fıkıhta para ve para yerine geçen evrakların satımında, cins birliği olması durumunda denklik ve

[73] *Agt*., md. 9.
[74] Ceylan, Ali-Korkmaz, Turhan, *Sermaye Piyasası ve Menkul Değerler Analizi*, Bursa 2000, s. 337-338.
[75] İlgili ayet ve hadisler için bk., Bakara, 2/ 275; en-Nûr, 24/ 37; Cum'a, 62/ 10; Müslim, "Müsâkât", 19; Ebû Dâvud, "Büyû'", 4; Tirmizî, "Büyû'", 2, 4, 75.
[76] Ali el-Karî, "Beyu'd-deyn", *MMFİ,* Yıl. 1998, Sayı: 11, I, 250-253.

peşinlik, cins farklılığı olması durumunda ise peşinlik şartı aranır. Hz. Peygamber'den nakledilen riba ile ilgili bir hadis buna delil gösterilir.[77]

Bu sukuk türüne cevaz veren Malezya merkezli İslâm hukukçuları şu gerekçelere dayanırlar: "Fıkıhta borçlu dışındaki birine, para karşılığında satılması caiz görülmeyen alacak, sadece karzdan doğan parasal alacaktır. Murâbaha sertifikası uygulamasında ise, mal satımından doğan parasal alacağın satımı söz konusudur. Murâbaha usûlü mal satımından doğan alacağı gösterir senet, herhangi bir parayı değil, satıma konu malın yerine geçen parayı (bir anlamda malı) temsil eder. Dolayısıyla bu işlem fıkıhta caiz görülmeyen borç satımı kapsamına girmez"[78].

Bu şekildeki bir gerekçenin fıkhî bir dayanağının olmadığı kanaatindeyiz. Zira fıkıhta "karzdan doğan borcun satımında faiz cereyan eder, mal satımından doğan borcun satımında cereyan etmez" gibi borca kaynaklık eden akdin türüne yönelik bir ayırım yoktur. Hatta bu görüş aleyhine yorumlanabilecek rivayetler mevcuttur. Örneğin, Abdullah b. Ömer'den nakledilen bir rivayet şu şekildedir: "Bakî' pazarında deve satardım. Dînara karşılık satar yerine dirhem (veya varik), dirheme karşılık satar yerine dînar alırdım. Allah'ın Elçisine geldim, - Ey Allah'ın Elçisi, izninizle bir şey sormak istiyorum; 'Ben Bakî'de deve satıyorum; dînar karşılığında satıp yerine dirhem (veya varik), dirheme karşılık satıp yerine dînar alıyorum. Ona karşılık onu alıyor, buna karşılık bunu veriyorum' dedim. Hz. Peygamber: - "Günün fiyatıyla almanda bir sakınca yoktur, yeter ki aranızda bir şey bırakarak ayrılmayın" buyurdu[79]. Bu rivayetten anlaşıldığı üzere, taraflar arasındaki borç ilişkisi hayvan alış verişine dayanmaktadır. Ödeme sırasında ise sarf akdi söz konusu olmaktadır. Hz. Peygamber mal satımından doğmuş borcun tahsili esnasında faize düşülmemesi noktasında uyarıda bulunmuştur. Eğer deve satımı sonucu doğmuş o borç malı temsil ettiği için faiz cereyan etmiyor olsaydı, Hz. Peygamber sarf hükümlerinin uygulanmasını emretmezdi. Nitekim çok sayıda çağdaş düşünür Malezya'daki bu uygulamayı sağlam fıkhî dayanaktan yoksun bulmuşlardır[80].

b. Menfaat Satımına Dayalı Sukuk Uygulaması ve Fıkhî Durumu

Gerek Batı gerekse Ortadoğu'da en fazla başvurulan sukuk yöntemlerinden biri menfaat satımına dayalı olandır. Türkiye'deki KS'ları da teoride bu esasa dayanır. Menfaat satımı temelli sukuk işleminde piyasaya arz edilen standart nitelikteki evraklara Sukûku'l-icâre(Kira sertifikası) adı verilir. Bu sertifikalar kira konusu malın ya bizzat mâliki ya da kiracısı tarafından piyasaya arz edilir. Tasarruf sahipleri bu sertifikalara yatırım yapmakla –teoride- kira konusu malın menfaati üzerinde ortaklık akdi kurmuş olurlar. Ortaklık konusu menfaatin kiralanmasından doğan gelirini satın aldıkları/üzerine yatırım yaptıkları sukukun değeri oranında paylaşırlar. Dilediklerinde bu sertifikaları ikincil piyasada satıp ortaklıktan çıkarlar.

Teoride Kira sertifikaları alacağı değil, menfaat üzerindeki mülkiyeti temsil ettiğinden, ister üzerindeki yazılı meblağ, ister ondan daha düşük veya yüksek bedel karşılığında satılsın bunda fıkhî bir sakınca görülmez[81]. Ortaklığın işletmesini ya kira sertifikalarını piyasaya süren kuruluş ya da onun adına başka biri yürütür. Uygulamada genelde sertifikaları piyasaya süren yahut onun adına hareket eden kaynak kuruluş işletmeci/yöneticidir. Kaynak kuruluşun malın asıl mâliki değil de kiracısı sıfatıyla, maldaki kullanım hakkını sertifika haline getirip piyasaya sürmesi olayında, kiralanmış bir malın kiracı tarafından başka birine ikinci kez alt kiraya

[77] Müslim, "Müsâkât", 81.
[78] Muhammed Takî el-Osmanî, "Beyu'd-deyn", *MMFİ,* Yıl. 1998, Sayı: 11, I, 80-81.
[79] Ebû Dâvûd, "Büyû", 14.
[80] M.Takî' el-Osmanî, "Beyu'd-deyn", s. 80-81; Ali el-Karî, "Beyu'd-deyn", s. 250-253.
[81] AAOIFI, *Meâ'yîr,* (Manama) 2003, s. 310, 314; Kutub Mustafa Sânû, "Sukûku'l-icâre", *M.M.F.İ.,* Yıl. 2004, Sayı: 15, I, 71,73.

verilmesi durumu söz konusu olur. Aynı durum kira sertifikalarının ikincil piyasasında da söz konusudur. Fıkıh kaynaklarında bu konu üzerinde durulmuş ve kira konusu malın kabzedilmiş ve mal sahibi ile kiracı arasında anlaşmazlığa düşülme ihtimalinin bulunmaması şartıyla bu tür işlemin caiz olacağı ileri sürülmüştür.[82]

İcare sertifika uygulaması teoride her ne kadar yukarıdaki şekilde anlatılırsa da realitede çok farklıdır. Gerçekteki durumunu Türk Hazinesinin 2010 yılında çıkardığı sukuk örneği üzerinden görelim. Zira dünyadaki mevcut icare sukuk uygulamalarının hemen tümü özde Hazine'ninki ile aynı karaktere sahiptir.

Hazine söz konusu sertifikaları SPK'nın 2010 yılı tebliğine göre ihraç etmiştir. Bu tebliğe göre KS ihracı için öncelikle (1) Varlık Kiralama Şirketi (VKŞ) kurulur (md. 4/1). (2) Kaynak Kuruluş (KK) mülkiyetinde bulunan varlığı Satım veya Kiralama yöntemlerinden biriyle VKŞ'ye devreder (md. 3/e, f). (3) VKŞ ile KK arasında yapılan sözleşme, varlığın VKŞ tarafından (alım/satım veya kiralama yöntemlerinden biriyle) KK'ya devralınması, varlığın tekrar KK'ya kiralanması, aynı varlığın kira süresi sonunda (başlangıçta belirlenen şartlarda md.5/2) KK'ya geri satılması sözleşmelerini/şartlarını içerir (md. 6/1). Dolaysıyla VKŞ (4) söz konusu varlığı, kendisi devraldıktan sonra onu devreden ilk (asıl) sahibine yani KK'ya kiralar (md. 4/1). (5) VKŞ hem kiralanan varlığın bedelini hem de kiralama işleminden elde edilecek gelirleri temsil eder nitelikteki sertifikaları düzenleyip yatırımcılara arz eder (md. 4/1). (6) VKŞ, kira (sertifikalarının) süresi dolunca, adı geçen varlığı, KK'ya, sürecin başlangıcında belirlenen şartlar doğrultusunda, zorunlu olarak geri satar (md. 3/ f; md. 4/1; md. 5/1-c ve md. 5/2). KK'nın sözleşmede belirlenen taahhütlerini yerine getir(e)memesi durumunda VKŞ varlığı satıp elde edilen bedeli sertifika sahiplerine payları oranında dağıtma yetkisine sahiptir (md. 5/5; md. 6/3).

Buna göre; Hazine öncelikle bir Varlık Kiralama Şirketi (VKŞ) kurmaktadır. Daha sonra kendisine ait herhangi bir bina yahut araziden oluşan gayrimenkulü, piyasadan toplamayı arzuladığı fon miktarındaki nakit bir bedel karşılığında (örneğin) dört yıllık bir vade ile kendisinin kurmuş olduğu sun'î nitelikli bir şirket olan VKŞ'ye satmaktadır. VKŞ gayrimenkulün mülkiyetini devraldıktan sonra, onu sertifikaların ihracı aşamasında para piyasalarında pazarlık usulüyle belirlenen ve sertifika sahiplerine ödenecek olan yıllık getiri oranına tekabül eden bir bedelle Hazineye tekrar kiralar. VKŞ söz konusu gayrimenkulü eşit paylardan oluşan sertifika haline dönüştürüp Hazinenin ödeyeceği kira getirisi karşılığında yatırımcılara satar. Yatırımcıların başlangıçta ödediği (yatırdığı) meblağ sertifikanın dayandığı varlığın mülkiyetinin karşılığı kabul edilir. Yatırımcıdan parayı toplayan VKŞ onu gayrimenkulün satın alınma bedeli olarak Hazineye aktarır. Böylece Hazine piyasadan arzu ettiği miktarda sıcak para (fon) toplamış olur. Bunun karşılığında Hazine VKŞ aracılığıyla sertifika satın alanlara üçer aylık, altışar aylık veya yıllık aralıklarla başlangıçta belirlenen miktarda kira öder. Sertifikaların süresi dolunca, başlangıçtaki anlaşmalar gereği, Hazine sertifikaları geri alıp başlangıçta yatırımcıdan topladığı parayı aynı miktarıyla iade eder (itfa eder); VKŞ de gayrimenkulün mülkiyetini Hazineye geri devreder.

Anlatılan aşamalar ihtiyarî olmayıp, başlangıçta düzenlenen paket sözleşme ve ilgili yönetmelik ve teamüller gereği işlemde yer alan tarafların uyması zorunlu bir süreçtir. Tek istisnası, Hazinenin yatırımcının parasını iade edememesidir ki bu durumda VKŞ söz konusu

[82] el-Kasanî, Alâüddîn Ebibekir b. Mes'ud, *Bedayiu's-sanayi fî tertîbi'ş-şerai',* Beyrut, 1986, IV, 182; İbn Kudâme, *el-Muğnî* (nşr. Abdullah b. Abdülmuhsin Türkî, Abdülfettah Muhammed el-Hulv), Kahire 1989, VIII, 54-56. Menfaat satımına dayalı menkul kıymetleştirme konusunda ayrıntı bilgi için bk., Nezih Kemâl Hammâd, "Sukûku'l-icâre", *MMFİ,* Yıl: 2004, Sayı: 15, I, 13-44; Kutub Mustafa Sânû, "Sukûku'l-icâre", *a.g.e.,* Yıl: 2004, Sayı: 15, I, 55-111; el-Karadâğî, Ali Muhyiddîn, "Sukûku'l-icâre: Hasâisuhâ ve davâbituhâ dirâse fıkhıyye iktisâdiyye", *a.g.e.,* Yıl: 2004, Sayı: 15, I, 177-252.

gayrimenkulü satıp yatırımcının anaparası ve başta belirlenen getirisini ödemekle mükellef kılınmıştır.

Benzer bir uygulama Bahreyn'de söz konusu olmuştur. Bahreyn hükümeti 4 Eylül 2001 tarihinde başlayıp 4 Eylül 2006'da sona erecek beş yıl vadeli 100 milyon ABD doları tutarında icâre sertifikası senetleri çıkarmıştır. Bu uygulamada devletin kiralanmaya uygun bir malı, önce sukuk haline getirilip yatırımcılara satılmış, daha sonra aynı mal leasing yöntemiyle devletin kendisi tarafından kiralanıp geri satın alınmıştır. Bu süreçte devlet tarafından yatırımcıya yıllık % 5,25 gelir va'd edilmiş, beş yılın sonunda kira konusu malın ilk bedeli (100 milyon ABD doları değerindeki anapara) üzerinden yatırımcıdan geri satın alınacağı garantisi verilmiştir. Bu uygulamanın caiz olduğu noktasında o dönemde üç İslâm hukukçusundan fetva alınmıştır.[83] Fakat fetvada imzası bulunanlardan ikisi[84] yanıltıldıkları, verdikleri fetva ile uygulamanın birbirleriyle örtüşmediği, uygulamanın gerçekte meşru akitler kılıfına büründürülmüş ana sermaye ve getiri garantili faiz sözleşmesi olduğu gerekçesiyle fetvalarından rücu etmişlerdir.[85] Zira uygulamada yatırımcı sözde satın aldığı malın hiçbir riskine katlanmadan sadece yatırdığı parayı yıllık %5,25 fazlasıyla tahsil etmektedir. Sonuç itibariyle devlet yıllık %5,25 oranındaki faiz karşılığında beş yıl vadeli kredi kullanmış olmaktadır. Bu kira akdi görüntüsüne büründürülmüş faizcilikten ibaret hileli bir işlemdir. Oysa Hz. Peygamber'den nakledilen ribe'l-fadl konusundaki hadisler bu tür hileli yollarla faizciliğin engellenmesini de amaçlar[86].

Hazinenin uygulamasında da benzer durum söz konusudur. İşlem akışından anlaşıldığı üzere KS ihracında gerçekte ne bir satış ne de kiralama işlemi söz konusudur. Çünkü satım ve (aynı bedelden) belli bir vade sonunda geri satın alma şartını içeren bir sözleşmeye satım sözleşmesi denemez. Fıkıhta satım akdinin en önemli unsurlarından biri mülkiyetin müşteriye ebedi şekilde intikalidir. Mülkiyet hakkı ise sahibine o malda meşru nitelikli tüm tasarruflarda bulunma hakkının mevcudiyeti ile anlam kazanır. Bahsedilen uygulamada VKŞ ve dolaylı olarak gayrimenkulün mülkiyetini elinde bulundurdukları varsayılan yatırımcılar varlığa baştan belirlenen bir süre içerisinde (zahiren/görünürde) malik olmakta ve fakat o varlığın üzerinde hiçbir tasarruf yetkisine sahip olamamaktalar. Tek yetkileri, kaynak kuruluşun borcunu iade etmemesi durumunda varlığın satılıp bedelin paylar oranında paylaşılmasını talepten ibarettir. Kira konusuna gelince, kaynak kuruluş zaten kendi tasarrufunda olan varlığın menfaatine gerçek bir kiracı gibi malik olmamakta, aksine ilgili kanunlar ve yapılan sözleşmelerin bağlayıcı şartları gereği, malın gerçek maliki gibi her türlü risk ona ait olmaktadır. Örneğin, sertifikalara dayanak gösterilen bina depremde yıkılsa, zararın tazmin sorumluluğu malın sahibi olduğu ileri sürülen sertifika sahiplerine eğil kiracı olduğu ileri sürülen kaynak kuruluşa aittir. Oysa fıkha uygun kiralamada, kira konusu malın (kiracının kasıt ve kusuru dışındaki) bütün riskleri kiracıya değil mal sahibinin yükümlülüğündedir; kira gelirini meşru kılan unsurların başında bu gelir. Ayrıca dünya örneklerinde de görüldüğü gibi, kaynak kuruluş her zaman iktisadî anlamda menfaatinden faydalandığı gayrimenkulü sertifikalara dayanak varlık olarak göstermemektedir. Örneğin, atıl halde duran herhangi bir arazi dayanak varlık olarak gösterilip sertifika ihraç edilmekte, araziden iktisadî anlamda hiçbir şekilde yararlanılmasa dahi (sözde kullanım bedeli olarak) kira adı altında sertifika sahiplerine getiri ödenmektedir. Bu durum işlemin artı değer yaratıcı bir iktisadî faaliyetten ibaret olmadığını göstermektedir.

İcare sukuku, gerçekte, klasik fıkıh kaynaklarında derin tartışmalara konu edilen beyu'l-vefânın türevi mahiyetindeki beyu'l-istiğlâlin günümüzün modern faizsiz finansal ürünü olarak

---

[83] Devletü'l-Bahreyn: Müessesetü'n-nakidyye, "Sukûku't-te'cîri'l-İslâmiyyeti'l-hükûmiyye", *MMFİ*, Yıl: 2004, Sayı: 15, II, 45-51.

[84] Bunlar Muhammed Taki Osmani ve Abdullah el-Meni'dir.

[85] Eş-Şeyh Abdullah b. Süleyman el-Meni', "es-Sukuku'l-İslamiye Tecavüzen ve Tashihen", Bahsun Kuddimet fi *Nedveti's-Sukuki'l-İslamiyye: Arz ve Takdim*, 25 Mayıs 2010, Cidde, s. 3.

[86] Ayrıntılı bilgi için bk., Bayındır, Abdülaziz, *Ticaret ve Faiz*, İstanbul 2007, s. 50-70.

piyasaya sürülmüş halinden ibarettir. Beyu'l-vefâ "*belli vade sonunda bedel iade edilince malın da iadesi şartını içeren akit*" şeklinde tanımlanır[87]. Bu işlem kreditörün maldan istifade etme şartını içermez; mal onun elinde sadece teminat (rehin) konumunda kalır. Beyu'l-istiğlâl ise "*belli vade sonunda bedel iade edilince malın iadesi ve bu süre zarfında malı elinde tutanın ondan istifade etmesi şartını içeren akit*" şeklinde tanımlanır. Taraflar arasındaki sözleşmenin ahde vefâyı içermesinden dolayı bu akde vefâ yoluyla satış anlamında "*bey' bi'l-vefâ*" veya "*bey'u'l-vefâ*[88], kreditörün maldan menfaatlenmesi sebebiyle de beyu'l-istiğlâl denmiştir. Mecelle'de her iki akit de *bey' bi'l-vefâ* adıyla ifade edilmiş ve şöyle tanımlanmıştır: "*Bey' bi'l-vefâ, bir kimse bir malı ahara, semeni reddettikte geri vermek üzere şu kadar kuruşa satmaktır ki, müşteri mebi ile intifa eylemesine nazaran bey-i caiz hükmünde ve tarafeynin bunu feshe muktedir oldukları cihetle bey-i fasid ve müşteri mebî ahara satamadığı cihetle rehin hükmündedir*"[89].

Bu kavramlara ilk dönem fıkıh kaynaklarında rastlanmaz. Hicri V., miladî X. yüzyıl sonrası eserlerde bu tür tartışmalara yer verilir[90]. Rivayete göre bu yöntem Buhara tüccarları tarafından icat edilmiş, fukahanın büyük çoğunluğu bunu hileli faiz sözleşmesi olarak görürken, dönemin bir kısım Hanefî fakihi cevazı noktasında fetva vermiştir. Başlangıçtan Mecelle'ye kadarki tartışmalar tarihi akışı içerisinde incelendiğinde, cevaz görüşünde olanların temel dayanak noktalarının zaruret, hacet ve maslahat olduğu görülür. Mecelle'nin hazırlanmasında önemli katkısı bulunan Ahmet Cevdet Paşa''nın beyu'l-istiğlali savunma amaçlı yazdığı makalesinde de aynı yaklaşım hâkimdir. Nitekim fetva verenlerin mensubu olduğu Hanefi mezhebindeki hakim görüş bu akdin gerçekte rehin olduğu şeklindedir. Ömer Nasuhi Bilmen (v. 1971) *"Ukudda itibar; makasıd ve meâniyedir, elfaz ve mebaniye değildir"* şeklindeki Mecelle maddesini açıklarken Hanefilerin yaklaşımını şu şekilde özetler: "*Binaenaleyh bey' bi'l-vefâda rehin hükmü cereyan eder. Çünkü bu bey', her ne kadar "Sattım aldım'" sözleri ile akd edilirse de bununla temlik kasd olunmaz, belki bir alacağı temin ve tevsik kasd olunur"*[91]. Rehinde mürtehinin merhundan faydalanması ilkesel olarak caiz değildir. Çünkü bu durumda sözleşme menfaat sağlayan karza dönüşür ki elde edilen kazanç faiz olur. Buna cevaz verenlerden bir kısmı mürtehinin rehinden istifadesini rahinin izniyle izaha çalışmışlardır. Oysa gerek klasik dönem gerekse günümüzdeki modern beyu'l-istiğlal uygulamasında akdin başlangıcında müretehinin rehinden istifadesi şart koşulmaktadır. Sukuk örneğinde olduğu gibi, mürtehinlerin (sukuk sahiplerinin) rehne konu varlıktan istifade şartlarının bulunmadığı bir sukukun ihracı mümkün değildir.

Günümüz İslam hukukçularının büyük çoğunluğunun kanaatine göre de beyu'l-istiğlal hukuku arkadan dolanarak faiz yasağını ihlal amaçlı bir işlemdir. Ali el-Hafîf (v. 1978) konuyla ilgili şöyle der: "*Bu, insanların faiz sayılmayan bir usulle menfaat teminine bir çare (hile) olarak muameleye koydukları bir akit türüdür. Bu iş onların umduklarından çok uzaktır. Çünkü hangi yolla gidilirse gidilsin haram haramdır. Âlimlerin çoğunluğuna göre bu satış akdi sahih değildir. Eğer akit yapıldıktan sonra mal teslim edilmişse burada tamamen rehin hükümleri uygulanır. Bunun neticesinde ise; müşteri mala malik olamaz, ondan faydalanması ve tasarrufta bulunması da helal olmaz. Bu akdin rehin olduğu yönündeki görüş ise, görüşlerin en isabetlisidir*"[92]. İslam Fıkıh Akademisinin konuya ilişkin kararında ise şöyle denir: "Bu akit

[87] Bu akdin tanımı konusunda ayrıntı için bk., Kaşıkçı, Osman, *Geri Alma Şartlı Satım (Bey' Bi'l-Vefâ)*, Konya, ts., s. 8-9.
[88] Ekmelüddin Muhammed b. Mahmud el-Babertî, *el-İnâye Şerhu'l- Hidâye*, Daru'l- Fikir, IX, 236-237.
[89] Ali Haydar, *Dürerü'l-Hükkam,* Matbaaa-i Tevsi-i Tıbaat, İstanbul, 1330, s. 222-223 (118. madde)
[90] Bey' bi'l-vefâ'nın fıkıh kaynaklarındaki işlenişinin tarihi seyri hakkında ayrıntı için bk., Yelek, Kamil, *İslam Hukukunda vadin Bağlayıcılığı ve İslam Finans Uygulamalarına Yansımaları* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İstanbul, 2014, s. 49-70.
[91] Ömer Nasuhi Bilmen, *Hukuku İslâmiyye ve Istılahatı Fıkhıyye Kamusu*, İstanbul, 1967, I, 256.
[92] Ali el- Hafif, *İslam Hukukuna Göre Hukuki İşlemler ve Hükümleri(çev. Rahmi Yaran),* Ankara, 2011, s. 509

gerçekte menfaat sağlayan bir borç işlemidir. Faize karşı bir hile olarak icra edildiğinden cumhur ulemaya göre bu işlem sahih değildir. Dolaysıyla bey‘ bi’l-vefâ sözleşmesi şer’an caiz değildir”[93].

Dolaysıyla günümüz icare sukuku uygulamasının fıkıhta ilişkilendirilebileceği akit olan beyu’l-istiğlal çoğunluk fukahaya göre fıkha aykırıdır. Caiz görenlerin geneli onu rehin hükmünde kabul ederken zaruret, hacet ve maslahat gerekçelerine dayanırlar. Nassın olduğu yerde, ona aykırı içerikli maslahattan söz edilemez. Zaruret ve hacet ise genelleştirilemez; miktarınca takdir olunur. Sukukun zaruret gerekçesiyle değil aksine borca dayalı faizli finansal enstrümanlara alternatif olarak geliştirilmiş orijinal nitelikli ürün olduğu ileri sürülmektedir. Sukuktaki muhataplar dönemin Buhara’sının muhtaçlara faizsiz borç vermeyen menfaatperest tüccarları değil, faizsiz yöntemle faaliyette bulunmak üzere kurulduklarını deklare etmiş bulunan faizsiz finans kurumlarıdır.

Dolaysıyla dünyada İcare sukuku Türkiye’de ise KS olarak adlandırılan bu sertifikalar, gerçekte fıkıhtaki *bey’u’l-vefâ* ve *bey’u’l-istiğlâl* diye adlandırılan fakat doğal yapısı/fıtratı itibariyle faizli borç işlemi olan uygulamaların günümüze aktarılmış yöntemlerinden ibarettir. Günümüzde konuya ilişkin olumlu fetva verenlerin klasik dönemdeki hileli akitlere ilişkin fetvalardan ilham aldıkları muhtemeldir. İktisaden ve fıtraten ticaret olarak adlandırılması mümkün olmayan bu tür işlemlerin, doğal yapıları/fıtratları göz ardı edilip, işlemin özüne bakılmaksızın sadece isim değişikliği yapılarak fıkhın meşru gördüğü bir adla (alım satım, icare, murabaha vb.) adlandırılıp caiz olduğunun ileri sürülmesi fıkhın ilkeleriyle bağdaşmaz.

Nitekim İslam Fıkıh Akademisi 13-18 Eylül 2012 tarihleri arasında Cezayir’de yaptığı toplantıda mülkiyetin bütün şartlarıyla, tam olarak sertifika sahiplerine aktarılmadığı ve satılan bedelin aynısı ile yahut başlangıçta belirlenen bir bedel ile geri satın alma şartını/vadini içeren sukuk uygulamalarının haram olduğu noktasında karar yayımlamıştır[94]. İslâmî Finans Kuruluşları İçin Muhasebe ve Denetleme Kurumu (AAOIFI) 2003 yılında almış olduğu kararla satılan bedelin aynısı ile geri alım garantisi verilen yahut kâr garanti edilen sukuk uygulamasının caiz olmadığını beyan etmiştir[95]. Türk Hazinesinin KS ihracını başlangıçta caiz gören Hayrettin Karaman daha bu görüşünden rücu etmiş ve günümüz KS uygulamasını ahlakî zaaf sahiplerinin başvurduğu bir yöntem olarak nitelemiştir.[96]

Sukukun literatürde risk ve menfaat paylaşımı esasına göre üretildiği, hisse senetlerine benzer şekilde kârda ve zararda ortaklığı temsil eden belgelerden ibaret olduğu ileri sürülür. İktisaden ve fıkhen krediye değil de ticarete dayalı bir sukuk ihracının gerçekleştirilmesi teoride yazılanlarla uygulamanın birbiriyle örtüşmesi şartına bağlıdır. Teoride Mudaraba, Müşareke, Selem ve İstısna esaslı olarak formüle edilen sukuk çeşitleri, bir takım ilave şartlarla, borç senedine dönüşmedikleri taktirde gerek hükümetler, gerek fon talep eden kamusal veya özel nitelikli kuruluşlar ve gerekse birikimlerine yatırım imkanı arayan tasarrufçular açısından faydalı birer finansal ürün olarak kabul edilebilir. Mevcut Murabaha ve İcare esaslı -olduğu iddia edilen- sukuk türleri ise gerçekte birer faizli borç senedinden ibarettirler. Murabaha temelli sukuk gerçekte fıkıhtaki beyu’d-deyn’in caiz görülmeyen faizli borç iskontosu türüdür. İcare sukuka gelince, bu hem ana sermaye hem de getiri garantisi içerir şekilde formüle edilmiştir. Sukuka dayanak oluşturan varlık üzerinde ortak oldukları ileri sürülen sukuk yatırımcıları bu varlığın gerçek maliki ve kiraya vereni değil, rehin tutma karşılığında kaynak

---

[93] İslam Fıkıh Akademisi’nin 09-14 Mayıs 1992 tarihleri arasında Cidde’de yaptığı 7. toplantıda alınan kararlar; Karar no: 66(7/4).

[94] İslam Fıkıh Akademisinin 13-18 Eylül 2012 tarihleri arasında Cezayir’de yaptığı 20. toplantıda alınan kararlar; Karar no: (20/3)188.

[95] AAOIFI, *Meayir*, 2010, s. 243, 244, Karar no: 7/8/1/5, ve 2/2/5.

[96] Karaman, Hayrettin, “İslami Bono”, Yeni Şafak Gazetesi, 07. 11. 2013, (http://yenisafak.com.tr/yazarlar/HayrettinKaraman/islam%C3%AE-bono /40476).

kuruluşa faizli borç veren kreditör konumundadırlar. Dolaysıyla mevcut sukukun fıkha uygun hale gelmesi için teoride olduğu gibi risk ve menfaat ortaklığını temsil eder nitelikli belgeler halinde piyasaya sürülmelidir.

SONUÇ

Bu çalışmada varılan sonuçları aşağıdaki başlıklar halinde özetleyebiliriz:

1- Sukuk, mevcut veya proje halindeki varlıkların şayi ortaklığı ifade eden evraktan ibaret sertifikalara denir. Varlıkların menkul kıymete dönüştürülüp piyasada dolaşıma arz edilmesi erken dönemden beri bilinip uygulanan ve fıkhî tartışmalara konu olan bir uygulamadır.
2- Teorideki şekliyle sukuk, atıl fonların ekonomiye kanalize edilip yatırımların canlanması ve dolaysıyla iktisadî kalkınmayla birlikte refahın artmasında önemli katkısı olabilecek orijinal nitelikli finansal üründür.
3- Teorideki haliyle uygulanması kaydıyla sukuk hava alanları, demir yolları, oto yollar, kentsel dönüşüm gibi yüklü sermaye gerektiren projelere ilaveten her türlü bina, tesis, araç, makine vb. toplumsal açıdan katma değeri yüksek girişimlerin finansmanında kendisinden istifade edilebilecek önemli bir finansal araçtır.
4- Ancak teorideki sukuk ile uygulamadaki sukuk arasında çok büyük farklar vardır: Sukuk teoride MudârabE, Müşâreke, İcâre, İstısna ve Selem gibi fıkıhta meşru kabul edilen akitler esas alınarak, hisse senedi mantığıyla formüle edilmiştir. Bu esaslara dayalı sukuku faizli borç senetlerinden ayıran temel unsur sermaye ve getiri garantisi içermeyip risk ve menfaat ortaklığına dayanmasıdır. Uygulamadaki sukuk ise büyük oranda Murâbaha ve İcâre sertifikalarından oluşur. Murâbaha esaslı sukuk gerçekte faizli borç satımına dayandığından caiz değildir. İcâre sukuk ise paket sözleşmeye eklenen bir takım şartlarla sonuçta faizli borç senetlerine dönüşen sertifikalardan ibarettir.
5- Dünyada uygulanan mevcut sukuku fıkhen mahzurlu kılan temel iki unsur vardır: Bunlardan biri yatırımcılar lehine ana sermaye garantisi, ikincisi ise getiri garantisidir. Bu iki unsur sukuku ortaklık esaslı finansal ürün olmaktan çıkarıp kredi esaslı faizli finansal ürün haline dönüştürmektedir. Sukukun fıkha uygun hale gelmesi için bu iki mahzurdan bütün yönleriyle ayıklanmalıdır.
6- Mevcut sukuk fıkhî bakımdan olduğu gibi iktisadî bakımdan da problemlidir. Zira bu işlemde insanlık için artı değer üretici nitelikli iktisadî faaliyette bulunmaksızın kazanç sağlama söz konusudur. Bu da sukuku ekonomik krizleri tetikleyen türev nitelikli faizli evrakların bir benzerine dönüştürmektedir.

Kaynakça:

1. AAOIFI, *Meâ'yîr,* Manama, 2003 ve 2010.
2. Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, İstanbul 1982.
3. Akgündüz, Ahmet, "Câmekiyye", *DİA*, VII, 45-46.
4. Ali el- Hafif, *İslam Hukukuna Göre Hukuki İşlemler ve Hükümleri(çev. Rahmi Yaran),* Ankara, 2011.
5. Ali el-Karî, "Beyu'd-deyn", *MMFİ,* Yıl. 1998, Sayı: 11, I, 250-253.
6. Ali Haydar, *Dürerü'l-Hükkam,* Matbaaa-i Tevsi-i Tıbaat, İstanbul, 1330.
7. Alvi, Ijlal, *Towards Global Standart for Islamic Sukuk Issuence and Trading*, International Islamic Finance Market (IIFM) Yay., Manama 2005.
8. Aybakan, Bilal, *İslam Hukukunda Borçların İfası,* İstanbul 1998.
9. Bayındır, Abdülaziz, *Ticaret ve Faiz*, İstanbul 2007.
10. Bayındır, Servet, *Fıkhi ve İktisadi Açıdan İslami Finans-2*, İstanbul 2015
11. Ceylan, Ali-Korkmaz, Turhan, *Sermaye Piyasası ve Menkul Değerler Analizi*, Bursa 2000.

12. Devletü'l-Bahreyn: Müessesetü'n-nakidyye, "Sukûku't-te'cîri'l-İslâmiyyeti'l-hükûmiyye", *MMFİ*, Yıl: 2004, Sayı: 15, II, 45-51.
13. Ekmelüddin Muhammed b. Mahmud el-Babertî, *el-İnâye Şerhu'l- Hidâye*, Daru'l- Fikir, ts.
14. el-Belvârî, Şaban Muhammed İslâm, *Borsatü'l-evrâkı'l-mâliyye min manzûrin İslâmiyyin: Dirâse tahhlîliyye nakdiyye*, Dımaşk, 2002.
15. el-Karadâğî, Ali Muhyiddîn, "Sukûku'l-icâre: Hasâisuhâ ve davâbituhâ dirâse fıkhıyye iktisâdiyye", *MMFİ,* Yıl: 2004, Sayı: 15, I, 177-252.
16. el-Kasanî, Alâüddîn Ebibekir b. Mes'ud, *Bedayiu's-sanayi fî tertîbi'ş-şerai',* Beyrut, 1986.
17. Erdönmez, Pelin Ataman, "Aktif Menkul Kıymetleştirmesi", *Bankacılar Dergisi*, Sayı: 57, Yıl: 2006, s. 75 vd.
18. Eş-Şeyh Abdullah b. Süleyman el-Meni', "es-Sukuku'l-İslamiye Tecavüzen ve Tashihen", Bahsun Kuddimet fi *Nedveti's-Sukuki'l-İslamiyye: Arz ve Takdim*, 25 Mayıs 2010, Cidde, s. 1-13.
19. http://www.hazine.gov.tr/irj/portal /anonymous (erişim tarihi 18 Eylül 2012).
20. International Organization of Securities Commissions, *Islamic Capital Markets Fact Finding Report*, Geneva 2004.
21. İbn Âbidîn, *Hâşiyetü Reddi'l-muhtâr alâ'd-Dürri'l-muhtâr şerh-i Tenvîri'l-ebsâr,* İstanbul 1984
22. İbn Kudâme, *el-Muğnî* (nşr. Abdullah b. Abdülmuhsin Türkî, Abdülfettah Muhammed el-Hulv), Kahire 1989.
23. İbnü'l-Münzir, *Lisanu'l-Arab*.
24. Karaman, Hayrettin, "İslami Bono", Yeni Şafak Gazetesi, 07. 11. 2013, (http://yenisafak.com.tr/yazarlar/HayrettinKaraman/islam%C3%AE-bono /40476).
25. Kaşıkçı, Osman, *Geri Alma Şartlı Satım (Bey' Bi'l-Vefâ)*, Konya, ts.
26. Kavak, Dilek, *Kredi Riski ve Türev Araçlar Kullanılarak Aktarımı*, SPK Yay., Ankara 2003.
27. Kutub Mustafa Sânû, "Sukûku'l-icâre", *M.M.F.İ.,* Yıl. 2004, Sayı: 15, I, 71,73.
28. Kutub Mustafa Sânû, "Sukûku'l-icâre", *MMFİ,* Yıl: 2004, Sayı: 15, I, 55-111.
29. Malik b. Enes, *el-Muvatta'* (nşr. Muhammed Fuad Abdulbaki), Mısır: Dâru İhyâi't-Türâsi'l-Arabî, t.y.
30. Mirza Ali Ekber Han Dihhuda, *Lugatnâme* (zir-i nazar Muhammed Muin, Seyyid Cafer Şehidi), Tahran 1326h.
31. Muhammed Takî el-Osmanî, "Beyu'd-deyn", *MMFİ,* Yıl. 1998, Sayı: 11, I, 80-81.
32. Nezih Kemâl Hammâd, "Sukûku'l-icâre", *MMFİ,* Yıl: 2004, Sayı: 15, I, 13-44.
33. Ömer Nasuhi Bilmen, *Hukuku İslâmiyye ve Istılahatı Fıkhıyye Kamusu*, İstanbul, 1967.
34. Rafe Haneef, *Present Trends & Future Prospects of Sukuk*, IIFM, Manama 2006.
35. Resmi Gazete(RG), Tarih: 7 Haziran 2013, Sayı: 28670.
36. RG., Tarih: 1 Nisan 2010, Sayı: 27539.
37. RG., Tarih: 13 Mayıs, 1992, Sayı: 21227.
38. Yelek, Kamil, *İslam Hukukunda vadin Bağlayıcılığı ve İslam Finans Uygulamalarına Yansımaları* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İstanbul, 2014.

DÜZENLEME VE DENETLEMENİN TASARRUF FİNANSMAN SEKTÖRÜ PERFORMANSINA ETKİSİ

Abdurrahman ÇETİN[97]

Özet

Türkiye'de Bankacılık sektörü Cumhuriyetin ilk yıllarında ve katılım bankacılığı ise ilk defa 1980'li yıllarda düzenlemiştir. Elbirliği veya evim şirketleri olarak bilinen kuruluşlar 2021 yılına kadar Türk Ticaret Kanunu hükümlerine tabi şirketlerdi. Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu'nun (BDDK) 2021 yılında yaptığı düzenleme ile birlikte 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu'nda değişiklik yapılmış ve söz konusu kuruluşlar tasarruf finansman şirketleri olarak tanımlanmıştır. 2015 yılında 2 şirket, 68 şube ve 1,5 milyar TL aktif büyüklüğü ile faaliyet gösteren söz konusu şirketler Haziran 2024 dönemi itibarıyla 6 şirket, 450 şube, 48 milyar TL aktif büyüklüğü ve 275 milyar TL işlem hacmi ile faaliyetlerini devam ettirmektedir. Faaliyet izni alan altı tasarruf finansman şirketi BDDK düzenlemesinden sonra kurumsallaşma adına çok önemli adımlar atmıştır. En önemli gelişmeler, etkin ve verimli iç denetim sistemlerinin kurulması, risk yönetiminin yakından takip edilmesi, kurumsal yönetişim ilkelerinin uygulanması, mali raporlama alt yapısının kurulması, denetim otoritesi tarafından yerinde denetim ve uzaktan gözetim esaslarının belirlenmesi, fatura yerine geçen dekont işlemlerinin başlatılması gibi pek çok alanda kurumsallaşma sağlanmıştır. Finansal Kurumlar Birliği bünyesinde Mevzuat Komitesi, Strateji Komitesi, Finansal Raporlama Komitesi ile Medya ve İletişim Komiteleri kurulmuş ve mutat zamanlarda sektörün geleceğine ilişkin kararlar almaktadırlar. Bu çalışmada, Türkiye'de tasarruf finansman sisteminin tarihçesi, işleyişi ve düzenleme sonrası finansal performans göstergelerindeki gelişmeler ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tasarruf Finansman Şirketleri, Mali Göstergeler, Finansal Piyasalar, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu

THE IMPACT OF REGULATION AND SUPERVISION ON THE PERFORMANCE OF THE SAVINGS FINANCE SECTOR

Abstract

The banking sector in Turkey was regulated in the early years of the Republic of Turkey, and the participation banking sector was first regulated in the 1980s. Organizations known as joint ventures or house companies were companies subject to the provisions of the Turkish Commercial Code until 2021. With the regulation done by the Banking Regulation and Supervision Agency (BDDK) in 2021, an amendment was made to the Financial Leasing, Factoring, Financing, and Savings Finance Companies Law No. 6361. By the way, the institutions were defined as Savings Finance Companies. The companies, which operated with two companies, 68 branches, and 1.5 billion TL in assets in 2015, continue their operations with six companies, 450 branches, 48 billion TL in assets, and 275 billion TL in transaction volume as of June 2024. The six savings finance companies receiving operating permits have taken critical steps towards institutionalization after the BRSA regulation. The most significant developments are the establishment of effective and efficient internal audit systems, close monitoring of risk management, implementation of corporate governance principles, establishment of financial reporting infrastructure, determination of on-site audit and remote surveillance principles by the audit authority, and the initiation of receipt transactions instead of invoices, and many areas such as institutionalization have been achieved. The Legislation Committee, Strategy Committee, Financial Reporting Committee, and Media and Communication Committees have been established within the Financial Institutions Association. They make decisions regarding the sector's future regularly. This study discusses the history of the savings finance system in Turkey, its operation, and developments in financial performance indicators after the regulation.

Key Words: Savings Finance Companies, Financial Indicators, Financial Markets, Banking Regulation and Supervision Agency

Giriş

Türkiye'de insanlar gelirlerinin en fazla %18'ine kadar tasarruf yapabilmektedirler. Gelişmiş ülkelerdeki tasarruf oranları gelirin üçte birine ulaşırken ülkemizde bu oran söz konusu

[97] Doç. Dr. Abdurrahman Çetin, Genel Sekreter Yardımcısı, Tasarruf Finansman Şirketleri, abdurrahman.cetin@fkb.org.tr

ülkelerin yaklaşık olarak yarısına tekabül etmektedir. (Koç ve Çekin, 2019: 9-38). Bireysel emeklilik, deprem sigortası ve hayat sigortası gibi sigortacılık alanında devletin pek çok teşvikleri bulunmaktadır. Bireysel emeklilik sisteminde belli şartları sağlayan insanların tasarruf ettikleri tutarın %30'una kadar devlet katkısı ve gelir vergisinde daha düşük vergilendirme yöntemi benimsenerek ülkemizin tasarruf oranları arttırılmaya çalışılmaktadır.

Afrika, Avrupa ve Asya kıtalarının bazı ülkelerinde üyeleri bir araya getirip para toplayan ve sisteme dahil olan bireylere finansal kaynak temini sağlayan tasarruf birimleri bulunmaktadır. Bu uygulamada genellikle üyelerine finansman sağlamak amacıyla kurulan "Rotating Saving and Credit Associations- RoSCA şirketleri bulunmaktadır. RoSCA sistemi sayesinde düşük gelirli olan insanların konut veya taşıt edinmeleri mümkündür. (Jahangir, 2023, 12)

Dayanışma ve iş birliği modeline dayanan tasarruf finansman şirketleri bankalara göre daha az belge ve dokümantasyon talep etmesi ve risklerinin daha düşük olması müşteriler açısından tercih sebebi olabilmektedir. (Akbal, 2021: 7-11).

Kalkınma yatırım bankaları, finansal kiralama, faktöring ve finansman şirketleri gibi finansal kuruluşlar sadece finansman işlemlerine aracılık yapabilmektedirler. Türkiye'de bankalar gibi fon toplama ve finansman sağlama yetkisi bulunan ikinci sektör tasarruf finansman sektörüdür. Bu sebeple düzenleme ve denetleme otoritesi gözetimi altındaki kuruluşları sıkı takip etmektedir. Denetim otoritesi finansal kuruluşlarda yakından gözetim faaliyetlerini de yürütmektedir. Banka ve diğer finansal kuruluşlarda olduğu gibi, BDDK tarafından tasarruf finansman şirketleri nezdinde de Mali Bünye İnceleme Raporları hazırlanmaktadır. Yapılan düzenleme, denetleme ve gözetim faaliyetleri sayesinde otoritenin bulduğu eksikliklerin giderilmesi ve kuruluşların mali yapısının güçlendirilmesi mümkün hale gelmektedir.

Bankaya kredi için başvuran bir müşterinin risk analizinin çıkarılması ve risk puanının hesaplanmasından sonra risk miktarıyla orantılı finansman gerçekleştirilmektedir. Halbuki tasarruf finansman sisteminde tahsisata kadar tasarruf finansman şirketi bakımından herhangi bir risk söz konusu değildir. Çünkü tasarruf döneminde müşterilerden alınan birikimler tasarruf fon havuzunda değerlendirilmekte ve nema getirisi bile sağlanmaktadır. Tahsisat tarihinde ortaya çıkan risk kredi riski olarak tanımlansa bile alınan gayrimenkul ve taşıtın üzerine ipotek ve rehin konulduğundan risk oldukça düşük seviyelere indirilmiş bulunmaktadır. Finansmanın takip oranlarına bakıldığında söz konusu oranların bankacılık ve diğer finansal enstrümanlara göre oldukça düşük olduğu gözlemlenmektedir. Çünkü müşteri alacağı varlığın en az %40-%50 oranlarına tekabül eden tasarruf tutarını sağlamadığı müddetçe tahsisata hak kazanamamaktadır. BDDK tarafından yapılan son düzenleme ile birlikte çekilişli tasarruf finansman modellerinde yapılan çekilişlerde ev ve arabasını almaya ilk hak kazananlar bile beş ay beklemeden finansmana erişimleri mümkün değildir.

Ayrıca, tasarruf fon havuzunun nemasının %25'ine kadar olan kısmının özkaynaklara eklenmesi ve kar dağıtımının BDDK iznine tabi olması riskin daha da azalmasına yol açmaktadır. Diğer taraftan fon havuzunun nemasının %75'inin yine havuzda kalması tasarruf finansman şirketlerinin fon havuzunun güçlendirilmesine ve riskin azalmasına katkı sunmaktadır.

1. Literatür Taraması

19. yüzyılın sonlarına doğru Almanya ve İngiltere'de Building Societies (Yapı Tasarruf Sandıkları-YTS) sandıkları kurulmuştur. Bu sandıklar, ev edinmek isteyen kişilerin ortak tasarruflarını toplayan ve belli bir süre sonra kredi kullandıran kuruluşlar olarak finansal piyasalarda faaliyetlere başlamışlardır. Yapı Tasarruf Kuruluşları ilk defa *"The Regulation of Benefit Building Society" k*anunu ile İngiltere'de yasal mevzuata kavuşturulmuştur (Kılıç, 2007: 231-246). Almanya'da ise ilk defa 1885 yılında "*Bausparkasse für Jederman*" adı altında bir Yapı Tasarruf Sandık şirketi kurulması ile faaliyete başlamıştır. Alman YTS modeli diğer

Avrupa ülkelerine nazaran daha başarılı bir biçimde uygulanmaktadır. Konutların inşası, güçlendirilmesi ve onarılması gibi işlemler için sağlanan finansman tutarları da 1 trilyon dolara yaklaşmaktadır. (Koç, 2020: 60).

Alman bankacılık mevzuatında ticari bankalar, kooperatif bankaları ve üçüncü büyük finansal kuruluş olan tasarruf sandığı (Sparkasse) yer almaktadır. (Çekin, 2018: 61). YTS özellikle İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra özellikle Avrupa'da yaygınlaşmaya başlamıştır. Yapı tasarruf sandıklarına benzer modeller Fransa, Avusturya, Hollanda, İsviçre, Çekya, Bulgaristan, Romanya, Hindistan, Çin, İran ve Arjantin gibi ülkelerde denenmiştir. Toplanan primlerinin gerçek değerini koruyamaması, gayrimenkul fiyatlarındaki dalgalanmalar, sistemlerin uygun tasarlanmaması, teşvik mekanizmalarının yanlış kurgulanması, likidite yönetimindeki zafiyet ve konut arzının yetersiz olması bazı ülkelerde başarısızlığa yol açmıştır. (Koç, 2020: 106; Çetin, 2024).

1951 yılında Türkiye'de Emlak Bankası öncülüğünde kurulan yapı tasarruf sandığı 1980'li yıllara kadar faaliyetini devam ettirmiştir. Sistemden yararlanmak isteyenlerin 3 yıl boyunca tasarruf etmesi ve konutun %25'ine kadar tasarruf yapması gerekmektedir Gayrimenkul fiyatlarındaki artış, Yüksek enflasyon oranları ve Emlak Bankasının aktif kalitesinin bozulması nedeniyle bu sistem sağlıklı bir şekilde uygulanamamıştır. (Kılıç, 2007: 231-246; Çetin, 2024).

Müşterilerden toplanan tasarrufların yatırım amaçlı kullanılabilmesi ve tasarruf fon havuzunda uzun vadeli yükümlülük olarak takip edilmesi finansman yönetimi açısından önemlidir. (Koç, 2020: 125) Tasarruf finansman sektörünü diğer finansal kuruluşlardan ayıran en önemli özelliği öncelikle birikim modeline dayanmasıdır. Söz konusu model, ülkemizde finansal hizmetlerin çeşitlendirilmesine, derinleştirilmesine ve daha düşük maliyet ile finansmana erişim imkânı sağlamaktadır (Çekin, 2018: 52-56).

Sakarya Üniversitesi ve BDDK'nın 20 Mayıs 2016 tarihinde gerçekleştirdiği ortak programda "Tasarrufa Dayalı Faizsiz Finansman Çalıştayı" gerçekleştirilmiştir. Söz konusu çalıştayda tasarrufa dayalı faizsiz finansman sisteminin işleyişi, değerlendirme ve tasarımı, tasarrufa dayalı faizsiz finansman sistemine yönelik öneriler, tasarruf finansman sisteminde fon fazlası varlıkların değerlendirilmesi, müşareke akdi ve tasarruf finansman sistemi, tasarruf finansman sisteminde yapılan akitlerin analizi ile tasarruf finansman sisteminin fıkhi ilkeler açısından değerlendirilmesi konularında tebliğler sunulmuştur.

Dinç'in tasarrufa dayalı finans çalışmasında, faizsiz finansal sistem, faizsiz finansal kurumlar ve araçlar, tasarrufa dayalı finansın tanımı, iş modeli, sektör analizi ve tasarrufa dayalı finansman yöntemleri ele alınmıştır. (Dinç, 2019)

Jahangir, ROSCA'nın İslami finans ekosistemine uyarlanması, bireylerin İslami finans okuryazarlığının yükseltilmesi, ulusal düzeyde doğal afetlere çözüm sağlayan merkezli zekât fonu yönetimi ve tasarruf finansman modeli çalışmalarına yer verilmiştir. Faizsiz finans ekosisteminde yer alan tasarruf finansman sistemi, insanın temel barınma sorununu çözmek için kullanılabilecek en uygun finansman modellerden birisidir. (Jahangir, 2023, 173).

Çetin, yeni bir alternatif finansman modeli olan Tasarruf Finansman Sektörü İçin Öneriler adlı çalışma ile, dünyadaki tasarruf uygulamaları, Türkiye'de tasarruf finansman sistemi, tasarruf finansman sözleşmelerinin hukuki niteliği, faaliyet izin süreçleri, SWOT analizi ve kurumsal yönetişim ile tasarruf finansman sistemine ilişkin öneriler getirmiştir. (Çetin, 2024)

16 Ağustos 2023 tarihinde, Tasarruf Finansman Sektör Temsilcileri ve İbn Haldun Üniversitesi arasında imzalanan protokol gereğince 5 yıllığına "Tasarruf Finansman Uygulama ve Araştırma Merkezi"nin kurulması ve faaliyetlerinin idame ettirilmesi planlanmıştır. İbn Haldun Üniversitesi tarafından hazırlanan dosyaların Yükseköğretim Kurulu'na (YÖK) sunulması ve YÖK tarafından onaylanmasının ardından Merkez Yönetmeliği, 29 Nisan 2024 tarihli ve 32531 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak merkez resmen kurulmuştur. Bu sayede, finansal

okuryazarlığın artırılması, sektörün tanıtımının yapılması, bilimsel çalışmaların yaygınlaştırılması, kongre, çalıştay, seminer, kurslar ve sertifika programlarının düzenlenmesi, konferanslar organize etmek, lisans, yüksek lisans ve eğitim faaliyetlerinin yürütülmesi ve nitelikli insan kaynağının oluşturulması hedeflenmektedir.

2. Tasarruf Finansman Şirketlerinin Düzenleme ve Denetimi,

Tasarruf Finans şirketlerinin yasal mevzuatı çıkarılmadan önce bu şirketler genel hukuk kaidelerine, Borçlar Kanunu'na ve Ticaret Kanunu'na tabi şirketlerdi. Bu firmaların BDDK tarafından düzenlenmesi, faaliyet izninin verilmesi, birleşme, devir ve tasfiye süreçlerinde Kurul kararının gerekmesi bu kuruluşların yakından takip ve denetimini zorunlu kılmaktadır. Bu şirketlerin yasal mevzuata kavuşturulması, denetim yoluyla suiistimallerin önlenmesi, tasarruf sahiplerinin hak ve menfaatlerinin korunması, müşterilerin uygun finansman yöntemiyle taşıt ve konut sahibi olması, finansal piyasaların derinleşmesi tüm paydaşlar açısından oldukça faydalı olmuştur. (Turan, 2023: 127-128).

Tasarruf Finansman Şirketleri, *"6361 Sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu'na tabi olan, gerçek ve tüzel kişilerin konut, taşıt ve çatılı işyeri ihtiyaçlarını gidermek için müşterilerin öncelikle tasarruf etmesine aracılık eden, tasarruf fon havuzunu yöneten ve sözleşme kapsamında belirtilen şartları sağlayan müşterilere tahsisat yapılmasına aracılık eden"* işletmeler olarak tanımlanabilir. (FKB, 2024).

Tasarruf finansman faaliyeti*, "Bir sözleşme kapsamında önceden belirlenmiş koşulların gerçekleşmesi şartıyla konut, çatılı iş yeri veya taşıtın edinimi için faizsiz finansman esaslarına göre belirli bir süre tasarruf edilmesi, müşterilere finansman kullandırılması ve toplanan tasarrufların yönetimi anlamına gelir."* (6361 Sayılı Kanun, Md. 3).

Tasarruf fon havuzu, *"Belirli bir dönemde tasarruf finansman şirketi nezdindeki birikmiş tasarruflar ve finansman geri ödemelerinden oluşan tutarlar toplamından, tahsisat olarak verilmiş tutarlar ile tasarruf geri ödemelerinin düşülmesinden sonra kalan tutarı"* ifade eder. (6361 Sayılı Kanun, Md. 3).

Denetim otoritesi tarafından 6361 sayılı Kanuni düzenlemeye tabi olmadan önce tasarruf finansman müşterilerinin hukuki yapısı adi şirket olarak kabul edilebilirdi. Almanya'da yapı tasarruf kuruluşlarının topladığı tasarruflar mevduat ve müşterilere yapılan ödemeler ise kredi şeklinde görülebilir. (Kılıç, 2007: 231-246). Tasarruf finansman şirketleri sisteminde birden fazla akit bulunduğu görülmektedir. Müşterilerden para toplama aşamasında genellikle mudarebe usulüne ve tahsisat yapılma aşamasında ise faizsiz mortgage kredisine veya karzı hasen sistemine benzetilmesi mümkündür.

Tasarruf finansman şirketleri nevi şahsına münhasır bir bankacılık faaliyeti şeklinde tanımlanabilir. Alman yapı tasarruf sisteminde sandıkların topladıkları paralar da mevduat statüsünde görüldüğünden 100.000 Euroya kadar mevduat garantisi bulunmaktadır. Dolayısıyla Türkiye'de tasarruf finansman şirketlerinin müşterilerden topladıkları paraların da bankacılık sistemindeki gibi her bir gerçek kişi için her bir kuruluş bazında 650 bin TL'sinin TMSF nezdinde mevduat sigortası kapsamına dahil edilmesi önerilmektedir. (Gülerci, 2022: 1030; Çetin, 2024, 96).

Tasarruf finansman sözleşmeleri vedia, karz, murabaha, icare, vekalet veya mudarebe akitlerine benzemekle birlikte mezkûr sözleşmelerden hiçbirisine girmediği ve hibrit (karma) bir akit olarak düşünülebileceği ifade edilmiştir. Çekilişli tasarruf finansman sözleşmelerinde konut ve taşıtını ilk alan kişilerin avantajlı, diğerlerinin ise dezavantajlı olması ve sözleşmelerde fıkha uygunluk karinesinin bulunmaması fıkha uygunluk konusunda bazı şüphelerin oluşmasına yol açmaktadır. (Kaya, 2019: 41-50). Ancak, Tasarruf finansman sisteminin mevcut haliyle şer'i bakımdan bazı uyumsuzluklar taşısa bile fıkıh esaslarına göre gözden geçirilmesi gerektiği ifade edilmektedir. (Kahraman, 2019: 84).

3. Tasarruf Finansman Şirketleri Bakımından Fıkhi İlkeler

Tasarruf finansman şirketlerinin kendi bünyelerinde veya dışardan hizmet alınması yoluyla fıkıh ilkelerine uyumun sağlanması gerekmektedir. Kendi bünyelerinde veya dışardan hizmet alacakları kişi ve kuruluşların yeterli yetkinlik seviyesine sahip olmaları beklenmektedir. (Koç ve Çekin, 2019: 9-38).

Türkiye'de faaliyet gösteren katılım bankaları için merkezi danışma kurulu kurulmasının zorunlu hale getirilmesi Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu'nun 22.02.2018 tarih ve 7736 sayılı Kararı ile mümkün olmuştur. (Dinç, 2019). BDDK'nın 2018 yılında yaptığı düzenlemeden önce katılım bankalarının kendi bünyelerinde danışma kurulu kurmaları ihtiyari olduğundan düzenleme birliği bulunmamaktaydı. Söz konusu Kurul Kararı'ndan sonra merkezi danışma kurulunun TKBB bünyesinde kurulmasının yanı sıra artık katılım bankalarının kendi bünyelerinde de denetim komitesi kurmaları zorunlu hale getirilmiştir. Katılım bankaları için getirilen bu düzenlemenin benzerlerinin diğer katılım finans kuruluşları için de getirilmesi önem arz etmektedir.

Yerel ve uluslararası finansal otoriteler tarafından finansal kuruluşlar için sermaye yeterliliği standart rasyosu, risk grubu sınırlamaları, likidite yönetimine ilişkin rasyolar, risk yönetimi, iç denetim, bilgi teknolojileri denetimi, müşterilerini tanı, terörün finansmanı ve kara paranın aklanması gibi hususlarda birtakım düzenlemeler mevcuttur. (Çetin ve Tiryaki, 2023: 166-169). Finansal kuruluş olarak düzenleme ve denetlemeye tabi tutulan tasarruf finansman şirketleri de artık bankalar, faktoring, finansal kiralama, finansman ve varlık yönetim şirketleri gibi BDDK tarafından gözetim ve yerinde denetim ile Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından da MASAK denetimi gibi inceleme süreçleri yürütülmektedir. (Çetin, 2024, 67-105). Ayrıca, tasarruf finansman kuruluşlarının da birer finansal kuruluş statüsünde tanımlanması nedeniyle yıllık bağımsız denetimlerini bağımsız denetim firmalarına yaptırmaları ve yıllık faaliyet raporlarını da içerecek şekilde kamu oyu ile paylaşılması zorunluluğu bulunmaktadır.

Tasarruf finansman şirketlerinin fıkhi ilkeler yönetimi bakımından da birtakım yükümlülüklerini yerine getirmeleri gerekmektedir. AAOIFI standartlarında açıklandığı üzere faizsiz finans alanında faaliyet gösteren ve belli bir büyüklüğe ulaşan şirketlerin öncelikle kendi bünyesinde faizsiz finans denetim komitesi kurması ve merkezi danışma kurulları (Sharia Board) ile yakın iletişim halinde olmaları beklenmektedir. Belli bir hacme ulaşamayan şirketlerin ise dışarıdan fıkha uygunluk konusunda hizmet alımı yapmaları gerekmektedir. Tasarruf finansman şirketlerinin yaptığı işlemler, sözleşmeler, sunulan ürünler, hizmet ve denetim süreçlerinin denetim komitesi veya danışma kurullarından fıkha uygunluk konusunda hizmet almaları elzemdir (Çetin, 2020: 75-94).

Tasarruf finansman şirketlerinin 6361 sayılı Kanun'a intibak süreci kapsamında, *"01.01.2025 tarihine kadar yapılacak sözleşmelerde satıcı konumundaki üçüncü kişilere hesaben ödeme ve tevsik edici belge şartı aranmaz."* ifadelerine yer verilmiştir (6361 s. Kanun, Geçici 7. Md 6. Fıkra). Söz konusu şirketlerinin fıkhi kaidelere uyum konusunda denetim komitesi kurmaları veyahut danışma kurulundan görüş sorma ve onay alma süreçleri 2025 yılından sonra başlayacaktır. Bu sebeple, tasarruf finansman şirketlerinin söz konusu konularda gerekli çalışmalara şimdiden ağırlık vermeleri beklenmektedir.

Tasarrufa Dayalı Faizsiz Finansman Sisteminde Yapılan Akitlerin Analizi ve Yeni yaklaşımlar konusunda çalışmalar yapılmıştır. Tasarruf Finansman Sistemi yardımlaşma, dayanışma, imeceleşme ve kooperatif mantığına dayanmaktadır. Bu sistem ev ve araç sahibi olmak isteyen müşterilerin şirketler tarafından bir araya getirildiği ve bunun karşılığında organizasyon ücretinin tahsil edildiği bir iş modelidir. Kira bedelinin sistemde yer almadığı çekilişli tasarruf finansman modelinde ilk evini alanlar diğerlerine nazaran daha kazançlı durumdadır. Bu durumun fıkhi açıdan sorunlu olabileceği ifade edilmektedir. (Hacak, 2019: 86)

Mevzuat düzenlemeleri ticari ve ekonomik kaygıları kısmen çözebilse bile fıkıh ilkeleri açısından bu düzenlemelerin yetersiz olduğu ifade edilmektedir. Dolayısıyla, katılım bankaları gibi tasarruf finansman şirketlerinin de danışma komitelerini kurmaları fıkhi eksikliğin giderilmesine yardımcı olacaktır. (Gezgin ve Çeker, 2022, 397-425).

4. Tasarruf Finansman Modelinin İşleyişi

Tasarruf finansman şirketleri yalnızca yurt içinde tescil edilmiş konut, çatılı iş yeri veya taşıt alımlarını finanse edebilir. Bunun dışında doğrudan kredi vererek borçları finanse etmesi, üçüncü taraflara borç vermesi veya ortaklık payı edinmesi yasaktır.

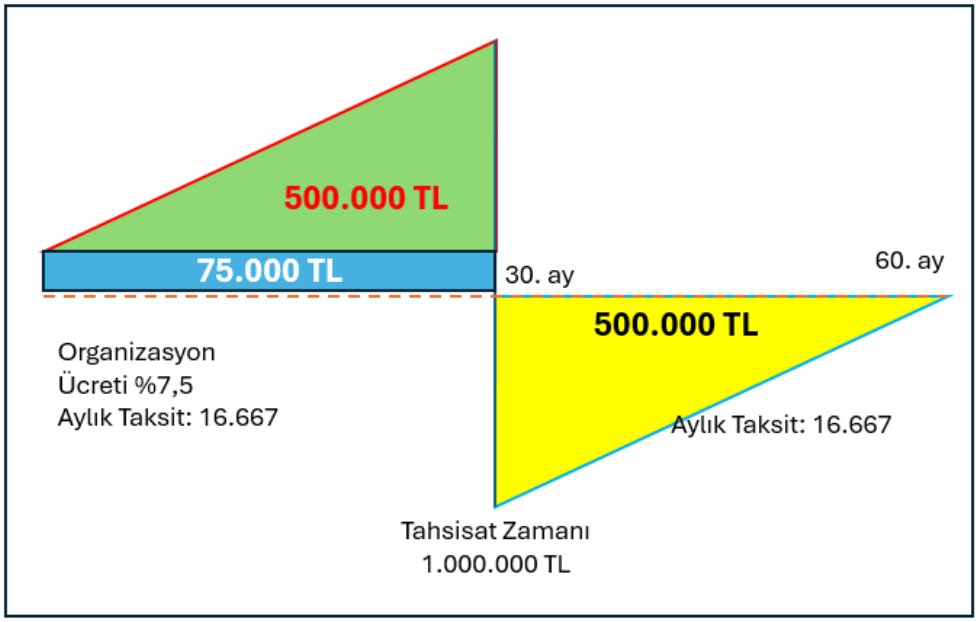
Müşteri mağduriyetlerinin oluşmaması ve tasarruf sahiplerinin hak ve menfaatlerinin korunması amacıyla ilk defa 2021 yılında BDDK tarafından tasarruf finansman sektörüne ilişkin olarak ilk düzenlemeler hayata geçirilmiştir. 6361 sayılı Kanun ile Tasarruf Finansman Şirketlerinin Kuruluş ve Faaliyet Esasları Hakkında Yönetmelik"in (Tasarruf Finansman Yönetmeliği) 16. Maddesinin 1. Fıkrasında *"Tasarruf finansman sözleşmelerine yalnızca konut, çatılı işyeri veya taşıt edinimi amacıyla tasarruf yapılması ve finansman sağlanması konu edilebileceği"* hüküm altına alınmıştır. İkinci fıkrada ise, *"Tasarruf finansman sözleşmeleri, çerçeve sözleşme olarak Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu'nun uygun görüşü alınarak Finansal Kurumlar Birliği tarafından belirleneceği"* kararlaştırılmıştır. BDDK ile yapılan yazışmalar neticesinde tasarruf finansman sektöründe halihazırda *"Çekilişli Tasarruf Finansman Sözleşmesi"* ve *"Müşteri Bazlı Tasarruf Finansman Sözleşmesi"* olmak üzere müşteriler ile iki çeşit sözleşme imzalanabilmektedir.

Tasarruf finansman sözleşmelerinde TFŞ ve müşteri bilgileri, temel unsurlar, tanımlar, sözleşmenin konusu, tasarruf dönemi, finansman tutarı, tahsisat tarihi, organizasyon ücreti, tahsilat ödemesinin yapılmasına ilişkin koşullar, müşterinin hak ve yükümlülükleri, şirketin hak ve yükümlülükleri, teminat, ekspertiz ve sigorta masrafları, cayma hakkı, sözleşmenin feshi ve devri, genel hükümler, tarafların beyanları, sözleşmenin ekleri, uyuşmazlıkların çözümü ve yürürlük tarihi olmak üzere pek çok konu detaylı bir şekilde yer almaktadır.

Tasarruf finansman sözleşmeleri genel nitelikli sözleşme olması nedeniyle sözleşmenin müşteri tarafından imzalanmasıyla birlikte organizasyon ücretini ödeme yükümlülüğü doğmaktadır. Organizasyon ücretinin peşin mi veya taksitler halinde mi ödenmesi gerektiği konusunda yasal zorunluluk bulunmamaktadır. Sözleşmeden cayan müşteriler için organizasyon ücretinin tasarruf dönemi göz önünde bulundurularak orantılı biçimde hesaplanıp iade edilmesi gerektiği ifade edilmektedir. (Uyumaz, 2023: 1277).

Tasarruf Finansman Yönetmeliği'nin 17. Maddesinde Tüketicinin Korunması Hakkındaki Kanun'dan hareketle on dört gün içerisinde sözleşmeden cayan müşterilerin ödedikleri organizasyon ücreti ve diğer taksitlerden hiçbir kesinti yapılmadan tahsil edilen paranın iade edilmesi gerektiği açıklanmaktadır. 14 günlük yasal süre geçtikten sonra sözleşmeden cayan müşteriler için organizasyon ücretinin kıst süre göz önünde bulundurularak bir kısmının iade edilmesi şirketlerin mali yapısının ve aktif kalitesinin bozulmasına ve uzun vadede yükümlülüklerini ifa edememesine yol açabilecektir. Dolayısıyla düzenleyici otorite ve kanun koyucu on dört günlük sürenin bitiminden sonra sistemden ayrılmak isteyen müşterilerin organizasyon ücretine hak kazanamayacağını hüküm altına almıştır. (Çetin, 2024)

Şekil 1: Tasarruf Finansman İş Modeli

Yukarıdaki şekilden görüleceği üzere, tasarruf finansman sisteminde dört aşama bulunmaktadır. Tasarrufa karar veren müşterinin hangi plana dahil olacağının belirlenmesi ve tasarruf finansman sözleşmesini imzalaması birinci adımdır. Birinci evrede organizasyon ücreti ya peşin veya taksitler halinde ödenebilmektedir. 23.06.2022 tarih ve 10245 sayılı Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu Kararı (Kurul Kararı) ile; *"…Tasarruf finansman şirketleri tarafından tahsil edilecek organizasyon ücretleri için vade sayısının 6 ay ile sınırlanmasına…"* karar verilmiştir.

Ayrıca, 06.06.2024 tarihli ve 10918 sayılı Kurul Kararı ile; *"Yönetmelik'in 29 uncu maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca, tasarruf finansman şirketleri tarafından yürütülen tasarruf finansman faaliyeti kapsamında müşterilerinden tahsil ettikleri organizasyon ücretlerinin; Müşteri bazlı tasarruf finansman sözleşmeleri için asgari olarak sözleşme tutarının %7 ve çekilişli tasarruf finansman sözleşmeleri için asgari olarak sözleşme tutarının %8,5 oranında uygulanmasına"* karar verilmiştir.

Tasarruf finansman sözleşmesinin ikinci aşaması, tasarruf dönemi olup, müşterinin belli bir döneme kadar aylık taksitler halinde birikim yapmasıdır. Mevzuat gereğince sözleşme süresinin ve toplam sözleşme tutarının %40 oranına gelinceye kadar müşteriye tahsisat yapılamaz.

Müşterinin ödemelerini aksatmadan yerine getirmesi ve sözleşme hükümlerine uyması kaydıyla ev ve araç için yapılacak tahsisat üçüncü aşamadır. Şayet müşteri taksitlerini düzenli olarak yapmışsa şirket herhangi bir sebep ileri sürerek tahsisat yapmaktan kaçınamaz. Ancak müşterinin taksitlerini birkaç ay ödememesi durumunda tahsisat süresi de ötelenebilmektedir. Yapılan tahsisat müşterinin birikimleri ve şirketin müşteriye yapmış olduğu finansman tutarını kapsamaktadır. Tahsisata hak kazanıp konut ve araç alan müşterilerin edinimleri üzerine ipotek veya rehin tesis edilir. (Çetin, 2024).

Müşterinin şirkete geri ödemelerini ifa ettiği süreç ise dördüncü aşamadır. Şirkete ödenecek taksitler, müşterinin yapmış olduğu birikim ile toplam tahsisat tutarı arasındaki farktır. Müşterinin finansman geri ödeme döneminde şirkete ödemekle yükümlü olduğu toplam finansman geri ödeme tutarını tamamladıktan sonra mesken ve araç üzerindeki ipotek fek edilir veya rehin varsa kaldırılır. (Çetin, 2024).

Tasarruf finansman sektör pastasının büyütülebilmesi için başta kamu katılım bankaları ve diğer katılım bankalarının bu sisteme girişleri özendirilmelidir. Bu sebeple, yeni tasarruf

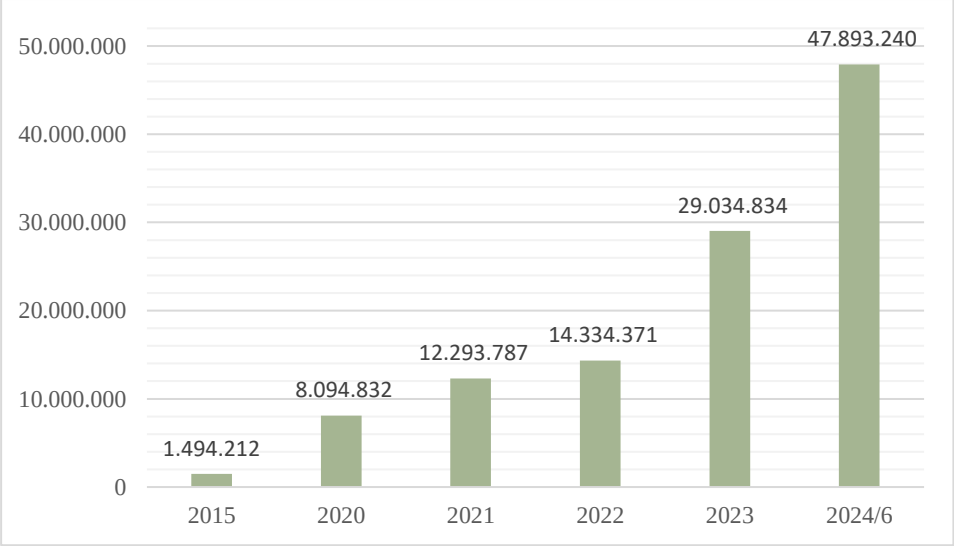
finansmanı şirketlerinin kurulması veyahut faaliyet genişlemesi yoluyla katılım bankalarının da bu modeli uygulamaları sayesinde hem kurumsallaşma ve hem de finansal büyüklük açısından olumlu sonuçlar doğuracağı düşünülmektedir. Katılım bankalarının şube ağının kullanılması tasarruf finansman sisteminin tabana yayılmasına ve olumlu rekabetin pekişmesine yol açacaktır (Çetin, 2024).

5. Mali Tablolarla Tasarruf Finansman Sektörü

Şirketlerin tüm işlemlerinin açık ve şeffaf bir şekilde kayıt altına alınması, denetime hazır hale getirilmesi ve tüm paydaşlara fayda sağlaması beklenmektedir. Muhasebe işlemleri sadece ortakların ve yöneticilerin menfaatini korumak için değil aynı zamanda, müşteriler, çalışanlar, devlet ve yatırımcılar gibi tüm tarafların hak ve menfaatlerinin korunması amacıyla gerçekleştirilmektedir. (Çetin, 2021, 326). Tasarruf finansman şirketlerinin etkin ve verimli biçimde faaliyetlerini sürdürmesi BDDK'nın 2022 yılından sonra söz konusu şirketlerin muhasebe ve mali raporlama sistemlerini kurmalarını zorunlu hale getirmesinden sonra mümkün hale gelmiştir.

Bağımsız denetim sonuçlarına göre, 2015 yıl sonu itibarıyla 1,5 milyar TL aktif büyüklüğüne sahip olan tasarruf finansman sektörü, 2021 yılında 12,3 milyar TL, Aralık 2022'de 14,3 milyar TL, 2023 yılında 29 milyar TL ve 2024 yılının ilk yarısında da 47,9 milyar TL bakiye arz etmektedir. Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası'nın politika faizini yükseltmesi ve bankaların müşterilere kullandırdığı konut kredisinin sınırlandırılması nedeniyle tasarruf finansman sektörünün aktiflerinde özellikle son bir yılda büyük bir artış gerçekleştirmiştir. Tasarruf finansman sektörünün aktif büyüklüğüne ilişkin gelişim tablosu aşağıda yer almaktadır.

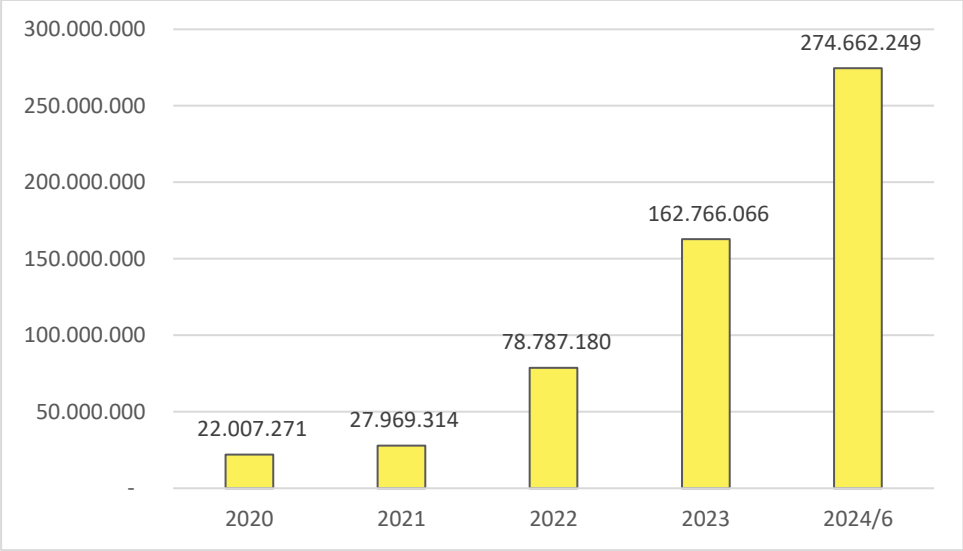
Şekil 2: Tasarruf Finansman Sektörü Aktif Büyüklüğü

Yukarıdaki şekilden de görüleceği üzere, tasarruf finansman sektörünün aktif büyüklüğü son dokuz yılda 30 kattan fazla ve son altı ayda %65 oranında artış gerçekleştirerek 47,9 milyar TL'ye ulaşmıştır.

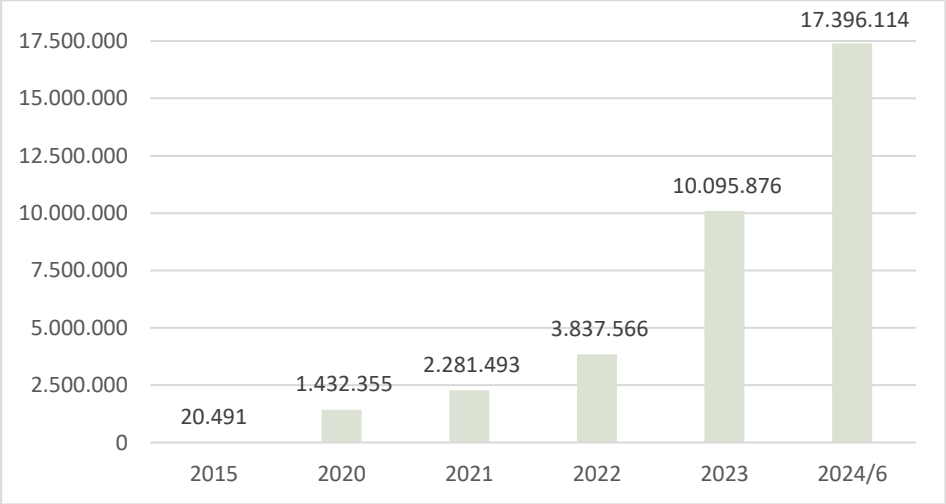
BDDK'nın lisans verme sürecinde şirketlerin ödenmiş sermayesinin en az 100 milyon TL şeklinde talep edilmesi sektörün sağlıklı mali yapıya kavuşturulması açısından son derece yerinde bir karar olmuştur. Ayrıca, banka ve diğer banka dışı mali kuruluşların dönem karlarının büyük bir kısmının bünyede tutulması ve kar dağıtımının da denetim otoritesi iznine tabi tutulması mali yapısının güçlendirilmesi bakımından önem arz etmektedir. Sektör toplam sözleşme tutarlarına ilişkin grafik aşağıda yer almaktadır.

Şekil 3: Tasarruf Finansman Sektörü Toplam Sözleşme Tutarı

Tasarruf ve tahsis edilen dönemler bazında toplam imzalanan sözleşme tutarları 2021 yılında 28 milyar TL, 2022 yılı için 79 milyar TL ve 2023 yılında 163 milyar TL iken 2024 yılının ilk yarısında %69 oranında artarak 275 milyar TL'ye yükselmiştir. Tasarruf finansman sektörünün özkaynak gelişim tablosu aşağıda yer almaktadır.

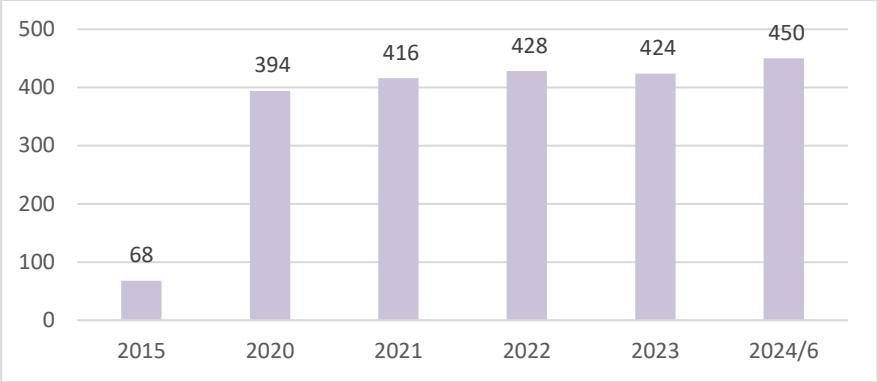
Şekil 4: Tasarruf Finansman Sektörü Özkaynaklar Gelişimi (Bin TL)

Yukarıdaki şekilden de görüleceği üzere, 2015 yılında sektörün özkaynak kalemi sadece 20,5 milyon TL iken 2022 yılında 3,8 milyar TL'ye, Aralık 2023 dönemi 10 milyar TL'ye ve 2024 yılının ilk yarısında ise 17,4 milyar TL'ye yükselmiştir. Özkaynakların güçlü bir şekilde artmasının temel nedeni de dönem karlarının bünyede bırakılması ve BDDK'nın kar dağıtımını sınırlandırmasıdır.

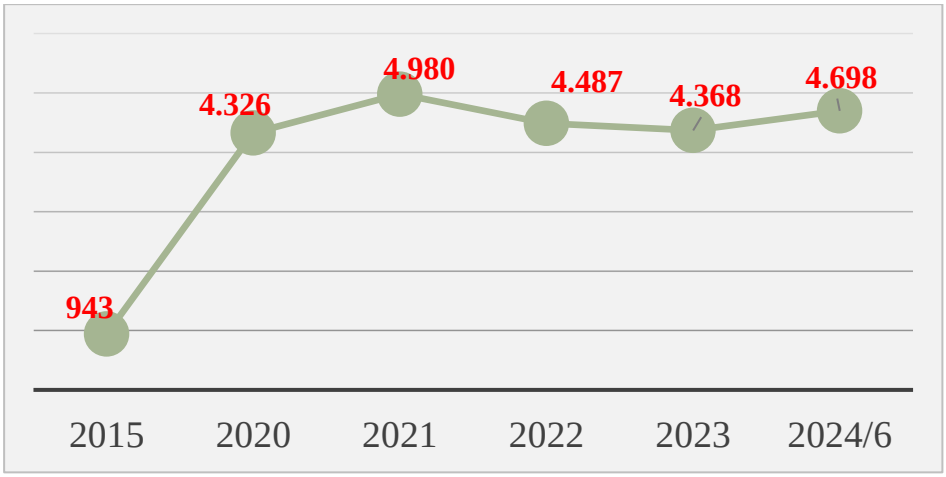
2015 yıl sonu itibarıyla tasarruf finansman sektöründe iki oyuncu 68 şube ile faaliyetlerini sürdürmekteydi. Tasarruf finansman sektör şube sayısının gelişimi aşağıdaki grafikte yer almaktadır.

Şekil 5: Tasarruf Finansman Sektör Şube Sayısı

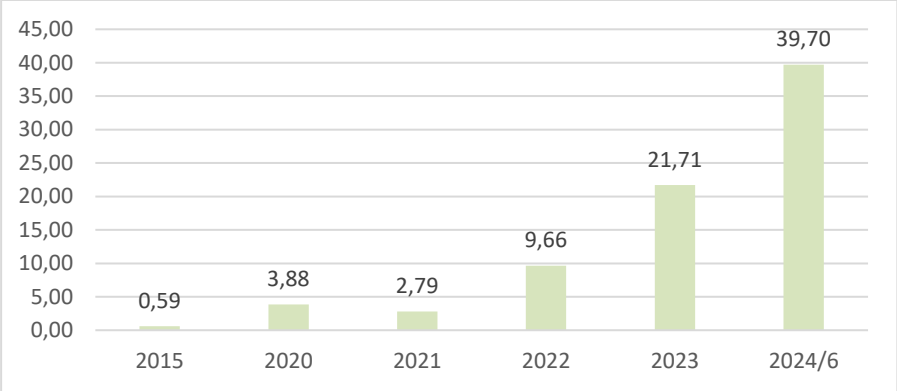
Tasarruf finansman sektörünün şube sayısı yıllara bağlı olarak değişmektedir. Sektörün Aralık 2022'de 428, 2023 yılında 424 şubesi ve Haziran 2024 döneminde ise 450 şubesi bulunmaktadır. Tasarruf finansman sektöründe istihdam edilen personele ilişkin gelişim aşağıdaki grafikte yer almaktadır.

Şekil 6: Tasarruf Finansman Sektörü Personel Sayısı

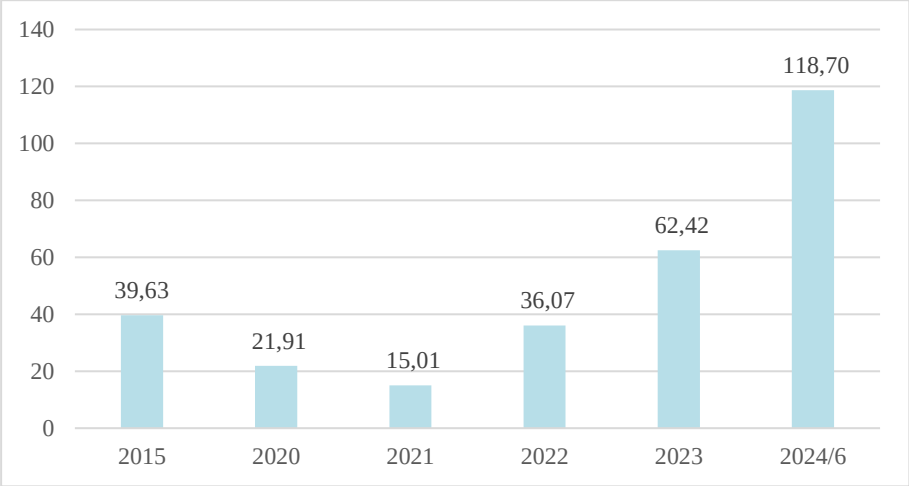
Tasarruf finansman sektörünün 2015'te personel sayısı 943 iken 2021 yılında 4.980 kişiye yükselmiştir. Tasarruf finansman sektörünün personel sayısında az da olsa dalgalanma olmuştur. Bu durumun en önemli sebebi, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu'ndan lisans alamayan şirketlerin TMSF eliyle tasfiye edilmesi dolayısıyla oralarda çalışan personelin sektörden ayrılması ve verimsiz olan bazı şubelerin kapatılmasıdır. Diğer taraftan 11 ilimizi kapsayan ve asrın felaketi olarak Şubat 2023'te gerçekleşen depremden dolayı bazı şubelerin yıkılması ve ağır hasar alması nedeniyle faaliyetlerini devam ettirememeleridir. Ayrıca, personel sayısının düşmesinin diğer bir önemli nedeni ise sektörün teknolojik alanlara daha fazla yatırım yapmasından ve personelin daha verimli kullanılmasından kaynaklanmaktadır. 2024 yılının ilk yarısında yeni açılan ilave şubelerle birlikte personel sayısında artış olduğu gözlemlenmektedir. Sektörün aktif karlılığına ilişkin veriler aşağıda yer almaktadır.

Şekil 7: Tasarruf Finansman Sektörü Aktif Karlılığı

Yukarıdaki tablodan da görüleceği üzere, tasarruf finansman sektörü yeni bir iş modeli olduğundan aktif karlılığı da yıllara göre oldukça farklılık arz etmekle birlikte aktif karlılığı son yıllarda ve özellikle 2023'ten sonra büyük oranda artmıştır. Sektörün özkaynak karlılığına ilişkin veriler aşağıda yer almaktadır.

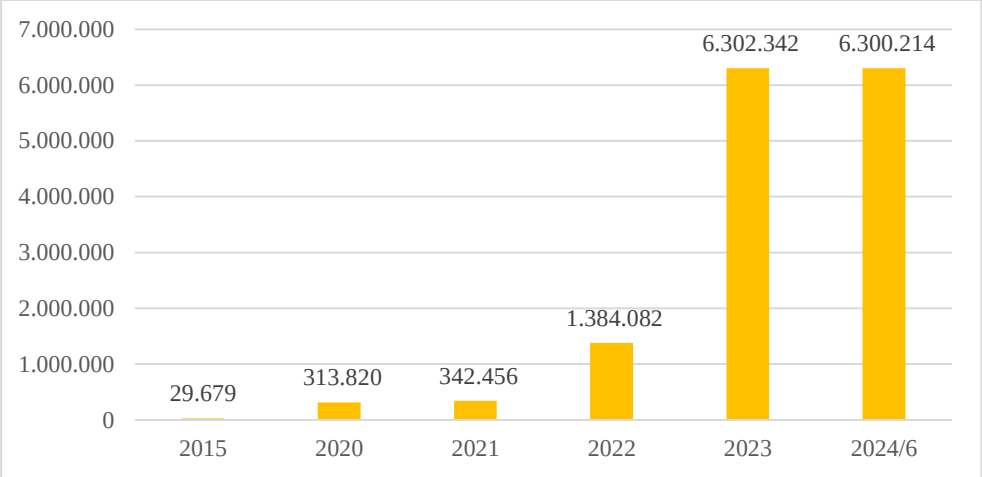
Şekil 8: Tasarruf Finansman Sektörü Özkaynak Karlılığı

Yukarıdaki tablodan da görüleceği üzere, sektörün özkaynak karlılığı dalgalanmaktadır. Bu durumun en önemli sebebi sektörün lisans alma sürecinden önce mali veriler açısından herhangi bir yükümlülük bulunmamasıdır. Özellikle BDDK lisans sürecinde şirketlerin faaliyetlerini sağlıklı yürütebilmeleri için güçlü mali bir yapıya sahip olma şartının getirilmesi belirleyici olmuştur.

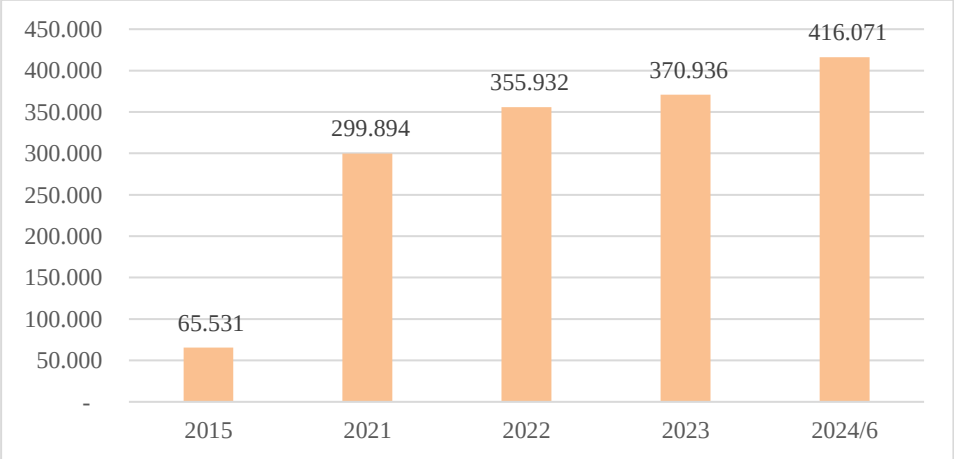
Öte yandan, kar dağıtımının sınırlandırılarak izne tabi tutulması ve karlılığın büyük kısmının özkaynaklara eklenmesi ve son dönemlerde yüksek enflasyonun bulunması diğer önemli etkenlerdir. Sıkı para politikasının uygulanması ve bankaların kredi musluklarını kısması nedeniyle son dönemlerde sektöre olan teveccühün arttığı bariz bir şekilde görülmektedir. Dolayısıyla, bu durum tasarruf finansman sektörünün bankacılık ve banka dışı finansal kuruluşların özkaynak karlılığını geçmesine yol açmıştır. Aşağıdaki grafikte tasarruf finansman sektörünün net dönem karına ilişkin veriler yer almaktadır.

Şekil 9: Tasarruf Finansman Sektörünün Net Dönem Karı (Bin TL)

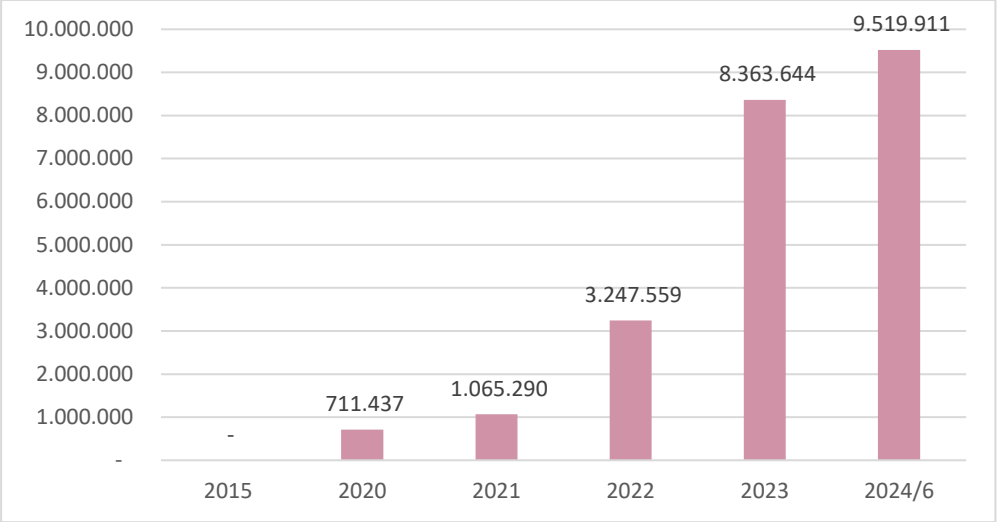
Tasarruf finansman sektörü 2015 yılında 30 milyon TL kar etmiş iken, bu tutar 2021'de 342 milyon TL'ye ve 2022 yılında ise 1.384 milyon TL'ye yükselmiştir. Aralık 2023'te sektörün net dönem karı 6.302 milyon TL iken Haziran 2024 itibarıyla 6.300 milyon TL'ye yükselmiştir. Dönem karlarının dağıtımının BDDK tarafından sınırlandırılması ve izne tabi tutularak özkaynaklara ilave edilmesi sektörün mali yapısının güçlendirilmesine katkı sunmaktadır. Tasarruf finansman sektörünün müşteri sayısının gelişimi aşağıdaki grafikte görülmektedir.

Şekil 10: Tasarruf Finansman Sektörünün Müşteri Sayısı

Yukarıdaki grafikten de görüleceği üzere, tasarruf finansman sektörünün müşteri sayısı düzenli bir şekilde her yıl artmaktadır. 2015 yılında 65 bin adet olan müşteri sayısı 2022'de 356 bine, Aralık 2023 dönemi itibarıyla ise 370 bin ve Haziran 2024 dönemi itibarıyla ise 416 bin kişi olarak gerçekleşmiştir. Bazı müşteriler ile birden fazla sözleşme imzalanabilmektedir. Dolayısıyla sözleşme bazında 437 binden fazla sözleşme bulunmaktadır.

Şekil 11: Tasarruf Finansman Sektörü Katılım Organizasyon Ücretleri

Yukarıdaki grafikten görüleceği üzere, 2015 yılında söz konusu şirketler tarafından organizasyon ücreti altında herhangi bir ücret tahsilatı yapılmamaktaydı. Ancak, ilk önce evlerini alan müşteriler belli bir süreye kadar havuzda kalanlara kira yardımı altında bir miktar ödeme yapıyordu. 2022 yılında tasarruf finansman sektörünün katılım organizasyon ücretleri 3 milyar 248 milyon TL, 2023 yılında 8 milyar 364 milyon TL ve 2024 yılının ilk yarısında ise 9 milyar 520 milyon TL olarak gerçekleşmiştir.

Düzenleme öncesinde şirketlerde biriken fon havuzlarının nemalandırılması şirket yönetimleri tarafından yerine getirilmekteydi. Faaliyet izninden sonra fon havuzlarının işletilmesi konusunda BDDK sıkı kurallar getirmiştir. Fon havuzlarındaki paralar Hazine ve özel sukuk işlemlerinde, katılım bankaları nezdinde katılım fonları veya katılım finans ilkeleri çerçevesinde değerlendirebilmektedir. Aralık 2023 tarihinde Tasarruf Finansman Şirketleri Yönetmeliği'nde yapılan değişiklik ile birlikte şirketlerin tasarruf fon havuzu nemalarından %25 oranında yararlanabilmesi ve ihtiyat fonunun çalışma usul ve esaslarının firma bazında farklılaştırılabileceği konusunda Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu'na yetki verilmiştir.

Sonuç

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu'nun tasarruf finansman sektörünü düzenlemesinden önce sektör şirketleri Türk Ticaret Kanunu Hükümlerine göre faaliyetlerini sürdürmekteydi. 2021 yılında 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu'nda yapılan değişiklik ile söz konusu şirketlerin bundan sonra şirket unvanlarında tasarruf finansman şirketleri ibarelerinin yer alması zorunlu hale getirilmiştir. 2022 yılında mali güç ve itibarı bulunan altı tasarruf finansman şirketinin Kanunun öngördüğü bir aylık süre içerisinde olmak üzere 17 Haziran 2022 tarihinde FKB üyeliklerini tamamlamışlardır.

BDDK gerek bankacılık ve gerekse banka dışı finansal kuruluşlar yani finansal kiralama, faktoring, finansman ve varlık yönetim şirketlerine ilaveten artık tasarruf finansman şirketlerini de hem yerinde denetim ve hem de uzaktan gözetim faaliyetleri kapsamında denetlemektedir. Ayrıca, MASAK denetimi, yıllık bağımsız denetim raporlarının hazırlanması ve şirketlerin faaliyet raporlarının kamuoyu ile paylaşılması mecburiyeti getirilmiştir. Bu mekanizmalar tasarruf finansman kuruluşlarının kurumsallaşmasına ve mali yapılarının güçlendirilmesine katkı sunmaktadır.

2015 yılında 2 şirket, 68 şube, 20 milyon TL özkaynak ve 1,5 milyar TL aktif büyüklüğü ile faaliyet gösteren tasarruf finansman sektörü son dokuz yılda 30 kat büyüyerek 48 milyar TL

aktif büyüklüğü ile faaliyetlerini devam ettirmektedir. 2024 Haziran itibarıyla 6 oyunculu sektörün 450 şubesi bulunmakta olup özkaynak büyüklüğü 17,4 milyar TL'ye ve işlem hacmi de geçen yıla nazaran %157 oranında artarak 275 milyar TL'ye yükselmiştir. BDDK'dan faaliyet izni alan altı tasarruf finansman şirketi son dönemde kurumsallaşma adına çok önemli adımlar atmışlardır. En önemli gelişmeler, aylık bazda BDDK'ya finansal raporların iletilmesi, etkin ve verimli iç denetim sistemlerinin kurulması, FKB bünyesinde mevzuat, finansal raporlama, iletişim ve strateji komitelerinin kurulması, risk yönetiminin yakından takip edilmesi, fatura yerine geçen dekont işlemlerinin başlatılması gibi pek çok alanda kurumsallaşma sağlanmıştır.

BDDK'nın 2021 yılında düzenlediği, 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu ve 29 Aralık 2023 tarihinde revize edilen Tasarruf Finansman Şirketlerinin Kuruluş ve Faaliyet Esasları Hakkında Yönetmelik ile Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurul kararları tasarruf finansman sektörünün finansal anlamda büyümesine olumlu katkı sunmuştur.

Kaynakça:

Akbal, Y. F. (2021), Tasarruf Finansman Sisteminin Regülasyonu: Türkiye Örneği, T.C. İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanayi Politikaları Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.

Çekin, Ö. (2018). Tasarrufa Dayalı Finansman Sistemi ve İslami Finans İlkeleri Çerçevesinde Değerlendirilmesi, T.C. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İslam İktisadı ve Finansı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi.

Çetin, A. (2020). Tek Düzen Hesap Planı ve AAOIFI Standartları Çerçevesinde Faizsiz Finans Kuruluşları Muhasebesi. Türkiye Katılım Bankalar Birliği, Yayın No: 14, İstanbul.

Çetin, A. (2021). Yaşayan ve Gelişen Katılım Bankacığı, Katılım Bankalarında Muhasebe Uygulamaları, 12. Bölüm, Türkiye Katılım Bankalar Birliği, 3. Baskı, İstanbul.

Çetin, A. ve Tiryaki, G. (2023). Kamu Yönetiminde Denetim: Temel Paradigmalar, Değişim ve Yeni Yönelişler, Bankacılık Sektörünün Denetiminde Kurumsal Yapı ve Uygulamalar, T.C. Sayıştay Başkanlığı, ss. 159-188.

Çetin, A. (2024). Yeni Alternatif Finansman Modeli: Tasarruf Finansman Sektörü İçin Öneriler, Uluslararası İslam Ekonomisi ve Finansı Araştırmaları Dergisi, 10(1), 67-105.

Dinç, Y., (2019). Tasarrufa Dayalı Finans, Beta Basım Yayım Dağıtım A.Ş., Yayın No: 3882, ISBN: 978-605-242-416-2.

FKB, (2024). Finansal Kurumlar Birliği, Tasarruf Finansman Sektörü, İstanbul. https://www.fkb.org.tr/sektorler/tasarruf-finansman/

Jahangir, S. M. R. (2023). Inclusion of Rotating Savings and Credit Associations as A Form of Savings-Based Finance In Islamic Finance Ecosystem, Doktora Tezi, T. C. Sabahattin Zaim Üniversitesi, İstanbul.

Koç, İ. (2020). Yapı Tasarrufu Sistemi ve Risk Modelleri, T. C. İstanbul Ticaret Üniversitesi Finans Enstitüsü Bankacılık Anabilim Dalı Bankacılık, Doktora Tezi, İstanbul.

Koç, İ. ve Çekin, Ö. (2019). Tasarrufa Dayalı Faizsiz Finans Sistemi: İşleyiş, Değerlendirme ve Tasarım, Ensar Neşriyat, İstanbul.

Gülerci, A. F. (2022). "Tasarruf Finansman Anonim Şirketlerinin Hukuki Yapısı, Faaliyetleri ve Bu Şirketlerde Menfaat Sahiplerinin Korunması", *SÜHFD*., C. 30, S. 3, s. 999-1042.

Kahraman, A. (2019). Bir Faizsiz Finansman Yöntemi Olarak Müşareke Akdi ve Tasarrufa Dayalı Faizsiz Sistem (Elbirliği Sistemi Örneği). Tasarrufa Dayalı Faizsiz Finans Sistemi, Ensar Neşriyat, İstanbul.

Kaya, S. (2019). Faizsiz Finans İlkeleri ve Tasarrufa Dayalı Faizsiz Finansman Sistemine Dair Öneriler, Tasarrufa Dayalı Faizsiz Finans Sistemi, Ensar Neşriyat, İstanbul.

Kılıç, S. (2007). Konut Finansman Modeli Olarak Yapı Tasarruf Sandıkları; Almanya ve Türkiye'deki Uygulamaları, Yönetim ve Ekonomi, Celal Bayar Üniversitesi İ.İ.B.F., Cilt: 14, Sayı: 1.

Uyumaz, A. (2023). "Tasarruf Finansman Sözleşmesinin Feshi Sebebi ile Birikim ve Organizasyon Ücretinin İadesi", SÜHFD, C. 31, S. 3, s. 1277-1319.

Turan, O. (2023). Sürdürülebilir Kalkınmada Hukuki Düzenlemelerin Etkisi: Finans ve Katılım Finans Düzenlemeleri Üzerinden Bir Analiz, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İstanbul.

Mevzuat Düzenlemeleri:

6361 Sayılı Kanun, (2024). 6361 Sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu.

Tasarruf Finansman Yönetmeliği, (2024). Tasarruf Finansman Şirketlerinin Kuruluş ve Faaliyet Esasları Hakkında Yönetmelik.

BDDK, (2022). 23.06.2022 tarih ve 10245 sayılı Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu Kararı.

BDDK, (2024). 06.06.2024 tarih ve 10918 sayılı Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu Kararı.

TÜRKİYE'DE KATILIM FINANSI İLKELERINE UYGUN ŞİRKETLERİN TESPİTİNDE ESAS ALINAN KURAL SETLERİNİN İNCELENMESİ

Ercan Civelek[98]

Özet

Bu çalışmada TKBB Danışma Kurulu tarafından hazırlanan ve vesile olduğu yeniliklerle Türkiye'de katılım finansı ekosisteminin sermaye piyasaları tarafının domine edilmesine katkı sağlayan *Pay Senedi İhracı ve Alım-Satımı Standardı*'nın (2020), katılım endeksinin oluşturulması sürecinde oynadığı aktif rolün ortaya konulması ve bu kapsamda 18.07.2024 tarihindeki güncelleme ile karma şirketlerin katılım endeksine alınmasını önemli ölçüde sınırlandıran güncel versiyonunun incelenmesi amaçlanmaktadır. 2021 yılı itibariyle Borsa İstanbul'un (BIST) katılım endekslerinin oluşturulması ve hesaplanması işini kendi uhdesine alması, ülkemizin katılım finans sektörüne ilişkin pratiklerinde birtakım gelişmeleri beraberinde getirmiştir. Bu süreçte TKBB ile iş birliği yapılarak TKBB Danışma Kurulunun BIST'e de danışmanlık hizmeti vermesinin neticesinde Pay Senedi İhracı ve Alım-Satımı Standardı'nın detaylandırılarak somutlaştırılması ihtiyacının ortaya çıkması, Danışma Kurulu tarafından Katılım Finans İlkelerine Uygun Faaliyet Gösteren Şirketlerin Belirlenmesinde Esas Alınacak Rehber'in hazırlanmasına; katılım finansı ilkelerine uygunluğun denetimi sürecine şirketlerin dahil edilmesi de Katılım Finansı İlkeleri Bilgi Formu'nun (KAFİF) hazırlanmasına zemin hazırlamıştır. Şirketlerin KAFİF'te girdikleri verilerin doğruluğunu teyit ederek katılım endeksine alınıp alınmayacaklarına karar verilmesi işi KAFİF Komitesi tarafından yerine getirilmektedir. İlgili Komitenin hareket alanı Danışma Kurulu düzenlemeleri ile sınırlı olduğundan çözümünü doğrudan Rehber'de bulamadıkları meselelerle karşılaştıklarında Komite söz konusu meseleleri Danışma Kuruluna arz etmektedir. Kurula getirilen kimi meseleler Standart ve Rehber'de yer alan maddelere göre çözümlenirken bazen de ilgili meselenin Rehber'de yer alan hükümler kapsamına girmediği değerlendirilmekte ve konu hakkında yeni karar alınabilmektedir. Danışma Kurulu gördüğü ihtiyaç üzerine katılım endeksi hakkında resen de karar alabilmektedir. Kurulun çeşitli vesilelerle katılım endeksine dair aldığı kararlar Rehber'e işlenmekte ve belirli aralıklarla Rehber güncellenmektedir. Bu durum Rehber'e dinamik bir yapı kazandırmakta, katılım endeksini gittikçe daha gelişmiş ve objektif bir yapıya kavuşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Katılım Endeksi, Pay Senedi Standardı

EXAMINATION OF RULE SETS USED IN DETERMINING COMPANIES COMPLIANCE WITH PARTICIPATION FINANCE PRINCIPLES IN TÜRKIYE

Abstract

In this study, the active role played by the Stock Issuance and Purchase-Sale Standard (2020), which was prepared by the TKBB Advisory Board and contributed to the dominance of the capital markets side of the participation finance ecosystem in Turkey with the innovations it caused, in the process of creating the participation index, and in this context With the update on 18.07.2024, it is aimed to examine the current version, which significantly limits the inclusion of mixed companies in the participation index. As of 2021, Borsa Istanbul (BIST) has taken over the creation and calculation of participation indices, which has brought about some developments in our country's practices regarding the participation finance sector. In this process, as a result of cooperation with TKBB and the TKBB Advisory Board providing consultancy services to BIST, the need to detail and concretize the Stock Issuance and Trading Standard emerged, and the Advisory Board determined the Guide to be taken as basis in determining companies operating in accordance with Participation Finance Principles. to prepare; The inclusion of companies in the auditing process of compliance with participation finance principles also paved the way for the preparation of the Participation Finance Principles Information Form (KAFIF). The task of confirming the accuracy of the data entered by companies in KAFIF and deciding whether they will be included in the participation index is carried out by the KAFIF Committee. The task of confirming the accuracy of the data entered by companies in KAFIF and deciding whether they will be included in the participation index is carried out by the KAFIF Committee. Since the relevant Committee's field of action is limited to the Advisory Board regulations, when it encounters issues that cannot be directly resolved in the Guide, the Committee presents these issues to the Advisory Board. While some issues brought to the Board are resolved according to the articles in the Standard and Guide, sometimes it is evaluated that the relevant issue does not fall within the scope of the provisions in the Guide and a new decision can be taken on the issue. The Advisory Board can also make ex officio decisions about the participation index based on the need it sees. The decisions taken by the Board regarding the participation index

[98] Türkiye Katılım Bankaları Birliği, ercancivelek@tkbb.org.tr

on various occasions are recorded in the Guide and the Guide is updated at regular intervals. This gives the Guide a dynamic structure and makes the participation index increasingly developed and objective.

Key Words: Participation Index, Stock Standard

Giriş

Borsada işlem gören ve katılım finansı ilkelerine uygun olarak faaliyet gösteren şirketlerin pay senetlerini içeren katılım endeksinin oluşturulması ülkemizde ilk olarak 2011 yılında Türkiye Katılım Bankaları Birliği'ne (TKBB) üye dört katılım bankasının sponsorluğunda gerçekleşmiştir. İlk dönemde Katılım Endeksi olarak isimlendirilen bu endeks, 09.07.2014 tarihinde 50 hisse senedini içeren Katılım 50 Endeksinin yayımlanması akabinde Katılım 30 Endeksi ismini almıştır. Bizim Menkul Değerler (BMD) endekse girecek listenin belirlenmesinde, Borsa İstanbul da (BIST) endeksin hesaplanmasında hizmet vermiştir.

Borsa İstanbul'un (BIST) katılım finansı ekosisteminin gelişimine katkıda bulunma adına katılım endekslerini hesaplama işini kendi uhdesine alması yeni bir süreci başlatmış ve TKBB ile yapılan iş birliği neticesinde TKBB Danışma Kurulu BIST'e de danışmanlık hizmeti vermeye başlamıştır. Bunun neticesinde 2020 yılında Danışma Kurulu tarafından katılım endeksinin fıkhi ilkelerini ihtiva eden *Pay Senedi İhracı ve Alım-Satımı Standardı* yayımlanmıştır.

BIST'in katılım endekslerini hesaplamaya başladığı ilk süreçte (2021) şirketlerin katılım finansı ilkelerine uyum sağlayıp sağlamadıklarını tespit için Pay senedi standardını esas alan bir soru formu hazırlanarak şirketlerle paylaşılmış ve bu formu doldurmaları talep edilmiştir. Şirketlerin formda yer alan maddelere ilişkin ilişkin soru ve önerilerinin BIST aracılığıyla Danışma Kuruluna iletilmesi, Kurulun borsaya ilişkin yeni konuları gündeme almalarına, böylece de standardı günden güne geliştirmelerine zemin hazırlamıştır. Ve nihayet bu çalışmaların bir neticesi olarak 2022 yılında *Pay Senedi Standardı*'ndaki hükümlerin ayrıntılarına yer veren *Katılım Finans İlkelerine Uygun Faaliyet Gösteren Şirketlerin Belirlenmesinde Esas Alınacak Rehber* hazırlanmıştır. Aynı yıl içerisinde bahsi geçen soru formuna yeni bir boyut kazandırılarak Katılım Finansı İlkeleri Bilgi Formu (KAFİF) adıyla Kamuyu Aydınlatma Platformu'nda (KAP) yayımlanması sağlanmış ve yayımlanan formu denetlemek üzere de içerisinde hem Danışma Kurulunu hem de BIST'i temsil eden üyelerin bulunduğu KAFİF Komitesi oluşturulmuştur. KAFİF Komitesi, *Standart* ve buna bağlı olarak hazırlanan *Rehber* doğrultusunda şirketlerin katılım finansı ilkelerine uygunluklarını incelemekte ve katılım endeksine alınacak şirketlerin belirlenmesinde aktif rol oynamaktadır.

Pay Senedi Standardı'nın yayımlanmasının akabinde ortaya çıkan ilk ihtiyaç standardın kolayca anlaşılmasını ve detaylandırılmasını sağlamak olduğundan Danışma Kurulu bu süreçte Rehber üzerinde çalışmış ve beliren ihtiyaç ve taleplere göre peyderpey aldıkları kararlarla Rehberi güncellemişlerdir. Gelinen süreçte rehbere eklenen ilavelerin artması, onu, standardın anlaşılmasını sağlayan ve ona tabi olması beklenen bir yardımcı kaynak olmaktan öte yeni hükümleri de ihtiva eden bir kaynak haline getirmiştir. Bu nedenle hem rehberi asli hüviyetine döndürme yani standarda tabi olmasını sağlama hem de katılım endeksi kurallarını daha objektif bir yapıya kavuşturma amacıyla standart ve rehberin güncellenmesi gerekli görülmüş ve nihayet 18.07.2024 tarihinde pay senedi standardı ve bu doğrultuda uygulama rehberi ve KAFİF güncellenerek katılım endeksi için yeni bir dönem başlamıştır.

1. Pay Senedi Standardının Paydaşları ve Hazırlanan Dokümanlar

1.1. Pay Senedi Standardının Paydaşları

1.1.1. Standardın Hazırlayıcısı: TKBB Danışma Kurulu

TKBB Danışma Kurulu Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun (BDDK) 22.02.2018 tarih 7736 sayılı kararı ile katılım bankacılığına ilişkin mesleki ilke ve standartları belirlemek

üzere TKBB bünyesinde oluşturulan yedi kişilik bir heyettir[99]. Kurul üyelerinden dört tanesinin İslami ilimler alanında doktora derecesine sahip olması, bir tanesinin Din İşleri Yüksek Kurulu üyeleri arasından Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından önerilen aday/adaylar arasından olması, bir tanesinin işletme, iktisat, maliye, bankacılık, hukuk ve dengi dallarda lisans veya lisansüstü diplomaya ve katılım bankacılığı alanında en az yedi yıllık yönetici deneyimine sahip olması ve bir tanesinin de hukuk diplomasına sahip olması gerekli görülmektedir. Danışma Kurulunun görevleri arasında, katılım bankacılığı alanında uyulması gereken meslek ilke ve standartlarını belirlemek, gerekli görüldüğü durumlarda katılım bankaları arasındaki uygulama farklılıklarını gidermek üzere genel nitelikli kararlar almak ve başvurulması halinde kamu kurum ve kuruluşlarına, kamu kurumu niteliğini haiz meslek kuruluşlarına ve diğer kuruluşlara faizsiz finans kapsamında görüş bildirmek yer almaktadır[100].

Danışma Kurulunun öncelikli görevi katılım bankacılığına ilişkin mesleki ilke ve standartları belirlemek olmakla birlikte katılım endeksini hesaplama işinin artık kurumsal bir kimlik altında yapılması ihtiyacının hissedilmesi katılım endeksinin fıkhi ilkelerinin ortaya konulmasını gerekli kılmış ve Danışma Kurulu tarafından hazırlanan ilk standart *Pay Senedi İhracı ve Alım-Satımı Standardı* olmuştur.

Katılım bankacılığında gerek fon toplama gerek fon kullandırma tarafında birçok finansal ürün kullanılmakta ve bunlar kendilerine ait birtakım özel hükümler içerdiğinden dolayı her biri için ayrı standartlar hazırlanması gerekmektedir. Ancak pay senedi ihracı ve alım-satımına dair hazırlanan bu standart pay senetleriyle ilgili ihtiyaç duyulan bütün hükümlere yer verdiğinden ayrıca yeni standartlar hazırlanmasına gerek bırakmamaktadır. Nitekim Dünya örneklerinde de İslami/katılım endeksleri için danışmanlık yapan kurumlar oluşturdukları metodolojiyi sunmakla görevlerini tamamlamaktadırlar. Ancak Türkiye örneğinde bilgi formu üzerinden endekse alınacak şirketlerin de sürece dahil olması, standartta yer alan fıkhi hükümleri şirketlerin daha iyi anlayabilecekleri ve mali tablolarda karşılıklarını görebilecekleri bir şekilde detaylandırılmasını gerekli kıldığından Danışma Kurulu *Katılım Finans İlkelerine Uygun Faaliyet Gösteren Şirketlerin Belirlenmesinde Esas Alınacak Rehber*'i kaleme alma ihtiyacı hissetmiştir. Standardın bireysel yatırımcılara dönük bölümünde yatırımcıların şirketlerinin mahzurlu kazançlarından kendi paylarına düşen kısmı ellerinden çıkarmak suretiyle arındırma yapmaları gerektiği hükmü ana hatlarıyla anlatılmakla birlikte arındırmanın uygulamada detaylı olarak nasıl yapılacağına ilişkin izah gerektirmek icap edince Danışma Kurulu *Pay Senedi Standardı*'nda belirtilen hükümleri esas alarak *Katılım Finans İlkelerine Uygun Faaliyet Gösteren Şirketlerin Pay Senetlerine Ait Mahzurlu Kazançları Arındırmaya İlişkin Uygulama Rehberi*'ni hazırlamıştır.

1.1.2. Standardın Uygulayıcısı: Borsa İstanbul

2021 öncesinde katılım bankalarına endeks hesaplama hizmeti veren Borsa İstanbul'un 12.11.2021 tarihi itibariyle katılım finansı alanlarında büyümeyi ve ürün çeşitliliğini artırma maksadıyla katılım endekslerini kendi uhdesinde hesaplamaya başlaması katılım finansı alanında önemli bir gelişmedir[101]. Zira bu sayede hem katılım finansı ilkelerine göre yatırım kararı veren yatırımcıların söz konusu ilkelere uygun şirketleri seçebilmesi hem de şirketlerin katılım finansı sektöründen fon sağlama yöntemlerinin çeşitlenmesi sağlanmıştır.

BIST'in katılım endeksine girecek şirketlerin belirlenmesinde, TKBB Danışma Kurulu ile iş birliği yaparak *Pay Senedi İhracı ve Alım-Satımı Standardı*'nı esas alması ve endekste yer

[99] BDDK'nın 7736 sayılı Kurul kararı için bkz: https://yonetim.tkbb.org.tr/upload/BDDK-Kurul-Karari.pdf
[100] "Danışma Kurulunun Oluşumu, Görev, Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Tebliğ" için bkz: https://yonetim.tkbb.org.tr/upload/Danisma-kurulunun-olusumu-gorev-calisma-usul-ve-esaslari-hakkinda-teblig.pdf
[101] https://www.aa.com.tr/tr/ekonomi/borsa-istanbul-da-gong-katilim-endeksleri-icin-caldi/2418892#

alacak şirketleri buna göre belirlemeye karar vermesi onu standardın ve buna bağlı olarak yapılan çalışmaların önemli bir paydaşı konumuna getirmiştir. Çünkü *Pay Senedi İhracı ve Alım-Satımı Standardı* ve buna göre oluşturulan Rehber esasen Danışma Kurulu tarafından telif edilmiş olsa da Borsa İstanbul'un standardın uygulayıcısı olması sebebiyle pratikte karşı karşıya kaldığı soru ve sorunları, önerileri, varsa şirket taleplerini Danışma Kuruluna getirmekte ve böylece Kurulun ilgili konularda aksiyon almasını sağlamaktadır. Benzer şekilde istenilmesi halinde borsa ve endekse dair teknik konulara ilişkin bilgi akışını sağlaması, ehlinden alınmış sağlıklı bir bilgi temeli üzerine fıkhi kural oluşturulmasını temin bakımından son derece önemlidir.

Borsa İstanbul'un katılım endeksinde yer alacak şirketleri belirlerken sadece kural setini uygulayarak şirketleri belirlemek yerine şirketleri de sürece dahil ederek onlarla etkileşim halinde olmaları; şirketlerden, yürüttükleri faaliyetler, uygun olmayan gelirleri, uygun olmayan borçları ve uygun olmayan varlıkları hakkında KAP'ta yayımlanan soru formu aracılığıyla bilgi istemeleri ve bunu takip etmeleri bildiğimiz kadarıyla Türkiye'ye özel olup başka bir yerde bu tarz bir uygulama bulunmamaktadır.

Pay senedi standardının uygulayıcısı olan Borsa İstanbul, katılım endeksini bünyesinde oluşturduğu ve içerisinde TKBB'den de üyelerin bulunduğu KAFİF Komitesi aracılığıyla gerçekleştirmektedir. Buradaki "KAFİF" ifadesinin açılımı "Katılım Finansı İlkeleri Bilgi Formu" şeklindedir. İlgili komite şirketler tarafından doldurulan bu formların kural setine uygun şekilde doldurulup doldurulmadığını takip etmesi sebebiyle bu ismi almıştır.

Komite, payları Borsa'da işlem gören şirketleri bağımsız denetimden geçmiş 6 aylık ve 12 aylık finansal tabloları üzerinden doldurdukları KAFİF formu üzerinden periyodik olarak yılda iki kez incelemekte ve katılım finansı ilkelerine uygunluklarını denetlemektedir. Harici olarak yeni halka arz onayı alan ya da sektör değiştiren şirketlerden de KAFİF doldurmaları istenmekte ve buradaki bilgiler doğrultusunda Komite tarafından şirketlerin katılım endeksine alınmasına karar verilmektedir. Komite bir şirketi katılım finansı ilkelerine uyum açısından incelerken şirket tarafından doldurulan formun doğruluğunu ilgili şirketin esas sözleşmesi ve finansal tabloları üzerinden teyit etmekte, formun hatalı doldurulduğunu tespit ettiğinde şirkete geri bildirim yaparak tespit edilen alanlara ilişkin bilgilerin hatalı olması sebebiyle yeniden düzenlenmesini talep ifade etmektedir.

Komite, Danışma Kurulu tarafından hazırlanan pay senedi standardı ve rehbere bağlı kalarak incelemelerini sürdürmektedir. Bunun dışında hareket etme yetkisi bulunmamaktadır. Şirket esas sözleşmesini inceleyen komite üyeleri, sözleşmede şirketin faaliyetleri bağlamında geçen bir ifadenin Rehber'de yer alan bir hükmün kapsamına girip girmediğinde şüphe ettiklerinde konuyu Kurula getirerek cevap almaktadır. Hatta esas sözleşmede karşılaşılan ve kurula getirilen kimi sorulara ait cevapların rehber güncellemeleri sırasında dikkate alındığı da görülmektedir.

2. Uygulama Rehberi ve Katılım Finansı İlkeleri Bilgi Formu (KAFİF)

2.1. Uygulama Rehberi

Pay Senedi Standardı'nda yer alan hükümleri anlaşılır kılmak ve finansal tablolarda şirketlerin kolayca karşılıklarını bulabilecekleri bir hüviyete kavuşturmak maksadıyla … tarihinde Danışma Kurulu tarafından *Katılım Finans İlkelerine Uygun Faaliyet Gösteren Şirketlerin Belirlenmesinde Esas Alınacak Rehber* hazırlanmıştır. İlgili Rehber standartta yer alan hükümleri zaten içeriyor olması sebebiyle katılım endeksinde yer alacak şirketlerin belirlenmesinde KAFİF Komitesi için ana kaynak niteliği taşımaktadır.

Rehber, standarda nispetle daha dinamik bir yapıya sahiptir. Geride de belirtildiği gibi hazırlanış amacı standartta yer alan hükümleri somutlaştırmak olduğundan her ihtiyaç hissedilmesi halinde güncellenmesi yoluna gidilebilmektedir. Danışma Kurulunun Pay Senedi

Standardı üzerinde nadir düzenleme yaptığı görülmekle (bir revize kararı var) birlikte 12.03.2022'de ilk kez yayımlanan *Katılım Finans İlkelerine Uygun Faaliyet Gösteren Şirketlerin Belirlenmesinde Esas Alınacak Rehber*'i bu çalışmada konu edineceğimiz 18.07.2024 tarihli son versiyonu öncesinde 24.03.2022, 26.01.2023, 13.07.2023, 14.12.2023 ve 14.03.2024 tarihlerindeki güncellemeler Rehber'deki sözü edilen dinamizmi ortaya koymaktadır.

Rehber'deki dinamiklik Standart'ın kapsamında yer alan hususlara dair yeni ayrıntı ve izahların güncelleme sırasında Rehber'e eklenmesi şeklinde olabileceği gibi Danışma Kurulunun ihtiyaç hissetmesi halinde almış olduğu yeni kararların ona eklenmesi şeklinde de olabilmektedir. Son güncelleme ile Rehber'de yer aldığı halde Standart'ta yer almayan hususların Standart'a da eklendiğinden Rehber'in sözü edilen işlevselliğini ve dinamizmini ortaya koymak için 15.10.2020 tarihli *Standart* ve 13.07.2023 tarihli *Rehber*'i bu açıdan karşılaştırmak ve *Rehber*'e ait bu hususiyetleri örnekler üzerinden sunmak uygun olacaktır.

Rehber'in Standart'ta yer alan hükümleri detaylandırması:

1. Şirketlerin yayıncılık, otelcilik vb. faaliyetlerde bulunması

Standart'ın 1.1. maddesinde "Ahlaka ve İslami değerlere aykırı yayıncılık" ile "İslami değerlerle bağdaşmayan eğlence, otelcilik vb. faaliyetler"in İslam'ın öngördüğü ilke ve hükümlere ters düşen faaliyetler arasında yer aldığı ifade edilmektedir. Ancak yayıncılık, otelcilik vb. faaliyetler yapan şirketlerin hangi durumda bu faaliyetlerinin İslami ilkelere uygun kabul edileceği ve katılım endeksine alınmasında bir engel olmayacağına ilişkin ayrıntılara yer verilmemektedir. Aynı konuya Rehber üzerinden baktığımızda Danışma Kurulunun şirketlere bu tür faaliyetlerin ahlaka ve İslami değerlere uygun şekilde yapıldığının belgelendirilmesi külfetini yüklediklerini, bunun mümkün olmadığı durumlarda ise KAFİF'te bu yönde beyanda bulunmalarını yeterli kabul ettikleri görülmektedir.

2. Şirketin imtiyazlı pay senetleri bulunması

Standart madde 1.3'te sahibine kar dağıtımında veya tasfiye esnasında öncelik hakkı tanıyan imtiyazlı pay senetlerinin ihraç edilmesinin caiz olmadığı ifade edilmektedir. Ancak şirketin katılım finansı ilkelerine uygunluğu değerlendirilirken esas sözleşmeye mi fiili uygulamaya mı bakılacağına ilişkin bir açıklamaya yer verilmemektedir. Ancak Rehber'e bakıldığında Danışma Kurulunun sigortacılık örneğinde olduğu gibi fiili uygulamayı değil, gelecekte uygulanma ihtimalini göz önünde bulundurarak sadece esas sözleşmeyi esas aldığı bu nedenle de esas sözleşmesinde bu türden imtiyazlara yer verilen şirketleri katılım finansı ilkelerine aykırı kabul ettiği görülmektedir.

3. Şirketin uygun olmayan varlıkları, borçları ve gelirleri

Bir diğer örnek olarak Standart'ın 3.1.2. maddesinde şirketin varlığını devam ettirme zorunluluğundan kaynaklanan istisnai durumlar nedeniyle aldığı faizli borçların (kullandığı krediler ve ihraç ettiği tahvil vb. varlıklar) veya operasyonel zorunluluklarla faizli mevduat hesaplarında tuttukları varlık ve hakların (faizli mevduat, tahvil vb.) şirketin "toplam varlıkları" ve "piyasa değeri"nden daha büyük olanının %33'ünü aşmaması gerektiği hükme bağlanmaktadır. Benzer şekilde 3.1.3. maddesinde de şirketin mevzuat gereği veya varlığını ve faaliyetlerini devam ettirme zorunluluğundan kaynaklanan istisnai durumlar sebebiyle gerçekleştirdiği, fıkhın öngördüğü ilkelere uygun olmayan işlemlerden elde ettiği mahzurlu gelirlerin (faiz, gayrı meşru mal satışı vb.), şirketin toplam gelirine oranının %5'i aşmaması gerektiği vurgulanmaktadır. Standartta, şirketin katılım finansı ilkelerine uygunluğunun değerlendirilmesi sadedinde uygun olmayan varlıkları, uygun olmayan borçları ve uygun olmayan gelirleri hakkında bu şekilde genel bir kural koyulmakla birlikte rehbere bakıldığında her biri için ayrı başlıklar açıldığı ve bilançoda yer alan kalemlerin adı üzerinden söz konusu hükmün somutlaştırıldığı görülmektedir.

Rehber'in hazırlanış maksadı geride de ifade edildiği gibi Standart'ta yer alan hükümleri detaylandırmak olduğundan bu tarz örnekleri çoğaltmak hatta Rehber'in baştan aşağı bu örneklerle dolu olduğunu söylemek mümkündür.

Rehber'in bir diğer hususiyeti de Danışma Kurulunun katılım endeksine dair aldığı kararları ilk olarak yansıtmasıdır. Rehber uygulamaya dönük olarak hazırlandığından bu vasıfları taşıması tabii bir durumdur. Zira uygulamada derhal aksiyon alınmasını gerektiren durumlar ortaya çıkabilmekte bu da alınan kararın uygulamaya dönük olarak hazırlanan rehbere öncelikli olarak kaydedilmesini gerektirmektedir.

Rehber'in Danışma Kurulunun güncel düzenlemelerini içermesi:

1. Şirketin iştirakleri ve bağlı ortaklıklarına dair

Standart'ta şirketlerin katılım finansı ilkelerine uygunluğu incelemesinin, tamamı kendisiyle ilgili olan şu beş kriter üzerinden yapıldığı görülmektedir: (a) Esas sözleşmesinde katılım finansı aykırı faaliyetler yer almaması, (b) şirketin esas sözleşmesinde kar payı ya da tasfiye imtiyazı bulunmaması, (c) Uygun olmayan gelirlerinin toplam gelire oranının %5'i, (d) uygun olmayan varlıklarının ve (e) uygun olmayan borçlarının toplam varlıkları ile piyasa değerinden büyük olanının %33'ünü aşmaması. Standart'ta yer alan hükümler arasında değerlendirme sürecinde şirketin iştiraklerinin de esas sözleşmesine ve faaliyetlerine bakılacağına ilişkin bir hüküm yer almamaktadır. Bununla birlikte Rehber'e bakıldığında bir şirketin katılım finansı ilkelerine uygun olarak değerlendirilmesi için kendi esas sözleşmesi ve faaliyetleri yanında hakim ortağı olduğu ya da %50'den fazla paya sahip olduğu iştiraklerinin esas sözleşmesi ve faaliyetlerinin de dikkate alınması gerektiği ifade edilmektedir.

2. Uygun olmayan işletmelerden elde edilen kira gelirleri

Pay senedi standardı'nın 3.1.3 maddesinde şirketin istisnai sebeplerle gerçekleştirdiği katılım finansına aykırı işlemlerden elde ettiği mahzurlu gelirlerin toplam gelire oranının %5'i geçmemesi gerektiği ifade edilmekte ve buna faiz ve gayrimeşru mal satışından elde edilen gelir örnek olarak verilmektedir. Standart'ta yer alan hükümler arasında katılım finansı ilkelerine aykırı faaliyet yürüten işletmelere meşru bir malın kiralanması neticesinde elde edilen gelirin hükmüne ilişkin bir açıklama yer almamaktadır. Ancak Rehber'e bakıldığında hem ayrı ayrı uygun olmayan faaliyetlere ilişkin açılan başlıklar altında hem de *3.8. Katılım Bankacılığı İlkelerine Uygun Faaliyet Göstermeyen İşletmelerden Elde Edilen Kira Gelirleri* başlığı altında müstakil olarak yer verildiği görülmektedir.

3. %10'a kadar aşımda bekleme süresi

Katılım finansı ilkelerine uygun olarak değerlendirilmesi sebebiyle katılım endeksine alınan bir şirketin uygun olmayan varlıklar (%33), uygun olmayan borçlar (%33) veya uygun olmayan gelirlere (%5) ilişkin düzenlenen oranları bir sonraki gözden geçirme döneminde %10'a kadar aşması durumunda Standart'ta *bir bilanço dönemi (3 ay) kadar bekleneceği* ifade edilmektedir. Rehber'e bakıldığında ise buradaki (3 ay) ifadesinin kullanılmadığı ve ilgili hükmün "bir sonraki gözden geçirmeye kadar beklenir" şeklinde düzenlendiği görülmektedir. Rehber'deki bu düzenlemenin Standardın yayımlanma sürecinde üç aylık olarak hesaplanan katılım endeksinin artık altı aylık hesaplanmaya başlamasıyla yani uygulamayla ilgili olduğu anlaşılmaktadır.

2.2. Katılım Finansı İlkeleri Bilgi Formu (KAFİF)[102]

KAFİF esas sözleşme ve mali tabloları ışığında payları Borsa'da işlem gören şirketler tarafından doldurulan ve Rehber'de yer alan katılım finansı ilkelerini sorular halinde içeren bir dokümandır. Şirketlerin katılım finansı ilkelerine uyum denetimi 6 aylık ve 12 aylık finansal raporlar üzerinden gerçekleştiğinden[103] Borsa İstanbul, şirketlerden 6 aylık ve 12 aylık finansal raporlarını KAP'ta kamuoyuna açıkladıktan en geç 1 gün sonra KAFİF bildirimi yapmalarını istemektedir. Payları Borsa'da işlem gören şirketler TKBB'nin internet sitesinde yayımlanan güncel Rehber'e erişim sağlayarak formu buradaki bilgilere göre doldurmaktadır. Bu kapsamda şirketlerin Rehber'i daha iyi anlamalarını ve KAFİF'i doğru şekilde doldurmalarını sağlamak üzere BIST tarafından eğitimler de verilmektedir[104]. Geride de ifade edildiği üzere şirketler tarafından doldurulan formların doğruluğu KAFİF Komitesi tarafından sağlanmaktadır. Komite bilgi formunun hatalı doldurulduğunu fark ettiğinde şirkete dönüş yaparak formun doğru şekilde doldurulmasını sağlamaktadır[105]. Uyarıya rağmen formdaki hatanın düzeltilmemesi durumunda Komite karar alarak şirketin katılım endeksine alınmamasına karar verebilmektedir[106].

2.2.1. KAFİF'in Muhtevası

KAFİF'in beslendiği ana kaynak Rehber olduğundan Rehber'in güncellenmesi durumunda KAFİF'te de düzenlemeler yapılabilmektedir. Örneğin bir önceki Rehber'e göre hazırlanan KAFİF'te şirketler *esas sözleşme, imtiyazlı paylar, uygun olmayan gelirler, uygun olmayan varlıklar* ve *uygun olmayan borçlar* olmak üzere beş ana kriter üzerinden değerlendirilirken … tarihli güncel Rehber'i kaynak alan formda *Standart Madde 1.5 ve Rehber Madde 1.D'ye İlişkin Beyan* başlığı altında şirketlere *Şirketin, Standart madde 1.5 ve Rehber madde 1.D'de tanımlanan eylemleri desteklediğine ilişkin olarak şirket yetkili organ veya yetkilileri aracılığıyla kamuoyuna yapılmış bir açıklama bulunuyor mu?* ve *Şirketin, Standart madde 1.5 ve Rehber madde 1.D'de tanımlanan eylemleri desteklediğine ilişkin olarak kamu kurumları veya ulusal ya da uluslararası mahkemelerce alınmış herhangi bir karar bulunuyor mu?* soruları yöneltilerek değerlendirmenin altı kriter üzerinden yapıldığı görülmektedir.

2.2.2. KAFİF'in Önemine Dair

Borsa İstanbul tarafından bilgi formu doldurmaları sağlanarak şirketlerin katılım finansı ilkeleri denetim sürecine dahil edilmesinin önemli bir gelişme olduğu ve hem şirketler hem de yatırımcıları için olumlu sonuçlar doğurduğu söylenebilir. Zira bu sayede şirketler kendilerini ve faaliyetlerini yatırımcıya anlatabilmekte ve katılım finansı ilkelerine bağlılıklarını gösterme imkânı bulabilmektedir. Şirketler KAFİF formu doldurmasalardı kendilerini sadece kamuoyuyla paylaştıkları bazı durumlarda içerdiği bilgiler yanıltıcı olabilen esas sözleşme ve finansal raporları üzerinden anlatma fırsatı bulabileceklerdi.

Esas sözleşme ve finansal raporların yanıltıcı olmasını şu şekilde izah edebiliriz: Şirketlerin katılım finansı ilkelerine uyumunun denetimi öncelikle şirketlerin sektörel faaliyetlerinin izlenmesi şeklinde yapılmaktadır. Esas sözleşmede şirketin yapmadığı belki de hiç yapmayacağı faaliyetler yazılabilmektedir… aynı şekilde şirketler fiilen yaptıkları bazı

---

[102] Katılım Finans İlkeleri Bilgi Formlarının KAP'ta Yayınlanması Hakkında Duyuru için bkz: chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://borsaistanbul.com/files/duyuru-14397.pdf

[103] Bk. "Katılım Finans İlkelerine Uygun Faaliyet Gösteren Şirketlerin Belirlenmesinde Esas Alınacak Rehber", s.11.

[104] Şirketlere sunulan eğitim videosuna erişmek için: https://www.youtube.com/watch?v=B1Y5yPPlqwM&t=5023s

[105] Hatalı girilen formun yeniden revizesine örnek için bkz: https://www.kap.org.tr/tr/Bildirim/1127914

[106] Rehber, s.9.

faaliyetleri de ultra vires[107] ilkesinin kalkması sebebiyle esas sözleşmelerine yazmayabilmektedir. Şirketin beyanı alınmadan sadece esas sözleşme incelenerek verilecek bir karar, yapılmayan faaliyetler sebebiyle şirketin katılım finansı ilkelerine aykırı kabul edilmesine veya katılım finansı ilkelerine aykırı olarak yaptığı bazı faaliyetler bulunmakla birlikte ulaşılamadığından şirketin katılım finansı ilkelerine uyum sağladığı şeklinde değerlendirilmesine yol açabilecektir. Bunun da hem şirketin faaliyetlerini doğru tanıtamaması hem de katılım esaslı yatırım tercihinde bulunan yatırımcıları yanlış yönlendirmesine sebep olması kaçınılmazdır.

Katılım finansı ilkelerine uyumun denetimi sürecinde sektörel izlemede şirketin beyanı alınmadan esas sözleşmeye bakılması yanıltıcı olabildiği gibi finansal izleme aşamasında da şirketin beyanı alınmadan finansal raporların incelenmesi yanıltıcı olabilmektedir. Örnek olarak finansal raporda yer alan vadeli mevduatın konvansiyonel bankalarda değil katılım bankalarındaki katılma hesaplarında tutulan paralar olması mümkündür. Aynı şekilde finansman borçlarının faizli kredi değil katılım bankalarından kullanılmış murabaha vb. katılım finansı ilkelerine uygun finansal ürünler kullanımı neticesinde ortaya çıkan borçlar olabilir. Bir diğer örnek finansal işlemlerden elde edilen reeskont gelirinin faizli işlemlerden veya katılım finansı ilkelerine uygun işlemlerden elde edilen bir gelir olması mümkündür. Örnekler çoğaltılabilir. KAFİF'te yer alan *C Tablosunda Sayılan Finansal Tablo Kalemlerinin İçinde Yer Alan ve Katılım Finans İlkelerine Uygun Olduğu Varsayılan Gelirler* başlığı altında, *F Tablosunda Sayılan Finansal Tablo Kalemlerinin İçinde Yer Alan ve Katılım Finans İlkelerine Uygun Olduğu Varsayılan Varlıklar* başlığı altında ve *I Tablosunda Sayılan Finansal Tablo Kalemlerinin İçinde Yer Alan ve Katılım Finans İlkelerine Uygun Olduğu Varsayılan Borçlar* başlığı altında sayılan kalemlere bakıldığında finansal izleme aşamasında ilk bakışta şirketin uygun olmayan gelirleri, uygun olmayan varlıkları ve uygun olmayan borçları olarak görülmesi muhtemel olan çok sayıda kaleme yer verildiği görülmektedir. Ayrıca en altta şirketin açıklama yapması için alan bırakılması burada tadat edilenler dışında şirketin uygun bir kalem olduğunu beyan edilebileceği başka alanlar olduğunu göstermektedir[108].

Kamuoyu ile şeffaf şekilde paylaşılan KAFİF'in katılım esaslı yatırım kararı veren yatırımcılar için oldukça faydalı bir gelişmedir. Zira bu sayede yatırımcılar şirketlerinin katılım finansı ilkelerine uygunluklarını denetleyebilme imkânı bulmakta ve şirketin gelirleri arasında kendi tercihleriyle bağdaşmayan unsurlar gördüklerinde yatırım tercihlerini gözden geçirebilmektedirler. Bilindiği üzere bir şirkete ait pay senedini elinde bulunduran kişilerin şirketin uygun olmayan gelirleri bulunması durumunda bunlardan kendi payına düşen kısmı tespit ederek elden çıkarması/arındırması gerekmektedir. KAFİF'te uygun olmayan gelirlerin ayrıştırılmış olarak sunulması yatırımcıların şirketlerine ait uygun olmayan gelirler içerisinden kendi paylarına düşen kısmı hesaplayarak arındırma vecibesini kolayca yerine getirmelerini sağlamaktadır.

Son olarak KAFİF verilerinin kamuoyuna açıklanmasının yatırımcı açısından bir diğer faydasının da katılım endeksi yatırımcısına kolaylık sağlayacak arındırma uygulamaları gibi çeşitli projelerin geliştirilmesine imkân sağlaması olduğu söylenebilir[109].

3. 18.07.2024 Tarihli Güncel Standarda Eklenen Hususlar

Pay Senedi İhracı ve Alım-Satımı Standardı'nın 18.07.2024 tarihli son versiyonunda güncellenen hususlar ve ilgili maddeler aşağıdaki şekildedir:

---

[107] Ultra vires: Şirket ehliyetinin sözleşmede yazılı olan işletme konusu ile sınırlı olması.
[108] Kafif şablonu için bkz. https://borsaistanbul.com/files/kap-kafif-kilavuz.pdf
[109] Bk. Kuveyt Türk Arındırma Modülü, Helal Finans ve Milli Finans vb. uygulamalar.

- **Şirketin esas sözleşmesi ve faaliyetleri içerisinde mahzurlu faaliyet bulunmaması**

"1.3. Şirketin esas sözleşmesinde yer alan faaliyet alanları arasında 1.2. maddesinde zikredilen faaliyetler bulunmamalıdır. Aynı şekilde esas sözleşmesinde yer almasa da şirket bu tür faaliyetleri fiilen de yapmamalıdır."

"1.6. Katılım finansı ilke ve standartlarına uygun olarak kurulan şirketler, standardın 1.2. ve 1.5. maddelerinde yer alan yasaklara aykırı faaliyetlerde bulunmaları veya bu faaliyetleri yapacaklarına dair esas sözleşmelerinde değişikliğe gitmeleri durumunda tescil tarihi itibariyle bu niteliklerini kaybederler. Şirketlerin bu yasaklara aykırı faaliyetlerinin, esas sözleşme değişikliğinin tescil edilmesinden önce fiilen başladığının tespit edilmesi durumunda, tespit tarihi esas alınır."

- **Ortaklar ve iştiraklerin esas sözleşmesi ve faaliyetlerinin, inceleme konusu şirketin esas sözleşmesi ve faaliyetleri hükmünde değerlendirilmesi**

"1.4. Bir şirketin tüzel kişi niteliğindeki ortakları ve iştiraklerinin esas sözleşmeleri ve fiilen yaptığı faaliyetleri bu şirketin esas sözleşmesi ve faaliyetleri hükmündedir. Şirketin sermayesinde payı olan ortaklar arasında bu tür faaliyetleri olan bir şirket bulunmamalıdır."

- **İstisna kapsamındaki gelir kalemlerinin sınırlandırılması**

"3.1.2. Şirketin mevzuat gereği veya varlığını ve faaliyetlerini devam ettirme zorunluluğundan kaynaklanan istisnai durumlar sebebiyle gerçekleştirdiği faizli işlemlerden elde ettiği gelirler diğer uygun olmayan gelirler toplamıyla birlikte şirketin toplam gelirinin %5'ini aşmamalıdır."

"3.2. Faaliyet alanı katılım finansı ilkelerine uygun olmakla birlikte sağlığa zararlı tütün veya tütün ürünlerinin perakende satışını yapan bir şirkete, bu nitelikteki tütün ürünlerinin ticaretinden elde edilen gelirlerin diğer uygun olmayan gelirler toplamıyla birlikte şirketin toplam gelirinin %5'ini aşmaması şartıyla, ortak olunabilir ve bu şirketin pay senetleriyle muamelede bulunulabilir. "

"3.3. Katılım finansı ilke ve standartlarına uygun faaliyet göstermeyen işletmelerin bu faaliyetlerine yönelik doğrudan veya dolaylı hizmet sağlayan ya da bu gibi işletmelerden kira geliri elde eden bir şirkete, bu tür faaliyetlerinden elde edilen gelirlerin diğer uygun olmayan gelirler toplamıyla birlikte şirketin toplam gelirinin %5'ini aşmaması şartıyla ortak olunabilir ve bu şirketin pay senetleriyle muamelede bulunulabilir."

- **Faaliyet alanı uygun olsa da İslami ve ahlaki ilkelere aykırı eylem ve söylemleri destekleyen şirketlerin katılım finansı ilkelerine aykırı değerlendirilmesi**

"1.5. Esas sözleşmesi ve ana faaliyet alanı itibariyle katılım finansı ilke ve standartlarına aykırı olmamakla birlikte; temel İslami değerleri, yaşam hakkı başta olmak üzere insan haklarını ve insani değerleri ihlal eden eylemleri açıkça desteklediğini yetkili organ veya yetkilileri tarafından kamuoyuna açıklayan şirketler katılım finansı ilkelerine uygun olarak değerlendirilmez."

- **Finansal faaliyet yürüten şirket için DK, uyum ve denetim birim şartı**

"1.9. Finans kuruluşlarının katılım endeksine girebilmesi için faaliyetlerinin katılım finans ilke ve standartlarına uygun olması ve bunu temin etmek üzere kendi bünyelerinde bir danışma komitesinin oluşturulup uyum ve denetim biriminin bulunması gerekir. Bu gereklilikler dışarıdan hizmet alarak da karşılanabilir."

Rehber 1-C:

"C. Esas sözleşmesinde finansal faaliyetler yapabileceği ifade edilen şirketlerin katılım finansı ilkelerine uygun olarak değerlendirilmesi için yaptıkları faaliyetlerin katılım finansı ilke ve standartlarına uygun olması ve bunu temin etmek üzere kendi bünyelerinde bir danışma

komitesinin oluşturulup uyum ve denetim biriminin bulunması gerekir. Esas sözleşmesinde yer almakla birlikte finans faaliyetlerini fiilen yapmayan şirketler katılım finansı ilkelerine aykırı olarak değerlendirilmez."

- **Herhangi bir oranın ikinci kez aşılması durumunda şirketin endeksten çıkarılması**

"3.5. Standartta yer alan "uygun olmayan varlıklar", "uygun olmayan borçlar" ve "uygun olmayan gelirler" oranlarının şirketler tarafından aşılması durumunda, bu aşım miktarının söz konusu oranın %10'unu geçmemesi kaydıyla bir sonraki gözden geçirmeye kadar beklenir. Bir sonraki dönemde yukarıdaki üç kriterden birinde herhangi bir oranda aşım olması durumunda pay senedi katılım finansı ilke ve standartlarına uygunluğunu kaybeder."

- **Uygun olmayan borçlar ve uygun olmayan varlıkların oranının artık sadece şirket toplam varlıkları üzerinden hesaplanması**

"3.1.1. Söz konusu şirketlerin faizli borç almamaları ve faizli hesaplarda mevduat tutmamaları esastır. Buna rağmen şirketin varlığını devam ettirme zorunluluğundan kaynaklanan istisnai durumlar söz konusu olduğunda alınan faizli borçlar (kullandığı krediler ve ihraç ettiği tahvil vb. varlıklar) şirketin toplam varlıklarının %33'ünü; operasyonel zorunluluklarla faizli mevduat hesaplarında tutulan varlık ve hakları (faizli mevduat, tahvil vb.) şirketin toplam varlıklarının %33'ünü aşmamalıdır. Faizli mevduat hesaplarında yasal mevzuat gereği varlık tutma zorunluluğu bu oranın dışında ve zaruret hükümleri çerçevesinde değerlendirilir."

Sonuç

Katılım bankaları faizsiz finans temelleri üzerine kurulmuş olmaları sebebiyle konvansiyonel bankalardan ayrışarak tasarruf sahipleri için bir alternatif sundukları gibi katılım endeksleri de tasarruflarını katılım finansı ilke ve standartlarına uygun şekilde değerlendirmek isteyen yatırımcılara, ülkesinin farklı sektörlerdeki şirketlerine ortak olmak suretiyle tasarruflarını yatırıma dönüştürebilecekleri bir alternatif sunmaktadır. Borsanın sunmuş olduğu imkânlardan mahrum kalmak istemeyen bununla birlikte dini hükümleri de çiğnemek istemeyen yatırımcılar fıkhi hükümlere uygunluk açısından şirketleri tek tek incelemek yerine alanlarında uzmanlık sahibi kişilerden oluşan danışma kurulunun hazırlamış olduğu standarda göre oluşturulan katılım endeksini esas alarak gönül rahatlığıyla yatırımlarını yapabilmekte ve şirketleri bunda bulunan kural setine uyum açısından inceleme/filtreleme imkânı bulmaktadır.

BİST'in katılım endeksini hesaplama işini uhdesine alarak TKBB ile iş birliği kurması katılım finansı sektörü adına önemli gelişmelere sebep olmuştur. Katılım endeksinin fıkhi ilkelerini ihtiva eden *Pay Senedi İhracı ve Alım-Satımı Standardı*'nın yayımlanmasının ardından *Katılım Finans İlkelerine Uygun Faaliyet Gösteren Şirketlerin Belirlenmesinde Esas Alınacak Rehber* ile şirketlerin kendilerinden talep edilen bilgileri kamuoyuyla paylaştıkları *Katılım Finansı İlkeleri Bilgi Formu*'nun hazırlanması bu kapsamdadır.

Katılım endekslerinin kural setini ihtiva eden Rehber ve Standardın periyodik şekilde güncellenmesi, uygulamada karşılaşılan sorunlar ve ihtiyaçların dikkate alındığını ve Danışma Kurulu tarafından karar kılınan çözümün derhal kural setlerine derç edildiğini ortaya koymaktadır.

Kaynakça

Borsa İstanbul A.Ş. Endeks Direktörlüğü, "Katılım Finans İlkeleri Bilgi Formlarının KAP'ta Yayınlanması Hakkında Duyuru", 16.01.2023, Erişim Tarihi, 14.10.2024 chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://borsaistanbul.com/files/duyuru-14397.pdf

TKBB, "Katılım Finans İlkelerine Uygun Faaliyet Gösteren Şirketlerin Belirlenmesinde Esas Alınacak Rehber'in Tarihli Güncel Hali", Erişim Tarihi: 14.10.2024 chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.tkbb.org.tr/upload/KATILIM%20FI%CC%87NANS%20I%CC%87LKELERI%CC%87NE%20UYGUN%20FAALI%CC%87YET%20GO%CC%88STEREN%20S%CC%A7I%CC%87RKETLERI%CC%87N%20BELI%CC%87RLENMESI%CC%87NDE%20ESAS%20ALINACAK%20REHBER.pdf

Türkiye Katılım Bankaları Birliği Danışma Kurulu, Pay Senedi İhracı ve Alım-Satımı Standardı (Türkiye: Türkiye Katılım Bankaları Birliği Danışma Kurulu, Standart No.1). https://www.tkbb.org.tr/upload/Pay%20Senedi%20I%CC%87hrac%C4%B1%20ve%20Al%C4%B1m-Sat%C4%B1m%C4%B1%20Standard%C4%B1.pdf

TKBB Yönetim Kurulu, "Danışma Kurulunun Oluşumu, Görev, Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Tebliğ", Erişim tarihi: 14.10.2024 chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://tkbb.org.tr/upload/Danisma-kurulunun-olusumu-gorev-calisma-usul-ve-esaslari-hakkinda-teblig.pdf

İSLAMİ BANKACILIKTA ŞERÎ YÖNETİŞİM VE STANDARDİZASYON: TÜRKİYE ÖRNEĞİ

Ali ÖZTÜRK[110]

Özet

Bu çalışmada; dünyada bilinen adıyla şerî, Türkiye'deki adıyla katılım bankacılığı ilkelerine uyum yönetim yapısı ve katılım bankacılığı ilkelerini tespite yönelik yapılan standardizasyon çalışmaları ele alınmaktadır. Çalışmanın amacı; konuyla ilgili literatür, yasal ve mesleki düzenlemelerden hareketle nitel bir araştırma yapılarak başlangıçtan bugüne katılım bankacılığı şerî yönetim yapısındaki değişime ve mevcut yönetim yapısının etkinliğine yönelik tespitlerde bulunmaktır. Zira şerî yönetim; tüm dünyada İslami finansın ve bunun bir parçasını oluşturan katılım bankacılığının gelişimine paralel olarak önemli değişimler göstermiştir. Türkiye de kendi içerisinde bu değişim ve dönüşümü yaşayarak şeri yönetimi kurumsal bir yapıya kavuşturmaya çalışmıştır. Nitekim Katılım bankalarının Özel Finans Kurumları adıyla faaliyete başladığı 1985'ten 2019'a kadar bankaların kendi istekleriyle belirli kişilerden veya kuruldan danışmanlık almaları, yine kendi iç bünyelerinde oluşturduğu isteğe bağlı denetimden oluşan şerî yönetim, 2018 ve 2019 yıllarında yapılan düzenlemelerle resmi olarak yapılandırılmış ve yasal olarak zorunlu hale getirilmiştir. Bu değişimde Türkiye'nin, İstanbul'u bölgesel ve küresel bir finans merkezi haline getirme stratejisine, 2015 yılında katılım bankacılığını da dahil etmesi en önemli etken olmuştur. Yeni oluşturulan yönetim yapısında, kural koyucu ve denetleyici taraflar bakımından tüm süreç yapılandırılmış; yönetim yapısının temel paydaşlarını, kamu otoriteleri yanında Danışma Kurulu, banka danışma komiteleri ve bankaların katılım bankacılığı uyum ve denetim birimleri oluşturmuştur. Danışma Kurulu, katılım bankacılığı ilkelerini belirlemeye yönelik standartlar hazırlamak üzere oluşturulmuş üst bir kuruldur. Hazırlamış olduğu standartlar ve almış olduğu kararları tüm sektörü bağlayıcıdır. Banka nezdinde oluşturulan danışma komitelerinin kuruluş amacı; Danışma Kurulu standartları ve kararları çerçevesinde, bunlarda bir kararın olmaması durumunda kendisi karar alarak bankanın tüm ürün, sözleşme ve uygulamalarını katılım bankacılığı ilkelerine uygunluk açısından incelemektir. Uyum ve denetime ise bankanın, standart ve kararlara uyumunu sağlama, uyuma yönelik denetimler yapma görevi verilmiştir. Mevcut yönetim yapısında; dünyadaki birçok ülkeden farklı olarak tüm sektörü belirli kurallara tabi tutma, böylece daha objektif, denetlenebilir ve güvenli bir yapı oluşturma amacı hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İslami finans, standardizasyon, şerî yönetim

SHARIAH GOVERNANCE AND STANDARDIZATION IN ISLAMIC BANKING: THE CASE OF TURKİYE

Abstract

In this study, the functioning of the structure known globally as Shariah governance and in Turkey as governance for compliance with the principles of participation banking, as well as the standardization efforts aimed at identifying participation banking principles, are addressed. The purpose of the study is to provide qualitative research based on the literature, legal, and professional regulations on the subject, and to identify the changes in the Shariah governance structure of participation banking from its inception to the present, as well as the effectiveness of the current governance structure. Shariah governance has undergone significant changes in parallel with the development of Islamic finance and participation banking, which is a part of it, across the globe. Turkey has also experienced this transformation and has worked to institutionalize its Shariah governance structure. Notably, from 1985, when participation banks began operating under the name "Special Finance Houses," until 2019, Shariah governance consisted of consulting services provided by individuals or committees at the banks' discretion, along with voluntary internal audits. However, with the regulations introduced in 2018 and 2019, this governance structure was formally established and became legally mandatory. The most significant factor in this transformation was Turkey's inclusion of participation banking in its strategy to position Istanbul as a regional and global financial center in 2015. In the newly established governance structure, all processes have been organized with respect to the rule-making and supervisory parties. The main stakeholders of the governance structure now include public authorities, the Advisory Board, the banks' advisory committees, and the compliance and audit units of the participation banks. The Advisory Board is a supreme body formed to prepare standards for determining participation banking principles. Its standards and decisions are binding for the entire sector. The purpose of the advisory committees established within the banks is to review all products, contracts, and practices of the bank for compliance with the principles of participation banking, based on the standards and decisions of the Advisory Board. If no decision exists, they are authorized to make decisions themselves. The compliance and audit units are tasked with ensuring the bank's adherence to the standards and decisions, as well as conducting audits to ensure

[110] Dr. Türkiye Katılım Bankaları Birliği, aliozturk1453@gmail.com

compliance. In governance, unlike many other countries, the aim has been to subject the entire sector to specific rules, thereby creating a more objective, auditable, and secure structure.

Keywords: Islamic finance, standardization, Shariah governance

Giriş

Modern anlamda İslami, faizsiz ya da Türkiye'deki adıyla katılım bankacılığı, ilk ortaya çıktığı 1960'lı yıllardan bugüne önemli değişimler geçirmiş; finansal bilgi ve tecrübenin artmasına ve sektörün büyümesine paralel gittikçe gelişerek daha kurumsal bir yapı kazanmıştır. İslami finansa ilişkin şerî yönetim yapısının zamanla gelişerek kurumsallaşması da bahsedilen değişimin bir parçasını oluşturmuştur. Şerî yönetim (shari'ah governance); katılım finans kuruluşlarının yapmış olduğu faaliyetlerin, İslami esaslara uygun bir şekilde yürütülmesini sağlamak amacıyla oluşturulan yönetim mekanizmaları olarak tanımlanabilir. İslami kuralların tespiti, bunların finansal kuruluşlar içerisinde uygulanması ve denetlenmesi olmak üzere İslami esaslara uyumu sağlamak amacıyla geliştirilen tüm mekanizmaları içine alır.

Serî yönetimin ilk aşaması kuralların tespitidir. Standardizasyon çalışmaları bu amaca matuf olarak yapılır. Belirli ölçülere, kurallara uygun olan şey, bunun için konulmuş kurallar anlamına gelen standart kelimesinden türetilen standardizasyon; uyulması gerekli ölçü ve kuralları belirleme işine denir. İslami finansta standardizasyon; İslami finans kuruluşlarının faaliyetlerini yürütürken uymaları gereken kuralları belirme işini ifade etmektedir. Uyulması gereken kurallar bütünü için, şerî standartlar (sharia'ah standards) kavramı kullanılır. Türkiye de İslami finans, katılım finansı kavramıyla ifade edilmektedir; bundan dolayı bu alanda hazırlanan standartlara Katılım Finansı Standartları ismi verilmiştir. Şerî yönetimin diğer iki aşaması; İslami finans kuruluşlarının yapmış olduğu faaliyetlerin İslami esaslara uygunluğunu sağlamak ve kuralların uygulanıp uygulanmadığının denetimini yapmaktır.

Şeri yönetimin temel amacı; İslami finans kuruluşlarının faaliyetlerinin ve kullandıkları finansal araçların İslami kurullara uyumsuz olmasından dolayı ortaya çıkabilecek itibar ve güven riski olarak tanımlayabileceğimiz ve uluslararası literatürde şerî esaslara uyumsuzluk riski (shariah non-compliance risk) kavramıyla ifade edilen riskin yönetilebilmesidir. Her ne kadar itibar ve güven riski kavramıyla ifade edilse de bu risk; faizli finans kuruluşlarındaki itibar riskinden çok daha büyük ve önemlidir. Çünkü İslami finans kuruluşları; İslami esaslara göre çalışma amacıyla kurulmuş ve bu iddia ile toplumun karşısına çıkmış kuruluşlardır. İlkelere uyum noktasında meydana gelebilecek herhangi bir güven kaybı, faizli kuruluşlarda olduğu gibi sadece bir memnuniyetsizlik, müşteri kaybı, tercih edilmeme ve bunun getirdiği ekonomik kayıplarla sınırlı kalmayacak genelde sistemin, özelde ilgili kuruluşun varlık sebebinin sorgulanmasına yol açacaktır.

Bu çalışmada bankacılık özelinde Türkiye'deki şeri yönetim (katılım bankacılığı ilkelerine uyum yönetimi) yapısı ele alınmaktadır. Zira şerî yönetim; tüm dünyada İslami finansın ve bunun bir parçasını oluşturan İslami bankacılığının gelişimine paralel olarak önemli değişimler göstermiş; Türkiye de kendi içerisinde bu değişim ve dönüşümü yaşayarak şerî yönetimi kurumsal bir yapıya kavuşturmaya çalışmıştır. Çalışmada, kronolojik bir takip yapılacak; konuyla ilgili literatür, yasal ve mesleki düzenlemelerden hareketle nitel bir araştırma yapılarak başlangıçtan bugüne katılım bankacılığı şerî yönetim yapısındaki değişime ve mevcut yönetim yapısının etkinliğine yönelik tespitlerde bulunmaya çalışılacaktır.

I. 1983-2018/2019 Yılları Arası

Türkiye katılım bankacılığı 1983 yılında Özel Finans Kurumları adıyla resmi olarak tanınmış; 1985 yılında ilk finans kurumu faaliyete başlamıştır. 1983'ten itibaren katılım bankacılığının işleyişine yönelik çeşitli yasal düzenlemeler yapılmıştır. Temel çalışma prensiplerinin belirlendiği bu düzenlemelerde, katılım bankalarının faaliyetlerine ilişkin detay hükümlerin

belirlenmesi bankalara bırakılmasına rağmen bu kurulların nasıl belirleneceğine, bankanın bu kurallara uyumunun sağlanmasına ve denetime yönelik herhangi bir düzenleme yapılmamıştır. Dolayısıyla 1985'ten 2019 yılına kadar şeri yönetim, katılım bankalarının kendi inisiyatifine bırakılmıştır. Belirtilen tarih aralığında katılım bankaları, uymaları gereken kuralları belirlemek amacıyla ilk başlarda kendilerinin tayin ettikleri danışmanlardan görüş almışlardır. Belirli bir süre bu süreç, danışmalık düzeyinde devam etmiştir. Daha sonra nispeten gelişim göstermiş, bankalar İslami esaslara uyum sağlama amacıyla danışma kurulları oluşturmuşlardır. Bunda hem diğer İslam ülkelerindeki hem de bunların etkisiyle ülke içindeki değişim etkili olmuştur. Nitekim bazı İslam ülkelerinde 1980'li yıllardan itibaren şerî yönetime ilişkin çeşitli düzenlemeler yapılmış, İslami finansa yönelik şerî, etik ve muhasebe standartları hazırlayan AAOIFI (Accounting and Auditing Organization for Islamic Financial Institutions) konuyla ilgili ilk standardını 1997 yılında yayınlanmıştır. AAOIFI standartlarında; danışma kurulunun tayin, çalışma usul ve esasları yanında, şeri uyum ve denetim yapısına ilişkin kurullar da tespit edilmiştir. Yurtdışındaki bu gelişmeler ülke içerisinde etkili olmuş; özellikle yabancı sermayeli olarak kurulan bazı katılım bankalarında, ona ortakların isteğiyle danışma kurulları daha erken bir zamanda (2002/2003) oluşturulmuştur. Ülke içinde oluşan bu yeni yapı aynı zamanda diğerlerine örnek teşkil etmiştir. Kurullar bankaların kendi iradesiyle kurulmuş olsa da kural koyucu ve denetleyici olmaları sebebiyle kurumsal yönetim ilkeleri çerçevesinde bağımsızlıkları sağlanmaya çalışılmış; icracı birimlere değil, yönetim kuruluna bağlı olarak faaliyet göstermişlerdir.

Danışma kurulları tarafından alınan kararların denetimi de aynı şekilde 2019 yılına kadar bankanın kendi inisiyatifi çerçevesinde yürütülmüştür. Danışma kurulu yapısına göre denetim tarafı daha zayıftır. Zira 2015 yılına gelindiğinde hemen bütün katılım bankalarının danışma kurulu varken, bazı katılım bankaları daha çok yine yurtdışı ortakların talebiyle kendi içerisinde şerî denetim mekanizması oluşturmuştur.

Türkiye'de şerî yönetim; 2019 yılına kadar zorunlu ve etkili bir denetim olmadığı için daha çok isteğe bağlı danışmanlık düzeyinde kalmıştır. Her bankanın, kendi oluşturduğu kurulla, uyması gerekli kuraları belirlemesi, farklı uygulamaların ortaya çıkmasına yol açmış; bu durum sisteme güvenden ziyade kuruma güveni ön plana çıkarmıştır.

II. 2018/2019 ve Sonrası

Şerî yönetim açısından 2018-2019 yılları Türkiye için yeni ve önemli bir değişimin başlangıcıdır. Zira İstanbul'un bölgesel ve küresel bir finans merkezi haline getirilme stratejisine 2015 yılında katılım bankacılığının da dahil edilmesinden sonra belirlenen stratejiyi gerçekleştirmeye yönelik politika eylem adımlarından birini katılım finansın kurumsal ve hukuki alt yapısının geliştirilmesi oluşturmuş; Türkiye'deki düzenleyici otorite olan Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu (BDDK) söz konusu politikanın hayata geçirilmesine yönelik çalışmalar yürütürken katılım bankacılığı ilkelerine uyum yönetimini de gündemine alarak konuyla ilgili iki önemli düzenleme yapmıştır. Bunlardan biri merkezi bir danışma kurulunun oluşturulmasın yönelik karar alınması; diğeri Faizsiz Bankacılık İlke ve Standartlarına Uyuma İlişkin Tebliğ'in yayımlanmasıdır. Yapılan düzenlemelerle, kural koyucu ve denetleyici taraflar bakımından katılım bankacılığı ilkelerine uyum yönetiminin tüm süreci yapılandırılmış, yeni yönetim yapısının temel paydaşlarını; kamu otoriteleri yanında Danışma Kurulu, banka danışma komiteleri ve bankaların katılım bankacılığı uyum ve denetim birimleri oluşturmuştur.

a. Danışma Kurulu ve Standardizasyon Çalışmaları

Danışma Kurulu, 22.02.2018 tarihli BDDK (Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu) Kurul kararı gereği Türkiye Katılım Bankaları Birliği (TKBB) nezdinde oluşturulmuş üst bir heyettir. Kurul üyelerinin atması, BDDK'nın uygun görüşü alınarak Türkiye Katılım Bankaları

Birliği (TKBB) Yönetim Kurulu tarafından yapılmaktadır. Üyelerin görev süresi dört yıldır. Süresi biten üye tekrar atanabilmektedir. Kurul yedi üyeden oluşmaktadır. Dört tanesinin İslami bilimler alanında doktora derecesine sahip olması, birinin Din İşleri Yüksek Kurulu üyeleri arasından, bir tanesinin iktisat, maliye ve finans alanında lisans veya lisansüstü diplomaya ve katılım bankacılığı alanında en az yedi yıl yönetici deneyimine sahip olması, bir tanesinin de hukuk diplomasına sahip olması zorunlu tutulmuştur. Kurulun faaliyetlerini yürütebilmesi için uzmanlardan oluşan bir birim oluşturulmuştur.

Danışma Kurulunun temel görevi; katılım bankaları arasında uygulama birlikteliğini sağlamak amacıyla katılım bankalarının uymaları gereken meslek ilke ve standartlarını belirlemek ve gerekli gördüğü durumlarda, katılım bankaları arasındaki uygulama farklılıklarını gidermek üzere genel nitelikli kararlar almaktır. Kurul en az altı üyenin hazır bulunması ile toplanabilmekte; en az beş üyenin aynı yöndeki oyuyla karar alabilmektedir. Standartlar ve kararlar gerekçeli olarak hazırlanmaktadır. Muhalif kalan üyeler muhalefet gerekçelerini toplantı tarihinden itibaren on beş gün içerisinde bildirmesi gerekmektedir. Hazırlanan standartlar ve alınan kararlar toplantıya katılan üyeler tarafından imzalanıp, TKBB internet sitesinde yayınlanmaktadır.

Türkiye'de katılım bankacılığına yönelik standardizasyon çalışmaları, 2018 yılında Danışma Kurulunun oluşturulmasıyla başlamıştır. Kurul, kuruluşundan bugüne aşağıdaki standartları hazırlayıp yayınlamıştır:

1. Pay Senedi Standardı
2. Teverruk Standardı
3. Murabaha Standardı
4. Kefalet Standardı
5. Mudarebe Standardı
6. Katılım Finansı İlkelerine Uygun Olmayan Gelirler ve Bunların Tasfiyesi Standardı

Halihazırda Müşâreke Standardı yayım aşamasındadır. Vekâlet, Yatırım Vekâleti ve İstısna' Standartları ise taslak olarak hazırlanmıştır. Kurul, ihtiyaca göre standartlar yanında bunların uygulamasına yönelik rehberler de hazırlamaktadır. Bu rehberlerde hemen her konuya yer verilerek çok daha detay hükümler ele alınmakta; bununla uygulamada tam bir birlikteliğin sağlanması amaçlanmaktadır. Pay Senedi Standardı'nın uygulaması bağlamında biri Katılım Finans İlkelerine Uygun Faaliyet Gösteren Şirketlerin Belirlenmesine, diğeri Katılım Finans İlkelerine Uygun Faaliyet Gösteren Şirketlerin Pay Senetlerine Ait Mahzurlu Kazançları Arındırmaya ilişkin iki rehber yayımlanmıştır. Kurul, ayrıca katılım bankacılığına ilişkin çeşitli konularda yüze yakın karar almıştır.

Danışma Kurulu standartlarını, aşağıdaki süreç takip ederek hazırlamaktadır:

1. Standart konusunun belirlenmesi
2. Standart için en az bir Kurul üyesi ve uzmanın görevlendirilmesi
3. Uzman tarafından araştırma faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi ve rapor hazırlanması
4. Standardın ilk taslağının yazılması
5. İlgili kurul üyesinin görüşleri doğrultusunda rapor ve taslağın düzenlenmesi
6. Standart taslağının Kurul gündemine alınması ve müzakere edilmesi
7. Kurulca müzakere edilen standart taslağının paydaş kuruluşlara (bankalar, üniversiteler, Din İşleri Yüksek Kurulu vb.) görüşleri alınmak üzere iletilmesi
8. Kuruluşlardan gelen görüşlerin değerlendirilmesi
9. Standart üzerinde çalıştay düzenlenmesi
10. Çalıştay sonrası standarda nihai şeklinin verilmesi
11. Standardın yayımlanmak ve ilgili kuruluşlarla paylaşılmak üzere TKBB'ye iletilmesi

Danışma Kurulunun hazırlamış olduğu standartlar ve rehberler, almış olduğu kararlar tüm katılım bankalarını ve kanunun katılım bankacılığı ürünlerini kullanmaya yetki verdiği kuruluşları bağlayıcıdır. Banka danışma komiteleri bunlara aykırı herhangi bir karar alamaz. Bankalar bunlara aykırı uygulama yapamaz.

b. Danışma Komiteleri

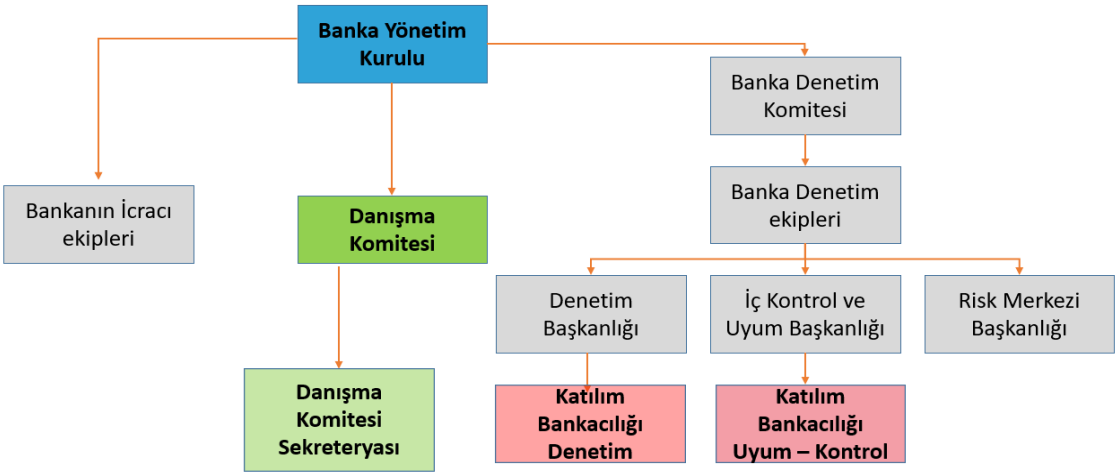
Danışma komiteleri, bankaların kendi nezdinde oluşturmakla yükümlü olduğu heyeti ifade etmektedir. 14.09.2019 tarihinde yayımlanan Faizsiz Bankacılık İlke ve Standartlarına Uyuma İlişkin Tebliğ'le her katılım bankasının kendi nezdinde en az üç üyeden oluşan bir danışma komitesi oluşturması zorunlu tutulmuştur. Üyelerin asgari üçte ikisinin, İlahiyat veya dengi alanlarda en az lisans düzeyinde öğrenim görmüş olması gerekir. Faizsiz finans alanında yüksek lisans ya da doktora derecesine sahip olmanın yanı sıra, bu alanda en az üç yıl mesleki deneyime sahip olma da komite üyesi olmak için yeterli görülmüştür. Üyelerin görev süresi üç yıldır. Süresi biten tekrar atanabilmektedir. Komite, faaliyetlerini sekretarya ile yürütmektedir.

Komitelerin temel görevi; banka içi düzenlemeleri, tüm ürün ve uygulamaları katılım bankacılığı standartlarına ve Danışma Kurulu kararlarına uyum çerçevesinde incelemek, değerlendirmek, onaylamak; Danışma Kurulunun standart veya kararının olmadığı konularda bankaya münhasır kararlar almaktır. Komiteler almış olduğu tüm kararları yıllık olarak Danışma Kuruluna raporlamakla yükümlüdür.

III. Katılım Bankacılığı Uyum ve Denetim

Faizsiz Bankacılık İlke ve Standartlarına Uyuma İlişkin Tebliğ, danışma komitesi oluşturma yanında bankaların, katılım bankacılığı açısından uyum ve denetim yapmasını da zorunlu tutmaktadır. Uyum faaliyetinin amacı, bankanın gerçekleştirdiği veya gerçekleştirmeyi planladığı faaliyetlerin ve yeni işlemler ile ürünlerin faizsiz bankacılık ilke ve standartlarına ve danışma komitesi tarafından alınan kararlara uyumunun sağlanmasıdır. Denetim ise bankanın faaliyetlerinin ve işlemlerinin faizsiz bankacılık ilke ve standartları ile danışma komitesi kararlarına uygunluğunu denetler; aynı zamanda faizsiz bankacılık uyum faaliyetlerinin yeterliğini ve etkinliğini değerlendirir. Uyum faaliyeti; uyum kontrolleri ile görevli birim, personel veya bu amaçla teşkil edilen birim tarafından; denetim, iç denetim biriminde gerekli sertifikaya veya yetkinliğe sahip kişiler tarafından yerine getirilir. Uyum denetim kapsamında icra edilen çalışmalara ilişkin asgari üç ayda bir denetim komitesine rapor sunulur. Uyum ve denetim faaliyetlerinde ve danışma komitesi sekretaryasında görev alacak personelin; katılım bankalarında asgari üç yıl görev yapmış olması ve faizsiz finans konusunda sertifikalı eğitim almış olması veya faizsiz finans alanında yüksek lisans ya da doktora düzeyinde eğitim almış olması gerekli görülmüştür.

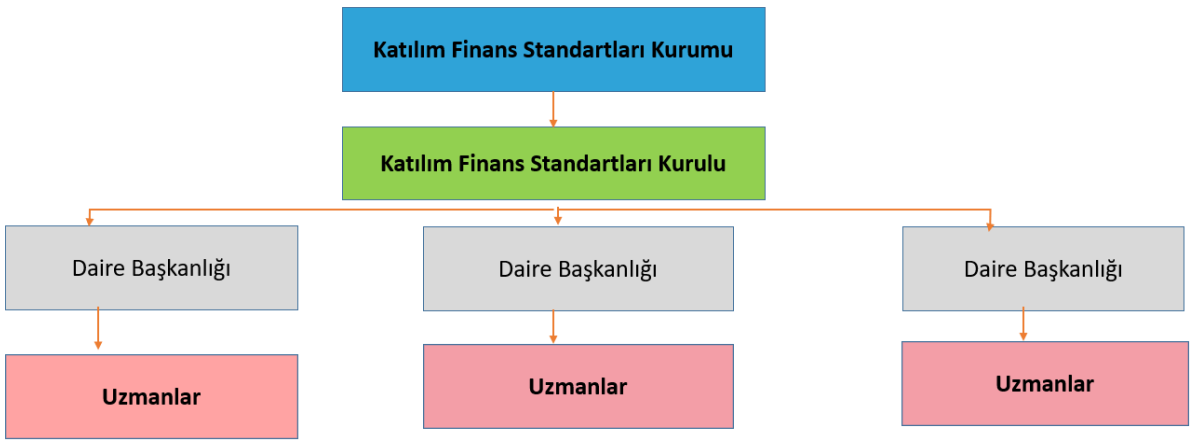
Şekil 1: Katılım bankalarının danışma komitesi ve uyum denetim yapısı

IV. Katılım Finansa Yönelik Yeni Kanun Çalışmaları

Türkiye gerek katılım bankacılığının gerekse gerekse onun kurumsal yönetim yapısının güçlendirmesine yönelik çalışmalar devam etmektedir. Hali hazırdaki Danışma Kurulunun yetki alanı katılım bankalarıyla sınırlandırılmıştır. Kamuoyuna açıklanan kanun taslağı tüm İslami finans sektörünü kuşatacak şekilde hazırlanmıştır. Taslak kanunda, katılım finans standartlarını hazırlamak üzere Katılım Finans Standartları adıyla ayrı resmi bir kurum kurulması önerilmekte ve standart hazırlama görevi Kurum bünyesinde yer alacak Katılım Finans Standartları Kuruluna verilmektedir. Kurum başkanı ve kurul üyeleri Cumhurbaşkanını tarafından atanmaktadır. Kanun ayrıca danışma komite ve uyum-denetim yapısı da düzenlemekte, burada önceki yapıdan farklı esaslı bir değişim getirmemektedir.

Şekil 2: Yeni kanun taslağında Katılım Finans Standartları Kurulu yapısı

Sonuç

Katılım bankacılığında her kuruluşun, kurallarını kendine bağlı bir heyetle belirlemesi ve denetimini buna göre yapması bir yöntem olarak benimsenebilir. İçtihadın şahsiliği, bir içtihadın diğerini nakzedemeyeceği ilkesi açısından bakıldığında bu durum hem İslam hukukunun yapısına hem de farklı uygulamalara ve değişime daha açık olması itibariyle henüz kendi ekosistemini tam olarak oluşturamayan İslami bankacılığın gelişimine daha uygun kabul edilebilir. Nitekim Dünyada pek çok ülkede bahsedilen yaklaşım benimsenmekte; merkezi

kurullar olsa bile kuruluşlar faaliyetlerini kendi komitelerinden almış olduğu kararlar doğrultusunda yürütmektedir. Farklı görüş ve uygulamalar İslami finans için bir zenginlik kaynağı olabilir. Ancak daha nesnel, güven duyulan ve denetlenebilir bir yapı oluşturabilmek için bütün kuruluşları bağlayıcı ortak kuralların belirlenmesinin önemi inkâr edilemez bir gerçektir. Fıkha uygunluk bakımından bir kuruluşun kendi oluşturduğu heyetin görüşlerini bağlayıcı kabul edip uygulamalarına esas almasıyla, sektörün veya kamu otoritesinin bir heyetin görüşlerini tüm kuruluşlar için bağlayıcı hale getirmesi arasında esaslı bir fark bulunmamaktadır. Çünkü içtihadın şahsiliği, kuruluşları değil görüş sahibini ilgilendiren bir husustur. Türkiye'de katılım bankacılığı yönetim yapısında, bahsettiğimiz son yöntem benimsenerek katılım bankaları arasında uygulama birlikteliğinin sağlanması amaçlanmıştır. Halihazırda yayımlanan standart ve rehber sayısı her alanda tam bir uygulama birlikteliği sağlayacak düzeyde değildir. Ancak mevcut yönetim yapısının devam etmesi ve daha da geliştirilmesi durumunda, belirlenen hedefe ileri vadede büyük ölçüde ulaşılacağı muhakkaktır. Zira Türkiye'de kamu otoritesi, dünyadaki birçok ülkeden farklı olarak; İslami bankacılık ilkelerinin tespitinden, bunların bankalarda uygulanması ve denetlenmesine kadar tüm süreci baştan sona yapılandırmış; ayrıca gerekli insan kaynağının yetiştirilmesi için eğitim ve sertifikasyon alt yapısını oluşturmuştur.

KAYNAKÇA

1. Faizsiz Bankacılık İlke ve Standartlarına Uyuma İlişkin Tebliğ. Resmî Gazete 30888 (14 Eylül 2019). Erişim https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2019/09/20190914-4.htm.
2. İstanbul Uluslararası Finans Merkezi Programı Eylem Planı (Onuncu Kalkınma Planı (2014 - 2018), s. 37-59. (Erişim 25.09.2024) https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2022/08/Onuncu_Kalkinma_Plani-2014-2018.pdf.
3. Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu. Karar no: 7736 (22.02.2018). (Erişim 25.09.2024) https://tkbb.org.tr/upload/BDDK-Kurul-Karari.pdf.
4. TKBB, Türkiye Katılım Bankaları Birliği "Danışma Kurulunun Oluşumu, Görev, Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Tebliğ". (Erişim 25.09.2024) https://tkbb.org.tr/upload/Danisma-kurulunun-olusumu-gorev-calisma-usul-ve-esaslari-hakkinda-teblig.pdf .
5. TKBB, "Standartlar", (Erişim 25.09.2024) https://tkbb.org.tr/danisma-kurulu/standartlar.
6. Soysal, Bilal. İslami Finans Kuruluşlarında Fıkhi Uygunluk Yönetimi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2019.

TÜRKİYE'DE KATILIM BANKACILIĞININ GELİŞİMİ: MEVCUT DURUM VE GELECEĞE YÖNELİK STRATEJİLER

Cengiz ZAKİR[111]

Özet

Bu makale, Türkiye'de katılım bankacılığının tarihsel gelişimini, sektörün mevcut yapısal ve finansal durumunu ve geleceğe yönelik hedef ve stratejilerini ele almaktadır. Türkiye'nin kendine has sosyo-ekonomik yapısı ve toplumsal dinamikleri katılım bankacılığı sektörünün gelişiminde ve kendine özgü bir deneyim oluşturmasında etkili olmuştur. 1975 yılında %7,9 oranında sermaye payı ile İslam Kalkınma Bankası'na (İKB) üye olması Türkiye'nin faizsiz finans sistemine entegrasyonunun ilk somut adımı olarak kabul edilmektedir. 1983 yılına gelindiğinde, Özel Finans Kurumlarının (ÖFK) kurulmasına yönelik Hükümet Kararnamesi çıkarılarak, Türkiye'de İslami finans kurumlarının ilk temelleri atılmıştır. 1999 yılında bu kurumlar 4389 sayılı Bankalar Kanunu kapsamına dahil edilmiş, 2005 yılında ise 5411 sayılı Bankacılık Kanunu ile ünvanları 'Katılım Bankası' şeklinde değiştirilmiştir. 2016 yılında Onuncu Kalkınma Planı'na "Katılım Bankacılığı ve Faizsiz Finansın Geliştirilmesi" başlığı altında bir bileşen eklenmiştir. Bu durum, Türkiye'nin faizsiz finans sektörüne olan ilgisini artırmış ve katılım bankalarının daha da gelişmesi için bir çerçeve sunmuştur. Halihazırda üçü kamu altısı özel sermayeli olmak üzere 9 katılım bankası faaliyet göstermektedir. Türkiye'de katılım bankacılığı sektörünün temsilcisi olan Türkiye Katılım Bankaları Birliği (TKBB), sektöre yönelik 2015 yılında oluşturduğu stratejik hedeflerini, bankacılık sektöründeki değişen koşullar nedeniyle güncellemiştir. Müşteri iletişimini güçlendirme, faizsiz finans sisteminin operasyonel süreçlerini daha iyi aktarma, ekosistem paydaşlarıyla iş birliğini artırma ve ürün çeşitliliğini genişletme öncelikleri bu yeni stratejinin esasını teşkil etmiştir. Bu doğrultuda 2021-2025 Strateji Güncelleme Raporu'nda, iletişim, ekosistem, ürün çeşitliliği, standartlar ve yönetişim, dijital ve yetkinlik inşası başlıklı 6 temel stratejik hedef altında 10 strateji ve bu stratejilere bağlı 23 aksiyon belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Katılım bankacılığı, İslami finans, Türkiye

THE DEVELOPMENT OF PARTICIPATION BANKING IN TÜRKIYE: CURRENT SITUATION AND FUTURE STRATEGIES

Abstract

This article examines the historical development of participation banking in Türkiye, its current structural and financial status, and its future goals and strategies. Türkiye's unique socio-economic structure and social dynamics have played a significant role in the growth of the participation banking sector, shaping it into a distinct experience. Türkiye's first significant step towards integrating into the Islamic finance system occurred in 1975 with its 7.9% equity share membership in the Islamic Development Bank (IDB). In 1983, a government decree established Special Financial Institutions (SFIs), laying the foundations for Islamic finance institutions in the country. By 1999, these institutions were incorporated under the Banking Law No. 4389, and in 2005, their name was changed to 'Participation Banks' with the Banking Law No. 5411. In 2016, the "Development of Participation Banking and Interest-Free Finance" was included in the Tenth Development Plan, further demonstrating Türkiye's growing interest in the sector and providing a framework for the continued growth of participation banks. Currently, there are nine participation banks, three state-owned and six privately owned. The Participation Banks Association of Türkiye (TKBB), the sector's representative body, revised its strategic goals set in 2015 to adapt to changing banking conditions. The updated strategy focuses on improving customer communication, enhancing the operational processes of the interest-free finance system, strengthening partnerships with ecosystem stakeholders, and expanding product variety. The 2021-2025 Strategy Update Report outlines 10 strategies and 23 actions under six core strategic goals: communication, ecosystem, product range, standards and governance, digitalization, and competency building.

Keywords: Participation banking, Islamic finance, Türkiye

Genişletilmiş özet

Türkiye'nin kendine has sosyo-ekonomik yapısı ve toplumsal dinamikleri katılım bankacılığı sektörünün gelişiminde ve kendine özgü bir deneyim oluşturmasında etkili olmuştur. 1975 yılında %7,9 oranında sermaye payı ile İslam Kalkınma Bankası'na (İKB) üye olması

[111] cengizbaimurzaev@tkbb.org.tr, Türkiye Katılım Bankaları Birliği

Türkiye'nin faizsiz finans sistemine entegrasyonunun ilk somut adımı olarak kabul edilmektedir. 1983 yılına gelindiğinde, Özel Finans Kurumlarının (ÖFK) kurulmasına yönelik Hükümet Kararnamesi çıkarılarak, Türkiye'de İslami finans kurumlarının ilk temelleri atılmıştır. 1999 yılında bu kurumlar 4389 sayılı Bankalar Kanunu kapsamına dahil edilmiş, 2005 yılında ise 5411 sayılı Bankacılık Kanunu ile ünvanları 'Katılım Bankası' şeklinde değiştirilmiştir. 2016 yılında Onuncu Kalkınma Planı'na "Katılım Bankacılığı ve Faizsiz Finansın Geliştirilmesi" başlığı altında bir bileşen eklenmiştir. Bu durum, Türkiye'nin faizsiz finans sektörüne olan ilgisini artırmış ve katılım bankalarının daha da gelişmesi için bir çerçeve sunmuştur.

Türkiye'de katılım bankacılığı sektörünün temsilcisi olan Türkiye Katılım Bankaları Birliği (TKBB) 4389 sayılı Bankalar Kanunu'nu ve 04.10.2001 tarih ve 2001/3138 sayılı Birlik Statüsü'nün yürürlüğe konulması ile o zamanki adıyla Özel Finans Kurumları Birliği olarak kurulan ve daha sonra 01.11.2005 tarihli 5411 sayılı Bankacılık Kanunu ve 28/02/2006 tarih ve 2006/10018 Sayılı Birlik Statüsü ile şu anki adı olan Türkiye Katılım Bankaları Birliği unvanını alan kamu kurumu niteliğine haiz bir meslek kuruluşudur. Birliğin üyeleri Türkiye'de faaliyet gösteren tüm katılım bankalarıdır. Birliğin esas amacı kendi web sitesinde "bankacılık düzenlemeleri ile ilke ve kuralları doğrultusunda katılım bankalarının hak ve menfaatlerini savunmak, bankacılık sisteminin büyümesi, sağlıklı olarak çalışması ve bankacılık mesleğinin gelişmesi, rekabet gücünün artırılması amacıyla çalışmalar yapmak, rekabetçi bir ortamın yaratılması ve haksız rekabetin önlenmesi için gerekli kararları almak/alınmasını sağlamak, uygulamak ve uygulanmasını talep etmek" olarak tanımlanmaktadır.

2018 yılında Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun (BDDK) 22.02.2018 tarih 7736 sayılı kararı ve TKBB Yönetim Kurulunun 02.05.2018 tarihli kararı ile Birlik nezdinde Merkezi Danışma Kurulu kurulmuştur. Danışma Kurulunun en temel görevlerinden biri katılım bankacılığı alanında uyulması gereken meslek ilke ve standartlarını belirlemek ve katılım bankaları arasındaki uygulama farklılıklarını gidermek üzere genel nitelikli kararlar almaktır. Ayrıca sektöre yönelik standartlar hazırlayıp yayımlamaktadır. Yedi üyeden oluşan Kurulun aldığı kararlar ve hazırlamış olduğu standartlar tüm katılım bankaları için bağlayıcı niteliktedir. TKBB Danışma Kurulunun 2018-2023 yılları arasında yayımlamış olduğu standartlar Pay Senedi İhracı ve Alım-Satımı Standardı, Teverruk Standardı, Murabaha Standardı, Kefalet Standardı, Mudarebe Standardı ve Katılım Finansı İlkelerine Uygun Olmayan Gelirler ve Bunların Tasfiyesi Standardı olmak üzere 7 standarttan oluşmaktadır. Müşareke, Vekalet, Yatırım vekaleti, İstısna standartları da taslak aşamasındadır.

Türkiye'de halihazırda üçü kamu altısı özel sermayeli olmak üzere 9 katılım bankası faaliyet göstermektedir. İlk katılım bankası olan Albaraka Türk, 1984 yılında Albaraka Grubu'nun %54 oranındaki yabancı yatırımıyla kurulmuş olup, yerel ortaklar %9, İslam Kalkınma Bankası (İKB) %8, Alharty Ailesi %3,5 paya sahip olup halka açıklık oranı ise %25'tir. Kuveyt Türk ise 1989 yılında kurulmuş olup, %62'lik hissesi yabancı sermaye olan Kuveyt Finans Kurumu'na aittir. Ayrıca, T.C. Vakıflar Genel Müdürlüğü %19, İKB %9 ve Kuveyt Sosyal Güvenlik Kurumu %9 paya sahiptir. Türkiye Finans katılım bankası, 2005 yılında kurulmuştur. Halihazırda bankanın %67'lik payı Suudi Arabistan'ın Ulusal Ticaret Bankasına (NCB) ait olup %10,5'lik kısmı Gözde Girişim Sermayesine ve %22'lik payı da diğer yerli ortaklara aittir. 2015 yılında kurulan Ziraat Katılım, %100 kamu sermayesi ile tamamen Ziraat Bankası'na ait bir katılım bankasıdır. Aynı şekilde, 2016 yılında %99 oranında T.C. Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne ait olan Vakıf Katılım da kamu bankası olarak faaliyet göstermektedir. 2019 yılında kurulan Emlak Katılım Bankası ise %100 T.C. Hazine ve Maliye Bakanlığı sermayesi ile bir kamu bankasıdır. Özel sektör katılım bankalarından biri olan Hayat Finans, 2023 yılında kurulmuş olup, %50 oranında Hayat Kimya'ya, %49,997 oranında Kastamonu Entegre'ye aittir. Aynı yıl kurulan TOMbank ise %100 özel sermayeye sahiptir. Hayat Finans ve TOMbank

aynı zamanda Türkiye'de kurulan ilk dijital bankalardır. 2024 yılında faaliyete başlayan Dünya Katılım Bankası da özel sermaye ile kurulmuştur.

Türkiye Katılım Bankaları Birliği, katılım bankacılığı sektörüne yönelik 2015 yılında oluşturduğu stratejik hedeflerini, bankacılık sektöründeki değişen koşullar nedeniyle yeniden güncellemiştir. Müşteri iletişimini güçlendirme, faizsiz finans sisteminin operasyonel süreçlerini daha iyi aktarma, ekosistem paydaşlarıyla iş birliğini artırma ve ürün çeşitliliğini genişletme öncelikleri bu yeni stratejinin esasını teşkil etmiştir. Bu doğrultuda 2021-2025 Strateji Güncelleme Raporu'nda, iletişim, ekosistem, ürün çeşitliliği, standartlar ve yönetişim, dijital ve yetkinlik inşası başlıklı 6 temel stratejik hedef altında 10 strateji ve bu stratejilere bağlı 23 aksiyon belirlenmiştir.

Kaynakça

BDDK. (2018). TKBB Bünyesinde Danışma Kurulu Oluşturulmasına Yönelik 22.02.2018 tarihli ve 7736 sayılı Kurul Kararı.

BDDK. (2019). Faizsiz Bankacılık İlke ve Standartlarına Uyuma İlişkin Tebliğ. Resmî Gazete, Sayı: 30888.

Danışma Kurulu Standartları. *Erişim adresi:* https://www.tkbb.org.tr/danisma-kurulu/standartlar, 2024.

Ersoy, A., Hazıroğlu, T., Görmüş, Ş., ve Yabanlı, A. (2019). Yaşayan ve Gelişen Katılım Bankacılığı. İstanbul: TKBB Yayınları.

HAZIROĞLU, Temel. Türkiye'de Katılım Bankacılığı Fikrinin Doğuşu ve Kavramsal Önemi. *İslam Ekonomisi ve Finansı Dergisi/Journal of Islamic Economics and Finance (JIEF)*, 2016.

TKBB. (2018). Danışma Kurulunun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında İç Yönerge. TKBB Yönetim Kurulu'nun 27.06.2018 tarih ve 260/2 sayılı Kararı.

TKBB. 2024 Yılı Katılım Bankacılığı Sektör Bilgileri. *Erişim adresi:* https://www.tkbb.org.tr/veripetegi-detay/5, 2024.

TKBB. Türkiye Katılım Bankacılığı Strateji Güncelleme Raporu 2021-2025.

WAYS FOR USING MALAYSIA'S EXPERIENCE IN ISLAMIC FINANCE IN UZBEKISTAN

Gulbakhor Irgasheva[112]

Abstract
This article investigates the experience of Malaysia, the most developed Islamic finance industry, focusing on the historical development of Islamic finance in the country, the establishment of the infrastructure necessary for its services, the formation of Islamic banking, practices in Islamic project financing, and the barriers to development alongside proposed solutions. Additionally, it explores avenues for leveraging Malaysia's experience to address shortcomings in the development of Islamic finance in Uzbekistan.

Keywords. Islamic finance, regulatory framework, Islamic bank, Islamic window, Malaysia, Uzbekistan, investment projects, Islamic financial products, IDB.

Introduction

The Islamic finance industry is currently one of the rapidly evolving sectors, with its initial elements and forms emerging in the late 6th century. From the 7th century onward, it began to take shape as a unified system in the regions of the Near East, North Africa, and Central Asia, while its modern history can be traced back to the 1950s as a newly established system. Following their independence, countries with predominantly Muslim populations (such as the UAE, Malaysia, Kuwait, Algeria, Pakistan, and others) commenced extensive extraction of oil and natural gas resources, leading to the establishment of export systems. As revenues increased, large reserves were formed, which subsequently led to various challenges in utilizing these reserves through existing traditional financial market mechanisms, as they did not align with the religious beliefs of Muslim societies. This situation generated a demand for establishing an Islamic financial system based on Islamic principles.

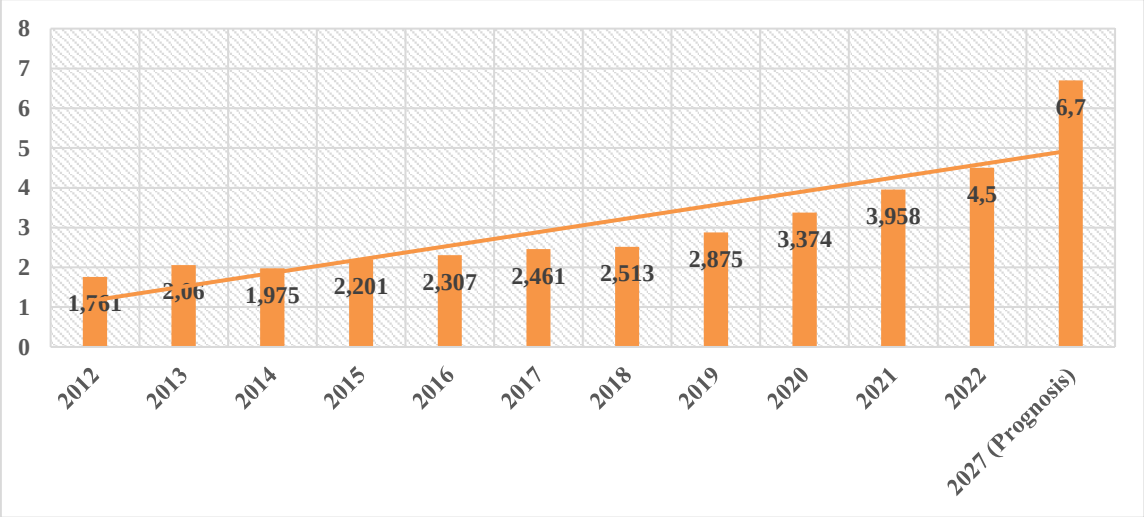
Islamic finance adheres to Sharia principles, with a fundamental distinction between Islamic financial institutions and traditional financial entities being the sharing of profit and loss, as well as financing based on real assets. In other words, Islamic financing promotes partnerships and encourages entrepreneurial, trade, and commercial activities that contribute to societal development. Activities associated with riba (interest), gharar (excessive uncertainty), and maysir (gambling) are prohibited. Islamic financial institutions offer various Islamic financial instruments, such as ijara (Islamic leasing), mudaraba (profit-sharing), and musharaka (partnership).

The first financial institution compliant with Islamic principles, the Mit Ghamr Savings Bank in Egypt, was established in 1963. This institution demonstrated to society the viability of an alternative banking system and its capacity to operate effectively. The success of this alternative bank in servicing deposit accounts and financing clients proved that ethical and moral guidelines could indeed be applied within modern banking practices. Thus began the developmental phase of Islamic finance, reaching its peak in the mid-1970s. A significant milestone in this trajectory was the establishment of the Islamic Development Bank (IDB) in 1975. Consequently, the number of Islamic financial institutions has significantly increased, and their geographical reach has expanded year by year. Over the following decades, a total of 16 Islamic financial institutions emerged, and from the 1980s onward, conventional banks began offering Islamic financial products through Islamic windows.

[112] PhD candidate of Tashkent State University of Economics, Uzbekistan, irgashevagulbahor77@gmail.com

Despite various political, economic, and social issues occurring around the world, the global Islamic finance industry continues to show a growth trend.

Figure 1. Growth of Islamic Finance Assets (in billion USD)

Over the past decade, the Islamic finance industry has recorded significant growth. According to the ICD-LSEG Islamic Finance Development Report (IFDI 2023), the volume of assets increased by 163% from 2012 to 2022. Moreover, despite the pandemic situation in 2020, Islamic finance assets grew to $3.374 trillion, representing a 17.4% increase compared to the previous year. By 2021, this figure rose to $3.958 trillion, marking a 17.3% increase from the prior period (see Figure 1). In 2022, the assets further grew by 11% compared to the previous year, reaching $4.5 trillion.

Today, there are over 560 Islamic banks and more than 1,900 investment funds adhering to Islamic principles worldwide. According to the 2022 report by the Islamic Corporation for the Development of the Private Sector (ICD) and Refinitiv, between 2015 and 2021, Islamic financial assets grew from $2.7 trillion to nearly $4 trillion (an annual growth rate of approximately 15-20%), with projections estimating they will reach around $6.7 trillion by 2027.

In our current research, we aim to study the experience of Malaysia, which has the most developed Islamic finance industry, and explore the possibilities of utilizing its approaches in Uzbekistan. Developing scientific conclusions and recommendations for implementing this field in Uzbekistan highlights the relevance of our research article.

Malaysia is currently considered a country that has established one of the best Islamic finance ecosystems in the world. Thus, we aim to examine its experience in detail below.

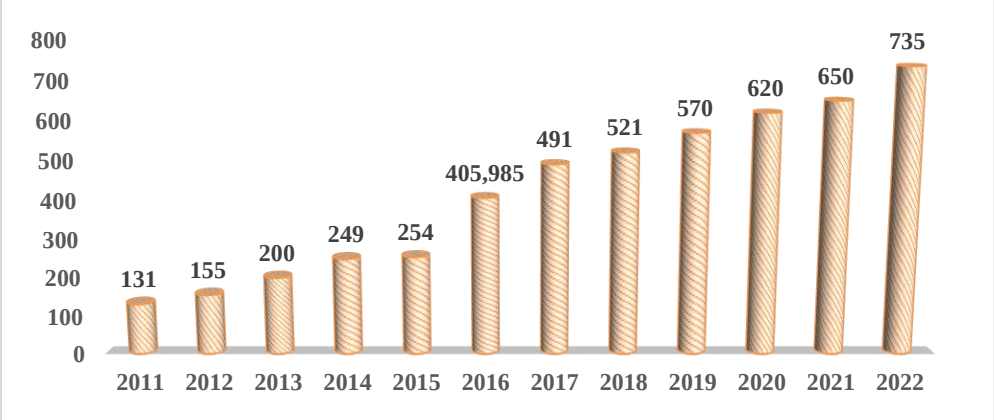
Malaysia has a long history of developing its economy and financial institutions based on the principles of Islamic economics, and it continues to grow at a stable pace. The country's extensive experience in establishing an Islamic finance system has led to a solid foundation for the industry. As of 2024, Malaysia's population is approximately 35,622,136, consisting of 58% Malays, 25% Chinese, 10% Indians, and the remaining percentage comprising other ethnic groups. About 62% of the population adheres to Islam, which has resulted in a growing demand for Islamic banking services every year.

The Islamic finance sector in Malaysia ranks among the best in the world in terms of the number and diversity of institutions, profitability, and stability. Today, Malaysia is a leader in this field, providing investment funds, takaful (Islamic insurance), interest-free capital market activities,

the use of financial technologies, and interest-free monetary instruments and services from the central bank. As a result, the trend of growth in Islamic financial assets in Malaysia is increasing every year.

In 2011, the total Islamic financial assets in Malaysia amounted to $131 billion, and by 2016, this figure increased fourfold to $405.958 billion (see Figure 2). Despite the global pandemic in 2020, the growth of Islamic financial assets in Malaysia continued, reaching $650 billion in 2021. A strong economic recovery contributed to the growth of Islamic financing due to revolving credit and the stable growth of the household sector, leading to a 13% increase in 2022. The total assets of Islamic banks in Malaysia were approximately 967.75 billion Malaysian Ringgit. This increased the share of Islamic financing in the overall volume of bank system loans to 41% by the end of 2022, compared to about 38% at the end of 2021, further strengthening Malaysia's position as the third-largest Islamic banking market in the world. Additionally, Malaysia boasts a leading position in the sukuk market, with sukuk accounting for nearly 64% of the local issuance as of the end of November 2022.

Figure 2. Growth Trend of Malaysia's Total Islamic Financial Assets (in billion USD)

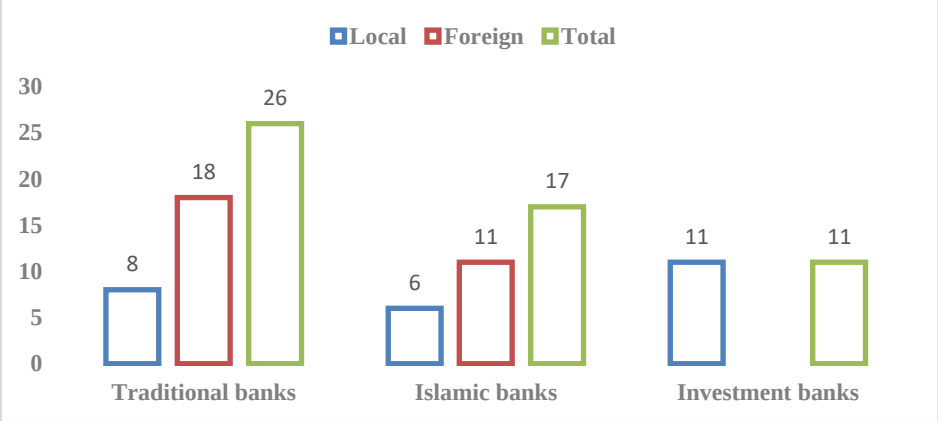
The formation of Islamic finance in Malaysia began in the 1960s, with the establishment of the country's first Islamic financial institution, Lembaga Tabung Haji (the Pilgrims Fund), in August 1969. This institution collects and manages the savings of individuals wishing to perform the Hajj pilgrimage and conducts investment activities to increase the value of depositors' savings. When it was founded in 1969, it managed funds for only 5,000 pilgrims, with an initial staff of 13 specialists. Today, the institution serves over 8 million depositors, has more than 6,000 contact points nationwide, and operates a representative office in Jeddah, Saudi Arabia. In 2015, Tabung Haji had 8.85 million deposits, accumulating a total of 18.3 billion RM, and distributed 59 million RM in zakat to those in need. Consequently, it has become one of the leading organizations in the country for zakat distribution and continues its operations.

Initially, funds were collected in a special account at the Ministry of Finance, but as the amounts increased rapidly, the need arose to establish a special bank compliant with Sharia principles for effective utilization of these funds. Subsequently, on July 30, 1981, the Malaysian government established a National Executive Islamic Banking Committee to study the operations of Islamic banks. This committee studied the Islamic banks in Egypt and Sudan and proposed establishing a bank based on Islamic principles, enacting legislation regarding Islamic banks, and forming Sharia councils within each Islamic bank.

Based on these proposals, separate draft laws for Islamic banks were initiated, and a central council was formed to assist in ensuring compliance with the legal norms for Islamic banks. As a significant step towards establishing Islamic banks, the "Islamic Banking Act" was

passed in 1983, and that same year, the first Islamic bank in Malaysia, Bank Islam Malaysia Berhad (BIMB), was established. Initially, Bank Islam Malaysia Berhad was set up with a paid-up capital of $153 million (500 million RM) and $25 million (79.9 million RM) contributed by shareholders, and it has significantly expanded since then. At the time of its establishment, it had four branches and employed 272 staff members; today, it has 134 branches and over 4,500 employees, along with more than 1,200 self-service terminals. Bank Islam continues to expand its portfolio of Sharia-compliant products and services, offering financing for vehicles and housing, credit card services, asset management, and financing for small and medium-sized business projects.

Figure 3. Analysis of Existing Banks in Malaysia (2022)

As a result, many Islamic banks began to be established in the country. Another reason for the development of Islamic banking in Malaysia was the introduction of the "Plan for Establishing Islamic Windows in Conventional Banks" in 1993, allowing traditional banks to offer Islamic finance products. This resulted in the emergence of a dual banking system in Malaysia, capable of providing both interest-based and interest-free financial instruments.

In Malaysia, the banking system consists of three types: conventional banks, Islamic banks, and investment banks (see Figure 3). There are a total of 26 commercial banks in the country, of which 8 are local and 18 are foreign. There are 17 Islamic banks, including 6 local and 11 foreign banks, as well as 11 local investment banks

The first established bank is Bank Islam Malaysia Berhad, which has been operating since July 1, 1983. The bank was initially set up to meet the financial needs of the Malaysian Muslim population. Bank Islam Malaysia Berhad was founded with a paid-up capital of $153 million (500 million RM) and $25 million (79.9 million RM) contributed by shareholders, and it has significantly expanded since then. At its establishment, it had four branches and employed 272 staff members; today, it has 134 branches and over 4,500 employees, along with more than 1,200 self-service terminals. The bank continuously expands its portfolio of Sharia-compliant products and services, offering financing for vehicles and housing, credit card services, asset management, financing for small and medium-sized business projects, and cash management services.

Table 1: Existing Islamic Banks and Windows in Malaysia

	Islamic Bank Name	Established year	Ownership	Organizational Status
1	Bank Islam Malaysia Bhd	1983	Local	Islamic Bank
2	P.T Bank Muamalat Indonesia, Tbk	1991	Foreign	Islamic Bank
3	Alliance Islamic Bank Bhd	1994	Local	Islamic Window
4	HSBC Amanah Malaysia Bhd	1994	Foreign	Islamic Window
5	Ambank Islamic Berhad	1994	Local	Islamic Window
6	OCBC Al-Amin Bank Bhd	1995	Foreign	Islamic Window
7	Bank Muamalat Malaysia Bhd	1999	Local	Islamic Bank
8	CIMB Islamic Bank Bhd	2003	Local	Islamic Window
9	Hong Leong Islamic Bank Bhd	2005	Local	Islamic Window
10	Kuwait Finance House (Malaysia) Bhd	2005	Foreign	Islamic Bank
11	RHB Islamic Bank Bhd	2005	Local	Islamic Window
12	Affin Islamic Bank Berhad	2006	Local	Islamic Bank
13	Al Rajhi Banking & Investment Corporation (Malaysia) Bhd	2006	Foreign	Islamic Bank
14	Maybank Islamic Bhd	2007	Local	Islamic Window
15	Public Islamic Bank Bhd	2008	Local	Islamic Window
16	Standard Chartered Saadiq Bhd	2008	Foreign	Islamic Window
17	MBSB Bank Berhad	2013	Local	Islamic Window

Additionally, special attention has been given to the establishment and development of Waqf and Zakat funds in Malaysia, with efforts beginning in 2004. Waqf and zakat are Islamic charitable instruments aimed at enhancing the overall welfare of individuals, with their existence documented since the time of the Prophet Muhammad (peace be upon him) and throughout various periods of early Islamic history. These instruments have proven to be effective in combating poverty and enhancing the social, spiritual, and physical well-being of people. As the third pillar of Islam, zakat has over 1400 years of tradition, reducing inequality and redistributing resources to those in need. The literal meaning of zakat is "purification" and "growth." According to Islamic law, zakat involves redistributing a portion of one’s wealth to those who do not have sufficient means for living.

During the time of the Prophet (peace be upon him), zakat was collected by the state and continued until the era of Caliph Usman (may Allah be pleased with him). Subsequently, the practice of state collection of zakat ceased, leaving it to individual discretion. In Malaysia, zakat collection is not a legal obligation; the 13 states and three federal territories have various methods and models for zakat collection. Zakat is collected in these regions through three

models: a fully public model, a semi-public model, and a private model. Zakat-collecting institutions have their own websites. Each state in Malaysia collects and distributes zakat independently, and funds are not transferred between states. Each state has established an Islamic council responsible for zakat distribution, serving as the sole authority in this regard.

In Malaysia, waqf funds have significantly developed, serving as crucial instruments for poverty alleviation and social-economic development throughout Islamic history. These charitable endowments have provided essential services ranging from education and healthcare to water supply and transportation infrastructure. Consequently, Malaysia has established a framework for managing waqf that emphasizes accountability, transparency, and governance.

Waqf management is regulated by the states, each with its own set of rules. Currently, five states—Malacca, Negeri Sembilan, Selangor, Perak, and Terengganu—have specific regulations regarding waqf. The administration of waqf falls under the Malaysian Constitution, with state governments responsible for enacting related laws.

To enhance waqf management, the Ministry of Finance established the Waqf Department to support the State Islamic Religious Councils (SIRCs). In March 2004, the Department of Zakat, Waqf, and Hajj (JAVHAR) was created to plan and oversee waqf properties. Additionally, manuals for waqf management have been published to standardize practices across the nation.

In 2008, the establishment of Yayasan Waqaf Malaysia (YWM) aimed to coordinate waqf resources and provide sustainable benefits to beneficiaries. The Islamic Development Bank (IDB) also plays a pivotal role in developing and managing waqf sectors in Muslim countries, including Malaysia.

The timeline of key developments in Islamic finance reflects a systematic approach to establishing a robust Islamic financial ecosystem. The establishment of various Islamic banks, takaful companies, and regulatory frameworks illustrates the country's commitment to fostering a comprehensive Islamic financial landscape.

A number of recommendations can be made for the development of the foundation in the country:

1. Strengthen Regulatory Frameworks: Continuous evaluation and enhancement of laws governing waqf and Islamic finance can further improve transparency and accountability.

2. Enhance Public Awareness: Increasing awareness about the importance of waqf and its benefits can encourage more contributions from the public.

3. Promote Innovation: Encouraging innovative financial products that align with Sharia principles can attract diverse stakeholders, including younger generations.

4. Collaborate with International Bodies: Leveraging support and expertise from international Islamic financial institutions can help in knowledge sharing and capacity building.

5. Focus on Capacity Building: Training programs for waqf managers and Islamic finance professionals can improve management practices and service delivery.

In conclusion, Malaysia's proactive approach to developing waqf and Islamic finance positions it as a leading example in the global Islamic financial landscape. Continued efforts in governance, public engagement, and innovation will enhance the sustainability and effectiveness of these vital financial instruments.

Table 2: Timeline of Islamic Finance Developments in Malaysia

Year	Actions Taken
1969	Establishment of the first Islamic financial institution, Lembaga Tabung Haj (Pilgrims' Fund);
1981	Formation of the National Steering Committee on Islamic Banking;
1983	- Enactment of the "Islamic Banking Act" - Launch of the first Islamic bank, Bank Islam Malaysia Berhad; - "Amendments to the Securities Act".
1984	- Enactment of the Takaful Act; - Establishment of the first Islamic insurance company, Syarikat Takaful Malaysia Berhad Takaful.
1990	Establishment of Shell MDS Sdn, issuing the first Sukuk.
1993	- Launch of the "Interest-Free Banking System" by Bank Negara Malaysia; - Official commencement of the Securities Commission's operations; - Implementation of "Islamic Banking Window" for conventional banks to offer Islamic financial products.
1997	Establishment of the Shariah Advisory Council (SAC) by Bank Negara Malaysia (BNM).
1999	Establishment of Muamalat Malaysia Berhad bank.
2001	Kumpulan Guthrie Berhad issued a $150 million Sukuk through the Malaysian Islamic Exchange.
2002	- Establishment of the Islamic Financial Services Board (IFSB); - Formation of the Malaysian Takaful Association (MTA); - Malaysian government issued the first rental Sukuk worth $600 million.
2004	Establishment of the Department of Zakat, Waqf, and Hajj (JAVHAR).
2005	- PG Municipal Assets Berhad issued the first Mudharabah Sukuk distribution worth 80 million Ringgit; - Musyarakah One Capital Market issued the first Musharakah Sukuk worth 2.5 million Ringgit.
2006	- Opening of the first branch of Al Rajhi Bank in Kuala Lumpur; - Launch of the Malaysia International Islamic Financial Centre (MIFC); - Establishment of the Malaysia International Islamic Finance Education Centre (INCEIF).
2007	Enactment of the Capital Markets and Services Act.
2008	Establishment of the International Shariah Research Academy (ISRA) and Yayasan Waqaf Malaysia (YWM) under JAVHAR.
2013	Enactment of the "Islamic Financial Services Act" and "Financial Services Act".

The Malaysia International Islamic Financial Centre (MIFC) was established in 2006. It was created to promote and develop Malaysia as a global hub for Islamic finance, supporting the

growth of the Islamic financial industry both locally and internationally. It aims to promote and facilitate the growth of the Islamic finance industry through various initiatives and services.

The main objectives of the Malaysian International Islamic Finance Center (MIFC):

1.To develop Malaysia as a key player in the international Islamic finance market.

2.To integrate Islamic finance with global financial systems while adhering to Shariah principles.

3.To encourage innovation in Islamic financial products and services.

4.To enhance human capital and expertise in Islamic finance through education and training.

The main functions of the Malaysian International Islamic Finance Center (MIFC) are as follows:

1. Works closely with regulatory bodies to create a conducive environment for Islamic finance.

2. Supports the growth of Islamic banking, capital markets, and takaful (Islamic insurance).

3. Facilitates collaboration between local and international financial institutions.

4. Organizes seminars, conferences, and workshops to promote Islamic finance and its benefits.

MIFC plays a crucial role in enhancing Malaysia's reputation in the global Islamic finance landscape, attracting foreign investment, and fostering economic growth. MIFC continuously updates its strategies to adapt to market trends and demands, focusing on fintech, sustainable finance, and digital banking in the Islamic finance sector.

The Malaysia International Islamic Financial Education Institute (INCEIF) was established in 2006. It serves as a specialized university focused on Islamic finance education, research, and professional development.

1.INCEIF aims to be a leading global institution for Islamic finance education and research, fostering a deep understanding of Islamic financial principles and practices.

2.INCEIF offers various programs, including master's degrees and PhDs in Islamic finance. It also provides professional development courses and certifications for industry practitioners.

3.The institute emphasizes research in Islamic finance and aims to contribute to the development of innovative financial products and practices that comply with Shariah principles.

4.INCEIF collaborates with various universities, research institutions, and industry players worldwide to enhance its educational offerings and research initiatives.

5.The institute is recognized internationally for its contributions to Islamic finance education and has become a key player in training professionals in the sector.

INCEIF plays a crucial role in supporting the growth of the Islamic finance industry by equipping individuals with the necessary knowledge and skills.

Conclusion

Based on the findings of our research, it can be concluded that the Islamic finance sector, despite being relatively new compared to other areas of the economy, is gaining significant interest due to its reliability and resilience in various countries. Malaysia serves as a unique model, effectively managing both conventional and Islamic banking systems. The establishment of Islamic windows within traditional banks in 1993 has facilitated the growth of this sector, with the Central Bank of Malaysia introducing over 44 Islamic banking products and services by the end of 2004.

In Uzbekistan, the need to implement Islamic finance is increasingly apparent, especially given that a majority of the population is Muslim and shows considerable interest in this area. Significant progress has been made since the 2000s, particularly following the country's accession to the Islamic Development Bank in 2003. The "Uzbekistan-2030" strategy, established in 2024, emphasizes the development of legal foundations for Islamic finance, which will facilitate the establishment of Islamic financial institutions and attract local investments.

Furthermore, the Deputy Chairman of the Central Bank, Behzod Hamrayev, stated that a legislative draft has been developed to establish Islamic finance, with plans to present the document for parliamentary discussion by the end of 2024. He noted that, given the new and intricate nature of Islamic finance, significant amendments to the existing legal framework are imperative. For instance, modifications will need to be made to various laws, ranging from those concerning collateral and lending to the "Central Bank Regulation" and the "Law on Banking Activities," as well as other relevant documents. The current legislative draft is complete, and collaborating on its preparation for parliamentary review is among our primary objectives for this year.

It has been indicated that the establishment of three Islamic banks in the regions by 2030 underscores the increasing attention being directed towards this sector.

In addition, Sadiq Safayev, the former Deputy Chairman of the Senate of Uzbekistan, highlighted that approximately $10 billion in funds remain outside the banking system, suggesting that these resources could be utilized more effectively. Many individuals in the country, wary of the elements of riba (usury) present in the traditional financial system, refrain from obtaining conventional bank loans and choosing instead not to deposit their funds in banks.

As evidence of this, a survey was conducted in collaboration with Dr. A'lam Asadov, an Associate Professor at Prince Sultan University in Saudi Arabia, and Rukhiddin Zayniddinov, a doctoral candidate at Tashkent State University of Economics, during February-March 2024. The survey aimed to explore the perspectives and understandings of entrepreneurs regarding Islamic finance, specifically investigating the factors that motivate them to utilize Islamic investments and financing for regional economic development. The results indicated that 55.3% of entrepreneurs do not seek loans from traditional banks or microfinance institutions, and 63.3% of business representatives reported avoiding traditional bank loans due to the presence of interest (ribā) practices, citing their religious beliefs as a reason.

This suggests that the establishment of Islamic financial institutions in the country could attract local investments to these entities, thereby enabling the effective utilization of currently untapped financial resources for the overall economy.

The introduction of legislation related to Islamic finance in Uzbekistan, along with the further development and flourishing of this sector, is expected to positively impact the country's reputation within the Islamic world. Furthermore, once the legislation governing Islamic finance is enacted and implemented, there will be a pressing need to enhance awareness of this sector among the population and business representatives. This could be achieved through various channels, such as public speeches, seminars, conferences, articles, and programs disseminating knowledge about Islamic finance, which would contribute to a rapid increase in awareness levels.

Primarily, we envision specialists in this field as key conveyers of knowledge regarding Islamic finance to the population and business representatives. However, at present, only the International Islamic Academy of Uzbekistan is preparing specialists in Islamic economics and finance. This higher education institution produces a very limited number of specialists each

year. Therefore, it is essential to increase the number of higher educational institutions that can train professionals in this field.

On a positive note, the number of researchers conducting scientific inquiries into Islamic finance and banking in Uzbekistan is steadily increasing year by year. There is a need to encourage the scientific staff of universities and research institutions to engage in research within the domains of Islamic finance and banking law.

References

1. Baydaulet, E.A., (2019), Fundamentals of Islamic Finance [Text] / E.A. Baydaulet. - Tashkent: NMIU "Uzbekistan", - 432 p

2. ICD-REFINITIV Islamic Finance Development Report 2022

3. https://iilm.com/wp-content/uploads/2024/01/Global-Islamic-Liquidity-Management-Report-2023.pdf

4. Islamic Corporation for the Development of the Private Sector-Refinitiv. (2022) "Islamic Finance Development Report 2022

5. https://www.worldometers.info/world-population/malaysia-population/

6. https://icd-ps.org/uploads/files/ICD%20Refinitiv%20ifdi-report-20221669878247_1582.pdf. Islamic Finance Development Indicator Report 2022.

8. https://www.statista.com/statistics/1420924/malaysia-islamic-banks-total-assets/

9. https://www.theworldfolio.com/company/malaysia-tabung-haji/1134/

https://internationalbanker.com/banking/bank-islam-malaysia-global-leader-islamic-finance/

10. Bank Islam Malaysia Berhad, (2022), About Us, Access Date: 05.09.2022, https://www.bankislam.com/corporate-info/

11. Source: Bank Negara, Institution Type, 05.09.2022, https://www.bnm.gov.my/regulations/fsp-directory

12. Yavuz Turkan, Dzuljastri bin Abdul Razak, Mustafa Omar Muhammed: Islamic finance and banking in Malaysia; Ekim, Ankara 2022, 232.p.

13. https://internationalbanker.com/banking/bank-islam-malaysia-global-leader-islamic-finance/

14. Bank Islam Malaysia Berhad, (2022), About Us, Access Date: 05.09.2022, https://www.bankislam.com/corporate-info/

15. Almaany. (2020). Definition and meaning Zakat. Retrieved from almaany online: https://www.almaany.com/ar/dict/arar/

17. Habibah, Yahaya, Mohd Suhaini, Abdul Majid, Aida Zuraina Mir, Ahmad Talaat, Mohd Zaid, Zulkifli and Nor Shaiza Mir, Ah mad Talaat (2016). Tabung Haji Malaysia as a World Role Mo del of Islamic Management Institutions, International Journal Business and Management Invention, 5 (11), 44-55.

18. Ismon, N.Y., & Hingun, M. (2020), Fıscal Advantage of Waqf and The Rule of Tax Exemptıon for Charıtable Purposes Under the Income Tax Act 1967, IIUM Law Journal , 28(1), 253-276.

19. Saad, N,Md., Kayadıbı, S., & Hamıd, Z. (2017), The Contrıbutıon of W Aqf Instıtutıons In Malaysıa and Turkey in Improvıng the Socıo-Economıc Condıtıons of The Socıety, Turkish Journal of Islamic Economics, 4(1), 1-29.

20. Haron, Sudin (2004). Towards Developing a Successful Islamic Fi nancial System: A lesson From Malaysia. Working Paper. Crea ting Dynamic Leaders. Yayın No. 2004/003.

21. www.bnm.gov

22. https://islom.uz/maqola/22187

23. A.Asadov, I.Turaboev, “Legal challenges hindering the development of islamic finance in Uzbekistan”, Submitted on 11 June 2023 / Revised 06 August 2023 / 20 August 2023 Published online: 20 Sep 2023, Journal homepage http://ajee-journal.com.

TARIMDA AFET RİSKİNİN YÖNETİMİ; TÜRKİYE TARIM SİGORTALARI HAVUZU ÖRNEĞİ

Yusuf DINC[113]
Bekir ENGURULU[114]

Özet
Tarım ülkelerin beslenme, istihdam ve kalkınması için önemli ve stratejik bir sektördür. Aynı zamanda tarım, tabiat şartlarına bağlı üretim yapılması sebebiyle, dünyanın her yerinde, riske maruz ve kırılgan bir sektör olarak ele alınır. Birçok ekonomi çiftçilerin mali durumunu korumak ve böylece tarımsal tedarik zincirini güçlü tutmak adına teşvik ve mekanizmalar geliştirmektedir. Bu mekanizmaların en başında da tarımsal risklerin yönetişimi, yani tarım sigortaları gelir. İklim ve çevre şartlarındaki değişimle arttığı varsayılan afet risklerinin de bu yönde bir eğilimi icbar ettiği değerlendirilebilir. Bu çalışmada tarımda risk yönetimi ve dünya örneklerine yer verdikten sonra birçok ülkeye örnek teşkil eden Türkiye Tarım Sigortaları Havuzu'nun (TARSİM) işleyişi örnek olay olarak incelenmiştir. Bulgularımız Türkiye'de tarım sigortaları havuzunun özel ve kamu iştirakli ve kamu destekli bir uygulama olarak farklılaştığını göstermektedir. Prim performansı ve kapsayıcılık bakımından modelin bu kurgusunun başarısına olumlu etki ettiği değerlendirilebilir. Bulgularımız Türkiye ve kendi havuz uygulamalarını geliştirmek yolundaki diğer ekonomiler için politika önerileriyle desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Afet Sigortaları, Tarım Sigortaları, TARSİM, Katastrofik Risk Yönetimi

DISASTER RISK MANAGEMENT IN AGRICULTURE: THE CASE OF TURKEY'S AGRICULTURAL INSURANCE POOL

Abstract
Agriculture is an important and strategic sector for countries' nourishment, employment, and development. Since agricultural production depends on unpredictable natural conditions, it is considered a fragile sector exposed to high disaster risk. Many economies develop incentives and mechanisms to protect farmers' financial well-being and, in turn, keep the agricultural supply chain sustainable. The governance of agricultural disaster risks, namely agricultural insurance, is at the forefront of these mechanisms. It is understandable that the increasing disaster risks, driven by changes in climate and environment, push for this trend. In this study, after addressing risk management in agriculture and providing global examples, the structure of Turkiye's Agricultural Insurance Pool (TARSIM) is examined as a case study. TARSIM is chosen for our research because it demonstrates strong development and has already been used as a model by many countries when developing their own systems. Our findings show that the agricultural insurance pool in Turkiye stands out as a private-public partnership supported by government incentives. This structure can be considered as a critical factor that positively impacts the model's premium performance and inclusion success. Our findings are supported by policy recommendations for Turkiye and other economies aiming to develop their pool systems.

Key Words: Disaster Risk Management, Agricultural Insurance, TARSIM, Catastrophic Risk

Giriş

Tarım sektörü ülkelerde gıda maddeleri gereksiniminin karşılanması, tarıma dayalı sanayinin hammadde kaynağının oluşturulması, istihdam olanağı sağlanması, dış aleme stratejik bağımlılığın gibi nedenlerle ekonomide stratejik rol ve işlevini farklılaşan, çeşitlenen ve gelişen biçimde yüzyıllardır korumaktır. Ayrıca ülkeler arası savaş durumları tarımı stratejik önemini artırmıştır.

COVID-19 gibi küresel ölçekte korumacılığı artıran gelişmeler tarım sektörüne dair bakış açılarını da değiştirmiştir. Gıda milliyetçiliği yükselirken ekonomilerin gıdada kendilerine yeter hale gelmesi güvenlik sorunu olarak ele alınmaya başlamıştır. Bu şartlar altında politika yapıcılar indinde tarım daha hassas ve öncelikli bir konuma yükselmiştir.

[113] Prof. Dr. Istanbul Sabahattin Zaim University, Islamic Economics and Finance Dept. Yusuf.dinc@izu.edu.tr
[114] Agricultural Insurance Pool Management Co of Turkiye - TARSIM

Tarımla ilgili en önemli sorun ise en fazla başat tarım ülkelerinin etkileneceği beklenen ve küresel ısınma kaynaklı olduğu değerlendirilen afetlerin sıklığının ve şiddetinin artmasıdır. Bu nedenle tarımda risk yönetimi bu kapsamda politikaların merkezindeki bir husus haline gelmiştir.

Birçok ekonomide afet başlığında çiftçileri desteklemek üzere münhasır kanunlar çıkarılmıştır. Fakat bu tür destek politikaları yetersiz kalabildiği gibi koruma sağlamak bakımından da etkinliği sınırlı kalmaktadır. Buna karşın birçok ülke tarımda risk yönetim programları uygulamaya koymuştur. Böylece riski devletin ve üreticilerin üzerinden alarak tarım sektörünü sürekli ve çok yönlü desteklemeyi planlamışlardır. Bu kapsamda tarım sigortaları havuzları ön plana çıkmıştır.

Bugün birçok ülke kendi tarım sigortaları havuzunu oluşturmak üzere girişimler başlatmıştır. Türkiye'nin tarım sigortaları havuzu deneyimi bu ülkelere örneklik teşkil edebilecek önemdedir. Keza Dünya Bankası'nın ilgili departmanı da ülkelere örnek olarak Türkiye'deki uygulamayı göstermektedir.

Bu çalışmada tarımda risk yönetimine olan ihtiyaç tartışıldıktan sonra dünya örneklerine yer verilecek ve akabinde Türkiye örneği detaylı incelenecektir. Bulgular tarım sigortaları havuzunu kurmak isteyen ülkelere politika önerileri geliştirecek şekilde sunulacaktır. Aynı zamanda Türkiye için de politika önerilerine yer verilecektir.

1. Tarımda Risk Yönetimi ve Dünyada Tarım Sigortaları

İnsan, bitki ve hayvanların kısaca canlıların yaşamlarını etkileyen birçok risk ve belirsizlikler, insanların mallarını ve hayatlarını, bitki ve hayvanların da hayatlarını önemli ölçüde etkileyerek büyük hasarlar (katastrofik) meydana getirir. Meydana gelen hasarlar sonucunda, üreticiler masraflarını, emeğinin karşılığını ve öz sermayesine yeterli düzeyde kar sağlayamamakta, ürünlerini ve üretim faktörlerini kısmen veya tamamen kaybedebilmekte ve her yılki elde ettiği gelirinde istikrarsızlıklara sebep olmaktadır. Böylece işletmelerinin ekonomik yapılarını uzun süre normale dönüştürememektedirler. Riskler sadece tarımı değil, bütün ekonomiyi olumsuz etkilemektedir. Çünkü üretici gelirinin azalması, alım gücünün düşmesi ile ticari işlemler ve makro düzeyde milli gelirin de düşmesine neden olmaktadır.

Risk yönetimi, geniş anlamda belirsiz olayların etkilerini minimize etmek amacıyla gerekli faaliyet ve kaynakların planlanması, örgütlenmesi ve kontrol edilmesidir. Risk ve belirsizlik yönetiminde kullanılabilen önlemlerin tarımsal faaliyet üzerinde farklı etkileri olur. Bu önlemlerin hiçbiri, bütün risk ve belirsizliklere karşı tek başına yeterli koruma sağlayamamaktadır. Bu nedenle üreticilerin, alternatif araçlardan belirli bir kombinasyonu kullanması gerekmektedir. Teknik önlemlerin yeterli olmaması ve risklerin derecelerinin ölçülebilmesi durumunda, tarım ürünleri ve diğer tarımsal mallar sigorta yoluyla güvence altına alınabilmektedir.

Tarımda risk yönetiminde öncelikle "koruma önlemleri" değerlendirilmekte, teknik olarak bu önlemler yeterli olmadığında "ekonomik ve mali araçların" uygulanmasına geçilmektedir. Sigorta, tarımdaki risk ve belirsizlikler nedeni ile oluşabilecek zararı karşılayan bir güvence sistemidir. Öncelikle risklere karşı teknik ve kültürel tedbirler alınarak meydana gelebilecek zararlar ortadan kaldırılmalı veya minimize edilmeli, sonra sigorta seçilmelidir.

Dünyada çeşitli ülkelerde tarım sigortalarının gelişim düzeyleri; ülkelerin izlediği tarım politikaları, tarımın ekonomi içindeki önemi ve bu kesimin toplumsal ve sosyal yapı üzerine olan etkilerine bağlı olarak değişim göstermekle beraber, tarımın gelişmiş olduğu hemen her ülkede bu gelişime paralel olarak tarım sigortalarının da geliştiği gözlenmektedir (Tanrıvermiş ve Sayın 1993). Gelişmiş ülkelerin yıllar önce başlamış oldukları ''tarımda risk yönetim teknikleri' 'uygulamaları ve alt yapı çalışmaları sonucu ''doğa'' olayları büyük ölçüde ' 'afet' 'olmaktan çıkarılmıştır (Yavuz,2010). Bu ülkeler kendi doğa, sosyal, temel ekonomik

yapılarıyla tarım politikaları dikkate alınarak biçimlendirilmiş tarım ürün sigorta sistemlerini kurmuşlardır. Böylece çiftçilerin çok az bir masrafla zararlarını karşılayarak muhtaç oldukları ekonomik ve sosyal güvenceye kavuşmaları sağlanmıştır (Yavuz, 2010).

1.1. Amerika Birleşik Devletleri'nde Tarım Sigortaları Uygulamaları

ABD tarım sigortaları sistemi devlet ile özel sigorta şirketlerinin işbirliğine dayanmaktadır. Devlet, sigorta kapsamı ile teminat düzeylerini belirlerken sigorta şirketleri ise poliçeleri pazarlamakta ve sattıkları poliçelerle ilgili hizmetleri sağlamaktadır (Yavuz, 2010). Prim sübvansiyonu sigorta teminat oranı ve sigortalanan alana göre %38 ile %80 arasında değişmekle birlikte ortalama olarak %60 civarındadır. ABD'de, birden çok riske karşı sigorta olarak bilinen MPCI (Multiple Peril Crop Insurance) geleneksel olarak uygulanan ve en yaygın sigorta sistemidir. Bu sisteme göre, hasar tespitleri bireysel ve işletme bazında belirlendikten sonra hasar ödemeleri, çiftçiye, üretimin belirli bir miktarının altına düşmesi durumunda yapılır (Yavuz,2010).Ödemelerin hesaplanması, gerçekleştirilen verim ile önceden belirlenmiş bir fiyattan hesaplanarak garanti edilen verim arasındaki farkın alınması esasına dayanır (Akçaöz ve Kızılay 2004).

1.2. Avrupa Birliği Ülkelerinde Tarım Sigortaları Uygulamaları

AB tarım sigortaları uygulamaları incelendiğinde,100 yıldan beri dolu sigortasının yaygın bir şekilde uygulandığı görülmektedir. AB ülkeleri her şeyden önce "sağlıklı bir dolu sigortası alt yapısının kurulması, ondan sonra devlet desteği ile diğer teminatların verilmesi" yönündeki uygulama esaslarını aynen uygulamıştır (Yavuz, 2010).Ayrıca AB'de üreticilerin ortak tarım politikası kapsamındaki politikalarla hem afet hem de sosyal sigorta politikaları yardımı ile risklerden korundukları bilinmektedir (Akçaöz ve Kızılay 2004).

Bazı ülkelerde dolunun yanı sıra don, sel, kuraklık ,fırtına gibi risklerinde sigorta edilmekte ve bunların prim veya hasarlarına devlet tarafından destek verilmektedir. İspanya, Portekiz, Avusturya ve Yunanistan'da uygulanan devlet destekli tarım ürün sigortaları İtalya ve Fransa'da kısmen uygulanmaktadır. Ayrıca dünya genelinde birden çok riske karşı ürün sigortalarının (MPCI) en yaygın olduğu ülke ABD olmasına rağmen, bu sistemde en başarılı ülkenin İspanya olduğu bilinmektedir. İspanya uygulamasında, kar amacı gütmeyen bir havuz sistemi mevcuttur. Çiftçilerin sigorta şirketine ödediği primler bu havuzda toplanmakta, hasarlarda havuzdan karşılanarak doğrudan çiftçiye ödenmektedir. Devlet çiftçiye herhangi bir afet yardımı yapmazken, ürünlerini sigorta ettiren çiftçilerin primlerinin %50'sini karşılamaktadır. Bu sistemde sigorta şirketleri sadece poliçe düzenleme, pazarlama ve satış faaliyetlerini yerine getirirler(Yavuz, 2010).

İspanya uygulamasında tarım sigortaları havuzu bir sigorta şirketi değildir. Ancak sigorta şirketlerinin çiftçiden aldıkları primler havuzda toplanır, hasarlar da havuzlardan ödenir. Hasarlar, havuza bağlı bağımsız eksperler tarafından aynı tekniklerle belirlenip, tüm şirketlerin hasar ödemeleri de çiftçilere havuz tarafından yapılır. Havuzda toplanan meteorolojik verilerin, sigorta primlerine esas olabilecek aktüeryal çalışmaları (Aktüerya, belirsizliğin finansal sonuçlarını yöneten, risk analizi, ölçümlenmesi ve fiyatlandırması üzerine çalışan ,risk yönetimine ilişkin problemleri matematiksel ve istatiksel yöntemler kullanarak çözen ,şirketler tarafından alına riskleri minimize etmek için doğru strateji belirlenmesine yardımcı olan uzmanlık dalıdır) da havuz tarafından yürütülerek aynı köyde aynı ürün için tüm çiftçilerin aynı primi ödemeleri sağlanır. Devletin Hazine ve Tarım Bakanlığı üzerinden havuza gönderdiği prim desteklerinin transfer edilmesinin yanı sıra reasürans temini de Tarım Sigortaları Havuzu'nun görevleri içerisindedir. Devlet AB ülkeleri açısından genel bir değerlendirme yapmak gerekirse (Doğan, 2012).

Almanya: Özel sigorta çerçevesinde dolu, don (bağcılık), kaliteye yönelik sigorta, şeker içeriği (Şeker pancarı), nişasta içeriği (patates), spesifik hastalıklar (patates), fırtına, şiddetli yağmur

(Doğu bölgelerdeki büyük çiftlikler için), yangın epidemik hastalıklar, hayvanlara yönelik kaza sigortası bulunmaktadır. Doğal afetlere yönelik olarak bütçeden yapılan yardımlar ise federal mevzuatla düzenlenmiş olan özel programlar ile epidemik hayvan hastalıkları için hayvan kaybının değerini karşılamak üzere yapılan ödemeleri karşılamaktadır.

Avusturya: Don ve dolu için sigorta prim ödemeleri kısmen kamu tarafından desteklenmektedir. Özel sigortalar çiftlik ya da belli ürün içeriği bazında dolu ve zararlıların verdiği hasarları, mısırda kuraklık, don, sel ve fırtınayı, hububatta zararlı ve gelişme bozukluğunu, bağcılıkta don ve dolu, sebzecilikte dolu, fırtına ve kar yağışı için geliştirilmiştir. Kamu kaynaklarından don ve dolu dışındaki hasarlar için devlet yardımı ödemeleri yapılabilmektedir. Çiftçinin ödediği primlerin %25'i doğal afet fonu tarafından karşılanmaktadır. Ayrıca, buna ilave olarak primin % 25'i yerel hükümetlerin tarım bütçesinden karşılanmaktadır. Devletin %50'yi bulan prim katkıları doğrudan "Ösrerreische Hagelversicherung ''a ödenmektedir.

Danimarka: Bitkisel Ürünler dolu riskine karşı isteğe bağlı olarak sigortalanmakta. Serada yetiştirilen ürünler ise bütün risklere karşı sigortalanmaktadır. Sigorta işlemleri özel sigorta Şirketlerince yapılmaktadır. Devlet desteği bulunmamaktadır.

İrlanda: Sigorta işlemleri özel Şirketlerce yapılmakta ve ürün sadece yangın riskine karşı sigortalanmaktadır. Ancak, ülkede kötü hava koşulları bütünüyle etkili olduğundan, Tarım Bakanlığı çiftçilerin zararlarını karşılayabilmek için doğrudan mali yardım yapmaktadır.

İtalya: Kapsamı yıldan yıla değişmekle birlikte, dolu, çeşitli risklere (don, rüzgar ,kuruma ,bazı ürünlerde güneş yanması gibi riskler ile meyve ağaçlarında hastalık ve zararlılara yönelik sigorta yapılabilmektedir .Reform halindeki sigorta sistemine yönelik kısmi kamu destekleri aktarılmakta ve sigortalanabilir olmayan belli bölgelerdeki büyük çaplı yağmur ,sel, fırtına, dolu ve kuraklık riskleri için devlet yardımı uygulanmaktadır. Devletin doğal afet yardımı ve ürün sigortası desteği 1970,1981 yıllarında çıkarılan ve 1992'de revize edilen Ulusal Tarım dayanışma Fonu kanunu ile gerçekleştirilmektedir. Fon kaynaklarının % 60'ı doğal afet yardımı,% 40'ı ise tarım ürünleri dolu ve diğer risklerin sigortasını destek olarak ayırmıştır.

Fransa: Meyve ve sebze yetiştiriciliği için dolu sigortasına kamu desteği sağlamakta, önceden tanımlanmamış bazı doğal afetler ve yem ve dolayısıyla hayvancılık üzerinde etkili olan kuraklık için yine kamu kaynakları aktarılabilmektedir. Tütünde çoklu riskler belli bir bölgede bağcılıkta yaşanabilecek don ile tüm ürünlerde dolu ve bazı ürünlerde fırtına, hayvan varlığı kaybına yönelik bazı isteğe bazı isteğe bağlı özel sigorta çeşitleri bulunmaktadır.

Portekiz: Hasat sigortası yaptıran üreticiler için devlet yardımı yapılmakta, bu sigortanın kapsamadığı riskler için bir afet fonu bulunmaktadır. Buna ek olarak, özel Şirketler tarafından yapılan sigortada devlet desteği sağlanmakta, bu sigortalar ise yangın, yıldırım düşmesi, dolu, don, kasırga ve kar zararı için düzenlenmektedir.

Macaristan: Macaristan'da uygulanan tarım sigortaları tüm ürünlerde dolu ve sel sigortaları, tahıllarda fırtına ve don sigortası, sera sigortasıdır. Hayvan sigortası ile yangın, yıldırım ve depremin sebep olduğu kayıplar, hastalık ve zararlıların sebep olduğu kayıplar, hastalık ve zararların sebep olduğu kayıplar için yapılan inek, domuz, koyun ve kümes hayvanları sigortalarıdır. Yüksek değerli hayvanlar için özel sigorta yapılmaktadır.

Yunanistan: Hakim olan sistem kamu tarafından yürütülmektedir. Özel Şirketler ise sadece kamu tarafından kapsanmayan riskleri sigortalayabilmektedir. Yeniden yapılandırılacak olan sistemde, prim ödemeleri risklere özgü olmayan sabit bir oran (bitkisel ürünün toplam değerinin %3'ü ve hayvan varlığı değerlinin % 0,5'i) olarak tahsil edilmektedir.

1.3. Dünyada Tarım Sigortalarında Prim Desteği Oranları

Tarım sigortalarında prim desteği ülkelerin yaklaşık 2/3'ün de, sigorta priminin %50'si kadardır. Bazı ülkeler, çeşitli kriterlere bağlı olarak, değişken prim desteği uygulamaktadır (Engürülü ve Karlıoğlu 2013). Bazı ülkelerde ise; hükümetler, tarım sigortalarında idari ve operasyon masrafları (%16) ve hasar tespitleri (%6) için de, kamu desteği sağlamaktadır. Kamu desteği, "hasar fazlası" (excess of loss) olarak da yapılabilmektedir. Finans dışında, Devletin tarım sigortalarına desteği yasal düzenlemeler, araştırma-geliştirme ve eğitim şeklinde de olmaktadır. Araştırmaya katılan ülkelerin sadece %11'inde, küçük çiftçiler için ilave prim desteğinin verildiği, özel programlar geliştirilmiştir.

Tablo 3. Bitkisel Ürün Sigortasında Uygulanan Devlet Prim Desteği Oranları

	Prim Desteği Yapılmayan Ülkeler	**Prim Desteği Yapılan Ülkeler**	**Prim Desteğinin Tipi**	**Sabit Prim Desteği (%)**	**Değişken Prim Desteği (%)**
Yüksek Gelir Grubu	Avustralya	Avusturya	Sabit	50	
	Almanya	Kanada	Değişken		0-100
	Yunanistan	Kıbrıs	Sabit	50	
	Macaristan	Çek Cumhuriyeti	Değişken		35-50
	Hollanda	Fransa	Sabit veDeğişken	35	35-40
	Yeni Zelanda	İsrail	Değişken	35	35-80
	İsveç	İtalya	Sabit	66	
		Japonya	Sabit	50	
		Portekiz	Değişken		45-75
		Slovenya	Değişken		30-50
		Kore Cum.	Sabit	50	
		İspanya	Değişken		4-75
		ABD	Değişken		35-67
Orta Yüksek Gelir Grubu	Arjantin	Brezilya	Değişken		40-60
	Bulgaristan	Şili	Sabit	50	
	Jamaika	Kosta Rika	Değişken		40-65
	Romanya	Meksika	Değişken		35-60
	Güney Afrika	Polonya	Sabit	50	
	Uruguay	Rusya	Sabit	50	
	Venezuela	Türkiye	Değişken		50-70

Araştırma yapılan ülkelerde, tarım sigortası desteğinin kamuya maliyeti, üreticinin ödediği prim tutarının %50-300'ü arasında gerçekleşmiştir (Engürülü,2014).

Tarım Sigortası Programlarının %80'inde, gönüllülük esası bulunmaktadır. Orta-Düşük ve Düşük Gelir Grubundaki ülkelerde, tarım kredileri alanlar için zorunlu sigorta uygulamaları, sıkça görülmektedir. Bu şekilde, kredi bağlantılı sigorta, orta ve düşük gelir grubundaki ülkelerde, tarım sigortalarının gelişmesi için bir fırsat olabilmektedir. Aşağıdaki çizelgede (Tablo 3) çeşitli ülkelerde uygulanan prim desteği oranları görülmektedir.

2. TARSİM Örneği

Türkiye'de tarım sigortaları uygulamaları özel sektörün geliştirdiği poliçeler ile başlamıştır. Fakat bu uygulamalar, çiftçinin gelir düzeyinin azlığı, tarım sigortaları için uzun yıllar bir devlet politikasının oluşmamış olması, tarım ve sigorta sektörlerindeki bilgi ve ilgi eksikliği, tarım sigortalarının gelişmesini engelleyen diğer faktörlerle birlikte, bağımsız bir yasal zemin oluşturulamadığından istenen başarıya ulaşılamamıştır (Engürülü ve Karlıoğlu 2013).

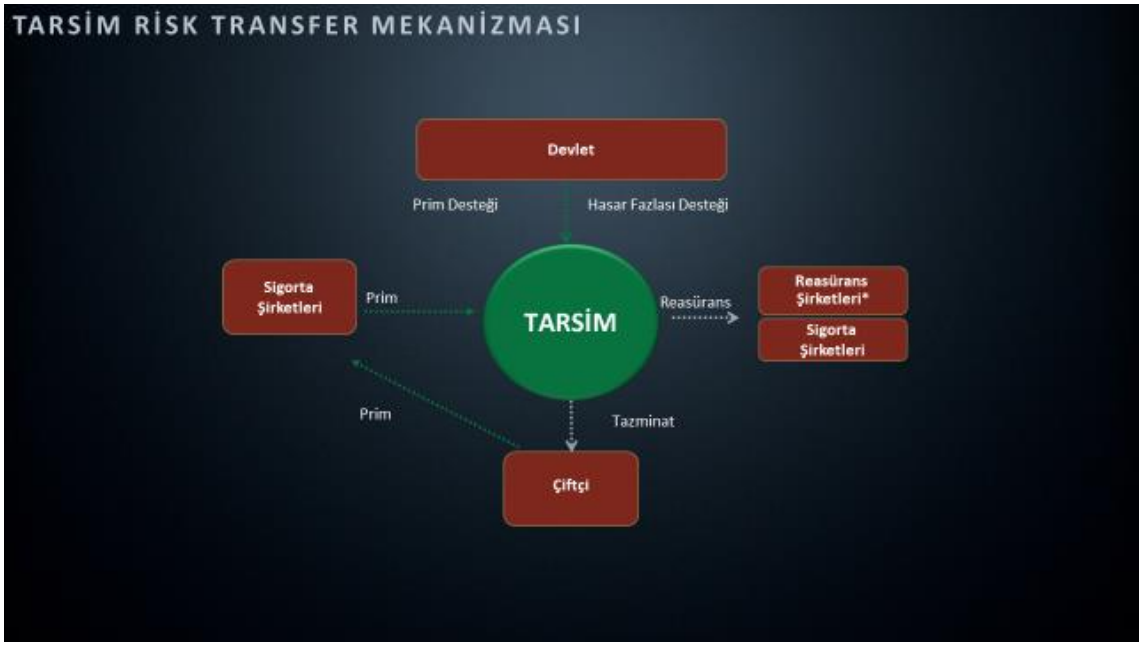
Buna karşın tarım sigortaları havuzu oluşturularak tarım üretiminin sigorta kapsamına alınamayan doğal riskleri devlet desteği ile güvence altına almak amaçlanmıştır. Böylece nedenle kar amacı olmayan bir sigorta sisteminin yönetilmesi için kamu nitelikli olan ve Tarım Sigortaları Havuzu (TARSİM) olarak adlandırılan sistemin altyapısını oluşturmak için yasal düzenlemeler yapılmıştır. İlk devlet destekli tarım sigortası poliçesi, 01 Haziran 2006 tarihinde kesilmiştir.

TARSİM sigorta prensipleri ve teknikleri çerçevesinde doğruluk, şeffaflık, hesap verebilirlik, sürdürülebilirlik ve güvenilirlik ilkeleri ile tarım ve hayvancılık sektörüne hizmet vermeyi esas alan ve kar amacı olmayan bir sigorta sistemidir. Bu sigorta; zorunlu olmayıp, isteğe bağlıdır. Sadece; sigorta yaptıran üreticilere, prim desteği sağlanan ve teminat kapsamındaki bir risk nedeniyle, hasar olması durumunda da sigorta prensipleri ve teknikleri çerçevesinde, hasar tazminatı ödemesi yapılan bir sistemdir.

TARSİM ile daha önce sigorta edilemeyen sel, kuraklık ve don gibi geniş alanlarda ve büyük hasarlara neden olan ve doğal felaket (katastrofik risk) özelliği taşıyan risklerin sigortalanmasını sağlanarak hem riskleri yönetilebilir kılmak hem de devletin bu risklerin neden olduğu zararları karşılamadaki yükünü azaltmaktır. TARSİM işleyiş mekanizması aşağıdaki Şekil 1'de gösterilmiştir.

Bu mekanizma Tarım Sigortaları Havuzu (TARSİM), Devletin Prim ve Hasar Fazlası Desteği, işletici şirket ve diğer ilgili tarafların işbirliği ile yürütülmektedir. Ayrıca veritabanları ve denetim mekanizmanın işleyişinde kritik önemdedir. Bakanlık Kayıt Sistemleri (Çiftçi Kayıt Sistemi (ÇKS), Hayvancılık Bilgi Sistemi (TÜRKVET), Örtü Altı Kayıt Sistemi (ÖKS), Su Ürünleri Kayıt Sistemi (SKS), Arıcılık Kayıt Sistemi (AKS)) veritabanı olarak kullanılmaktadır. Üreticilerin, tarım sigortasındaki prim desteğinden, tarım sigortası poliçesinden ve sonrasında hasar meydana geldiğinde de hasar tazminatından yararlanabilmesi için; bu kayıt sistemlerine kayıt yaptırması kaydını her yıl güncellemesi gerekmektedir.

Şekil 1. TARSİM İşleyiş Mekanizması

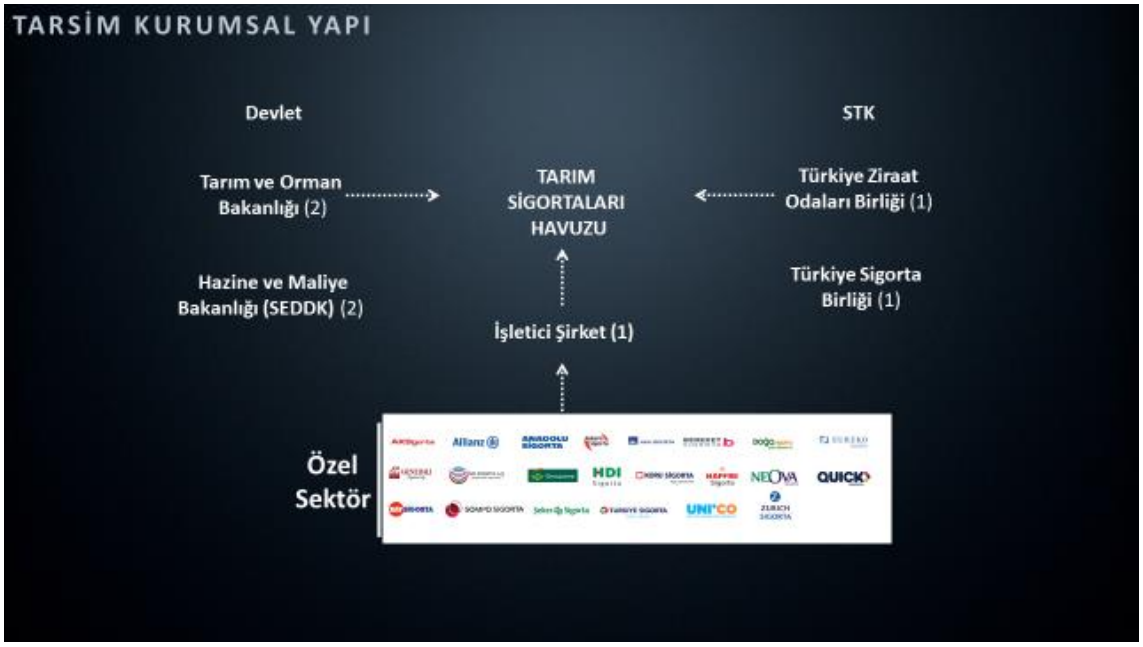
Bu mekanizmaya göre poliçeler sigorta şirketleri tarafından düzenlenir. Poliçeler düzenlenirken çiftçilere prim desteği verilir. Akabinde düzenlenen poliçelerle güvence altına alınan riskin tamamı TARSİM'e devredilir. TARSİM, üstlendiği bu risklerle ilgili olarak koruma satın almak üzere ulusal ve uluslararası şirketlerle reasürans anlaşmaları yapmak için gerekli çalışmaları yapar. Hasar oluşması durumunda çiftçiye doğrudan tazminat ödemesi yapar.

Devlet iki biçimde destek sağlar. Birincisi prim desteğidir. Tüm risklerde %50 oranında devlet prim desteği uygulanmaktadır. Ancak açık alanda yetiştirilen meyvelerde çiçeklenme dönemi dolayısı ile sigorta paketindeki diğer riskler hariç sadece don riski priminin 1/3'ü çiftçi tarafından, 2/3'ü devlet prim desteği olarak karşılanmaktadır. Ürünler, riskler, bölgeler ve işletme ölçekleri itibariyle devlet tarafından sağlanacak prim desteği miktarları, her yıl yeniden belirlenmektedir. Köy bazlı Kuraklık Verim Sigortası ve Gelir Koruma Sigortasında ise prim desteği %60 olarak uygulanmaktadır.

İkinci destek hasar fazlası desteğidir. Tarım Sigortaları Havuzu tarafından reasürans ve retrosesyon yoluyla transferi yapılamayan risklerin, her bir yıl itibarıyla hasar prim oranına göre hasar fazlası desteği devlet tarafından taahhüt edilir.

TARSİM demokratik yönetim anlayışıyla işletilmektedir. Yönetim Kurulu; Tarım ve Orman Bakanlığı ve Hazine ve Maliye Bakanlığı(SEDDK) ikişer, Türkiye Sigorta Birliği, Türkiye Ziraat Odaları Birliği ve Havuzun İşletici Şirket' den birer üye olmak üzere toplam yedi üyeden oluşturulmuştur (Şekil 2). Sistem, tüm ilgili tarafların işbirliği ile yürütülmekte, kamu ile özel sektörün uyumlu ve organize çalışmasının başarılı bir örneği sergilenmektedir. Sistemle alakalı kararlar yönetim kurulu tarafından alınmaktadır.

Şekil 2. Tarım Sigortaları Havuzunun Kurumsal Yapısı

Tarım Sigortaları Havuz modelinde temel esas alınan hususlar;

- **Bütünsellik:** Poliçe düzenleme, prim tahsilatı, hasar tespitleri, tazminat ödemeleri ve diğer tüm sigorta işlemleri tüm ilgili tarafların görüşleri çerçevesinde alınan ortak kararlar ile tek bir organizasyon altında sistemin bir bütünsellik içinde işlemesi sağlanmaktadır.

- **Standardizasyon:** Teminat çeşitleri, genel şartlar, teknik şartlar, tarife ve talimatlar, hasar tespitleri, tazminat ödemeleri ve tüm diğer sigorta işlemlerinde tüm çiftçiler ve poliçe düzenleyecek tüm sigorta şirketleri için standart bir uygulama sağlanarak sistemin güvenilir olması temel esas alınmıştır.

- **Verimlilik ve Ölçek Ekonomisi**: Yeni sistemin merkezi bir organizasyon ile ve büyük sayılarla çalışması sonucu teknik ve mali kaynaklar daha verimli kullanılabilecektir. Ayrıca, sağlanan yeni teminat çeşitleri ve devlet desteği sayesinde poliçe sayısının artması ile; risklerin ürünler ve coğrafi bölgeler arasında daha dengeli bir dağılımı sağlanacak ve böylece üreticilerin daha düşük prim fiyatları ile sigorta yaptırması mümkün olabilecektir. Sonuç olarak, tarım sigortalarının hızlı ve sağlıklı bir şekilde gelişmesi sağlanacaktır.

- **Yüksek Güvence**: Yeni sistem, tarımsal üretimde karşılaşılan don, fırtına gibi geniş coğrafi alanlarda büyük hasarlara neden olan fakat bugüne kadar sigortalanamayan risklerin sigorta kapsamına alınmasına imkân tanıdığından çiftçilerin ihtiyaçlarını büyük ölçüde karşılayacak yüksek güvence sağlanmaktadır. Bu amaçla teminat kapsamında olmayan diğer risklerin teminat kapsamına alınabilmesi için teknik çalışmalar devam etmektedir.

- **Sürdürülebilirlik:** Yeni sistem, tamamen sigorta prensiplerine ve teknik esaslara göre çalıştığından, bir sigorta sisteminin en önemli unsuru olan devamlılık ve sürdürülebilirlik özelliğine sahiptir.

- **Gönüllülük Esası:** Havuz sistemini düzenleyen genel şartlar, tarife-talimatlar ile teknik şartlar mevcuttur. Üreticiler, bu düzenleyici unsurlarda; bitkisel ürünlerde bir bitkinin hangi fenelojik evreden itibaren sigortalanabileceği, sigortaya kabul ve son kabul tarihleri gibi hususlar belirlenmiştir. Devlet destekli Tarım Sigortaları uygulamaları kapsamında sigorta yaptırmak isteyen üreticiler, tarım sigortası branşında ruhsatı bulunan işletici şirket ortağı sigorta şirketleri veya acenteleri aracılığı ile uygulamadan faydalanabilmektedirler.

TARSİM sadece sigorta yaptıran çiftçilere prim desteği sağlayan ve teminat kapsamındaki bir risk nedeniyle hasar olması halinde sigorta prensipleri çerçevesinde tazminat ödemesi yapılan bir sistemdir. Bu sistem, kendi prensiplerine göre çalışan bir sigorta sistemi olup, Devletin hasarlarda çiftçiye yapacağı bir sosyal yardım sistemi değildir (Karaca vd.2010).

Bu mekanizmada işletici şirket önem arz etmektedir. Havuzun iş ve işlemleri ile sekretaryasını işletici şirket yürütür. Bu şirket Türkiye'de tarım sigortaları branşında ruhsatı bulunan26 şirketin eş sermaye ile kurdukları bir ayrı bir anonim şirkettir.

Sisteme, böyle bir şirket modelinin monte edilmesinin amacı;

- Kamu bütçesine ağır yükler getirecek, yeni bir iktisadi teşebbüs oluşturmamak,
- Sübjektif tercihlere göre değil, bilimsel verilere göre objektif davranış belirleme imkânına kavuşmak,
- İşlerin, özel sektör mantığı ile hızlı bir şekilde yürütülmesini sağlamaktır.

Böylece; sigortalının, teminat kapsamındaki herhangi bir doğal afet nedeniyle, oluşan mağduriyetinin mümkün olan en kısa sürede giderilmesini sağlamaktır.

TARSİM'in en önemli temel özelliklerinden birisi Devlet-Özel Sektör-Sivil Toplum Kuruluşları işbirliğinin model olarak alınmasıdır. Bu model içerisinde Devlet olarak, Tarım ve Orman Bakanlığı ile Hazine ve Maliye Bakanlığı (Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumu, SEDDK), Özel sektör olarak sigorta şirketleri ve sivil toplum kuruluşu olarak da Türkiye Ziraat Odaları Birliği ile Türkiye Sigorta Birliği yer almaktadır.

Bu sistem, tüm ilgili tarafların işbirliği ile yürütülmekte, kamu ile özel sektörün uyumlu ve organize çalışmasının başarılı bir örneği sergilenmektedir. Tarım sigortaları kapsamına alınacak risklerin belirlenerek teminat kapsamına alınması, hasar organizasyonları, reasürans konuları ve ilgili kanunlarda belirtilen diğer konularda ortak karar alınarak uyumlu bir işbirliği çerçevesinde yürütülmektedir. Böylece tarım sigortalarında sigortalılık oranı ve sürdürülebilirlik artmaktadır.

Tarım Sigortaları Havuzu ve işletici şirketin, sigortacılık uygulamaları yönüyle denetimi Hazine ve Maliye Bakanlığı, diğer tüm işlemlerin denetiminin ise Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından yapılması kanun hükmüne bağlanmıştır. Denetim mekanizmasının varlığı, şeffaflığın sağlanması açısından sisteme olan güveni artırmaktadır. Bu yapısıyla TARSİM, devletin; organizasyonu, koordinasyonu, denetimi, gözetimi ve garantisinde olan bir sigorta sistemidir.

Tazminat ödemeleri; sadece, TARSİM'in yetkisi ve sorumluluğunda olup; Havuz kaynaklarından yapılmaktadır. Sivil Toplum Kuruluşları ile Sigorta Şirketi ve Acentelerinin de tazminat ödeme yetkisi ve sorumluluğu bulunmamaktadır. Havuz dışında hiçbir resmi ve özel kurum, kuruluş ve kişinin, TARSİM adına tazminat ödemesi yapması mümkün değildir. İşletici Şirket, kanuni görevi ve sorumluğu gereğince; tazminat ödemelerini, hasar dosyalarıyla ilgili çalışmaları ve eksikliklerin ikmal edilmesini sağlayarak, gecikmeksizin, ilgililerin/ hak edenlerin/ sigortalıların adına, en kısa sürede bankaya, aktarılmaktadır (Engürülü ve Karlıoğlu 2013).

Bugün itibariyle TARSİM 7 branşta sigorta poliçesi düzenlenmektedir. Bu branşlar Bitkisel Ürün Sigortası, Sera Sigortası, Büyükbaş Hayvan Hayat Sigortası, Küçükbaş Hayvan Hayat Sigortası, Kümes Hayvanları Hayat Sigortası, Su Ürünleri Hayat Sigortası ve Arıcılık (Arılı Kovan) Sigortasıdır.

Sistemin can alıcı bileşenlerinden birisi olarak Devlet Destekli Tarım Sigortaları hasar tespit organizasyonlarında Tarım Sigortaları Havuz Eksperleri görev almaktadır. **Bitkisel ürünler branşında to**plam 2.125 kişi (ziraat mühendisi, ziraat teknikeri, ziraat teknisyeni), h**ayvan**

hayat sigortası branşında toplam 1.393 kişi (veteriner hekim, zooteknist ziraat mühendisi), **su ürünleri sigortası branşında** ise: toplam 63 kişi (veteriner hekim, zooteknist ziraat mühendisi, su ürünleri ziraat mühendisi, su ürünleri mühendisi ve balıkçılık teknoloji mühendisi) görev yapmaktadır. Eksperler bağımsız olup, bilimsel metotlara göre hasar tespiti yaparlar.

3. Uygulama Sonuçları

Türkiye'de, Tarım Sigortaları Havuzunun 2022 yılı verilerine göre tarım sigortalarının branş bazında prim dağılımına bakıldığında bitkisel ürün sigortalarının %59 ile ilk sırayı aldığı, büyükbaş hayvan hayat sigortasının % 29'la (dünyada bu oran %4) bitkisel ürün sigortalarından sonra 2'nci sırayı aldığı görülmektedir.

	2006 - 2022
POLİÇE SAYISI (Milyon Adet)	20,6
TOPLAM PRİM (Milyar TL)	28
SİGORTA ETTİREN PRİM TUTARI (Milyar TL)	13
SİGORTA BEDELİ (Milyar TL)	725
SİGORTALI ALAN (da)	277
HAYVAN SAYISI (Milyon Adet)	59
HASAR DOSYA SAYISI (Bin Adet)	2.691
ÖDENEN TAZMİNAT (Milyar TL) (Muallak Dahil)	13,6

Tablo 3. Avrupa'nın Önde Gelen Tarım Sigortası Kuruluşları ile Karşılatırmalı Prim Üretimi* (Million €)

ÜLKE	**Kurum/Şirket**	**2008**	**2012**	**Artış Oranı (%)**
İSPANYA	Agroseguro	742	635	-14%
FRANSA	Groupama	165	222	36%
TÜRKİYE	**TARSİM**	**51**	**216**	**323%**
ALMANYA	Vereinigte Hagel	80	98,5	23%
AVUSTURYA	Österreichische Hagel	56	89,5	60%
İTALYA	Generali	60	70	17%
İSVİÇRE	Schweizer Hagel	37	40	8%

Sonuç

Dünyada kabul edilen en çağdaş risk transfer sistemi sigortadır. Sigorta sistemleri, yüzyılı aşan risk yönetimi uzmanlığı ve bütçe disiplinine imkân vermesi nedeniyle devletler tarafından

tercih edilmektedir. Tarım ve hayvancılıkta doğal fenomen veya afetlerin neden olduğu zararların büyüklüğü özel sigortacılığın kapasitesini ve çiftçinin prim ödeme kabiliyetini aşabilmektedir.

Bu şartlarda tarım ve hayvancılıkta risklerin yönetilmesinde sigortanın işler kılınmasının bulunan en iyi yöntemlerinden birisi riskin paylaşımı ve ortak yönetişimidir. Riski paylaşanlar sigorta sistemi, çiftçi ve devlet olarak şekillenirken yönetişimi gene devlet ve özel sektör tarafından icra edilebilir. Ayrıca yüksek prim maliyetlerine karşın çiftçilerin sigorta yaptırabilmelerini kolaylaştırmak için devlet katkısı bu risk paylaşımını ve yönetişimini kolaylaştırabilir. Böylece çağın genel sorunu olan kaynakların verimli kullanılamamasına bu yönüyle çözüm de getirmek mümkündür. Tarım sigortalarının kalıcı ve sağlıklı yönetişimi makul sürelerde sistemler oluşturulabilir.

Bu çalışmada incelenen TARSİM örneği böyle bir sistem sürdürülebilirlik temelinde, kontrollü ve hesaplanabilir şekilde sigortacılık teknikleri ile aktüerya çalışmaları yaparak geliştirilip yaygınlaştırılabilir. Sistem daha önce sigorta edilemeyen geniş alanlarda ve büyük hasarlara neden olan ve doğal felaket (katastrofik risk) özelliği taşıyan risklerin sigortalanmasını etkinliğini ortaya koymuştur. Ayrıca bu risklerin neden olduğu zararları karşılamadaki kamu maliyesi yükünü azaltabilmektedir.

Uygulamalardan elde edilen sonuçlara bakıldığında; risk kapsamının diğer ülke uygulamalarına göre çok daha hızlı bir şekilde genişlediğini söylenebilir. Ancak, tarımsal üretimde kapsama alınması gerekecek daha fazla riskler ve ürünler bulunmaktadır. Veri toplama, değerlendirme ve sigortalama modellerinin geliştirilmesi için de imkân vardır.

Dünyada tarım sigortaları konusunda, başarılı kabul edilen ve öncülük yapan ülkelerin deneyimlerini de takip etmekte yarar vardır. TARSİM için gelişmiş ülkelerde uygulanabilen sigortalanabilir tüm risklerin teminat altına alındığı **verim sigortası** modeli gelişim yolu olarak önerilebilir. Parsel bazlı, tarihsel ortalama verimlerin esas alındığı ve baz alınan verim miktarına göre eksilmenin garanti edildiği sigorta sisteminin tarım afet sigortaları yönetişimine yeni başlayacak ekonomiler için bir ideal olması da önerilebilir.

TARSİM için verim sigortası modeli yanında çiftçinin fiyat riskinin sigortalandığı gelir koruma sigortası modelinin geliştirilmesi de önemli bir hedef olarak benimsenebilir. Ancak bu yönde bir gelişme için ürün ihtisas borsalarının hacim ve derinlik kazanması vadeli işlem sözleşmelerinin benzer şekilde hacim geliştirmesi gerekmektedir.

Bu çalışmadan elde edilen bulgular tarımda afet sigortası geliştirmek isteyen ekonomiler için bir örnek sunmakla beraber TARSİM'e dair politika önerileri tüm diğer ekonomiler için bir gelişme patikası bulunduğunu göstermektedir.

Kaynakça

Akçaöz, H. ve Kızılay, H. 2004. "Çeşitli Ülkelerde Tarım Sigortaları Uygulamaları".

Doğan, R. 2012. Türkiye'de Ve Avrupa'da Tarım Sigortaları Uygulamaları. Namık Kemal Üniversitesi, Tarım Ekonomisi Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi.

Engürülü, B. 2014. "Dünyada ve Türkiye'de Tarım Sigortaları" Çiftçi ve Köy Dünyası Dergisi, sayı 349, sayfa 48-55, Ankara.

Engürülü, B. ve Karlıoğlu, A. 2013. "Dünyada ve Türkiye'de Tarım Sigortaları" - İç Anadolu Bölgesi 1. Tarım ve Gıda Kongresi, Niğde.

Engürülü., B., Yılmaz, H. ve Karlıoğlu, A. 2013."Tarımda Risk Yönetimi: TARSİM Tarım Sigortaları Sistemi" – 1. Ulusal Sigorta ve Aktüerya Kongresi, Ankara.

Karaca, A., Gültek, A. ve İntişah, A.S. 2010. "Türkiye'de Tarım Sigortaları Uygulamaları", Türkiye Ziraat Mühendisliği VII: Teknik Kongresi, Ankara.

Tanrıvermiş, H. ve Sayın, C. 1993. "Gelişmekte Olan Ülkelerde ve Türkiye'de Tarıma Yönelik Sigortalar" Tarım ve Köy Dergisi, sayı 91, sayfa 11-13, Ankara.

Tarım Sigortalarının Gelecek 10 Yılı Çalıştayı Sonuç Raporu" – 2013.

Yavuz, G.G. 2010. Polatlı İlçesinde Üreticilerin Tarım Sigortası Yaptırmaya Karar Verme Sürecinde Etkili Olan Faktörlerin Analizi. Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi.

COMPARATIVE ANALYSIS OF FOREIGN EXPERIENCE IN REGULATION OF REAL ESTATE ACTIVITIES

Khomitov Komiljon Zoitovich[115]
Saidov Nurali Rakhimovich[116]

Abstract

This article provides a comparative analysis of foreign experience in regulating real estate activities. Three types of models are proposed to identify the strengths and weaknesses of real estate regulation in a number of countries: hard, medium and soft. According to the author's conclusion, based on comparative analysis data obtained from a number of countries, the most effective model of regulation of real estate activities is considered to be a strict model, which ensures a high level of quality of services provided due to high requirements and regulation by both the state and the professional community.

Key words: real estate, real estate market, real estate disposal, residential and non-residential premises, real estate activity, realtor, real estate regulatory model, real estate, agent.

Introduction

In our countryas a result of the ongoing market reforms, expropriation and privatization of state property, a class of private owners, including real estate owners, appeared in the country. Today, they can not only use and own this real estate, but also dispose of it. The development of commodity-monetary relations and the formation of a multi-system economy in the country, in turn, led to the emergence of essentially new markets, such as the commodity exchange, money and credit market, securities, and the market of various services. The real estate market occupies a special place among these types of markets, which means that it is the central link of the entire system of market relations.

In UzbekistanAlthough the Law "On Real Estate Activities" was adopted on December 22, 2010, and the National Standard of Real Estate Services (No. 1 RXMS) "General requirements for internal rules of real estate services quality control" was adopted on July 12, 2011Due to the fact that the real estate and real estate business of Uzbekistan is very "young" compared to the real estate business not only of the West, but also of developing countries, special attention should be paid to the study of effective mechanisms for regulating foreign real estate activities and the possibilities of their practical application in Uzbekistan. The potential of improving the quality of self-regulation in Uzbekistan has not been completed, which will allow the introduction of mechanisms that will raise the quality of real estate services to the level of the best analogues in the world in the near future.

A realtor is a person who provides mediation services in the real estate market.«The term realtor appeared in the United States in 1916 and was registered as a special mark of the association of realtors. Currently, foreign realtors are mainly engaged in real estate brokerage» [1]. Real estate activity - in the real estate market, which is carried out by independent persons who organize contracts (sale, purchase, exchange, rental, mortgage, leasing) with real estate and the rights to it (buildings and structures, residential and non-residential premises, land plots). business activity. The purpose of such activity is definitely to make a profit.

Real estate activities, as well as«may include brokerage and agency activities, property management, attracting private investment in the creation and development of real estate,

[115] Professor, Tashkent State University of Economics, *metro8368@mail.ru*
[116] Senior teacher of TSUE

transfer of residential buildings to non-residential areas, reconstruction and reconstruction of buildings" [1].

Literature review on the topic

Among the economists of the CIS countries, who carried out their scientific research and research on the subject, V.A. Shanyukevich et al.«Basic real estate information» [2] studied the theoretical and practical aspects of real estate activity, while G.V. Fedotov and B.A. Volkov«Economics is immovable» [3] in the educational manuals and M.A. Kotlyarov, Dj. Drain, A.B. Bril et al.«Development real estate» [4] conducted research in the field of real estate, real estate and developer activities in their monographs. Among the economists of our country, Sh. Shoha'zami, who developed regulatory models of real estate activity and development concepts on the regulation of real estate activity«Real estate activity»in his selected reports [5], we can cite A. Asaul, V. Yodgorov and others who were engaged in real estate management research.

Research methodology

In the process of researchreal estate activity and its regulationThe works of foreign and domestic economists were researched and analyzed regarding the features of foreign practice, their place in the real estate market. The article effectively used methods such as theoretical observation, systematic approach, observation, generalization, analysis, and synthesis, as well asreal estate activity and its regulation conclusions and proposals were formed regarding the problems and their solutions.

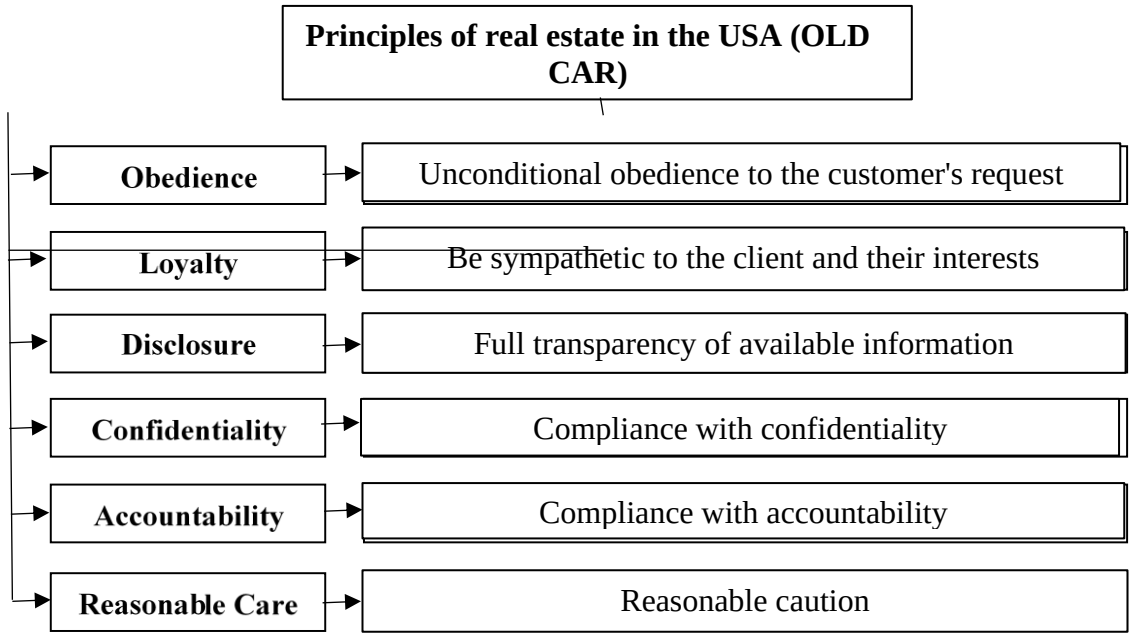
Results and discussion

The United States is one of the oldest real estate markets in the world.«Realtor»the term itself appeared in the USA in 1916 and became the official trademark of the National Association of Realtors (NAR). «Only NARA person who has permission to use the trademark and is a member of the country's National Association of Realtors can be called a realtor, otherwise the profession is called a real estate agent.«Realtor»and«real estate agent»the terms mean performing the same functions, but the status of the realtor is higher, as additional requirements are imposed on him, which increases the quality of service and the level of customer confidence»[1].

The real estate market and real estate services are of great importance for the national economy of the United States, and the development for many related industries, as well as one of the main national ideas - "Every American has a home!" is the driver of the idea.«The reputation of the profession and NAR influence is so great that even the US President attends the association's annual conference in Washington" [1].

In the United States, the legal regulation of the relationship between a realtor and a client is strictly regulated and defined in special regulations (Agency Law). «In addition to legal regulations, compliance with the Code of Ethics is also mandatory. For the Western world, the code of ethics is not only a set of recommended rules, but also strictly regulated guidelines for the conduct of real estate activities, which are as mandatory as compliance with the laws of the country. NARthe code of ethics is based on principles organized in the form of an abbreviation (OLD CAR – old car), each letter represents one of 6 basic principles» [6] (Figure 1).

Figure 1. Principles of real estate in the USA (OLD CAR)*

Source: compiled by the author based on information from the official website of the National Association of Realtors USA [National Association of Realtors USA (NAR), www].

A candidate who wants to become a realtor must study the code of ethics and pass a series of tests before complying with it and confirm that he meets the high standards of the realtor profession. High requirements are placed on the candidate's moral qualities, first of all, the absence of a criminal past, for which the US Department of Real Estate thoroughly studies the application and checks its accuracy through government databases.

«At the next stage, the candidate undergoes 45 to 180 hours of special study (depending on the state), and then passes an exam on knowledge of the basics of legal and professional activities in school.» [7]. Then the candidate must pass a more complex test - an exam at the state real estate department; if lucky, the candidate will get a license. Most states require continuing education every two years. It is also important that the license issued is valid only in the territory of the state from which it was obtained.

After that,«a realtor must join a self-regulating organization, have professional insurance, and work for a real estate company for 2-3 years. Only then can he start his own business. A major competitive advantage of joining NAR is access to a single real estate database (MLS), although only realtors who are members of the association have access to it.»[7].

Real estate in the US is a prestigious and highly paid profession, the success of which is based on a high level of competence, a long-term reputation as a professional and strict adherence to laws and a code of ethics. The main task of a realtor is mediation, which consists of searching, selecting a property, conducting negotiations, collecting documents and closing the deal. The "purity" of the transaction is checked by the real estate firm or the lawyers of each party, the notary checks the completeness and confirms the signatures.

In France«real estate activities are divided into three areas: buying and selling, renting and property management. There is a separate license for each route. Mandatory requirements for the candidate: no criminal record, a state diploma with at least three years of study in "Law", economics, real estate, a license issued by the local prefecture (carte professionnelle - professional card), as well as mandatory professional insurance» [8]. In France, the role of a

realtor is to mediate. The guarantor of the "purity" of the transaction is a notary who has full access to information on all possible real estate situations.

«In Germany, the trademark "realtor" is not used, which forces to maintain a high standard of service quality, instead the term "real estate agent" (Immobilienmakler) is used. The main requirements for a real estate agent in Germany are a criminal record and a license from the Chamber of Commerce.»[9, Immobilienverband Deutschland (IVD), www].

Requirements for educational level, compulsory professional liability insurance and membership of the national real estate association (Immobilienverband Deutschland, IVD) do not exist and are voluntary, which leads to a decrease in the quality of services and the reputation of the profession.

Professional agents voluntarily undergo specialized training and join a national real estate association, which is an important competitive advantage in front of clients. The legality of the transaction is confirmed by a notary, who guarantees the "purity" of the transaction.

«Real estate prices in Great Britain are among the highest in the world, which makes the activity of the agency very popular. This activity was carried out in 1979, 2007, 2012, etc. regulated by the legal documents in the field of real estate and self-regulating by the Independent Network of Estate Agents (INEA) and the National Association of Estate Agents (NAEA)» [10, The Independent Network of Estate Agents (INEA). controlled by organizations such as www]. It should be noted that realtors are not required to have education, license, criminal record, or membership in self-regulatory organizations, so the quality of services and consumer confidence in them varies from agency to agency and real estate agent.

In Spain, there are no special requirements for real estate agents, they prepare the documents, including checking their "cleanliness", after which the documents are handed over to the notary, who takes great responsibility, and if there is even the slightest doubt about the documents, he refuses to carry out the transaction.«Realtor professional insurance in Spain is not mandatory and is carried out on a voluntary basis. The exception is Catalonia, where real estate agents are required to undergo training and be registered in a specialized register.» [11, La Asociación Profesional de Administradores y Agentes Inmobiliarios (APAGI), www].

There is no special state regulation of real estate activity in Russia. There«In 2002, compulsory licensing was abolished, and bills regulating this activity were rejected several times. In 1992, the Russian Guild of Realtors (RGR), a national association of professional participants of the real estate market, performing self-regulatory functions, was established. Today, its influence on the market is not so great, because membership in RGR is voluntary. According to the National Agency for Financial Research - NAFI, this is not an indicator of the quality of services provided.» [1].

In Uzbekistan, real estate activities are carried out by the stateLaw "On Real Estate Activities" adopted on December 22, 2010regulated based on Currently, its new project is being developed. Compulsory licensing was abolished in 2020. In 2012, a national association of professional participants of the real estate market performing self-regulatory functions - Association of Real Estate Organizations of Uzbekistan (RTU) was established. Since RTU membership is voluntary, its impact on the real estate market is currently limited.

The Benelux countries - the Netherlands, Belgium and Luxembourg - have one of the strictest models of agency regulation. This is it«the model combines a high share of state and professional-public regulation, as not only mandatory licensing but also mandatory membership of a self-regulatory organization (Institut Professionnel des Agents Immobiliers – IPI) is regulated. In this case, each agent is given a personal identification code, which is recorded in all documents, including the contract with the client. Joining the National Association of Realtors involves three years of study, passing exams and obtaining an agency certification,

followed by an internship with an experienced broker.» [12, Institut Professionnel des Agents Immobiliers (IPI), www].

Having studied the features of regulation of real estate (agency) activities in different countries, we present their main distinguishing features (Table 1).

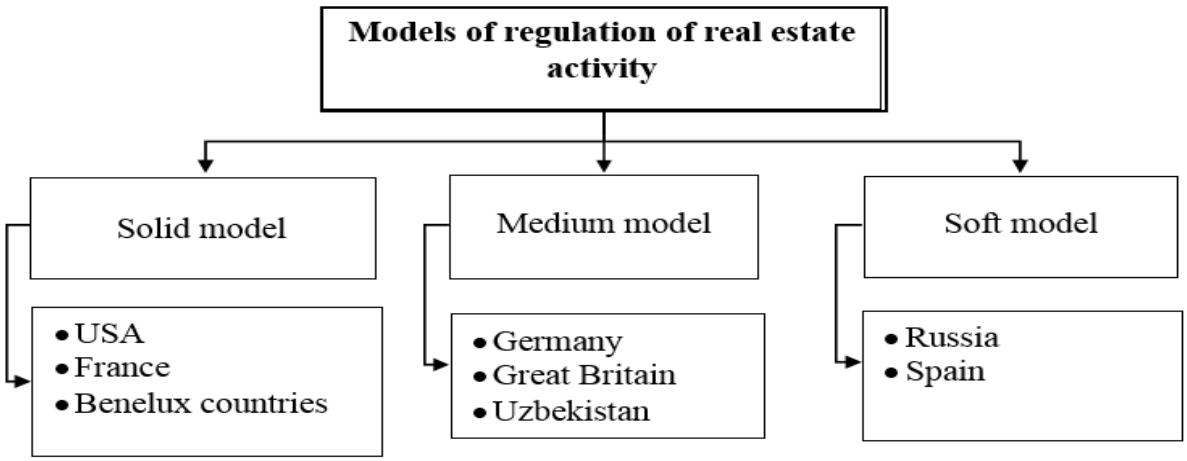
Table 1. Comparison of models of real estate regulation in different countries*

	USA	France	Germany	Great Britain	Russia	Uzbekistan	Spain	Benelux countries
1. Model of regulation of RF	Solid model	Solid model	Medium model	Medium model	Soft model	Medium model	Soft model	Solid model
2. National association	NAR	FNAIM	IVD	INEA	RGR	RTU	SISTER	IPI
3. Licensing	+	+	+	-	-	-	-	+
4. Insurance	+	+	-	+	-	+	-	+
5. No conviction	+	+	+	-	-	-	-	+
6. Regulation based on legislation	high	high	medium	medium	low	medium	low	high
7. Professional reputation	high	medium	medium	medium	low	medium	low	high

Source: compiled by the author.

Based on the above, it can be noted that real estate (agency) activities are regulated differently in different countries, so three types of models can be distinguished depending on the level of regulation of this activity: hard, medium and soft model (Figure 3).

Figure 3. Real estate regulation models*

Source: compiled by the author.

Models of regulation of real estate (agency) activity:

– strict model of regulation of real estate activities - high level of regulation by the state and professional community, high requirements for real estate agents, high quality services with minimal risk for the client;
– the average model of regulation of real estate activity - partial regulation by the state and professional community, minimum requirements for real estate agents, quality of differentiated services with minimal risks for the client;
– soft model of regulation of real estate activity - low level of regulation by the state and professional community, lack of important requirements for real estate agents, quality of services differentiated by the average level of risk for the client.

In conclusion, based on empirical data from different countries, in our opinion, the most effective model is the strict model of real estate regulation, which ensures a high level of stability in terms of the quality of services provided due to high requirements and regulation by the state and the professional community.

Professional associations of realtors in Europe and the United States are striving to increase the influence of self-regulation of real estate activity in order to improve the quality of professional activity. Figure 3 shows the levels of global self-regulation of the real estate industry.

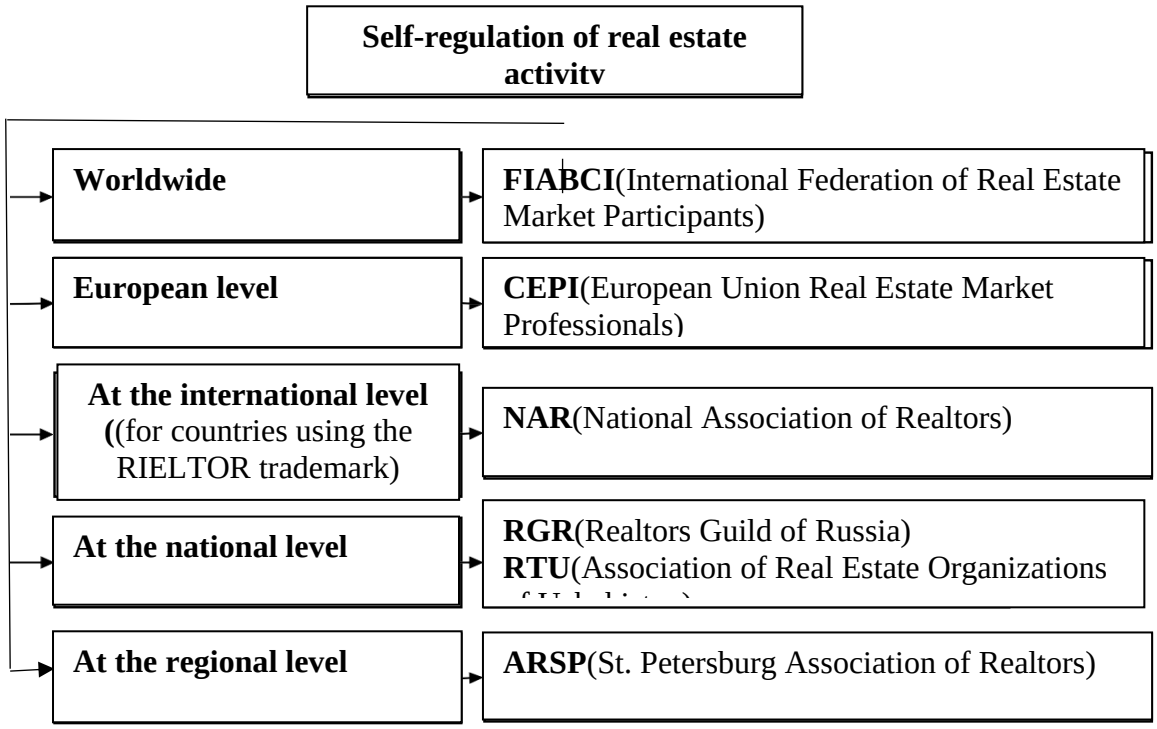
Self-regulation of real estate activity consists of five levels.«At the global level - International Real Estate Federation (FIABCI), this federation summarizes the world's best experience, organizes international conferences to share experience and develops methodological materials. Since 1951, this federation has been a unifying link for real estate market professionals from around the world without administrative control. The International Real Estate Federation includes 70 countries, 90 national associations, more than 40 real estate professionals and more than 1 million association members.» [13, International Real Estate Federation (FIAVSI), www].

«European Association of Real Estate Professions (CEPI) is an international non-profit organization established in 1990 in Brussels. It unites the national associations of EU professionals from 19 countries and thus the customers' own brand»[14, European Association of Real Estate Professions (SEPI), www]. The purpose of the association is to develop the market of real estate services by expanding internal and external relations, organizing research projects, and training future real estate professionals.

The international level (National Association of Realtors - NAR) is available for countries where national associations use the "realtor" trademark, which forces these associations to gradually implement a policy of transition to high quality standards of real estate services.

At the national level, each country has its own association of real estate professionals. As we mentioned above, such an association in Uzbekistan is the Association of Realtor Organizations of Uzbekistan, which was established in 2012 and unites 41 realtor organizations from different regions of our republic (2020 data). The main tasks of the association are: presentation of the "realtor" trademark, creation of standards of professional activity and code of ethics for realtors, interaction with state bodies, participation in the formation of the regulatory legal framework, personnel training, etc.

Figure 4 - Realtor Self-Regulation*****

Source: compiled by the author.

Conclusion

Thus, summarizing world experience, we can distinguish three models of regulation of real estate activity: hard, medium and soft. Due to the fact that the real estate and real estate business of Uzbekistan is very "young" compared to the real estate business not only of the West, but also of developing countries, special attention should be paid to the study of effective mechanisms for regulating real estate activities abroad and the possibilities of their practical application in Uzbekistan. It should be noted that the potential for improving the quality of self-regulation in Uzbekistan does not end, and this will allow the introduction of mechanisms that will raise the quality of real estate services to the level of the best world analogues in the near future. It is also desirable to adopt and implement the new version of the Law of the Republic of Uzbekistan "On Real Estate Activities" developed in 2023.

References

1. Tsatsulin A.N., Belyakov V.Yu. Zarubezhnye modeli regulirovaniya realtorskoy deyatelnosti // Ekonomika: vchera, segodnya, zavtra. 2019. Volume 9. No. 12B. S.205-213.

2. Osnovy rielterskoy deyatelnosti: ucheb.-method. pos. / V.A. Shanyukevich, V.M. Zavgorodny, I.V. Shanyukevich. - Minsk: BNTU, 2021. -91 p.

3. Economy is immovable. Uchebnoe posobie dlya vuzov. G.V. Fedotov, B.A. Volkov. - St. Petersburg: Izd-vo:Lan, 2024 g. - 198 p.

4. Development real estate: [monography] / [M.A. Kotlyarov, Dj. Drain, A.B. Brill i dr.]; pod nauch. ed. M.A. Kotlyarova. - Yekaterinburg, 2017. - 127 p.

5. Shoha'zami Sh.Sh. "Real estate activity". Textbook. / - T.: "ECONOMIC-FINANCE" publishing house, 2015.

6. National Association of Realtors USA (NAR), www

7. Zaporoshchenko M.D., Krum E.V. Realtor and realtor business in SShA // Sbornik nauchnyx statey "Perspektivy razvitiya realterskogo biznesa". Minsk, 2012. S. 29-33.

8. Fetisova E.V., Kovaleva A.M. Realtorskaya deyatelnost: opyt evro-peiskikh stran // Setevoy nauchnyi zurnal OryolGAU. 2015. No. 2 (5). S. 22-24.

9. Immobilienverband Deutschland (IVD), www

10. The Independent Network of Estate Agents (INEA). www

11. La Asociación Profesional de Administradores y Agentes Inmobiliarios (APAGI), www

12. Institut Professionnel des Agents Immobiliers (IPI), www

13. International Real Estate Federation (FIAVSI), www

14. European Association of Real Estate Professions (SEPI), www

THE PROCEDURE AND ANALYSIS OF TAX DEBT COLLECTION OF INDIVIDUALS

Khakimov F. Ulugbek[117]

Annotation.

This article discusses the issue of tax liability of individuals. The opinions of foreign economists regarding the occurrence of tax debt among taxpayers, in particular among individuals, were also studied. The tax obligations of individuals for land and property taxes were analyzed. Based on the above circumstances, proposals have been made to reduce tax debt for individuals.

Key words: Tax authority, tax payers, individual, tax culture, taxes and fees, real estate and land taxes, tax debt, state.

The tax system is one of the oldest means of ensuring fiscal, economic and social functions of the state and based on the specific characteristics of taxpayers, it is required to constantly make changes, clarifications and additions. The expansion and complexity of economic relations requires tax administration in the country to be in line with the realities of the modern economy, to clearly regulate taxation, and at the same time to be transparent. In particular, the head of our state said, “You are all aware of the sharp processes taking place in the world today. The complex geopolitical situation in the world, the shortage of energy resources is increasing, the need for food is increasing, and financial resources are becoming more expensive. In such a situation, no matter how difficult it may be, we will resolutely continue economic reforms, fully mobilize domestic capabilities, and further develop the private sector. For this, first of all, we will speed up reforms to improve the business environment.”

In fact, the consistent continuation of economic reforms means tax reforms, including reducing the tax burden, simplifying the taxation system, unifying tax types, and at the same time controlling the revenue of taxes on time and, as a result, ensuring economic development. Speaking about tax revenues, we should first emphasize that tax control activities are considered the most important function of tax authorities. After all, it is possible to achieve all the goals and tasks set by the state only by effective and complete collection of taxes and fees and reduction of tax debt, as a result of which it is possible to ensure progress in the path of economic development.

In Uzbekistan, collection of taxes to the budget on time and in full is defined as a priority of the tax policy, and special attention is paid to reducing tax debt by reducing the tax burden and unifying types of taxes. In order to create conditions for the organization of business activities in the republic and the formation of permanent sources of income, to increase the share of the private sector in the GDP to 80% and the share in exports to 60%, to reduce the tax burden on business entities from 27.5% to 25% of the GDP by 2026 has been identified as one of the top priorities. In order to ensure the implementation of this task, it is necessary to improve the procedure for allowing legal entities and individual entrepreneurs to postpone the payment of tax debts, to support business entities by reducing the tax burden, and to collect the tax debt of individuals from their property. justification of proposals and recommendations aimed at simplification and improvement of the tax debt recovery mechanism is one of the urgent issues of today.

[117] Independent researcher of Kimyo International University in Tashkent. Doctor of philosopy (PhD) in economical sciences. Email: ulajaha12@gmail.com ORCID: 0009-0001-1902-1763 Tel: (93) 566-28-28

According to A. Podkolzin, a foreign economist who conducted scientific research on this issue, tax debt may arise as a result of the following factors:

1) Socio-political and historical;

2) Organizational and legal;

3) Economic.

Social, political and historical - it can be explained by the origin of resistance and objections to the political activities of some countries, the lack of formation of tax culture and, in addition, several other social situations.

Organizational-legal - in this case, it is explained by the lack of improvement of the tax administration, the incomplete formation of the tax legal base, and the high tax burden.

Economic - this factor is explained by economic change. It is mainly divided into 2 groups:

- the first group is the instability of the system in the general economy, the lack of a sufficient level of money supply, a high level of inflation, a decrease in production or a decrease in purchasing power;

- the second group is explained by the cases related to the production and trade of goods, which have their own characteristics, and the cases related to the technical production, which apply only to some economic entities.

In our republic, taxes and levies are the main support of the state economy. Timely and full collection of taxes ensures the steady development of the economy of each country, as well as the increase of socio-economic and defense power. Also, the collection of taxes calculated into the budget is important for the fulfillment of internal and external obligations of the republican and local authorities. Based on this point of view, the improvement of the ways of reducing the sums owed by the taxpayers from taxes and fees is defined as an important task of the tax authorities. We can consider the experiences of the following foreign countries in the further development of this direction.

In the tax legislation of Uzbekistan, “Every person is required to pay the taxes and fees specified in the Tax Code, and no one can be imposed the obligation to pay taxes and fees not provided for in this Code of Taxes and Fees” - is determined to be. At the same time, in accordance with this Code, “Taxpayers are obliged to calculate and pay the specified taxes and fees on time and in full.” If the taxpayers do not transfer the calculated taxes and fees to the budget within the specified period or refuse to pay them, then these taxpayers will have a tax debt before the budget, and the tax authorities will collect the tax debt in the prescribed manner measures will be taken.

The procedure for collecting tax debt from individuals differs from the procedure for collecting tax debt from legal entities, i.e. upon the appearance of tax debt from individuals, the tax authority does not take any mandatory collection measures against them until the total amount of tax debt reaches one million soums is not increased. According to the Tax Code, if the tax debt of individuals exceeds one million soums, the tax authority will start compulsory collection by submitting an application to the court for the collection of tax debt at the expense of the property of the individual. Tax liabilities of individuals mainly arise from property and land taxes. Due to the fact that the sums of tax collected from individuals are usually withheld by tax agents and transferred to the budget, there is little tax debt from this type of tax.

The priorities of improving the tax administration in the country, including some issues of reducing the amount owed on taxes and fees, have been researched by a number of foreign and domestic scientists in their scientific works. In particular, foreign scientist I.G. Vinokhodova

also mentions in her scientific work that increasing the process of confiscation of assets from business entities with tax debts will have an effective result in collecting tax debts.

In the US, interest on unpaid taxes is calculated at the rate of 6 percent per year. Late fines are 0.5 percent per month. If the taxpayer pays 90% of the tax debt, he may not pay the penalties, but he will pay the penalties assessed on the taxes. Penalties and fees are applied to delayed tax amounts by business entities at a rate of 10-15 percent for each month of delay to a maximum of 25 percent. If the tax debt is not paid, the property or other assets of the taxpayer can be seized by the tax authority (known as the Internal Revenue Service - IRS).

If it is found that taxpayers are involved in tax evasion, i.e. failure to submit declarations, misrepresentation of cash receipts, creation of false invoices and concealment of income, the tax The offender will be held criminally liable. Willful tax evasion is punishable by a fine of up to $10,000 or imprisonment for up to 5 years, or both.

In France, the tax authority pays attention to whether the tax debt incurred by legal entities that are taxpayers was intentional or not. If the tax debt was not created intentionally by the taxpayer (usually in the amount of 5% of the income received by the taxpayer), the tax authority will send a notice to pay the tax debt within 30 days and no penalties and fines will be charged. can't be done. However, if the tax payer caused the tax debt to arise intentionally, the tax authority will send a request to cancel the tax debt within 30 days. Also, a penalty of 0.4% per month is calculated on the amount of tax debt. If the violation of the tax law is serious, a penalty of up to 10, 40 or 80 percent of the unpaid tax amount may be imposed. In addition, if the taxpayer, despite the warnings sent by the tax authority, dishonestly fails to pay the tax debt, terminates his activity on purpose, a fine of 80 percent of the tax debt is applied to them, and if the tax debt is significantly high, and the tax if the payer is found guilty, he may be imprisoned.

Based on the above, the following suggestions may have a positive effect on reducing the tax liability of individuals in the future:

- to take measures to further develop the tax culture of individuals;

- creation of an opportunity to monitor tax receipts “online” in order to further strengthen taxpayers' trust in the tax authority.

REFERENCES

Appeal of the President of the Republic of Uzbekistan Shavkat Mirziyoyev to the Oliy Majlis and the people of Uzbekistan on December 20, 2022.

Decree of the President of the Republic of Uzbekistan “On the new Uzbekistan development strategy for 2022-2026” No. PP – 60 dated January 28, 2022. // National database of legislation, 29.01.2022, No. 06/22/60/0082.

Vinokhodova I. (2019) Improving the practice of collecting tax debts of organizations. // Scientific article.-p.22.

Podkolzin A. (2016). Magazine "Russian Entrepreneurship" No. 2 p. 74.

FINANCING OPPORTUNITIES FOR SMALL FARM HOLDERS: THE CASE OF UZBEKISTAN

Abdelghani Echchabi [118]
Abdullah Mohammed Ayedh[119]
Osman Sayid Hasan Musse[120]
Mohamed Cherif El Amri[121]

Agriculture plays a crucial role in Uzbekistan's economy, contributing significantly to the country's GDP and employing a large portion of the workforce. Given the importance of the agricultural sector, access to adequate financing is essential for farmers to invest in modern technologies, improve productivity, and ensure sustainability. This paper discusses the best financing options available for farmers in Uzbekistan, focusing on government programs, microfinance institutions, commercial banks, agricultural cooperatives, and international financial assistance. Despite the availability of various financing options, farmers in Uzbekistan still face several challenges in accessing finance. These challenges include a lack of financial literacy, limited collateral, and bureaucratic hurdles. Despite their successes, agricultural cooperatives in Uzbekistan face challenges, including limited access to capital, inadequate infrastructure, and the need for more robust management skills. Addressing these issues will require ongoing support from the government and international partners. Strengthening these cooperatives through targeted investments and capacity-building initiatives will be crucial for the continued development of Uzbekistan’s agricultural sector. To address these challenges, it is essential to implement financial literacy programs for farmers. Educating farmers about financial products, budgeting, and investment strategies can empower them to make informed decisions and improve their access to financing (USAID, 2021). Strengthening the legal framework for securing loans and protecting borrowers' rights can also enhance access to financing. Providing clear regulations regarding collateral requirements and loan agreements can increase farmers' confidence in borrowing from financial institutions. Encouraging the development of innovative financing solutions, such as aggrotech platforms that connect farmers with investors, can also enhance access to capital. These platforms can facilitate direct investments in agriculture, allowing farmers to access funds without relying solely on traditional financial institutions. Access to financing is crucial for farmers in Uzbekistan to enhance productivity, adopt modern technologies, and ensure sustainability. The financing options available, including government programs, microfinance institutions, commercial banks, agricultural cooperatives, and international assistance, provide a range of opportunities for farmers. However, addressing challenges such as financial literacy, collateral requirements, and bureaucratic hurdles is essential for improving access to financing in the agricultural sector. By implementing targeted strategies and fostering collaboration among stakeholders, Uzbekistan can enhance its agricultural sector and contribute to economic growth and food security.

[118] International Agriculture University
[119] University of Science and Technology
[120] SIMAD University
[121] Istanbul Sabahattin Zaim University

SÜRDÜRÜLEBİLİR GIDA TEDARİK ZİNCİRİ YÖNETİMİ

Hasan Yetim[122]
Fahri Yavuz[123]

Özet

Sürdürülebilirlik, hayatın farklı alanlarında dünya kaynakları ve insanlığın birlikte var olma kapasitesini ifade eder. Sürdürülebilirliğin çevresel, sosyal ve ekonomik boyutlarının olduğu kabul edilir. Örneğin, ekonomik sürdürülebilirlik, yaşamın devamını sağlayan doğal kaynakların optimum kullanımına odaklanırken çevresel sürdürülebilirlik, bu kaynakların varlığının bozulmadan var olmasına destek veren atmosfer veya toprak gibi destek sistemlerine vurgu yapar. Sosyal sürdürülebilirlik ise ekonomik sistemlerin beşerî etkilerine yani, adil olmayan bölüşüm yanında yoksulluk ve açlığı konu eder.

Sürdürülebilir gıda tedarik zinciri; çevreye olumsuz etkiyi en aza indirerek, doğal kaynakları korumak ve sosyal ve ekonomik refahı teşvik ederek tüketicilere yeterli gıda sağlamayı amaçlayan bir sistemdir. Bu, gıda ürünlerinin üretimi, işlenmesi, paketlenmesi, taşınması, dağıtımı ve tüketimini içerir. Bu da odak noktasının, yalnızca son ürün değil aynı zamanda, gıdanın tüketiciye ulaştırılmasında yer alan süreçler olduğu anlamına gelir. Gıda tedarik zincirinin başlangıcı olan gıda ürünlerinin üretimi, doğal kaynaklar ve çevre ile çok yakın temas halinde olan tarımın sürdürülebilirliği, ekonomik sürdürülebilirlikte önemli bir yere sahiptir. Sürdürülebilir tarım, iyi ve organik tarım başta olmak üzere geniş bir yelpazedeki üretim uygulamalarını kapsar. Sürdürülebilir tarım uygulamalarının yaygınlaşabilmesi için bu uygulamalar da verimliliği artırabilmek yanında zararlı ve hastalıklardan kaynaklanan tehditleri de bertaraf edebilmek gerekir.

Gıda tedarik zincirinin üretim aşamasındaki sürdürülebilirliği yanında nakliye, depolama, işleme, pazar ve tüketim aşamalarının da sürdürülebilirliği için bu aşamalarda özellikle, gıda kaybı ve israfının azaltılması da büyük önem arz etmektedir. Teknolojik ilerlemelerin, gıda tedarik zinciri sürdürülebilirliğinin sağlanmasında önemli bir rol oynaması beklenir. Örneğin, hassas tarım ve tarımda veri analitiğinin kullanımı, kaynak kullanımını optimize etme yanında kayıp ve israfı azaltmaya yardımcı olması beklenirken, yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımı da sera gazı emisyonlarını azaltmaya yardımcı olur. Yine gıda güvenliği açısından sürdürülebilir uygulamalar, daha iyi sanitasyon uygulamalarını teşvik ederken izlenebilirliği de iyileştirmek suretiyle gıda kaynaklı hastalık riskini de azaltmaya yardımcı olabilir. Özetle, gıda tedarik zincirinin her aşamasında sürdürülebilir uygulamaların benimsenmesi, zincirin çevreye olan negatif etkilerini azaltmaya yardımcı olur. Ayrıca sürdürülebilir uygulamalardaki şeffaflık, izlenebilirliği ve etik davranışı teşvik ederek tüketicilerin gıda güvenliğine ve kalitesine olan inancını artırır.

Ekonomik birimler, sürdürülebilir uygulamalarla ürettikleri gıdalar için artan tüketici talebi ve dolayısıyla genişleyen ürün kategorileri nedeniyle pazar genişlemesi için fırsatlar oluşturabilir. Sonuç olarak, sürdürülebilir gıda tedarik zinciri yönetimi; gıda güvenliği, çevresel bozulma ve toplumsal eşitsizlik gibi küresel gıda sisteminin karşı karşıya olduğu karmaşık zorlukların ele alınmasında kritik bir öneme sahiptir. Gıda tedarik zinciri boyunca paydaşlar, sürdürülebilir uygulamaları benimseyerek israfı azaltabilir, verimli kaynak kullanımını teşvik edebilir ve çevresel ve sosyal sorumluluğu destekleyebilirler. Günümüzde gıda endüstrisinde sürdürülebilir uygulamaların benimsenmesine ve daha fazla yatırıma yönelik kritik bir ihtiyaç bulunmaktadır. Bunu başarmak için de gıda tedarik zincirindeki sistemindeki paydaşlar, sürdürülebilirliği temel bir değer olarak kabul etmeli ve faaliyetlerinde sürdürülebilir uygulamalara öncelik vererek birlikte çalışmalıdırlar. Bu çalışmada, tarımsal üretimin; çevre, ticari işletmeler, toplum ve ekonomi üzerindeki olumsuz etkilerini azaltacak şekilde ürün ve hizmetlerin tedariki, yönetimi ve sürdürülebilirliği konusu değerlendirilmiştir.

SUSTAINABLE FOOD SUPPLY CHAIN MANAGEMENT

Abstract

Sustainability refers to the capacity of the world's resources and humanity to coexist in different areas of life. It is accepted that sustainability has environmental, social, and economic dimensions. While economic sustainability focuses on the optimum use of natural resources that ensure the continuation of life, environmental sustainability emphasizes the support systems such as atmosphere or soil that support the existence of these resources without deterioration. Social sustainability, on the other hand, addresses the human effects of economic systems, namely, unfair distribution as well as poverty and hunger.

[122]İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Gıda Mühendisliği Bölümü, Küçükçekmece, İstanbul.
hasan.yetim@izu.edu.tr
[123] Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarım Ekonomisi Bölümü, Yakutiye, Erzurum

Sustainable food supply chain is a system that aims to provide food to consumers by minimizing the negative impact on the environment, preserving natural resources, and promoting social and economic well-being. It includes the production, processing, packaging, transportation, distribution, and consumption of food products. This means that the focus is not only on the end product, but also on the processes involved in delivering food to the consumer. The sustainability of agriculture, which is the beginning of the food supply chain, produces food products, and is in close contact with natural resources and the environment, has an important place in economic sustainability. Sustainable agriculture covers a wide range of production practices, especially good agriculture and organic production. For these sustainable agricultural practices to become widespread, it is necessary to increase efficiency in these practices and eliminate the threats from pests and diseases.

In addition to sustainability in the production phase of the food supply chain, it is especially important to reduce food loss and waste in these stages for sustainability in transportation, storage, processing, sales, and consumption stages. Technological advances are expected to play an important role in ensuring sustainability in the food supply chain. For example, the use of data analytics in precision agriculture and farming can help optimize resource use and reduce loss and waste, while the use of renewable energy sources helps reduce greenhouse gas emissions. Sustainable practices in terms of food safety can help reduce the risk of foodborne illness by encouraging better sanitation practices and improving traceability. Adopting sustainable practices at every stage of the food supply chain helps reduce the negative impacts of the chain on the environment. Transparency in sustainable practices increases consumers' trust in food safety and quality by encouraging traceability and ethical behavior.

Economic units can create opportunities for market expansion due to increased consumer demand for food produced with sustainable practices and thus expanded product categories. As a result, sustainable food supply chains are critical in addressing complex challenges facing the global food system, such as food security, environmental degradation, and social inequality. By adopting sustainable practices throughout the food supply chain, stakeholders can reduce waste, promote efficient resource use, and support the environmental and social responsibility. There is a critical need for increased investment and adoption of sustainable practices in the food industry. To achieve this, stakeholders in the food supply chain system must recognize sustainability as a core value and work together to prioritize sustainable practices in their operations. In this study, the supply management and sustainability of the products and services were evaluated by rethinking to reduce negative impacts of agricultural production on the environment, commercial enterprises, society, and the economy.

Giriş

Tanım olarak sürdürülebilirlik; insanlığın, sonraki nesillerin ihtiyaçlarını karşılama yeteneğini tehlikeye atmaksızın günlük ihtiyaçlarını karşılaması ve kalkınmasını sürdürmesidir. Bugünkü ihtiyaçların gelecek nesiller açısından da devam ettirilebilme kabiliyetinin sağlanması, bilimsel ve akılcı bir sürdürülebilirlik yönetimi ile mümkündür. Son yıllarda, bu amaçla bazı çok uluslu şirketler, özelikle gıda tedarik zincirinde ihtiyaç duydukları mal veya hizmetleri, adil iş uygulamaları ve çevre koruma ilkelerine değer veren üreticilerden sağlamaya çalışmaktadırlar. Ancak tedarik ağının alt seviyesindeki bazı sorumlular, çoğu zaman sürdürülebilirlik prensip ve standartlarını ihlal ederek tedarikçileri ve dolayısı ile o şirketleri ciddi finansal ve sosyal risklere de sokabilmektedirler. Zincirin her seviyesinde ekonomik, sosyal ve çevresel kaygı ve sorumluluklar giderek karmaşık bir hale geldiği için sürdürülebilir tedarik zinciri yönetimi açısından dünyada daha yapılacak pek çok şeyin olduğu düşünülmektedir. Bu konuda atılacak ilk adım, tedarik süreçleri ve sürdürülebilirlik açısından her kademedeki sorumlu ve görevlilere iyi bir eğitim verilmesi ve bu durumun, uygun teşvik sistemleri ve etkin kontrol yöntemleri ile de desteklenmesidir.

Tedarik zinciri, tedarikçinin mal veya hizmeti temin ettiği tedarikçisinden kendi müşterisinin müşterisine kadar olan tüm hizmet ve ticaret adımlarını içine alan entegre bir sistemdir. Diğer bir anlatımla tedarik zinciri, herhangi bir hammaddenin ürüne dönüştürülerek veya dönüştürülmeden son kullanıcıya ulaşıncaya kadar geçirdiği süreçte tüm aşamaları içine alan kompleks bir lojistik ağdır. Ancak mevcut ekonomik durum ve küreselleşme nedeniyle, tedarik zincir veya lojistik ağ sistemleri giderek daha da karmaşık hale gelmektedir. Örneğin, taze meyve sebze ürünleri başta olmak üzere bazı ürünler için başarılı bir tedarik zinciri tasarlamak, oluşturmak veya organize etmek ve iletişim/etkileşim kurmak oldukça zorlu bir görev haline gelmiştir. Yine artan çevresel baskı ve sosyal kaygılar nedeniyle, üretici seviyesinden tedarik zinciri seviyesine kadar yapılması gereken değişiklikler ve organizasyon çalışmalarının sürdürülebilirlik hedefleri ile uyumlu hale getirilme ihtiyacı, hesaba katılması gereken önemli

faktörler arasındadır. Elbette bir tedarik zincirindeki tüm paydaşlar, önceden belirlenen sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşabilmek için birlikte çalışmalıdırlar. Örneğin, bu kapsamda bazı uluslararası şirketler, takdire şayan politikalar da geliştiriyor ve kendilerine uzun vadeli sürdürülebilirlik hedefleri koyuyorlar. Ancak süreçler her zaman planlandığı şekilde olamayabiliyor ve özellikle tedarik zinciri veya ağının alt seviyesindeki sorumlular, çoğu zaman sürdürülebilirlik standartlarını ihlal ederek tedarikçileri ve dolayısı ile de çok uluslu şirketleri ciddi finansal ve sosyal risklere maruz bırakabiliyorlar.

Üretim ve dağıtım zincirindeki operasyonel kuruluşlar, önceden belirlenmiş yasa ve yönetmelikler olmaksızın, sürdürülebilirlik hedef veya standartların uygulanmasında bazı aksamalara da neden olabilmektedirler. Sürdürülebilirlik amaçlı girişimlerin başarısının değerlendirilmesi ve bunlar için ölçülebilir normların geliştirilmesi, sektör ve organizasyonların yapısal farklılıkları yüzünden çok da kolay olmamaktadır. Ayrıca, sürdürülebilir tedarik zinciri yönetiminde tedarikçilerin yaptıkları işin sürdürülebilirliğini sağlayabilmek için alt kademelerde yaşanan sıkıntılar çözülmeli ve bunun için eğitim ve teşvik uygulamaları yanında bazı ilave tedbirler de almalıdırlar. Örneğin, yeşil tedarik zinciri ile ilgili yeni yöntemlerin denenmesi ve mevcut uygulamaların geliştirilmesi önemli olacaktır. Her kademedeki sorumlu yönetici ve görevlilere iyi bir eğitim verilmesi yanında bunun uygun teşvik sistemleri ile desteklenmesi gerekmektedir. Yine, israfın azaltılması ve sürdürülebilirliğin sağlanması bakımından özellikle yeşil tedarik zinciri uygulamaları konusunda daha etkin denetim mekanizmalarının hayata geçirilerek geliştirilmesi de önemlidir. Tanım olarak yeşil tedarik zinciri, çevreye duyarlı ürünlerin üretilmesi, geliştirilmesi, geri dönüşümlere imkân verilmesi ve kaynakların daha verimli kullanılması gibi toplumun yaşam kalitesini arttırmaya yönelik çalışmalarla, tedarik zincirine çevre boyutunun da dahil edildiği bir sistemdir. Bu anlamda en iyi uygulamaların yaygınlaştırılması ve teşvik edilmesi konusunda ilk kademe tedarikçilerinin, tedarik personeliyle daha fazla doğrudan temasının önemli olduğu değerlendirilmektedir (Grant ve ark. 2017).

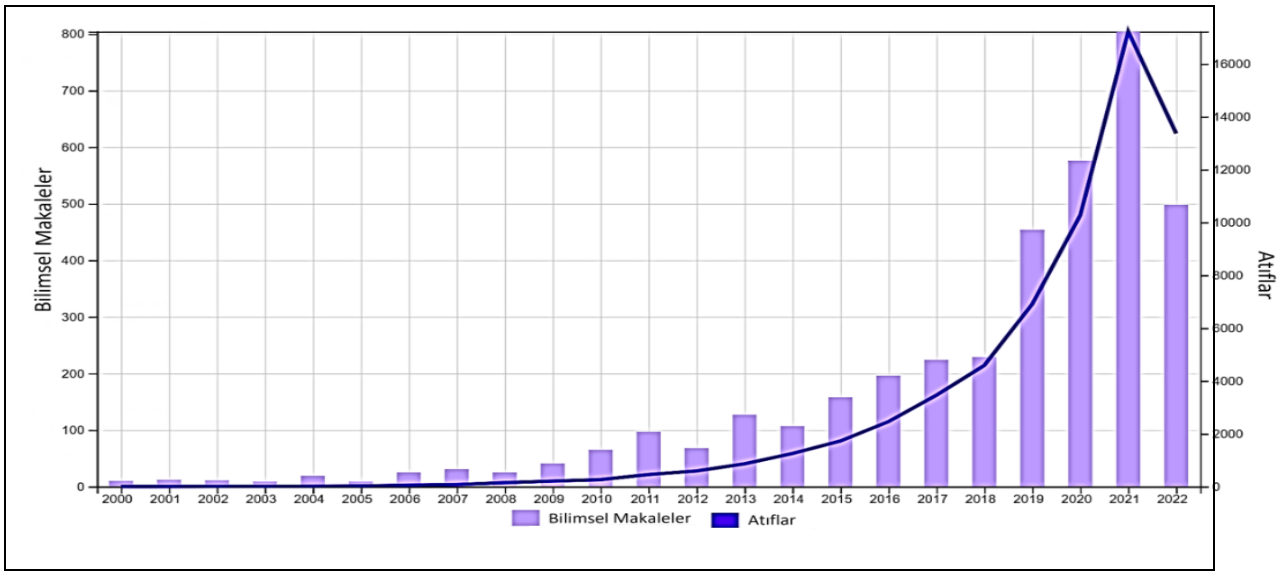
Tedarik zinciri yönetimi nedir sorusuna uygun bir tanım yapılacak olursa; doğru ürünü, en uygun fiyata, en kısa ve en doğru zamanda en uygun yere ulaşmasını sağlayan malzeme, bilgi ve para akışını organize eden operasyonel faaliyetlerdir denilebilir. Tedarik zinciri yönetimi ise aynı zamanda stratejik, taktik ve operasyonel seviyede atılan adımların bir bütünüdür. Yine tedarik zinciri yönetimi literatüründeki yapısal bileşenler de tanımlanabilir olmak zorundadır, çünkü bunlar; planlama, izleme, iş akışı tasarımı, organizasyonun yapısı, bilgi yönetimi ve iletişim/etkileşim yapılarını da etkilemektedir. Bunların yanında, liderlik, yönetim teknikleri, risk yönetimi, ödüllendirme ve tanınırlık, takım kültürü, tutum ve davranışlar ile güven ve bağlılık gibi davranışsal bileşenlerin tedarik zincirinde uyumlu hale getirilmesi çok kolay bir iş de değildir. Konuyla ilgili literatürde, son yıllara ait sürdürülebilirlik ilkelerinin belirlenmesi ve uygulamaya konulması, tedarik zinciri yönetimindeki ana faktörlerden birisi haline gelmiştir (Panigrahi ve ark. 2019).

Günümüzde tüketiciler gıda endüstrisinden giderek daha fazla şeffaflık ve sorumluluk talep etmesine rağmen tarım işletmeleri için sürdürülebilir gıda tedarik zincirlerinin karmaşıklıklarının üstesinden gelmek önemli zorluklar sunduğunu da unutmamak gerekiyor (TraceX, 2023). Örneğin, işletmeler karbon ayak izlerini azaltma, sürdürülebilir kaynak kullanımını benimseme ve katı çevre düzenlemelerine uyma baskısı altında kalmaktadırlar. Hem çevresel etki hem de işletme itibarı açısından eylemsizliğin maliyeti çok daha yüksek olmaktadır. Tarım işletmeleri bu zorluğun üstesinden nasıl gelebilir ve modern pazarın taleplerini karşılayan sürdürülebilir, dayanıklı bir tedarik zinciri nasıl sağlayabilir gibi sorular hala cevap beklemektedir.

Bu çalışmanın amacı, tarımsal üretimin; çevre, ticari işletmeler, toplum ve ekonomi üzerindeki olumsuz etkilerini azaltacak şekilde ürün ve hizmetlerin satın alınması veya tedariki, yönetimi ve sürdürülebilirliği konusunun irdelenerek yeni bir açısının gündeme alınmasıdır.

Gıda Güvenliği ve Sürdürülebilir Gıda Tedarik Zinciri

Birleşmiş Milletler gıda ve tarım teşkilatı FAO'a göre dünya nüfusu 7,6 milyar olup, bu sayının 2050 yılına kadar %20 artışla 9,5-10 milyara ulaşacağı tahmin edilmektedir (Anon., 2021). Bilimsel araştırmalar, temel gıda ürünlerine -başta buğday olmak üzere- gelen talebin %60 oranında daha artacağını göstermektedir. Yine bu nüfus artışı daha çok gelişmekte olan ülkelerde olacak ve kentleşme oranı da hızla artmaya devam edecektir. Bugün %49-50 civarında olan şehirli nüfus, 2050'ye gelindiği %70'leri bulacaktır. Böylece, daha büyük ve daha zengin kentsel nüfusu beslemek için çok daha az sayıda çiftçi ile mevcut gıda üretiminin %70 oranında daha arttırılması gerekmektedir. Örneğin, dünya nüfusunun beslenmesinin temelini teşkil eden tahıllarda yıllık 2 milyar ton olan mevcut üretimin, 3 milyar ton düzeylerine çıkması gerektiği hesaplanmaktadır. Bir yandan iklim değişikliği tehdidi altında olan gıda üretimi, diğer yandan da tarıma elverişli arazilerin miktarının yeterli olmamasından dolayı da sınırlıdır. Bu nedenle insanların, yeterli ve kaliteli gıdaya ulaşma hakkı olarak ifade edilen gıda güvencesi, dünyamızın bugüne kadar karşı karşıya kaldığı en büyük meydan okumalarından biri olacağı açıktır (Anon., 2019; Parlasca ve Qaim, 2022). Yine son yıllarda dile getirilen kaygılarla gıda sürdürülebilirliği konularında yapılmış bilimsel çalışmaların sayısındaki artış da konunun ciddiye alınmaya başladığının bir göstergesi olarak değerlendirilmektedir (Şekil 1).

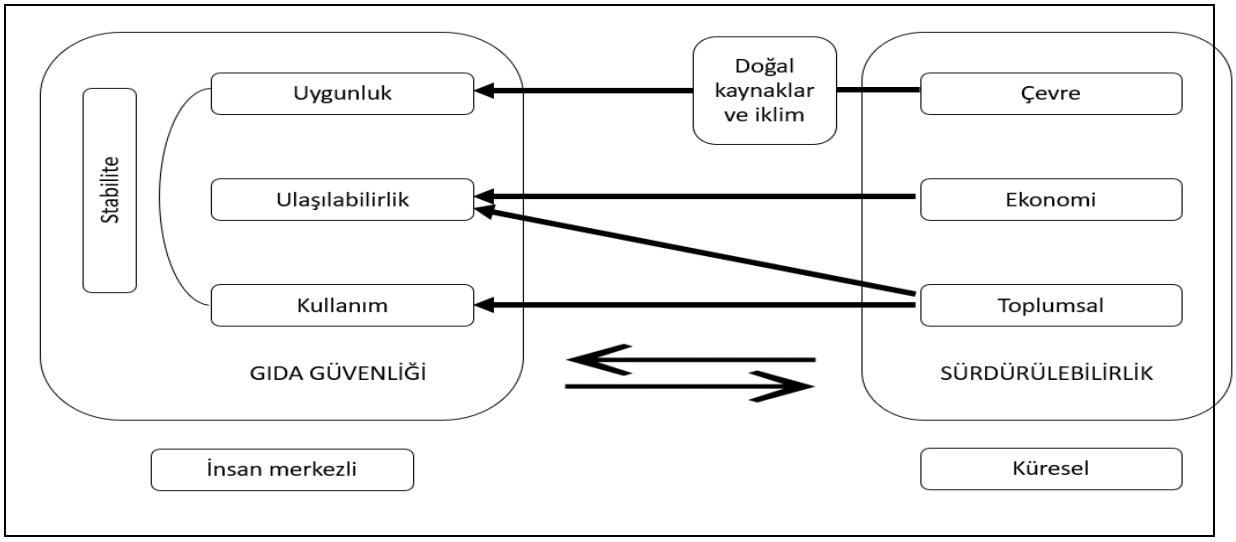

Şekil 1: Gıda bilimi ve teknolojisi alanında gıda sürdürülebilirliği ile ilgili 2000-2022 yılları arasında yapılan yayın ve alınan atıf sayıları (WOS, 2022).

Günümüzde gıda güvenliği ve güvencesi, artık birbirinden ayrılmaz kavramlar haline gelmiş ve gıdalardan kaynaklanan riskleri önlemek veya kontrol etmek, herkese daha güvenli gıda maddeleri temin etmeyi sürdürmenin anahtarı haline gelmiştir. Bu yüzden gıda güvencesi ve güvenliğinin de sürdürülebilir olması çok büyük önem arz etmektedir. Çünkü çağımızda artık gıda tedarik zincirleri ülke ve bölge sınırlarını aşmış tüm dünya, küçük bir şehir haline gelmiş durumdadır. Şöyle ki, günümüzde dünyanın herhangi bir ülke veya bölgesinde üretilen yiyecekler, hemen hemen 24 saat içinde dünyanın diğer tarafındaki market veya restoranlara, hatta evimize bile girebilecek potansiyele sahiptir. Bu da çok kapsamlı ve kapsayıcı bir yaklaşımla sürdürülebilir gıda güvenliği yönetiminin etkili bir şekilde uygulanmasını zorunlu kılmaktadır. Tüm dünyanın gıda güvenliği için bilimsel anlamda sürdürülebilirlik şartlarına uygun yapılandırılmış, ulusal ve bölgesel koşullara adapte edilmiş sistemsel mekanizmalara ihtiyaç olduğu da açıktır (Anon., 2016). Gıda güvenliği ve sürdürülebilirlik kapsamında ayrıca

sektörel bazda da gıda tedarik zincirinin tüm paydaşları arasında uyumlu bir koordinasyonun olması gerekmektedir. Bununla ilgili olarak konunun insan ve küresel merkezli olarak ele alınması da yine gıda güvenliği ve sürdürülebilirlik arasındaki ilişkinin daha iyi anlaşılmasına yardımcı olacaktır (Şekil 2).

Sürdürülebilir gıda tedarik zincirlerinin pek çok çevresel, ekonomik ve sosyal faydalarından söz edilmektedir (TraceX Technologies, 2023). Örneğin, ulaşımda fosil yakıt kullanımını azaltmak ve yenilenebilir enerji kaynakları kullanmak gibi karbon ayak izini azaltmaya yardımcı olabilecek sürdürülebilir gıda üretim uygulamaları yanında damla sulama, yağmur suyu hasadı ve koruyucu toprak işleme tekniklerinin kullanımı gibi sürdürülebilir tarım uygulamaları, çevresel faydalar içerisinde sayılabilir. Yine sürdürülebilir gıda üretim uygulamaları; israfı azaltmaya, lojistiği iyileştirmeye ve yenilikçi teknolojileri benimsemeye yardımcı olması yanında verimliliği de artırarak gıda endüstrisinde maliyetleri düşürebilen, iklim değişikliğine dayanıklılığı artıran ve kârlılığı iyileştiren ekonomik faydalarından da söz edilebilir. Bu uygulamalar, çiftçiler, tarım işçileri ve gıda endüstrisi çalışanları için çalışma koşullarının iyileşmesine katkı vererek desteklenebilir ve böylece toplumsal gelişim de sağlanabilir. Buna, gıda tedarik zincirlerinde adil çalışma uygulamalarını teşvik etmek, güvenli çalışma koşulları ve eğitim ve öğretim fırsatları sağlamak gibi sosyal faydalar da dahil edilebilir.

Şekil 2: Gıda güvenliği ve sürdürülebilirlik bakımından insani ve küresel değerlerin ilişkisi (Berry ve ark., 2015).

Sürdürülebilir Gıda Tedarik Zinciri Yönetimi, Nedir?

Birleşmiş Milletler Çevre ve Kalkınma Komisyonu, sürdürülebilirliği; İnsanlığın, sonraki nesillerin ihtiyaçlarını karşılama yeteneğini tehlikeye atmadan, günlük ihtiyaçlarını temin etmesi ve kalkınmasını sürdürmesi şeklinde tanımlamaktadır. Kısaca sürdürülebilirlik, bugünkü ihtiyaçların gelecek nesiller için de devam ettirilebilme kabiliyetinin sağlanmasıdır. Bu da mevcut kaynakları koruyarak üretim ve tüketimin dengesinin sağlanması ve mal veya hizmetlerle ilgili tedarik ve dağıtım sisteminin yönlendirilmesi ve/veya optimum düzeyde işletilmesi ile mümkündür (Dilek, 2017). Yine sürdürülebilirlik, toplumun gelecekteki refahına yaptığı katkıya ek olarak, işin uzun vadeli uygulanabilirliği ve sürekliliği ile de yakından ilgilidir. Daha geniş bir çerçevede, önceden oluşturulmuş akılcı ve faydalı tedarik zinciri stratejileri, kaynakları daha iyi kullandırmak suretiyle uzun vadede çevresel kaynakların korunmasına ek olarak maliyet tasarrufuna da katkıda bulunacaktır. Örneğin, yeşil tedarik zinciri stratejisi (çevreye duyarlı üretim, geri dönüşüm, kaynakların etkin kullanımı gibi tedarik zincirine çevre boyutunun dahil edildiği bir sistem) uygulayan bir kuruluş, daha iyi planlama

ve yönlendirme yapmak suretiyle taşıma kapasitesini çok daha verimli kullanmış olacak ve taşımacılığın çevresel etkisinin azalması ile maliyet de düşürmüş olacaktır (Curioso, 2018). Tüm bunlar ancak, üretimden tüketime etkin ve sağlıklı bir sürdürülebilir tedarik zinciri yönetimi ile mümkündür.

Sürdürülebilir gıda tedarik zinciri yönetiminin unsurları nedir sorusuna da bu noktada cevap vermek yararlı olabilir (TraceX Technologies, 2023). Örneğin, tarımda sentetik kimyasallar kullanmak yerine, organik tarım, doğal gübreler ve haşere kontrol teknikleri kullanılabilir. Bu uygulama; toprak sağlığını iyileştirir, çevre kirliliğini azaltır ve daha sağlıklı ve besleyicilik açısından daha iyi gıdalar üretimini sağlar. Diğer taraftan koruyucu tarım, toprak sağlığını iyileştirmeyi, biyolojik çeşitliliği teşvik etmeyi ve tarımın çevresel etkisini azaltmayı amaçlayan bütüncül bir tarım uygulamasıdır. Bu uygulamalar, ürün rotasyonu, örtü bitkisi, koruma amaçlı toprak işleme ve kompost ve diğer doğal girdilerin kullanımını içerir.

Diğer taraftan gıda israfını azaltmak, etik gıda tedarik ve üretiminin önemli bir parçası olduğu gibi tedarik zincirinde gıda kaybı ve israfını azaltma stratejilerini uygulamak için de gereklidir (Yavuz, 2024). Ayrıca gıda taşıma mesafelerini kısaltarak karbon ayak izini düşüren uygulamalar da kritik öneme sahiptir (Yavuz ve ark., 2024). Atığı ve ambalajı azaltmaya, verimliliği ve şeffaflığı artırmaya odaklanan bir gıda tedarik zinciri optimizasyon yazılımı da sürdürülebilir bir gıda sistemi oluşturmak için önemlidir. Yine gıda üretiminde malzemeleri geri dönüşümle mümkün olduğunca uzun süre kullanımda tutarak atıkları en aza indirmeyi ve kaynak kullanımının etkinliğini en üst düzeye çıkarmayı amaçlayan dairesel ekonomi, sürdürülebilir bir gıda sistemi yönetiminde önemli diğer bir unsurdur. İlave olarak bitki bazlı diyetlere geçişin teşviki, gıda tedarik zincirinde sürdürülebilirliğin yönetiminde diğer önemli bir unsur olarak dikkate alınabilir (Pekcan, 2019).

Sürdürülebilirlik Boyut, Sınır ve Zorlukları

Sürdürülebilirlik kavramının elbette ki ekonomik, çevresel ve toplumsal anlamda geniş bir kapsam ve boyutları bulunmaktadır. Bu üç boyutun etkin şekilde yönetimi, sürdürülebilirlik sistemi veya dengesinin muhafaza edilmesinde büyük önem arz etmektedir. Örneğin, tedarik zinciri yönetimi kapsamında sürdürülebilirliğin ekonomik boyutu, onun çevresel boyutunu etkilerken, çevresel boyutu da yine onun toplumsal boyutunu etkilemektedir. Ayrıca, ekonomik ve çevresel boyutlar arasındaki ilişki ve etkileşim, enerji ve doğal kaynakların nasıl kullanıldığı ile yakından ilgili iken, çevresel ve toplumsal boyutlar arasındaki ilişki de çevreyi koruma bilincinin gelişimiyle yakından ilgilidir. Ekonomik ve toplumsal boyutlar arasındaki ilişki ise, daha çok çalışanların maddi ve sosyal haklarının korunması yanında iş etiği ve ahlaki kuralların oluşturulması konularını kapsamaktadır (Morali ve Searcy, 2013; Turan, 2020). Yine sürdürülebilir tedarik zinciri yönetimi açısından daha önce tecrübe edilmiş iyi uygulamalar veya bunların kombinasyonu, bazı şirketler tarafından stratejik hedef olarak gösterilmekte ve doğrudan, dolaylı, yerel veya küresel çapta alt kademe tedarikçilerine kadar bunları kademe kademe anlatmaya ve pratik olarak göstermeye çalışmaktadırlar. Ancak bu anlamda daha yapılacak çok şeyin olduğu da asla unutulmamalıdır. Çünkü tedarik zincirinin her seviyesinde, ekonomik kaygılar yanında sosyal ve çevresel sorumluluklar da giderek daha karmaşık hale gelmektedir (Panigrahi et. Al. 2019).

Tarım işletmeleri açısından sürdürülebilir gıda tedarik zincirleri kurma süreci, stratejik düşünme ve her seviyede inovasyon gerektiren zorluklarla doludur. Tedarik zincirinin karmaşıklığı; maliyet, yatırım, mevzuata uyum, tedarikçi katılımı ve hesap verebilirliği, veri toplama ve şeffaflık, tüketici beklentileri, teknolojik entegrasyon ve iklim değişikliği etkileri gibi sürdürülebilir tedarik zincirindeki başlıca zorluklardan kaynaklanmaktadır. Bu zorlukların üstesinden gelmek, sürdürülebilirliği tedarik zincirindeki işletmelerin her yönüne entegre eden bütünsel bir yaklaşımı ve tüketici talebini karşılayan bir anlayışı gerektirir.

Tedarik Zinciri Yönetimi

Tedarik zinciri, toplumun ihtiyaç duyduğu mal ve hizmetlerin temininde bir tedarikçinin kendi tedarikçisinden müşterisine ve belki de müşterisinin müşterisine kadar olan tüm kademe veya adımları içerisine alan entegre bir sistemdir. Bu zincir kısaca, tarımsal ürün veya hammaddelerinin doğrudan arzı veya bir ürüne dönüştürüldükten sonra en son kullanıcısına sorunsuzca ulaşıncaya kadar olan tüm süreç ve aşamaları kapsayan kompleks, lojistik bir ağdır. Ayrıca yerel, bölgesel veya global anlamda doğru ürünü, en uygun fiyata, en kısa zamanda ve en doğru yere, en uygun yöntemle ulaşmasını sağlayan araç, bilgi, malzeme ve para akışına kısaca tedarik zinciri yönetimi adı verilmektedir. Tarımsal kaynaklı olsun olmasın, tedarik zinciri yönetimi; stratejik, taktik, ekonomik ve operasyonel anlamda atılacak adımların bütünü olarak değerlendirilmektedir (Curioso, 2018).

Genel anlamda bir tedarik zinciri yapılandırılırken; ihtiyaç duyulan tesisler, depo ve stoklar, nakliye araçları, istatistik, bilgi ve fiyatlandırma vb. adımlar dikkate alınır ve bu işlemlerin gereği gibi yürütülmesi sağlanır. Burada bilimsel kurallara ve deneyimlere dayalı bir sistemin kurgulanması, işletmelere rekabet avantajı da getirecektir. Sürdürülebilir tedarik zinciri yönetimi (STZY); toplumsal, ekonomik ve çevresel boyuta dayalı ve tedarikçi ile içerisinde müşterilerin de olduğu yani, sistemdeki tüm paydaşların ihtiyaçlarını karşılayan bir organizasyondur. Uygun bir STZY ile daha esnek süreçler oluşturmak, ürüne uygun ve çevreci bir ambalajlama, depolama sürelerini kısaltma ve lojistik giderleri azaltma gibi faydalar yanında firmanın müşteri nezdindeki itibarının artması gibi avantajlar da sağlayacaktır (Hervani ve ark., 2005).

Yukarıda da ifade edildiği üzere sürdürülebilir tedarik zinciri yönetimi; çevresel, ekonomik ve toplumsal boyutlar dikkate alınarak incelenir. Genel olarak ekonomik boyut içerisinde daha çok verimlilik, toplam gelir, toplam maliyet, yatırımın geri dönüşü ve sistemin etkinliği ölçülüp değerlendirilmektedir. Çevresel boyutta ise daha çok yeşil üretim, yeşil ambalaj, geri dönüştürülebilir ham madde veya malzeme kullanımı, çevresel koşullara uyum, atık yönetimi, yeşil lojistik, yeşil pazar ve yeşil çevre anlayışı çerçevesinde kaynakların verimli kullanımı ve rantabl/verimli üretim koşulları ile elde edilen ürünlerin dağıtımına odaklanılır. Toplumsal boyut içerisinde de tedarik zinciri ve sosyal sorumluluk çalışmaları çerçevesinde, iş ahlakı ve insan ilişkileri üzerinde durulmaktadır. Toplumsal boyutta daha çok; personelin çalışma koşulları, kariyer fırsatları ve sahip oldukları sosyal haklar ile çalışma ortamlarının elverişli veya ergonomik olarak düzenlenmesi, iş kazası oranlarının azaltılması, uygun tedarikçi ve yöntemlerin seçimi, sağlık, güvenlik ve hijyen gibi diğer yasal zorunluluk/sorumluluklara uymayı esas alan bir anlayış gerekmektedir (Grant ve ark., 2017).

Bunlara paralel olarak çok uluslu şirketler, gıda tedarik zinciri anlamında ihtiyaç duydukları mal ve hizmetleri, adil iş uygulamaları ve çevre koruma ilkelerine bağlı şirketlerden sağlamaya çalışmaktadırlar. Ancak gerçekler her zaman bu şekilde yürümeyebiliyor ve özellikle tedarik ağının alt seviyesindeki sorumlular, çoğu zaman sürdürülebilirlik standartlarını ihlal ederek tedarikçileri ve dolayısı ile çok uluslu şirketleri, çok ciddi finansal ve sosyal risklere maruz bırakabilmektedirler (Villena and Gioia, 2020). Halbuki yukarıda da kısmen anlatıldığı üzere, iyi kurgulanmış sürdürülebilir tedarik zinciri yönetiminin pek çok avantajı olacaktır; örneğin, tedarik zincirleri konusunda sürdürülebilir bir yaklaşım, ürün ve malzemelere ilave olarak her türlü mal ve hizmetlerin yerinde kullanımı sayesinde özellikle, nakliye ve depo maliyetlerinin azaltılması veya lojistikte maliyet ve temin sürelerinin düşürülmesi gibi pratiklere yardımcı olacaktır. Piyasada çok uzun bir süredir devam eden, doğrusal al-yap-at üretim modeli ve al-kullan-at tüketim şeklinin azaltılarak bunun dairesel bir ekonomi sürecine sokulması, yani o ürünü tekrar kullanma, geri kazanım (geri-dönüşüm) ve iade yönetimi, kullanım süreci ve ürünün yenilenmesi veya dönüştürülmesi, çevresel kaygıların giderilmesi yanında şirketlere ek gelir sağlanmasının yollarını da açacaktır. İşte bu gibi tedarik zincirinde çevresel ve sosyal

sorumluluk sahibi uygulamalar, mevcut işletmenin imajının güçlendirilmesi yanında itibar kaybı risklerinin azaltılmasına da katkıda bulunacaktır. Sonuçta bu gibi iyi uygulamaların, pek çok sosyal, çevresel ve ekonomik kazanımlarının olacağı da asla unutulmamalıdır (Gedik, 2021).

Sonuç

Daha önce de ifade edildiği üzere tedarik zinciri, bir tedarikçinin kendi tedarikçisinden en son kullanıcı veya müşterisine kadar tüm kademe veya aşamaları içerisine alan entegre bir temin sistemidir. Yani, tarımsal ürün veya hammaddelerin çiftlikten son kullanıcıya ulaştırılıncaya kadar geçirdiği tüm aşamaları kapsayan kompleks, lojistik bir ağdır. Yerel, bölgesel veya global anlamda doğru ürünü, en uygun fiyata, en kısa zamanda ve en doğru yere, en uygun yöntemle ulaşmasını sağlayan bilgi, araç, malzeme ve para akışı süreçlerine kısaca tedarik zinciri yönetimi adı verilir. Son yıllarda özellikle çevre dostu şirketler, doğal olarak yalnızca ekonomik, sosyal ve çevresel standartlara uygun hareket eden tedarikçilerle çalışmayı tercih etmektedirler. Sonuç olarak bunlar, birinci kademe tedarikçilerinin de bu standartlara uymasını beklemekte ve bunlar da yine doğal olarak kendi tedarikçilerinden aynı uygulamayı talep ederek onların da bu koşullara uygun davranmasını istemektedirler. Buradaki amaç, tedarik zinciri ya da tedarik ağı boyunca, ekonomik, sosyal ve çevresel standartları gözeterek kendi kendine ve sorunsuzca yürüyen uygulamalarla sistemi sürdürülebilir kılmaktır. Bu yüzden de tedarik ağına dahil olan şirketler, doğal olarak en üst düzeyde güvenilir tedarikçilere yönelmekte ve gerçekleşme potansiyeli bulunan riskleri daha düşük seviyelerde tutmaya çalışmaktadırlar. Diğer yandan gıda israfını azaltmak, etik gıda tedarik sisteminin önemli bir parçası olduğu için tedarik zincirinde gıda kaybı ve israfını azaltmaya yönelik stratejiler de önemli bir gerekliliktir. Yine tarımsal ürün taşıma mesafelerini kısaltarak karbon ayak izini düşüren uygulamalar da kritik öneme sahiptir ve çevre, ekonomi ve sosyal anlamda belirlenen standartları gözeten sürdürülebilir bir tedarik zinciri yönetimi, tüm toplumların uymaları gereken öncelikler arasında olacaktır. Ancak bu konularda daha yapılacak çok şeyin olduğu da unutulmamalıdır. Çünkü, tedarik zincirinin her seviyesinde ekonomik kaygılar yanında sosyal ve çevresel sorumluluklar giderek daha karmaşık hale gelmekte ve bu da sürdürülebilir tedarik zincirinin yönetimini güçleştirmektedir. Son olarak her seviyedeki tedarikçilerin, yaptıkları işin sürdürülebilirliğini sağlamak için yine her kademedeki çalışanlarına iyi bir eğitim vermeleri yanında onları uygun yöntemlerle teşvik etmeleri, kontrol ve denetimi de elden bırakmamaları büyük önem taşımaktadır.

Kaynaklar

Anon., 2016. Sürdürülebilirlik. Türkiye Gıda ve İçecek Sanayi Dernekleri Federasyonu, https://www.tgdf.org.tr Erişim 28.6.2022.

Anon., 2019. Sürdürülebilir Gıda Güvenliği ve Gıda Tedarik Zinciri. Miller Değirmenci Dergisi, 13 (114): 52-57.

Anon. 2021. World population projection. https://www.un.org/en/desa/world-population-projected-reach-98-billion-2050-and-112-billion-2100. Erişim 25.06.2022

Berry, E. M., Dernini, S., Burlingame, B., Meybeck, A., & Conforti, P. 2015. Food security and sustainability: can one exist without the other? Public health nutrition, 18 (13): 2293-2302.

Curioso, G. 2018. Sustainable Logistics & Supply Chain Management: Challenges & Future Outlook ISCM 7920 Seminar Paper Research, University of Wisconsin Platteville, WI. https://minds.wisconsin.edu/bitstream/handle/1793/78885/Curioso,%20Gary.pdf?sequence=1 Erişim 20.06.2022

Dilek, M.S. 2017. Sürdürülebilir Tedarik Zinciri Yönetimi ve Gıda Sektöründe Görgül Bir Analiz. Y.L. Tezi Selçuk Üniversitesi İşletme ABD, Konya, 102 sh.

Gedik, Y. 2021. Sürdürülebilir tedarik zinciri yönetimi ve sürdürülebilirliğin tedarik zincirleri üzerindeki etkileri: Kavramsal bir değerlendirme. Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Derg., 17 (3): 830-858.

Grant, D.B., Wong, C.Y. and Trautrims, A. 2017. Sustainable Logistics and Supply Chain Management: Principles and Practices for Sustainable Operations and Management, 2nd Ed., Kogan Page, London 304 pp.

Hervani, A.A., Helms, M.M. and Sarkis, J. 2005. Performance measurement for green supply chain management, Benchmarking: An International J., 12 (4): 330-353.

Morali, O. and Searcy, C. 2013. A review of sustainable supply chain management practices in Canada. J. Business Ethics, 117: 635-658.

Panigrahi, S.S. Bahinipati, B. and Jain, V. 2019. Sustainable supply chain management: A review of literature and implications for future research. Management of Environmental Quality: An International Journal 30 (5): 1001-1049.

Parlasca, M.C. and Qaim, M. 2022. Meat Consumption and Sustainability. Annual Review of Resource Economics, 14 (1): DOI: 10.1146/annurev-resource-111820-032340

Pekcan, A.G. 2019. Sürdürülebilir Beslenme ve Beslenme Örüntüsü: Bitkisel Kaynaklı Beslenme. Bes. Diy. Derg. 47 (2): 1-10. DOI: 10.33076/2019.BDD.1268

Villena, V.H. and Gioia, D.A. 2020. A More Sustainable Supply Chain. Harvard Business Review, March-April, 2020, https://hbr.org/2020/03/a-more-sustainable-supply-chain, Erişim 25.6.2022.

TraceX Technologies, 2023. Sustainable Food Supply Chains: Meeting Demand and Reducing Waste, https://tracextech.com/sustainable-food-supply-chains/#:~:text=A%20sustainable%20food%20supply%20chain,social%20and%20economic%20well%2Dbeing. Erişim 25.9.2024.

Turan, H. 2020. Sürdürülebilir Tedarik Zinciri Yönetimi Nedir? Sigma Danışmanlık Center. https://sigmacenter.com.tr. Erişim 29.6.2022.

WOS, 2022. Citation Report: Food sustainability (All Fields) and Food Science Technology (Web of Science Categories). https://www.webofscience.com/wos/woscc/citation-report/745f9811-806d-4988-8547-0a1bb1159a02-4e20e01f Erişim: 11.09.2022

Yavuz, F. 2004. Türkiye'de Gıda Kaybı ve İsrafı, Kanaat Ekonomisi, Müsiad, (Ekim 2024), Baskıda.

Yavuz, F., Atış, E., Dellal, İ., Yelboğa, N. M. 2024. Avrupa Yeşil Mutabakatının Türkiye Tarım ve Tarım Dışı Sektör Politikalarına Entegrasyonu, Rapor, Siyaset, Ekonomi ve Toplum Araştırmaları Vakfı (SETA), Avrupa Yeşil Mutabakatı'nın Türkiye Tarım ve Tarım Dışı Sektör Politikalarına Entegrasyonu, Rapor Fahri Yavuz, Ela Atış, İlkay Dellal, M. Nisa Mencet Yelboğa | SETA (setav.org), Erişim 24.09.2024.

THE POLITICAL THEORY OF IBN ABD AL-SALAM AND ITS REFLECTION IN HIS FATWAS

Muhammed Enes AKDEMİR [124]

Abstract

Due to the recent momentum gained in studies of Islamic political thought, there has been a surge in articles, books, and article topics from various perspectives. Particularly, this new field, which has a profound relationship with Islamic jurisprudence (fiqh), holds significant importance in shedding light on the issues faced by contemporary Muslims. Especially, comparative studies between the past and present, and particularly those focused on personality-based political philosophy, which have gained more prominence in Western academia, are of great importance. This article investigates how a political theory can be derived from a work of fiqh through the lens of Ibn Abd al-Salam, and how this political theory manifests in real-life political and social issues. In this context, the artilce focuses on two works. The first is *Al-Qawa'id al-Kubra*. Through various means throughout the work, an integrated political philosophy regarding the issues of politics has been sought from the principles discussed. Additionally, it aims to demonstrate how a fiqh understanding centered on public interest (maslaha) and harm (mafsadah) influences political theory. The other work is *Kitab al Fetâwâ*. Through this compilation of fatwas, the extent to which the political philosophy derived from *Kavâid* has been adhered to is examined. Furthermore, fatwas frequently mentioned in reliable historical sources are analyzed in the article. The article also addresses many contemporary issues and explores how past issues manifest today. In addition, a comparison of Islamic law with other contemporary legal systems is conducted, providing an opportunity to view issues from broader perspectives.

Keywords: Fiqh, Qawaid, Maslaha, Mafsadah, Politics

Introduction

Ibn Abd al-Salam's jurisprudence operates on the axis of benefit (maslaha) and harm (mafsadah). It is observed that the objective of all the rulings he deduced was to secure legal benefits (shar'i maslaha) and eliminate harms (mafsadah). This understanding is most clearly seen in his work *Al-Qawa'id al-Kubra*. The *Qawa'id*, which also differs in style, sometimes concludes a section with questions related to the topic and then answers them, or abruptly shifts from the subject of contracts to the subject of rulings. It also discusses the differences between human knowledge and divine knowledge before finishing the section on human actions and their rulings.

The works of the jurists (fuqaha) on Islamic jurisprudence (fiqh) are not merely expressions of their understanding of fiqh. These works—particularly those dealing with legal theory (usul al-fiqh)—also reflect the school of thought and madhhab (legal school) to which the scholar belongs, both in the religious sciences and auxiliary sciences. For this reason, works on usul al-fiqh often address issues from other fields of knowledge as well. For instance, linguistic rules (sarf and nahw) used in legal deduction (Al-Samʿānī, 1998, p.226-512; Mollā Fanārī, 1990, 223-269), the science of hadith methodology (usul al-hadith) for the analysis of hadith (Al-Samʿānī, 1998, p.55-136; Mollā Fanārī, 1990, 80-174), the science of Qur'anic exegesis (usul al-tafsir) for interpreting legal verses (Al-Samʿānī, 1998, p.96-177), and the science of theology (kalam) for discussions on moral value (husn and qubh) and the characteristics of the legally responsible individual (mukallaf) are all included in works on usul al-fiqh. In this way, fiqh and its principles must be approached with a broad scholarly background. Moreover, fiqh works are not shaped solely by these sciences. Other factors also influence the scholar's understanding of fiqh, such as the society in which they live, geographical conditions, historical periods, political events, and similar factors. A prominent example of this is the way in which the fiqh and legal

Research Assistant, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, muhammed.akdemir@izu.edu.tr

principles of Imam Malik ibn Anas, the founder of the Maliki school, were heavily influenced by the society in which he lived.

1. Concepts of Maslaha and Mafsadah

Al-Qawa'id al-Kubra fundamentally revolves around the concepts of benefit (maslaha) and harm (mafsadah). The purpose behind Izz al-Din's emphasis on these concepts is to place the humans at the core of his understanding of jurisprudence. The entire work is shaped around the revival and well-being of humanity. He seeks to achieve this by identifying the highest forms of benefits within the limits of the Shari'a and eliminating all forms of harm. According to Izz, life is inherently lived according to this framework. Human choices and actions in life progress along the axis of maslaha and mafsadah. Every decision in life is made either to secure a benefit or to avert a harm (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, pp. 62, 70, 82, 94, 102, 147, 170, 280).

Maslahas, from the perspective of rulings, are of three types: permissible benefits (mubah), recommended benefits (mandub), and obligatory benefits (wajib) (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p.35). Mafsadahs, on the other hand, are of two types: disliked harms (makruh) and prohibited harms (haram) (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p.35). Each of these types of benefits and harms is further divided into those related to the afterlife and those related to worldly matters. The Shari'a determines the benefits of the afterlife. These are defined through the Qur'an, the Sunnah, consensus (ijma'), reliable analogy (qiyas), and sound inferences. Worldly benefits are also primarily determined by the Shari'a. However, in cases where a ruling regarding the world is unknown, these benefits may be identified through necessity, experience, customs, and reliable opinion. All rulings, except for those divinely prescribed without revealed wisdom concerning their maslaha and mafsadah, are based on these principles. In this way, what constitutes good and evil actions is understood through these methods (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 36).

Human actions are also divided into two categories. The first category consists of actions that lead to benefit (maslaha), while the second includes actions that lead to harm (mafsadah). Actions leading to maslaha are further subdivided into three types: actions leading to worldly benefit, actions leading to benefit in the hereafter, and actions leading to both worldly and hereafter benefits. Similarly, actions leading to mafsadah are also divided into three categories: those leading to worldly harm, those leading to harm in the hereafter, and those leading to both worldly and hereafter harms. Performing actions that lead to maslaha is commanded by Allah, while performing actions that lead to mafsadah is strictly prohibited by Him (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 38).

Maslahas are categorized into four types based on their nature: pleasures and their causes, and joys and their causes. Likewise, mafsadahs are divided into four categories: pains and their causes, and sorrows and their causes. Worldly pleasures, joys, pains, sorrows, and their causes are known through reason. The highest of worldly pleasures is possessing wisdom and being on the path of Allah. The pleasures, joys, pains, sorrows of the hereafter, and their causes are known through the promises, warnings, and threats mentioned in the sacred texts (nass). For example, regarding pleasure, the Qur'an states: *"They will be served with dishes and goblets of gold, and there will be everything the souls desire and the eyes delight in. You will reside therein forever."* (Surah Az-Zukhruf, 43:71) and *"They will be served a cup from a clear-flowing fountain, which brings delight to those who drink."* (Surah As-Saffat, 37:45-46). Concerning joy, the Qur'an says: *"Allah will protect them from the evil of that Day and give them radiance and joy."* (Surah Al-Insan, 76:11) and *"They are rejoicing in Allah's grace, and they wish to convey good news to those who have not yet joined them, that they shall have no fear and will not grieve."* (Surah Ali Imran, 3:170). Regarding pain, the Qur'an states: *"In their hearts is a disease, and Allah has increased their disease. For them, there is a painful punishment because of the lies they used to tell."* (Surah Al-Baqarah, 2:10) and *"He will try to swallow it, but he will not be able to. Death will come to him from every direction, but he will not die. And in front of*

him is a harsh torment." (Surah Ibrahim, 14:17). As for sorrow, it is mentioned: *"Whenever they try to escape from anguish, they will be forced back into it, and it will be said to them, 'Taste the burning torment."* (Surah Al-Hajj, 22:22).

When the works of Islamic political thought and the history of jurisprudence are examined, a hierarchical structure in state governance becomes apparent. Although this hierarchy is not explicitly stated in works of the *siyasatnama* genre, it naturally emerges due to the structure of the state. This hierarchy is not solely composed of pure state offices; other actors are also included. For instance, in Islamic political thought, jurists (fuqaha) occupy the highest level of the state hierarchy. While they do not directly participate in the governing authority, they play a key role in defining the boundaries of state governance. The jurists are responsible for establishing the legitimacy of the head of state and other state officials within the limits of the Shari'a, grounding the state's actions on a jurisprudential (legal) basis. Although power (sulta) resides with the head of state and the surrounding state officials, it is the jurists who grant them legitimacy and credibility, particularly in the eyes of the populace.

In the subsections of this chapter, topics such as the conformity of the head of state's actions to Shari'a, the qualifications and characteristics required for the position, the methods of appointment, resignation, and dismissal, as well as issues related to war, the nature of punishments, and other matters concerning the state will be addressed.

1.1 The Conformity of the Head of State's Actions to Sharia:

Izz al-Din ibn Abd al-Salam argues that the actions of the state must always remain within the boundaries of Sharia. Before presenting this argument, however, he classifies state officials. Adopting a jurisprudential methodology based on public interest (maslaha), Ibn Abd al-Salam categorizes state authorities according to the public interest they ensure. Since the head of state holds the greatest potential, he ranks highest. Following him is the judiciary, as judicial authority is broader than other forms of authority. The third rank is the military command, which holds more importance than the authority of the pilgrimage, as the merit of jihad exceeds that of pilgrimage. The ranks of other authorities vary according to the general or specific nature of the benefit achieved and the harm eliminated (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 155).

In Ibn Abd al-Salam's political theory, politics must be within the limits of Sharia, and every action of the state and its leaders must comply with Sharia. He elaborates on this principle through an example: when the head of state orders the implementation of the punishment of stoning (rajm), the stoning must be carried out with customary stones. The caliph cannot order the use of larger stones or smaller pebbles, as Ibn Abd al-Salam explicitly states (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 559). This issue is supported by verses from the Qur'an, particularly the verse from Surah al-Ahzab: "It is not for a believing man or woman, when Allah and His Messenger have decided a matter, to have a choice in the matter. Indeed, whoever disobeys Allah and His Messenger has certainly strayed into clear error." Based on this verse, Ibn Abd al-Salam asserts that no creature has the right to choose or express an opinion in opposition to a ruling from Allah (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 646).

This understanding is not limited to penal matters but also applies to the execution of the head of state's orders. Although in state practices, orders are expected to be executed immediately—"an order cuts through iron," or "what the superior requests from the subordinate must be fulfilled with urgency"—these decisions must be carried out only if they fall within the limits of Sharia. Ibn Abd al-Salam explains this through two different manifestations of a single example: if a just ruler, known for his knowledge of jurisprudence, orders the unjust killing of an individual, and the executioner carries out this order under coercion without personal desire, the executioner is not liable for blood money (diyah) or retribution (qisas). This is because the

executioner, as customary, assumes that the ruler judges with justice. Therefore, the head of state, not the executioner, must pay the blood money for the person killed.

The more relevant aspect of this example is its second version: if, during the reign of a tyrannical ruler, the executioner is ordered to cut off an individual's limb or kill them, the executioner cannot carry out the order unless he is absolutely certain of the validity of the ruling, or at least, unless he is overwhelmingly convinced of it. In this case, Ibn Abd al-Salam likens the ruler to a wicked person from the people who compels a Muslim to kill another Muslim. Lastly, Ibn Abd al-Salam emphasizes that the ruler's coercion to kill someone is equal to the coercion of any other individual (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 589).

Ibn Abd al-Salam's understanding of public interest and the justice it generates is so clear that he advocates for even a state official to resist the coercive power of the head of state. Even if the head of state gives a definitive order, as soon as this order results in the loss of another Muslim's benefit, Ibn Abd al-Salam deems the ruling invalid.

Another relevant example concerns the head of state's relationship with the public treasury (bayt al-mal). The head of state has the right to dispose of the treasury according to the needs of the state. He may spend from it within the limits set by jurisprudence. Thus, the head of state is not granted unlimited spending power. In his work "*Qawa'id al-Ahkam*," Ibn Abd al-Salam discusses this issue, stating that if the head of state unjustly takes something from the treasury for himself or purchases something with treasury funds, the property is considered to belong to the state, not to the head of state. In fact, according to this principle, state leaders are considered poor, as they have no personal wealth, and all treasury assets belong to the public. Moreover, Ibn Abd al-Salam emphasizes that if the head of state purchases something for himself from the treasury, he becomes indebted to the treasury and must return the equivalent amount to the public treasury (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 617). Similar obligations and legal regulations exist today under the Public Financial Management and Control Law No. 5018 in the Turkish Republic (Public Financial Management and Control Law, 2003).

Another topic addressed under this subtitle of *Al-Qawa'id al-Kubra* is the question of who bears the compensation obligation resulting from the loss of a life or property caused by the head of state. Ibn Abd al-Salam states that such a compensation obligation belongs to the treasury. He asserts that such situations sometimes occur while managing the state, and since the head of state acts on behalf of the people, the obligation of compensation should also be fulfilled by the people. However, Izz stipulates that the loss of life or property must result from actions taken by the head of state to achieve a maslaha (public interest) (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 641).

A final example that can be addressed under this topic is the situation where a person, during the reign of an unjust ruler, purchases a piece of land and discovers buried items such as stones, treasure, wood, and timber within that land. In a state with a just administration, Ibn Abd al-Salam states that if the finder of the buried goods cannot find the owner and has lost hope, he must surrender it to the state, meaning the treasury. In the absence of a just administration, he issues a fatwa stating that the found items should be spent in favor of the Muslims, taking their maslaha into consideration (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 628).

1.2 Justice, Qualifications, and Attributes Required of the Head of State

The individuals in the executive ranks of the state must possess certain characteristics. Thanks to these qualified administrators, the state's survival is ensured, and justice is established. This topic is one of the subjects addressed in Ibn Abd al-Salam's work. Additionally, some statements specifically regarding the attribute of justice are open to discussion. However, in *Al-Qawa'id al-Kubra*, rather than a conventional enumeration and explanation of the qualities required in the head of state as found in political treatises, the issue is preferred to be approached

through various examples. This approach demonstrates what is theoretically expressed within the work in practical terms.

One such characteristic is that of justice. Izz has an interesting approach to this subject. While addressing the justice attributes of different individuals in his work, it is noticeable that he does not apply the same ruling to similar cases. The most striking example is his different judgments regarding unjust individuals in various positions. For instance, he does not consider the testimony of an unjust witness valid and does not accept their witness. However, when it comes to the head of state, the same ruling does not apply. Izz argues that an unjust person can be a head of state. The noteworthy point here is that while he disregards the quality of justice in a matter as significant as the presidency, he completely rejects the lack of justice in testimony (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 117-118).

Ultimately, this issue is rooted in the understanding of ensuring maslaha (public interest) and eliminating mafsadah (harm). Izz explains that accepting the testimony of an unjust individual in a case would result in harm to the opposing party and deprive them of their interest. However, in the case of a head of state, the absence of a leader—even if that leader is unjust—would lead to the loss of the people's interest and the emergence of mafsadah. From this, it can be inferred that even if there are deficiencies in the fundamental qualities required of the head of state, it does not prevent their rise to power. He states that if there is no just person to lead the state, the one with the least oppression should be favored.

Another topic addressed in the same context is the situation of a woman or a non-discerning child becoming the head of state. He ties the validity of their actions, such as appointing judges, governors, and equipping armies, to whether "wise individuals" in their society accept them. Izz characterizes the presidency of a woman or a non-discerning child as a calamity (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 117-118). This statement is difficult to understand in light of contemporary values. However, considering the realities of the time and the political environment, this statement is not entirely far from the truth. In a society characterized by the absence of intense diplomatic lines, frequent wars, and harsh conditions, it is natural for discussions about the gender of the head of state to arise, with men being deemed more deserving.

Therefore, the most sound approach to this highly debated topic today would be to progress through the concept of fitrah (natural disposition). Until the nature of the concept of fitrah—one of the fundamental concepts abandoned by the postmodern world and Muslims—is comprehended, it is difficult to fully grasp political treatises and the accompanying jurisprudential literature.

After discussing justice, Izz addresses the possibility of a sinful head of state. The question arises as to whether their authority would be valid in such a case. He states that if they prevent an act that is forbidden without any excuse, their authority would be void. However, he mentions four opinions regarding small sins. Although he finds each of these views flawed, he ultimately expresses his own opinion. The first view holds that the authority of someone who commits a small sin would cease. Ibn Abd al-Salam argues that not committing even small sins is a trait unique to the prophets, and since this is impossible, the view is invalid. The second view posits that the authority would end upon the discovery of the small sin. The third view is that by having a good opinion, what is normally forbidden for Muslims is permissible for the head of state. According to Izz, this is the worst opinion because Allah does not exempt anyone from what is lawful and unlawful. The fourth view asserts that these sinful acts are fundamentally actions that draw one closer to Allah. Izz considers all four views invalid and connects the issue to his own view. According to him, individuals like the head of state may commit small sins but their authority should continue. The most favorable approach is to inform them that their actions are mistakes while simultaneously concealing their errors. According to Izz, the mistakes of the head of state are among the errors most deserving of concealment.

Finally, Izz al-Din Ibn Abd al-Salam examines the case where the head of state is both just and unjust. His primary emphasis is that they should compensate for the damages caused by their oppression. If they fail to compensate, the matter will transfer to the afterlife, where the rewards for the oppression will be passed on to the rightful owners, and when their rewards are exhausted, the owners will bear the sins (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 183).

1.3 Resignation and the Authority to Dismiss the Head of State

In contemporary discussions of Islamic political history, it is claimed that the head of state (the caliphs) possess all powers, are authorized to do whatever they wish, and are not subject to penal consequences for their mistakes. However, this article, which is distanced from historical realities, does not hold truth. In Islamic history, numerous times, rulers who were not legitimized by jurists experienced failures in their governance. In fact, it is recorded that many of them were removed from their positions. Out of a total of 129 caliphs in Islamic political history, 67 have ended their tenures due to dismissal, resignation, or revolution when the Rashidun Caliphs are excluded (Kavak, 2019). This represents a dismissal or resignation rate of 52%.

A brief assessment of such a ratio is also necessary. The high rate of over half of the caliphs resigning or being dismissed might suggest that Islamic political history has always been characterized by significant instability. However, interpreting historical data solely based on numerical values is a significant error in historical methodology. These figures must be evaluated alongside the cause-and-effect relationships of historical events and the conditions of the time. For example, during the 267-year history of the Mamluks, the head of state changed 36 times for various reasons, whereas in the 616-year reign of the Ottomans, this number was only 11. Evaluating these factors will lead to a more reasonable and valid understanding of Islamic political history.

Regarding the matter of resignation, Ibn Abd al-Salam's primary view is that if a head of state resigns, their resignation is valid only if there is someone capable to take their place. This is a precautionary measure taken to protect the public interest and prevent political and social chaos (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 582).

Another topic, the authority to dismiss, is not a right that the head of state can exercise freely. A head of state can dismiss a public servant under two conditions. The first is if there is suspicion regarding the public servant, in order to prevent potential harm. The second is if there exists a more capable and competent individual to replace the current servant. Outside of these conditions, it is not permissible to appoint a less competent individual to the position. Additionally, according to some opinions, it is also not permissible to dismiss a public servant to appoint another of equal competence, as constant changes in public service lead to instability (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 451).

1.4 Methods of Assumption of Office by the Head of State

According to Ibn Abd al-Salam, the state always requires a head. This is crucial for ensuring the general interests and eliminating various harms. The head of state must maximize the protection of the interests of the nation, along with other state officials like governors, judges, and law enforcement. Therefore, a state without a head of state would lead to the oppression of the weak, the loss of interests, and the emergence of harms, subjecting honorable individuals to attacks from lesser individuals. Preventing this requires that every individual working for the state must be competent and that virtuous individuals are appointed to these positions. Consequently, it should be preferred that virtuous individuals assume each administrative role (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p.224).

Before discussing the methods of assuming office by the head of state, Ibn Abd al-Salam first explains the characteristics required of individuals who are qualified for state duties, including

military commanders, judges, imams, muezzins, and those responsible for orphans (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 106-108).

Ibn Abd al-Salam does not elaborate much on the subject of how a head of state assumes office in *Kavâid*. The absence of extensive discussions on this topic is consistent with the general nature of the work. The most competent among the candidates must be selected under all circumstances. The more critical aspect is determining who is most competent. Izz focuses on how to choose between two candidates for head of state who are equal in qualifications. His ruling is that a draw should be held. This is because drawing lots eliminates animosity, hatred, and jealousy and establishes legitimacy among the people (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p.122-123).

In today's positive political systems, even the suggestion of choosing a head of state through a draw does not exist. The presence of such a suggestion in a work like *Kavâid* requires careful examination and understanding of the overall nature of the work. Applying such a primitive method to the critical matter of selecting a head of state is noteworthy. However, it essentially provides a means to prevent the stagnation of a system that requires swift decision-making and constant functioning. Thus, a draw occurs only between two candidates who are equally qualified for the position. As soon as the more competent candidate is identified, their assumption of office becomes a possibility. These methods yield more successful results than the current system where every citizen has the right to participate in elections. Within this framework, candidates are evaluated based on their qualifications. Factors like political charisma, eloquence, financial resources, or aversion towards the opposing candidate do not facilitate their assumption of office.

In Islamic political thought, candidates for the position of head of state are chosen to fulfill their duties justly, select their appointees based on competence, and ensure stability within the country.

The last point regarding Islamic political thought is the critique of the notion that caliphs remain in power unchallenged. While caliphs often sought the approval of the elite, their legitimacy was not solely based on the support of the masses. In fact, many of them sought legitimacy through the backing of jurists. The primary requirement for a head of state was to ensure justice, as it is stated that a state governed unjustly cannot last. Thus, it can be argued that the head of state must be subject to legal and moral accountability for their actions.

1.5 Duties of the Head of State

Izz al-Din ibn Abd al-Salam emphasizes the primary responsibilities of the head of state, starting with the fundamental duty of maximizing public benefit and eliminating the greatest harms. While in office, the head of state must act justly towards the oppressed and ensure that the rights of the weak are fully upheld, thereby staying away from God's wrath. This principle is rooted in the tradition of Islamic governance established by Abu Bakr, who, on the day of his caliphate, stated: "O people, the strongest among you is the weakest in my eyes. I will take the right from him and give it to the weakest among you." This statement lays one of the foundational principles of Islamic politics (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 202).

The actions of the head of state can be classified into two categories: those pertaining to worldly benefit and those pertaining to spiritual benefit. When the head of state acts in matters that are solely the right of God, their actions pertain to spiritual benefit. If they make decisions regarding the rights of individuals, then the benefit is worldly, while the head of state's benefit is spiritual. In cases where the head of state deals with both the rights of individuals and those of God, they achieve both worldly and spiritual benefits (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 487-488).

The understanding within the Islamic political tradition that the powers of heads of state and governors are clearly delineated by jurisprudence is also addressed in *al-Qawaid*. Izz states that

a governor cannot make decisions that violate the prohibitions of Sharia. Engaging in actions that do not yield benefits or lead to harm within state resources is also forbidden. Izz maintains such a benefit-centered approach that he deems it inappropriate for a governor to undertake actions that do not produce benefits or do not avert harm, asserting that there is no point in doing so.

Drawing from a question posed to Izz, a comparison can also be made regarding politics: Is feeding one person ten times equivalent to feeding ten people once? Ibn Abd al-Salam prefers feeding ten separate individuals instead of one-person multiple times. This reflects a different manifestation of a principle found in the *Mecelle* (Islamic civil code). Furthermore, it is also a guiding principle in politics. The *Mecelle* states: "To avert general harm, specific harm is preferred." This principle in politics can also manifest as prioritizing the greater good over the lesser good, as it is ultimately a matter of justice to favor the interests of a larger group over those of a smaller one.

1.6 Judiciary

At first glance, having a subsection on the judiciary within a article discussing the political theories of scholars might seem outside its boundaries. However, judges are state officials who implement the legal systems established by scholars on behalf of the sultan. The enforcement of the law, the appointment of judges, and their legitimacy are all determined by the decisions of the contemporary head of state. Any ruling given by a judge not appointed by the caliph is considered invalid. A head of state with the authority to appoint judges has several primary objectives in mind: to rectify injustices, to restore rights to their rightful owners, to protect and support the needy, to ensure the swift delivery of just rulings, and to distinguish between the rightful and the wrongdoer (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 166).

The subject of the judiciary is examined from various angles in the literature on Islamic political thought. Izz al-Din ibn Abd al-Salam addresses the topic of the judiciary intermittently in his work *Al-Qawa'id al-Kubra*, highlighting various aspects related to judicial duties. This section of the article will reference and compare these topics with the contemporary Turkish judiciary system (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 252).

1.7 The Concept of Justice in Jurisprudence

Izz al-Din ibn Abd al-Salam explains the understanding of justice in judicial law by clarifying the concepts of justice and equality and pointing out the differences between them. This issue remains relevant and debated today. In his work *Qawaid*, when discussing the justice that judges must observe in hearings, he frequently employs a question-and-answer format. In a relevant question, he notes that while justice implies equivalence, judges do not treat the parties equally in accepting statements; the defendant's testimony is accepted when sworn, whereas the plaintiff's testimony is only accepted if the defendant swears. He raises the question of why the burden of proof falls on the plaintiff (Ibn ʿAbd al-Salām, 1990, p. 104-105).

Izz al-Din ibn Abd al-Salam responds to this inquiry by explaining the concepts involved and addressing any objections. The representative person posing the question appears to be confused about the concepts and does not consider their implications. Equality refers to those who enjoy the same rights and are on the same level, while justice—among its various definitions—means giving everyone what is appropriate and what is their due. Based on these definitions, there must be a distinction between the responsibilities that a judge places on one party and those placed on the other. This differentiation stems from various reasons, the most apparent being that in jurisprudence, the claimant is always obligated to substantiate their claims. If they lodge a complaint, it falls upon them to prove it. This is their responsibility, as the principle of justice inherently requires it. This prevents the burden of proof from being placed on the accused in cases of false accusations and eliminates the suspicion against the

accused. After all, the accused cannot prove something that does not exist. The burden of proof lies with the one claiming the occurrence of an event. This rule is also reflected in the principles of the Mecelle (Mecelle, 1876, Article 76) and the articles of the Turkish Civil Code (Turkish Civil Code [TCC], 2001).

Izz al-Din ibn Abd al-Salam provides a definition of equality in his explanation of the concept of justice. He states that equality means that, in terms of issuing judgments based on observable circumstances, the parties are treated as equals. This implies that when a claim is made, the accused is presumed innocent until proven otherwise. If proof is provided, then the accuser's claim is deemed correct, and the accused is found guilty. Since the judge cannot know what is hidden, equality—and thus justice—has been established in this manner.

2. Fatwas of Ibn ʿAbd al-Salām

In the second chapter of the article, Ibn Abd al-Salam's maslaha-centered understanding of jurisprudence is explained. The first chapter discusses the political and social circumstances that could lead to the formation of such a jurisprudential understanding. The final chapter addresses the manifestations of the jurisprudential theory presented in the second chapter, both in historical texts and in his work, *Kitab al Fetâwâ*. In each of his fatwas, he consistently adheres to his understanding of jurisprudence, ensuring that his rulings remain within the realm of maslaha (public interest) and mafsadah (harm).

2.1 Fatwas Regarding the Head of State:

As far as can be determined, Ibn Abd al-Salam issued seven fatwas concerning the head of state. Four of these fatwas appear in *Kitab al Fetâwâ*, while the other three are compiled from historical texts. Certain characteristics can be observed in the seven examined fatwas. Firstly, Ibn Abd al-Salam consistently upholds the position and reputation of the head of state (as long as he preserves the public interest and eliminates harm). He also prevents any harm to the individual or the office of the head of state. Thus, his fatwas elevate the head of state to a respectable position in the eyes of the public. Another notable feature is that he always holds the head of state accountable and responsible for every aspect of state and national affairs. As expressed in the second chapter, all matters ranging from the implementation of punishments to marriage fall under his responsibility. Naturally, Ibn Abd al-Salam does not expect these to be executed directly by the head of state; however, ensuring that they are accomplished within the state's capabilities is his responsibility.

In the first fatwa, a question is posed to Izz regarding whether a person who has committed a crime warranting the death penalty has the right to execute the punishment themselves. The query seeks to determine if an individual has the right to enforce their own penal judgment in such a situation and whether this is permissible, preferable, or forbidden. Ibn Abd al-Salam states that issues related to criminal law should be resolved through legal means and that an individual does not have the authority to judge themselves, emphasizing that the execution of the sentence should be carried out by the head of state. In this fatwa, Ibn Abd al-Salam highlights two points. Firstly, he suggests that it is better for a person in such a situation to repent and conceal their sin. This aspect is also evident in the hadith concerning the companion Mâiz, who confessed to adultery before the Prophet Muhammad (peace be upon him). Secondly, Ibn Abd al-Salam does not accept the omission of the head of state and the execution of a task that should be entrusted to him without delegation. This prevents the emergence of tyranny and discord among the people (Ibn Abd al-Salām, 1986, p.35-37).

Another noteworthy fatwa states that if the head of state wishes to marry off a woman by means of a letter written by himself, even if this handwriting is confirmed, the judge is instructed not to consider it. This is because the certainty derived from handwriting is deemed insufficient and weak, thus making it unacceptable. It is noteworthy that he does not even accept the

confirmation of the handwriting as coming from the head of state. He insists on the presence of witnesses to ensure that no harm comes to the public interest (Ibn Abd al-Salām, 1986,p.37-38).

In another fatwa, it is observed that among the significant responsibilities of the head of state—such as protecting the nation, managing state affairs, maintaining economic stability, and conducting wars—is also the duty to assume guardianship and marry off a woman who has been unable to marry due to not having a guardian. This is because ensuring all forms of public interest is his fundamental duty. Here, Ibn Abd al-Salam bases his fatwa on the hadith of the Prophet Muhammad (peace be upon him): "The ruler is the guardian of those who have no guardian." (Ibn Abd al-Salām, 1986,p.45-46)

The final fatwa concerning the head of state in *Kitab al Fetâwâ* discusses whether the guardianship of a head of state who does not perform prayers is valid. The abandonment of prayer is seen as a form of sinfulness, raising the question of whether a sinful individual can be an appropriate head of state. Ibn Abd al-Salam evaluates whether this administrator fulfills the public interest, whether he removes harmful elements, and, lastly, whether he acts justly. If this is the case, he accepts the validity of that individual's leadership. The existence of a social order is deemed paramount, as the removal of a person from office solely for neglecting prayer would create a larger political and social problem. However, he does indicate that tyrannical practices and actions contrary to Islamic law will be opposed and deemed unacceptable (Ibn Abd al-Salām, 1986,p.58-59).

2.2 Fatwa on Tax Law:

Ibn Abd al-Salam's and, generally, the Shafi'i school's understanding of maslaha (public interest) is individualistic in nature. When determining public interest, it predominantly pertains to the individual's welfare. However, in the Hanafi school, the state's interest takes precedence in situations where it conflicts with individual interests, as maintaining the state is considered the most fundamental element for the survival of the community.

This understanding is reflected in the fatwas issued over time. For instance, during Ibn Abd al-Salam's time, Mongol invasions were ongoing. The new head of state, Emir Kutuz, declared jihad against the Mongols and sought to collect taxes from the people to equip the military for war. When Emir Kutuz presented this to Ibn Abd al-Salam, he requested a fatwa on the matter. Ibn Abd al-Salam responded by initially stating that Emir Kutuz and the royal family, along with high-ranking officials, must bear the cost of the military from their own wealth. However, he then accepted the taxation from the populace as a necessary measure for maintaining the state, concluding that it was permissible to raise taxes (Subkī, n.d., p. 215).

The essence of this fatwa reflects the approach of assessing the interests of the community and adapting to the exigencies of the time. It should be noted that Ibn Abd al-Salam only accepted this tax with the condition that it be allocated for legitimate purposes and directed toward public interests. This demonstrates how the foundation of tax law, rooted in the Shafi'i school, differs fundamentally from the Hanafi school's perspective.

2.3. Fatwas on Sermons (Hutbah)

The sermons delivered, especially on Fridays, are essentially brief orations that address contemporary societal or state issues. These sermons often focus on moral topics, but they also discuss political and social matters that have arisen since the time of the Prophet Muhammad (peace be upon him).

Ibn Abd al-Salam's *Kitâbu'l Fetâvâ* contains two fatwas concerning the political aspects of sermons. In these fatwas, he addresses various topics, including the style in which a sermon

should be delivered, important considerations for the preacher, the mention of individuals in the sermon, and the attire that should be worn.

In one fatwa, the question is raised regarding the permissibility of praising the sultan during the sermon, discussing the problems faced by the state or the mosque in which the sermon is given, mentioning the sultan's kindnesses to his subjects, requesting prayers, and referring to weather conditions. The inquiry suggests that during Ibn Abd al-Salam's time, such topics were indeed addressed in sermons. It is noteworthy that the questioner highlights that generally, sermons did not focus on the remembrance of God, praising Him, discussions of Heaven and Hell, prayers, or the actions deemed acceptable or unacceptable for individuals.

In his response, Ibn Abd al-Salam first discusses the general nature of sermons, stating that it is inappropriate to mention the head of state or other state officials during a sermon. He argues that only Allah and His Messenger should be referenced. Mentioning anyone else is not deemed suitable. Praise for the head of state, discussing their actions, or recalling their favors to the people are not included in the content of a sermon. Regarding societal issues mentioned in the inquiry, Ibn Abd al-Salam indicates that only significant matters should be discussed. For instance, mentioning drought conditions and praying for rain or encouraging the people to engage in jihad in the face of an enemy's advance are permissible (Ibn Abd al-Salām, 1986,p.75-78).

In another fatwa, a question is raised about whether it is permissible for the preacher to adorn themselves, wear a belt, or dress in white instead of black. Ibn Abd al-Salam asserts that excessive adornment by the preacher is considered an innovation (bid'ah), and that the preacher should adorn themselves according to the legal standards and the Sunnah of the Prophet Muhammad (peace be upon him). Wearing a belt and utilizing a black cloak during the sermon is deemed more appropriate in fulfilling the symbols of the sermon and Friday prayer (Ibn Abd al-Salām, 1986,p.79-80).

2.4. Fatwas Regarding Judges (Qadis)

In *Kitâbu'l Fetâvâ*, most of the fatwas concerning the head of state also mention judges, as they are among the two fundamental authorities of the state. However, as far as can be determined, there are only two fatwas specifically addressing judges in *Kitâbu'l Fetâvâ*.

The first fatwa addresses whether a judge can grant custody of a child to a non-Muslim. The inquiry seeks to determine if a non-Muslim can be appointed as a guardian for a Muslim child concerning both managing their property and taking custody of them. Ibn Abd al-Salam argues that this is likely not in the best interest of the child, and due to the potential for the child to convert to non-belief in the future, it is not permissible (Ibn Abd al-Salām, 1986,p.60).

In the second fatwa, a questioner asks whether it is permissible for judges, who are not at the level of mujtahid, to adopt and abandon opinions from various schools of thought. Ibn Abd al-Salam responds that it is not permissible for judges of their time to do so, asserting that such actions lead to corruption and wrongdoing. Specifically, for those who are not mujtahid, it is certainly not permissible to engage in this practice (Ibn Abd al-Salām, 1986,p.89-90).

2.5. Fatwas Regarding the State's Sect (Madhhab)

The final fatwa that pertains to political matters in *Kitâbu'l Fetâvâ* concerns the state's sect. This fatwa addresses the differing interpretations between the Hanafi school and the majority regarding whether zakat should be given from a child's property. The Hanafis consider zakat as a financial act of worship that requires the person to be legally competent, thus deeming it unnecessary to take zakat from a child's wealth. In contrast, according to the Shafi'i, Maliki, and Hanbali schools, zakat is regarded as a tax that enhances societal welfare and maintains order. Therefore, according to these three schools, zakat must be taken from a child's property.

The questioner asks whether the obligation of zakat would be lifted from a child if zakat was prohibited from being collected, according to the Shafi'i school, and how a person responsible for orphans' property should manage that wealth. Ibn Abd al-Salam clearly delineates the limits of the state leader's authority, stating that the head of state does not have the right to implement such a prohibition, and that zakat must be taken from the child's property. However, he also suggests that if there is fear of harm from the head of state, it should be done discreetly (Ibn Abd al-Salām, 1986,p. 161).

Conclusion

The chaotic environment of the era, with constant Mongol and Crusader attacks, has worn down both politics and societal order. During this period, certain tolerances were shown that would be opposed by the Islamic political understanding, and at times, the boundaries of jurisprudence were exceeded. Ibn Abd al-Salam, as a jurist, must present a legal understanding that will reform the people of his time. Thus, with the reestablishment of order, both the welfare of the state and the nation will increase, and the possibility of a life in accordance with the rules determined by Sharia will be ensured.

One of the goals of the many works written by Ibn Abd al-Salam is aimed at the objectives expressed. From a jurisprudential perspective, he attempts to achieve this with his work Al-*Qawa'id al-Kubra* This first work in the literature of legal maxims focuses on the concepts of maslaha (public interest) and mafsadah (harm). He strives to demonstrate that each ruling of jurisprudence, whether known or unknown, is derived either to fulfill a maslaha if it is halal (permissible) or to eliminate a mafsadah if it is haram (forbidden). This attitude is also reflected in the issues related to politics that the thesis focuses on. The implementation of each political action and the issuance of commands should fundamentally be either to ensure a maslaha or to eliminate a mafsadah.

The maslaha-mafsadah-centered understanding proposed by Izzuddin Ibn Abd al-Salam is also evident in his fatwas. When analyzing both his *Kitab al-Fatawa* and the fatwas mentioned in many reputable history books, he remains true to the understanding he established. Despite facing state leaders and their officials many times to do this, he never abandons this understanding. This attitude, which earned him the title *Bayiu'l-Muluk, Bayiu'l-Umara* (the seller of kings, the seller of princes), places him in a distinguished position in both the tradition of Islamic scholarship and the field of Islamic political history and thought.

References:

Al-Samʿānī, A. M. M. b. A. (1998). *Qawāṭiʿ al-adillah fī al-uṣūl* (ʿA. H. A. Ḥikamī, Ed.). Maktabat al-Tawbah.

Ibn Abd al-Salām, I. (1986). *Kitāb al-Fatāwā* (A. I. ʿAbd al-Fattāḥ, Ed.). *Dār al-Maʿrifah*.

Ibn Abd al-Salām, I. (1990). *Qawāʿid al-Aḥkām fī Maṣāliḥ al-Anām*. Beirut.

Kavak, Ö. (2019). Hal', istifa ve ihtilal: İslam devletlerinde iktidarın el değiştirmesi üzerine bazı tespitler. *Divan: Disiplinlerarası Çalışmalar Dergisi, 24*(47), 141-196. https://doi.org/10.20519/divan.670042

Mecelle. (1876). *Mecelle-i Ahkâm-ı Adliye* [The Civil Code of the Ottoman Empire].

Mollā Fanārī, S. M. b. H. b. M. (1990). *Fuṣūl al-badāʾiʿ fī uṣūl al-sharāʾiʿ* (M. Ḥ. Ismāʿīl, Ed.). Dār al-Kutub al-ʿIlmiyyah.

Public Financial Management and Control Law. (2003). *Official Gazette*, 25326. Law No. 5018, Articles 71-72.

Turkish Civil Code [TCC]. (2001). *Resmî Gazete*, 24607. Law No. 4721, Article 6.

THE ROLE OF WAQF IN SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT: GLOBAL EXPERIENCES AND CASH WAQF OPPORTUNITIES IN UZBEKISTAN

Iskandar Tursunov[125]

Abstract
Waqf, an integral institution in Islamic finance, plays a pivotal role in socio-economic development, providing essential services in areas such as education, healthcare, and poverty alleviation. This article examines real-life waqf models from Turkiye, Malaysia, and Indonesia, highlighting their contributions to social welfare through modern adaptations, including cash waqf initiatives. In Uzbekistan, the waqf sector is currently overseen by the Waqf Public Charitable Foundation, which manages waqf properties and donations collected at religious sites. This study analyzes Uzbekistan's waqf governance, reviews successful global waqf models, and offers practical recommendations for enhancing the waqf sector's socio-economic impact in the country, with a particular focus on cash waqf potential.
Keywords: *Waqf, Islamic finance, socio-economic development, Uzbekistan, cash waqf, poverty alleviation, waqf governance*

Introduction

The term waqf, originating from the Arabic waqafa (to hold or restrain), traditionally involves dedicating assets for perpetual social benefit. Historically, waqf has underpinned the development of Islamic civilizations by funding essential public institutions, including mosques, schools, and hospitals (Al-Arif, 2010). The concept has evolved with the introduction of cash waqf, allowing monetary donations to support socio-economic projects across a wider spectrum. This article analyzes successful waqf models globally, with a particular focus on cash waqf initiatives, to provide a framework for optimizing waqf's impact in Uzbekistan. Given that Uzbekistan has a population exceeding 37 million, with more than 93% are Muslims, the potential for cash waqf as a widely embraced socio-economic tool is significant. This strong Islamic demographic foundation represents an invaluable opportunity to expand the waqf sector by increasing public participation in cash waqf.

Global Waqf Applications And Governance Structures

Overview of Waqf in Turkiye Waqf, known as foundations in Turkiye, has historically been a central institution in supporting socio-economic development. Dating back to the Ottoman Empire, waqf has been instrumental in establishing public services, including education, healthcare, infrastructure, and religious facilities, creating a well-organized welfare system for the community (Insight Turkiye).

Regulatory Framework in Turkiye, waqf activities are regulated by the Foundation Law of 2008, which outlines the legal structure for managing and safeguarding waqf assets. The Directorate General of Foundations (DGF), an agency under the Prime Ministry, is responsible for overseeing waqf operations. The DGF's role includes managing and monitoring waqf properties, ensuring that they are preserved, economically managed, and aligned with their intended charitable purposes. This organization ensures transparency and accountability in the waqf system, especially for cash waqf (Wikipedia - Directorate General of Foundations).

Types of Waqf Turkiye's waqf system encompasses several types, each with unique governance and management protocols:

Fused Foundations (Mazbut): *Inherited from the Ottoman period, these waqf institutions are managed directly by the DGF.*

[125] Muamalat Consulting, Tashkent city, Uzbekistan, itursunov2020@gmail.com

Annexed Foundations (Mülhak): *These are family waqfs still under the management of the original family or the DGF, depending on the specific foundation.*

New Foundations: *Established after the Ottoman period, these foundations are registered and monitored by the DGF, ensuring they adhere to modern waqf regulations (Insight Turkiye).*

Emphasis on Transparency and Accountability To maintain stakeholder trust and ensure effective management, the Turkish waqf governance system emphasizes transparency and accountability. The DGF mandates regular audits, applies comprehensive accounting principles, and publishes reports on waqf activities. Such practices bring waqf governance in line with non-profit best practices, helping to secure the rights of all stakeholders, including donors and beneficiaries (Academia.edu - The Ottoman Cash Waqf as Altruistic Finance Model).

Contribution to Education Waqf plays a significant role in supporting higher education in Turkiye. Waqf funds provide scholarships, research grants, and essential infrastructure for various universities, including both public and waqf institutions. A prominent example is Istanbul Sabahattin Zaim University, which was established by the Ilim Yayma Foundation. This university exemplifies a successful waqf-funded educational model, continuing the tradition of supporting higher learning and research through waqf-based funding (Academia.edu - The Ottoman Cash Waqf as Altruistic Finance Model).

Directorate General of Foundations' Broader Mission The DGF's mission extends beyond managing waqf properties. Its broader objectives include:

Promoting social and cultural services through waqf

Maintaining national and international coordination for waqf-related activities.

Establishing cultural centers, museums, and libraries to preserve and promote Turkiye's rich waqf heritage.

The DGF's comprehensive mandate demonstrates Turkiye's commitment to preserving waqf assets, expanding waqf's reach, and maintaining a governance structure that respects the waqf's charitable and perpetual nature.

Cash Waqf in Turkiye Cash waqf, a form of endowment where the principal is in cash rather than physical assets, has played a significant role in Turkiye's socio-economic development. Cash waqf allows for a flexible and inclusive form of waqf, enabling individuals from various income levels to contribute. Funds from cash waqf are invested in Shariah-compliant ventures, with returns used for public welfare projects such as healthcare, education, and microfinance (Insight Turkiye - Ottoman Cash Waqfs: An Alternative Financial System).

Modern Applications and Integration with Islamic Finance Cash waqf in Turkiye integrates well with Islamic finance, particularly with instruments like cash waqf-linked Sukuk (Islamic bonds). These bonds enable waqf funds to be invested in Islamic bonds, generating consistent income for waqf projects. This approach not only ensures sustainability but also aligns with Turkiye's waqf governance standards (DergiPark - The Cash Waqf Model in Turkiye).

Waqf Management In Malaysia

Legal Framework and Governance

In Malaysia, waqf is governed by state authorities under the jurisdiction of the State Islamic Religious Councils (SIRC), with each council acting as the sole trustee for waqf properties within its respective state. This governance structure reflects Malaysia's federal system, where Islamic matters are managed at the state level, creating a decentralized approach to waqf management (Rani & Aziz, 2010). The Federal Constitution of Malaysia grants the King

authority over Islamic matters in states with a Sultan, while states without a Sultan, such as Penang and Sabah, fall under the jurisdiction of the Yang di-Pertuan Agong or other designated leaders for Islamic governance. Matters related to the administration of Islam, including waqf, are managed by the states and supported by specific state legislation, as prescribed in Schedule 9, List II of the Federal Constitution (Rani & Aziz, 2010).

In 2004, the Department of Awqaf, Zakat, and Hajj (JAWHAR) was established at the federal level to coordinate waqf, zakat, and hajj administration across Malaysia. This department supports the standardization of waqf management practices and aids the development of waqf properties through collaboration with SIRCs, promoting a more systematic approach to waqf governance (Rani & Aziz, 2010).

Types of Waqf and Innovations

Malaysia has introduced innovative waqf products to enhance socio-economic development. These include:

Cash Waqf: This type of waqf allows individuals to donate cash rather than physical assets, making waqf contributions more accessible and inclusive. Cash waqf funds are pooled and invested, with the returns directed toward public welfare projects, such as schools and hospitals (Mat Rani, 2010).

Corporate Waqf: Corporate entities, such as Johor Corporation Berhad (JCorp), have developed waqf shares, whereby corporate assets are endowed, and the proceeds are distributed for social welfare. This approach has been effective in mobilizing corporate resources for public benefit (Rani & Aziz, 2010).

Medical Waqf: Medical waqf funds healthcare facilities and equipment to meet Malaysia's rising healthcare demands. This specific waqf model provides essential medical services and facilities, supporting public health infrastructure (Rani & Aziz, 2010).

Agricultural and Commercial Waqf: These waqf types aim to promote food security and economic sustainability through income-generating projects, such as property development and agricultural initiatives, thereby contributing to Malaysia's socio-economic resilience (Mat Rani, 2010).

Sole Trustee Role of the Islamic Religious Councils

The Islamic Religious Councils serve as the sole trustees for all waqf properties, whether categorized as general or specific waqf. This designation ensures adherence to Shariah principles and mitigates risks of asset misuse. The councils are responsible for preserving, maintaining, and developing waqf properties, ensuring these assets continue to benefit intended recipients as specified by the waqf donors (Rani & Aziz, 2010). This centralized trustee role, mandated by the state enactments, supports a structured and transparent waqf management system that aligns with both Islamic principles and Malaysia’s legal framework.

Cash Waqf in Malaysia: Overview and Significance

Cash waqf, a financial endowment in cash rather than physical assets, allows individuals to contribute to public welfare by donating funds that are invested in Shariah-compliant ventures. In Malaysia, cash waqf is a flexible and inclusive tool that has expanded the reach of waqf beyond traditional land or property donations.

In 2007, Malaysia's National Fatwa Council declared cash waqf permissible, broadening waqf participation to include contributions of any amount, which has increased public involvement (Chowdhury et al., 2011). Cash waqf funds in Malaysia are generally managed by Islamic banks or State Islamic Religious Councils (SIRCs), which act as trustees. These institutions ensure that waqf funds are invested responsibly, with profits directed toward charitable projects in

education, healthcare, and poverty alleviation. Cash waqf provides sustainable funding for public welfare initiatives. Examples include the development of schools and hospitals, funded by the returns from cash waqf investments (Chowdhury et al., 2011). Corporate waqf models, such as Johor Corporation Berhad (JCorp), have incorporated cash waqf by transferring shares to waqf, thus generating continuous income for charitable activities.

Innovative Cash Waqf Models:

Waqf Certificates: Introduced by institutions like the Social Investment Bank Limited in Bangladesh and adapted in Malaysia, these allow individuals to endow cash waqf with low entry amounts, making waqf accessible to a broader audience.

Microfinance Initiatives: Cash waqf funds are also used for microfinance, targeting poverty reduction by offering non-interest-bearing loans to entrepreneurs who lack access to conventional financing (Chowdhury et al., 2011).

Proposed Cash Waqf Model: Chowdhury et al. (2011) propose a hybrid cash waqf model involving Islamic banks as trustees. These banks oversee fund collection, investment, and profit distribution, ensuring transparency and Shariah compliance.

The model suggests using funds for high-impact projects such as SME loans, microfinance, and emergency relief, while enabling profit reinvestment to maintain waqf sustainability.

Malaysia's Waqaf An-Nur Corporation Berhad (WANCorp) demonstrates corporate waqf's potential, combining state resources with corporate endowments to fund healthcare and community projects. WANCorp, endowed with shares valued at RM141 million in 2006, grew its assets to RM1.2 billion by 2024. The corporation's strategic investments in equities, Islamic REITs, and the Ar-Rahnu gold business allowed it to impact over 2.5 million people, illustrating the waqf sector's capability for significant socio-economic contributions through strategic investment and reinvestment (Shah et al., 2020). Healthcare Initiatives (Prishatin): WANCorp has significantly contributed to healthcare by offering accessible medical services through Waqf-funded clinics, dialysis centers, and mobile clinics. As of December 31, 2023, WANCorp operated 11 Waqf clinics, 9 dialysis centers, and 10 mobile clinics, serving a cumulative 2.1 million patients. The first clinic, established in 1998 in Johor Bahru, has since expanded nationwide. Healthcare services are provided at subsidized rates to ensure affordability for low-income groups: Dialysis treatment: RM130 per session, Clinic treatment: RM10 per visit. Educational Projects: WANCorp funds educational initiatives, such as the Senior Citizen Islamic Education Centre in Pasir Gudang, Johor. Built on a 5.4-acre site, this center offers lecture halls, cottages, homestay facilities, and a café, serving around 200 elderly beneficiaries monthly and approximately 10,000 public visitors annually. This project is funded through internal funds and crowdfunding, emphasizing lifelong learning and social welfare for senior citizens.

Indonesia - Cash Waqf Linked Sukuk (CWLS) Model. Indonesia's Cash Waqf Linked Sukuk (CWLS) integrates cash waqf and Sukuk to fund social development projects. CWLS exemplifies how a structured cash waqf mechanism can support socio-economic projects by engaging both private and public sectors. Oversight by the Indonesian Waqf Board (BWI) in collaboration with Bank Indonesia ensures compliance with Islamic finance standards and effective waqf asset management (Yusroni & Chandhiq, 2021).

Healthcare Example: In 2020, CWLS funds allocated IDR 50 billion to develop the Achmad Wardi Eye Hospital, Indonesia's first waqf-based retina center, which provides specialized care for underserved communities.

Public Engagement: The CWLS retail series SWR001, launched in October 2020, raised IDR 14 billion through 1,340 donors, showcasing strong public support for cash waqf in Indonesia.

The Indonesian Waqf Board (BWI) oversees CWLS in collaboration with Bank Indonesia, ensuring compliance with Islamic finance standards and promoting effective waqf asset management.

Bangladesh - Cash Waqf for MSME Development. Bangladesh mobilizes cash waqf to support micro and small businesses through its Small and Medium Enterprise Development Unit (SMEDU), creating economic inclusion by providing financing for entrepreneurs who lack conventional credit options. This structured model also reinvests returns in Islamic banks or waqf beneficiaries, balancing operational costs with socio-economic impact (Marzuki et al., 2012).

Waqf As Management And Charitable Outcomes

The waqf system primarily involves the endowment and careful management of assets. A founder dedicates assets (land, property, or cash) as waqf, entrusting these resources to be managed by a trustee or administrator (often called a mutawalli). This management includes preserving, maintaining, and potentially investing the assets in a way that ensures they continue to generate income over time. The charitable benefits resulting from waqf-managed assets are the intended outcomes, with profits or returns from these assets directed toward initiatives like education, healthcare, poverty alleviation, and public welfare. This structure aligns with waqf's purpose of creating a sustainable source of benefit for society.

Cash Waqf As A Key Financial Instrument For Socio-Economic Impact

Cash waqf has emerged as a transformative tool in waqf systems, offering flexibility, inclusivity, and sustainable growth potential. Unlike traditional waqf assets, cash waqf allows monetary contributions that can be invested in Shariah-compliant ventures, generating returns for public welfare projects.

Importance of Cash waqf

Flexibility and Accessibility: Cash waqf democratizes waqf participation, allowing contributions of any size from all income levels, fostering a culture of continuous giving.

Sustainability and Perpetuity: Cash waqf generates regular returns, supporting long-term projects without depleting principal amounts.

Effective Resource Allocation: Cash waqf funds, when pooled, can be directed toward sectors like healthcare, education, and poverty alleviation.

Enhanced Economic Inclusion: Cash waqf creates financing opportunities for micro, small, and medium enterprises (MSMEs), promoting entrepreneurship and bridging economic disparities.

The Role Of Cash Waqf In Socio-Economic Development In Uzbekistan

Uzbekistan's Islamic demographic provides a fertile environment for cash waqf development, supporting projects in healthcare, education, and economic empowerment. Models such as Indonesia's CWLS or Malaysia's healthcare waqf clinics can serve as blueprints to enhance Uzbekistan's public services, especially in underserved communities. It is essential to recognize that waqf itself is a system focused on the management of endowed assets, whether these assets are physical properties, investments, or cash contributions. Through this management framework, waqf assets are preserved and maintained in ways that allow them to generate continuous income. The charitable benefits resulting from waqf-managed assets are the intended outcomes, contributing to societal welfare through funding projects like healthcare facilities, educational institutions, and poverty alleviation initiatives. Cash waqf in Uzbekistan presents an impactful opportunity for enhancing social services, inspired by global models like CWLS.

Uzbekistan's Waqf Sector: Current Status And Potential

The Waqf Public Charitable Foundation, established in 2018, manages Uzbekistan's waqf sector, overseeing waqf assets and donations at religious sites. In the first half of 2024 (Table 1), total donations amounted to 15,892.49 million so'm, with nearly 50% of this amount (7,371.78 million so'm) attributed to Zakat, Fitr, and Ushr contributions (https://vaqf.uz/oz/transactions/statistics). These funds were primarily allocated to mosque maintenance, support for low-income families, assistance for citizens in need of medical care, aid to vulnerable segments of the population, and initiatives aimed at fostering the religious, scientific, and intellectual development of citizens. However, the potential for maximizing the impact of these donations is currently limited due to the lack of Sharia-compliant investment options and challenges in effectively managing and growing these funds. Additionally, the shortage of skilled professionals in Islamic finance and wealth management further constrains the optimal deployment of these resources. Therefore, the development of an Islamic capital market and the establishment of a robust Islamic finance ecosystem are seen as essential steps toward ensuring the effective and sustainable utilization of these charitable funds.

Months (2024 year)	Total donations (in mllion so'm)	Out of them: Zakat, fitr, ushr (in mllion so'm)	Expenses (in mllion so'm)
January	1 524,50	486,60	329,04
February	1 088,61	118,12	613,03
March	2 119,19	504,88	995,20
April	7 364,96	5 663,12	1 646,56
May	1 729,95	321,87	1 372,24
June	2 065,28	277,19	815,90
Total	15 892,49	7 371,78	5 771,97

Table 1.

Despite these efforts, the Foundation's activities remain largely focused on religious and basic charitable projects, with limited extension into broader socio-economic initiatives (Imamnazarov, 2020). A 2020 UNDP survey underscores the sector's challenges in awareness, transparency, and governance. Only 36% of businesses and 34% of individuals are familiar with waqf, while 49% of businesses and 62% of individuals expressed dissatisfaction with current activities. Additionally, 36% of businesses and 46.81% of individuals emphasized the need for a comprehensive legal framework governing waqf assets, and 35% of businesses, along with 46% of individuals, advocated for increased transparency. Concerns over fund distribution transparency led some to opt for direct donations to local mosques or known individuals, reflecting a need for clear monitoring and reporting mechanisms to build public trust (UNDP, 2020). Expanding waqf activities to broader socio-economic initiatives, guided by successful models from Bangladesh and Indonesia, could unlock substantial potential in Uzbekistan's waqf sector.

The Following Factors And Economic Indicators Present Significant Opportunities For The Development Of Waqf (Including Cash Waqf) In Uzbekistan

Economic Growth and Rising Incomes: Uzbekistan's economy has shown steady growth, with GDP expected to increase further due to broad economic reforms and industrial diversification initiatives (Asian Development Bank, 2023). These developments have contributed to a gradual rise in income levels, improving the population's capacity for charitable giving, which creates favorable conditions for expanding waqf contributions and social finance initiatives.

Youthful and Dynamic Demographic Structure: With over 60% of the population under 30, Uzbekistan's demographic structure is ideally suited for long-term waqf development. Younger generations in Uzbekistan have shown increasing interest in social finance and community support, contributing to a promising environment for waqf expansion (World Bank, 2022).

Advancing Islamic Finance Reforms: The Uzbek government has introduced significant reforms to develop a legal and regulatory framework for Islamic finance. These reforms, supported by partnerships with international institutions, aim to incorporate Shariah-compliant financial instruments, thus expanding the scope and management of waqf assets (Islamic Development Bank, 2023).

Alignment with Social Finance Initiatives: Waqf aligns well with Uzbekistan's goals in social finance, offering innovative funding mechanisms for key socio-economic priorities like healthcare, education, and poverty alleviation. According to the United Nations Development Programme's (UNDP) 2020 report, integrating waqf into social finance could provide sustainable support for welfare projects, particularly in underserved communities in Uzbekistan.

Recommendations

Establish an Independent Waqf Authority: Designate the existing Waqf Foundation as the central waqf authority to oversee asset management, ensure Shariah compliance, and enhance transparency.

Adopt Cash Waqf Schemes: Encourage participation from a diverse donor base through flexible cash waqf schemes to support sustainable social welfare projects.

Develop a Comprehensive Waqf Law: Create a robust legal framework outlining waqf asset management and protection, empowering waqf managers, and fostering public confidence.

Promote Public Awareness: Implement campaigns to raise awareness about waqf's socio-economic benefits, enhancing public support and participation.

Integrate Corporate Contributions: Motivate corporations to establish waqf funds within CSR programs, expanding resource pools through incentives.

Develop Targeted Waqf Initiatives: Establish healthcare, education, and MSME support waqf projects tailored to Uzbekistan's development needs.

Leverage Digital Platforms: Facilitate online cash waqf contributions to engage a tech-savvy, younger audience in waqf activities.

Implement Transparent Monitoring Mechanisms: Regularly report waqf fund usage and impact, building public trust and maximizing waqf resources.

Develop Islamic Capital and Fund Markets: Establish a comprehensive Islamic capital market framework to provide Sharia-compliant investment opportunities and foster the growth of Islamic funds. Creating dedicated Islamic fund markets can attract both local and international investors, allowing waqf funds and other charitable contributions to grow sustainably within Sharia-compliant investment vehicles.

Strengthen Islamic Finance Expertise: Enhance training programs to develop a skilled workforce in Islamic finance and wealth management, ensuring that professionals can effectively manage and expand Islamic capital resources.

Conclusion

Uzbekistan can enhance its waqf sector by integrating successful practices from Turkiye, Malaysia, and Indonesia. Legal reforms, public engagement, and innovative models like cash waqf can empower Uzbekistan's waqf institutions to support socio-economic development

goals, fostering economic growth and social welfare through well-governed and widely embraced waqf initiatives.

References

1. Al-Arif, M.N.R. (2010). "Pemberdayaan Masyarakat Berbasis Wakaf Uang." Jurnal Asy-Syir'ah, 44(2), 813–828.

2. Cahyono, E.F., & Hidayat, S.E. (2022). "Cash Waqf and the Development: A Case Study of Cash Waqf Linked Sukuk in Indonesia." el Barka: Journal of Islamic Economic and Business, 5(1), 150-182.

3. Cizakca, M. (2004). "Incorporated Cash Waqfs and Mudaraba, Islamic Non-bank Financial Instruments from the Past to the Future." Bahcesehir University.

4. Imamnazarov, J. (2020). "Landscaping Analysis of Islamic Finance Instruments in Uzbekistan." Islamic Development Bank Group.

5. Ismail, C.Z., Muda, S., & Hanafiah, N.J.A. (2014). "Challenges and Prospects of Cash Waqf Development in Malaysia." Journal of Basic and Applied Scientific Research, 4(2), 340–348.

6. Marzuki, M.U., Shahimi, S., & Ismail, A.G. (2012). "Tackling Poverty: A Look at Cash Waqf." Prosiding Perkem VII, 1611–1623.

7. Shah, D.M.R., Wahid, A., & Waqaf An-Nur Corporation Berhad. (2020). "Financing and Development of Waqf Properties through Islamic Finance Products and Innovation." AIFC 8th Forum.

8. United Nations Development Programme (UNDP). (2020). "Landscaping Analysis of Islamic Finance Instruments in Uzbekistan." Islamic Development Bank Group.

9. Yusroni, N., & Chandhiq, U. (2021). "Understanding the Impact of Zakat and Waqf as Economic Development Tools." International Research Journal of Management, IT and Social Sciences, 8(6), 639-647.

10. Asian Development Bank. (2023). Uzbekistan Economic Outlook.

11. World Bank. (2022). Uzbekistan's Demographic and Economic Profile.

12. Islamic Development Bank. (2023). Islamic Finance Development in Uzbekistan.

13. https://www.insightturkey.com/articles/ottoman-cash-waqfs-an-alternative-financial-system

14. https://en.wikipedia.org/wiki/Directorate_General_of_Foundations

15. https://www.academia.edu/90279485/The_Ottoman_Cash_Waqf_as_Altruistic_Finance_Model

16. https://dergipark.org.tr/tr/pub/ijisef/article/365310

17. Mücahit Özdemir, Öznur Özdemir (2017) Bridging the Gap: The Restitution of Historical Cash Waqf Through Vakıf Participation Bank

18. Rani, M. A., & Aziz, A. A. (2010). Waqf Management and Administration in Malaysia: Its Implementation from the Perspective of Islamic Law. Malaysian Accounting Review, Special Issue Vol. 9 No. 2, 115-121.

19. Mat Rani, M. A. (2010). Pengambilan Tanah Wakaf Oleh Pihak Berkuasa Negeri: Analisis Menurut Hukum Syarak dan Aplikasinya di Malaysia. Universiti Malaya.

20. Chowdhury, M. S. R., Ghazali, M. F., & Ibrahim, M. F. (2011). Economics of Cash WAQF management in Malaysia: A proposed Cash WAQF model for practitioners and future researchers. African Journal of Business Management, 5(30), 12155-12163. doi:10.5897/AJBM11.1810

21. Johor Corporation Annual Report. (2007). Corporate Waqf Initiative by JCorp. Johor Bahru, Malaysia: Johor Corporation. Available online: www.jcorp.com.my

22. National Fatwa Council of Malaysia. (2007). Fatwa on the permissibility of cash waqf. Available online: www.e-wakafjohor.gov.my

EKSPORTDAN OLDIN MOLIYALASHTIRISH MASALASIDA VA TASHQI SAVDODA ISLOM BANKCHILIGI IMKONIYATLARI

Nurillo Yuldashev[126]

Islom iqtisodiyoti va moliyasi segmenti so'nggi o'n yilliklarda jadal rivojlanmoqda va turli jabhalarda o'sishni ko'rsatmoqda. Islom (sherik) bank ishi va islom iqtisodiyoti doirasida taklif etilayotgan shartnomalar o‘ziga xos xususiyatlarga ega bo‘lib, ular, jumladan, tashqi savdo va mahsulot eksportini yo‘lga qo‘yish sohasida o‘zaro hamkorlik va hamkorlikda foydalanish mumkin; shu jumladan qishloq xo'jaligi mahsulotlari.

Murobaha, musharaka, ijara, salom, istisno va boshqalar kabi shartnomalarning ko'plab turlari ma'lum bo'lib, ular ehtiyojga qarab chegaradosh hamkorlik va savdoni yo'lga qo'yish uchun ishlatilishi mumkin. Xususan, “Murabaha” va “Musharaka” shartnomalaridan mahsulot, asbob-uskunalar, ishlab chiqarish uchun xom ashyo va materiallarni sotib olish, olib kirish yoki eksport qilish uchun foydalanish mumkin. Ijoroat shartnomalari xalqaro lizing operatsiyalarida asbob-uskunalar va transport vositalarini ijaraga berish uchun ishlatilishi mumkin. Islom iqtisodida taklif qilinadigan shartnomaning yana bir turi Salom va Istisno shartnomalaridir.Ushbu shartnomalardan, masalan, qishloq xo'jaligini agrosanoat mahsulotlarini yetkazib berishni moliyalashtirish uchun foydalanish mumkin. Bunday shartnomani taklif qilgan moliyalash tashkiloti qishloq xo'jaligi mahsulotlarini yetkazib beruvchilar va fermerlar va ishlab chiqaruvchilar bilan bog'lanishi mumkin, shunda ular ma'lum bir mahsulotni, odatda agrosanoat mahsulotlarini ma'lum bir narxda va tovarlarni etkazib berish sharti bilan sotishadi. ma'lum bir sanada kelajak.

Shunday qilib, xalqaro savdo hamkorligi va xalqaro iqtisodiy munosabatlarni rivojlantirish va yo'lga qo'yishda islom banki shartnomalarining o'zgarishi muvaffaqiyatli qo'llanilishi mumkin degan xulosaga kelish mumkin. Ushbu shartnomalar o'ziga xos salohiyatga ega bo'lib, ular to'g'ri va to'g'ri qo'llanilsa, importer va eksportchilarga savdo-iqtisodiy faoliyatda ancha yaxshi ustunliklar berishi mumkin.

Kalit so'zlar: Islom iqtisodiyoti, murabaha, musharaka, ijara, salom, istisna, islom bank shartnomalari, transchegaraviy hamkorlik, xalqaro lizing, xalqaro savdo

THE POSSIBILITIES OF USING OF ISLAMIC (PARTNER) BANKING CONTRACTS IN FOREIGN TRADE AND PRE-EXPORT FINANCING

Abstract

The segment of the Islamic economy and finance has been dynamically developing in recent decades and shows growth in various aspects. Contracts that are offered within the framework of Islamic (partner) banking and the Islamic economy have their own distinctive properties, that can be used, among other things, in interaction and cooperation in the field of foreign trade and the establishment of exports of production, including agricultural products.

There are many known variations of contracts such as Murabaha, Musharaka, Ijaraah, Salam, Istisna’ and others, which can be used depending on the need, for establishing cross-border cooperation and trade. In particular, the Murabaha and Musharaka contracts can be used for the purchase, import or export of goods, equipment, raw materials and materials for the production. The Ijaraah contracts can be used for leasing of equipment and vehicles in international leasing transactions. Another type of contract that is offered in the Islamic economy is the Salam and Istisna’ contracts.These contracts can be used, for example, to finance agricultural supplies of agro-industrial products. The financing organization, offering such a contract, can contact suppliers and farmers and producers of an agricultural production so, that they sell a certain product, usually agro-industrial products, at a certain price and with the condition of delivery of the goods in the future on a certain date.

Thus, we can conclude that variations of Islamic banking contracts can be successfully applied in the development and establishment of international trade cooperation and international economic relations. These contracts have a special potential, which, if properly and appropriately used, can give importers and exporters fairly good advantages in trade and economic activity.

Keywords: Islamic economy, Murabaha, Musharaka, Ijaraah, Salam, Istisna’, Islamic banking contracts, cross-border cooperation, international leasing, international trade

126. Republic of Uzbekistan, Tashkent State University of Economics, kalam111@mail.ru

Kirish

Shirkatlarni tashqi savdosini rivojlanishi va ayniqsa eksportdan oldin moliyaviy qullab-quvvatlash masalasida eng muhim masalalardan biri, bu imkoni boricha tovarlarni eksportdagi yakuniy narxini kup miqdorga oshirmaydigan vositalar orqali moliyalashtirishdir.

Ushbu usullar va vositalardan biri Islomiy bankchilik doirasida taqdim etilayotgan shartnomalardir. Ushbu tadqiqot doirasida bir qator bunday shartnomalarning xususiyatlarini va ulardan tashqi savdo va eksport faoliyatida foydalanish imkoniyatlarini ko‘rib chiqishni taklif etmoqchimiz.

Ma’lum bulganidek, Islom bankchiligi shariat prinsiplariga asoslanadi, ular riba (foiz) va spekulyatsiyalar taqiqlanadi. Undan o‘rniga turli shartnomalardan foydalaniladi, va bu sharnomalar har biri o‘zining xosiyatlariga ega bulib, unlarda bulgan imkoniyat tashqi savdo moliyalashtirishida ham effektiv shaklda qullanilishi mumkin.

Bu kontraktlarni birinchi turlari:

Mushoraka kontrakti tashqi savdoda

Bu hamkorlik shartnomasi bo‘lib, barcha ishtirokchilar kapital kiritadilar va foyda hamda zararni o‘z investitsiyalariga proporsional ravishda bo‘lishadilar. Foyda taqsimotida farqliroq shakllari ham bulishi mumkin.

Prinsiplar:

• Barcha hamkor sheriklar loyiha va shirkat boshqaruvida ishtirok etishlari mumkin.

• Tijoratda bulgan zararlar sheriklarga ushbu tijoratga etilgan investitsiyalariga proporsional ravishda taqsimlanadi.

Qo‘llanilishi: Kichik biznes va katta investitsiya loyihalari uchun ham foydalaniladi.

Eksport va tashqi savdoda masalan:

100 000 dollarlik kontraktini eksport uchun mahsulot tayyorlashda 20%-ni mizoj va 80%-ni bank beradi va hamkorlikda eksport amaliyasi bitilgandan keyin, foyda ikki taraf urtasida taqsimlanadi.

Xalqaro savdoda shartnomalarning boshqa muqobil turlari ham qo'llanilishi mumkin. Bunday shartnomalar orasida Islom banklari va Islom (sheriklik iqtisodiyoti) iqtisodiyoti doirasida taklif etiladigan shartnomalarni nomlash mumkin. Ba'zan bunday shartnomalar sheriklik shartnomalari deb ataladi, chunki aslida shartnomalar taraflari sherik sifatida harakat qilishadi. Ularning har biri odatda o'z va sherigining foydasiga qiziqishadi. Xalqaro savdoda shartnomalarning muqobil turi sifatida ishlatiladigan shartnomalar qatoridan birini shunday deb atash mumkin shartnoma Islom bankida sheriklik bankida ishlatiladigan va deyiladi musharak shartnomasi.Ushbu shartnoma bo'yicha ikki yoki undan ortiq tomonlar, masalan, tovarlarni import qilish yoki eksport qilish loyihasida ishtirok etishlari mumkin.

Ushbu shartnoma ikki yoki undan ortiq tomonlarning import yoki eksport operatsiyasida birgalikda ishtirok etishni nazarda tutadi nuqta masalan, firma va uning bankiga xizmat ko'rsatuvchilar shartnoma tuzadilar va unga ko'ra kompaniya import shartnomasi summasining 20 foizini beradi va foizlar bank tomonidan olingan foydada ishtirok etish sharti bilan beriladi. Shu tarzda to'lash uchun shartnoma summasi kompaniyaning o'zi va bankning kapitalidan, shuningdek boshqa ishtirokchilardan yoki masalan, bir tomon shartnoma summasining 30 foizini, ikkinchi tomon esa 70 foizini qo'shishi mumkin. Olingan tovarlar importi yoki eksportidan kelib chiqqan holda, ikkala tomon ham kelishuv asosida bir-biriga bo'linadi. Ushbu ishtirokchilar import - eksport operatsiyasi natijasida olingan foydadagi o'z ulushlari miqdori to'g'risida oldindan kelishib oladilar va olingan foydadagi aniq ulushlarini

belgilaydilar. Masalan, 40% va 60% yoki boshqa yo'l bilan. Musharak shartnomalarida muhim jihat bor, unga ko'ra, agar sheriklardan biri ishlarni bajarishda ishtirok etmasa, faqat mablag ' ajratsa, unda bunday ishtirokchining ulushi loyihaga sarmoya kiritishdagi ulushidan katta bo'lishi mumkin emas. Masalan, 30% sarmoya kiritgan sherik foydaning 30% dan ortig'ini ololmaydi.Shunday qilib, agar bank yoki moliya tashkiloti loyihani boshqarish va loyiha ustida ishlashda ishtirok etmasa, u holda ular foydadan olgan ulush ular birgalikda loyihaga kiritgan ulushidan ko'p bo'lmasligi kerak.

Yuqorida aytib o'tganimizdek, musharak shartnomasi ham import, ham eksport operatsiyalarida ishlatilishi mumkin, shunda firma import shartnomasi bo'yicha mahsulotni sotib olish uchun to'lash uchun bankdan zarur miqdorni oladi yoki eksportga jo'natishga tayyorlanadigan mahsulotlarni eksportdan oldin tayyorlaydi. Shunga ko'ra, tovarlarni qabul qilib, uni ichki bozorda sotgandan yoki tovarlarni eksport qilib, xorijiy kompaniyaga sotgandan so'ng, bank va eksport qiluvchi firma olingan foydani taqsimlashda ishtirok etadi. Har bir tomonning foyda ulushi avvalgi kelishuvga muvofiq va yuqorida aytib o'tilgan qoidaga muvofiq bo'ladi. Eksport operatsiyalarida musharak shartnomasi tovarlarni eksportdan oldin tayyorlashni moliyalashtirishda, mahsulotlarni sertifikatlash, mahsulotlarni qadoqlash, mahsulotlarni kalibrlash, masalan, qishloq xo'jaligi mahsulotlarini kalibrlash va zarur ruxsatnomalarni olish uchun ishlatilishi mumkin, agar bunday hujjatlar va ishlar shartnoma bo'yicha talab qilinsa. Bundan tashqari, moliyaviy mablag'larning bir qismi tovarlarni etkazib berish va belgilangan joyga etkazib berish uchun to'lash uchun ishlatilishi mumkin, Agar Inkoterms shartlariga muvofiq etkazib berish etkazib beruvchi yoki sotuvchi hisobidan amalga oshirilsa. Bunday shartnoma bilan eksport qiluvchi firma, masalan, musharak shartnomasi doirasida 30% moliyalashtirishni va qolgan 70% ni bankdan olishi mumkin. Olingan pul bilan kompaniya eksport uchun tovarlarni sotib oladi va tayyorlaydi va eksportni rasmiylashtiradi. Eksport operatsiyasini amalga oshirgandan va ushbu etkazib berish uchun chet eldan pul olgandan so'ng, bank va mijoz, ya'ni kompaniya ushbu eksport shartnomasi bo'yicha olingan daromadni o'zaro taqsimlaydi.

Xuddi shu Musharaka shartnomasi nafaqat bitta mahsulotni yoki bitta shartnomani alohida etkazib berish uchun, balki yirik loyihalar uchun ham ishlatilishi mumkin, masalan, sanoat korxonalari , qishloq xo'jaligi mahsulotlarini ishlab chiqaruvchilar tovarlari eksportini amalga oshirish yoki hatto xizmatlarni eksport qilish.

Musharakning shartnomasi firmalar va xususiy tadbirkorlarga shartnoma majburiyatlarini bajarish uchun zarur naqd pul yoki zarur naqd pul olish imkonini beradi, bu esa korxona mahsulotlari eksportini yo'lga qo'yishga yordam beradi. Eksport qilishdan oldin mahsulotni tayyorlash va uni qadoqlash va markalash va sertifikatlashtirish uchun zarur bo'lgan hollarda, korxonaning eksportdan oldingi faoliyati birgalikda olib boriladigan ikki yoki undan ortiq tomonlar pul mablag'larini jalb qilishlari mumkin. Tovarlar etkazib berilgandan so'ng, ushbu loyiha yoki shartnoma bo'yicha foyda hisoblab chiqiladi va tomonlar o'zlarining kelishuvlariga muvofiq foyda bo'yicha o'z ulushlarini oladilar.

Musharaka shartnomalarida ham shunday muhim jihat bor:O'z moliyasi bilan shug'ullanadigan, ammo korxonada ishlarni bajarishda ishtirok etmaydigan tomon ushbu eksport yoki import shartnomasi yoki loyihasini moliyalashtirishdagi ulushiga teng yoki undan kam miqdorni olishi mumkin. Masalan, agar bank eksport shartnomasining umumiy miqdorining 30 foiziga teng miqdorni bergan bo'lsa va loyihani boshqarish va ushbu loyiha bo'yicha ishlarni bajarishda ishtirok etmasa, faqat moliyalashtirishni amalga oshirsa, foyda olingan taqdirda u olingan foyda miqdorining 30 foizidan ko'prog'ini ololmaydi. Tashqi savdo faoliyati uchun shartnoma tuzish orqali tomonlar tomonlardan biri pul mablag'lari shaklida investitsiyalarni amalga oshiradigan , boshqa tomon esa ma'lum miqdordagi tovarlar yoki uskunalar shaklida sarmoya kiritadigan

shartni kelishib olishlari mumkin.Bunday hollarda, sherikning loyihadagi ulushini aniqlash uchun ushbu tovarlar yoki uskunalar mos ravishda baholanishi kerak. Tuzilishi bo'yicha musharak shartnomasi boshqa shartnomalar bilan bir xil bo'lishi mumkin va unda shartnoma taraflari, shartnoma predmeti, shartnoma summasi va to'lov imkoniyatlari, tomonlarning javobgarligi va huquqlari, fors-major holatlari va umumiy sharoitlar to'g'risidagi ma'lumotlar va boshqa bir qator bandlar mavjud.

Yuqorida aytib o'tilganidek, bunday shartnomada har bir tomonning investitsiyalardagi ulushi ko'rsatilishi shart va bunga qarab investitsiya turi ham bo'lishi mumkin, bu naqd pul bilan investitsiya qilish yoki mol-mulk bilan investitsiya qilish.

Musharak shartnomalarining muhim jihati shundaki, ular tomonlardan birining loyihaning natijalari va rentabelligidan qat'i nazar, belgilangan foyda yoki to'lovlarni olish huquqi to'g'risidagi shartlarga ega bo'lishi mumkin emas. Shuningdek, ushbu loyiha bo'yicha investitsiya faoliyatining haqiqiy oqibatlarini hisobga olmagan holda , investitsiya qilingan moliyani to'liq qaytarish tomonlardan hech biri kafolatlanmaydi. Yuqorida aytib o'tilganidek, musharak shartnomalarida har bir tomon mumkin bo'lgan yo'qotishlarni loyihadagi ishtiroki miqdoriga mutanosib ravishda to'lashi shart. Misol

Mudaraba shartnomasi

Islomiy hamkorlik bank shartnomasining yana bir turi mudaraba shartnomasidir. Ushbu shartnoma xorijiy davlatlar bilan savdo-sotiqda, import operatsiyalarida yoki eksport operatsiyalarida, shu jumladan transchegaraviy shartnoma sifatida ham qo'llanilishi mumkin. Masalan, bunday shartnoma qo'shma biznes loyihalari uchun taklif qilinishi mumkin tovarlarni sotib olish, qadoqlash, markalash va kalibrlash va keyinchalik ularni chet elda boshqa mamlakatlar bozorlarida sotish.

Mudaraba shartnomalarining asosiy farqi shundaki, tomonlardan biri loyihani amalga oshirish uchun zarur bo'lgan moliyaviy miqdorni to'liq ta'minlaydi, ikkinchi tomon esa ushbu loyiha uchun zarur bo'lgan barcha ishlarni amalga oshiradi. Loyihani boshqarish, ish rejalarini tuzish va boshqa zarur masalalarni o'z ichiga olgan ishlarni to'g'ridan-to'g'ri bajarish loyihaga mablag ' kiritmagan ikkinchi tomon tomonidan hal qilinadi. Shunga ko'ra, ikkala tomon ham, biznes-loyihani moliyalashtiradigan va u bo'yicha barcha ishlarni bajaradigan tomon ham loyihadan foyda olishdan manfaatdor. Bunday shartnoma ma'lum bir davr uchun yoki ma'lum bir biznes loyihasini amalga oshirish uchun tuzilishi mumkin. Foyda va olingan daromadni tomonlar o'rtasida taqsimlash oldindan kelishilgan holda amalga oshiriladi: masalan, 50 dan 50% gacha yoki 60 dan 40% gacha yoki 30 dan 70% gacha yoki boshqa yo'l bilan. Shu bilan birga, moliyalashtirish tomoni ham, loyiha bo'yicha ishlarni bajaradigan tomon ham boshqa tomonga qaraganda ko'proq miqdorni olishi mumkin. Yuqoridagi misolda, masalan, moliyalashtiruvchi tomon (bank) loyiha daromadining 70 foizini, barcha ishlarni bajaradigan tomon (firma) esa loyiha foydasining 30 foizini olishi mumkin. Yoki aksincha, ehtimol tomonlar shunday kelishib olishadiki, ishni bajaradigan tomon(firma) olingan daromadning 70 foizini olishi mumkin, qolgan 30 foiz daromad esa moliyalashtiruvchi tomonga (masalan, bankka) beriladi. Mudaraba shartnomalari va aloqalarining yana bir o'ziga xos xususiyati, agar loyiha yoki biron bir shartnoma bo'yicha zarar ko'rilsa, zararning butun miqdori loyihani moliyalashtirgan tomon (bank) tomonidan to'liq to'lanadi. Loyiha (firma) bo'yicha ishlarni bajargan ikkinchi tomon, hatto zarar ko'rgan taqdirda ham, ushbu loyihaning ushbu moliyaviy zararlari uchun javobgar bo'lmaydi. O'z mahorati, mahorati va ish tajribasi bilan shug'ullangan va ishni to'g'ridan-to'g'ri bajargan firma, o'z navbatida, ushbu davr uchun hech qanday to'lovni talab qila olmaydi.loyihani amalga oshirish va shunga mos ravishda loyihani yo'qotish bilan tark etadi. Ammo bu yo'qotishlar oxir-oqibat to'lovsiz qolgan bajarilgan ishlar shaklida bo'ladi. Mudarobning shartnomasi bo'yicha loyiha bo'yicha barcha ishlarni bajargan ishtirokchi

tomonining yo'qotishlari uning yo'qolgan vaqti va uning bajarilishi to'lanmagan miqdori hisoblanadi.

Mudaraba shartnomalarining jozibadorligi va ularning ijobiy tomoni shundaki, bunday shartnomalar yordamida moliya tashkilotlari (banklar), bir tomondan mutaxassislar, hunarmandlar, shuningdek mahsulot ishlab chiqarish va keyinchalik sotish , shu jumladan eksport qilish bo'yicha nou-xauga ega firmalar o'rtasida hamkorlik amalga oshirilishi mumkin. Texnologiya va xodimlarga ega bo'lgan kompaniya mudaraba shartnomalari bo'yicha hamkorlik doirasida moliyalashtiruvchi tashkilotga (bankka) murojaat qilishi mumkin, chunki bunday hamkorlik natijasida qo'shimcha daromad olish yoki hatto loyiha zarar ko'rgan taqdirda ham yangi moliyaviy qarzlar bo'lmaydi. Moliyalashtiruvchi tomon (bank) uchun mudaraba shartnomalarining jozibadorligi shundan iboratki

u o'z moliyaviy mablag'laridan foydalanishi mumkin yangi loyiha biznes-rejani tahlil qilgandan so'ng va agar loyiha rentabelligi bo'lsa, loyiha uchun ko'proq foyda keltirishi mumkin. Loyiha zarar ko'rgan taqdirda, ushbu yo'qotish hisoblangan xatarlarning natijasi bo'ladi. Xalqaro savdo vaqti mudarab shartnomalari bir tomon o'z bilim va ko'nikmalariga ega bo'lgan hollarda, masalan, eksport faoliyatini amalga oshirish va chet el bozorlarida ma'lum tovarlarni sotish bilan shug'ullanishi mumkin. A ikkinchi tomon, shartnomani tayyorlash uchun Moliya va pul mablag'larini taqdim etadi shartnomani ta'minlash, eksport qilishdan oldin tovarlarni tegishli qadoqlash, markalash va kalibrlash uchun. Shunday qilib, mudaraba shartnomasi orqali moliyalashtiruvchi tashkilot (bank) va firmalar yoki jismoniy shaxslar o'rtasida xorijiy mamlakatlar bozorida tovarlarni eksport qilish loyihasini amalga oshirish uchun ma'lum bir qo'shma korxona tashkil etilishi mumkin.
Import operatsiyalarida, xuddi shu tarzda, tashqi bozorlarda tovarlarni sotib olish va uni import qilish yo'lga qo'yilishi mumkin, shundan so'ng ushbu tovarlarni mahalliy bozorda sotish mumkin.
Shunga ko'ra, undan keyin olingan foyda loyiha boshlanishidan oldin amalga oshirilgan kelishuvlar doirasida tomonlar o'rtasida taqsimlanadi.

Murabaha kontrakti

Bu kontraktda bank tovarni uziga sotib olib, keyin usha tovarni mijozga ilova o‘zining narx marjasi quyib sotish shartnomasidir.

Prinsiplar:

• Bank sotib olish narxini va o‘z marjasini oshkora qilib mijozga ko‘rsatadi.

• To‘lov darhol yoki bulib tulash tartibi bilan amalga oshirilishi mumkin.

• Tovar sotilishidan avval bank mulkiyatidi mavjud bulishi.

Eksportda qo‘llanilish imkoniyati: Eksportdan oldin mahsulotni sotib olish va kontrakt talablariga muvofiq tayyerlash uchun moliyalashtirishda qullanilishi mumkin.

Islom banki doirasida taklif etilayotgan aloqalar orasidan murabohning shartnomasini ham eslatib o'tish lozim. Odatda banklar tomonidan loyihalarni moliyalashtirishda foydalaniladigan shartnomalarning aksariyati Murobaha sxemasi bo'yicha ishlaydigan shartnomalardir. Murobahaning shartnomasi pishloq va materiallarni sotib olishni moliyalashtirish uchun ishlatilishi mumkin, shuningdek, mijozning buyurtmasi bo'yicha uskunalar, dastgohlar va asboblar va boshqa tovarlarni sotib olish mumkin. Asosan, Murobahaa shartnomasi-bu firma sheriklik (Islom) bankiga murojaat qilib, moliyalashtirishni talab qiladigan shartnoma bank (yoki uning vakili) ma'lum bir mahsulotni bitta narxda sotib oladigan va keyinchalik xuddi shu mahsulotni mijozga o'z marjasi qo'shilgan holda qimmatroq narxda sotadigan sxema bo'yicha. Odatda, shuningdek, mijoz tomonidan tovarlarni to'lash to'lov muddati bo'yicha bo'lib-bo'lib amalga oshiriladi.

Bank tovarlarni kompaniyaning nomidan sotib oladi va keyin tovarlarni sotib olib, aslida tovar egasi bo'lib, ushbu mahsulotni ushbu kompaniyaga ushbu tovar uchun ma'lum bir marjani hisoblab qayta sotadi. Ushbu Marj miqdori tomonlar o'rtasida kelishib olinadi. Murobaha shartnomasining jozibadorligi shundaki, moliyalashtiruvchi tomon loyihada deyarli hech qanday moliyaviy tavakkalchilikka ega emas, balki faqat ma'lum xususiyatlarga ko'ra tovarlarni sotib oladi va uni o'z marjasi va to'lov shartlari bilan mijozga (kompaniyaga) qayta sotadi.ma'lum bir davr uchun bo'lib-bo'lib to'lash mumkin. Kompaniya uchun Murobaha shartnomalarining jozibadorligi shundaki, bank tomonidan taqdim etiladigan qo'shimcha moliya bilan firma mahsulot, xom ashyo va materiallarni ko'p miqdorda sotib olishni rejalashtirishi va amalga oshirishi va shunga mos ravishda etkazib beruvchilardan ushbu tovarlar va etkazib berishlarga chegirmalar so'rashi mumkin. Bundan tashqari, tovarlar bank tomonidan to'lanadi va dastlab bank uchun sotib olinadi va keyinchalik kompaniyaga (mijozga) ustama bilan qayta sotiladi, bu kompaniya imkoniyatga ega bo'ladi ushbu etkazib berilgan tovarlar uchun bankka qarzni qismlarga bo'lib to'lash. Shunday qilib, kompaniya tovarlarni ishlab chiqarish uchun xom ashyoni, shuningdek, uskunalar va zarur vositalarni o'z vaqtida sotib olish imkoniyatiga ega.

Xalqaro savdo shartnomalari doirasida Murobaha shartnomasidan foydalanish hamkorlikning bunday variantlarini ifodalashi mumkin. Masalan, ma'lum bir kompaniya o'z mahsulotlarini ishlab chiqarish uchun chet eldan tarkibiy qismlarni yoki xom ashyoni muntazam ravishda import qiladi va sotib oladi. Ammo moliyaviy imkoniyatlari cheklanganligi sababli, u ushbu mahsulotlarni kichik partiyalarda va shunga mos ravishda qimmatroq narxda sotib oladi. Hamkorlik (Islom) banki bilan hamkorlikni boshlagan ushbu firma Murobaha shartnomasi doirasida bankka topshiriq beradi. Ushbu shartnomaga binoan bank o'z nomidan xom ashyo va materiallar tarkibiy qismlarining bir xil nomlarini sotib oladi, so'ngra tomonlar tomonidan belgilangan Marj bilan mijozga (kompaniyaga) qayta sotadi. Bank, shuningdek, mijozning nomidan tovarlarni chet eldan sotib olishi va tayyor mahsulotni kompaniyaga (mijozga) qayta sotishi mumkin. Kompaniya (mijoz), shunga ko'ra, tovarlarni olgandan va ichki bozorda foydalanish uchun bojxona rasmiylashtiruvidan so'ng, bankka ushbu mahsulotni bir necha oy yoki yillar davomida asta-sekin to'laydi. Ushbu bitim tugagandan so'ng, tomonlar tovarlarni sotib olish bo'yicha shunga o'xshash bitimni qayta boshlashlari mumkin. Albatta, bir yoki bir nechta Murobaha shartnomalari doirasida parallel bitimlar ham bo'lishi mumkin, bunda bank xaridlarni moliyalashtiradi va tovarlarni o'z marjasi bilan mahalliy oluvchiga mijozga qayta sotadi.

Shuni ta'kidlash kerakki, biz bank ushbu mahsulotni kompaniyada bir lahzaga qadar qayta sotishi mumkinligi haqida gapiramiz. Eksport operatsiyalarida firma, masalan, eksport savdosi bilan shug'ullanuvchi kompaniya Moliya muassasasiga hamkorlik (Islom) bankiga murojaat qilib, Muraboh shartnomasi doirasida hamkorlik qilishni taklif qiladi. Bunday hamkorlik bilan bank tovarlarni ichki bozorda yoki mahalliy bozorda bir yoki bir nechta ichki etkazib beruvchilardan sotib olishi va keyin eksport tushumini olgandan keyin tovarlar uchun to'lash sharti bilan ushbu tovarlarni eksport qiluvchi kompaniyaga ustama bilan qayta sotishi mumkin. Ushbu tovarlarni bankdan olgan eksport qiluvchi kompaniya eksport etkazib berishning zarur miqdorini, masalan, chet ellik xaridorlar uchun bir yoki bir nechta konteynerlarni shakllantiradi va ular bilan etkazib berish muddatlarini muvofiqlashtiradi.

Shunga ko'ra, bank mahalliy bozorda mahsulot sotib olib, uni o'z marjasi bilan eksport qiluvchi kompaniyaga qayta sotganligi sababli, ushbu kompaniya o'z moliyaviy mablag'larining mavjudligi va etarliligi haqida tashvishlanmasdan chet el sheriklariga etkazib berishni va eksport daromadlarini olishni rejalashtirishi mumkin. Odatda, kiruvchi daromadlar xuddi shu bankda ochilgan joriy hisob raqamiga o'tkaziladi va shunga mos ravishda ushbu shartnomalar bo'yicha eksport tushumlari miqdorini olgandan so'ng, bank moliyaviy mablag'larning bir

qismini Murobaha shartnomasi bo'yicha ushlab turadi, qolgan qismini esa mijozning (firmaning) hisob raqamiga o'tkazadi .

Tashqi savdoda salam shartnomalari

Salam kontrakti Bu Islom bankiligidagi maxsus shartnomalar turidan biri bo‘lib, unda xaridor kelajakda yetkazib beriladigan tovarlar (masalan mevalar, don mahsulotlari) uchun oldindan to‘lovni amalga oshiradi. Kupincha kishloq xujaligi mahsulotlarini oldindan sotib olish uchun qullaniladi.

Prinsiplar:

• Kontraktga muvofiq to‘lov summasi 100% miqdorda sotuvchiga oldindan beriladi.

• Tovarlar tavsifotlari sifat va miqdori aniq belgilab olinishi va tasvirlanishi kerak.

• Tovarlar topshirish muddatida boshqa sotuvchilarda ham mavjud bulishi kerak.

Eksportga qo‘llanilishi: Ko‘pincha qishloq xo‘jaligida oldindan mahsulotlarni sotib olish uchun foydalaniladi. Islom bankida ishlatiladigan shartnomalar orasida ikkita shartnomani ajratib ko'rsatish mumkin, ular chet ellarga tovarlarni sotish uchun ham ishlatilishi mumkin. Ushbu shartnomalar biroz g'ayrioddiy o'z mohiyatiga ko'ra. Islom bankingida mavjud bo'lgan umumiy qoidalarga ko'ra, sotuvchining qo'lida bo'lmagan tovarlarni sotishga yo'l qo'yilmaydi.

Shu bilan birga, ushbu ikki turdagi shartnomalar, salam shartnomasi va istisna shartnomasi, tovarlarni sotib olish va sotish bo'yicha bitimlarni bir lahzaga qadar amalga oshirishga imkon beradi ushbu mahsulotning sotuvchining mulkida haqiqiy ko'rinishi.

Salam shartnomasi quyidagi xususiyatlarga ega:

1. Shartnoma tuzilgan paytda tovarlar sotuvchida bo'lmasligi kerak,aks holda bu bitim shunchaki oldi-sotdi bitimi bo'ladi.

2. Shartnoma uchun barcha summa shartnoma imzolangandan so'ng darhol o'tkazilishi kerak va Salam shartnomasi bo'yicha qisman to'lashga yoki qismlarga bo'lib to'lashga yo'l qo'yilmaydi.

Ko'pincha salam shartnomasi qishloq xo'jaligi mahsulotlarini sotib olish uchun ishlatiladi. Bundan tashqari, ushbu tovarlarning bir hil (bir hil) xususiyatlarga ega bo'lishi, ya'ni ularni etkazib berish vaqtida bozorda va boshqa sotuvchilarda topish uchun juda muhimdir. Bunday tovarlarga bug'doy, arpa, makkajo'xori, olma va ma'lum navlarning boshqa mevalari misol bo'lishi mumkin.

Salam shartnomasi bir xil bo'lmagan tovarlar, masalan, go'sht mahsulotlari, ma'lum bir bog ' yoki dala hosili uchun tuzilishi mumkin emas, chunki aynan shu bog'da yoki fermer xo'jaligida ba'zi tabiiy hodisalar tufayli hosil kam miqdorda olinishi yoki umuman olinmasligi mumkin. Bunday hollarda sotuvchi shartnoma bo'yicha tovarlarni, shu jumladan eksportni etkazib berishni kelishilgan muddatlarda va kelishilgan hajmlarda etkazib bera olmaydi. Shuning uchun, shartnoma tuzayotganda, Salam, agar sotuvchi bu yil hosil olmagan bo'lsa yoki ushbu tovarlarni bozorda boshqa fermerlar va qishloq xo'jaligi ishlab chiqaruvchilaridan sotib olishi va shartnoma asosida etkazib berishi uchun kamroq hosil olgan bo'lsa. Bunda Salam bilan shartnoma tuzilishi mumkin bo'lgan tovarlarning bir xilligi talabi.
Xalqaro savdoda Salam shartnomalari xorijiy bozorlarga sabzavot va meva yetkazib berish uchun ham qo'llanilishi mumkin.

Shu munosabat bilan, agrosanoat mahsulotlarini etkazib beruvchi o'z xorijiy xaridorlari bilan ma'lum oylarda, masalan, kuz oylarida: sentyabr oktyabr noyabr va dekabr oylarida mahsulot etkazib berish to'g'risida oldindan kelishib olishi va eksport etkazib berish shartnomasini

oldindan tuzishi va yuqorida aytib o'tilgan shartnoma shartlariga muvofiq to'liq to'lov miqdorini olishi mumkin.

Masalan, fermer xo'jaligi, bunday shartnoma bo'yicha etkazib beruvchi bo'lish va sabzavot va mevalarni etkazib berish bo'yicha shartnoma tuzib, bunday shartnoma bo'yicha to'lovni olgandan so'ng, u o'z savdosini bashorat qilishi va o'z vaqtida etkazib berish, tovarlarning sifati, etkazib berishning muntazamligi, masalan, har oyda 20 tonna qishloq xo'jaligi mahsulotlarining bir nechta nomlarini ma'lum kalendar sanalariga muvofiq o'z zimmasiga olishi mumkin

Bunday hamkorlikning misoli salam shartnomasini tuzish bo'lishi mumkin chet eldagi do'konlar tarmog'i va mamlakat ichidagi fermer xo'jaligi o'rtasida. Boshqa davlatda joylashgan ushbu do'konlar tarmog'i qishloq xo'jaligi mahsulotlarini etkazib berish bo'yicha bunday shartnomani tuzishi mumkin, shu bilan o'zini qishloq xo'jaligi ishlab chiqaruvchilari mahsulotlariga raqobatbardosh narxlar bilan ta'minlashi mumkin, shuningdek sotib olishni rejalashtirishi, keyinchalik etkazib beriladigan tovarlar uchun oldindan to'lashi mumkin.kelishilgan muddatlar.

Shunday qilib, xaridor uchun etkazib berish kafolatlanadi va tovarlarni sotib olish narxlari oldindan aytib bo'ladi. Xaridor uchun salam shartnomalarining jozibadorligi, masalan, bunday oziq-ovqat supermarketlari tarmog'i uchun, zarur qishloq xo'jaligi mahsulotlarini etkazib berish bo'yicha shartnomalar tuzgandan so'ng, u sabzavot va mevalarni etkazib berishda barqarorlikni olish imkoniyatiga ega bo'ladi, masalan.kuz va qish oylarida. Bundan tashqari, xaridor uchun ushbu qishloq xo'jaligi mahsuloti sotib olinadigan narx jozibador bo'lishi mumkin, chunki tovarlarni etkazib berishdan bir necha oy oldin sotib olayotganda va bunday xaridni oldindan to'lashda xaridorga ushbu eksport shartnomasi doirasida etkazib beriladigan tovarlarni sotish narxlaridan maxsus chegirmalar berilishi mumkin.

Sotuvchi uchun salam shartnomalarining jozibadorligi shundaki, u shartnoma bo'yicha oldindan pul mablag'larini to'liq olishi va ushbu moliyaviy mablag'lar bilan dalalarni qayta ishlash va etishtirish va yig'ish uchun barcha zarur texnikalarni sotib olishi, kerakli urug'lar va o'g'itlarni sotib olishi, qishloq xo'jaligi korxonasi xodimlariga ish haqini o'z vaqtida to'lashi va boshqalarni hisoblashi mumkin.fermer xo'jaligi xarajatlari.

Salam shartnomasida qishloq xo'jaligi mahsulotlarini ishlab chiqaruvchisi uchun ikkinchi diqqatga sazovor narsa shundaki, u o'z savdosini bashorat qilishi, sotishni rejalashtirishi va etishtirilgan qishloq xo'jaligi mahsulotlarini sotish bo'yicha ma'lum kafolatlarga ega bo'lishi mumkin.

Bundan tashqari, Salam shartnomasi doirasida eksport va oldi-sotdi amalga oshirilishi mijoz - xaridorning talablariga yanada ko'proq e'tibor qaratilishiga olib keladi, shunga mos ravishda ushbu tovarlar va talabga ega bo'lgan qishloq xo'jaligi mahsulotlari etishtiriladi, tovarlarni qayta ishlash va qadoqlash va markalash xaridorning javonlarida muvaffaqiyatli sotish uchun amalga oshiriladi.
Tashqi savdo faoliyatida yuqorida aytib o'tilgan misoldan foydalanish mumkin, unda chet eldagi do'konlar tarmog'i etkazib berish shartnomasini, aniqrog'i O'zbekiston Respublikasidan qishloq xo'jaligi mahsulotlarini etkazib berish bo'yicha eksport shartnomasini tuzishi mumkin xorijiy davlatga. Bunday shartnoma har yili yoz yoki kuzning ma'lum oylarida yoki tomonlar tomonidan kelishilgan boshqa davrda etkazib berish sharti bilan sabzi, tarvuz va boshqa sabzavot va mevalar kabi tovarlar guruhlari bo'yicha tuzilishi mumkin. Tomonlar, shuningdek, etkazib beriladigan mahsulotlar hajmi to'g'risida kelishib oladilar. Hosilni oldindan sotib olish uchun do'konlar tarmog'i Total sxemalari bo'yicha xalqaro savdoni oldindan to'laydi va shartnomaning butun miqdorini qishloq xo'jaligi ishlab chiqaruvchisiga to'laydi.Salam tomonidan to'langan eksport shartnomasi sotuvchiga o'z e'tiborini mahsulot

sifatiga, etkazib berish vaqtida uning mavjudligiga, zararkunandalardan himoya qilishga, tegishli sifatli o'g'it va urug'larni sotib olishga va keyinchalik mahsulotni etkazib berish uchun kelishilgan kalendar muddatlariga qaratishga yordam beradi. Bundan tashqari, o'z ixtiyorida naqd pulga ega bo'lgan fermer yoki sotuvchi-eksportchi xaridor bilan kelishilgan holda o'z dalalariga sifatli urug'larni ekishi, import qiluvchi xaridorning so'rovlari asosida ma'lum navlar va kalibrdagi hosilga e'tibor qaratishi mumkin.

Masalan, agar xaridorga ma'lum bir kichik kalibrli pomidor yoki boshqa sabzavotlar kerak bo'lsa, unda sotuvchining dalalarining bir qismi ushbu nav va kalibrdagi urug'larni ekish uchun ajratilishi mumkin etkazib berish shartlariga muvofiq zarur qishloq xo'jaligi mahsulotlari. Agar xaridorga ba'zi bir erta navlarning sabzavotlari va mevalari kerak bo'lsa, tomonlar o'rtasidagi kelishuvga ko'ra, sotuvchi-eksportchi o'z e'tiborini sabzavot va mevalarning bunday erta navlarini etishtirishga qaratishi mumkin.

Umuman olganda, Salam shartnomalarini, shu jumladan xalqaro savdoni qo'llash xaridor va sotuvchining ikkala tomoni uchun ham katta foyda keltirishi mumkin. Mahsulotlarni import qilishda Salam shartnomasi, shuningdek, xorijiy etkazib beruvchilarning mahsulotlarini sotib olish va ularning qishloq xo'jaligi mahsulotlarini dastlabki bosqichlarda sotib olish uchun ishlatilishi mumkin, shunda oxir-oqibat olinadigan narx yanada raqobatbardosh bo'ladi.

Xalqaro savdoda istisna shartnomalar

Bu kontrakt tovarlarni ishlab chiqarish uchun qullanadigan shartnoma bo‘lib, buyurtmachi oldindan tovarlar uchun to‘lov amalga oshiradi, ular uning spetsifikatsiyasiga muvofiq ishlab chiqariladi.

Prinsiplar:

• To‘lov qisman yoki to‘liq bo‘lishi mumkin.

• Ishlab chiqarish shartlari va spetsifikatsiyalari aniq belgilab olinishi kerak.

Eksportda ko‘llanilishi: Masalan tekstil va yo sanoat mahsulotlarini ishlab chiqarib eksportga yuborilishini moliyalashtirish uchun qo‘llanilishi mumkin.

Shuningdek, Islomiy bank sxemalarida qo'llaniladigan yana bir shartnoma mavjud. Ushbu shartnoma deyiladi istisna-buyurtma asosida ishlab chiqarish va Salam shartnomasiga o'xshash xususiyatlarga ega.

Yuqorida aytib o'tilganidek, Islom (sheriklik) iqtisodiyotida mavjud bo'lmagan va sotuvchiga tegishli bo'lmagan tovarlarni sotishga yo'l qo'yilmaydi. Biroq, bu ikkita shartnoma istisna shartnomasi va yuqorida aytib o'tilgan salam shartnomasi bundan mustasno. Ularga ko'ra, tomonlar, hatto bitim tuzilgan paytda sotuvchining qo'lida bo'lmagan yoki bo'lmagan tovarlar uchun ham oldi-sotdi bitimlarini tuzishlari mumkin. Agar salam shartnomasi qishloq xo'jaligi mahsulotlarini sotish uchun ko'proq ishlatilsa, istisna shartnomasi buyurtma asosida mahsulot ishlab chiqarish uchun ishlatiladi.

Bunday mahsulotlar orasida to'qimachilik mahsulotlari, fabrikalar va fabrikalar mahsulotlari, shuningdek qurilish kompaniyalari mahsulotlari va mavjud chizmalar va standart xususiyatlarga muvofiq ishlab chiqarilishi mumkin bo'lgan turli xil mahsulotlar bo'lishi mumkin.

Istisna shartnomasida tovarlarni etkazib berish muddati ko'rsatilgan.Bundan tashqari, mahsulotning xususiyatlari aniq ko'rsatilgan va tavsiflangan. Aloqalarning muhim xususiyati shundaki, bunday shartnomalar bo'yicha mahsulotlar uchun to'lov bosqichma-bosqich va bo'lib-bo'lib amalga oshirilishi mumkin.

Shuni ham ta'kidlash kerakki, istisna shartnomalari bo'yicha sotuvchi mahsulot ishlab chiqarish uchun faqat xom ashyo va materiallardan foydalanishi shart. Agar ishlab chiqarishda mijozning xom ashyosi ishlatilsa, bunday shartnoma Istisn shartnomasining printsiplariga mos kelmaydi.

Shu munosabat bilan istisna shartnomalari infratuzilma loyihalarini, shuningdek uskunalar, transport qismlari, asboblar va boshqalar uchun texnik qismlarni ishlab chiqarish loyihalarini moliyalashtirish uchun qo'llanilishi mumkin.

Shartnoma bo'yicha, sotuvchi ma'lum bir oldindan to'lovni yoki shartnoma to'lovining birqismini olgandan so'ng, mahsulot ishlab chiqarishni boshlashi va xaridorga ma'lum partiyalar va qismlarda etkazib berishi mumkin. Shartnomaning jozibadorligi sotuvchi uchun amal qiladi, chunki sotuvchi ushbu mahsulotlarga oldindan buyurtma olish orqali talab qilinadigan mahsulotlarni ishlab chiqarishi mumkin. Tovarlar kelishilgan ma'lumotlarga muvofiq ishlab chiqariladi, bu holda ma'lum bir mijozning shaxsida talab qilinadigan hajm, rang va xususiyatlar hajmi. Shunday qilib, sotuvchi o'z savdosini bashorat qilishi va ishlab chiqarishni rejalashtirishi mumkin. Shartnoma bo'yicha tovarlarni sotib olgan tomon uchun ushbu shartnomaning jozibadorligi shundaki, tovarlar talab qilinadigan yoki talab qilinadigan yorug'lik shkalasi va o'lchamlarini hisobga olgan holda ma'lum xususiyatlar, tipo-o'lcham bo'yicha buyurtma qilinishi mumkin.Bundan tashqari, istisna shartnomalarida, salam aloqasidan farqli o'laroq, shartnoma bo'yicha etkazib berishning butun miqdori uchun bir martalik to'lov talab qilinmaydi. Shuning uchun, mijoz jo'natishga tayyor bo'lgan mahsulotning bir qismini to'lashi mumkin va keyinchalik ishlab chiqarilmagan yoki chiqarilmagan boshqa qismini va hatto qismlarga bo'lib to'lashi mumkin. Istisna shartnomasining xususiyatlaridan ko'rinib turibdiki, bunday shartnoma o'z brendi ostida mahsulot ishlab chiqarish uchun ham ishlatilishi mumkin. Ma'lumki, bu ko'plab yirik firmalar tomonidan o'z brendi va savdo belgilari ostida uchinchi tomon ishlab chiqaruvchisidan buyurtma asosida mahsulot ishlab chiqarish uchun foydalaniladigan marketing harakati. Bunday biznes hamkorlik istisna shartnomalari doirasida ham amalga oshirilishi mumkin.Xalqaro savdoda istisna shartnomalari xorijiy davlat bozori uchun zarur bo'lgan xususiyatlar va talablarga muvofiq kerakli miqdordagi tovarlarni tayyorlash uchun ishlatilishi mumkin.Masalan, bu import qiluvchi mamlakat talablarini hisobga olgan holda mahsulot ishlab chiqarish uchun buyurtma bo'lishi mumkin. Ma'lum bir misol, ma'lum mamlakatlar bozorlarida maishiy texnika zaryadlovchi qurilmalari va rozetkalari ishlab chiqaruvchi mamlakatdan ajralib turadigan o'ziga xos xususiyatlarga ega va ajraladigan yoki har qanday yordamchi qismlar bilan ajralib turadi.

Bunday hollarda, shartnoma bo'yicha istisna, firma import qiluvchi ya'ni. xorijiy firma mahalliy bozorda ishlab chiqaruvchining fabrikasidan ma'lum miqdordagi tovarlarni tegishli xususiyatlar va o'lchamlarda buyurtma qilishi mumkin, shunda ular chet el bozorida sotilishi mumkin. Istisna shartnomasi boshqa davlat hududidagi bozorni o'rganish uchun mahsulotlarni hatto kichik partiyalarda ham yig'ib, eksport qilishga imkon beradi. Va keyinchalik, ma'lum bir mahsulotni sotish hajmiga asoslanib, ushbu tez-tez sotiladigan tovarlarni ishlab chiqarish bo'yicha hamkorlikni davom etishi mumkin.

Ijaraa shartnomalari orqali xalqaro lizing operatsiyalari.

The xalqaro iqtisodiy shartnomalar orasida ham bor uskunalarni Ijaraaga berish yoki lizing shartnomalari deb nomlangan Ijaraa shartnomasi.Ijara xalqaro shartnomasining mohiyati shundaki, turli mamlakatlarda joylashgan firmalar Ijaraa yoki lizing shartnomalari shartlari bilan shartnomalarni tegishli ro'yxatdan o'tkazish orqali u yoki bu asbob-uskunalar, transport vositalari va jihozlarni Ijaraaga olishlari yoki aksincha Ijaraaga olishlari mumkin. Shartnoma Ijaraaning o'ziga xos xususiyatlari bor, shuning uchun uni odatdagi Ijaraa yoki lizing shartnomalari bilan mutlaqo bir xil emas deb aytish mumkin.

Shunday qilib, Ijara shartnomalariga ko'ra, Ijaraa predmeti bunday shartnoma doirasida hamkorlik davom etar ekan, butun davr uchun uy egasiga tegishli bo'lishi kerak. Ushbu shartnomalarda Ijaraa buyumlarini aniqlashning aniqligi, Ijaraa muddati va har bir tomonning majburiyatlarini shakllantirishning aniqligi ham muhimdir. Ijara-Ijaraa aloqalari uchun Ijaraa buyumlari, transport vositalari, asboblar yoki jihozlar butun Ijaraa muddati davomida ish holatida bo'lishi ham muhimdir. Ijaraa yoki lizing ob'ektlarining ish holatini saqlash xarajatlari Ijaraachi tomonidan to'lanadi .

Shuni ham yodda tutish kerakki, Ijaraa shartnomalarida Ijaraa to'lovlarini to'lashda kechikishlar bo'lgan, ba'zi jarimalar va jarimalarni hisoblashga yo'l qo'yilmaydi. Ushbu shart Ijaraa shartnomasi miqdorini oldindan aytib bo'lmaydigan va o'zgarmas holda saqlash uchun zarurdir. Amalda, xalqaro savdoda, yuqorida aytib o'tilganidek, Ijara shartnomalari xalqaro lizing uchun ishlatilishi mumkin.

Masalan, ma'lum bir mamlakatga asbob-uskunalarning katta ro'yxati, masalan, traktorlar, qurilish uchun ekskavatorlar, masalan, sug'orish inshootlari yoki yo'l qurilishi uchun yo'l ishlari kiritilganda, ba'zi tender ishlarini bajarish mumkin.

Mamlakatga vaqtincha olib kelingan bunday uskunalar bojxona qoidalariga muvofiq vaqtincha olib kirish shartlarida qo'llaniladi va shartnoma bajarilgandan so'ng, ushbu uskunalar odatda mamlakat chegarasidan tashqariga olib chiqilishi kerak.Bunday vaqtinchalik import sharoitida xorijiy firma ham ushbu uskunaning egasi, masalan, ekskavatorlar, yuk mashinalari, buldozerlar va boshqa mashinalar.

Bunday ishlarni bajarish uchun Ijaraning xalqaro shartnomasidan ham foydalanish mumkin, unga ko'ra bir mamlakatda joylashgan firmalar o'z uskunalarini boshqa mamlakatda yo'l qurish loyihalarini amalga oshiradigan boshqa firmalarga Ijaraaga berishadi. Shunday qilib, qurilish firmasi o'z ixtiyorida va nafaqat o'z texnikasidan, balki Ijara xalqaro shartnomasi doirasida taqdim etilgan texnikadan ham samarali foydalanishi mumkin. Agar Ijaraachining aybi bilan Ijaraaga olingan uskunalar buzilgan yoki ishlamay qolgan bo'lsa, albatta, ushbu uskunani ta'mirlash miqdori Ijaraachi tomonidan to'lanadi. Ammo uskunani ta'mirlash va uni ish holatida saqlash uchun to'lov uy egasi hisobidan to'lanadi. Agar Ijaraada bo'lgan uskunalar, Ijaraachining aybi bilan emas, balki zavoddagi nikohlar yoki boshqa texnik sabablar tufayli ishlamagan bo'lsa, u holda Ijaraachi ushbu davr uchun Ijaraa haqini to'lamasligi mumkin. Ma'lumki, namunaviy lizing shartnomalarida ma'lum sanalarga bog'langan to'lovlar taqvimi tasdiqlanadi va lizing predmeti ish holatida yoki yo'qligidan qat'i nazar, to'lovlar miqdori tasdiqlanadi.Ba'zida bunday lizing ob'ekti zavoddagi nuqson yoki Ijaraachiga bog'liq bo'lmagan boshqa texnik sabablar tufayli ishlamay qolishi mumkin. Shunga qaramay, oddiy lizing shartnomasida lizing oluvchi barcha lizing to'lovlarini tasdiqlangan to'lov taqvimiga muvofiq o'z vaqtida to'lashi shart. Ijaraa oluvchining zavoddagi nuqson tufayli uskunadan bir necha oy foydalana olmasligi lizing to'lovlarining o'z vaqtida bajarilishi masalasida hisobga olinmaydi. Ijaraa shartnomalarida Ijaraaga olingan asbob-uskunalardan foydalanish sohalari nazarda tutilishi mumkin. Masalan, ushbu uskunadan Islom qonunchiligida taqiqlangan ob'ektlar va maqsadlarda, ya'ni qimor o'yinlari, tamaki chekish, alkogol sanoati va boshqalarni tashkil qilishda foydalanishga yo'l qo'yilmaydi.Shu munosabat bilan, Ijaraa shartnomalarining jozibadorligi shundan iboratki, Ijaraa shartnomasi bo'yicha Ijaraachilar faqat texnika yoki uskunalar ish holatida bo'lgan davr uchun to'lashlari shart

ADABIYOT

1.Bakirov B. Islom moliyaviy vositalarining mazmun-mohiyati va islomiy moliya institutlari xizmat turlarinin tasnifi.,Scientific progress2021, s.270-279

2.Kalimullina M. E. Islomiy moliyaviy bitimlarni standartlashtirish. Rossiya huquqining dolzarb muammolari, 2017, p. 122-126

3.Mixeeva I. E. Islom huquqi bo'yicha mudarab shartnomasining huquqiy xususiyatlari. Rossiya huquqining

dolzarb muammolari, 2017. 116-121-betlar
4.Muhammad Yusuf M. kifoya, "Hilal-nashr", Toshkent, 2019 yil, 3-jild, 1-sahifa 154

5. Muzoraba: №13 shariat standarti: ingliz tilidan tarjima/ Islom moliyaviy muassasalari bugalteriya hisobi va audit tashkiloti(AAOIFI); R.I. Baishev va boshqalarumumiy tahriri ostida – Moskva: «Исламская книга» nashriyoti, 2011.
6.Nasafiy, Abu Al-barakat Abu l barakat Abdulla ibn Ahmad. Kanz-ad-dakaik / Abu Al-barakat Nasafi, (Arab. yaz.); Beyrut: Al-Maktabat al-asriya, 1431/2010.151-sahifa.

7. Nekrasov Y.I. Shariat qonunlariga binoan bank ishi // Banklar va biznes olami. 2007y.

8. Soldatova A. O., Islom moliyaviy modeli zamonaviy innovatsion iqtisodiyotning namunasi sifatida., Iqtisodiy fanlarning dolzarb masalalari.,2012.,
164-168-betlar

9. Utbasarov O.Islomiy bank va Uzbekiston, Scientific progress, 2021, s.773-780

DELPHI METHOD ANALYSIS OF ISLAMIC FINANCING OF INVESTMENT PROJECTS IN UZBEKISTAN

Rukhiddin Zayniddinov[127]

Abstract.

Identifying and understanding the factors that may hinder the widespread implementation of Islamic financing for investment projects in Uzbekistan is crucial. To this end, we employed the Delphi method, which consolidates the opinions and insights of scholars, researchers, specialists, and experts who have been conducting research or actively engaging in the field of Islamic finance for several years. This approach also involved input from professionals representing relevant ministries, agencies, and institutions of the Republic of Uzbekistan that are directly involved in the practice of Islamic financing for investment projects.

According to the results derived from the Delphi method, the primary challenges facing the development of Islamic financing are highlighted as the lack of specific legislation supporting and regulating this sector, insufficient governmental backing, issues related to human resources, and a low level of comprehensive approaches that encompass the necessary infrastructure.

Key words. Delphi method, ISDB, Islamic finance, Legislation, Human resources, Tax issues, Government support, Investment projects

Investments play a pivotal role in the economic development of a country, and exploring the opportunities for expanding Islamic financing for investment projects in Uzbekistan - particularly through contracts such as ijarah (leasing), murabahah, sukuk, mudarabah, and musharakah for social and infrastructure projects - has become one of the most pressing topics of contemporary discourse.

Identifying and comprehending the factors that could impede the broad adoption of Islamic financing for investment initiatives in Uzbekistan is of paramount importance.To this end, we adopted the Delphi method, a qualitative approach commonly used in evaluating investment projects. This method was chosen for several reasons:

First, the issue under investigation is complex, and the requisite information is insufficient;

Second, the panel members are experts, specialists, and scholars well-versed in the practices and theories of Islamic financing for investment projects, thereby enhancing the validity of the results.

The Delphi method comprises several stages. Briefly, data obtained from each stage are analyzed and utilized to develop questionnaires for subsequent stages. Repetitive rounds cease once consensus on the relevant factors is achieved. Typically, the Delphi method concludes after three rounds. Additionally, further stages often lead to excessive outcomes and result in significant additional efforts. In the final stage, opinions may reflect disagreements or be in a state of negotiation.

In this research, three stages of the Delphi method were conducted. In the first stage, interviews were held with panel members, and the findings were subsequently utilized in developing the questionnaire for the second stage. The third stage was executed based on the results from the second stage. To gain deeper insights into the knowledge and experiences of group members, discussions were conducted. The outcomes of these qualitative interviews were designed to facilitate the creation of a more detailed and focused questionnaire for the second stage of the Delphi method.

In the second and third rounds of the Delphi method, questionnaires served as the data collection tool. The questionnaires were developed electronically and distributed to panel members via Telegram. A total of 21 questions were included in the survey.

[127] PhD candidate, Tashkent State University of Economics, Uzbekistan
zayniddinovrukhiddin@gmail.com, r.zayniddinov@tsue.uz

In the second round of the Delphi method, considerable attention was devoted to the development of a comprehensive survey comprising multiple sections. The first section focused on evaluating the knowledge of stakeholders interested in the broad implementation of Islamic financing for investment projects, as well as achieving consensus on the concept of Islamic financing for such initiatives. This section included several key questions, along with statements and minor assertions, designed to minimize ambiguity in the responses. The subsequent sections addressed specific factors related to the Islamic financing of investment projects.

The structure of our method comprised three rounds, allowing respondents to reach agreements on the factors presented in the survey, participate in the Delphi rounds, and fulfill the study's objectives effectively. Below, we provide detailed information regarding the outcomes of the Delphi method rounds:

In the first round, specialists directly involved in the Islamic financing of investment projects in Uzbekistan participated. The second round incorporated experts possessing relevant expertise or experience in this domain. For the third round, scholars, researchers with analytical and synthesis skills, and participants from the first and second rounds contributed to refining the concept.

Participants in our Delphi method, aimed at identifying barriers to the widespread implementation of Islamic financing for investment projects in Uzbekistan, included representatives from the Islamic Development Bank (IsDB), economic experts from the Council of Foreign Investors under the President of the Republic of Uzbekistan, specialists from the Central Bank of Uzbekistan, experts from the Islamic Corporation for the Development of the Private Sector (ICD), professors from Prince Sultan University (Saudi Arabia), researchers from Istanbul Zaim University (Turkiye), professors from Tashkent State University of Economics, professors from the Banking and Finance Academy of Uzbekistan, as well as professors from the International Islamic Academy of Uzbekistan and specialists and scholars from various sectors of the economy.

The composition of the Delphi panel may vary in size. Although an ideal group does not exist, the number of participants significantly impacts the reliability of the research. It is deemed insufficient if the number of participants is fewer than six; therefore, to enhance the credibility of the results derived from the Delphi method, it is essential to have a minimum of twelve panel members.

Specifically, in the first round, eight panel members participated, while ten respondents were involved in the second round. Although some panelists from the first round did not partake in the second, others joined in for this phase. Ultimately, the third round comprised a total of twelve panel members.

Twelve panelists were invited to participate in the study, of whom eight were able to attend the first round of the Delphi method. Most discussions were conducted either in the offices of each panel member or online via Telegram, and these interviews were organized in an individual format.

Consequently, eight interviews were conducted during the first round of the Delphi method. A guiding framework for the interviews was also provided, with the topic being "Challenges associated with the practice of Islamic financing for investment projects in Uzbekistan and their resolutions". Subsequently, the information gathered from the interviews was analyzed using the conceptual framework analysis technique, where specific words, phrases, concepts, meanings, or themes were coded. Thereafter, the transcribed interview data were meticulously marked to highlight essential segments. The analyses were performed through listening to the recordings, reading the transcriptions, and cross-referencing them with the notes taken by the interviewer. Computer software tools such as Microsoft Word were utilized for the transcription, while Microsoft Excel was employed for the analysis process.

The analysis of the interviews identified twenty-one questions regarding barriers to the expansion of Islamic financing for investment projects, as perceived by the panel members.

Table 1 presents the number of respondents who identified each factor as a barrier, along with their corresponding percentage within the total respondent pool.
Among the barriers cited as hindering the expansion of Islamic financing for investment projects, the most frequently mentioned issues included the absence of relevant legislation, the lack of necessary infrastructure, and tax-related concerns. Furthermore, the findings of our research can help clarify the validity of the statements made by government officials regarding the obstacles to the operationalization of Islamic finance in Uzbekistan.

Table 1. Existing Barriers to the Expansion of Islamic Financing for Investment Projects in Uzbekistan

№	Question	Number of Panel Members	Panel Members' Share (%)
1	Understanding of Islamic Finance Practices	2	16.7
2	Opportunities of Financial Institutions	2	16.7
3	Investor Behavior and Characteristics	2	16.7
4	Legislation	12	100
5	Government Support, Guarantees, and Obligations	3	25
6	Project Preparation and Management	3	25
7	Stakeholder Relationships	1	8.3
8	Understanding Islamic Financing for Infrastructure Projects	3	25
9	Dissemination of Concepts Related to Islamic Finance	1	8.3
10	Role of the Organization	1	8.3
11	Source of Financing	0	0
12	Syndication	1	8.3
13	Joint Financing	0	0
14	Profit-Oriented Thinking	1	8.3
15	Tax Issues	12	100
16	Price of Islamic Financing	1	8.3
17	Potential Use of Shariah Schemes for Financing Infrastructure Projects	0	0
18	Issues Related to Assets	1	8.3
19	Refinancing Rate	4	33.3
20	Currency Exchange Rate	4	33.3
21	Human Resources Development	3	25

Panel members indicated that the sluggishness in the process of developing the legal framework could be attributed to the cautious approach of government representatives towards this sector. Among the primary reasons cited was the observation made by Ilhom Norqulov, the former Deputy Minister of the Ministry of Economic Development and Poverty Reduction, who attributed the slow implementation of Islamic finance in Uzbekistan to the low level of financial literacy among the population (daryo.uz, 2023). He emphasized that public awareness of the principles of Islamic finance is insufficient. While the panel members acknowledged that if Ilhom Norqulov's assertion even holds some truth, such a level of awareness has not obstructed neighboring countries from implementing Islamic finance within their jurisdictions (Asadov, Turaboev, 2023).
For instance, in Kazakhstan, foundational legislation regulating Islamic finance and banking activities has been adopted. With this initiative, Kazakhstan aimed to position itself as the Islamic finance hub of Central Asia by 2020. However, the anticipated outcomes were not achieved, as there has been no significant growth of Islamic finance within the country. Experts attribute various reasons for the slow development of Islamic finance in Kazakhstan (Arzayeva, Dochshanova, 2016). Nonetheless, despite these challenges, the Kazakh government continues its efforts to establish the country as a regional leader in Islamic finance and has developed a comprehensive Islamic finance master plan for the period 2020-2025. According to this master

plan, it is projected that the assets of the country's Islamic banks will increase from 1% to 3% of the Gross Domestic Product by 2025 (Muhammad Rafiq, 2023).

Continuing with a detailed analysis of the results of this study, it is noteworthy that a significant number of respondents, comprising government specialists, representatives from the business sector, and the general population, did not perceive the understanding of Islamic finance practices as a barrier to the expansion of Islamic financing for investment projects. Specifically, out of 12 respondents, 10 indicated that this factor does not constitute an impediment to the promotion of Islamic financing in Uzbekistan. They emphasized that while the lack of personnel well-versed in Islamic finance should not be regarded as an absolute barrier, it may pose challenges due to the insufficiency of qualified individuals.

Some respondents articulated that the deficiency in knowledgeable professionals in Islamic finance could also open doors to additional opportunities, suggesting that such a gap could be addressed through the establishment of educational courses, seminars, and other literacy initiatives. This, in turn, would likely contribute to an increase in the number of individuals who possess a solid understanding of Islamic finance. Moreover, specialists and researchers familiar with the current situation in Uzbekistan pointed out that awareness regarding the operational mechanisms of Islamic financing is particularly low among business sector participants, government representatives, and banking personnel. They stressed the necessity of improving this awareness and suggested the organization of public seminars and training sessions. Additionally, they proposed sending professionals to short-term internships in countries where Islamic finance is well-established, which could serve as a viable solution to enhance expertise in this domain.

Conversely, some respondents acknowledged the existence of conceptual knowledge regarding Islamic finance practices but noted that such knowledge is limited.

Moreover, some respondents articulated the following observations: there is a notable deficiency in understanding Islamic finance among business representatives. Many of them equate Islamic finance solely with interest-free loans. While they may recognize concepts such as murabaha, mudaraba, or partnerships in business, they lack a comprehensive awareness of the full characteristics of these contracts and do not fully grasp their requirements. Although there are some individuals who possess adequate knowledge, they constitute a minority. Therefore, it is imperative to enhance practical awareness in this area. Nevertheless, this factor is not viewed as an insurmountable barrier to initiating Islamic finance in Uzbekistan.

For instance, when clients approach banks, bank personnel undertake efforts to explain Islamic finance principles to them. The awareness among business representatives regarding the permissibility of engaging in Islamic finance practices may also serve to attract them to this domain. Additionally, government officials have been participating in numerous training sessions and seminars related to this area, indicating that, although understanding may be limited, it is not entirely absent. However, the low level of comprehension among government representatives could potentially delay the legislative process, as it may take time for them to grasp the nuances of this field and to develop the necessary legal frameworks.

The distinction between Islamic finance and traditional banking, their similarities, and the principles of operation must be elucidated, which may necessitate some time before legislation is drafted and implemented alongside the establishment of requisite infrastructures. While this factor may not pose a direct obstacle, it could lead to delays.

In general, respondents suggested that this situation does not represent a barrier to the establishment of Islamic financing through commercial banks (via Islamic windows) or investment companies in Uzbekistan. Instead, they identified the lack of legislative frameworks and the low level of awareness as obstacles that, while not prohibitive, nonetheless impede the advancement of this sector. Other similar issues are likely to resolve themselves as the industry develops.

The subsequent factor pertains to the capabilities of financial institutions. Notably, ten out of twelve respondents indicated that this factor does not constitute a barrier to the expansion of Islamic financing in Uzbekistan. They elaborated on this observation by stating that Uzbekistan's financial market model is fundamentally bank-centric. Our banks possess sufficient financial resources, at least for initial operations. The primary obstacle, however, lies in the underdeveloped institutional and regulatory framework. The composition of the obligations incurred by financial institutions is predominantly formed by deposits and loans structured under interest-bearing conditions. Consequently, financial institutions can only utilize resources obtained from foreign Islamic financial entities for operations in this domain.
Moreover, some respondents pointed out that while financial institutions possess resources and opportunities, the availability of halal resources is limited. A significant portion of their resources derives from traditional lending practices, with lower contributions coming from their statutory capital and revenues generated from other halal services. For example, Trustbank initiated Islamic financial services through its “Trust Muamalat” company based on Sharia principles; however, its resources were depleted in a relatively short period. In such circumstances, waiting for the arrival of additional halal resources poses potential risks. Therefore, the presence of such issues within banks is perceived as a hazard. Although the existing resources may suffice to initiate operations in this area, the risk of running out of halal resources necessitates the consideration of supplementary measures.
In this context, it becomes essential to attract foreign investors, such as international Islamic banks, funds, and other entities. Should legislative frameworks be established, numerous foreign and local investors have expressed interest in investing in this sector.
The factor concerning the behavior and characteristics of investors was similarly not perceived as a barrier by ten respondents. They articulated the following perspectives:
There exists a significant number of foreign and local investors eager to invest in Uzbekistan's economy based on the principles of Islamic finance. However, they emphasized that the lack of a legislative framework is deterring them from engaging in such practices. Additionally, they noted that Uzbekistan is the most recent member of the Islamic Development Bank (IsDB) among Central Asian states. Uzbekistan joined the IsDB in 2003, becoming the 55th member with a capital contribution of 13.4 million IsDB units, which constitutes merely 0.03% of the IDB's total capital. In comparison to its neighbors, Uzbekistan, despite having a population exceeding 37 million with 90-95% identifying as Muslim, is among the countries that utilize Islamic finance the least (Asadov, Turaboev, 2023). This situation reflects a failure to fully leverage the opportunities provided by the IDB group. A necessary action involves creating conditions to attract greater bank assets into investment projects.
The government of Uzbekistan has opted to implement Islamic financing through Islamic microfinance services. The law concerning "Non-Bank Credit Organizations and Microfinance Activities" came into effect on April 20, 2022 (lex.uz, 2022). The government’s approach to regulate Islamic financial services via non-bank credit organizations can be interpreted as an extremely cautious strategy in the implementation of Islamic finance within Uzbekistan, as highlighted by some panel members. Furthermore, they referred to the following concerns:
Some respondents expressed skepticism regarding the effective implementation of the final provision of the law. They pointed out that although the law was enacted in April 2022, nearly 20 months later, its practical outcomes have yet to be observed.
Furthermore, there were concerns that the development of a normative legal framework might prolong the drafting of the Islamic banking law for an indefinite period. This is particularly relevant given that the establishment of Islamic finance within microfinance organizations is a central bank initiative. Delays in forming Islamic banking windows alongside commercial banks could result in failure to achieve the expected outcomes and hinder the pathway to Islamic financing for investment projects.

Other respondents echoed this sentiment, highlighting that the share of microfinance and non-bank credit organizations in Uzbekistan's financial sector is less than 0.5%. This figure underscores the inadequacy of supply to meet the demand for expanding Islamic financing in investment projects, particularly from the business sector and the general population. Additionally, they expressed concerns that the implementation of Islamic finance might stagnate within banks, leading to a halt in further progress. They noted that while microloans of up to 100 million soums have aided in increasing borrowing among the population, they do not provide substantial benefits to businesses.

Nonetheless, it is commendable that, despite the lack of adequate legal conditions, commercial banks in Uzbekistan are endeavoring to establish limited Islamic finance services through the opening of Islamic windows. Several commercial banks have signed memoranda of understanding with the Islamic Development Bank regarding the implementation of Islamic windows, with some already operational.

Regarding the legislative factor, all respondents unanimously identified it as the primary obstacle. Specifically, the lack of a normative-legal framework for Islamic finance was cited as a significant barrier, and it was noted that establishing a legal basis requires a considerable amount of time. Moreover, the involvement of an expert group from international Islamic finance organizations in drafting the legislation was deemed advisable.

Drawing from foreign experiences, particularly in Turkiye, the development of Islamic finance (participatory finance) has been systematically approached in several phases, with efforts made at each stage to eliminate obstacles to the sector's growth. According to the Turkish model, participation banks operate under the "Law on Banks". Notably, there are no specific legislative documents solely for participation banks; instead, amendments and additions have been made to various laws that previously hindered the operation of Islamic finance.

Thus, to facilitate the establishment of Islamic finance in Uzbekistan, it is imperative to first develop a regulatory-legal foundation. This requires choosing one of two approaches: either the adoption of a single legal document that regulates all aspects of Islamic finance activities or the enactment of several legal documents that coordinate individual areas of the sector. The first approach necessitates the drafting and approval of legal documents for each sector, such as Islamic banking, Islamic insurance (Takaful), and Islamic capital markets. The second approach, which Turkey has adopted, is easier and quicker to implement. Furthermore, creating comprehensive legislation for the entire Islamic finance industry is challenging and time-consuming.

Additionally, according to some panel members, amending the existing "Law on Banks and Banking Activities" and the Tax Code could pave the way for commercial banks to offer Islamic finance products. Subsequent amendments and additions to existing laws during the operational process could further facilitate the development of the sector. However, respondents also emphasized that there are numerous barriers to the comprehensive functioning of all Islamic finance directions, with the most significant being the inability of banks to engage in Mudarabah, Musharakah, and Murabaha activities, which impedes the expansion of Islamic financing for investment projects in Uzbekistan.

On April 18 of the current year, during a plenary session of the Senate of the Oliy Majlis, Behzod Hamroev, the Deputy Chairman of the Central Bank, responded to senators' questions regarding the ongoing developments in Islamic finance. He provided information indicating that a draft law on Islamic finance has been prepared, with plans for its submission to Parliament by the end of the year. Additionally, regulations for the provision of Islamic finance services by microfinance organizations are expected to be registered with the state shortly (kun.uz, 2024). Undoubtedly, this news is a long-awaited development for our people, and we hope to see practical results from the information provided.

Regarding the factor of state support, guarantees, and commitments, nine out of twelve respondents did not categorize it as an obstacle, providing the following justifications.

Some respondents emphasized that state guarantees are not essential; rather, providing equal opportunities and permissions suffices. They reiterated that the lack of a normative-legal framework for Islamic finance is the primary barrier. Furthermore, it was noted that while the government leadership has issued directives to support and initiate this sector, the implementation by relevant ministries, agencies, and institutions has been notably sluggish. The absence of sufficient state support, guarantees, and incentives was highlighted, with some entrepreneurs independently striving to advance this sector.

Conversely, several panel members asserted that government support significantly influences the financing of Islamic projects. They believe that when it comes to financing infrastructure projects through Islamic means in Uzbekistan, the government should provide adequate support, commitments, and guarantees.

Many respondents did not perceive the dissemination of concepts related to Islamic finance as an obstacle, providing several explanations. Currently, in Uzbekistan, efforts are underway to train and retrain specialists, organize seminars, training sessions, and conferences, as well as to publish scientific and popular books, textbooks, study guides, and articles. Notably, several Telegram channels and websites have been established by Jahongir Imam Nazarov, a Doctor of Philosophy (PhD) in Economic Sciences (Islamic Economics), along with other experts in the field, to provide essential information on Islamic finance to the population and representatives of the business sector.

Furthermore, these specialists are conducting seminars and training sessions specifically for bank employees and business representatives. The Islamic Development Bank (IDB) Institute has organized multiple training sessions for employees of commercial banks and relevant ministries, agencies, and institutions in Uzbekistan. However, there is still a need for greater media coverage of concepts related to Islamic finance, as current efforts are insufficient.

Additionally, courses on Islamic finance are being taught at the Tashkent Financial Institute; however, while they focus on the theoretical foundations of Islamic finance, they do not address its jurisprudential aspects. Some panel members emphasized that integrating both theoretical and jurisprudential studies could yield more effective results. Moreover, they argued for the expansion of promotional activities, highlighting the potential to enhance financial literacy. The engagement of experts in the training and retraining of financial system participants was deemed particularly beneficial.

Currently, only the Bank-Finance Academy of Uzbekistan and the International Islamic Academy of Uzbekistan offer bachelor's and master's programs in Islamic finance, which indicates that having just two higher education institutions providing such programs across the entire country is decidedly inadequate.

All respondents identified tax issues as one of the main obstacles to the development of Islamic finance. They pointed out specific challenges related to value-added tax (VAT) and profit taxes, indicating that amendments to the relevant legislation could potentially lower the prices of Islamic financial products. These matters have been discussed in the context of the previously mentioned legal framework.

With regard to the factor labeled "price of Islamic finance," all interviewees, with the exception of one respondent, acknowledged that while there is a significant impact on pricing, they do not consider it an obstacle. Specifically, they noted that the current high costs are likely to decrease once a normative-legal framework is established and supply increases. Despite the high prices, they emphasized that demand remains robust.

Furthermore, some respondents indicated that the payment terms hold greater significance than prices, asserting that the terms associated with Islamic finance are more favorable, equitable, and transparent compared to traditional financing. Additionally, several respondents compared the pricing of resources offered by the Islamic Development Bank (IDB) with those of the World Bank and the Asian Development Bank (ADB), noting that the costs are almost equivalent. They highlighted that the IDB does not impose charges for unused funds, late

payment fees, commissions, or other administrative costs, which contributes to the similarity in pricing.

Moreover, they pointed out that the lines of credit provided by commercial banks are established based on market demand and supply dynamics, which further influences pricing strategies.

Four respondents identified the high refinancing rate as a barrier affecting the cost of Islamic financing. Additionally, another four respondents pointed to currency exchange rates as an obstacle. According to their explanations, the general principle indicates that an increase in the prices of imported goods and sharp fluctuations in exchange rates lead to a heightened debt burden. The instability of currency exchange rates adversely affects entrepreneurs' ability to procure necessary semi-finished products, equipment, and technologies from abroad in foreign currency.

Regarding the factor of personnel training, all but three respondents did not view it as a barrier. While they acknowledged the potential shortage of qualified personnel, they emphasized that this does not impede the initiation of Islamic finance. Instead, they suggested that the large-scale implementation of training programs would serve as a solution to this issue. Currently, only the Banking and Finance Academy of the Republic of Uzbekistan and the International Islamic Academy of Uzbekistan offer bachelor's and master's degree programs in Islamic finance, which is considered insufficient across the entire country. Furthermore, it was noted that research is being conducted within the framework of the continuing education system post-higher education.

The results of the Delphi method regarding the enhancement of Islamic financing for investment projects in Uzbekistan indicate that a comprehensive approach is required to improve the effectiveness of this sector. This approach should encompass legislative reforms, government support, a robust workforce training policy, and the establishment of necessary infrastructure. Such coordinated efforts are essential for fostering the growth and efficiency of Islamic finance within the country.

The results of our research conducted using the Delphi method indicate that the implementation of measures to promote the expansion of Islamic financing for investment projects in Uzbekistan is significantly influenced by the role of the Central Bank of the Republic of Uzbekistan. This institution holds a crucial position in facilitating and supporting the necessary initiatives to enhance the development of Islamic finance within the country.

Moreover, the importance of government support and commitment cannot be overstated, as it plays a crucial role in facilitating investment and creating a conducive environment for Islamic finance to thrive. Despite these challenges, initiatives such as training programs and collaborative efforts with international Islamic financial institutions demonstrate a positive trajectory toward overcoming obstacles.

To fully harness the potential of Islamic finance in Uzbekistan, it is essential to prioritize the establishment of a robust legal framework, promote public awareness, and ensure that educational programs are adequately developed. By addressing these areas, Uzbekistan can position itself as a significant player in the Islamic finance sector, ultimately contributing to broader economic growth and development.

References

daryo.uz, (2023) It Was Explained Why Islamic Financing Was Not Fully Implemented in Uzbekistan' (Daryo, 2 September 2021) <https://daryo.uz/k/2021/09/02/ozbekistonda-islomiy-moliyalashtirish-nega-toliq-amalga-oshirilmaganiga-izoh-berildi> accessed 31 March 2023.

A. Asadov, I. Turaboev, (2023) "Legal Challenges Hindering the Development of Islamic Finance in Uzbekistan" 4 (21) Access to Justice in Eastern Europe. https://doi.org/10.33327/AJEE-18-6.4-a000405

Maiya Arzayeva and Assel Dochshanova, (2016) "Problems of Development of Islamic Financing in Kazakhstan: Financial and Legal Aspects" 9(S1) Indian Journal of Science and Technology 1, doi:10.17485/ijst/2016/v9is1/99524.

Muhammad Rafiq, (2023) 'Islamic Finance Market in Kazakhstan Opens New Investment Opportunities' Astana Times (Astana, 17 August 2023) <https://astanatimes.com/2023/08/islamic-finance-market-in-kazakhstan-opens-new-investment-opportunities/> accessed 19 August 2023.

Lex.uz, (2022) "On non-bank credit institutions and microfinance activities" Law No ZRU-765 (n 20).

6. Kuz.uz, (2024) https://kun.uz/kr/80299491

DETERMINANTS OF ENTREPRENEURIAL INTENTIONS TO ADOPT ISLAMIC FINANCE: EVIDENCE FROM UZBEKISTAN

A'lam Asadov[128]

Rukhiddin Zayniddinov[129]

Abstract

In recent years, several Islamic windows and Islamic leasing companies have been established in Uzbekistan, offering Islamic financial products to entrepreneurs. However, their scope remains relatively limited. Accordingly, this article aims to explore the crucial factors influencing entrepreneurs' intentions to utilize Islamic finance. To this end, data collected through an online survey conducted between February and April 2024 were analyzed using the PLS-SEM model. The analysis revealed that factors such as the business development opportunities of Islamic finance, behavioral control, awareness and level of knowledge, and religious obligation positively impact entrepreneurs' intentions to engage with Islamic finance.

Keywords. Islamic finance, PLS-SEM model, latent variable, business support, perceived behavioral control, religious obligation, intention to use Islamic finance, awareness and knowledge

1. Introduction

Islamic finance is met with significant interest from both the population and business sectors in Uzbekistan. However, the lack of a legislative framework for the growth and development of this sector is viewed as a primary barrier. Consequently, President Shavkat Mirziyoev in his address to the Oliy Majlis at the end of 2020, emphasized the necessity of creating a legal foundation for the implementation of Islamic financial services, noting that for Uzbekistan, where over 95 percent of the population is Muslim, the development of this sector is crucial. Furthermore, during a meeting with voters in Namangan on June 16, 2023, Shavkat Mirziyoev, the presidential candidate from the Liberal-Democratic Party of Uzbekistan, stated, “If Namangan entrepreneurs propose to establish a private bank, we will certainly support them. Alternative financial support systems for entrepreneurs will be introduced. In particular, Islamic financial services will be significantly expanded in Namangan”.

Despite having over 37 million Muslims, Uzbekistan lags behind neighboring countries in the development of the Islamic finance industry. To date, the Islamic Development Bank group has been offering financing based on murabaha, istisna, and ijara (leasing) through several commercial banks, including "Kapitalbank", "O'zsanoatqurilishbank", "Trastbank", "Asia Alliance Bank", and "Turonbank". However, the efforts to expand the scope of Islamic financing for entrepreneurs are progressing slowly. Therefore, this article aims to empirically investigate the factors influencing entrepreneurs' intentions to utilize Islamic finance in Uzbekistan.

The remainder of this article is structured as follows: the second section presents a literature review on the factors influencing the adoption of Islamic financing. The third section describes the adopted methodological approach. The fourth section encompasses the research findings and discussion. Finally, the last section provides conclusions and recommendations based on the results of our study.

[128] PhD, associate professor, Prince Sultan University, Riyadh, Saudi Arabia, aasadov@psu.edu.sa
[129] PhD candidate, Tashkent State University of Economics, Tashkent, Uzbekistan, zayniddinovrukhiddin@gmail.com, r.zayniddinov@tsue.uz

2. Literature Review

The variables utilized in our PLS-SEM model were primarily selected based on a review of prior research. Specifically, the determinants of the intention to use Islamic finance have been the subject of numerous studies, including those by S.Z. Maryam et al. (2021), M.A. Jaffar et al. (2016), and N.S. Mahdzan (2017). These studies frequently employed the Theory of Reasoned Action (TRA) developed by M. Fishbein and I. Ajzen (1980), as well as the Theory of Planned Behavior (TPB) by I. Ajzen (1991).

Moreover, S. Aziz and Afaq (2018) identified that attitudes towards Islamic finance and subjective norms positively influence the intention to use Islamic banking services in Pakistan. They also identified factors such as uncertainty, awareness, compatibility, and relative advantages as determinants of these attitudes. Additionally, research by Omar Boubker et al. (2021) considered other factors, including the cost of Islamic finance, the reputation of Islamic financial institutions, religious obligations, and various additional elements.

Furthermore, our research conducted this year using the Delphi method revealed that the legal framework for Islamic finance in the country, government support for the sector, awareness and knowledge levels, and business support are significant factors influencing the intention of individuals and business representatives to adopt Islamic finance.

Based on the findings of the aforementioned studies, we have selected the intention to use Islamic finance, awareness and knowledge level, religious obligation, business support, and perceived behavioral control as the latent variables in our study. Our research distinguishes previous works by focusing on selected contexts, timeframes, and newly identified factors, thereby contributing to the enrichment of this field of study.

3. Methodology

To identify the key determinants of the intention to adopt Islamic financing among entrepreneurs in Uzbekistan, we employed a quantitative approach utilizing Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM). The survey data used in our PLS-SEM model were collected online through Google Forms. A total of 305 entrepreneurs participated as respondents in the survey.

The data analysis was conducted in two stages. In the first stage, the model's validity was assessed by examining the relationships between latent (hidden) variables and observed variables. The second stage involved regression analysis through the Structural Equation Modeling (SEM) approach to test the proposed hypotheses.

For testing and analyzing the proposed model, we utilized econometric modeling software, specifically IBM SPSS AMOS 26 and Smart-PLS 4.0. The regression model employed is represented as follows: $Y = a + bXi + e$, where “a” denotes the constant, “bXi” represents the coefficients of the independent variables, and “e” signifies the error term within the model.

This methodological framework allows for a robust analysis of the factors influencing the adoption of Islamic finance, thereby contributing to a deeper understanding of this sector within the context of Uzbekistan.

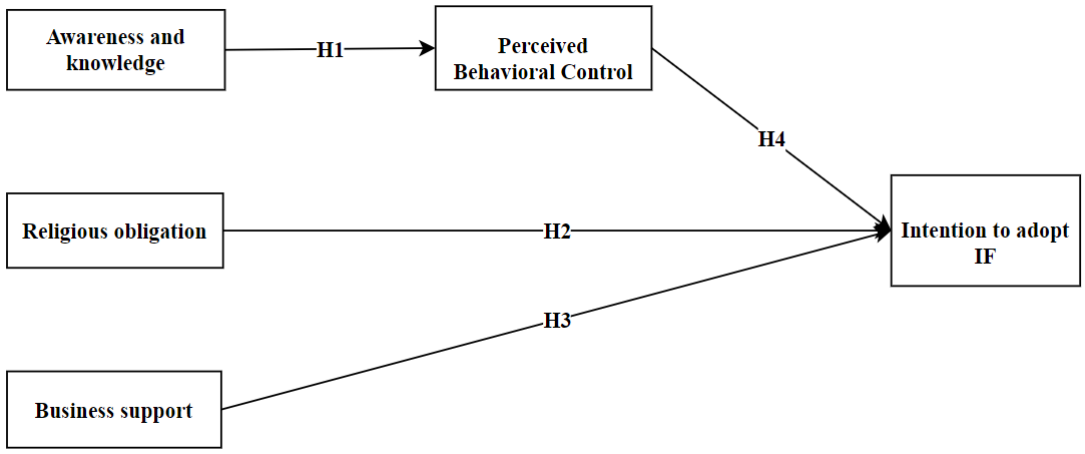
3.1. Variables and conceptual framework

The dependent variable (Y) in this study is the intention to adopt Islamic finance. The independent variables (Xi) included: awareness and level of knowledge, religious obligation, business support, and perceived behavioral control.

Based on our review of the existing literature, we have formulated the conceptual foundation of our research hypotheses, as illustrated in Figure 1. In this figure, the letter “H” represents the initial letter of “hypothesis”. This framework serves to delineate the relationships among the

identified variables, guiding our empirical investigation into the determinants of the intention to adopt Islamic finance among entrepreneurs in Uzbekistan.

Figure 1. Conceptual Framework

Regarding the data analysis, we utilized the Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM) methodology, which is recognized for its strong statistical efficacy even when applied to relatively small sample sizes. The practical implementation of PLS-SEM via SmartPLS software necessitates a thorough examination of both the measurement model and the structural model (refer to Table 1).

In the beginning, the assessment of the measurement model concentrates on establishing both convergent and discriminant validity. Following this, the evaluation of the structural model involves a detailed analysis of several criteria, including the coefficient of determination, effect size, goodness of fit, and hypothesis testing. This rigorous approach ensures that our analysis is both comprehensive and methodologically sound.

Table 1. Data analysis - using PLS-SEM & SmartPLS.

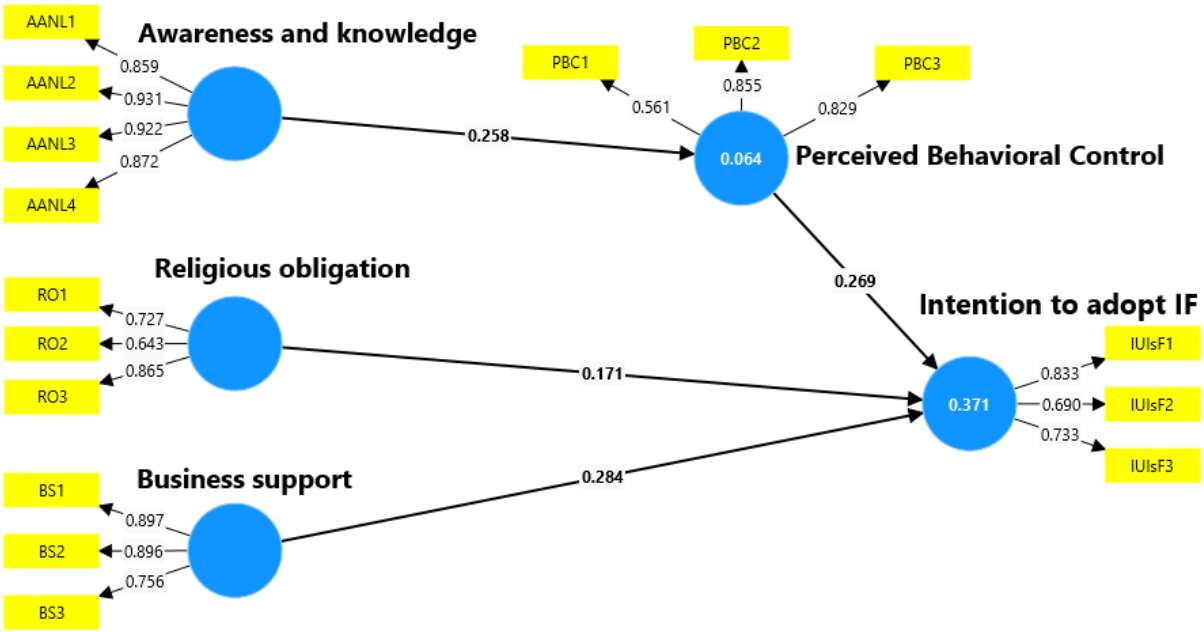
Step 1. Measurement model evaluation (outer model)	
1. Convergent validity	**2. Discriminate validity**
1.1. Individual item reliability (a $>$ 0.70) 1.2. Factor loadings (Loading $>$ 0.70) 1.3. Composite reliability ($CR >$ 0.70) 1.4. Average variance extracted (AVE $>$ 0.70)	2.1. Cross loading 2.2. Variable correlation (Root square of AVE)
Step 2. Structural model evaluation (inner model)	
1. Coefficient of determination (R^2) 2. Effect size (f^2) 3. Goodness-of-fit index (GoF) 4. Hypotheses Testing ($\beta - value, t - value, p - value$)	

4. Results and Discussion

4.1. Measurement Model Statistics

In this study, a range of metrics, including factor loadings, Cronbach's alpha, average variance extracted (AVE), and composite reliability (CR), were utilized to assess the internal consistency, construct reliability, and convergent validity of the proposed model. Regarding the established benchmarks, factor loadings are expected to be 0.6 or greater, while Cronbach's alpha and composite reliability should meet minimum thresholds of 0.6 and 0.7, respectively. Additionally, the average variance extracted should be at least 0.5 (Hair et al., 2013). This rigorous evaluation ensures the robustness of the measurement model in our analysis.

Figure 2. Measurement Model

As illustrated in Table 2 and Figure 2, the factor loadings ranged from 0.643 to 0.931. Notably, one indicator, Perceived Behavioral Control (PBC1), demonstrated an outer loading of 0.561, which is below the recommended threshold of 0.6. In contrast, Cronbach's alpha values were recorded at 0.644, composite reliability values stood at 0.718, and the average variance extracted (AVE) values were 0.578, all of which fall within acceptable parameters. Therefore, despite the inadequate factor loading associated with the perceived behavioral control indicator, the overall assessment of the metrics was considered satisfactory, prompting the decision to retain all indicators for further analysis.

Table 2. Measure Model Discussion

Construct	Code	Factor Loading	VIF	CA	CR (rho_a)	CR	AVE
Awareness and knowledge	AANL1	0,859	2,747	0,920	0,955	0,942	0,804
	AANL2	0,931	3,681				
	AANL3	0,922	2,605				
Business support	BS1	0,897	2,098	0,813	0,855	0,888	0,726
	BS2	0,896	2,080				
	BS3	0,756	1,528				
Intention to adopt IF	IUIF1	0,833	1,224	0,632	0,672	0,797	0,569
	IUIF2	0,690	1,236				
	IUIF3	0,733	1,267				
Perceived Behavioral Control	PBC1	0,561	1,163	0,644	0,718	0,799	0,578
	PBC2	0,855	1,364				
	PBC3	0,829	1,360				
Religious obligation	RO2	0,727	1,352	0,637	0,739	0,792	0,563
	RO3	0,643	1,229				
	RO4	0,865	1,226				

The implementation of the Fornell-Larcker criterion to assess discriminant validity in the context of this study on entrepreneurs' intentions to adopt Islamic finance in Uzbekistan effectively highlights the distinctiveness of the constructs examined. Regarding the criteria established by Fornell and Larcker (1981), the square root of the Average Variance Extracted (AVE) for each construct must exceed its correlations with other constructs. The diagonal values presented in Table 3, which reflect the square root of the AVE, are significantly greater than the off-diagonal correlation coefficients, thereby confirming discriminant validity. For example, the values of 0.804 for Awareness and Knowledge and 0.726 for Business Support notably exceed their respective correlations with other constructs. This result robustly affirms the empirical independence of the constructs, underscoring their unique characteristics within the model.

Table 3. Fornell-Larcker criterion

Constructs	AANL	BS	IUIF	PBC	RO
AANL	0,897				
BS	0,161	0,852			
IUIF	0,224	0,544	0,754		
PBC	0,258	0,554	0,515	0,760	
RO	0,204	0,651	0,497	0,524	0,751

The elevated correlations observed between constructs such as Business Support, Perceived Behavioral Control, and Religious Obligation indicate that these factors are significant predictors of entrepreneurs' intentions to adopt Islamic finance. In contrast, the lower correlations among other constructs suggest weaker interrelationships, thereby emphasizing the varied influences on entrepreneurial intentions regarding the embrace of Islamic finance. The validation of discriminant validity, achieved through the application of the Fornell-Larcker criterion, reinforces the methodological rigor of the study, confirming that each construct accurately reflects distinct dimensions of the phenomenon being investigated. This methodological accuracy not only enhances the credibility and interpretive strength of the research findings but also significantly contributes to the academic discourse surrounding the motivations of entrepreneurs to engage with Islamic finance.

Table 4 displays the heterotrait-monotrait (HTMT) ratios, which are critical for evaluating the discriminant validity of the measurement scale. The HTMT values, ranging from 0.181 to 0.837, are all below the suggested threshold of 0.85, as recommended by Hair et al. (2019). This finding demonstrates that each construct retains its distinctiveness and does not exhibit excessive correlations with other constructs, thereby confirming the strong discriminant validity of the measurement scale.

Table 4. Heterotrait-monotrait ratio (HTMT) - Matrix

Constructs	AANL	BS	IUIF	PBC	RO
AANL					
BS	0,181				
IUIF	0,283	0,705			
PBC	0,291	0,722	0,731		
RO	0,265	0,837	0,713	0,734	

4.2. Model Fit, Hypothesis Testing and Discussion

Table 5 indicates that the model for the Intention to Adopt Islamic Finance (IUIF) exhibited strong explanatory power, accounting for 37.8% of its variance, which underscores the significant impact of the predictors on entrepreneurs' intentions to engage with Islamic finance. Additionally, Awareness and Knowledge (AANL) is explained to a modest extent, with 6.4% of its variance accounted for.

Table 5. Coefficient of determination of the endogenous constructs

Endogenous constructs	R-square	R-square adjusted
Intention to adopt IF (IUIF)	0,378	0,371
Perceived Behavioral Control (PBC)	0,067	0,064

As presented in Table 6, the effect sizes for Perceived Behavioral Control (PBC), Business Support (BS), and Religious Obligation (RO) in relation to the intention to adopt Islamic finance are 0.075, 0.066, and 0.025, respectively, which are categorized as small effect sizes ($0.02 \leq f^2 < 0.15$) (O. Boubker et al., 2021). Additionally, Awareness and Knowledge (AANL) exhibits a small effect size of 0.071 on Perceived Behavioral Control (PBC).

Table 6. Effect size

Constructs	f^2 values	Signification
BS -> IUIF	0.066	Small effect size
AANL -> PBC	0.071	Small effect size
PBC -> IUIF	0.075	Small effect size
RO -> IUIF	0.025	Small effect size

Likewise, the goodness-of-fit index (GoF = 0.38) is sufficiently robust to validate the overall effectiveness of the Partial Least Squares (PLS) model, as outlined in Table 7.

Table 7. Goodness of fit of the model calculation

Constructs	R Square	AVE	Goodness of Fit (GoF)
Awareness and knowledge		0,804	$\sqrt{\overline{R^2} \times \overline{AVE}}$
Business support		0,726	
Intention to adopt IF	0,378	0,569	$\sqrt{0.2225 \times 0.648}$
Perceived Behavioral Control	0,067	0,578	**GoF** = 0.3797
Religious obligation		0,563	

Table 8 presents a summary of the results from hypothesis testing, indicating that the intention to adopt Islamic finance is influenced by four variables: religious obligation, awareness and knowledge, business support, and perceived behavioral control. Furthermore, these findings demonstrate that religious obligation, awareness and knowledge, business support, and perceived behavioral control all make positive and significant contributions to understanding the intention to adopt Islamic financing among entrepreneurs.

To be more specific, regarding the findings presented in Table 8, awareness and knowledge (H1. $\beta = 0.258$, $t = 3.538$, $p < 0.000$), religious obligation (H2. $\beta = 0.171$, $t = 2.387$, $p < 0.017$), and business support (H3. $\beta = 0.238$, $t = 4.037$, $p < 0.000$) all exhibit positive and statistically significant effects on the intention to adopt Islamic finance.

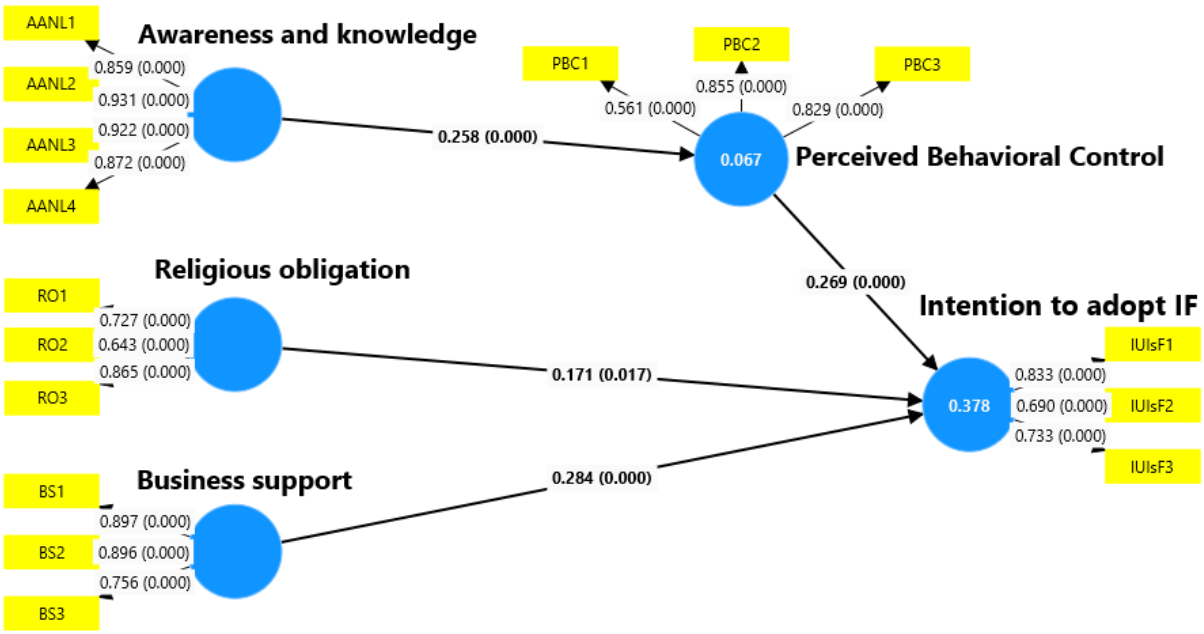
These findings align with prior research, indicating that business support serves as a key determinant of the intention to adopt Islamic finance among entrepreneurs operating within small and medium-sized enterprises (SMEs) in Uzbekistan. Additionally, the PLS-SEM analysis substantiates the indirect and positive relationship between perceived behavioral control (H4. $\beta = 0.269$, $t = 4.308$, $p < 0.000$) and the intention to adopt Islamic finance in business contexts.

Table 8. Results from structural model analysis

Hypothesis Path		Standardized Beta	Standard Error	T -Value	P values	Support
H1	AANL -> PBC	0,258	0,049	3,538	0.000	Yes
H2	RO -> IUIF	0,171	0,072	2,387	0.017	Yes
H3	BS -> IUIF	0,284	0,070	4,037	0.000	Yes
H4	PBC -> IUIF	0,269	0,062	4,308	0.000	Yes

In this study, we propose a model comprising four hypotheses, of which two are direct, one is indirect (mediating), and one serves as a moderator (refer to Figure 1). The results of our model indicate that all hypotheses yielded t-test values exceeding 1.96, with p-values below 0.05, providing a robust basis for their acceptance. Regarding the R^2 adjusted coefficient of determination, Cohen (1988) posits that an R^2 value greater than 0.26 is considered significant (high). In this instance, the R^2 adjusted coefficient of determination for the intention to utilize Islamic finance, our dependent variable, was found to be 0.371. Furthermore, it is noteworthy that the R^2 normalized coefficient of determination for the moderator latent variable, perceived behavioral control, recorded a relatively low result of 0.064.

Figure 3. Illustration of structural model

The analysis reveals that the most significant factors influencing entrepreneurs' intentions to adopt Islamic finance are the opportunities for business development provided by Islamic finance and the entrepreneurs' perceived behavioral control. Specifically, an enhancement of

one unit in the opportunities for business development through Islamic finance (direct influence) corresponds to an increase of 0.28 units in entrepreneurs' intentions to utilize Islamic finance. Furthermore, a positive improvement of one unit in the entrepreneurs' perceived behavioral control (acting as a moderator latent variable) results in a 0.27 unit increase in their intention to adopt Islamic finance. Additionally, an increase of one unit in the awareness and knowledge regarding Islamic finance leads to a corresponding 0.26 unit enhancement in their perceived behavioral control. Moreover, an improvement of one unit in entrepreneurs' religious obligation is associated with a 0.17 unit increase in their intentions to adopt Islamic finance.

5. Conclusion

In summarizing the findings of this study, it is evident that all four proposed hypotheses have been substantiated. As discussed above, the positive changes in entrepreneurs' intentions to adopt Islamic finance are significantly influenced by the independent latent variables incorporated in our model: the opportunities for business development through Islamic finance, perceived behavioral control, awareness and knowledge, and religious obligation.

It is also pertinent to suggest that if the government implements systematic measures to enhance the positive conditions of these independent latent variables, it could lead to favorable outcomes in the broader adoption of Islamic finance within the country.

6. Acknowledgment

The authors would like to convey their heartfelt gratitude to all the owner-managers of small and medium-sized businesses (SMBs) who took part in this study, as well as to those who aided in the distribution of the survey. Additionally, the authors express their deep appreciation to the reviewers of the journal for their valuable feedback, which has greatly contributed to the improvement of the manuscript's quality.

Reference

I.Ajzen, (1991) The theory of planned behavior, Organ. Behav. Hum. Decis. Process. 50. 179–211.

M.A. Jaffar, R. Musa, (2016) Determinants of attitude and intention towards Islamic financing adoption among non-users, Procedia Econ. Financ. 37, 227-233.

M. Fishbein, I. Ajzen, Understanding attitudes and predicting social behavior, Prentice Hall, Englewood Cliffs, NJUSA, 1980.

N.S. Mahdzan, R. Zainudin, S.F. Au, (2017) The adoption of Islamic banking services in Malaysia, J. Islam. Mark. 8, 496–512.

O. Boubker, K. Douayri, (2020) Dataset on the relationship between consumer satisfaction, brand attitude, brand preference and purchase intentions of dairy product: the case of the Laayoune-Sakia El Hamra region in Morocco, Data Brief 32, 1/06172, doi: 10.1016/j.dib.2020.106172 .

O.Boubker, K. Douayri and A. Ouajdouni (2021) Factors affecting intention to adopt Islamic financing: Evidence from Morocco. / MethodsX 8, 10, 15-23

Shavkat Mirziyoyev, (2020) 'President Shavkat Mirziyoyev's Address to the Oliy Majlis' (President of the Republic of Uzbekistan, 29 December 2020.

S.Aziz, Z. Afaq, (2018) Adoption of Islamic banking in Pakistan an empirical investigation, Cogent Bus. Manag. 5, 1548050.

S.Z. Maryam, A. Ahmad, N. Aslam, S. Farooq, (2021) Reputation and cost benefits for attitude and adoption intention among potential customers using theory of planned behavior: an empirical evidence from Pakistan, J. Islam. Mark, a head- of-print, doi:10.1108/JIMA- 03-2021-0059.

J.F. Hair, J.J. Risher , M. Sarstedt , C.M. Ringle, (2019) When to use and how to report the results of PLS-SEM, Eur, Bus. Rev. 31, 2–24.

E. Bayonne , J.A. Marin-Garcia , R. Alfalla-Luque, (2020) Partial least squares (PLS) in operations management research: insights from a systematic literature review, J. Ind. Eng. Manag. 13, 565

Hair, J.F., Ringle, C.M. and Sarstedt, M. (2013), "Partial least squares structural equation modeling: rigorous applications, better results and higher acceptance", Long Range Planning, Vol. 46 Nos1/2,pp. 1-12.

Fornell, C. and Larcker, D.F. (1981), "Structural equation models with unobservable variables and measurementerror: algebra andstatistics", Journal of Marketing Research, Vol. 18 No. 3.

https://uza.uz/uz/posts/islom-taraqqiyot-bankining-toshkent-anzhumani_298637

https://www.findeasy.in/population-of-uzbekistan/

KATILIM BANKACILIĞI ÇALIŞANLARININ NİTELİKLERİNİN TESBİTİ, EĞİTİMİ ve GELİŞTİRİLMESİNE YÖNELİK ÖNERİLER[130]

İbrahim Güran YUMUŞAK[131]

Özet

Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerin en temel yapısal sorunlarından birini tasarruf yetersizliği oluşturmaktadır. Bu yetersizliği ortadan kaldırmak için yapılması gerekenlerin başında finans sektörünün çeşitlendirilmesi ve özellikle körfez sermayesinin ülkemize çekilmesi için yeni enstrümanların oluşturulmasıdır. Katılım finans olarak adlandırılan faizsiz finansın Türkiye'de geliştirilmesine yönelik olarak kurulan İstanbul Finans Merkezi'nin en önemli ayağını katılım bankaları oluşturmaktadır. Katılım finans eko sistemi içerisinde katılım bankalarının yanı sıra katılım sigortacılığı, tasarruf finans, sermaye piyasası kurumları, mikro finans ve özel fon (hac/zekat) uygulamaları, araştırma ve yükseköğretim programları ile danışmanlık, denetim ve standart kurumları yer almaktadır. Türkiye'de diğer kurumların gelişmesine başta nitelikli personel transferiyle en fazla katkı sağlayan kurumlar arasında katılım bankaları yer almaktadır. Katılım finans eko sisteminin Türkiye'de yaygınlaşmasında önemli bir fonksiyon icra etmesi beklenen Kamu Katılım Bankalarının ise sektörün ihtiyaç duyduğu nitelikli personeli istihdam etmesi kadar bu alanda bilgi birikimi ve performansı yüksek olanları unvanda yükseltmesi de önemlidir. Bildiri, bir kamu katılım bankası personelinin başta katılım bankacılığı ve faizsiz finans olmak üzere ilgili alanlardaki bilgi birikiminin ölçülmesi ve buna göre niteliklerinin artırılmasını sağlamak üzere eğitim verilmesi ile sonuçlarını ölçmek üzere sınav(lar) yapılmasına ilişkin olarak gerçekleştirilen projeden elde edilen sonuçların analiz edilmesine dayalıdır. Elde edilen bulgulara göre katılım bankaları çalışanlarının katılım bankacılığın gerektirdiği temel ilkelere göre beşeri sermayelerinin güçlendirilmesi ve kurum kültürünün geliştirilmesi, ilgili kurum yöneticileri, akademisyenler ve eğitim alanlar ile yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmış, sonraki uygulamalar için karar alıcılara bir yol haritası sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Katılım Bankacılığı, Beşerî Sermaye, Katılım Finans Eğitimi

RECOMMENDATIONS FOR DETERMINING, TRAINING AND IMPROVING THE QUALIFICATIONS OF PARTICIPATION BANKING EMPLOYEES

Abstract

One of the most fundamental structural problems of developing countries like Turkey is the insufficiency of savings. The first thing to do to eliminate this insufficiency is to diversify the financial sector and create new instruments, especially to attract Gulf capital to our country. The most important leg of the Istanbul Finance Center, which was established for the development of interest-free finance, called participation finance, in Turkey, is participation banks. In addition to participation banks, the participation finance eco-system includes participation insurance, savings finance, capital market institutions, microfinance and special fund (hajj/zakat) applications, research and higher education programs, and consultancy, auditing and standard institutions. Participation banks are among the institutions that contribute the most to the development of other institutions in Turkey, primarily through the transfer of qualified personnel. It is also important for Public Participation Banks, which are expected to play an important role in the spread of the participation finance eco-system in Turkey, to employ the qualified personnel needed by the sector and to promote those with high knowledge and performance in this field. The report is based on the analysis of the results obtained from the project carried out regarding the measurement of the knowledge of a public participation bank personnel in relevant fields, primarily participation banking and interest-free finance, and the provision of training to increase their qualifications accordingly and the holding of exams to measure the results. According to the findings obtained, semi-structured interviews were conducted with the relevant institution managers, academicians and training recipients in order to strengthen the human capital of participation bank employees according to the basic principles required by participation banking and to develop the corporate culture, and a roadmap was presented to decision-makers for subsequent applications.

Keywords: Participation Banking, Human Capital, Participation Finance Education

---

[130] Bildiri, İstanbul S. Zaim Üniversitesi TTO tarafından desteklenen *Katılım Bankacılığı Personelinin Niteliklerini Geliştirme Projesi*'nden elde edilen bulgulara dayalıdır.

[131] Prof. Dr. İstanbul S. Zaim Üniversitesi, İşletme ve Yönetim Bilimleri Fakültesi, ibrahim.yumusak@izu.edu.tr

Giriş

Eğitim, toplumlara dinamizm kazandıran en güçlü araçlardan biridir. Eğitim sadece bireylerin değil, toplumların da ekonomik ve sosyal seviyesini yükseltir (Yumuşak, 2010). Eğitime yapılan yatırım, geleceğe yapılan bir yatırımdır. Schultz (2002) ise eğitimin maliyetinin değil, getirilerinin ön plana çıkarılması gerektiğini savunur. Özellikle katılım bankacılığı gibi dinamik bir sektörde, Yumuşak-Çelikpençe (2021)'nin de vurguladığı gibi, çalışanların sürekli öğrenme halinde olması esastır. Bu sayede müşteri memnuniyeti artırılabilir ve sektörün büyümesine katkı sağlanabilir.

İş dünyasında eğitim, sadece bir maliyet değil, aynı zamanda rekabet avantajı yaratır. Sabuncuoğlu (2012) ve Noe (2008)'in de belirttiği gibi, eğitim sayesinde çalışanların yetkinlikleri artar, motivasyonları yükselir ve işletmelerin karlılığı artar. Yumuşak-Çelikpençe (2021)'ye göre ise teknolojik gelişmeler, eğitimin içeriğini ve yöntemlerini sürekli olarak dönüştürmektedir. İş hayatında verilen eğitimlerin etkililiği, kullanılan yöntemlere bağlıdır. Yumuşak-Çelikpençe (2021), İslam ekonomisi ve finansı gibi özel alanlarda eğitimlerin, teknolojik imkanlardan daha fazla yararlanarak zenginleştirilebileceğini belirtir. Sonuç olarak, eğitim, bireylerin ve toplumların gelişiminde vazgeçilmez bir unsurdur. Özellikle günümüzün hızla değişen dünyasında, eğitim sayesinde bireyler ve kurumlar geleceğe daha iyi hazırlanabilirler. Eğitime yapılan yatırımın hem bireysel hem de toplumsal düzeyde yüksek getiriler sağlayacağı unutulmamalıdır.

Çalışanlara yönelik verilen eğitimlerin teorik ya da pratik olarak hangi yöntemin tercih edilmesi gerektiğine ilişkin birçok araştırma yapılmıştır. Ancak İslam ekonomisi ve finansı eğitimlerine yönelik olarak teknolojinin imkânlarından faydalanarak verilebilecek olan eğitim yöntemleri üzerine yapılan detaylı bir çalışma bulunmamaktadır. Eğitim, hayat boyu devam eden bir eylem olarak değerlendirildiğinde, eğitim çeşitleri iş hayatı açısından iki ayrı tür olarak incelenmektedir. İş hayatı ile hukuksal anlamda bir ilişkisi olmadan alınacak eğitimler, hizmet öncesi eğitimler olarak tanımlanmaktadır. İş hayatında çalışmaya başlandıktan sonra alınacak olan eğitimler ise hizmet içi eğitim kapsamında değerlendirilmektedir (Yumuşak-Çelikpençe. 2021:42).

Bildiri, bir kamu katılım bankası personelinin başta katılım bankacılığı ve faizsiz finans olmak üzere ilgili alanlardaki bilgi birikiminin ölçülmesi ve buna göre niteliklerinin artırılmasını sağlamak üzere eğitim verilmesi ile sonuçlarını ölçmek üzere sınav(lar) yapılmasına ilişkin olarak gerçekleştirilen projeden elde edilen sonuçların analiz edilmesine dayalıdır. Elde edilen bulgulara göre katılım bankaları çalışanlarının katılım bankacılığın gerektirdiği temel ilkelere göre beşeri sermayelerinin güçlendirilmesi ve kurum kültürünün geliştirilmesi, ilgili kurum yöneticileri, akademisyenler ve eğitim alanlar ile yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmış, sonraki uygulamalar için karar alıcılara bir yol haritası sunulmuştur.

1. Amaç

Araştırma ile katılım bankacılığı çalışanlarının sahip olması gereken nitelikleri tespit etmek ve katılım bankası personeline bu nitelikleri kazandırmak amacıyla katılım bankacılığı okulunun organize edilmesi, alanında uzman eğitmenler tarafından İslam iktisadı ve finansı alanına ilave olarak iktisat, finans, muhasebe, istatistik ve hukuk gibi alanlarda derslerin verilmesi, ihtiyaç duyulan diğer hizmetlerin karşılanması ve proje sonuçlarının raporlanması hedeflenmektedir.

2. Yöntem

Araştırma kapsamında öncelikle sektör çalışanların ihtiyaç duyduğu niteliklerin belirlenmesi amacıyla katılım bankasının daha önce uyguladığı benzer programlar çerçevesinde yöneticileri, sektör temsilcileri ve alanda uzman akademisyenlerle derinlemesine mülakatlar gerçekleştirilmiştir. Bu aşamada belirlenen niteliklerin ne kadarının ilgili personelde mevcut olduğunu tespit etmek üzere bir seviye tespit sınavı yapılmıştır. Bu sınavdan elde edilen

bulgular ve mevcut koşullara göre haftada 6 gün olmak üzere 5 haftalık yoğunlaştırılmış bir eğitim programı tasarlanmıştır.

Bu eğitim programının ilk üç günü kurum kültürü, KVKK uygulamaları, bilgi güvenliği, suç gelirlerinin aklanması, finansmanının önlenmesi ve terörizmin finansmanı ile mücadele, iş sağlığı ve güvenliği gibi başlıkları kapsayan Banka'nın hizmet içi eğitimine tahsis edilmiştir. Diğer gün ve haftalarda ise İslam iktisadı ve finansı, iktisadi düşünce tarihi, konvansiyonel iktisat ve finans, işletme, muhasebe, istatistik ve hukuk gibi alanlardan 26 farklı ders, 23 farklı akademisyen ve/veya sektör uzmanı tarafından verilmiştir. Her bir ders, altı saat olarak planmış olup katılımcılar hizmet içi eğitim haricinde toplamda 156 saatlik bir eğitim görmüştür. Dersler, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi'nin Halkalı Kampüsünde icra edilmiştir.

Verilen eğitimin katılımcılar üzerindeki etkilerini ölçmek ve motivasyonlarını yüksek tutmak amacıyla iki adet ara sınav yapılmış, eğitim sonunda ise tüm konuları içeren bir genel sınav gerçekleştirilmiştir. Böylelikle katılımcıların sahip olması gereken bilgi ve becerilerde verilen eğitim sayesinde ne düzeyde bir gelişme sağlandığı ölçülmüştür. Elde edilen bulgular mevcut eğitim programının amacına ne kadar ulaştığını göstermekle birlikte sonraki uygulamalara da ışık tutması beklenmektedir.

3. Uygulama

Şubat 2024 tarihinde başlayan proje kapsamında katılım bankası çalışanlarının sahip olması gereken bilgi ve becerilerin geliştirilmesi için eğitim programı, İslam iktisadı ve finansı, iktisadi düşünce tarihi, konvansiyonel iktisat ve finans, işletme, muhasebe, istatistik ve hukuk gibi alanları içeren disiplinler arası bir yaklaşımla tasarlanmıştır. Böylelikle katılım bankacılığı sektöründe farklı departmanlarda hizmet verecek çalışanların tamamına hitap eden bir içerik sunulmuştur. Bu bağlamda 23 farklı akademisyen ve/veya sektör uzmanı tarafından verilen 26 dersin listesi aşağıda yer almaktadır. Dersler haftada 6 gün, saat 09:30 ile 16:25 arasında altışar saat olarak verilmiş olup toplamda 5 hafta (30 gün) sürmüştür. Katılımcılar, programın ilk üç gününde gerçekleştirilen hizmet içi eğitim haricinde toplamda 156 saatlik bir eğitim görmüştür.

Proje kapsamında eğitimleri 150 katılımcı takip etmiştir. Derslerin eğitmen ve katılımcılar arasında daha interaktif bir şekilde gerçekleştirilebilmesi için katılımcılar iki gruba bölünerek eğitimler yaklaşık 75'er kişilik sınıflarda icra edilmiştir. Proje boyunca katılımcılar, eğitimlerin gerçekleştirildiği İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Halkalı Kampüsüne yakın bir konumda yer alan bir oteldeki iki kişilik odalarda konaklamıştır. Katılımcıların kampüs ile otel arasındaki ulaşımları ise şehir içi servis ile sağlanmıştır.

Tablo1. Katılım Bankacılığı Okulunda Verilen Dersler

1	İslam İktisadının Temel İlkeleri ve Faiz Yasağı	14	Davranışsal İktisat ve Finans
2	İEF Alanında Teorik ve Pratik Gelişmeler	15	Para-Maliye Teorisi ve Politikası
3	Türkiye'de Katılım Finans	16	İslami Sosyal Finans
4	Çağdaş İslami Finansal Araçlar	17	Genel Muhasebe
5	Çağdaş İktisadi Sistemler ve İslam İktisadı	18	Uluslararası İktisat ve Finans
6	Uluslararası İslami Finans Kurumları ve Türkiye	19	Sermaye Piyasaları ve Araçları
7	Katılım Bank. Fon Toplama ve Kullandırma Yönt.	20	Borçlar Hukuku
8	Katılım Bank. Şer'i Denetim, Uyum ve Risk Yönet.	21	Ticaret Hukuku
9	İslam İktisadi Düşünce Tarihi	22	Mali Analiz
10	İslami Sigortacılık (Tekafül)	23	İslam Ticaret Hukuku
11	İslami Finans ve Bankacılık	24	Türk Vergi Sistemi
12	Dünya'da ve Türkiye'de Tarım Ekonomisi	25	Dünya Ekonomisi ve Türkiye
13	Türkiye Ekonomisi ve Güncel Sorunları	26	İnsan Kaynakları Yönetimi

Katılımcılar proje boyunca toplamda 4 farklı sınava tabi tutulmuştur. Bu sınavlardan ilki, alan dersleri başlamadan önce gerçekleştirilmiş olup katılımcıların eğitimler öncesindeki seviyelerini tespit etme amacıyla oluşturulmuştur. İkinci ve üçüncü sınavlar, verilen eğitimin katılımcılar üzerindeki etkilerini ölçmek ve motivasyonlarını yüksek tutmak amacıyla ara sınav formatında tasarlanmış olup birinci ara sınav ilk 10 dersi, ikincisi ise devamındaki 7 dersi kapsayan sorulardan oluşturulmuştur. Mart 2024'te gerçekleştirilen final sınavı ise tüm dersleri kapsamıştır. Final sınavı, soru sayısı ve soruların alan bazlı dağılımı açılarından seviye tespit sınavı ile benzer bir yapıda hazırlamıştır. Böylelikle seviye tespit sınavı ile final sınavı karşılaştırılarak katılımcıların sahip olması gereken bilgi ve becerilerde verilen eğitim sayesinde ne düzeyde bir gelişme sağlandığını ölçme imkanı elde edilmiştir.

4. Bulgular ve Analiz

Henüz alan dersleri başlamadan önce gerçekleştirilen seviye tespit sınavı, eğitim programındaki alan derslerini kapsayan ve her biri 2 puan değerinde olan 50 sorudan oluşturulmuştur. Söz konusu sınava 156 kişi katılmıştır. Sınavda alınan notların ortalaması 100 üzerinden 42,85 olarak gerçekleşmiş, notların standart sapması ise 8,01 düzeyinde çıkmıştır. Seviye tespit sınavında alınan en yüksek puan 64 iken, en düşük puan 24 olmuştur.

Proje kapsamında derslere katılan iki grubun da görmüş olduğu ilk 10 alan dersini içeren birinci ara sınava 157 kişi katılmıştır. Söz konusu her bir dersten ikişer soru içeren ara sınavda soruların nihai puana katkısı, eşit bir şekilde, 5 puan olarak belirlenmiştir. Birinci ara sınav notlarının ortalaması 100 üzerinden 58,18 çıkarken notların standart sapmasının 12,06 olduğu görülmüştür. En yüksek ve en düşük puanlar ise sırasıyla 85 ve 30 olmuştur.

Eğitim sürecindeki ikinci ara sınav, her iki katılımcı grubunun da almış olduğu sonraki 7 dersi kapsamış ve bir ders hariç her dersten 3'er soru olmak üzere toplamda 20 sorudan oluşmuştur. Her bir sorunun nihai puana katkısı, eşit bir şekilde, 5 puan olarak belirlenmiştir. Söz konusu sınava 149 kişi katılmış olup alınan notların ortalaması 100 üzerinden 53,66 çıkmıştır. Notların standart sapması ise 10,82 seviyesinde gerçekleşmiştir. En yüksek ve en düşük puanlar ise sırasıyla 80 ve 25 olmuştur.

Proje kapsamındaki son sınav olan final sınavı tüm dersleri kapsayacak şekilde tasarlanmış olup daha önceki ara sınavların kapsamına giren derslerden bir veya iki soru, ara sınav sonrasında işlenen derslerden ise üçer soru olmak üzere toplamda 50 sorudan oluşmuştur. Bu sınav özelinde soruların ders düzeyinde dağılımı belirlenirken iki husus göz önünde bulundurulmuştur. Bunlardan ilki, her bir dersten sorulan soruların, ara sınavlar ve final sınavının ağırlıklı not ortalaması[132] üzerinden hesaplanacak olan nihai nota olan toplam katkısının benzer seviyede olmasını sağlamaktır. İkinci husus ise verilen eğitimin katılıcıların sahip olması beklenen bilgi ve becerilerde ne düzeyde bir gelişim sağlandığını ölçerken İslam iktisadı ve finansı alanındaki dersler ile diğer derslerdeki etkilerin ayrı ayrı değerlendirilebilmesi için söz konusu iki ders grubunun seviye tespit sınavı ve final sınavındaki dağılımlarının eşit olmasını temin etmektir. Bahsi geçen düşünceler doğrultusunda hazırlanan final sınavına 150 kişi katılmış olup katılımcıların almış olduğu notların ortalaması 57,68 çıkmıştır. Notların standart sapması ise 9,79 düzeyindedir. En yüksek ve en düşük puanlar ise sırasıyla 84 ve 32 olmuştur.

Önceki paragraflarda her bir sınav için sunulan sınava katılan kişi sayısı, not ortalaması, standart sapma, en yüksek ve en yüksek puanlara dair veriler aşağıdaki tabloda özet halinde yer almaktadır.

[132] Not ortalaması hesaplanırken birinci ara sınav %20, ikinci ara sınav %15 ve final sınavı %65 ile ağırlıklandırılarak nihai not tespit edilmiştir. Her bir öğrencinin sınavlardan aldığı notlar ve ağırlıklı not ortalamaları ekte sunulmaktadır.

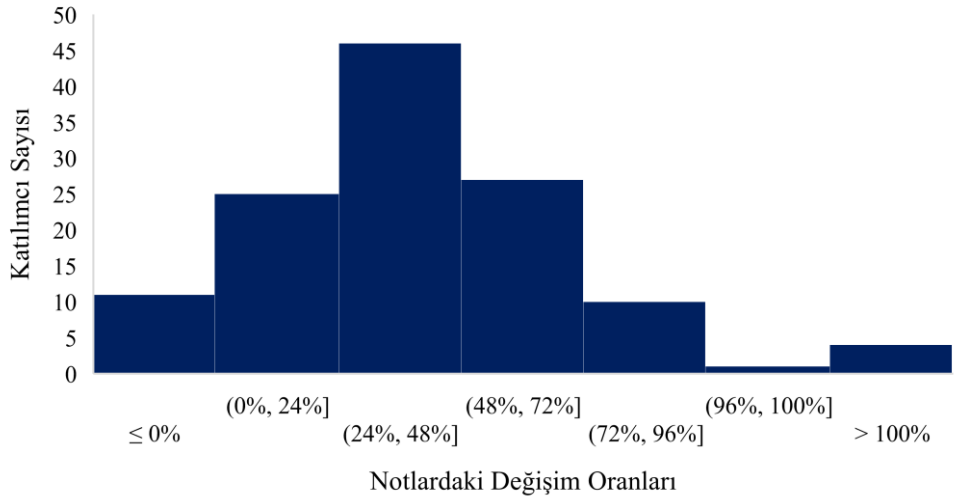
Tablo2. Katılım Bankacılığı Okulu Sınav Notları

Sınav	Katılan Kişi Sayısı	Not Ortalaması	Standart Sapma	En Yüksek Puan	En Düşük Puan
Seviye Belirleme Sınavı	156	42,85	8,01	64	24
Ara Sınav #1	157	58,18	12,06	85	30
Ara Sınav #2	149	53,66	10,82	80	25
Final Sınavı	150	57,68	9,79	84	32
Ortalama	153	53,09	10.17	78.25	27.75

Yukarıdaki tabloda sunulan istatistikler, proje kapsamında verilen eğitimlerin katılımcılardan beklenen bilgi ve beceri düzeyini ne düzeyde arttırdığı noktasında bazı ipuçları vermektedir. Örneğin, dersler başlamadan önce gerçekleştirilen ve tüm alanları kapsayan seviye belirleme sınavındaki ortalama notun yine tüm derslerden sorular içeren final sınavında %34,6 artarak 57,68 puan düzeyine çıktığı gözlemlenmektedir. Söz konusu göstergeyi tüm katılımcılar üzerinden değil de sadece her iki sınava da giren 143 katılımcının notları üzerinden yeniden hesapladığımızda seviye tespit sınavına göre final sınavındaki ortalama notların artış oranı, %36,20 düzeyine çıkmaktadır. İkinci gösterge, eğitime sonradan dahil olanları ve derslerin bir kısmını kaçıranları hesaba katmadığından eğitimlerin kazanılan bilgi ve becerilere etkisini daha net yansıttığını söyleyebiliriz.

Seviye tespit ve final sınavlarının her ikisine de katılan 143 kişinin bireysel notlarındaki değişmeleri incelediğimizde notlardaki değişim düzeyleri aşağıdaki histogramdaki gibi özetlenebilir. Histogramda söz konusu katılımcıların bireysel final sınav notlarında seviye tespit sınavı göre nasıl bir değişim olduğuna dair dağılım yer almaktadır. Buna göre, 143 kişi içerisinden sadece 10 katılımcının seviye belirleme sınavında aldığı nota kıyasla final notunda herhangi bir değişiklik olmamış veya düşüş yaşanmıştır. Söz konusu 10 katılımcının durumuna daha detaylı baktığımızda 4'ünün puanında hiçbir değişme yaşanmadığı, diğer 6 katılımcının puanlarındaki düşüşün ise mutlak olarak 2 ile 10 puan arasında olduğu tespit edilmiştir. Buna mukabil geriye kalan 133 kişinin notunda farklı düzeylerde iyileşmeler yaşandığı görülmektedir. İyileşmenin düzeyi 52 katılımcı için %24 ile %48 arasında gerçekleşirken 17 kişinin notunda %72'den fazla artış yaşanmıştır.

Grafik 1. Eğitim Sonrasında Bireysel Notlardaki Değişim (Tüm Dersler)

Yukarıdaki göstergelere ilave olarak proje kapsamında verilen eğitimlerin katılımcıların notlarını, dolayısıyla kendilerinden beklenen bilgi ve becerileri olumlu manada etkileyip etkilemediğini Eşleştirilmiş Örneklemler t Testi üzerinden de sınayabiliriz. Hem seviye belirleme sınavı hem de final sınavına giren 143 kişilik örneklem üzerinden testi

gerçekleştirdiğimizde sonuçlar aşağıdaki gibi çıkmaktadır. Test sonuçları göstermektedir ki %95 anlamlılık düzeyine göre yapılan analizde seviye belirleme ve final sınavları başarı düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık söz konusudur.

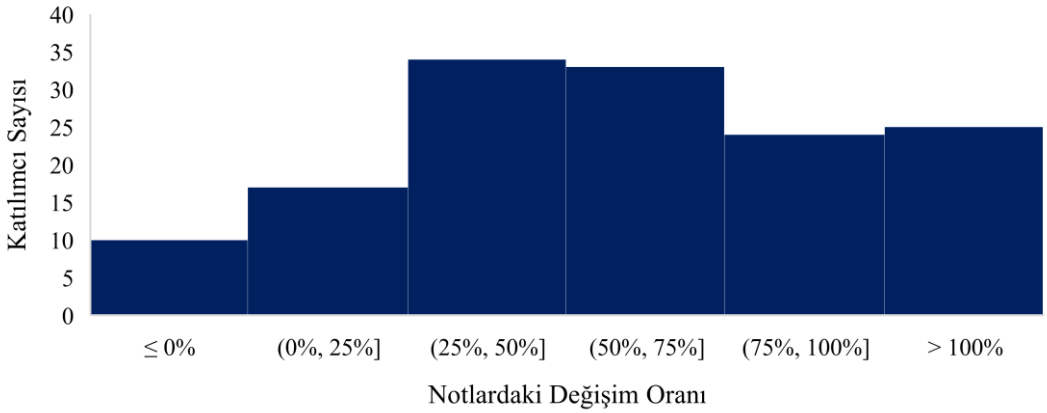
Tablo 3. Eşleştirilmiş Örneklemler t Testi Sonuçları (Tüm Dersler)

	Seviye Belirleme Sınavı	Final Sınavı
Ortalama	42.27	57.57
Varyans	57.31	93.64
Gözlem	143.00	143.00
Pearson Korelasyonu	0.39	
Öngörülen Ortalama Farkı	0.00	
df	142.00	
t Stat	-18.91	
P(T<=t) tek-uçlu	0.00	
t Kritik tek-uçlu	1.66	
P(T<=t) iki-uçlu	0.00	
t Kritik iki-uçlu	1.98	

Yukarıda da bahsedildiği üzere seviye belirleme ve final sınavlarındaki sorular İslam iktisadı ve finans ile diğer alanlar düzeyinde eşit bir dağılıma sahiptir. Diğer bir deyişle her iki sınav da 17 tane İslam iktisadı ve finansı alanından, 33 tane ise diğer alanlardan olmak üzere toplam 50 sorudan oluşmaktadır. Her ikisi sınava da katılan 143 kişinin sadece İslam iktisadı ve finans alanındaki 17 sorudan aldığı notlar göz önünde bulundurulduğunda final sınavındaki ortalamanın, seviye belirleme sınavına kıyasla %60,14 oranında arttığı gözlemlenmiştir. Daha önce zikredildiği üzere tüm alanlar hesaba katıldığında söz konusu değişim oranı sadece %36,20 idi. Seviye belirleme sınavında katılımcıların tüm alanlardaki ortalama başarı oranının (%42,26) İslam iktisadı ve finansı alanındaki ortalama başarı oranından (%41,18) az da olsa yüksek olması, eğitimler sonrası notlardaki değişimin İslam iktisadı alanında daha yüksek olmasını kısmen açıklamaktadır. Buna ilave olarak, diğer alanlarda İslam iktisadı ve finansı alanına kıyasla ders çeşidinin ve soru sayısının fazla olması başarı düzeyini düşürmüş olabilir. Eğitmenlerin performansı ve katılımcıların derslere gösterdiği ilgi gibi faktörler, eğitimler sonrası notlardaki artış düzeylerine tesir edebilecek unsurlar arasında zikredilebilir. Tüm bu hususlar göz önüne alındığında dahi verilen eğitimler sonrasında İslam iktisadı ve finansı alanındaki bilgi ve becerilerde %60 düzeyinde bir gelişim sağlanması, projenin bu alan özelindeki etkinliğini ve başarısını ortaya koymaktadır.

Seviye tespit ve final sınavlarının her ikisine de katılan 143 kişinin sadece İslam iktisadı ve finansı alanındaki sorulardan aldığı bireysel notlarındaki değişmeleri incelediğimizde karşımıza aşağıdaki histogramda özetlenen bir durum çıkmaktadır. Histogramda da görüldüğü üzere eğitimler sonrasında İslam iktisadı ve finansı özelinde notları değişmeyen ve düşen sadece 10 katılımcı bulunmaktadır. Bunlar arasından sadece 2 kişinin notu düşmüş, diğerlerininki ise aynı kalmıştır. Notu bir kat veya daha fazla artan ise 25 katılımcı bulunmaktadır ki bu sayı her iki sınava katılanların %17,48'ine tekabül etmektedir.

Grafik 2. Eğitim Sonrasında Bireysel Notlardaki Değişimler (İEF Dersleri)

Proje kapsamında verilen eğitimlerin katılımcıların İslam iktisadı ve finansı alanındaki bilgi ve becerileri olumlu manada etkileyip etkilemediğini Eşleştirilmiş Örneklemler t Testi üzerinden de sınayabiliriz. Hem seviye belirleme sınavı hem de final sınavına giren 143 kişilik örneklem üzerinden testi gerçekleştirdiğimizde sonuçlar aşağıdaki gibi çıkmaktadır. Test sonuçları göstermektedir ki %95 anlamlılık düzeyine göre yapılan analizde seviye belirleme ve final sınavlarında İslam iktisadı ve finansı alanındaki başarı düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık söz konusudur.

Tablo 4. Eşleştirilmiş Örneklemler t Testi Sonuçları (İEF Dersleri)

	Seviye Belirleme Sınavı	Final Sınavı
Ortalama	14.00	57.57
Varyans	12.39	93.64
Gözlem	143.00	143.00
Pearson Korelasyonu	0.25	
Öngörülen Ortalama Farkı	0.00	
df	142.00	
t Stat	-20.98	
P(T<=t) tek-uçlu	0.00	
t Kritik tek-uçlu	1.66	
P(T<=t) iki-uçlu	0.00	
t Kritik iki-uçlu	1.98	

Proje kapsamında verilen eğitimin katılımcılardan beklenen bilgi ve beceri düzeylerine ne derece katkı sunduğunu gösteren yukarıdaki analizlere ile olarak eğitmenlerden duyulan memnuniyet düzeyi beşli likert ölçeğine göre hazırlanmış bir anketle ölçülmüştür. 149 kişinin katıldığı anket sonuçlarına göre alan derslerini veren tüm eğitmenler 77 puanın üzerinde almış olup genel ortalama 87.72 çıkmıştır.

Tablo 5. Katılımcıların Eğitmenlerden Memnuniyet Düzeyleri

Eğitmen	Puan	Eğitmen	Puan	Eğitmen	Puan
XX	96.51	XX	88.99	XX	85.37
XX	92.08	XX	88.99	XX	85.23
XX	91.95	XX	88.72	XX	84.83
XX	90.60	XX	88.59	XX	83.89
XX	90.07	XX	88.59	XX	83.76
XX	89.66	XX	87.52	XX	83.76
XX	89.26	XX	85.50	XX	77.05
XX	88.99				
Ortalama 87.72					

Eğitim dışında verilen tamamlayıcı hizmetlerden genel memnuniyet düzeyi, 100 üzerinden 76.11 olup bu bağlamda katılımcılar en fazla eğitimlerin yüz yüze yapılmasından memnun olduklarını beyan etmiştir. En az memnun olunan kategorinin ise sağlanan ulaşım hizmetleri olduğu görülmektedir.

Memnuniyet anketinde yer alan açık uçlu sorulara baktığımızda katılımcıların birçoğu, İslam iktisadı ve finansı alanına bakış açılarında olumlu manada gelişim olduğunu ve bu alanda bilgi düzeylerinin arttığını belirtmiştir. Buna mukabil, her ne kadar dersi veren eğitmenlerden hususunda genel bir memnuniyet olsa da daha koordine bir şekilde ders içeriklerinin belirlenmesinin ve tekrarların azaltılarak müfredatın yeniden tasarlanmasının eğitimlerin etkinliğinin arttıracağı ifade edilmiştir. Eğitimin süresi hakkında yorum yapan katılımcıların bir kısmı sürenin uzun olduğunu çoğunluğu ise kapsamlı bir müfredatın çok kısa bir süreye sığdırılmaya çalışıldığını belirtmiştir. Ayrıca katılım bankacılığı birimleri ve bünyelerinde icra edilen işlere dair daha detaylı bilgilerin sunulmasının gerekli olduğunu vurgulayan katılımcı sayısı da bir hayli fazladır.

Tablo 6. Katılımcıların Tamamlayıcı Hizmetlerden Memnuniyet Düzeyleri

Tamamlayıcı Hizmetler	Puan
Eğitimlerin yüz yüze gerçekleştirilmesi fayda sağladı.	84.43
Eğitimler süresince sunulan yemekhane hizmeti yeterliydi.	84.30
Eğitim aralarında sunulan ikramlar yeterliydi.	81.48
Eğitimlerde verilen dokümanlar yeterliydi.	80.94
Eğitimlerde aktarılan konular doğru tespit edilmişti.	75.97
Eğitimler için sağlanan konaklama (otel) hizmeti yeterliydi.	73.83
Eğitim programının süresi yeterliydi.	72.89
Eğitimler sırasında yeterli düzeyde iletişim ve koordinasyon sağlanmıştır.	72.62
Eğitimler için sağlanan ulaşım (servis) hizmeti yeterliydi.	58.52
Genel Memnuniyet	76.11

Sonuç ve Öneriler

Katılım bankacılığı sektörünün Türkiye'de hızlı bir büyüme göstermesinin önündeki önemli engellerden biri, yetişmiş insan kaynağının yetersizliğidir. Bu bağlamda Cumhurbaşkanlığı Finans Ofisi, Katılım Genç Gelişim projesi ile alana ilgi gösteren kişi sayısını arttırarak genelde

İslam iktisadı ve finans, özelde ise katılım bankacılığında eğitim alabilecek ve bu sektörde istihdam edilebilecek tabanı genişletmeye çalışmaktadır. Böylelikle konvansiyonel bankalardan transfer edilen çalışanların İslami finans özelinde bilgi ve tecrübe eksiklerinden kaynaklanan olumsuzlukların azaltılması ve sınırlı sayıdaki yetişmiş insanın katılım bankaları arasında transferi gibi kısır bir döngüden çıkılması amaçlanmaktadır.

Katılım Bankası tarafından organize Katılım Bankacılığı Okulu ise yeni mezunların sektöre kazandırılması açısından oldukça önemli bir girişimdir. 2024 yılında İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi ile Katılım Bankası iş birliğinde gerçekleştirilen Katılım Bankacılığı Okulu ile de eğitimleri başarıyla tamamlayan 150 uzman yardımcısının sektöre giriş yapmıştır. Katılım bankacılığı açısından bu hem büyüme ve hem de çalışanların niteliğini artırma konusunda çok mühim bir adımdır. Ayrıca eğitimlerin üniversitelerle iş birliği yapılarak yürütülmesi, üniversite/sanayi iş birliğinin geliştirilmesine ve bilgi birikimi ile tecrübelerin karşılıklı olarak transferine imkân sağlamıştır. Yürütülen proje, sektöre yeni ve nitelikli personelin kazandırılması ile teorik bilgilerle pratik uygulamaların birleştirilmesi sayesinde, bu alanda gerçekleştirilecek sonraki uygulamalar için güzel bir örnek teşkil etmiştir.

Katılım Bankacılığı Personelinin Niteliklerini Geliştirme Projesi Projesi'nden elde edilen sonuçlar, yukarıda yapılan analizler doğrultusunda aşağıdaki gibi özetlenebilir:

1. Proje süresince verilen eğitimler, katılımcıların özellikle İslam iktisadı ve finans alanındaki bilgi seviyelerini önemli derece artırmış, mevcut bilgilerinin ise daha verimli kullanılması için zemin oluşturmuştur. Proje neticesinde katılım bankacılığı çalışanlarından beklenen bilgi ve becerileri eğitim kapsamındaki tüm alanlar hesaba katıldığında %36,20; sadece İslam iktisadı ve finansı alanı göz önünde bulundurulduğunda ise %60,14 oranında bir gelişim sağlanmıştır.
2. Proje kapsamındaki eğitimlerin yüz yüze gerçekleştirilmesi hem eğitmenler hem de katılımcılar açısından olumlu karşılanmış ve verimliliği arttırdığı ifade edilmiştir. Bu bağlamda, yüz yüze eğitimlerin sağlıklı bir şekilde yürütülebilmesi için akademik, idari ve teknik açıdan eşgüdümlü yönetimin, bu ve benzeri projelerde önem arz ettiğini belirtmek gerekir.
3. Katılımcılara uygulanan memnuniyet anketinde sıkça belirtildiği üzere eğitmenler ve yetkinlikleri hususunda olumlu bir kanaat söz konusudur ki bu durum, eğitmen bazlı memnuniyet puanlarına net bir şekilde yansımıştır. Ancak katılımcıların geri dönüşleri, eğitim müfredatı hazırlanırken eğitmenler arasında istişare mekanizması kurularak ders içeriklerindeki çakışan noktaların azaltılmasının gerekli olduğuna işaret etmektedir.
4. Proje kapsamında elde edilen bulgulardan bir diğeri ise katılımcıların eğitim öncesinde İslam iktisadı ve finans alanındaki bilgi seviyesinin diğer alanlara kıyasla daha düşük olduğudur. Her ne kadar söz konusu bilgi eksikliği verilen eğitimler ile ciddi oranda giderilse de İslam iktisadı ve finansının felsefesi ve ilkelerine adapte sürecinin zaman alacağını söyleyebiliriz. Aşağıda sunulan önerilerin bu sorunun aşılmasına katkı sunacağı beklenmektedir:
a. Uzman yardımcılığına giriş sınavı ile mülakat ve eğitim bir arada planlanmalı ve bir bütün olarak uygulanmalıdır.
b. Giriş sınavına İslam iktisadı ve finansı alanı da dahil edilmeli ve en az % 25 ağırlık verilmelidir.
c. Mülakat yapılan adayların sayısı artırılmalı ve İslam iktisadı ve finansının ilkelerini benimseyen adaylar daha geniş bir havuzdan seçilmelidir.
d. İslam iktisadı ve finans bölümü lisans ve/veya yüksek lisans mezunlarına kontenjan verilmelidir.
5. Uzman yardımcılarının farklı bölümlerden mezun olması verilen eğitimden alınması planlanan verimi kısmen zayıflatmakla birlikte % 40'ının (60 kişi) Mühendislik, Fen ve Hukuk fakültelerinden olması müfredatın farklılaştırılması ihtiyacını ortaya koymuştur. Bundan

sonraki eğitimlerde, seviye tespit sınavına göre belirlenecek müfredat içeriğinin en az iki ayrı gruba yönelik olarak farklılaştırılması önerilmektedir.

Projenin olumlu neticeleri, sektör ile üniversite ve sivil toplum kuruluşları arasındaki iletişimin ve iş birliğinin önemini bir kez daha ortaya koymaktadır. Bu iş birliğini kalıcı ve sürdürülebilir kılmak için daimî bir sekretaryanın kurulması ve periyodik toplantıların yapılması faydalı olabilir.

Kaynaklar:

Noe, R. A. (2008). *İnsan Kaynaklarının Eğitimi ve Geliştirilmesi*, 4. Basım, (C. Çetin, Çev.), İstanbul: Beta Yayınları.

Sabuncuoğlu, Z. (2012). *İnsan Kaynakları Yönetimi*, 6. Baskı, İstanbul: Beta Basım Yayım Dağıtım.

Schultz, T. P. (2002), "*Why Goverment Should Invest More to Educate Girls," World Development,* 30 (2):207.

Yumuşak, İ.G., M. Çelikpençe (2021), "*Katılım Bankacılığı Personeline Yönelik İslam Ekonomisi ve Finansı Eğitiminin Şube Performansına Etkisi: Örnek Bir Uygulama"* Bilgi Ekonomisi ve Yönetimi Dergisi, Cilt: 16 Sayı: 1, 39 – 73.

Yumuşak, İ.G. (2010), *Kadın Eğitiminin İktisadi Analizi*, Ankara: Nobel Yayınları

XVI-XVII. YÜZYILDA OSMANLI MEDRESELERİNİN ISLAHI TARTIŞMALARI ÜZERİNE BİR İNCELEME

Beytullah KAYA[133]

Özet

Bizans sınırında küçük bir beylik olarak kurulan ve zamanla bir dünya gücüne dönüşen Osmanlı Devleti, oluşturduğu kurumlar sayesinde uzun süre varlığını devam ettirmeyi başarmıştır. Osmanlıların ilk dönemlerden itibaren eğitim kurumlarına önem vermesi ve ilk medreseyi kuruluşundan hemen sonra İznik'te açması, buraya devrin ünlü ulemalarını müderris olarak ataması devletin ihtiyaç duyacağı kadroların yetiştirilmesine imkân sağlamıştır. Osmanlı Devleti İstanbul'un fethinden sonra burada açtığı medreselerle İstanbul'u bir bilim, kültür merkezi haline getirmiştir. Eğitime verilen önem sayesinde ülkenin pek çok eyaletinde önemli medreseler inşa edilmiştir.

Bu çalışma, 16.yüzyılın sonlarından itibaren devletin yaşadığı siyasal, toplumsal ve ekonomik sorunların medrese eğitimini nasıl etkilediği, devletin diğer alanlarında yaşanan bozulmaların medreselere yansıyıp yansımadığı ve medrese eğitiminde ıslahat hareketlerinin olup olmadığını dönemin kaynakları üzerinden incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada, dönem kaynaklarından Lütfi Paşa'nın *Asafnamesi*, Taşköprüzade'nin *Şakayık un-Numaniyyesi,* Gelibolulu'lu Mustafa Ali'nin *Nushatü'l Selatin'i, , Koçi Bey Risalesi ve* Katip Çelebi'nin *Mizan-ül Hak* ve *Keşfüz-Zunun*'u incelenmiştir. Yapılan incelemelerden devletin siyasal, sosyal ve ekonomik olarak yaşadığı sıkıntıların medreselere de yansıdığı bozulmaların medreseleri de etkilediği anlaşılmaktadır. Bozulmaların başlıca nedenleri arasında, ulema çocuklarına tanınan imtiyazlar ve kayırmalar, ulemanın bir takım teşrifat ve protokol kuralları konusunda yaşadığı anlaşmazlıklar sebebiyle ilmi çalışmayı geri plana atmış olmaları sayılabilir. Ayrıca medrese müfredatlarından akli ilimlerin çıkarılması, sık sık meydana gelen ulema azilleri sebebiyle ulemanın hakkı ve doğruyu konuşma noktasında çekingen davranması, ulemanın lüks ve israfa düşkünlüğünün artması, ilmiye teşkilatının yükselme ve adaylık sistemini belirleyen mülâzemet usulünün kötüye kullanılması, bozulmanın nedenleri olarak sıralanabilir. Çalışmadan Osmanlı Devleti'nin XVI. yüzyılın son çeyreğinden itibaren yaşamaya başladığı siyasal, sosyal, askeri ve ekonomik bozulmaların medreseleri de etkilediği, medreselerin de bu bozulmalardan paylarını aldıkları sonucuna ulaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: Medrese, Osmanlı Medreseleri, medrese ıslahatları

A STUDY ON THE REFORMATION DISCUSSIONS OF OTTOMAN MADRASAS IN THE 16TH-17TH CENTURY

Abstract

The Ottoman State, which was founded as a small principality on the Byzantine border and eventually became a world power, managed to maintain its existence for a long time thanks to the institutions it established. The Ottomans' emphasis on educational institutions from the early periods, the opening of the first madrasah in Iznik immediately after its establishment, and the appointment of famous scholars of the period as teachers, made it possible to train the cadres that the state would need. After the conquest of Istanbul, the Ottoman State made Istanbul into a center of science and culture with the madrasahs it opened here. Thanks to the importance given to education, important madrasahs were built in many provinces of the country.

This study aims to examine how the political, social and economic problems experienced by the state since the end of the 16th century affected madrasah education, whether the deteriorations experienced in other areas of the state were reflected in madrasahs, and whether there were reform movements in madrasah education through the sources of the period. In the study, the period sources such as Lütfi Pasha's *Asafname*, Taşköprüzade's *Şakayık un-Numaniyye,* Gelibolulu'lu Mustafa Ali's *Nushatü'l Selatin*, *Koçi Bey Risalesi* and Katip Çelebi's *Mizan-ül Hak and Keşfüz-Zunun* were examined. From the examinations, it is understood that the political, social and economic difficulties experienced by the state were reflected in the madrasahs and the deteriorations affected the madrasahs as well. The main reasons for the corruption can be listed as the privileges and favoritism granted to the children of ulemas, the fact that the ulemas have put scientific studies in the background due to disagreements they have had regarding some rules of ceremonial and protocol, the removal of rational sciences from the curricula of the madrasahs, the ulemas being hesitant to speak the truth and right due to the frequent dismissals of the ulemas, the ulemas' increasing fondness for luxury and extravagance, and the misuse of the mülâzemet method, which determines the promotion and candidacy system of the ulema organization. It can be concluded from the study that the political, social, military and economic corruptions that the Ottoman Empire began to experience from the last

[133] Prof. Dr. İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, beytullah.kaya@izu.edu.tr

quarter of the 16th century also affected the madrasahs and that the madrasahs also received their share of these corruptions.

Keywords: Madrasah, Ottoman Madrasahs, madrasah reforms

Giriş

İlk Osmanlı medresesi Süleyman Paşa tarafından İzmit'te açılmış olsa da Orhan Gazi'nin (1326-1362) tarafından 1331 yılında İznik'te yaptırdığı medresenin de ilk Osmanlı medresesi olduğu tarihi literatürde yer alan bilgilerdendir. Bu medreseye dönemin ünlü uleması Davud Kayseri'nin baş müderris olarak atanması medresenin ön plana çıkmasında önem arz etmiştir[134]

Orhan Gazi'den sonra Sultan Murad Hüdavendigar yine Bursa'da cami, medrese ve imaret yaptırarak burayı bir İslam beldesi haline getirmeye çalışmıştır. Yıldırım Beyazıd döneminde ise yine Bursa'da hisar dışında cami ve medrese yaptırarak Bursa'nın bir ilim ve tedrisat merkezine dönüştürülmesi için çabalar devam ettirilmiştir.[135] Osmanlı Devleti topraklarını genişlettikçe yeni ele geçirdiği yerlerde kalıcı olabilmek amacıyla iskân faaliyetlerinde bulunmuş ve bu yeni yerleri Türk İslam beldesi haline getirebilmek amacıyla buralarda imar faaliyetlerinde bulunmuştur. II. Murad'ın döneminde devletin yeni merkezinin imarı ve iskânı amacıyla Edirne'de üç şerefeli cami yanında medrese ve Dar'ül-Hadis ile Edirne Medresesi inşa ettirilmiş ve Osmanlının yeni başkenti bir ilim merkezi haline dönüştürülmeye çalışılmıştır.[136]

Osmanlı Devleti bütün bu gayretlerine rağmen İslam dünyasında bir ilimsel cazibe merkezini ancak Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u ele fethetmesiyle başarmıştır. Fatih Sultan Mehmet, Rumeli ve Anadolu'da genişleyen Osmanlı topraklarında devleti merkezileştime, devlet işlerini yürütmek amacıyla, yeni üst düzey memurlara ihtiyaç duymuş ve ülke çapında görevlendirilecek yöneticilerin, alimlerin ve kadıların belli bir seviyede, birbirine denk tahsillerinin olmasından geçtiğini idrak etmiş bu amaçla önce yüksek dereceli Zeyrek ve Ayasofya medreselerini, sonra *Sahn-ı* Seman medreselerini, daha sonra da buralara donanımlı öğrenci hazırlayan *Tetimme* medreselerini kurmuştur. Fatih'in kurduğu medreseler de Molla Zeyrek, Ali Tusi, Molla Abdülkerim, Hocazade, Molla Hüsrev, Ali Kuşçu, gibi zamanın ünlü ulemaları ders vermiş, araştırmalar yapmışlardır.[137]

Osmanlı Devleti eğitim sistemi Fatih Sultan Mehmet döneminde önemli bir ivme kazansa da Kanuni döneminde kurulan Süleymaniye medreseleri (1550-1557) sayesinde zirve noktaya ulaşmıştır.[138] Medreseler konusunda adeta ikinci bir atılım hareketi olarak nitelendirebilecek olan Süleymaniye Medreseleri, Fatih'in kurduğu ilahiyat, felsefe ve Arap edebiyatı ağırlıklı medrese müfredat yapısına, müspet ilimlerin eğitim ve öğretimini de katarak eğitim programlarını zenginleştirmiştir. Kanuni Sultan Süleyman, ordunun tabip ve mühendis ihtiyaçlarını karşılamak için bir tıp medresesi ve darüşşifa, riyaziyat(matematik) öğretimine hasredilen dört tane medrese ve bir de yüksek dereceli Darül hadis medresesi kurarak İstanbul'u

---

134 Ali Kozan ve Ayşe Çekiç, "Osmanlı Devletinin İlk Medresesi Sorunsalı" , (*Uluslararası Gazi Süleyman Paşa ve Kocaeli Sempozyumu-III'nda sunulan bildiri*, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Mart25-27, 2016), s.2134-2135

135 Ziya Kazıcı, Osmanlı eğitim ve Öğretim Sisteminde, s.163.

136 İsmail Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Devletinin İlmiye,* s. 2-3.

137 İsmail Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Devletinin İlmiye,* s. 9-13.

- Bu çalışmanın hazırlanmasındaki desteklerinden dolayı Tekmile PEKTAŞ'a teşekkürlerimi sunarım.

138 Zeki Salih Zengin, Osmanlı Medreselerindeki Gerilemenin Sebep ve Sonuçları Üzerine Bir Değerlendirme, *Vakıflar Dergisi*, XXVI (1997), s.401 ve, Hüseyin Atay, *Osmanlılarda Yüksek Din eğitimi,* 1. Baskı (İstanbul:Dergah Yayınları, 1983), s.174

dönemin en önemli eğitim ve bilim merkezi haline getirmiştir.[139] Kınalızade Ali, Kadızade Şemseddin Ahmed, Mimarzade Müslıhuddin Mustafa, İzmitli Hekim Ahmed Çelebi gibi alimlerin yanında Piri Reis, Seydi Ali Reis, Matrakçı Nasuh, Mimar Sinan gibi önemli bilim ve sanat adamları bu dönem medreselerinde eğitim görmüş Osmanlı bilim ve sanatına yön vermiş önemli ilim adamları arasında zikredilir.[140]

Osmanlı Devleti XVII'yy da siyasal, sosyal, ekonomik ve eğitimsel gibi pek çok alanda bazı sorunlar yaşamaya başlamış ve bu sorunlar bütün toplumu etkilediği gibi dönemin medreselerini de olumsuz yönde etkilemiştir. Bu çalışma, dönemin önde gelen ilim adamlarının ortaya koydukları eserler üzerinden medreselerde yaşanan sorunlar üzerine bir inceleme yapmayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda, Lütfi Paşa'nın *Asafnamesi*, Taşköprüzade'nin *Şakayık un-Numaniyyesi,* Gelibolulu'lu Mustafa Ali'nin *Nushatü'l Selatin, Koçi Bey Risalesi ve* Katip Çelebi'nin *Mizan-ül Hak* ve *Keşfüz-Zunun* adlı eserleri incelenmeye çalışılmıştır.

Osmanlı Medreseleri Üzerine Tartışmalar

Osmanlı medreseleri üzerine çalışma yürüten araştırmacıların önemli bir bölümü XVI. yüzyılın ikinci yarısını Osmanlı medreselerinin gerileme sürecinin başlangıcı olarak kabul etmektedirler.[141] Çoğu modern dönem araştırmaların da başvuru kaynağını teşkil eden bu görüşe göre, medrese müessesi bu dönemlere kadar ilmen son derece verimli, kural ve kanunlar çerçevesinde nizamı olan ve düzgün işleyen kurumlar olarak zikredilmektedir. Ancak sözü geçen dönemle birlikte bu işleyişte bozulmalar olduğu, müspet ilimlere kaynaklık eden felsefe ve mantık gibi akli ilimlerin müfredattan çıkarıldığı, kayırmanın kurumsallaştığı, rüşvetin yaygınlaştığı, zadegân denilen imtiyazlı bir sınıfın ortaya çıktığı ve sonuçta da Osmanlı ilim hayatının ve medreselerin gerilemeye başladığı öne sürülmektedir.

Osmanlı medreselerinden mezun olan öğrenciler devletin çeşitli kurumlarında görev alabilmekteydi. Medrese eğitimi sonrası yapılan icazet imtihanı ile başarılı olan öğrencilere icazet verilmekte ve mezunlar kadılık gibi dini bir vazife alabildiği gibi eğitim müessesesinde müderris olarak çalışma hakkını elde etmiş oluyorlardı. XVII'yyla birlikte medreselerden mezun olan öğrencilerin sayılarında yaşanan artış ve bunun karşılığı yeterince memuriyetin olmaması üzerine görev almak isteyenler sıraya girmekteydi ve mülazım olarak adlandırılmaktaydı. Bu sisteme mülazamet usulü denilmekteydi. Osmanlı ilmiye teşkilatı tedrisat ve adalet olmak üzere iki ana kol üzerine inşa edilmiş olup bunlardan birinden diğerine geçebilmek olanağı mevcuttu. Yüksek dereceli müderrislerin bir kısmı her yıl adalet görevlerine mecburi hizmet için gönderilir böylelikle teorik bilgilerini tatbiki alanlarda da pekiştirirlerdi. Böylelikle müderrislerin mesleklerinde derinleşmesi sağlanırken, öğretim kadroları da yenilenir ve gençleşirdi. Ancak medrese sayısının sınırlı olması ve kayırma yolu ile aşırı mülazemet verilenleri istihdam etmek üzere harap olmuş kullanılmayan medreseler canlandırılmaya çalışılmış ve buralara devlet maaşı ile sıra bekleyenler müderris olarak atanmaya başlanmıştır.[142] Öte yandan padişah laları ve şeyhülislamlardan başlamak üzere devlet ileri gelenlerinin küçük yaştaki çocuklarına standart eğitimlerini tamamlamadan ve mülazemet sistemine dahil olmadan müderrislik unvanı verilmeye başlanmış ve bu uygulama, bir nevi istihza ile, "*Beşik Ulemalığı*" olarak anılmıştır. Bu yolla ilk imtiyaz devrinin ünlü uleması

---

[139] İsmail Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Devletinin İlmiye, s.39-43.*

[140] İlyas Çelebi, Osmanlı Medreselerinin Kuruluşu, Yükseliş ve Çöküş Nedenleri, *Osmanlı,* (ed.Güler Eren), c.V (1999), Yeni Türkiye Yayınları: Ankara, s.171.

[141] İsmail Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Devletinin İlmiye, s.75,ve* Hüseyin Atay, *Osmanlılarda Yüksek Din eğitimi,* s. 133-154. Ayrıca Bkz., Mehmet İpşirli, Osmanlı İlmiye Sınıfı Hakkında Gözlemler (XVI-XVII. Asırlar), Osmanlı Araştırmaları Dergisi, 7-8 (1988), s.274

[142] Ersoy Taşdemirci, Osmanlı İmparatorluğu'nda Medreseler, s. 529-532.

Molla Fenari(ö.1431) ahfadına verilmiştir.[143] Daha sonraları Kanuni döneminde çıkarılan *Hoca Zadeler Kanunu* uyarınca bu uygulama yasalaşmış bilahare kanunun kapsamı büyük illerin kadılarının ve beylerinin çocuklarını da içerecek şekilde genişletilmiş ve *Zadeganlar Kanunu*'na dönüşmüştür.[144] Böylelikle ortaya çıkan nüfuzlu yeni ulema aileleri imparatorluğun her yerinden ikbal için gelinip himayesi ve tavassutu aranan vazgeçilmez merkezler olmuşlardır. Bu durum daha önceki dönemlerden farklı olarak ilmiye sınıfının taşralı halka da dayalı olmasını engellemiş ve zaman içinde ulema tabakasının daha çok içine kapanmasına, çekememezliklere, böylelikle de kendi içinde mücadele ile enerjisini tüketen bir sosyal sınıfın (zadegan) ortaya çıkmasına yol açmıştır. Böylesi bir sosyal tabakanın oluşmasında devletin önde gelen medreselerinin büyük merkezlerde ve özellikle de İstanbul'da merkezileşmiş olmasının katkısı da yüksektir. Ülkenin her yerinden itibar, makam ve iyi gelir arayan ilim ve adalet adamları için bu merkezler büyük bir cazibe odağı oluşturmuştur.[145]

Osmanlı medrese sisteminin bozulmasının altında yatan ana etmen olarak yukarıda bahsedilen nedenleri gören bu hakim ana akım görüşün ilk temsilcilerinden biri İsmail Hakkı Uzunçarşılı'dır. *Osmanlı Devleti'nin İlmiye Teşkilatı,* adlı kitabında "daha evvelki tarihlerde müderrislik kanununa aykırı tek tük yapılan usulsüzlükler istisna kabul edilecek olursa bilhassa XVI. asır sonlarına doğru hem müderris kalitesi itibariyle ve hem de tedrisat ve talebe cihetiyle medreseler bozulmaya başlamıştır. Yıllar geçtikçe bu bozukluk artmak suretiyle devam etmiştir" diye yazarak bu bozulma ve gerilemenin nedenlerini şöyle sıralamaktadır.[146]

1) Medreselerde akli ilimlerin terkedilmesi ve bunun yerine nakli ilimlerin hakim olması,
2) Medreseler kanununa hilafen yapılan müderris tayinlerinde kayırma ve rüşvet, bazı ulema zadelere on beş yaşından önce verilen müderrislik izinleri, önde gelen ulema çocuklarının tedrisatlarında ve belgelendirmelerinde yapılan iltimaslar, tedris görevlerinde yapılan ihmalkarlık ve suistimaller müdahale ve usulsüzlükler,
3) Bin bir müşkülat ile mürettep ilim görüp derslerini tamamlayan âlimlerin yerine yüksek bürokrasiden hamilerinin iltiması ile eğitimlerini tamamlamamış liyakatsiz müderrislerin görevlere tayin edilmesi,
4) İlmiye sınıfı içerisinde rüşvetin yaygınlaşması,
5) İlim ehli ile cahilin derece ve kıymetinin hakkıyla takdir edilememesidir.

Benzer şekilde Tekindağ, Katip Çelebi(ö.1658), Koçibey ve Hezarfen Hüseyin Efendi (ö. 1691) gibi dönemin üç önemli münevverinin yazdığı risaleleri dayanak göstererek XVII. yüzyılın başlarında ve hatta daha XVI. yüzyılda bile akli ilimlerde yaşanan gerileme sebebiyle, medreselerde bozulmanın başladığı şeklindeki genel görüşe tekrar etmektedir.[147] Gökbilgin de yükseliş devri olarak kabul edilen XVI. asrın ikinci yarısında Osmanlı devlet teşkilatı ve müesseselerinde derin tesirler bırakan bir duraklama döneminin başladığını ve bunun tüm XVII. asrı etkilediğini öne sürmektedir.[148] Kazıcı ise Osmanlı medreselerinin on altıncı asır sonlarına doğru bir gerileme ve bozulma dönemine girdiği görüşünü teyit eder, ve başlıca nedenler olarak; nüfusun yoğunluğunu, devletin diğer kurumlarındaki genel bozulma, ulema arasında zadegan sınıfın meydana gelmesi, ilmiye alanına dair kanun ve geleneğin göz ardı

---

[143] Hulusi Lekesiz Osmanlı İlmî Zihniyetinde Değişme (Teşekkül-Gelişme-Çözülme. XV-XVII. Yüzyıllar), Hacettepe Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Y. Lisans Tezi 1989 s.124. Ayrıca bkz., Yahya Akyüz, *Türk Eğitim Tarihi,* s.81-85 ve İsmail Hakkı Uzunçarşılı , *Osmanlı Devletinin İlmiye Teşkilatı* s.76 -82.

[144] Hüseyin Atay, *Osmanlılar'da Yüksek Din Eğitimi,* s.157 .

[145] Fahri Ünan, Osmanlılarda Medrese Eğitimi, ", *Osmanlı,* (ed.Güler Eren), c.V (1999), Yeni Türkiye Yayınları: Ankara, s.149-160.

[146] İsmail Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Devletinin İlmiye, s.75-79.*

[147] Şehabettin Tekindağ, "Medrese Dönemi" , *Cumhuriyetin 50. Yılında İstanbul Üniversitesi*, 1973, s.20-21

[148] Tayyib Gökbilgin, XVII. Asırda Osmanlı Devletinde Islahat, İhtiyaç ve Temayülleri ve Katip Çelebi, *Katip Çelebi Hayatı ve Eserleri Hakkında İncelemeler*, (Ankara: Türk tarih Kurumu, 1991) s.197

edilmesi, talebe isyanları ve ilmi özgürlüğün göz ardı edilmesi gibi etkenlere dikkat çeker.[149] Aydın'da benzer şekilde gerileme ve bozulma sebepleri olarak ilmi zihniyetin kaybolması ve idaredeki bozulmalar olarak iki ana temel nedene bağlayarak, gerileme sürecinin başlangıcını 16. asrın başlarına kadar çeker.[150]

Mehmet İpşirli, *Osmanlı İlmiye Sınıfı Hakkında Gözlemler* adlı makalesinde Osmanlı esas düzeni ve ilmiye müessesinde XVI.yy'ın ikinci yarısında, tam da bütün o ihtişamın kendini gösterdiği bir zamanda, umumi bir bozulmanın başladığını, kimi tarihçilerin bunun Rüstem Paşa ile kiminin Sokullu'nun vefatı ile bazılarının da asrın sonuna doğru oluştuğu kanaatini taşıdığını ifade etmektedir. İşpirli, bozulmanın başlıca nedenleri, ulema çocuklarına tanınan imtiyazlar ve kayırmalar, ulemanın bir takım teşrifat ve protokol kuralları konusunda yaşadığı anlaşmazlıklar sebebiyle ilmi çalışmayı geri plana atmış olmaları, medrese müfredatlarından akli ilimlerin çıkarılması, sık sık meydana gelen ulema azilleri sebebiyle ulemanın hakkı ve doğruyu konuşma noktasında çekingen davranması, ulemanın lüks ve israfa düşkünlüğünün artması, ilmiye teşkilatının yükselme ve adaylık sistemini belirleyen mülazemet usulünün kötüye kullanılması ve nihayetinde medreselerin bozulmuş olduğu görüşündedir. [151]

İlyas Çelebi de devletin kuruluş yıllarında tesis edilmiş olan akli ve dini ilimler arasındaki dengeli yapının, akli ilimler aleyhine bozulduğunu vurgulayarak dönemin Lütfi Paşa, Taşköprüzade, Gelibolu'lu Mustafa Ali, Hasan Kafi el-Akhisari, Koçi Bey ve Katip Çelebi gibi aydınlarının eserlerine dayanarak medreselerde 16. Asrın ikinci yarısından itibaren duraklamanın başladığını ileri sürer.[152] Zengin ise medreselerdeki bozulmanın ortaya çıkış tarihini İsmail Hakkı Uzunçarşılı'dan nakil ile müderris tayinlerinde yapılan iltimasları delil göstererek Kanuni dönemine kadar götürür. O da ilmi faaliyetlerdeki zafiyetin sebeplerini medreselerdeki ilmi zihniyetin gelişmeye kapalı hale getirilmesi ile rüşvet ve iltimasla kanuna aykırı olarak ehil olmayanların ilmi mevkilere getirilmesi şeklinde iki başlıkta ifade eder.[153]

Akyüz, *Türk Eğitim Tarihi* adlı kitabında, medreselerdeki bozulmanın 16. yüzyılın ortalarında başladığını öne sürer. Bozulma nedenlerini; siyasetin ilim anlayışını baskı altında ve dar kalıplar içinde tutması, özgür ilim yapmanın hoş görülmemesi, medreselerin iç işleyişinin bilimsel gelişmeyi zorlaştırıcı özellikler taşıması, savaşlar ve göçler sebebiyle büyük şehirlerde yaşanan nüfus artışları, devletin diğer müesseselerindeki genel bozulmanın medreselere de sirayet etmesi, rüşvet ve adam kayırmacılık olarak sıralamaktadır.[154] Abdullah Saydam XV. asrın ortalarında tekil olarak görülmeye başlayan bozulmaların yüzyıl sonra iyice artış gösterdiğini ve istisna özelliğini artık kaybetmeye başladığını söylemektedir. Ona göre, araştırmacı eğitim anlayışının terk edilmesi, idaredeki genel bozulma dolayısıyla medreselere de sirayet eden yaygın rüşvet ve iltimas sebebiyle liyakat ehli ulemanın tayinlerinin yapılamaması, medrese öğrencilerinin gittikçe öğrencilik vasıflarını kaybetmesi, hatta nihayetinde suhte ayaklanmaları olarak adlandırılan isyanlara katılmaları, ilmiye kurumlarını yaşatan vakıf kuruluşlarının bozulması medreselerdeki bozulmayı artırdığını iddia eder.

İnalcık, *Devlet-i'Aliyye* adlı eserinde ise, 16. yüzyılın sonundan itibaren *Lahiyacıların* deyimiyle 'tagayyür ve fesad (idarede bozuluş ve kargaşa) meselesinin arka planını ele alarak,

---

[149] Ziya Kazıcı, Osmanlı eğitim ve Öğretim Sisteminde, s.166.
[150] Muhammed Şevki Aydın, Medreselerin Gerileyiş Sebepleri Üzerine*, Erciyes Üniv. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, IV (1987), s. 324-325.
[151] Mehmet İpşirli, Osmanlı İlmiye Sınıfı Hakkında Gözlemler, s. 274 ve 284-285.

[152] İlyas Çelebi, Osmanlı Medreselerinin Kuruluşu, Yükseliş ve Çöküş Nedenleri, Osmanlı, (ed.Güler Eren), c.V (1999), Yeni Türkiye Yayınları: Ankara, s.172.
[153] Zeki Salih Zengin, Osmanlı Medreselerindeki Gerilemenin Sebep ve Sonuçları Üzerine Bir Değerlendirme), s.401-402.
[154] Yahya Akyüz, *Türk Eğitim Tarihi*, 30.baskı, (Ankara :Pegem Akademi, 2018), s.81-85

nüfus sorunları ve ekonomik sıkıntılara sebep olan gelişmelere dikkat çeker. Nüfus hareketlerini yönetmekte karşılaşılan güçlükler ile uluslararası gelişmelerin zorladığı mevcut ticari avantajların kaybolması sonucunda ortaya çıkan hayat pahalılığı ve vergilerin artması toplumdaki huzursuzluğu ve toplumsal sınıflar arasındaki gerginliği artırmıştır. İnalcık'a göre bu durum, devletin tüm kurumlarını etkilediği gibi ilmiye sınıfında da yetkinin kötüye kullanımı, rüşvet ve iltimasın yaygınlaşmasına yol açarak nihayetinde bozulma ve kargaşayı getirmiştir. Ona göre, nasihatname ve layihalarda dile getirilen tesbit ve tavsiyelerin gerçeklik payı olmasına rağmen, yaşanmakta olan krizde asıl sorun Osmanlı patimonial devlet sisteminin doğası ile hem doğu hem de batı cephesinde yaşanan yoğun savaşların getirdiği mali yükün doğurduğ Yaşar Sarıkaya'nın ifadesiyle, "medrese sistemi, tarihi bağlam içerisinde düşünüldüğünde XVII. asra kadar yeterli ve geçerli, ancak bu yüzyıldan sonra 'yenilenmeye' ve gelişmeye muhtaç bir sistemdi. Bir başka ifadeyle medresede 'bozulma' veya gerileme" değil, geleneği koruma uğruna yeniliklere ve değişime (yani çağa) 'intibak edememe' sorunu vardır."[155] Yaşanan olumsuzlukları bir gerileme ve bozulmadan ziyade, yenilik ve değişimlere ayak uyduramama olarak niteleyen bu görüşe göre ihtiyaç duyulan şey medreselerin bir sistem olarak topyekûn gözden çıkarılması değil, sistemin önünü açmak ve gerekli değişiklik ve ıslahatları yapmaktır.

Yaşar Sarıkaya'nın ifadesiyle, "medrese sistemi, tarihi bağlam içerisinde düşünüldüğünde XVII. asra kadar yeterli ve geçerli, ancak bu yüzyıldan sonra 'yenilenmeye' ve gelişmeye muhtaç bir sistemdi. Bir başka ifadeyle medresede 'bozulma' veya gerileme" değil, geleneği koruma uğruna yeniliklere ve değişime (yani çağa) 'intibak edememe' sorunu vardır."[156] Yaşanan olumsuzlukları bir gerileme ve bozulmadan ziyade, yenilik ve değişimlere ayak uyduramama olarak niteleyen bu görüşe göre ihtiyaç duyulan şey medreselerin bir sistem olarak topyekün gözden çıkarılması değil, sistemin önünü açmak ve gerekli değişiklik ve ıslahatları yapmaktır. Benzer görüşü savunanla ıslahat faaliyetlerinin gerekçesi olan kural dışı uygulamaları ve olumsuzlukları medreselerdeki bozulmanın ve gerilemenin başlangıcı kabul edip, medreseleri altı asırlık birikim ve kazanımları bağlamından koparılıp parçacı bir bakış açısıyla ele almak, ilaveten mukayese ve değerlendirmeleri eşdeğer olmayan eğitim kurumları üzerinden gerçekleştirmeye çabalamak sağlıklı sonuçlara ulaşmayı engelleyen yaklaşımlardır.[157]

Mustafa Gündüz de *Osmanlı Eğitim Mirası* adlı çalışmasında, literatürde 16. yüzyıldan sonra Osmanlı medreselerinin gerilediğine ilişkin bilgilerin büyük bir kısmının erken Cumhuriyet dönemi ideolojik tarihçiliğinin kurbanı olduğunu iddia ederek, oluşturulmaya çalışılan görüşün yeni rejimi meşrulaştırmak ve bir devri-sabık yaratma saik ile üretilmiş önyargı ve tahrifattan ibaret olduğunu öne sürmektedir. Ona göre, medrese konusunda eleştirilen durumların hiçbirisi hakkında derinlemesine yapılmış özgün araştırmalar bulunmamaktadır ve hatta konu, henüz Türkiye de bu saha üzerine çalışan akademisyenlerin düşünce ve sorgulama menzili içine gerçek anlamda girmemiştir.[158] Fahri Ünan ise Osmanlı medreselerinin görevlerini layıkı ile yerine getirip getirmediği, ulemanın ilmi performansının yeterli olup olmadığının cevaplarının verilebilmesinin, ancak ve ancak medrese ve alimlerin tevarüs ettikleri ilmi anlayış ve

[155] Yaşar Sarıkaya, Osmanlı Medreselerinin Gerileme Meselesi, s.34

[156] Yaşar Sarıkaya, Osmanlı Medreselerinin Gerileme Meselesi, s.34

[157] Hasan Yıldız, Osmanlı Medreselerini Islah Çabaları Üzerine Bir Değerlendirme, *VAKANÜVİS- Uluslararası Tarih Araştırmaları Dergisi,* 4/1, (2019), s. 407

[158] Mustafa Gündüz (haz.), *Osmanlı Eğitim Mirası,* 2. Basım, (İstanbul: Doğu Batı yayınları, 2015), s.47-51

zihniyetin doğru bir şekilde tanımlanabilmesi ve buna referans ile değerlendirildiğinde mümkün olabileceğini ifade etmektedir.[159]

Osmanlı medreselerinin 16. asırdan sonra bozulmaya/gerilemeye başladığı tezine karşı çıkan reddiyeci akımın konu hakkındaki tartışmaları yeni bir düzeye taşıması muhtemel gözükmektedir. Ancak şunu da belirtmek gerekir ki, reddiyeci ekolün oluşturduğu literatür konuyu karşılaştırmalı olarak ele almak bakımından önemli olduğu kadar henüz olgunluğa erişmekten uzak olduğu değerlendirilmelidir ve tezlerinin yeni araştırmalarla desteklenmesi gerektiği aşikardır. Konuya dair her iki tarafın da öne sürdüğü görüş, iddia ve tezler tutarlı bir metodolojik yöntem rehberliğinde yeniden gözden geçirilmeye muhtaçtır.

Osmanlı Medreselerinde sorunlar dönemi

Osmanlı düşünürleri yazdıkları nasihatname ve layihalarda sadece genel geçer, zamandan münezzeh kavramlar ve ilkeleri tekrar etmekle yetinmiyor aynı zamanda devrin devlet yönetiminde yaşanılan aksaklıkları ve çözüm önerilerini cesaretle fakat büyük bir hassasiyet içinde dile getiriyorlardı. XVI. asrın sonlarına doğru Osmanlı devlet piramidinin tüm kademelerindeki sorunlar şiddetle tartışmaya açılırken İlmiye sınıfına dair eleştiriler ise makamın Osmanlı devlet meşruiyetindeki seçkin ve kutsal konumu sebebiyle daha nazik ve temkinli yapılmıştır. Bu sebeple diğer sınıflar için yapılan ıslahat önerilerinden farklı olarak İlmiyeye yönelik ıslahat fikirleri ulemanın yetkisini ve saygınlığını arttırma yönünde olmuştur. Bununla beraber, bu yönde yapılan düzenlemeler İstanbul ulema ailelerinin daha da güçlenip tüm teşkilat üzerinde hakimiyet sağlamalarına yol açmıştır.[160]

Osmanlı ilmiye teşkilatındaki aksaklıklara dair ilk eleştiriler XV. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Osmanlı kroniklerinde yer almaya başlamıştır.[161] Neşri, Aşıkpaşazade ve Oruç Beğ yazdıkları eserlerde alimlerin müstakilen ilimle iştigal etmek yerine, giderek *kanun-ı kadim*'e aykırı olarak mevki, ün ve zenginlik peşine düştüklerini, rüşvete yöneldiklerini dile getirmişlerdir.[162] XVI. yüzyılın ortalarından itibaren de alışagelmiş düzenin bozulmaya başladığını fark edip, düzenin yeniden ihyası için reform önerileri içeren Nasihatnameler kaleme alan bir kısım Osmanlı bürokrat ve uleması yine kendinden önceki nesil "Gelenekçi Reformcular" ailesinin misyonunu devam ettirmişlerdir.[163]

Bu asrın önemli yazarlarından Lütfi Paşa(ö.1564) *Asafname* adlı eserinde Müderris ve Ulema sınıfının çoğunluğu yeni oluşmakta olan kariyer sistemi içinde birbirleriyle haset üzere olduklarından bahsetmektedir. Çözüm yolu olarak da hükümdara rekabet halindeki tarafları değil, ulemanın başını dinlemesini tavsiye etmektedir.[164] Ulema sınıfı içinden gelen Taşköprüzade Ahmed Efendi de 1540'larda yazdığı eseri *Şakayık un-Numaniyye* de medresede genel olarak ilim seviyesinin düşmeye başladığından şikayet ederek, matematik ve mantık gibi akli ilimlere karşı eski itibarın kaybolduğunu, ulemanın basit el kitaplarını okuduktan sonra kendilerini yetişmiş addettiğini söylemektedir.[165]

---

[159] Fahri Ünan, Osmanlı Medreselerinin İlmi Performansı Üzerine Bazı Düşünceler, *Türkiye Günlüğü,* 30, (1994), s.50

[160] Mert Can Erdoğan, XVI. ve XVII. Yüzyıl Osmanlı Nasihatnamelerinde Ulema-Ümera İlişkisine Yönelik Eleştiri ve Öneriler, *Osmanlı Medreseleri, (ed). Fuat Aydın vd.,* (İstanbul : Mahya Yayıncılık, 2018), s.690.

[161] *Neşri Tarihi*, haz.Mehmet Altan Köymen ve Faik R. Unat, (Ankara:TTK, 1987) s. 337 ,ve *Oruç Beğ Tarihi,* haz. Necdet Öztürk,(İstanbul: Bilge Kültür Sanat Yay., 2014), s. 33,ve *Aşıkpaşaoğlu Tarihi*, haz. Nihal Atsız,(İstanbul, Ötüken Neşriyat, 2015), s. 76

[163] İsmail Özçelik, *Devlet-i 'Aliyye Yazarlarına Göre Yönetim ve Toplum*, (Ankara: Gazi Kitapevi, 2016), s.53-57

[164] Mehmet İpşirli, Osmanlı İlmiye Sınıfı Hakkında Gözlemler, s.275

[165] Mehmet İpşirli, Osmanlı İlmiye Sınıfı Hakkında Gözlemler, s.275

Gelibolulu Mustafa Ali (ö.1600) ise Künhü'l Ahbar adlı nasihatnamesinde medreselerde görülen ihmalkârlığın ve liyakatsizliğin sebebini *mevalizadelerin* (küçük yaşlarda ilmi paye verilen ulema çocukları) etkin konum almaya başlamalarına bağlarken, 1581 de kaleme aldığı ve ilmiye sınıfını kapsamlı olarak irdelediği Nushatü's-Selatin adlı eserinde de ilmiyedeki adam kayırmacılığa, liyakatsizliğe ve makam için verilen rüşvetlere dikkat çekmektedir. Gelibolulu Mustafa yine aynı eserinde ulema taifesinin teşrifat ve protokol meseleleri gibi tali konuları kendilerine sorun ederek aralarında anlaşmazlıklara sebep olduklarını, oysa asıl görevlerinin uzun zamandır tıkanmış bulunan yeni eserler telif etme yolunun açılması olduğunu zikretmektedir. Yine medreselerde nitelikli müderris olmadığından derslerin yapılamadığını ilmi yeterliliği olanların da ayda bir medreseye uğradığını bu sebeple medreselerde talebe bulunmadığını sitemkar bir dille anlatmaktadır. O kayırma ve rüşvet yoluyla göreve gelen bir takım kadı ve müderrislerin tek düşüncelerinin daha üst makamlara nasıl gelirde daha fazla kazanç elde edebiliriz olduğunu iddia etmektedir.[166]

XVII. asrın tanınan müelliflerinden Koçi Bey de hem IV. Murat (1623-1640) hem de Sultan İbrahim (1640-1648) dönemlerinde yazmış olduğu birbirinin devamı olan iki risale ile adından oldukça çok söz ettirmiştir. Risalelerinde, geçmiş dönemlerde atalarının ilim ve ulemaya gösterdikleri hürmet ve itibarın, artık kalmadığından şikâyet ederek şimdiki ahvalde ilim ve âlimin durumunun perişan bir durumda olduğunu aktarmaktadır. Ayrıca yine eski âlimlerin olgun, faziletli ve bilgili kişiler olduklarını, şimdikiler gibi ün ve şatafatlı hayat sürme istekleri olmadığını ve tüm ömürlerini sadece ilim ve ibadet yapmakla ve devlete dua etmekle geçirdiklerini naklederek, gittikleri yerlerde doğruluk ve adaletle iş görerek halkı koruduklarından bahsetmektedir. Ayrıca kadıların sayılarının fazla olmasının ve bunlara verilecek görev olmaması dolayısıyla bekleme sürelerinin yarattığı olumsuzluklar üzerinde durmaktadır.[167] Katip Çelebi, medreselerdeki bozulmanın nedenleri olarak, beşik ulemalığı sitemini, müderrislerin medreselerde gerektiği gibi ders vermemelerini, akli ilimlerin medreselerin programında çıkarılmasını, toplumsal yapıdaki bozulmanın medreselere yansımasını ve müderrislerin dünyalık isteklerinin artışının etkili olduğunu ileri sürmektedir.

Yine aynı yüzyılının dikkat çeken münevverlerinden Katip Çelebi (ö. 1657) de, *Keşfü'z-zunun* adlı eserinde ilk dönemlerin liyakat sahibi alimlerinin kendilerini hem şer'i hem de akli ilimler konusunda iyi yetiştirdiklerini, şimdi ise medreselerde sadece şer'i ilimlere yer verildiğini, akli ilimlerin bazı ulema tarafından yasaklandığını, bu suretle de ilmi verimin azaldığını, yeterince eser yazılamadığına dikkat çekmektedir. En üst düzeydeki ilim adamlarının bile kifayetsizliğinden bahsetmektedir. Müellif, *Mizanü'l-Hak* isimli risalesinde de fikri ve sosyal sorunlara cesur ve eleştirel bir zihniyetle yaklaşmış, Hristiyan ilahiyatının hilafına İslam şeriatının hiçbir zaman akli ilimleri reddetmediğini savunmuştur. [168] Çelebi, İslam'ın akli ilimlere önem vermesine rağmen Osmanlı Medreselerinde akli ilimlere yeterince yer verilmemesini eleştirmektedir.

Sonuç

Osmanlı medreseleri üzerine yapılan incelemeden, XVI ve XVII yüzyılda medreselerde işleyiş açısından sorunların yaşandığı, bu sorunların dönemin ilim adamları tarafından fark edildiği ve sorunların sebeplerine yönelik eleştirilerde bulundukları anlaşılmaktadır. Dönem yazarları sorunları genellikle kanun-u kadimde yapılan değişikliklere, medrese sistemindeki kayırma ve

---

166 Mehmet İpşirli, Osmanlı İlmiye Sınıfı Hakkında Gözlemler, s.276-277. Gelibolulu Mustafa Ali, Nasîhatu's-Selâtin, v.21a.

167 Kayhan Atik, XVII. Yüzyıl Osmanlı Aydınlarına Göre İlmiye Teşkilatındaki Çözülmeye İlişkin Tespit ve Teklifler, Bilig-14/Yaz, (2000), s.37-39. Koçi Bey, Koçi Bey Risalesi, S. 95. (1997).

168 Mehmet İpşirli, Osmanlı İlmiye Sınıfı Hakkında Gözlemler, s.281-282. Katip Çelebi, Mizan'ül Hak Fi İhtiyar-il Ahakk, s. 147.

iltimaslara, müderrislerin üst makamlara gelmek için yaptıkları hukuksuz uygulamalara dayandırmaktadırlar. Dönem eserleri yoğunlukla eski kurallara dönemin bozulmanın önüne geçeceği fikrini paylaşmaktadırlar.

XVI ve XVII kaynakların incelendiğinde medreseler için köklü yeniliklerin yapılması veya yeni bir dönüşüme gidilmesi gibi herhangi bir önerinin getirilmediği görülmektedir. Bu kaynaklar medreseler üzerine yeni bir anlayışla bakan ve çözüm önerileri geleneksel olana dönmeyi tavsiye eden bir yapıya sahiptirler. Bu bağlamda bozulma nedenleri olarak benzer uygulamaları görmekte ve benzer sonuçlara ulaşmaktadırlar. XVI yy ilim adamları daha çok akli bilimlerin programlardan çıkartılması ve medreselerdeki usulsüzlükler üzerinde dururken XVII ilim adamları ise buna ek olarak yaygınlaşan rüşveti, toplumsal yapıdaki bozulmaların medreseye sirayet etmesini, müderrislerin dünya malına aşırı tamahkâr olmaları gibi nedenleri görmektedirler. Ayrıca bu dönemde hazırlanan raporların genelde var olan sorunu tespit etmeye yönelik olduğu çözüm önerileri üzerine odaklanmadı anlaşılmaktadır.

Kaynakça

Akyüz, Yahya. *Türk Eğitim Tarihi*, 30.baskı, (Ankara: Pegem Akademi, 2018)

Aşıkpaşaoğlu Tarihi, haz. Nihal Atsız,(İstanbul: Ötüken Neşriyat, 2015)

Atay, Hüseyin. *Osmanlılar'da Yüksek Din Eğitimi*, (İstanbul: Dergah Yay. 1983)

Atik, Kayhan. "XVII. Yüzyıl Osmanlı Aydınlarına Göre İlmiye Teşkilatındaki Çözülmeye İlişkin Tespit ve Teklifler", *Bilig*-14/Yaz, (2000), s.31-54

Aydın, Muhammed Şevki. "Medreselerin Gerileyiş Sebepleri Üzerine", *Erciyes Üniv. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, IV (1987), s. 321-336

Çelebi, İlyas. "*Osmanlı Medreselerinin Kuruluşu, Yükseliş ve Çöküş Nedenleri*", *Osmanlı* (ed.Güler Eren), c.V (1999), Yeni Türkiye Yayınları: Ankara, s.168-175.

Erdoğan, Mert Can. "XVI. ve XVII. Yüzyıl Osmanlı Nasihatnamelerinde Ulema-Ümera İlişkisine Yönelik Eleştiri ve Öneriler", *Osmanlı Medreseleri: Eğitim, Yönetim ve Finans,* (ed). Fuat Aydın, Mahmut Zengin, Kübra Cevherli, Yunus Kaymaz, (İstanbul: Mahya Yayıncılık, 2018).

Gelibolulu Mustafa Ali. *Siyaset Sanatı: Nushetü's-Selatin*. Haz., Faris Çerçi. İstanbul: Büyüyen Ay Yayınları, 2015.

Gökbilgin, Tayyib. "XVII. Asırda Osmanlı Devletinde Islahat, İhtiyaç ve Temayülleri ve Katip Çelebi", *Katip Çelebi Hayatı ve Eserleri Hakkında İncelemeler*, (Ankara: Türk Tarih Kurumu, 1991.

Gündüz, Mustafa (haz.). *Osmanlı Eğitim Mirası,* 2. Basım, (İstanbul: Doğu Batı yayınları, 2015).

İnalcık, Halil. *Türklük, Müslümanlık ve Osmanlı Mirası*,3. Baskı. İstanbul: Kırmızı Yayınları, 2014.

İpşirli, Mehmet. "Osmanlı İlmiye Sınıfı Hakkında Gözlemler (XVI-XVII. Asırlar)", *Osmanlı Araştırmaları Dergisi*, 7-8 (1988), s.273-284.

Katip Çelebi Katip Çelebi, Mizan'ül Hak Fi İhtiyar-il Ahakk, İstanbul. 1870. s. 147.

Kazıcı, Ziya. "Osmanlı eğitim ve Öğretim Sisteminde Genel Medreseler", *Osmanlı,* (ed.Güler Eren), c.V (1999), Yeni Türkiye Yayınları: Ankara, s.161-167.

Koçi Bey Risalesi. Haz. Zuhuri Danışman. İstanbul: MEB Yay. 1997

Kozan, Ali ve Ayşe Çekiç, "Osmanlı Devletinin İlk Medresesi Sorunsalı" , (*Uluslararası Gazi Süleyman Paşa ve Kocaeli Sempozyumu-III'nda sunulan bildiri*, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Mart25-27, 2016), s.2133-2143

Lütfi Paşa, *Asafname,* Haz. Ahmet Ugur. (Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, 1982.)

Neşri Tarihi, haz.Mehmet Altan Köymen ve Faik R. Unat, (Ankara:TTK, 1987)

Oruç Beğ Tarihi, haz. Necdet Öztürk,(İstanbul: Bilge Kültür Sanat Yay., 2014)

Özçelik, İsmail. *Devlet-i 'Aliyye Yazarlarına Göre Yönetim ve Toplum,* (Ankara: Gazi Kitapevi, 2016)

Saydam, Abdullah. *Osmanlı Medeniyeti Tarihi*, 3.baskı (İstanbul: Kitabevi, 2017)

Sarıkaya, Yaşar. "Osmanlı Medreselerinin Gerileme Meselesi: Eleştirel Bir Değerlendirme Denemesi", *İslâmî Araştırmalar Dergisi,* No:3, (1999), s.23-39

Taşköprülüzade Ahmed Efendi. *Eş-Şakâ'iku'n-Nu'mâniyye Fî Ulemâi'd-Devleti'l-Osmâniyye.*Haz. Muhammed Hekimoğlu. (İstanbul: Türkiye Yazma Eserler Kurumu 2019.)

Taşdemirci, Ersoy. "Osmanlı İmparatorluğu'nda Medreseler", *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi,* sayı.3 (1989), s.519-532

Ünan, Fahri. "Osmanlı Medreselerinin İlmi Performansı Üzerine Bazı Düşünceler", *Türkiye Günlüğü,* 30, (1994), s.49-57

Uzunçarşılı, İsmail Hakkı. *Osmanlı Devletinin İlmiye Teşkilatı*, (TTK Yayınları: Ankara 2014)

Yakupoğlu, Kenan. *Osmanlı Medrese Eğitimi ve Felsefesi*, İstanbul: Gökkubbe Yayınları, (2006).

Yıldız, Hasan. "Osmanlı Medreselerini Islah Çabaları Üzerine Bir Değerlendirme", *VAKANÜVİS- Uluslararası Tarih Araştırmaları Dergisi,* 4/1, (2019), s. 407-445

Zengin, Zeki Salih. "Osmanlı Medreselerindeki Gerilemenin Sebep ve Sonuçları Üzerine Bir Değerlendirme", *Vakıflar Dergisi,* XXVI (1997), s.401-409

ORTA DOĞU'DAN ORTA ASYA'YA İSLAMİ BANKACILIK: ŞER'İ YÖNETİŞİM VE MEVZUAT BAKIMINDAN ÖZBEKİSTAN

Hüseyin İÇEN[169]

Özet

Modern dönem sayılabilecek yirminci yüzyılda Müslümanların yaşadığı coğrafyadaki bağımsızlık ve ihya hareketleri neticesinde İslami bankacılık Orta Doğu'da giderek gelişen bir alan haline gelmiştir. Orta Doğu'da ve dar anlamda Körfez'deki İslami bankacılık sistemi örneklerinin yirminci yüzyılın sonlarından itibaren Orta Asya'ya taşınma sürecinde olduğu söylenebilir. Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından 1990'lı yıllardan itibaren sırasıyla Kırgızistan, Türkmenistan, Kazakistan, Tacikistan ile Özbekistan'ın İslam Kalkınma Bankası'na üyelikleri ve bu bölgeye yapılan destekler bunu doğrulamaktadır. Bu çalışmada Orta Asya Birliği ülkelerinden olan Özbekistan'da, İslami bankacılık alanındaki yasal düzenlemeler ve şer'i yönetişimin nasıl şekillendirilebileceği Orta Doğu ve diğer Orta Asya Birliği ülkeleriyle mukayeseli şekilde ele alınmıştır. Orta Doğu ve Orta Asya ülkelerine ilaveten Türkiye'deki Katılım bankacılığı sisteminden de faydalanılacak mukayese ve önerilerde mevcut bankacılık kanunları, şer'i danışma kurulu ve kararları çalışmanın önemli bileşenlerinden olacaktır. Geleneksel bankacılık sisteminin bir parçası olarak İslami pencere modeliyle sınırlı olan Özbekistan İslami bankacılık sisteminde gelişmesi beklenen şer'i yönetişimin ülkeye adaptasyonu bu bildirideki izi sürülecek meselelerdendir. Bu çalışmada Orta Doğu ülkelerinin tercih edilme nedeni ilk kez İslami bankacılığın bu bölgede ortaya çıktığının varsayılması iken mukayeseye Türkiye'nin dahil edilmiş olması Türkiye'nin Orta Asya Birliği ülkeleri ile sosyal, dini ve ekonomik benzerlikleri olarak sayılabilir. Özbekistan'da İslami bankacılığın gelişmesinin uluslararası standartlara kavuşmanın yanında hukuki ve düzenleyici altyapıya bağlı olduğu ifade edilebilir. Bu çalışmada Orta Doğu ile Orta Asya arasında köprüler kurup şer'i yönetişim sürecinin geliştirilip, Özbekistan'ın potansiyel fırsatlarının artırılıp öneriler sunulmaktadır. Özbekistan'ın diğer Orta Asya Birliği ülkelerinde öncü olabilecek İslami bankacılık modelinin temel dinamiklerinin tespiti bu çalışmanın önemli **sonuçlarından olacaktır.**

Anahtar Kelimeler: İslami Bankacılık, Yönetişim, Özbekistan

ISLAMIC BANKING FROM THE MIDDLE EAST TO CENTRAL ASIA: UZBEKISTAN IN TERMS OF SHARIA GOVERNANCE AND LEGISLATION

Abstract

As a result of the independence and revival movements in the geography where Muslims live in the twentieth century, which can be considered as the modern era, Islamic banking has become a developing field in the Middle East. It can be said that the examples of Islamic banking systems in the Middle East and in the Gulf in a narrow sense have been in the process of being transferred to Central Asia since the end of the twentieth century. Following the collapse of the Soviet Union, the membership of Kyrgyzstan, Turkmenistan, Kazakhstan, Tajikistan and Uzbekistan to the Islamic Development Bank and the support provided to this region since the 1990s confirm this. In this study, the legal regulations in the field of Islamic banking in Uzbekistan, one of the Central Asian Union countries, and how the sharia governance can be shaped are discussed comparatively with the Middle East and other Central Asian Union countries. In addition to the Middle East and Central Asian countries, the participation banking system in Turkey will also be used in the comparison and suggestions, and the current banking laws, sharia advisory board and decisions will be important components of the study. The adaptation of Sharia governance, which is expected to develop in the Islamic banking system of Uzbekistan, which is limited to the Islamic window model as a part of the conventional banking system, to the country is one of the issues to be followed in this report. The reason why Middle Eastern countries are preferred in this study is that it is assumed that Islamic banking first emerged in this region, while the inclusion of Turkey in the comparison can be considered as Turkey's social, religious and economic similarities with the Central Asian Union countries. It can be stated that the development of Islamic banking in Uzbekistan depends on reaching international standards as well as legal and regulatory infrastructure. In this study, bridges are established between the Middle East and Central Asia, the Sharia governance process is developed, and suggestions are made to increase Uzbekistan's potential opportunities. The determination of the basic dynamics of Uzbekistan's Islamic banking model, which can be a pioneer in other Central Asian Union countries, will be one of the important results of this study.

Key Words: Islamic Banking, Governance, Uzbekistan

[169] İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İYBF, İslam İktisadı ve Finans (İngilizce) Araştırma Görevlisi. hsynicen42@gmail.com, huseyin.icen@izu.edu.tr 0000-0002-3368-3878

XALQARO IQTISODIY INTEGRATSIYA JARAYONLARI TAHLILI

Mo’minjonova Madina Zafarjon Qizi[170]

Annotatsiya.
Xalqaro iqtisodiy integratsiya jarayonlari zamonaviy dunyo iqtisodiy tizimining ajralmas qismi hisoblanadi. Ushbu maqolada xalqaro iqtisodiy integratsiyaning shakllanishi, rivojlanish tendensiyalari va uning global iqtisodiyotga ta'siri tahlil qilinadi. Asosiy e'tibor iqtisodiy bloklar, savdo bitimlari, moliyaviy hamkorlik va siyosiy-iqtisodiy aloqalarning tahliliga qaratilgan. Usbu maqolada shuningdek, rivojlanayotgan va rivojlangan davlatlar o‘rtasidagi iqtisodiy hamkorlikning afzalliklari va qiyinchiliklari haqida ham ma'lumot beradi. Tahlil jarayonida xalqaro iqtisodiy integratsiyaning global bozorlar, transmilliy kompaniyalar va xalqaro savdo tizimlariga ta'siri batafsil yoritilgan. Shu bilan birga, mualliflar iqtisodiy integratsiya jarayonlarining iqtisodiy o‘sishga, innovatsiyalar rivojiga va ijtimoiy farovonlikka qanday hissa qo‘shishini ko‘rsatib, kelgusida yuzaga kelishi mumkin bo‘lgan xavflar va tavakkallarni ham ko'rib chiqadi.

Kalit so`zlar. Iqtisodiy integratsiya, global savdo, resurs, tahlil, NAFTA, ASEAN.

Kirish

Xalqaro iqtisodiy integratsiyaning dolzarbligi: Hozirgi global iqtisodiyotda o‘rni. Xalqaro iqtisodiy integratsiya zamonaviy global iqtisodiyotning ajralmas qismi bo‘lib, davlatlar o‘rtasidagi iqtisodiy hamkorlikni chuqurlashtirish va kengaytirishga xizmat qiladi. Bugungi kunda integratsiya jarayonlari xalqaro savdo va investitsiyalarni rivojlantirish, texnologiyalar almashinuvi, mehnat resurslarining harakatlanishini ta’minlashda muhim ahamiyatga ega. Hozirgi kunda global iqtisodiyotning o‘zaro bog‘liq va bir-biriga ta'sir etuvchi xususiyati integratsiya jarayonlarini yanada dolzarb qiladi. Bunga bir nechta asosiy sabablar mavjud: Global savdo hajmining o‘sishi: Erkin savdo zonalari va bojxona ittifoqlari davlatlar o‘rtasidagi savdo to‘siqlarini kamaytirish orqali milliy bozorlarni kengaytiradi. Masalan, Yevropa Ittifoqi, NAFTA va ASEAN kabi yirik iqtisodiy ittifoqlar mamlakatlararo savdoni sezilarli darajada oshirib, yangi iqtisodiy imkoniyatlar yaratmoqda. Resurslar va texnologiyalar almashinuvi: Xalqaro integratsiya orqali mamlakatlar o‘z ehtiyojlariga mos texnologiyalarni tezroq jalb qilishi, ilmiy va texnologik yangiliklarni hamkorlikda rivojlantirishi mumkin. Bu innovatsiyalarni iqtisodiyotning turli sohalariga tezkor kiritishga yordam beradi. Ishchi kuchi va kapital oqimlarining erkinligi: Integratsiya tufayli davlatlar o‘rtasida ishchi kuchi va kapitalning erkin harakatlanishi mumkin bo‘ladi. Bu esa davlatlar uchun mehnat resurslarini to‘ldirish, yangi investitsiyalar jalb qilish va ish o‘rinlari yaratish imkonini beradi. Misol uchun, Yevropa Ittifoqi a’zolari orasida mehnat migratsiyasi sezilarli darajada erkinlashtirilgan. Iqtisodiy barqarorlik va raqobatbardoshlikning kuchayishi: Xalqaro iqtisodiy integratsiya davlatlararo iqtisodiy aloqalarni mustahkamlash bilan birga raqobatni kuchaytiradi. Shu tariqa, davlatlar o‘z iqtisodiyotlarini zamonaviylashtirish, innovatsiyalar kiritish va raqobatbardoshlikni oshirishga majbur bo‘ladi. Natijada, bu global iqtisodiy barqarorlikka ijobiy ta'sir ko'rsatadi. Mintaqaviy rivojlanish va siyosiy barqarorlik: Iqtisodiy integratsiya nafaqat iqtisodiy, balki siyosiy hamkorlikni kuchaytiradi. Mintaqaviy iqtisodiy ittifoqlar barqarorlikni mustahkamlaydi va turli siyosiy ixtiloflarni kamaytirishga yordam beradi. Shu sababli, xalqaro iqtisodiy integratsiya hozirgi davrda global iqtisodiyotning rivojlanishi va barqarorligi uchun zaruriy sharoitlarni yaratib, davlatlararo iqtisodiy hamkorlikni kengaytirishda hal qiluvchi o‘rin tutadi. Integratsiyalashuv jarayonlari xalqaro savdoni rivojlantirish, innovatsiyalarni kiritish va yangi bozorlar yaratishda ham muhimdir.

[170] TOSHKENT DAVLAT IQTISODIYOT UNIVERSITETI TALABASI

Tahlil va tadqiqot

Xalqaro iqtisodiy integratsiyaning bir nechta muhim afzalliklari bor. Eng asosiysi, tovarlar va xizmatlar erkin oqimi ta'minlanadi, bu esa davlatlar o‘rtasidagi savdoni osonlashtiradi. Savdo to‘siqlarining kamayishi orqali milliy bozorlar kengayib, korxonalar yangi iste'molchilarga chiqish imkoniyatiga ega bo‘ladi. Bundan tashqari, iqtisodiy o‘sishga erishish imkoniyati ham sezilarli oshadi. Davlatlar o‘rtasidagi iqtisodiy hamkorlik va savdo aloqalari mustahkamlanib, ishlab chiqarish hajmi ko‘payadi va yalpi ichki mahsulot (YaIM) ortadi. Integratsiya jarayonlari raqobatbardoshlikni kuchaytiradi, chunki mamlakatlar va korxonalar bir-biri bilan kurashish orqali mahsulot va xizmatlarning sifatini oshiradi. Bu raqobat natijasida innovatsiyalar va samaradorlikni rag‘batlantiruvchi jarayonlar yuzaga keladi. Shuningdek, yangi ish o‘rinlari yaratish imkoniyatlari kengayadi. Xalqaro integratsiya natijasida ko‘plab yangi iqtisodiy imkoniyatlar paydo bo‘ladi, shu jumladan, xorijiy investitsiyalar va kooperatsiya orqali yangi ishlab chiqarish quvvatlari yaratiladi. Bu esa yangi ish o‘rinlari yaratib, iqtisodiy o‘sishni rag‘batlantiradi. Xalqaro iqtisodiy integratsiyaning salbiy tomonlari ham mavjud bo‘lib, ular mahalliy iqtisodiyotga va davlatlarning iqtisodiy siyosatiga salbiy ta’sir ko‘rsatishi mumkin. Bunga bir necha omillar sabab bo‘ladi. Mahalliy iqtisodiyotga salbiy ta’sir: Xalqaro integratsiya jarayonlarida raqobat darajasi oshadi, bu esa kichik va kam rivojlangan iqtisodiyotlarga zarar yetkazishi mumkin. Katta iqtisodiy quvvatga ega bo‘lgan davlatlarning kompaniyalari kichik mamlakatlardagi korxonalarga nisbatan ustunlikka ega bo‘ladi, natijada mahalliy ishlab chiqaruvchilar o‘z bozorlarida raqobatlashishga qiynaladi. Bu holat mahalliy korxonalarning bankrot bo‘lishiga, ishsizlik darajasining ortishiga va milliy sanoatning susayishiga olib kelishi mumkin.

Iqtisodiy suverenitetning kamayishi: Xalqaro iqtisodiy ittifoqlar davlatlar o‘rtasida iqtisodiy qarorlar va siyosatlarni muvofiqlashtirishni talab qiladi. Bu esa ba’zan milliy hukumatlarning o‘z iqtisodiy siyosatini mustaqil ravishda belgilash imkoniyatlarini cheklaydi. Iqtisodiy integratsiyaga qo‘shilgan davlatlar o‘z bojxona siyosatini va tariflarni mustaqil ravishda boshqarish huquqidan mahrum bo‘lishi yoki mintaqaviy tashkilotlarning qoidalariga moslashishga majbur bo‘ladi. Shu sababli, iqtisodiy suverenitetni yo‘qotish xavfi tug‘iladi. Tengsizlikning kuchayishi: Xalqaro integratsiyaning natijalari barcha davlatlar va ijtimoiy qatlamlar uchun bir xil bo‘lmasligi mumkin. Katta iqtisodiy quvvatga ega mamlakatlar integratsiyadan ko‘proq foyda olishi mumkin, kichik yoki kam rivojlangan davlatlar esa ortda qolib ketadi. Shu bilan birga, xalqaro integratsiya boy va kambag‘al aholi qatlamlari o‘rtasidagi tengsizlikni kuchaytirishi mumkin, chunki global bozorga chiqish imkoniyatlari ko‘proq yirik korxonalar va malakali ishchilar uchun mavjud bo‘ladi, ammo past malakali ishchilar bundan zarar ko‘rishi mumkin. Ushbu salbiy ta’sirlar xalqaro iqtisodiy integratsiyaning qiyinchiliklarini aks ettirib, milliy iqtisodiy strategiyalarning muvozanatini saqlashda ehtiyotkorlik bilan yondashishni talab qiladi. Empirik tahlil xalqaro iqtisodiy integratsiya jarayonlarini o‘rganishda muhim ahamiyatga ega. Bu usul real ma’lumotlarga asoslangan holda iqtisodiy jarayonlarni tahlil qilishni o‘z ichiga oladi.

Empirik tahlil ikki asosiy yo‘nalishda olib boriladi: ma’lumotlar tahlili va iqtisodiy modellashtirish. Ma'lumotlar tahlili xalqaro iqtisodiy integratsiya jarayonlarining oqibatlarini o‘rganish uchun ishlatiladi. Bu jarayonda mamlakatlar o‘rtasidagi savdo hajmi, investitsiyalar oqimi, eksport va import ko‘rsatkichlari kabi iqtisodiy ko‘rsatkichlar to‘plab tahlil qilinadi. Ma’lumotlar tahlili orqali integratsiyaning iqtisodiyotga ta’siri o‘lchanadi, xususan, milliy ishlab chiqarish hajmidagi o‘zgarishlar, savdo balansidagi o‘zgarishlar va investitsiyalarning iqtisodiy o‘sishga ta’siri o‘rganiladi. Ushbu ko‘rsatkichlar dinamikasi integratsiyaning samarasini aniq ko‘rsatib berishga yordam beradi. Iqtisodiy modellashtirish esa tahliliy jarayonni chuqurlashtirish va xalqaro integratsiya jarayonlarining kelajakdagi oqibatlarini prognoz qilish uchun ishlatiladi. Modellashtirish orqali turli iqtisodiy senariylar ishlab chiqiladi va ular orqali integratsiya jarayonining iqtisodiy o‘sishga, bandlikka, narxlarga va boshqa

iqtisodiy ko‘rsatkichlarga ta’siri baholanadi. Iqtisodiy modellar asosan integratsiya natijasida sodir bo‘ladigan savdo oqimlari, ishlab chiqarish hajmi o‘zgarishlari va investitsiyalar oqimini prognoz qilishda ishlatiladi. Bunda davlatlar o‘rtasidagi bojxona soliq va tariflarning bekor qilinishi yoki kamaytirilishi iqtisodiyotga qanday ta’sir qilishi o‘rganiladi. Empirik tahlil, ayniqsa, turli iqtisodiy bloklar yoki ittifoqlarni taqqoslashda samarali bo‘ladi. Misol uchun, Yevropa Ittifoqi, NAFTA yoki ASEAN kabi ittifoqlarning iqtisodiy integratsiyaga qo‘shilganidan oldingi va keyingi iqtisodiy ko‘rsatkichlari tahlil qilinadi. Shuningdek, iqtisodiy modellashtirish orqali bu jarayonlarning uzoq muddatli iqtisodiy ta’siri prognoz qilinadi va qabul qilingan qarorlarning samaradorligi baholanadi.

Empirik tahlil natijalari asosida mamlakatlar xalqaro integratsiyaga qo‘shilishning afzalliklari va kamchiliklarini aniqlab, ularning iqtisodiyotiga ijobiy yoki salbiy ta’sir ko‘rsatayotgan omillarni tushunib olishlari mumkin. Katta iqtisodiy bloklar tahlili xalqaro iqtisodiy integratsiyaning turli shakllarini solishtirish orqali ularning samaradorligi va ta’sirini o‘rganishga imkon beradi. Yevropa Ittifoqi, NAFTA (hozirda USMCA), va ASEAN kabi iqtisodiy ittifoqlar o‘zaro farq qiladi, lekin barchasi o‘z mintaqaviy iqtisodiy o‘sishini rag‘batlantirish va davlatlar o‘rtasidagi savdo va investitsiyalarga qulay sharoitlar yaratishga qaratilgan. Har bir iqtisodiy blokning o‘ziga xos xususiyatlari bor, lekin ularning barchasi integratsiya orqali iqtisodiy aloqalarni chuqurlashtirishga intiladi.

Yevropa Ittifoqi. Yevropa Ittifoqi eng rivojlangan iqtisodiy bloklardan biridir. U nafaqat erkin savdo zonasini, balki bojxona ittifoqi va umumiy bozorni ham o‘z ichiga oladi. Yevropa Ittifoqining asosiy maqsadi a'zo davlatlar o‘rtasida savdoni erkinlashtirish, ishchi kuchi va kapitalning erkin harakatlanishini ta’minlash, hamda siyosiy va iqtisodiy integratsiyani chuqurlashtirishdan iborat. Yevropa Ittifoqi integratsiyasining asosiy ustunliklari sifatida texnologiyalar almashinuvi, iqtisodiy o‘sish, va davlatlar o‘rtasidagi siyosiy barqarorlikni ta'minlashni ko‘rsatish mumkin. Biroq, Yevropa Ittifoqi ichida o‘zaro iqtisodiy farqlar va ijtimoiy tengsizliklar mavjud, bu esa ba'zi a'zo davlatlar uchun qiyinchiliklar keltirib chiqaradi.

NAFTA (hozirgi USMCA). NAFTA (North American Free Trade Agreement) — bu Amerika qit’asida uchta asosiy iqtisodiy kuch: AQSh, Kanada va Meksika o‘rtasidagi erkin savdo kelishuvidir. 1994-yilda kuchga kirgan NAFTA, iqtisodiy integratsiyaning muvaffaqiyatli namunalaridan biri hisoblanadi. NAFTA doirasida a'zo davlatlar o‘rtasidagi tovarlar va xizmatlar savdosi to‘siqsiz amalga oshiriladi, bozorlar yanada raqobatbardosh bo‘ladi, va investitsiyalar erkin harakat qiladi. Biroq, NAFTA'ning salbiy tomoni sifatida Meksika va Kanada uchun AQShning iqtisodiy ustunligi mavjud. AQShning savdo balansida katta o‘zgarishlar yuzaga kelishi, va ishlab chiqarish sohalarida ayrim ijtimoiy muammolarni keltirib chiqarishi mumkin.

ASEAN. ASEAN (Association of Southeast Asian Nations) — Janubi-sharqiy Osiyo davlatlari o‘rtasidagi iqtisodiy integratsiya platformasidir. ASEAN 1967-yilda tashkil etilgan bo‘lib, uning asosiy maqsadi a'zo davlatlar o‘rtasida iqtisodiy hamkorlikni chuqurlashtirish va mintaqaviy savdoni oshirishdir. ASEAN, boshqa iqtisodiy bloklarga qaraganda, nisbatan kamroq rivojlangan mamlakatlarni o‘z ichiga oladi. U erkin savdo zonasiga ega, lekin bo‘shashgan integratsiyaga ega bo‘lib, siyosiy va iqtisodiy integratsiyaning yuqori bosqichlariga o‘tish uchun hali katta qadamlarni talab qiladi. ASEANning asosiy afzalligi shundaki, u rivojlanayotgan mamlakatlar uchun iqtisodiy o‘sish imkoniyatlarini ta’minlaydi va mintaqaviy ishlab chiqarishni rivojlantiradi.

Solishtirish:

- Savdo va investitsiyalar. Yevropa Ittifoqi va NAFTA/USMCA iqtisodiy integratsiya darajasi yuqori bo‘lib, savdo va investitsiyalarning erkin oqimiga katta e'tibor qaratilgan.

ASEAN esa bu borada nisbatan past darajada integratsiya qilingan, lekin o‘sish potentsiali katta.

- *Iqtisodiy darajalar*. Yevropa Ittifoqi va NAFTA (AQShning ustunligi bilan) rivojlangan iqtisodiy tizimlarga asoslanadi, ASEAN esa ko‘proq rivojlanayotgan mamlakatlardan iborat.

- *Siyosiy va ijtimoiy ta’sir.* Yevropa Ittifoqi siyosiy integratsiya orqali barqarorlikni ta'minlaydi, NAFTA iqtisodiy jihatdan kuchli, lekin ba'zi a'zo davlatlar uchun ijtimoiy tengsizliklarni keltirib chiqaradi. ASEAN mintaqada siyosiy barqarorlikni qo‘llab-quvvatlashga harakat qilmoqda, ammo integratsiya darajasi pastroq.

Xulosa

Xulosa qilib aytganda katta iqtisodiy bloklar tahlili orqali har bir integratsiya jarayonining o‘ziga xos afzalliklari va cheklovlarini ko‘rish mumkin. Yevropa Ittifoqi, NAFTA va ASEAN turli mintaqalarda iqtisodiy hamkorlikni mustahkamlashga xizmat qilsa-da, ularning iqtisodiy rivojlanish bosqichlari, siyosiy tizimlari va integratsiya darajalaridagi farqlarni hisobga olish zarur. Bu solishtirish global iqtisodiyotda integratsiya jarayonlarining qanday ishlashini va mamlakatlar o‘rtasidagi iqtisodiy aloqalarini yanada chuqurlashtirish imkoniyatlarini ko‘rsatadi. Xalqaro iqtisodiy integratsiya jarayonlari mamlakatlar o‘rtasida iqtisodiy aloqalarni chuqurlashtiradi, yangi imkoniyatlar yaratadi va global iqtisodiy o‘sishni qo‘llab-quvvatlaydi. Biroq, bu jarayonlar o‘ziga xos xavf-xatarlarni ham keltirib chiqaradi. Mamlakatlar integratsiya jarayonlaridan maksimal darajada foyda olish uchun o‘z iqtisodiy siyosatini moslashtirish, mahalliy sanoatni qo‘llab-quvvatlash va ijtimoiy tengsizliklarni kamaytirish choralarini ko‘rishlari zarur. Shu bilan birga, integratsiya jarayonlarining istiqbollari va xavf-xatarlarini chuqur tahlil qilish orqali mamlakatlar o‘z strategiyalarini to‘g‘ri yo‘naltirishi mumkin.

Foydalanilgan adabiyotlar ro’yxati.

Kuznets, S. (1955). Economic Growth and Income Inequality. The American Economic Review, 45(1), 1-28.
Balassa, B. (1961). The Theory of Economic Integration. New York: Richard D. Irwin.
Amin, S. (1997). Capitalism in the Age of Globalization: The Management of Contemporary Society. Zed Books.
Krugman, P. (1993). Geography and Trade. MIT Press.
Robson, P. (1998). The Economics of International Integration. Routledge.
World Bank. (2021). World Development Report 2021: Data for Better Lives. Washington D.C.: The World Bank Group.
IMF. (2020). International Trade and Economic Integration: The Role of Regional Trade Agreements. International Monetary Fund.
Markusen, J. R. (2002). Multinational Firms and the Theory of International Trade. Cambridge, MA: MIT Press.
Baier, S. L., & Bergstrand, J. H. (2001). The Growth of World Trade: Tariffs, Transport Costs, and Income Similarity. Journal of International Economics, 53(1), 1-27.
Meier, G. M. (1989). International Economics. Harper & Row.

PROFFESSIONAL TA'LIM MUASSASALARINI ZAMONAVIY TALABLAR ASOSIDA BOSHQARISH (RIVOJLANGAN DAVLATLAR MISOLIDA)

Qobiljonova Muslima Odiljon qizi[171]

Annotatsiya

Maqolada proffessional ta'lim muassasalarini innovatsion menejment strategiyasi asosida boshqarish usuli hamda ta'limda innovatsion menejmentni joriy etish, menejmetining bir qator o'ziga xos xususiyatlarga ega ekanligi haqida ma'lumotlar yoritilgan. Ta'lim va tarbiyaning xorij davlatlardagi ilg'or tajribalari qiyosiy tahlil asosida o'rganilgan. Asosan rivojlangan G'arb va Sharq mamlakatlaridagi maktabgacha ta'lim shakllari va sharoitlari haqida ma'lumotlar keltirilgan.

Kalit so'zlar: menejment, ta'lim, innovatsiya, joriy etish, tizim, pedagogik jarayon, xodim, muassasa, boshqaruv, ta'lim muassasalari, xalqaro reyting, ta'lim sifati, tizimli yondashuv, ta'lim qonunchiligi.

MANAGEMENT OF VOCATIONAL EDUCATIONAL INSTITUTIONS BASED ON MODERN REQUIREMENTS (ON THE EXAMPLE OF DEVELOPED COUNTRIES)

Abstract

The article describes a method of managing professional educational institutions based on an innovative management strategy, as well as information about the introduction of innovative management in education and the fact that its management has a number of unique features. Based on comparative analysis, the best practices of education and training in foreign countries are studied. Information is presented on the forms and conditions of preschool education in developed countries of the West and East.

Keywords: management, education, innovation, implementation, system, pedagogical process, employee, institution, management, educational institutions, international rating, quality of education, systematic approach, educational legislation.

Kirish

Mamlakatimiz oliy ta'lim tizimida amalga oshirilayotgan islohotlar samaradorligini ta'minlash malakali ta'lim menejerlariga bevosita bog'liq. O'zbekistonda keyingi yillarda amalga oshirilayotgan keng ko'lamli islohotlarning mazmun-mohiyati, birinchi navbatda, iqtisodiyotimizning barcha tarmoqlarini jadal suratlar bilan izchil rivojlantirishdan iborat. Bu vazifani muvaffaqiyatli amalga oshirishda tarmoqlar uchun chuqur bilim va amaliy ko'nikmalarga ega salohiyatli yosh kadrlarni tayyorlash alohida o'rin egallaydi. Ushbu maqsad - inson kapitalini yuksaltirish O'zbekiston taraqqiyot strategiyasining eng muhim, uzviy qismlaridan biridir. Bu yo'lda oliy ta'lim tizimini har tomonlama rivojlantirish, uni malakali va amaliy tajribaga ega bo'lgan shijoatkor mutaxassislar bilan ta'minlashga qaratilgan keng ko'lamli ishlar amalga oshirilmoqda. Amalga oshirilayotgan tizimli chora-tadbirlar natijasida oliy ta'lim muassasalarining moddiy-texnik bazasi, huquqiy-me'yoriy, metodik ta'minoti bosqichma- bosqich mustahkamlanib bormoqda. O'zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo'yicha Harakatlar strategiyasida "davlat boshqaruvi tizimini isloh qilish, davlat xizmatining tashkiliy- huquqiy asoslarini rivojlantirish, jamoatchilik nazorati mexanizmlarini amalda tatbiq etish, jamoatchilik nazoratini amalga oshirishning zamonaviy shakllarini rivojlantirish, ijtimoiy sheriklikning samarasini oshirish kabi yo'nalishlar belgilangan bo'lib, bu o'z navbatida, mazkur jarayonni tadqiq etish va tahliliy yo'nalishga ega bo'lgan pedagogik tizim sifatida ko'rib chiqishda oliy ta'lim muassasalarida boshqarish strategiyasini rivojlantirishda muhim o'rin tutadi.

[171] Iqtisodiyot fakulteti, 3-kurs talabasi, Toshkent davlat iqtisodiyot universiteti, e-mail: muslima29032005@gmail.com Dr. Inomiddin Imomov, PhD, Associate professor of Economics Theory Department, Tashkent State University of Economics.

O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining “Oliy ta’lim tizimini yanada rivojlantirish chora-tadbirlari to‘g‘risida”gi qaroriga asosan oliy ta’lim tashkilotlari o‘rtasida sog‘lom raqobat muhitini yaratish, ta’lim sifatini yanada yuqori bosqichga olib chiqish va ularni xalqaro reytinglarga kirishiga har tomonlama ko‘maklashish maqsadida Ta’lim sifatini nazorat qilish davlat inspeksiyasi tomonidan so‘nggi uch yilda oliy ta’lim muassasalarining Milliy reytingi e’lon qilinib borilmoqda. Oliy ta’lim standartlarimiz ilg‘or xorijiy tajribalar asosida takomillashtirilmoqda. Har yili OTMning reytingi o‘rganilib chiqib, OAV shaffoflik va oshkoralik bilan xalqqa taqdim etilmoqda. Bu oliygohlar o‘rtasida raqobat muhitining shakllanishiga sabab bo‘ldi. Ta’lim muassasalarini innovatsion menejment strategiyasi asosida boshqarish - bu o‘z qo‘l ostidagi xodimlarni muvaffaqiyatlarga erishishga rahbarlik qilish ekan, u aniq maqsadga erishish bilan bevosita bog‘liq. Shunday qilib, aniq maqsad va unga erishish yo‘lidagi muvaffaqiyat boshqaruv natijalaridan biri hisoblanadi. Muvaffaqiyat deganda jamiyat tomonidan tan olingan eng yaxshi natijalarga erishish tushuniladi. Muvaffaqiyat quyidagi elementlarni qamrab oladi:

1. Faoliyat bilan bog‘liq real maqsadni aniqlash;
2. Uni jamiyat tomonidan tan olinishi;
3. Yaxshi natijaga erishishi.

Boshqaruv jarayoni maqsadga erishish yo‘lida odatda ko‘pgina qiyinchiliklar, to‘siqlar, muammolarga duch kelish mumkin. Bu muammolarni muvaffaqiyatli hal etgandagina kutilgan natijaga erishish mumkin.

Innovatsion menejment strategiyasi asosida boshqaruv pog‘onasiga binoan uch toifaga bo‘linadi:

- Yuqori pog‘ona menejerlari.
- O‘rta pog‘ona menejerlari.
- Quyi pog‘ona menejerlari.

Mavzuga oid adabiyotlar tahlili

Pedagogik nizolarning asosida ta'lim jarayoni sub'ektlarining nuqtai nazarlari va qiziqishlarining turfa xilligi masalasi turuvchi R.Darendorfning konseptual g‘oyalari; pedagogik nizoni ijtimoiy kasallik sifatida tavsiflashga doir E.Dyurkgeym, T.Parsons, N.Smelzerning tuzilmali-funksional yondashuvi. Mazkur yondashuvga ko‘ra, murosaga asoslangan munosabatlarni qo‘llab-quvvatlash ijtimoiy tenglikning asosi sifatida qaraladi. Mikroijtimoiy yondashuv ijtimoiy o‘zaro birgalikdagi harakat va xulq-atvorni tahlil etishga asoslanadi. Uning metodologik asosi ta'lim jarayonidagi o‘qituvchi va talabalarning rollarini chuqur tahlil etish imkonini beradigan motivlar va o‘zaro munosabatlarning o‘ziga xosliklarini ochib berishga xizmat qiladi. Mazkur yondashuv doirasida o‘rganish ob'ekti sifatida nizoga asoslangan shaxslararo o‘zaro harakatlar vaziyati aks etadi. Makroijtimoiy yondashuv singari oliy ta'lim ijtimoiy muhitidagi nizolarni talqin etishga asoslangan xilma-xil nazariya va konsepsiyalarni (G.Zimmel, Z.Freyd, K.Xorni, E.From) o‘zida aks ettiradi.

Muammoga oid manbalardan birida ko‘rsatilishicha, harqanday nizo negizida quyidagilarni o‘z ichiga oladigan vaziyat yotadi:

- qandaydir holat yuzasidan tomonlarning o‘zaro kelisha olmasliklari;
- tomonlarning mavjud vaziyatda kutilgan natijaga erishishga qaratilgan maqsad va vositalarning o‘zaro qarama-qarshiligi;
- tomonlarning qiziqish, xohish-istak, layoqat va hokazolarning bir-biriga mos kelmasligi [1].

Ta'lim muassasalarida yosh avlodni komil inson qilib tarbiyalashda pedagogik jarayonni muvaffaqiyatli tashkil etish, yuzaga kelish ehtimoli bo‘lgan pedagogik nizolarning oldini olish va ularni bartaraf etish muhim omil bo‘lib xizmat qiladi.

Ta’kidlash joizki, ta’lim sohasini innovatsion menejment strategiyasi asosida boshqaruvning mahalliy va xorijiy nazariyasi va metodologiyasida ushbu sohaning asosiy jihatlariga nisbatan yagona terminologik apparat shakllanmagan, bu esa oliy ta’lim muassasasini boshqarish tizimining ishlash muammolarini to‘liq o‘rganishni qiyinlashtiradi.

Ta’lim muassasalari sharoitida boshqaruvning o‘ziga xos xususiyatlari quyidagicha:

- sub’ekt va ob’ekt o‘rtasidagi munosabatlarning o‘ziga xosligi: boshqarish ob’ekti va sub’ekt bir vaqtning o‘zida;
- Otm nisbati normalangan va normalanmagan ishchi soat;
- Otm mehnat xususiyati, rag‘batlantirish;
- Oliy ta’lim muassasasining ichki va tashqi muhitining dinamikasi;

Oliy ta’lim muassasasi boshqaruviga tizimli yondashuvidagi asosiy tushuncha «tizim» atamasidir. Tizimni bir qator o‘ziga xos xususiyatlarga ega bo‘lgan hodisa, jarayon yoki ob’ekt sifatida ko‘rib chiqish mumkinligini ta’kidlash o‘rinli ko‘rinadi. Tadqiqotchilarning ishlarini tahlil qilish kelajakdagi ishlarda hisobga olinadigan tizimlarning o‘ziga xos xususiyatlarini aniqlaydigan quyidagilarni aniqlashga imkon berdi:

- tizim o‘zaro bog‘liq va o‘zaro bog‘liq qismlar to‘plamidir. Tizimni tarkibiy qismlar, ularning aloqalarini o‘rnatish asosida tavsiflash mumkin. Tizimning xatti-harakati uning elementlarining xatti-harakatlari va xususiyatlari bilan belgilanadi;
- tizimlar paydo bo‘ladigan, ajralmas bo‘lib, butun xususiyatlarining ularning tarkibiy elementlari xususiyatlarining yig‘indisiga qisqartirilmasligi, shuningdek, integratsiyaning so‘nggi fazilatlarining paydo bo‘lishi bilan tavsiflanadi;
- tizim elementlari xilma-xilligi bilan ajralib turadi, har bir element o‘z funksiyalari va tuzilishiga ega bo‘lsa, tizim ham bo‘lishi mumkin;
- tizimlar tashqi omillar ta’siriga munosabat bildirganda sifatli aniqlik va xususiyatlarni saqlab qoladi, bu uning barqarorligini ta’minlashga imkon beradi;
- tizimni alohida ko‘rib chiqishda tashqi muhit ta’siridan cheklash mumkin bo‘lsa, uni izolyatsiya qilingan ob’ekt sifatida ham ko‘rib chiqish mum-kin;
- tizim ma’lum bir muhitda mavjud bo‘lgan va rivojlanayotgan, atrof-muhitga ta’sir ko‘rsatadigan ob’ektiv haqiqatning bir qismi sifatida ishlaydi.
- tizim ierarxiya bilan tavsiflanadi, chunki u tizimostining tarkibiy qismidir;
- tizimlar rivojlanish darajasida farq qiladi;
- tizimlar ichki tashkil etilgan hodisadir;
- tizimlar barqaror.

Yuqorida ta’kidlab o‘tilganidek, bu tizimli yondashuv oliy ta’lim muassasalarini boshqarish uchun zarur shartdir. Iqtisodiyotda tizimli yondashuv tizim tahlili metodologiyasidan foydalangan holda o‘rganilayotgan ob’ektlarni umuman o‘rganishning murakkab jarayoni sifatida qaraladi. Oliy ta’lim muassasalarini boshqarishga tizimli yondashuv barcha munosabatlar to‘plamini hisobga olishga, shuningdek, har bir elementning ta’lim tizimlari

tarkibiy qismlarining umumiy ishlashidagi o‘rni va joyini aniqlashga, shuningdek, umuman tizimning ta’sir xususiyatlarini aniqlashga imkon beradi.

O‘zbekiston Respublikasi oliy ta’lim tizimini modernizatsiya qilish murakkab boshqaruv vazifasidir. Oliy ta’limni modernizatsiya qilishning asosiy boshqaruv prinsipi oliy ta’lim muassasalarida o‘quv jarayonini tashkil etish va oliy ta’lim muassasalarining eng yuqori samaradorligiga erishish uchun asos sifatida sifat menejmenti tizimini yaratishdir. Ta’lim tizimini isloh qilish uni tarkibiy qayta qurish, ma’muriy boshqaruv usullarini mustahkamlash bilan qisqartirilmasligi kerak, bu chuqur o‘zgarishlarni nazarda tutadi, uning asoslarini falsafiy aks ettirmasdan muvaffaqiyat qozonish mumkin emas. Aynan universitetlarning ta’lim faoliyati sifatini falsafiy tahlil qilish modernizatsiya jarayonlari, rivojlanish strategiyasini tanlash va innovatsion xarakterga ega bo‘lishi kerak.

Ta’limni innovatsion menejment strategiyasi asosida boshqarish muammosining dolzarbligi jamiyatdagi ijtimoiy-madaniy o‘zgarishlar, davlatning ta’lim siyosatidagi o‘zgarishlar bilan ham bog‘liq. Ta’lim sifatini falsafiy va ijtimoiy-iqtisodiy tahlil qilishning muammoli va ko‘p qirrali ta’lim tizimini o‘rganishni, mas’ul sub’ektlarni - oliy ta’limning manfaatdor tomonlarini aniq-lashni, ularning qoniqish darajasini va ushbu ta’rifga asoslanib, universitet faoliyatining strategiyasini nazarda tutadi. Sifat kabi umumiy falsafiy kategoriyalarni tahlil qilish oliy ta’lim sifatini boshqarishning samarali strategiyasini shakllantirish muammosini to‘liq ochib berishga imkon beradi.

Oliy ta’lim sifatini boshqarishning ma’nosi oliy kasb-hunar ta’limi muassasalari faoliyatini jamiyatda vujudga keladigan qiymat yo‘nalishlariga muvofiqlashtirishdan iborat bo‘lishi kerak. Oliy ta’limda olib borilayotgan islohatlar, ta’lim tizimi oldida turgan vazifalarning ko‘pligi va mavjud ta’lim tizimining yetarli darajada samaradorligi nafaqat o‘qitishning yangi shakllari va usullarini, balki oliy ta’lim muassasalarida yangi ta’lim paradigmasi va yangi sifat menejmenti strategiyalarini izlashni belgilaydi.

Ta’lim tushunchalarining mavjud plyuralizmi, albatta, jamiyatimizning rivojlanish jarayonini aks ettiradi, lekin ayni paytda bir qator murakkab nazariy va amaliy kelishmovchiliklarni keltirib chiqaradi. Oliy o‘quv yurtlarining tabaqalanishi, ta’lim dasturlarining xilma-xilligi kasbiy faoliyatning yangi turlarining ehtiyojlariga, jamiyatimizning ijtimoiy tuzilishining murakkabligiga va unda o‘z manfaatlariga ega bo‘lgan ijtimoiy guruhlarning ta’lim sifatiga o‘z talablarini qo‘yishiga mos keladi. Shu munosabat bilan zamonaviy oliy ta’lim sifati bo‘yicha uslubiy ko‘rsatmalar masalasi dolzarb bo‘lib qoladi, bu uning strategiyasi va taktikasini aniq jamiyatning rivojlanish istiqbollarini hisobga olgan holda belgilashi kerak.

Ta’lim faoliyatining turli tomonlarini tavsiflovchi va umuman ta’limni rivojlantirish istiqbollari, ushbu sohadagi siyosat va strategiyalar to‘g‘risida tasavvur beradigan ilmiy g‘oyalar va bilimlarni umumlashtirish, sintez qilish juda muhimdir. Ushbu sintez tafakkurning mavhumdan konkret tomonga, shu jumladan ta’lim sifatining falsafiy yo‘naltirilgan nazariyasiga harakatining asosiy vazifasidir.

Ta’lim sifati falsafasi oliy ta’limni boshqarish jarayoni strategiyasida nisbatan yangi yo‘nalishdir. Shuning uchun oliy ta’lim sifatini boshqarishning asosiy tamoyillarini aniqlash zarurati. Falsafiy, ijtimoiy va iqtisodiy shart-sharoitlarni aniqlashtirish yana ikkita muhim muammoni hal qilishga imkon beradi:

- ta’lim sifati konsepsiyasi muammolari va amalga tadbiq etilishi
- o‘quv jarayonining rejalashtirilgan sifatiga erishish bosqichlarini amalga oshirish muammolari.

Bu muammolarning fundamental yechimi ta’limning umumiy strategiyasini ishlab chiqishdir [3]. Bizning tushunchamizga ko‘ra, sifatning falsafiy kategoriyasini ta’lim jarayoniga

ekstrapolyatsiya qilish umumiy falsafiy g‘oyalarni ma’lum bir ta’lim sohasiga rasmiy deduktiv ravishda tarqatish natijasi emas, balki turli fanlar tomonidan olingan ta’lim to‘g‘risidagi bilimlarning induktiv va konseptual, jamoaviy sintezi natijasidir. Shu ma’noda, ta’lim sohasi ilmiy maqomi bo‘yicha ta’lim sifati falsafasi fanlararo paradigma, ya’ni nisbatan uzoq bosqichda tegishli ilmiy va amaliy vazifalarni belgilash va hal qilish modelini belgilaydigan dalillarga asoslangan va umume’tirof etilgan bilimlarning bunday tizimi ekanligi haqida bahslashish mumkin.

Hozirgi vaqtda mamlakatimizning barcha sohalarida islohotlarni amalga oshirish, odamlarning dunyoqarashini o‘zgartirish, yetuk va zamon talabiga javob beradigan mutaxassis kadrlarni tayyorlashni hayotning o‘zi taqozo etmoqda. Respublikada ta’lim tizimini mustahkamlash, uni zamon talablari bilan uyg‘unlashtirishga katta ahamiyat berilmoqda. Bunda mutaxassis kadrlarni tayyorlash, ta’lim va tarbiya berish tizimi islohatlar talablari bilan chambarchas bog‘langan bo‘lishi muhim ahamiyat kasb etadi. Zamon talablariga javob bera oladigan mutaxassis kadrlarni tayyorlash, Davlat talablari asosida ta’lim va uning barcha tarkibiy tuzilmalarini takomillashtirib borish oldimizda turgan dolzarb masalalardan biridir.

Xulosa va takliflar

Hozirgi kunda oliy ta’lim muasasalarini innovatsion menejment strategiyasi asosida boshqarish sohasida har bir rahbar xodimlar va professor-o‘qituvchilar normativ-huquqiy hujjatlarda nazarda tutilgan o‘z huquqlari, majburiyatlari va javobgarligini bilishi lozim. Ayni paytda ta’lim tizimining oliy ta’lim turini amalga oshiruvchi oliy ta’lim muassasasi mamlakatning iqtisodiy-ijtimoiy rivojlanishi, iqtisodiyotning real tarmoqlari uchun yuqori malakali mutaxassis-kadrlar tayyorlashda muhim ahamiyat kasb etadi. Mamlakatimizning istiqboldagi taraqqiyotini hisobga olib, yuksak ma’naviy-ma’rifiy sifatlarga, mustaqil fikrlash qobiliyatiga hamda jamiyatning ilmiy-texnikaviy, ijtimoiy-iqtisodiy va madaniy rivojini ta’minlashga qodir barkamol avlod, yuqori malakali raqobatbardosh kadrlar tayyorlash borasida oliy ta’lim muassasalari zimmasiga katta mas’uliyat yuklanadi.

Ikkinchidan, mustaqillik yillarida turli shakldagi oliy ta’lim muassasalari, xususan, respublikamizning hududlarida pedagogika institutlari negizida oliy ta’lim muassasalarining tashkil etilishi hamda akademiya, oliy maktab ko‘rinishidagi oliy ta’lim muassasalari vujudga kelishi ta’lim sohasidagi islohotlarni boshlab berdi.

Uchinchidan, ta’lim qonunchiligiga muvofiq oliy ta’lim muassasalarini tashkil etish, qayta tashkil etish va tugatish tartibini belgilash ta’lim sohasini boshqaruvchi davlat organi vakolati etib mustahkamlangan bo‘lib, bugungi kunda ushbu mexanizmni ishlab chiqish hamda ta’lim qonunchiligida oliy ta’lim muassasasining huquqiy maqomini yanada kengroq yoritish zarurati paydo bo‘ldi.

Shuningdek, ikki bosqichli oliy ta’lim tizimini tashkil etish va rivojlantirish maqsadida bakalavr va magistrlar uchun davlat ta’lim standartlari ishlab chiqildi va joriy etildi. Zamonaviy globallashuv sharoitida oliy ta’lim muassasalarida ta’lim tizimining shakllanishi va rivojlanishi yangi innovatsion sharoitlarga va iqtisodiyot talablariga muvofiqligini ta’minlashga barcha ta’lim muassasalari amalda harakat qilmoqdalar.

Foydalanilgan adabiyotlar ro‘yxati

O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining 2020 yil 2 martdagi “2017 - 2021 yillarda O‘zbekiston Respublikasini rivojlantirishning beshta ustuvor yo‘nalishi bo‘yicha Harakatlar strategiyasini «Ilm, ma’rifat va raqamli iqtisodiyotni rivojlantirish yili»da amalga oshirishga PF-5953-son Farmoni. https: // lex.uz.

O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti Sh.M.Mirziyoevning “Oliy ta’lim tizimini yanada rivojlantirish chora-tadbirlari to‘g‘risida”gi qarori, O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, PQ – 2909 -sonli, 18-son, 313-modda , 2017 yil 20 aprel.

Hakimova M.F. Zamonaviy iqtisodchining shaxsi. - T.: Iqtisodiyot, 2019.

Fayzullaeva N.S. Ta`lim menejmenti. - T.: Iqtisodiyot, 2019.

Xakimova M., Lutfullaeva N. va boshqalar. Maxsus fanlarni o‘qitish metodikasi. - T.: Iqtisodiyot, 2019.

Мусаханова Г. М. “Кейс-стади” технологияси талабаларнинг мустақил таълим жараёнида ташкилотчилик қобилиятини ривожлантирувчи инновацион метод сифатида //Архив научных исследований. – 2022. – Т. 2. – №. 1.

Musakhanova G. M. Directions for Students' Independent Learning Skills Developing in the Context of Digitalization of the Economy //International Journal of Social Science Research and Review. – 2022. – Т. 5. – №. 1. – С. 64-67.

MANAGING INTELLECTUAL CAPITAL RESOURCES IN COMPANIES

Nurbek Khalimjonov

Abstract

The article provides a definition of intellectual capital as an object of management and discusses the core of the notion of knowledge management as an element of intellectual capital management. This management acts as the primary resource for enhancing the competitiveness of the organization. The management of intellectual capital, which is the core value of the company, contributes to the accomplishment of the company's objectives, establishes the conditions necessary for innovation, offers benchmarking in all activities, provides training and motivation for employees, enhances the effectiveness of design, procurement, and marketing processes, enables a rapid pace of corporate development, and ensures that the management process is carried out with the highest possible efficiency.

Keywords: Knowledge Management, Company Image, Intellectual Capital

Introduction

In the process of its development, the society is inextricably linked with the dynamic updating of the system of managerial relations. At the beginning of the third millennium, the system of managerial relations is gaining new qualities that are manifested in all spheres of production, including the formation of the global trade system, business, and finance, as well as the development of a modern concept of personnel management.

Staff management is an important part of management because people have always been and will continue to be the most productive and creative force, even with all the progress made in mechanizing and automating work. Knowledge is also an important resource for organizations; using and improving it helps them adapt to changes in the outside world, saves a lot of resources that can't be used in the traditional way of managing, and takes advantage of opportunities that knowledge management offers the company (Inozemtsev, 1998; Vesnin, 2003; Pawar, 2009).

Scientists say that people are starting to understand that a company's values go beyond its physical assets, like its products and buildings. They also include the company's experience, the skills and loyalty of its employees, as well as its culture and knowledge. This is all part of the idea of "Intellectual Capital," and companies are starting to use knowledge management systems as a specific business strategy to build their internal knowledge culture and find ways to turn this knowledge into the company's benefit (Gaponenko, 2001).

In order to demonstrate the substance of the concept of knowledge management as an element of intellectual capital management, the objective of this article is to demonstrate how the firm will be able to improve its competitive advantages, acquire new experiences, enrich intellectually, and engage successfully.

Literature Review

Scientists K. Arjaris, K. Viig, T. Davenport, A. Yegorshyn, M. Zak, J.Br. Quinn, T. Maksimenko, L. Prusak, K.A. Sweeby, and G. Takeuchi investigated the problems that are associated with the general theory of knowledge management. When it came to the construction of the knowledge management system, the articles written by both foreign and local scientists, such as E. Broking, M. Blauga, V. Vesnin, A. Gaponenko, V. Inozemtsev, A. Kolot, D. Minzer, F. Makhlupa, T. Stuart, M. Poliani, and T. Schulz, produced the most successful outcomes. Mr. Prusak, L. At various points along the process of intellectual work, V. Zinov, K. Safaryan, O. Kozyrev, and others take into consideration intellectual capital. R. Bakman, M. Zak, K. Colison, I. Nonaka, G. Parsel, L. Prusak, H. M. Marinicheva, and G. Schokin are some of the most prominent managers and practitioners in the field of knowledge management. They have established it as a distinct professional discipline.

Research on the dissemination of knowledge through organizational learning in the theory and practice of modern management was conducted by a number of authors, including G. Azgaldova, L. Badalova, O. Glicheva, M. Dodgison, G. Inhema, S. Ivanova, J. Luftha, O. Orlova, N. Pavlychi, V. Panova, V. Pryadka, and M. Sychevskii, among others. The notion of intellectual activity is brought to light in the writings written by A. Leontiev, I. Moiseenko, and other notable individuals.

Methodology

It is increasingly gaining popularity in both academic and corporate circles that the substance of the notion of knowledge management, which is derived from the English word combination "knowledge management," is being used. First and foremost, the reason for its popularity is that in a fundamentally changing business climate, organizations were required to hunt for new models and management technologies that would assure effective and long-term growth. its required them to look for new ways to manage their operations. As a result of the fact that traditional methods of assuring competitiveness in the modern era are ineffective, there exist conditions for discovering new sources of competitive advantage. These criteria are expressed in the notion of knowledge management.

According to Mavondo et al. (2005), knowledge management is a contemporary management concept that is founded on the constant use of procedures that regulate the development, distribution, processing, and utilization of knowledge inside an organization. This will guarantee that tasks are completed and that objectives are achieved. Enterprises have always implemented educational programs, held trainings, encouraged the training of their personnel, and used other technologies; yet, under the condition that the success of a business is dependent on the organization's capacity to utilize intellectual assets, knowledge management is not a new notion. Under these circumstances, the management of knowledge becomes the most important component in determining competitiveness. The current notion of knowledge management is a complex of managerial activities that organically blend informational and managerial components in order to fulfill the strategic objectives of the organization (Perkins and Stovall, 2011). This is done in order to achieve the goals of the company.

Results And Discussion

In the field of scientific management, the term "knowledge management" may be defined in a variety of ways, including the following:

- According to Sorakrakritikul and Siengthai (2014), knowledge management is a technology that encompasses a collection of formalized methods. These methods include the following: searching for and acquiring knowledge of the bearers of this knowledge; structuring and systematizing knowledge for the purpose of their storage and search; knowledge analysis to identify dependencies and analogies; updating of knowledge; knowledge distribution; and generation of new knowledge.
- According to Milner et al. (2006), knowledge management is a collection of techniques and procedures that are used to identify, acquire, disseminate, use, and regulate information, as well as to exchange it, with the goal of ensuring that commercial enterprises remain competitive.
- The process and concepts connected with the development, acquisition, mastery, and application of knowledge and experience are referred to as knowledge management. The process of accumulating collective experience for the purpose of making full use of it by the firm in situations when it may be advantageous to reach the maximum possible level of efficiency is this procedure. According to Polyans'ka (2014), the use of people, processes, and technology is the foundation of knowledge management. This configuration allows businesses to maximize the exchange of information and to preserve it.

- According to Pidopryhora (2000), knowledge management is a strategy that may facilitate the transformation of various types of intellectual assets into greater levels of productivity and efficiency, as well as new value and increased levels of competitiveness.
- Taking into consideration the findings of the research carried out by both domestic and international researchers, it is important to highlight the fact that businesses that use knowledge management have improved the quality of management choices, as well as the speed with which they react to changes in the business environment and the quality of their customer service. Companies make extensive use of human, labor, creative, educational, natural, institutional, professional, technical, organizational, financial, and informational potential in their management operations. Other potentials that are used include information and other potentials. From this list, human potential is decided by the primary factor that drives societal progress, which is also the primary factor that determines the efficient operation and growth of any organization. Jarugowa and Fijałkowska (2002) released their findings.

Human knowledge, corporate knowledge, intangible assets, and the collective experience of staff are the components that make up the system of knowledge at an organization. Interaction between all of these components is what eventually leads to innovations. The significance of knowledge in the process of establishing the professionalism of a company's personnel ultimately results in the discovery of professional traits possessed by workers. The development of human potential is an essential part of management, which takes place in situations that are characterized by a corporate spirit, competitiveness, and a variety of external pressures and dangers. The development of human potential is a collection of actions that are aimed at enhancing the quality of the human capital that the company possesses. This, in turn, establishes the human capital as the primary reserve for enhancing the effectiveness of management, the quality of analysis and policy development, and the provision of quality management services. The development of professional potential is a process that involves training employees of a company to implement new production functions and career growth. This process is aimed at overcoming the difference between the requirements that are placed on the employee and the qualities that they possess as individuals. It requires a significant amount of effort from the employee, and it is therefore impossible without his interest (Inozemtsev, 1998).
The social supplementary product is generated in the contemporary world as a consequence of the use of acquired knowledge in the process of labor, which has become the object of management in a natural way. This leads to the formation of the social supplementary product. In the field of knowledge management, knowledge serves as the basis for knowledge, skills, and experience. This is due to the fact that knowledge encompasses both theoretical and practical knowledge, as well as daily standards of behavior. All of these are founded on data and information, and they are always connected with a person and define their professional competency. In light of the fact that this is the case, we are able to draw the following conclusion: It is possible to get the impression that knowledge management is a restricted control over competencies. This is due to the fact that the professionalism of an organization is comprised of a mix of the skills and professionalism of its personnel. Scientists are of the view that intellect and creativity are the most significant attributes of a human, and we agree with them. The capacity of individuals to think, do mental activity, have a conscious awareness of the world, their own actions, and rapidly acquire new things is what we mean when we talk about intelligence. The stable structure of mental abilities that allows for the combination of experience and knowledge, the capacity for analysis, comparison, classification, and matching, the ability to creatively apply the knowledge that has been acquired, the ability to successfully adapt to the environment and the circumstances of life, and the ability to effectively integrate into public life are all characteristics of this structure. The structure of intelligence specifies the degree of mental growth, which defines the individual's capacity to freely operate the knowledge and skills to assure the absorption of new

information and skills. The intelligence quotient is the measure of intelligence, and it is as follows: Individual creative and search activity, cognitive mobility, activity in the invention and knowledge, and emotional intelligence are all important aspects of the individual. The market economy of today is a complex economic mechanism that encourages the development of intellectual labor, the implementation into production of innovative technologies, inventions, utility models, and software. In this context, the industrial economy pales in comparison to the intellectual economy, which is driven by the force of ideas. In light of the fact that components of marketability are the outcomes of intellectual effort, such as ideas, management choices, inventions, and innovations, or, to put it another way, intellectual capital, the experience of the world demonstrates that intellectual economy promotes great returns at cheap volume capital and without a large number of personnel. Knowledge that may be converted into profit is referred to as intellectual capital. This kind of knowledge can be assessed based on the degree of intellectual growth of the employee or the ratio of intelligence. The intelligence of a corporation is comprised of the intelligence and effectiveness of the activities carried out by each individual worker. Intellectual capital is the result of intellectual labor, which includes the creative efforts of both individuals and groups working together. The capacity of a worker to achieve high outcomes of industrial activity within the circumstances that are present, self-perfection while at work, and the ability to produce new ideas and find solutions to problems are all components of individual professionalism, which is a component of intellectual capital. The structure of intellectual capital includes three elements: Psycho- physiological potential, which is the abilities and inclinations of the individual, the type of his nervous system, ability to work, state of health, endurance, etc.; Personal potential, which is level of public consciousness, value orientation, attitude to work, interests, desire to move career ladder; qualification potential which is volume and depth of general and special knowledge, level of labor skills and other skills. With regard to this concept, L. Edvinson and M. Melon, who were the pioneers in the field of intellectual property research, have a rather expansive understanding. They include almost all forms of capital, which cannot be appraised using conventional techniques of resource appraisal, and they are included in the definition of intellectual property. Scientists have identified "human resources" and "structural capital" as both being components of intellectual capital. They argue that each of these forms of "capital" are generated by human knowledge, and that the aggregate of these forms of "capital" defines the hidden sources of values that give enterprises an unusually high market valuation.

The term "intellectual capital" is defined by B. Milner and colleagues as a substance that is comprised of knowledge and experience and has the potential to be used in the creation of wealth. There is also an emphasis placed on intellectual property (Milner et al., 2006). According to Inozemtsev, intellectual capital is comparable to a "collective brain" that amasses the scientific and daily knowledge of workers, as well as intellectual property and collected experience, communication and organizational structure, information networks, and the image of the enterprise (Inozemtsev, 1998).

Intellectual capital, according to J. Fitzenz, is the "intellectual property" of the firm and creates a chain of processes associated to the network of different kinds of contacts and human capital (Fitzenz, 2001). Fitzenz's assertions may be found in the website of the company. On the other hand, he refers to the capacity of a corporation to generate profits from its own intellectual capital. According to this interpretation, intellectual capital is also defined as the link that exists between an employee, their surroundings, and the structure in which they do their assigned tasks.

Podoprigora O., who is of the same opinion as J. Fittsenko, provides evidence that intellectual property is the foundation of intellectual capital. This is because intellectual property is the result of intellectual creative activity, the result of its own creative search, and it must be

objective, embodied in an objective form, and capable of reproduction (Pidopryhora, 2000). T. Schultz claimed in his papers titled "Investing in Human Capital" (1971) that the knowledge of a worker is the capital since it is the information that the worker has and employs in his professional activities. This knowledge is what brings in money. According to the findings of these theoretical studies, we contend that the human component of intellectual capital encompasses not only the intelligence of the personnel but also the products, knowledge, and information that can be utilized to transform them into a structural and/or market component of the enterprise's intellectual capital (Milner, 2003).

In the context of an organization, human resources refer to a collection of knowledge, skills, and creative talents, as well as the capacity of both owners and workers to fulfill the needs and goals of the business. The education, practical skills, intellectual activity, and creative ability of workers, as well as their moral values, drive to work, and cultural level, all of which are directed at profit, are included in this value, which is the largest value that the firm has. It is a valuable assessment of the workforce, the intellectual efforts of higher-level employees who are in the process of developing intellectual profit, and according to the interpretation of the "economic encyclopedia", edited by S.V. Mocherny - this is the degree of incarnation in a person's natural abilities, talent, level of education, qualifications, as well as in the introduction of income (Jarugowa and Fijałkowska, 2002).

The term "structural capital" refers to the corporate information systems, software, databases, organizational structure, patents, copyrights, trademarks, licenses, and management practices that assure the productivity of personnel and the running of the firm, as well as the corporate culture. Two roles are carried out by it: the first is the accumulation of knowledge as the foundation of action, and the second is the acceleration of the transfer of information within its organization.
Using business relationships, contracts, markets, brands, trademarks, image, and strategic relationships, consumer capital refers to the connections that a company has with consumers of its products. These connections are based on the history of the company's relationships with consumers, the continuous accumulation and restoration of information about consumers, and the company's capacity to satisfy the demands of consumers.
The intellectual activity of a corporation leads to the construction of the intelligence of its workers as well as intellectual resources, both of which have the potential to be turned into clever goods. Activities in the fields of education, science, innovation, and information have been identified as areas that encompass intellectual capital. New knowledge is the end product of scientific activity. This new knowledge is recorded on the carrier of scientific information in the form of a report, a scientific paper, a scientific report on research activities, monographs, scientific discoveries, and other similar documents. The purpose of the innovation process is to make use of and commercialize the outcomes of research and development, and the information one gives the participants with the opportunity to share information with one another (Kaplan and Anderson, 2007).

It is possible to plan for intellectual capital in phases, which are as follows:

Stage 1. The provision of information for the purpose of strategic planning of the company's intellectual capital, with the primary tasks consisting of the following: a description of the data structure of intellectual capital; the collection, sorting, processing, viewing, and storage of information about intellectual capital in the company database; the formation of tables, queries, and forms that contain information about it; the identification of intellectual resources that are protected by law; the timely incorporation of intellectual property into the intangible assets of enterprises; the notification of the maturation of royalties and other periodic payments; the formation of reports on the creation and utilization of intellectual capital at various levels of

management; mapping and analyzing the dynamics of the formation and utilization of intellectual capital, including the dynamics of patenting.

Stage 2. The formulation of intellectual capital management objectives that encompass concurrently the many areas of operation of the firm and are categorized as complicated, partial, and elementary. This is the second stage of the process. To put it another way, the firm has to grow its market value in order to achieve its challenging aim of creating an intellectual organization that has strong competitive advantages. This will be accomplished via the development and use of intellectual goods that are produced by the enterprise. Individual aspects, areas, kinds of activities, and operations of the company's intellectual capital are the focus of partial objectives, which are targeted at planning. A portion of the objectives include the development of educational, scientific, and inventive behavior. The primary objectives are geared at the highly specialized planning of various aspects of the company's activities, including the following: In addition to enhancing qualifications and providing training, establishing a working group for designing, etc.

Stage 3. The selection of techniques for conducting an analysis of the components of the internal and external environment that have an impact on the intellectual capital of the organization. This study is carried out via the use of statistical and sociological research and comparison methods, economic analysis, and the way of expert evaluations.
Stage 4. The assessment and analysis of the variables of the external and internal environment that have an effect on the intellectual capital of the firm are carried out in line with their classification into factors that have an indirect impact on intellectual capital and factors that have a direct influence on it.

Stage 5. The selection of the strategy for the formation and development of the company's intellectual capital on the basis of the relevant criteria, which include the following: the nature of the influence of external and internal factors on the activities of the company; the state of the company's intellectual capital; the science linkage; the scale of the company's activity; investment opportunities of enterprises; the experience of the company's intellectual activity; the level of development of the region's intellectual infrastructure; and the value orientations of managers. These requirements must be satisfied by the chosen plan for the growth of the firm. In addition, this approach entails the acquisition and use of new information, expertise, intellectual resources, and products, with the goal of tailoring them to the organization's specific requirements. At the same time, the corporation is able to effectively reduce the expenses associated with intellectual work by focusing on the hunt for clever items that are already manufactured. The management of intellectual capital is focused on the rational utilization of intellectual and informational resources, as well as the development of a general organizational and informational environment for the development of information technologies. This environment enables the most efficient utilization of intellectual resources and products that have been acquired.
Stage 6. Mapping the execution of relevant strategies is an instrument that allows firm management to design and reflect the relevant objectives and ways of accomplishing them via the structuring of components, which are stated in the major indicators by type of activity. This is the sixth stage of the process. Consequently, it enables the identification of reserves that may be used to improve the effectiveness of the use of intellectual capital.
Stage 7. The seventh stage involves the evaluation of the selected strategy, which enables the creation of an intellectual organization that has strong competitive advantages based on the production and use of intellectual goods by the firm; also, the market value of the organization is increased.

According to Khodayari and Khodayari (2011), the adoption of managerial choices on management of the intellectual capital of a firm is a management mechanism that offers a choice

of a number of different ways to accomplish the company's objectives. Intellectual capital, which is the commercialized result of knowledge in modern conditions, has become the primary lever of economic performance of businesses. It generates additional advantages in technology and production, provides an opportunity to increase the market segment, and enables businesses to receive unique competitive advantages. In order to make efficient use of intellectual capital, it is essential to find solutions to the challenges of efficient management by means of a well-developed toolkit. This will make it possible for the complex growth of all areas of intellectual activity and will, in the long term, maximize the market value of the firm. The individuals who are in possession of intellectual capital are experts who are blessed with one-of-a-kind creative talents. The relevance of these abilities for society is best understood when market circumstances are present. It is a significant fact that the market economy is the only economic system in which intellectual capital exists as a category of economic activity; the market compensates for the fact that it has value. In the same way that every other economic category needs management, intellectual capital does as well. This management includes the enhancement and borrowing of novel manufacturing processes, the organization of the service sector via enhanced customer service, and the generalization of experience and knowledge (Kolodinsky et al., 2008).

The contemporary manifestation of knowledge management is equipped with substantial intellectual assets and is really groundbreaking. Organizations establish a specific role known as the director of knowledge management or director of intellectual assets. The responsibilities of this position include: establishing and utilizing a knowledge transfer infrastructure that integrates libraries, knowledge bases, human and computer networks, and research centers; engaging with external sources of information and knowledge; facilitating the generation of new knowledge within the context of strategic planning, marketing research, and research and development; monitoring the intellectual capital of the company; and formulating and implementing a knowledge management strategy (de Shields et al., 2005). Transformation of intellectual capital into an innovative product is achieved by the implementation of knowledge management and is the crucial step that links science, inventor, and customer. Effective management of intellectual capital is a very demanding undertaking. The cognitive assets of a firm are intricately connected to its operations, competitive landscape, historical background, and cultural values. Given this highly unique nature, each organization must develop its own capital management strategy and technology.

Conclusion

Hence, knowledge management is a new vector in corporate management and is the major resource for boosting competitiveness and defines intellectual capital as an object of management. Intellectual capital, on the other hand, is a crucial component in the competition since it embodies the fundamental worth of the firm being discussed. As a result of this, we are able to draw the conclusion that knowledge management, which is a form of intellectual capital management, contributes to the accomplishment of the company's objectives, establishes the conditions necessary for innovation, guarantees the implementation of benchmarking in all of the company's activities, provides employees with training and motivation, and enhances the effectiveness of the design, procurement, and marketing processes. As a consequence of the process of knowledge management, intelligent capital is created as a result. The comprehensive application of knowledge management will ensure the rapid pace of corporate development and maximize the efficiency of management processes. It will also assist the enterprise in acquiring new experiences, enriching its intellectual capacity, and effectively interacting with others. Furthermore, it will stimulate the development of new products and services, as well as the discovery of new inventions.

References

De Shields, W.O.Jr., Kara, A., Kaynak, E. (2005), Determinants of business students' satisfaction and retention in higher education: Applying Herzberg's two-factor theory. International Journal of Educational Management, 19(2), 128-139.
Fitzenz, J. (2001), Rentowność Inwestycji w Kapitał Ludzki. Krakow: Oficyna Ekonomiczna. Gaponenko, A. (2001), Upravlenie Znaniyami. Moskva: Ipk Gossluzhbi. Inozemtsev, V. (1998), Za Predelami Ekonomicheskogo Obschestva: Nauchnoe Izdanie. Moskva: Nauka.

Jarugowa, A., Fijałkowska, J. (2002), Rachunkowość i Zarządzanie Kapitałem Intelektualnym. Gdańsk: ODDK.
Kaplan, R., Anderson, S. (2007), The innovation of time driven activity based costing. Cost Management, 21(2), 9 .
Khodayari, F., Khodayari, B. (2011), Service quality in higher education. Interdisciplinary Journal of Research in Business, 1(9), 38-46.
Kolodinsky, R.W., Giacalone, R.A., Jurkiewicz, C.L. (2008), Workplace values and outcomes: Exploring personal, organizational, and interactive workplace spirituality. Journal Business Ethics, 81(2), 465-480.

Mavondo, F.T., Chimhanzi, J., Stewart, J. (2005), Learning orientation and market orientation: Relationship with innovation, human resource practices and performance. European Journal of Marketing, 39(1112), 1235-1263.

Milner, B.Z. (2003), Kontseptsiya upravleniya znaniyami v sovremennyih organizatsiyah. Russkiy Zhurnal Menedzhment, 1, 57-76.
Milner, B.Z., Rumyantseva, Z.P., Smirnova, V.G., Blinnikova, A.V. (2006), Upravlenie Znaniyami v Korporatsiyah: Uchebnoe Posobie. Moskva: Delo.

Pawar, B.S. (2009), Individual spirituality, workplace spirituality and work attitudes: An empirical test of direct and interaction effects. Leadership and Organization Development Journal, 30(8), 759-777.
Perkins, D., Stovall, O. (2011), Resource consumption accounting: Where does it fit? Journal of Applied Business Research, 27(5), 43.Pidopryhora, O. (2000), Problemy systemy zakonodavstva Ukrayiny pro intelektual'nu vlasnist'. Intelektual'na Vlasnist, 3, 3-14.
Polyans'ka, A.S. (2014), Rol' menedzhmentu znan' u sytuatsiynomu upravlinni na pidpryyemstvi. Stratehiya Ekonomichnoho Rozvytku Ukrayiny, 34, 157-162.
Schultz, T. (1971), Investment in Human Capital. New York. The Free Press.
Shamarov, G.M. (2008), Problemyi upravleniya chelovecheskim. Upravlenie Personalom, 186, 50-54.
Sorakraikitikul, M., Siengthai, S. (2014), Organizational learning culture and workplace spirituality: Is knowledge-sharing behaviour a missing link? The Learning Organization, 21(3), 175-192.
Vesnin, V. (2003), Tehnologiya Raboti s Personalom i Delovimi Partnyorami: Ucheb.-Prakt, Posobie. Moskva: Plit.

THE RELATIONSHIP BETWEEN TRADE AND ENVIRONMENT IN UZBEKISTAN

Nurbek Khalimjonov[172]

Nargiza Fayzieva[173]

Abstract

In this research, the years 1997-2023 are used to investigate the relationship between the levels of commerce and revenue in Uzbekistan and the amount of carbon dioxide emissions. The unit root and cointegration tests were used on the data in order to analyze it. The unit root test provides evidence that the degree of integration is equivalent to one, and the accompanying test approach has enabled us to recognize the presence of cointegration in the model that was expected. Although it has been shown that money has a negative impact on carbon dioxide emissions (CDE) over the long term, it has also been discovered that the square term of income is responsible for the increase in carbon dioxide emissions. The environmental Kuznets curve theory was not supported by the findings of this research, which led to its rejection. CDE is also negatively impacted by trade in a negative way. As a consequence of this, trade continues to be advantageous in terms of lowering the levels of pollution in Uzbekistan. In both the short and long term, the connection between sales and revenue, as well as the square of that income, remains the same. The findings of the study indicate that in order to save the environment, Uzbekistan need to liberalize its trade policies.

Keywords: Trade, Carbon Emissions, Environmental Kuznets Curve, Uzbekistan

Introduction

When the balance of trade is considered to be in a good position, trade is a vital component in ensuring that growth and the balance of payments are maintained. Trade is also an essential component by itself. Despite the fact that increased commercial activity has the potential to bring about economic success, it is of the utmost importance to explore the ways in which it makes sustainable development more difficult to achieve. For instance, the use of environmentally friendly technology in the production of exports has the potential to either greatly increase the quantity of pollution or significantly contribute to the reduction of the amount of pollution. The business partnerships that Uzbekistan maintains with other countries are of the utmost importance to the country. Cotton, fruits, and vegetables are some of the agricultural products that this country sells outside of the country. It is one of the nations that exports things that are related to agriculture. In the years that followed the country's acquisition of independence, Uzbekistan began to progressively implement reforms. The nation's economy was defined by a policy of import substitution and a rigorous defense of the domestic market. Both of these strategies took place simultaneously. On the other hand, Uzbekistan offered substantial help for the export of its agricultural products. On the other hand, the public's opinion on a range of issues that are related with trade has evolved as a result of the new open economic policy that is being followed by the current President Shavkat Mirziyoyev. [1]

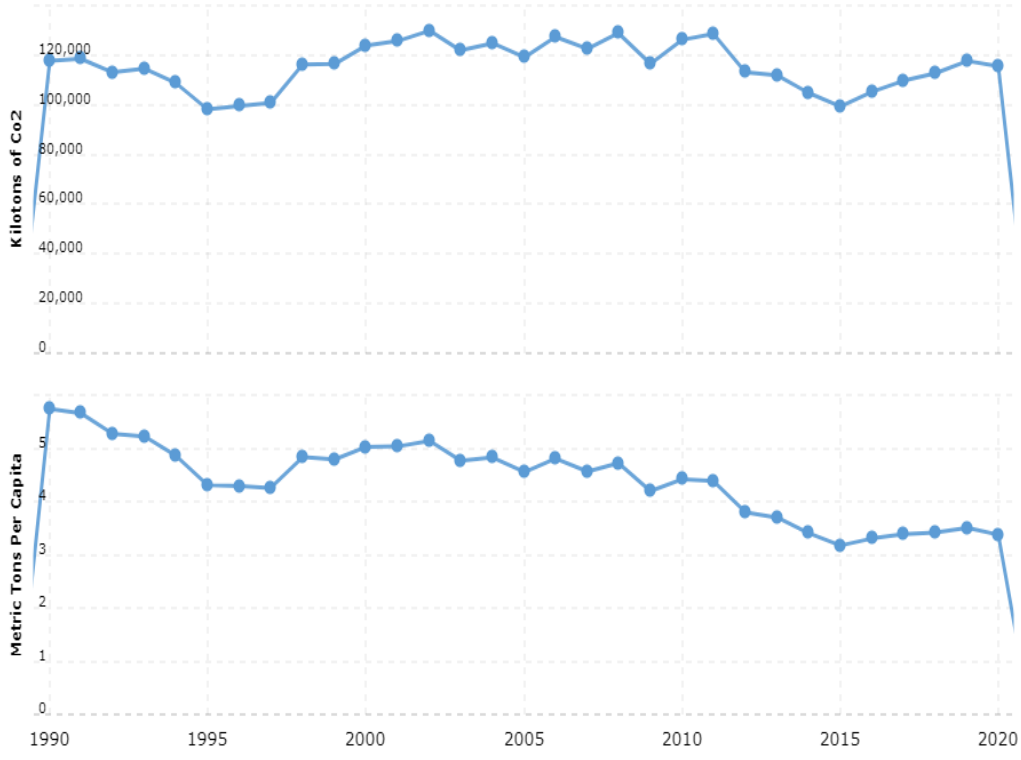
It is without a doubt one of the most important contributions that Uzbekistan contributes to the field of international commerce. Cotton, fruits, and vegetables are just a few examples of the many agricultural items that have traditionally been sourced from the United States of America, which has been a significant supplier of these products throughout history. From the moment the country gained its independence, Uzbekistan has been actively engaged in the process of putting forth progressive changes. The economy of the nation was distinguished by a strategy of import substitution and a robust protection of the domestic market with strong protection.

[172] Tashkent state university of economics, Tashkent, Econometrics department, 10066, Uzbekistan Country Nurbekkhalimjonov070797@gmail.com, n.xalimjonov@tsue.uz
[173] Tashkent state university of economics, Tashkent, Econometrics department, 10066, Uzbekistan Country, 2n.fayzieva@tsue.uz

Both of these strategies were used extensively. These two characteristics were innate to the economy from the beginning. On the other side, Uzbekistan provided a significant amount of assistance for the export of its agricultural goods. However, as a result of the new open economic strategy that is being implemented across the nation by the current President Shavkat Mirziyoyev, the country has shifted its perspective on a variety of problems that are associated with commerce.

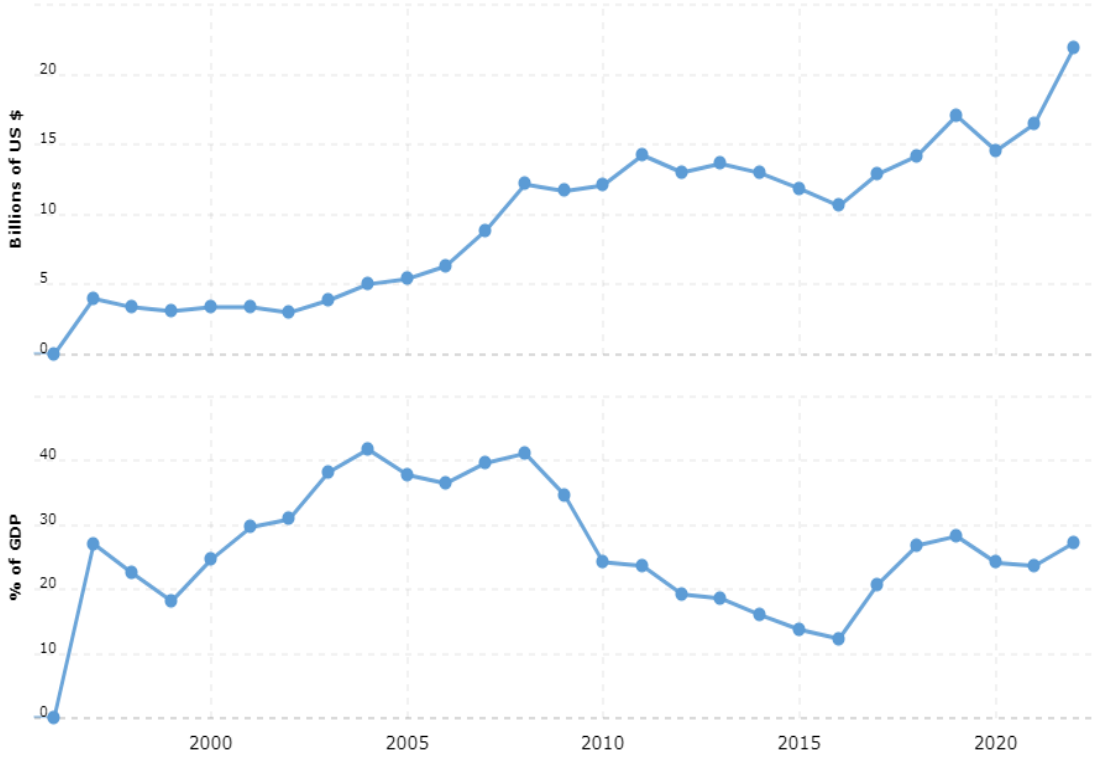
The shifting of the nation's outlook may be attributed to this particular factor. As a consequence of this, the commentary is devised with the intention of simultaneously serving two roles. The very first thing that it does is conduct an investigation into the dynamics of Uzbekistan's engagements with other nations for the goal of doing business. It gives evidence on the new trade strategy that the government has enacted, which will have significant ramifications for the Central Asian area. This is the second reason why it is crucial.The data for CO_2 emissions and advertising are shown in Figures 1 through 3. From the years 2000 to 2015, both sets of data have shown a downward trend, which allows for the inference of a positive association. However, from 2015 to 2023, trade has a trajectory that is mostly negative, whilst carbon emission has a tendency that is positive, showing that there is a negative association between the two. Considering the fact that there was an initial negative link between CDE and trade patterns over a period of many years, the purpose of this research is to test the EKC hypothesis with the trade variable in the analysis in order to validate the clear relationship that exists between trade and carbon emission as well as CDE and income levels respectively.

Figure 1: Carbon emission rates in Uzbekistan

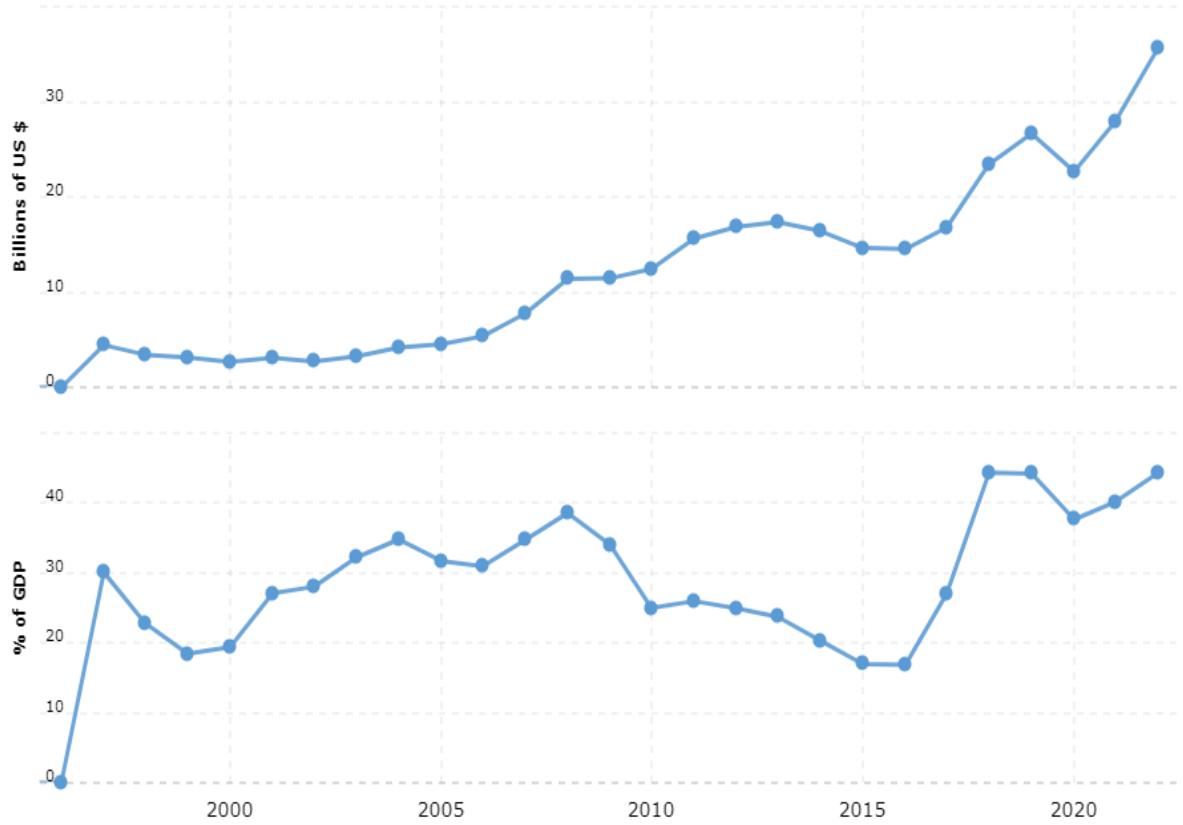
Source: from World Bank resources

Figure 2: Export rates in Uzbekistan

Sources: from World Bank resources

Figure 3: Import rates in Uzbekistan

Sources: from World Bank resources

2. Literature Review

Despite the fact that there is a substantial body of literature on EKC theory, the only research that are the subject of our review are the most recent ones. As well as other individuals. In order to investigate the EKC hypothesis in Vietnam, for instance, (2015a) used data spanning the years 1981 to 2011. The findings of EKC, which show that there is a positive link between income and pollution and a negative association between income squared and pollution, provide support for the organization.[2]

Furthermore, Maneejuk and Paravee (2022) discovered that capital and imports had a beneficial impact on pollution levels. Their estimates indicate that the effect of exports is still minor, and that the labor force is a contributor to pollution.[3]

For a variety of reasons, the agricultural sector in Vietnam is where the vast bulk of the country's workforce is engaged. In order to investigate the EKC hypothesis, quantile regression was used in five panels coming from 59 different nations that were chosen by Keho (2017).[4]

The EKC theory was validated by all quantile data from all panels, with the exception of the panels on Asian and MENA economies, where the EKC is shown in low levels of pollution. In general, it has been discovered that economic expansion is helpful to the environment. This implies that this is the case.EKC for Bangladesh is investigated by Rabbi et al. (2015), who use the years 1972 to 2012 in their analysis. The argument that they presented was that while money had a detrimental impact on CDE, the square of income had a positive impact.[5]

In their study, Aminu et al. (2023) came to the conclusion that an increase in wealth has a large and detrimental effect on the environment.[6] In their study, Ahmed and colleagues (2013) investigate the connection between Pakistan's population, CO_2 emissions, and industrial development. They come to the conclusion that all three factors have a beneficial impact on carbon dioxide emissions.[7]

In order to evaluate the association between income and pollution for GCC nations during the period of 1980–2012, Salahuddin and coworkers (2015) make use of a panel setup in conjunction with FMOLS and DOLS. In spite of the fact that economic growth has a detrimental impact on pollution, they contend that income and electricity consumption (EC) have a beneficial impact on the issue.[8]

In addition, Ansari et al. (2021) establish a connection between GDP and pollution, in addition to establishing a unidirectional causation between EC and GDP.[9] Balibey (2015) examines the period of 1974-2011 in order to validate the EKC hypothesis for Turkey. This is accomplished by including a second variable known as foreign direct investment (FDI) into the study. In doing so, it creates a connection between direct investment and the expansion of CDE income. In addition to this, it provides evidence that the EKC hypothesis is correct in Turkey by using regression analysis to assess the EKC hypothesis under a variety of functional forms of regression.[10]

In the framework of examining the EKC hypothesis, Charfeddine and Khediri (2016) use the time period of 1975–2011 to conduct an analysis of the EKC hypothesis for Qatar. They come to the conclusion that the European Union and business openness have a positive impact on the degradation of the environment. They provide support for the EKC hypothesis, which proposes that there is a quadratic link between income and pollution, provided that there are no more than two structural deviations.[11]

In their 2014 study, Farhani and colleagues investigated the EKC hypothesis for Tunisia from 1971 to 2008. Through their inquiry, they have discovered proof that the EKC does in fact exist. Additionally, they discover that commerce has a positive impact on pollution, but the European Union has a detrimental impact on the issue.[12]

Evangelina and Dardati (2021) discovered that there is a causal link that only goes in one direction between GDP, EU, and environmental pollution.[13] Moghadam and Lotfalipour (2014) take into consideration the triangle of linkages that exists between commerce, financial development, and environmental degradation in Iran over the period of 1970–2011.[14]

Research conducted by Khatatbe and Ibrahim (2023) discovered that the financial sector has a positive impact on environmental degradation and the consequences of commerce. The researchers came to the conclusion that commerce had a beneficial effect on the ecosystem.[15]

Lau et al. (2014) investigate the EKC hypothesis for the years 1970 to 2008 across the course of Malaysia, which is one of the nations with the highest rate of economic growth. The fact that they discover a quadratic link between GDP and pollution is evidence that the EKC is correct. In addition to this, they find that foreign direct investment and trade have had a positive impact on the reduction of environmental pollution. FDI, GDP, and pollution are all shown to have a feedback connection with one another. In addition, they discover that pollution, foreign direct investment, and commerce are all unidirectional processes.[16]

With regard to the collection of nations that are located in Latin America and the Caribbean, Al-Mulali et al. (2015) investigated the EKC hypothesis by utilizing the years 1980–2010.[17] An autoregressive distribution lag (ARDL) was used by Shahbaz et al. (2015) in order to investigate the EKC hypothesis in Portugal for the time period spanning from 1971 to 2008.[18]

A study conducted by Wang et al. (2023) discovered that CDE is dependent on income. Furthermore, in order to provide support for the EKC hypothesis, they also make use of both long-term and short-term ARDL data. In addition, they observed that urbanization and energy consumption had positive consequences on global warming and development.[19]

3. Methodology

For the period 1990–2023, we make use of yearly statistics on Uzbekistan's gross domestic product (GDP), total commerce (export+import), and CDE (in kilograms). Indicators of global development that are maintained by the World Bank and the Statistical Agency under the direction of the President of the Republic of Uzbekistan are considered to be the source of the full data collection. The following is the model that we will use to test the EKC theory:[20-21]

$$\mathrm{CDE}_t = \mathrm{f}(Y_t, \mathrm{Y}_t^2, \mathrm{TRADE}) \qquad (1)$$

For the purpose of testing the inverted-U hypothesis or the EKC hypothesis, its square (Y_t^2) is used. It stands for CDE, while Y stands for GDP. It is an indication of development of economic activity for any nation to have a rise in its gross domestic product (GDP), which in turn necessitates an increase in energy consumption for the purposes of energy production, commerce, and consumption.As a result, it is anticipated that it will also contribute to an increase in the emissions of pollutants. In addition, the square of GDP is taken into consideration in equation 1, which serves to validate the non-linear connection that exists between income and pollutant emissions. The first possibility is that a linear connection exists between levels of pollution and income if the Y_t coefficient is very modest. Second, a positive coefficient of Y_t^2 may suggest that there is an explosive association between income and pollution emissions. This would imply that pollution levels are increasing at a quicker pace as the economy continues to expand.Y_t^2 has a negative coefficient, which suggests that pollution is reducing and economic development is continuing. This provides support for the EKC hypothesis, which is supported by this coefficient.

According to the ECC, we are going to make the assumption that Y_t has a coefficient that is negative. When it comes to the connection between trade and pollutant emissions, it is possible for trade to result in higher pollutant emissions as a consequence of increased production, consumption, and commercial activity.

Conversely, commerce has the potential to contribute to the reduction of emissions of pollutants. When it comes to increasing the popularity and demand for their environmentally friendly goods, for instance, exporting nations might develop their export items utilizing environmentally friendly technology.Additionally, the commodities that are imported into a nation may be more ecologically beneficial than those that are created inside the country.

Therefore, it is reasonable to anticipate that there would be a positive correlation between trade and pollutant emissions. This is supported by the findings of an empirical research conducted by Moghadam and Lotfalipour (2014).[22]

The first step in putting equation 1 to the test is to examine the unit root of our model. The advanced Dickey Fuller (ADF) test is what we resort to for this purpose. This test was developed by Dickey and Fuller (1981), and the equation for the test is as follows:[23]

$$\Delta X_t = v_0 + v_1 X_{t-1} + \sum_{i=0}^{k} v_{2i} \Delta X_{t-i} + \xi_{it} \qquad (2)$$

When it comes to the unit root issue, X_t has the ability to accept each variable in equation 1 as an estimate in successive order. Any negative coefficient v_i may be proven for the stationarity of the series $\sum_{i=0}^{k} v_{2i} \Delta X_{t-i}$ in order to avoid the endogeneity associated with equation 2. Using the ARDL model that was provided by Pesaran et al. (2001), we can determine whether or not there is cointegration by doing the following tests:[24]

$$\begin{aligned} \Delta CDE_t = \; & o_0 + o_1 CDE_{t-1} + o_2 Y_{t-1} + o_3 Y_{t-1}^2 + o_4 TRADE_{t-1} + \sum_{j=1}^{p} \phi_1 \Delta CDE_{t-j} \\ & + \sum_{i=0}^{q} \phi_{2j} \Delta Y_{t-j} + \sum_{i=0}^{q} \phi_{3j} \Delta Y_{t-i}^2 + \sum_{i=0}^{q} \phi_{4j} \Delta TRADE_{t-j} + \psi_{it} \quad (3) \end{aligned}$$

When the null hypothesis is considered, the equation $o_1 = o_2 = o_3 = o_4 = 0$ may be used to test the cointegration of the equation that was previously presented. After that, Pesaran et al. (2001) suggested a normalization strategy, and long-run parameters were seen to be realistic. After this, we will be able to determine the short-term impact by utilizing the equation that is shown below.:

$$\begin{aligned} \triangle CDE_t = \; & \sum_{j=1}^{p} \lambda_{1j} \Delta CDE_{t-j} + \sum_{j=0}^{q} \lambda_{2j} \Delta Y_{t-j} + \sum_{j=0}^{q} \lambda_{3j} \Delta Y_{t-j}^2 + \sum_{j=0}^{q} \lambda_{4j} \Delta TRADE_{t-j} + \tau ECT_{t-1} \\ & + \omega_{it} \qquad (4) \end{aligned}$$

It is also possible to record short-run impacts by using the parameters of the difference variables. Furthermore, the estimated equation 4 may be used to demonstrate the short-run connection in the model by using the negative coefficient.

4. Result and Discussion

The results of the ADF test are shown in Table 1, and their findings indicate that every variable displays non-stationary behavior at every level. The first differentiation, on the other hand, results in all variables being stationary, which allows us to go on to the cointegration step. Estimates derived from the CDE model are shown in Table 2.

A confirmation of the incorporation of cointegration into our model is provided by the F-value of the paired test. The F-values and p-values of the diagnostic tests are also rather low, which is another point of interest. In light of this, we are able to underline that the interpretation of the outcomes in our model does not include any econometric shortcomings. Over the course of time, the total GDP (Y_t) has a beneficial impact on CDE. According to this, it seems that when earnings rise, there is a corresponding rise in the demand for energy and the emissions of pollutants.

Table 1: Augmented Dickey–Fuller test

Variable	Intercept	Intercept and trend
CDE_t	$1.2671(0)$	$-0.5851(0)$
Y_t	$0.3958(0)$	$-1.3515(0)$
$TRADE_t$	$-0.4129(0)$	$-1.9095(0)$
$\triangle CDE_t$	$-6.3718^{***}(0)$	$-6.4955^{***}(0)$
$\triangle Y_t$	$-4.5385^{***}(0)$	$-4.5357^{***}(0)$
$\triangle TRADE_t$	$-4.7911^{***}(0)$	$-4.3719^{***}(0)$

***Stationarity at 1% level of significance

There is a correlation between an increase in GDP of one million dollars and an increase in CDE of 1.9612 kt, as shown by his coefficient. The square term of GDP (Y_t^2), on the other hand, is harming the CDE. It would seem from this that earnings tend to decrease the CDE at a certain point of economic or GDP increase. When GDP is squared, a low coefficient of Y^2_t with a very big value is brought about by the presence of large values. Based on our investigation, we have determined that the EKC employs a positive Y_t coefficient and a negative Y_t^2 coefficient. Furthermore, our findings are in agreement with the majority of the EKC literature that provides support for the EKC hypothesis. In the context of the interaction between commerce and CDE, trade operates in a manner that is damaging to CDE. It may be deduced from this that the majority of the commerce that takes place with Uzbekistan is ecologically benign.

Table 2: Carbon dioxide emissions model

Variable	Parameters	SE	t-statistic	P-value
Long run results				
	1.9612	0.4915	4.5047	0.0011
Y_0	-8.2163E^{-6}	3.2544E^{-6}	-3.1294	0.0081
$TRADE_1$	-1.1541	0.7049	-2.5757	0.0032
Intercept	51556.85	23238.07	0.92105	0.2041
Short run results				

ΔY	0.8915	0.2995	2.1954	0.0047
ΔY_1	$-2.9097\mathrm{E}^{-7}$	$0.9967\mathrm{E}^{-7}$	-1.9591	0.0347
$\triangle TRADE_r$	-0.6154	0.3141	-2.9046	0.0198
ECT_{t-1}	-0.2947	0.2017	-1.9352	0.0071

The results of this study are in line with those of earlier research as well. Additionally, the purchase and sale of one million additional dollars will assist in bringing the 1.1541 kt CDE down. Within the context of short-term computations, the parameter ECT_{t-1} is shown to be negative and important. The fact that our model incorporates short-term partnerships is shown by this. A further point to consider is that the value of the coefficient, which is -0.2947, demonstrates a correction of 29.47% from the short-term volatility of the model to the long-term equilibrium within each year. In addition, the short-run results show that GDP (Y_t) and GDP squared (Y_t^2) have positive and negative impacts on CDE, respectively. This is in line with the findings from the long-run analysis. When it comes to the estimate of the short run, the EKC hypothesis is once again supported, despite the fact that the magnitude of these impacts is less significant than it is in the long run. Once again, trade is having a significant impact on the CDE, but to a smaller level than in the past when compared to the long term.The diagnostic results of the test are shown in table 3.

Table 3: Diagnostics

DIAGNOSTICS

Bound test	Critical F-values At 10%(2.59 − 3.56) At 5%(3.41 − 4.94) At 1%(4.51 − 5.39)	Estimated F-value = 12.913
Heteroscedasticity	F-value = 1.7812	P-value = 0.9945
Serial correlation	F-value = 1.0952	P-value = 0.4589
Normality	F-value = 1.2256	P-value = 0.4452
Functional form	F-value = 0.1956	P-value = 0.5104

Conclusion

The economic performance of every nation is subject to a significant degree of dependence on international commerce; yet, it is essential to take into consideration the adverse effects that trade may have. In this research, the link between commerce and CDE was investigated using the EKC model that was used in Uzbekistan. ADF unit root and ARDL cointegration tests were used in the examination of the data for the sample period spanning from 1997 to 2023. There is no difference between the degree of integration and the ADF test. Afterwards, this was verified using the cointegration model, and the coefficients of determination (CDE) were used to regress GDP, GDP squared, and trade. There is a favorable impact that CDE has on GDP.

The consequence of this is that a rise in CDE is brought about by an increase in both economic activity and income. On the other hand, the square of GDP has a negative impact on CDE. Therefore, we can claim that the amount of wealth has a negative influence on the level of pollution after a certain point in the evolution of the economy, which is also a confirmation of the EKC theory.It has been shown that trade has a negative impact on CDE. This is the reason why the CDE in Uzbekistan is not becoming higher; trade is contributing to its decline. Our

model was tested in the short run, and the results showed that the correlations between CDE and GDP, GDP squared, and trade are all in the same direction.

However, the amplitude of these correlations is lesser than what it is in the long run. Additionally, EKC was shown in the short-term projections. Our findings indicate that the government of Uzbekistan is implementing trade liberalization in order to contribute to the preservation of the environment.

Reference

Shavkat Mirziyoyev, "One Belt, One Road" international forum, 2019.

Al-Mulali, U., Saboori, B., Ozturk, I. (2015a), Investigating the environment Kuznets curve hypothesis in Vietnam. *Energy Policy*, 76, 123-131.

Maneejuk, P., & Yamaka, W. (2022). Revisiting the Environmental Kuznets Curve hypothesis in OECD during 1970–2016: Panel smooth transition regression. *Energy Reports*, *8*, 41–47.

Keho, Y. (2017), Revisiting the income, energy consumption and carbon emissions nexus: New evidence from quantile regression for different country groups. *International Journal of Energy Economics and Policy*, 7(3), 356- 363.

Rabbi, F., Akbar, D., Kabir, S.M.Z. (2015), Environment Kuznets curve for carbon emissions: A cointegration analysis for Bangladesh. *International Journal of Energy Economics and Policy*, 5(1), 45-53.

Aminu, N., Clifton, N., & Mahe, S. (2023). From pollution to prosperity: Investigating the Environmental Kuznets curve and pollution-haven hypothesis in sub-Saharan Africa's industrial sector. *Journal of Environmental Management*, *342*(January), 118147.

Ahmad, N., Iqbal, A., Mahmood, H. **(**2013), CO_2 emission, population and industrial growth linkages in selected South Asian countries: A co-integration analysis. *World Applied Sciences Journal*, 21(4), 615-622.

Salahuddin, M., Gow, J., Ozturk, I. (2015), Is the long run relationship between economic growth, carbon dioxide emissions and financial development in gulf cooperation council countries robust? *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 51, 317-326.

Ansari, M. A., & Khan, N. A. (2021). Decomposing the trade-environment nexus for high income, upper and lower middle income countries: What do the composition, scale, and technique effect indicate? *Ecological Indicators*, *121*(November 2020), 107122.

Balibey, M. (2015), Relationships among CO_2 emissions, economic growth and foreign direct investment and the environmental Kuznets curve hypothesis in Turkey. *International Journal of Energy Economics and Policy*, 5(4), 1042-1049.

Charfeddine, L., Khediri, K.B. (2016), Financial development and environment quality in UAE: Cointegration with structural breaks. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 55, 1322-1335.

Farhani, S., Chaibi, A., Rault, C. (2014), CO_2 emissions, output, energy consumption and trade in Tunisia. *Economic Modelling*, 38, 426-434.

Dardati, E., & Saygili, M. (2021). Are exporters cleaner? Another look at the trade-environment nexus. *Energy Economics*, *95*, 105097.

Moghadam, H.E., Lotfalipour, M.R. (2014), Impact of financial development on the environment quality in Iran. *Chinese Business Review*, 13(9), 537-551.

Khatatbeh, I. N., & Moosa, I. A. (2023). Financialisation and income inequality: An investigation of the financial Kuznets curve hypothesis among developed and developing countries. *Heliyon*, *9*(4), e14947.

Lau, L.S., Choong, C.K., Eng, Y.K. (2014), Investigation of the environmental Kuznets curve for carbon emissions in Malaysia: Do foreign direct investment and trade matter? *Energy Policy*, 68, 490-497.

Al-Mulali, U., Tang, C.F., Ozturk, I. (2015b), Estimating the environment Kuznets curve hypothesis: Evidence from Latin America and the Caribbean countries. *Renewable and Sustainable Energy Review*, 50, 918-924.

Shahbaz, M., Dube, S., Ozturk, I., Jalil, A. (2015), Testing the environmental Kuznets curve hypothesis in Portugal. *International Journal of Energy Economics and Policy*, 5(2), 475-481.

Wang, Q., Yang, T., & Li, R. (2023). Does income inequality reshape the environmental Kuznets curve (EKC) hypothesis? A nonlinear panel data analysis. *Environmental Research*, *216*(P2), 114575.

https://databank.worldbank.org/source/world-development-indicators

https://data.egov.uz/organizations/82

Moghadam, H.E., Lotfalipour, M.R. (2014), Impact of financial development on the environment quality in Iran. *Chinese Business Review*, 13(9), 537-551.

Dickey, D., Fuller, W. (1981), Likelihood ratio statistics for autoregressive time series with a unit root. *Econometrica*, 49, 1057-1072.

Pesaran, M.H., Shin, Y., Smith, R. (2001), Bounds testing approaches to the analysis of level relationships. *Journal of Applied Econometrics*, 16(3), 289-326.

AN EMPIRICAL STUDY ON THE FACTORS INFLUENCING INVESTMENT BEHAVIOR OF INVESTORS TOWARDS GOLD FUTURES

Mukund Sharma., Indira CM[174]

Abstract

The financial instruments which derived their prices from physical Gold are Known as Gold derivatives. Gold derivative is contracts between seller and buyer who take exposure to physical gold. Types of gold derivatives traded enormously in India are Gold coins/Gold Bar, Gold ETF, Gold Options, Gold Futures. The Indian government aims to transform the Indian gold market by initiating Make in India, setting up of Bullion Exchange that would provide an efficient market to gold and so on. In this sense it's very important to know the investor behavior towards gold and its derivatives. In this research attempts to know the investment behavior of investors towards Gold Futures using Factor Analysis method. The deciding factors of the investors such as diversification, market fluctuations are inclined towards investing in Gold Futures.Key Words: Gold Futures, Gold Investment, Investors Behaviour.

[174] BNM Institute of Technology,mukund_sharma1@yahoo.co.in

ASSESSING THE EFFICIENCY OF REGIONS BASED ON DEA METHOD

Boboyeva Gulnora Ganjiyevna,[175]

Abstract

In this paper, we use Data Envelopment Analysis (DEA) to evaluate how effectively regions in Uzbekistan utilize their intellectual potential to foster an innovative economy. Utilizing data on three inputs and one output, we applied output-oriented CCR and BCC DEA models. According to the analysis results, the regions of Navoi, Surkhandarya, and Kashkadarya are identified as the most efficient, while the lowest results are recorded in the Republic of Karakalpakstan and the Khorezm region. Proposals and recommendations have been developed to enhance the innovativeness of small businesses through the effective use of regional intellectual potential.

Keywords: data envelopment analysis, innovative activity, small business, regional intellectual potential

MINTAQALAR SAMARADORLIGINI DEA USULIDA ASOSIDA BAHOLASH

Annotatsiya

Ushbu maqolada O’zbekistonda ma’muriy-hududdiy birliklar intellektual salohiyatidan innovatsion iqtisodiyotni rivojlantirishda qay darajada samarali foydalanishini baholash uchun faoliyat yuritish muhiti tahlili (DEA) usulidan foydalanildi. Uchta kirish va bir chiqish ma'lumotlaridan foydalanib, natijaga yo’naltirilgan DEA

CCR va BCC modellarini qo’llash orqali texnik samaradorlik ko’rsatkichlari hisoblandi. Tahlil natijalariga ko’ra samarali deb topilgan hududlar orasida birinchi uchlikdan Navoiy, Surxandaryo, Qashqadaryo viloyatlari egallagan bo’lsa, eng past natijalar Qoraqalpog’iston Respublikasi va Xorazm viloyatida kuzatildi. Hududiy intellektual salohiyatdan samarali foydalanish orqali innovatsion faollikni oshirishga oid taklif va tavsiyalar ishlab chiqildi.

Kalit so’zlar: faoliyat yuritish muhiti tahlili, innovatsion faollik, kichik biznes, hududiy intellektual salohiyat.

Kirish.

Innovatsion iqtisodiyotning samarali faoliyat yuritishi ko’p jihatdan jamiyat intellektual salohiyatining rivojlanganlik va undan foydalanish darajasiga bog’liq. Mintaqada intellektual sohaning rivojlanishi iqtisodiy o’sish, raqobatbardoshlik hamda aholining turmush darajasini oshirishning hal qiluvchi omilidir (Muminov, 2021: 29). Shuningdek, ijtimoiy-iqtisodiy tizim sifatida kichik biznes sub’yektlarining ham innovatsion faolligi, innovatsion faoliyatni rivojlantirish istiqbollari biznes faoliyat yuritayotgan hudud, mintaqa intellektual salohiyati bilan baholanadi.

O’zbekiston Respublikasida intellektual salohiyatni oshirish bo’yicha keng ko’lamdagi islohotlar olib borilmoqda. Jumladan, intellektual salohiyatni izohlovchi ko’rsatkichlar: oliy ta’lim muassasalari soni so’nggi 5 yillikda 100 birlikka, ilmiy tadqiqot va tajriba-konstruktorlik ishlanmalar bilan band bo’lgan xodimlar soni 18,7 foizga, fan sohalari bo’yicha falsafa doktori darajasiga ega izlanuvchilar soni deyarli 2,5 martaga ortdi. Shuningdek, ilm -fan va innovatsion faoliyatning normativ-huquqiy bazalari mustahkamlandi.

Biroq, mamlakatimizda kichik biznesning innovatsion faolligi boshqa rivojlanayotgan mamlakatlarga nisbatan pastligicha saqlanmoqda. Kichik biznesning innovatsion faolligi bir maromda emas, yildan - yilga, hududdan hududga qarab statistik ko’rsatkichlar qiymati o’zgarib turadi. Shu bilan birga innovatsion faollik darajasida hududlar kesimida nomutanosibliklar mavjudligi ushbu tadqiqotni amalga oshirish zaruriyatini yaratadi.

Maqolada hududlarda faoliyat yuritayotgan kichik biznes sub’yektlari o’z innovatsion faolliklarini oshishda hududiy intellektual salohiyatdan qay darajada samarali

[175] doctoral student at Tashkent State University of Economics, guli.boboyeva@bk.ru Toshkent davlat iqtisodiyot universiteti tayanch doktoranti

foydalanayotganligi tahlil qilinadi. Amalga oshirilgan tahlillar natijasida samarali va samarasiz faoliyat yuritayotgan hududlar aniqlanadi.

Mavzuga oid adabiyotlar tahlili.

Hududiy intellektual salohiyatning innovatsion faoliyatga, shu jumladan kichik biznesning innovatsion faolligiga ijobiy ta'siri ko'plab ilmiy tadqiqotlarda o'z tasdig'ini topgan.

Jumladan, Henny Romijn va Manuel Albaladejo tomonidan amalga oshirilgan tadqiqotda dasturiy ta'minot vositalari va elektrotexnika ishlab chiqaruvchi 33 ta kichik biznes sub'yektlari innovatsion faoliyati o'rganilgan (Romijn – Albaladejo, 2002: 1067). Ekonometrik tahlil natijalariga ko'ra innovatsion faoliyatni amalga oshirishda ilmiy tadqiqot va tajriba konstruktorlik ishlarining ahamiyatli ekanligi, hududiy ilmiy bazaning yuqori texnologiyali mahsulotlarni ishlab chiqarishda asos vazifasini bajarishi aniqlandi.

Yana bir tadqiqot Makanyeza, Mabenge, Ngorora-Madzimurelar tomonidan amalga oshirilgan (Makanyeza – Mabenge - Ngorora-Madzimure, 2023: 23). Tadqiqotda datalar 330 birlik kichik sanoat korxonalari rahbar va menejerlariga tizimlashtirilgan so'rovnomalar asosida shakllantirilgan. SEM modeli asosida olingan natijalar davlat tomonidan qo'llab-quvvatlash va institutsional siyosat, oliy ta'lim muassasalari, tadqiqot institutlari va boshqa innovatsion korxonalar bilan aloqalar va hamkorlik innovatsion faoliyatga ijobiy ta'sir ko'rsatishini ta'kidlaydi.

Shuningdek, aholining ta'lim darajasi (Planer, 2020: 148), ilmiy tadqiqot ishlariga sarflarning YaIMdagi ulushi (Salahodjaev - Gorlova - Adilova, 2013: 247), inson kapitali (Boboyeva, 2024: 108) kichik biznesning innovatsion faolligini rag'batlantiruvchi omillar sifatida qaralgan.

DEA modeli mohiyati.

DEA - Faoliyat yuritish muhiti tahlili samaradorlik bo'yicha eng ko'p qo'llaniladigan noparametrik uslublardan biridir. Farrel 1957 yilda "Ishlab chiqarish samaradorligi o'lchovi" (Farrel, 1957: 281) nomli maqolasida bir kirish va bir natijaviy ko'rsatkichlar asosida ishlab chiqarish korxonalarining samaradorligini o'lchovchi modelni taqdim etadi. Farrel tadqiqotiga asoslangan holda 1978 yilda amerikalik olimlar Charnes, Cooper, Rhodeslar DEA modelining hozirgi shaklini ilk marotaba taklif etishgan. Ushbu model ko'lamning doimiy (o'zgarmas) samarasini ko'zda tutib CRS (Constant returns to scale) yoki ularning nomlariga ko'ra CCR (Charnes – Cooper - Rhodes, 1978: 444) modeli deb ham atadi. 1984 yilda esa Banker, Charnes hamda Cooperlar BCC (Banker – Charnes - Cooper, 1984: 1092) yoki ko'lamning o'zgaruvchan samarasini aks ettiruvchi VRS (variable returns to scale) modelini qo'llay boshladi. CRS va BCC modellari DEA usulining asos modellari bo'lib hisoblanadi.

Ishlab chiqarish hajmining nisbiy o'zgarishi va ishlab chiqarish omillari sarfining nisbiy o'zgarishi o'rtasidagi nisbat ko'lam samarasi deb nomlanadi. Ushbu nisbat xususiyatidan kelib chiqib ko'lamning ijobiy-o'sib boruvchi (yoki salbiy-kamayib boruvchi) samarasini, bunda ishlab chiqarish hajmi omillar sarfiga qaraganda ko'rpoq (yoki kamroq) nisbatda o'zgarib boradi. Ko'lamning doimiy samarasida esa ishlab chiqarish hajmi omillar sarfi qanday nisbatda oshirilgan bo'lsa unga mutanosib oshib boradi (Muminov va boshqalar, 2024: 118).

DEA usulidan turli ijtimoiy-iqtisodiy tizimlar, jumladan tijorat banklari, universitetlar, shifoxonalar, ishlab chiqarish korxonalari, kutubxonalar (Cooper – Seidford – Tone, 2007: 490), hududlar va boshqalarning samaradorligini o'lchashda foydalanish mumkin. Faoliyati tahlil etilayotgan xo'jalik yurituvchi sub'yektlar DEA metodologiyasiga ko'ra DMU (decision making units) - qaror qabul qiluvchi birliklar deb ataladi. Ushbu usul bir nechta kiruvchi omillar va birdan ortiq natijaviy ko'rsatkichlar asosida qaror qabul qiluvchi birliklar uchun ishlab chiqarish chegaralarini aniqlash va ular faoliyatining nisbiy texnik samaradorligini baholash vositasi bo'lib hisoblanadi. Uning maqsadi samarali va samarasiz qaror qabul qiluvchi

birliklarni aniqlashdir (Mikusova, 2015: 578). Texnik samaradorlikka aniqlashda ikki xil yondashuv mavjud bo'lib, ular:

1) b
elgilangan hajmdagi mahsulotlarni ishlab chiqarish uchun resurslar sarfini minimallashtirish;
2) m
avjud resurslar hajmini saqlagan holda ishlab chiqarishni maksimallashtirish.

Samaradorlik ko'rsatkichining {0;1} oralig'ida tebranadi, ko'rsatkich 1 ga teng bo'lganda qaror qabul qiluvchi birlik texnik samarador deb topiladi.

Kiruvchi omillar va natijaviy ko'rsatkichlar qiymat va boshqa shakllarda (masalan, xodimlar soni, asosiy vositalar miqdori kiruvchi omil sifatida, ishlab chiqarilgan mahsulot soni chiquvchi ko'rsatkich sifatida) ifodalanishi mumkin. Metod yaratuvchilari tomonidan DMUlar soni kiruvchi va chiquvchi ko'rsatkichlar umumiy sonining uchlanganiga teng yoki undan ortiq bo'lishi tavsiya etiladi.

Tadqiqot metodologiyasi.

Ushbu tadqiqot ishida samaradorlik koeffitsiyenti DEA CCR va BCC modellari orqali baholanadi. Natijaga yo'naltirilgan (output oriented), ya'ni mavjud hududiy intellektual salohiyat orqali innovatsion mahsulotlar hajmini maksimallashtirishga qaratilgan BCC va CCR modellarining maqsad funksiyasi va cheklovchi shartlari quyidagi keltirildi:

BCC modeli uchun:	CCR modeli uchun:
$\theta^* = \max \theta$	$\theta^* = \max \theta$
Cheklovchi shartlar:	Cheklovchi shartlar:
$\sum_{j=1}^{n} \lambda_j X_{ij} \le X_{i^o}, \quad i = 1, 2, \dots m$	$\sum_{j=1}^{n} \lambda_j X_{ij} \le X_{i^o}, \quad i = 1, 2, \dots m$
$\sum_{j=1}^{n} \lambda_j \gamma_{ij} \ge \theta\, \gamma_{r^o}, \ r = 1, 2, \dots s$	$\sum_{j=1}^{n} \lambda_j \gamma_{ij} \ge \theta\, \gamma_{r^o}, \ r = 1, 2, \dots s$
$\lambda \ge 0$	$\lambda \ge 0; \qquad j = 1, 2, \dots n$
$\sum_{j=1}^{n} \lambda_j = 1, \qquad j = 1, 2, \dots n$	

CCR modeli uchun ham maqsad funksiyasi hamda cheklovchi shartlar BCC modelida berilganidek, faqatgina 4-shart CCR modeli uchun amal qilmaydi.

Tahlilda qaror qabul qiluvchi birliklar sifatida O'zbekiston Respublikasidagi 14 ta ma'muriy hududiy birliklar tanlab olindi. Uchta kiruvchi va bir natijaviy ko'rsatkichlarga asoslanib tahlil amalga oshirildi. Kiruvchi omillar va natijaviy ko'rsatkichlar belgilangan shartlarga javob beradi, ya'ni qaror qabul qiluvchi birliklar soni kiruvchi va natijaviy ko'rsatkichlar yig'indisining uchlanganidan katta ((1+3) * 3 < 14). Quyidagi 1-jadvalda tuzilgan model haqida umumiy ma'lumotlar keltirilgan:

1-jadval

Model haqida umumiy ma'lumotlar

Kiruvchi omillar	Oliy ta'lim muassasalari soni, tadqiqotchilar soni (bir million aholiga nisbatan), ITTKI lariga sarflar (YaHM ga nisbati)
Natijaviy ko'rsatkichlar	Innovatsion mahsulot, ish, xizmat ishlab chiqargan kichik biznes sub'yektlari soni
Qaror qabul qiluvchi birliklar (DMU) soni	14
Foydalanilgan modellar	CCR, BCC, super samaradorlik modeli
Model turi	Natijaga yo'naltirilgan (output oriented)
Foydalanilgan dasturiy ta'minot	Excel 2016 versiyasi

Manba: Muallif ishlanmasi

Tadqiqotni amalga oshirishda foydalanilgan statistik ko'rsatkichlarni shakllantirishda O'zbekiston Respublikasi Prezidenti huzuridagi Statistika agentligining yillik press relizlari hamda Innovatsion rivojlanish vazirligi tomonidan nashrga tayyorlangan "Ilm-fan va innovasiyalar sohasidagi milliy ma'ruza" ma'lumotlaridan foydalanildi. 2-jadvalda 2021 yilda ma'muriy hududiy birliklarda erishilgan kiruvchi va natijaviy ko'rsatkichlar keltirilgan.

2-jadval.

DEA tahlilini amalga oshirishda qo'llanilgan kiruvchi va natijaviy ko'rsatkichlar

DMU №	Hudud nomi	Kiruvchi ko'rsatkichlar			Natijaviy ko'rsatkichlar
		Oliy ta' lim muassasalari soni, ta	Tadqiqotchilar soni, bir million aholiga nisbatan, birlik	ITTKIlariga sarflar, YaHMga nisbatan, %	Innovatsion mahsulotlar ishlab chiqargan kichik biznes sub' yektlari soni, birlik
1	Qoraqalpog'iston Respublikasi	10	1170	0,07	43
2	Andijon	8	729	0,02	130
3	Buxoro	6	1042	0,06	133
4	Jizzax	4	252	0,01	71
5	Qashqadaryo	6	488	0,01	278
6	Navoiy	2	1485	0,19	391
7	Namangan	3	355	0,01	170

8	Samarqand	14	843	0,03	221
9	Surxondaryo	7	67	0,01	185
10	Sirdaryo	2	789	0,03	181
11	Toshkent	8	742	0,17	545
12	Farg'ona	11	109	0,04	321
13	Xorazm	6	747	0,02	69
14	Toshkent shahri	67	5671	0,5	1137

Manba: O'zbekiston Respublikasi Prezidenti huzuridagi Statistika agentligi hamda Innovatsion rivojlanish vazirligi tomonidan nashrga tayyorlangan "Ilm-fan va innovatsiyalar sohasidagi milliy ma'ruza" ma'lumotlari asosida tuzildi.

Tahlil va natijalar.

Global va mahalliy sof texnik samaradorlik ko'rsatkichlari natijaga yo'naltirilgan CRS va VRS tahlillari asosida aniqlandi. Ushbu ko'rsatkichlarning nisbati orqali masshtab samarasi ko'rsatkichi hisoblandi. CRS tahlil natijalariga ko'ra Qashqadaryo, Navoiy, Namangan, Surxondaryo, Sirdaryo, Farg'ona, Toshkent viloyatlarida faoliyat yuritayotgan kichik biznes sub'yektlari innovatsion mahsulotlar yaratishda hududda mavjud intellektual salohiyatdan oqilona foydalangan va ular faoliyati samarali ekanligi aniqlandi. Ushbu samarali hududlar orasida nisbatan eng samaralisini topish va ularni tartib asosida joylashtirish maqsadida, texnik samaradorlik ko'rsatkichi birdan yuqori bo'lishiga imkon beruvchi super samaradorlik modulidan foydalanildi (Gökşen – Doğan - Özkarabacak, 2015: 237). Navoiy viloyati eng yuqori samaradorlik ko'rsatkichiga ega bo'lgan hudud sifatida topildi. Surxandaryo, Qashqadaryo, Toshkent viloyati, Sirdaryo, Namangan va Farg'ona viloyatlari keyingi o'rinlarda turadi. Ushbu viloyatlarda hududiy intellektual salohiyatning ortishi bilan kichik biznes sub'yektlarining innovatsion faolligi ham mutanosib ravishda ortib boradi.

3-jadval

CCR, BCC va masshtab samarasi ko'rsatkichlari

DMU	CCR(GTE)	BCC(LPTE)	SE(GTE/LPTE)
Qoraqalpog'iston Respublikasi	0.0724	0.113	0.6404
Andijon	0.3286	0.4399	0.7470
Buxoro	0.3280	0.3881	0.8452
Jizzax	0.4202	1	0.4202
Qashqadaryo	1	1	1
Navoiy	1	1	1
Namangan	1	1	1
Samarqand	0.3838	0.7059	0.5436
Surxondaryo	1	1	1

Sirdaryo	1	1	1
Toshkent	1	1	1
Farg'ona	1	1	1
Xorazm	0.2029	0.2372	0.8557
Toshkent shahri	0.3216	1	0.3216

Manba: Muallif hisob-kitoblari

Jizzax viloyati va Toshkent shahri CRS tahlili bo'yicha samaradorlik ko'rsatkichi past bo'lsada, VRS modeli bo'yicha texnik samaradorlikka erishgan. Toshkent shahri ma'muriy hududiy birliklar ichida eng yuqori intellektual salohiyatga ega bo'lib, ushbu holat mavjud salohiyatdan kichik biznesning innovatsion faolligini oshirishda oqilona foydalanilmayotganligini ko'rsatadi.

Shu bilan birga Qoraqalpog'iston Respublikasi, Andijon, Buxoro, Samarqand, Xorazm viloyatlari ikkala modelda ham texnik samarasizligi aniqlandi.

Xulosa va takliflar

- Kichik biznes sub'yektlari innovatsion faolligini oshirishda hududiy intellektual salohiyatdan samarali foydalangan hududlar orasida birinchi uchlikni Navoiy, Surxandaryo, Qashqadaryo viloyatlari egallaydi;

- Hududiy intellektual salohiyatdan foydalanish jarayonida texnik samaradorligi eng past hududlarga Qoraqalpog'iston Respublikasi hamda Xorazm viloyati kiradi;

- Texnik samaradorligi past ko'rsatkichga ega bo'lgan ma'muriy hududiy birliklar, hududda mavjud intellektual salohiyatdan oqilona va to'liq foydana olmayotganligidan darak beradi. Innovatsion faollikni oshirish uchun hududda intellektual salohiyatning mavjud bo'lishi yetarli emas. Innovatsion salohiyatni kapital va innovatsiyalarga aylantirish imkonini beruvchi strategiyalarni ishlab chiqish va amalga oshirish mexanizmlarni yaratish zarur. Kichik biznes sub'yektlari hamda ilmiy tadqiqot institutlari, oliy ta'lim muassasalari o'rtasidagi hamkorlikni kuchaytirish, ta'lim tizimida amaliy bilim va bitiruvchilarda ijodkorlik, yaratuvchanlik xususiyatlarini shakllantirishga xizmat qiluvchi islohotlarni amalga oshirish lozim. Shuningdek, ilmiy tadqiqot mavzulari va innovatsion faollikni oshirish muammolari o'rtasidagi muvofiqlik, moslikni ta'minlash, innovatsion infratuzilma sub'yektlari: texnopark, biznes - inkubator, biznes akseleratorlar faoliyatini samarali yo'lga qo'yish mintaqada innovatsion faoliyatni rivojlantirish vositasi sifatida taklif etiladi.

Foydalanilgan adabiyotlar ro'yxati

Banker R.D., Charnes A., Cooper W.W. Some Models for Estimating Technical and Scale Inefficiencies in Data Envelopment Analysis // Management Science. — 1984. — T. 30, № 9. — C. 1078-1092.

Boboyeva Gulnora Ganjiyevna. "Kichik biznesning innovatsion faolligiga ta'sir etuvchi omillarni baholash: O'zbekiston misolida". Iqtisodiyot: tahlillar va prognozlar jurnali. 2024 yil 3-son 109-bet.

Dorota Grego-Planer, Agnieszka Kus (2020). Determinants of Innovation Activities in Small Enterprises: A Model Approach, European Research Studies Journal Volume XXIII Special Issue 1, 137-148

Farrell M.J. The Measurement of Productive Efficiency // Journal of the Royal Statistical Society. — 1957. — T. 120. — C. 253–281.

Makanyeza, Charles & Mabenge, Blessing & Ngorora-Madzimure, Grace. (2023). Factors influencing small and medium enterprises' innovativeness: Evidence from manufacturing companies in Harare, Zimbabwe. Global Business and Organizational Excellence. 42. 10-23 10.1002/joe.22180.

Muminov N. "THE ROLE OF INTELLECTUAL POTENTIAL IN THE INNOVATIVE DEVELOPMENT OF THE NATIONAL ECONOMY: THEORETICAL AND HISTORICAL APPROACH" Deutsche Internationale Zeitschrift für zeitgenössische Wissenschaft, no. 19-2, 2021, pp. 27-29. doi:10.24412/2701-8369-2021-19-2-27-29

Muminov, Nozim & Hoshimov, Pazliddin & Rejapov, Xayrulla & A.Qodirov, & N.Y.Ortiqov,. (2024). 2024-IQTISOD 1-tom.

Mikusova P., 2015. An Application of DEA Methodology in Efficiency Measurement of the Czech Public Universities. Procedia Economics and Finance, 25 (2015), pp 569-578.

Romijn, Henny & Albaladejo, Manuel. (2002). Determinants of Innovation Capability in Small Electronics and Software Firms in Southeast England. Research Policy. 31. 1053-1067. 10.1016/S0048-7333(01)00176-7.

R. Salahodjaev, E. Gorlova and A. Shoira, "Innovative Infrastructure, Financial Development and Innovative Activity in Developing Economies: Cross Country Empirical Investigation," Modern Economy, Vol. 4 No. 4, 2013, pp. 243-247. doi: 10.4236/me.2013.44027

Yılmaz Gökşen, Onur Doğan, Bilge Özkarabacak. "A Data Envelopment Analysis Application for Measuring Efficiency of University Departments". Procedia Economics and Finance, Volume 19, 2015, Pages 226-237, ISSN 2212-5671, https://doi.org/10.1016/S2212-5671(15)00024-6.

Charnes A., Cooper W.W., Rhodes E. Measuring the efficiency of decision-making units // European Journal of Operation Research. — 1978. — Т. 2, № 6. — С. 429-444.

Cooper, W.W., Seidford, L.M., Tone, K., 2007. Data Envelopment Analysis – A Comprehensive Text with Models, Applications, References and DEA – Solver Software. Springer, 490p, ISBN 978-0-387-45283-8.

https://stat.uz/images/uploads/reliz2021/oliy-talim_31_05_22_uzb.pdf

https://online.pubhtml5.com/fkya/kovr/#p=1

THE INFLUENCE OF CORPORATE GOVERNANCE ATTRIBUTES AND FIRM CHARACTERISTICS ON SUSTAINABILITY REPORTING IN MALAYSIA: THE MODERATING ROLE OF GENDER DIVERSITY

Nor Khadijah Mohd Azhari[176]
Radziah Mahmud[177]
Birol Yildiz[178]

Extended Abstract

The early decades of the 21st century have observed a global paradigm shift in business practices, with an increasing emphasis on sustainability and responsible corporate activities. The demand for businesses to go beyond mere profit maximisation and take into account their environmental, social, and governance (ESG) impacts is resonating across industries and countries (Huang, 2021). This paradigm shift is motivated by a recognition of the linkage between corporate achievement and societal well-being, as well as the imperative to consider critical global issues such as climate change, social disparity, and ethical governance. Within this global context, Malaysia sets as an important player in Southeast Asia, featuring a diverse economic environment that extends over multinational companies, small and medium enterprises, and numerous industries. As Malaysia places itself on the international stage, the imperative for its corporations to adopt sustainable business practices becomes increasingly prominent. Investors, consumers, and other stakeholders are increasingly analysing companies' ESG disclosures to evaluate their commitment to long-term value creation and societal impact This research is positioned at the intersection of the global sustainability discourse and the unique challenges and opportunities presented by the Malaysian business environment. It is essential that boards play a vital role in integrating environmental, social, and governance factors into decision-making, fostering ethical corporate culture, and ensuring transparency for long-term sustainability. This proactive engagement supports successful operations and sustained growth while mitigating risks and promoting responsible sustainability reporting. Despite the argument that firm characteristics, such as size, liquidity, leverage, profitability and growth, are known to shape organisational behavior, the specific ways in which these characteristics impact sustainability reporting in the Malaysian context are inconclusive (Abdul Latif, Taufil Mohd, Kamardin, & Mohd Ariff, 2023; Aris, Yusof, Idris, Zaidi, & Anuar, 2021). In recent years, there has been a growing recognition of the reputation of gender diversity in corporate decision-making processes. Gender-diverse boards are perceived to bring various perspectives and values, potentially influencing organizational priorities, including those related to sustainability (Singhania, Singh, Aggrawal, & Rana, 2023). The moderating effect of gender diversity on the relationship between corporate governance attributes, firm characteristics, and sustainability reporting remains a relatively unexplored area in the Malaysian context. This research seeks to fill this gap by examining whether gender diversity amplifies or mitigates the impact of corporate governance attributes and firm characteristics on sustainability reporting. Despite the growing importance of sustainability reporting, there is a lack of comprehensive research that investigates the specific impact of corporate governance attributes and firm characteristics on sustainability reporting measured using the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs) score. Addressing these gaps is critical to developing a nuanced understanding of the factors influencing sustainability reporting practices in Malaysian companies. The core of this study would address the critical gaps in understanding how corporate governance attributes, firm characteristics, and gender diversity collectively

[176] Dr. UiTM, Malaysia
[177] Dr. UtTM, Malaysia
[178] Prof. Dr. Eskisehir Osmangazi University

influence sustainability reporting in Malaysia. As Malaysia positions itself in the global movement toward sustainable business practices, this research seeks to examine the impact of corporate governance attributes and firm characteristics on sustainability reporting; and to investigate the moderating effect of gender diversity in shaping the relationship between corporate governance attributes, firm characteristics, and sustainability reporting. To construct our sample, the necessary information was collected using secondary data obtained from Refinitiv Eikon, which is published by Thomson Reuters. Prior to analysing the data, this study excluded financial institutions and companies that had incomplete information, missing data, and outliers. The dataset consisted of 412 yearly observations spanning from 2021 to 2022, and it was derived from the financial data of 206 publicly listed companies in Malaysia. This study unveils the influence of corporate governance attribute, firm characteristics, gender diversity, and sustainability reporting in Malaysia. Key findings affirm the significant impact of governance attributes, firm size, profitability, leverage, and growth on sustainability reporting. Notably, gender diversity moderates the relationship between leverage and sustainability reporting, suggesting the influence of gender diversity on the relationship between financial leverage and sustainability reporting is complex and requires a careful, detailed examination to fully understand its nature. The study is not without limitations, which should be considered for a nuanced interpretation of the findings. The research focuses on the Malaysian business environment, potentially limiting the generalisability of findings to other regions. The unique economic and cultural context of Malaysia may influence the observed relationships. The study employs SDGs score as a measure of sustainability reporting. While this offers a comprehensive view, it may not capture the entire spectrum of sustainability initiatives, potentially missing certain critical aspects. While the study examines overall firm characteristics, it may not delve deeply into specific industry-related characteristics that could play a role in sustainability reporting variations. Future research avenues should explore sustainability reporting practices across diverse industries. Complementing quantitative findings with qualitative research methods can also offer deeper insights into the motivations, challenges, and contextual nuances that shape sustainability reporting. Future research should explore the role of diverse perspectives, decision-making processes, and the interaction dynamics within gender-diverse boards to provide a more nuanced understanding. Regulators and companies' management should leverage these insights to enhance transparency, embrace diversity, and adapt governance structures for sustainable business practices in the Malaysian environment.

Keywords: Corporate governance, ESG, Gender

HOPEFUL AND WORKAHOLIC: ARE HIGHER LEVELS OF HOPE ASSOCIATED WITH INCREASED WORKAHOLISM?

Mehmet Çetin[179]

Abstract

Hope is typically regarded as a personal resource associated with various positive organizational and individual outcomes in the literature. However, only a few studies have explored the potential negative associations of hope in the workplace. Most research on the antecedents of workaholism has focused on personality traits like conscientiousness and perfectionism, as well as organizational factors such as competition. Yet, our understanding of how personal psychological capacities, such as hope, relate to workaholism remains limited. Hope, through its components of willpower, which drives individuals to pursue more work, and waypower, which enables them to find strategies to achieve more, may lead to a self-perception that encourages employees to take on excessive workloads. This motivation could result in increased engagement in extra work. In this study, we propose that hope is positively associated with workaholism. An analysis of data from 114 employees working in Istanbul revealed that higher levels of hope are positively correlated with increased levels of workaholism. These findings suggest that, despite its generally positive nature, hope may also contribute to workaholism. Therefore, organizations should take proactive measures to mitigate the potential negative effects of workaholism associated with high levels of hope. Future research should investigate boundary conditions that can alleviate the workaholism-related outcomes of hope while continuing to harness its positive aspects.

Keywords: Hope, Workaholism

Extended Abstract

Workaholism has been addressed as a critical problem among employees given its negative consequences such as increased stress (DeMott et al., 2023), burnout (Russo et al., 2023), and work-family conflict (Chang et al., 2023). A recent systematic review shows that workaholism is a highly prevalent problem in work life (Andersen et al., 2023), indicating the critical importance of researching its antecedents. Although there has been increasingly high scholar attention for understanding drivers of workaholism, there remains a gap in investigating how psychological capacities and workaholism are associated.

Research about the antecedents of workaholism mainly focuses on personality traits such as conscientiousness, narcissism and perfectionism (Clark et al., 2010) and organizational conditions such as high job demands (Morkevičiūtė & Endriulaitienė, 2021), but there is limited knowledge about how personal psychological capacities, that are typically regarded as positive constructs, relate to workaholism.

Workaholism although sharing some aspects with work engagement such as high work involvement, largely differs from it due to its negative nature and consequences (Bakker et al., 2013). Workaholism is a detriment to health and wellbeing due to its addictive nature, leading to negative outcomes such as stress and sleep problems, whereas work engagement is associated with positive outcomes such as job satisfaction (Caesens et al., 2014). Workaholism has serious consequences including poor mental health, low job satisfaction, poor social relations, and high work family conflict (Ng et al., 2007). By definition, workaholism is a psychological state, “an addiction”, shaped by internal pressure that compels the individual to work excessively, driven internally by the negative feelings (e.g., guilt, stress) when not involved in work (Spence & Robbins, 1992; p.161). This nature of the phenomenon makes individuals to be willing to do or accept excessive work or experience burden of work overload, harming their work-like balance (Bakker et al., 2013).

[179] Department of Leadership and Organization, Kristiania University College, Oslo Norway

Self-efficacy has been addressed as a significant antecedent for workaholism (e.g., Del Líbano et al., 2012; Serrano-Fernández et al., 2016). Wibawa and Takahashi (2021) call for investigations addressing components of psychological capital beyond self-efficacy, such as hope, resiliency, and optimism as antecedents to workaholism to further understand its drivers.

Hope refers to a positive psychological state that is shaped by high energy and determination toward self-driven goals and the capacities to plan and execute the path towards achieving these goals (Snyder et al., 1991). Hope with its positive features for supplying the energy and strategies for goals, commonly considered as a positive concept in the literature and generally linked to positive outcomes such as performance and wellbeing (Pleeging et al., 2021).

Luthans et al. (2006) position hope as a component of a larger construct, psychological capital, with other three constructs, resiliency, self-efficiency, and optimism and approach it as a state-like concept which is malleable and open to change. Hope theory (Snyder, 2002) views hope as a broader concept and differentiates between state hope and trait hope. The theory also discusses the potential of hope leading to overly assertive and maladaptive goals (Snyder, 2002).

Job demands and resources model (Bakker & Demerouti, 2007) links job resources with positive outcomes or refers them as mitigators of negative consequences. The theory links excessive job demands with negative well-being outcomes (Demerouti et al., 2001). Various studies (e.g., Orgambidez et al., 2024; Yu et al., 2019) provide evidence for psychological capital in general and hope as a component is positively linked with desired outcomes and negatively linked with adverse outcomes. Empirical evidence shows that hope is positively related to work engagement and also acts as a moderator on the negative link between the job demands and work engagement as a mitigating factor (Ugwu et al., 2017). However, hope is also positively related to effort (Levi et al., 2014) and through the "willpower" and "waypower" which enhance determination to succeed and ability to find alternatives to commit to goals (Snyder et al., 1991), may, in turn, increase the tendency to engage in more work and work excessively. Supportively, Pedreira and Mónico (2013) report a positive correlation between psychological capital and workaholism.

Reichard et al. (2013) aimed to address Fineman's (2006) calls for questioning the positivity of outcomes of positive variables and their potential abusive use by organizations, through a meta-analysis of hope at work. They found evidence for positive association between hope and performance and employee wellbeing. Research addressing the calls for investigating possible negative outcomes of constructs that are typically regarded as positive is critical as these outcomes are more likely to be ignored or remain unexplored.

Workaholism has a unique nature, where both negative and positive dynamics can serve as antecedents. Some constructs, which can be considered as positively related to other various positive constructs, such as achievement orientation, perfectionism and conscientiousness can also be positively related to workaholism (Liang & Chu, 2009). Empirical evidence links hope with conscientiousness (Mishra & Datta, 2019), supporting the possibility of a positive link between hope and workaholism.

Van Wijhe et al. (2014) report that performance related self-esteem and enough continuation rule, not stopping to work until the individual feels personally done enough, are antecedents of workaholism. Built on the aforementioned extant findings and theoretical framework, this paper suggests that hope, through its components of willpower, which drives individuals to pursue more work, and way power, which enables them to find strategies to achieve more (Snyder et al., 1991), may lead to a self-perception that encourages employees to take on excessive workloads.

Method

Sample:

A convenience sampling approach (Bornstein et al., 2013) was adopted for the data collection process of the current study. Data from 114 employees working in various service sectors in Istanbul were collected through an online survey. All participants were assured anonymity and confidentiality, and their participation was on a voluntary basis. The sample for the study consisted of 58 male and 56 female participants.

Scales:

Hope is measured using the relevant items in positive psychological capital scale developed by Luthans et al. (2007). The scale was validated in Turkish by Çetin and Basım (2012).

To measure workaholism levels of participants, Dutch Work Addiction Scale (DUWAS-Schaufeli et al., 2006, 2009) which was translated and validated by Doğan and Tel (2011) was utilized.

Results and Discussion

The results of the correlation analysis showed that there is a significant and positive correlation between participants' levels of hope and workaholism ($r = .299$, $p < 0.01$). Gender did not significantly correlate with any of the study variables. The results of t-test analysis showed that gender did not create a significant difference in workaholism levels. Hope has been identified as a personal resource generally associated with multiple positive organizational and individual outcomes in the literature. Few studies have investigated potential negative associations of hope in the workplace. The current study hypothesized and tested hope as a positive correlate of workaholism. The findings from the correlation analysis confirmed a positive and significant relationship between hope and workaholism scores. The findings of the current study align with previous research depicting a positive association between workaholism and positive constructs (Liang & Chu, 2009; Serrano-Fernández et al., 2016; Van Wijhe et al., 2014). The findings also align with those of Pedreira and Mónico (2013) which demonstrate a positive correlation between psychological capital and workaholism. In contrast, the results do not align with studies showing negative association between workaholism and psychological capital (e.g., DeMott et al., 2023; Lanzo et al., 2016). It is important to note that psychological capital is a term that is broader than its components and its dimensions are distinct constructs. Therefore, its subdimensions may relate differently to the same concepts. Further investigations are needed to explore the link between hope and workaholism. Future research should also explore boundary conditions that could mitigate the workaholism-related outcomes of hope, while still leveraging its positive aspects.

It can be more likely to fail to detect possible negative effects of positive constructs in organizations. Results indicate that despite the positive nature of hope, organizations should take initiatives to mitigate possible consequences of increased workaholism associated with higher levels of hope. Leaders should develop ways for enhancing hope without fostering workaholic attitudes and behaviors.

Since the study uses a cross-sectional design, the results are correlational, and a causality cannot be confirmed. Longitudinal studies or experimental designs could be employed to further investigate the causal relationship between the concepts. It is important to note that the study uses a convenience sampling approach which has several limitations (Bornstein et al., 2013). Additionally, studies using samples from different counties with diverse cultural aspects can enhance the generalizability of the findings.

References:

Andersen, F. B., Djugum, M. E. T., Sjåstad, V. S., & Pallesen, S. (2023). The prevalence of workaholism: a systematic review and meta-analysis. *Frontiers in Psychology*, *14*, 1252373.

Bakker, A. B., & Demerouti, E. (2007). The job demands-resources model: State of the art. *Journal of managerial psychology*, *22*(3), 309-328.

Bakker, A. B., Shimazu, A., Demerouti, E., Shimada, K., & Kawakami, N. (2013). Work engagement versus workaholism: A test of the spillover-crossover model. *Journal of Managerial Psychology*, *29*(1), 63-80.

Bornstein, M. H., Jager, J., & Putnick, D. L. (2013). Sampling in developmental science: Situations, shortcomings, solutions, and standards. *Developmental review*, *33*(4), 357-370.

Caesens, G., Stinglhamber, F., & Luypaert, G. (2014). The impact of work engagement and workaholism on well-being: The role of work-related social support. *Career Development International*, *19*(7), 813-835.

Çetin, F., & Basım, H. N. (2012). Örgütsel psikolojik sermaye: Bir ölçek uyarlama çalışması. *Amme İdaresi Dergisi*, *45*(1), 121-137.

Chang, P. C., Gao, X., Wu, T., & Lin, Y. Y. (2023). Workaholism and work–family conflict: a moderated mediation model of psychological detachment from work and family-supportive supervisor behavior. *Chinese Management Studies*, *17*(4), 770-786.

Clark, M. A., Lelchook, A. M., & Taylor, M. L. (2010). Beyond the Big Five: How narcissism, perfectionism, and dispositional affect relate to workaholism. *Personality and Individual differences*, *48*(7), 786-791.

Del Líbano, M., Llorens, S., Salanova, M., & Schaufeli, W. B. (2012). About the dark and bright sides of self-efficacy: Workaholism and work engagement. *The Spanish journal of psychology*, *15*(2), 688-701.

Demerouti, E., Bakker, A. B., Nachreiner, F., & Schaufeli, W. B. (2001). The job demands-resources model of burnout. *Journal of Applied psychology*, *86*(3), 499.

DeMott, B., Aziz, S., Wuensch, K., & Dolbier, C. (2023). Labor of love, or love of labor? Psychological capital's mitigating role in the relationship between workaholism and work stress. *Work*, *74*(1), 341-352.

Doğan, T., & Tel, F. D. (2011). Duwas İşkoliklik Ölçeği Türkçe formunun (DUWASTR) geçerlik ve güvenirliğinin incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi. 11*(1), 61-69

Fineman, S. (2006). On being positive: Concerns and counterpoints. *Academy of management review*, *31*(2), 270-291.

Lanzo, L., Aziz, S., & Wuensch, K. (2016). Workaholism and incivility: Stress and psychological capital's role. *International Journal of Workplace Health Management*, *9*(2), 165-183.

Levi, U., Einav, M., Ziv, O., Raskind, I., & Margalit, M. (2014). Academic expectations and actual achievements: The roles of hope and effort. *European journal of psychology of education*, *29*, 367-386.

Liang, Y. W., & Chu, C. M. (2009). Personality traits and personal and organizational inducements: Antecedents of workaholism. *Social Behavior and Personality: an international journal*, *37*(5), 645-660.

Luthans, F., Avey, J. B., Avolio, B. J., Norman, S. M., & Combs, G. M. (2006). Psychological capital development: toward a micro-intervention. *Journal of Organizational Behavior: The International Journal of Industrial, Occupational and Organizational Psychology and Behavior*, *27*(3), 387-393.

Luthans, F., Avolio, B. J., Avey, J. B., & Norman, S. M. (2007). Positive psychological capital: Measurement and relationship with performance and satisfaction. *Personnel psychology*, *60*(3), 541-572.

Mishra, A., & Datta, S. (2019). Exploring the relationship between Hope and Personality Traits. *Research Journal of Humanities and Social Sciences*, *10*(3), 861-865.

Morkevičiūtė, M., & Endriulaitienė, A. (2021). A systematic review of the factors determining workaholism: The role of an organisation. *Management of Organizations: Systematic Research*, *85*(1), 33-46.

Ng, T. W., Sorensen, K. L., & Feldman, D. C. (2007). Dimensions, antecedents, and consequences of workaholism: A conceptual integration and extension. *Journal of Organizational Behavior: The International Journal of Industrial, Occupational and Organizational Psychology and Behavior*, *28*(1), 111-136.

Orgambidez, A., Borrego, Y., Cantero Sánchez, F. M., & León-Pérez, J. M. (2024). Relationship between psychological capital and nursing burnout: A systematic review and meta-analysis. *International Nursing Review*. 1-10

Pedreira, L., & Mónico, L. (2013). Workaholism and psychological capital: repercussions on workplace spirituality. *International Journal of Developmental and Educational Psychology: INFAD. Revista de Psicología*, *2*(1), 535-544.

Pleeging, E., Burger, M., & van Exel, J. (2021). The relations between hope and subjective well-being: A literature overview and empirical analysis. *Applied Research in Quality of Life, 16*(3), 1019-1041.

Reichard, R. J., Avey, J. B., Lopez, S., & Dollwet, M. (2013). Having the will and finding the way: A review and meta-analysis of hope at work. *The Journal of Positive Psychology*, *8*(4), 292-304.

Russo, E., Atroszko, P., Zaniboni, S., Toderi, S., & Balducci, C. (2023). The Relationship between Workaholism and Personal Burnout in Dual-Earner Couples: An Analysis Using the Actor-Partner Interdependence Model. *Sustainability*, *15*(17), 13009.

Schaufeli, W. B., Shimazu, A., & Taris, T. W. (2009). Driven to work excessively hard: The evaluation of a two-factor measure of workaholism in the Netherlands and Japan. *Cross-Cultural Research, 43*, 320–348.

Schaufeli, W.B., Taris, T.W., & Bakker, A. (2006). Dr. Jekyll and Mr. Hide: On the differences between work engagement and workaholism. In R. Burke (Ed.): Research companion to working time and work addiction (pp. 193-217). Edward Elgar: Northampton, MA.

Serrano-Fernández, M. J., Boada-Grau, J., Gil-Ripoll, C., & Vigil-Colet, A. (2016). A predictive study of antecedent variables of workaholism. *Psicothema, 28*(4), 401-406.

Snyder, C. R. (2002). Hope theory: Rainbows in the mind. *Psychological inquiry*, *13*(4), 249-275.

Snyder, C. R., Harris, C., Anderson, J. R., Holleran, S. A., Irving, L. M., Sigmon, S. T., ... & Harney, P. (1991). The will and the ways: development and validation of an individual-differences measure of hope. *Journal of personality and social psychology*, *60*(4), 570.

Spence, J. T., & Robbins, A. S. (1992). Workaholism: Definition, measurement, and preliminary results. *Journal of personality assessment*, *58*(1), 160-178.

Ugwu, F. O., Icha-Ituma, A., & Okafor, C. (2017). Role of hope and resilience in emotional job demands-work engagement link: An application of the demand-induced strain compensation model. *Nigerian Journal of Management Research*, *2*, 1-24.

Van Wijhe, C. I., Peeters, M. C., & Schaufeli, W. B. (2014). Enough is enough: Cognitive antecedents of workaholism and its aftermath. *Human Resource Management*, *53*(1), 157-177.

Wibawa, W. M. S., & Takahashi, Y. (2021). The effect of ethical leadership on work engagement and workaholism: examining self-efficacy as a moderator. *Administrative Sciences*, *11*(2), 50.

Yu, X., Li, D., Tsai, C. H., & Wang, C. (2019). The role of psychological capital in employee creativity. *Career Development International*, *24*(5), 420-437.

FOOD-RELATED STOCK PERFORMANCE PRIOR TO RAMADAN: AN EVENT STUDY ON TURKISH STOCK MARKET

Murat IŞIKER[180]

Abstract
This study examines whether food-related stocks shows a better return performance compared to the benchmark index prior to Ramadan in Türkiye. Ramadan is a significant event in Muslim-majority countries, often characterized by increased consumption, especially of food-related products. By employing an event study methodology, the paper analyzes stock performance in the weeks prior to Ramadan to determine if food-related stocks exhibit abnormal returns compared to the Borsa Istanbul 100 (BIST 100) Index. Data from twenty years, covering the period from 2004 to 2023, is used, with 541 events obtained from 43 food-related firms listed on Borsa Istanbul. Findings suggest that positive and significant returns of around 4% are detected prior to Ramadan for food-related stocks. In contrast, a mirror performance is observed during Ramadan, where significant negative returns of more than 4% are found.
Keywords: Ramadan effect, Seasonality effect, Islamic Finance, Event study analysis, Borsa Istanbul

MESLEKİ EĞİTİM KURUMLARININ ÇAĞDAŞ İHTİYAÇLARA DAYALI YÖNETİMİ (GELİŞMİŞ ÜLKELER ÖRNEĞİ ÜZERİNE)

Özet
Bu çalışma, Türkiye'deki gıda ile ilgili hisse senetlerinin Ramazan ayı öncesinde Borsa İstanbul 100 (BIST 100) endeksine göre anormal getiri sağlayıp sağlamadığını araştırmayı amaçlamaktadır. Ramazan ayı, Türkiye gibi Müslümanların çoğunlukta yaşadığı ülkelerde önem arz etmektedir ve genellikle bu ay içerisinde ve öncesinde gıda ile ilgili ürünlerde talep artışı gözlemlenmektedir. Çalışmada, olay çalışması yöntemi kullanılarak, Ramazan ayı öncesi gıda ve benzeri sektörlerde faaliyet gösteren hisse senedi performansı analiz edilmektedir. Analizde, 2004-2023 dönemini kapsayan yirmi yıllık veri seti kullanılmakta olup, Borsa İstanbul'da işlem gören 43 gıda ile ilgili hisse senedi üzerinden 541 olay elde edilmiştir. Bulgular, Ramazan ayı öncesinde gıda ile ilgili hisse senetleri için yaklaşık %4 oranında pozitif ve anlamlı getirilerin tespit edildiğini ortaya koymaktadır. Buna karşın, Ramazan ayı içerisinde %4'ten fazla anlamlı negatif getirilerin gözlemlendiği zırt bir performans tecrübe edilmiştir.
Anahtar Kelimeler: Ramazan etkisi, Mevsimsellik etkisi, İslami Finans, Olay çalışması yöntemi, Borsa Istanbul.

Introduction

This study investigates whether food-related stocks in Türkiye have higher returns prior to Ramadan compared to the Borsa Istanbul 100 Index. The holy month of Ramadan experience an increase in demand for food-related products due to a rise in social gatherings and events. Aktaş and Yılmaz (2012) found in their survey that food expenditures increase by around ten percent during Ramadan. This increase may influence investor sentiment regarding whether food-related stocks can perform a higher relative return compared to the benchmark before or during Ramadan. Another theoretical basis is that seasonal factors or cycles, such as religious holidays, can cause anomalies in stock performance, a well-known phenomenon in financial markets called "Calendar Effects" (Isiker et al., 2021).

Similarly, seasonality effects specifically examining factors like stock returns and volatility changes around Ramadan are known as the "Ramadan Effect." This effect is studied in various Islamic countries. For example, Hassan et al. (2019) investigate the Dhaka Stock Exchange between 2002 and 2018 and found that while Ramadan days do not significantly affect returns or volatility, trading volume is negatively impacted. Seyyed et al. (2005) report similar findings for the Saudi market (Tadawul) regarding average market returns and volume.

On the other hand, studies related to Turkish stock exchange market (Borsa Istanbul) indicates mixed results. Tan and Özlem (2018) states that market returns in Türkiye are higher during Ramadan compared with non-Ramadan months, while Küçüksille and Özmutaf (2015) claims that the Ramadan effect is not the case in BIST 100 during their study period. The distinction on results of these papers can be attributed to applying different methodologies.

Hypothesis, Data and Methodology

[180]Assistant Professor, American International University, Kuwait, m.isiker@aiu.edu.kw

There are three main and four sub-hypotheses to be tested in this study. The main hypotheses related to prior to Ramadan and during the Ramadan returns.

$H_1 : CAAR_{(-22,-1)} = 0$, cumulative average abnormal returns (CAAR) one month prior to Ramadan is zero.

$H_2 : CAAR_{(0,22)} = 0$, cumulative average abnormal returns during Ramadan is zero.

$H_3 : CAAR_{(-22,22)} = 0$, combined cumulative average abnormal returns for Ramadan is zero.

In this study, we test seven separate hypotheses. The first three are based on different event windows: (-22, -11) and (-10, -1) for the period prior to Ramadan, and (0, 10) and (11, 22) days for the duration of Ramadan. Twenty-two days represent a month of trading days, accounting for approximately eight weekend days in a month.

This study examines data over a twenty-year period from 2004 to 2023. The sample includes 58 companies classified as food-related stocks according to the Global Industry Classification Standard (GICS), obtained from Bloomberg Terminal, including the Beverage, Food Products, and Consumer Staples Distribution & Retail categories. Certain filters were applied for reasons such as insufficient estimation periods, recent IPOs, and exclusion of alcoholic beverage firms. Ultimately, the analysis covers 43 companies with a total of 541 events (i.e., number of events in the sample).

Abnormal return is defined as the difference between the actual return of a stock and the return of the benchmark (i.e. BIST 100 in this study).

$$AR_{i,t} = R_{i,t} - R_{m,t} \qquad (1)$$

Here $R_{i,t}$ ve $R_{m,t}$ shows the return of the stock i and the BIST 100 return at time t, respectively. To test the hypotheses, cross sectional t-test, sign test and rank tests are used.

Findings and Conclusion

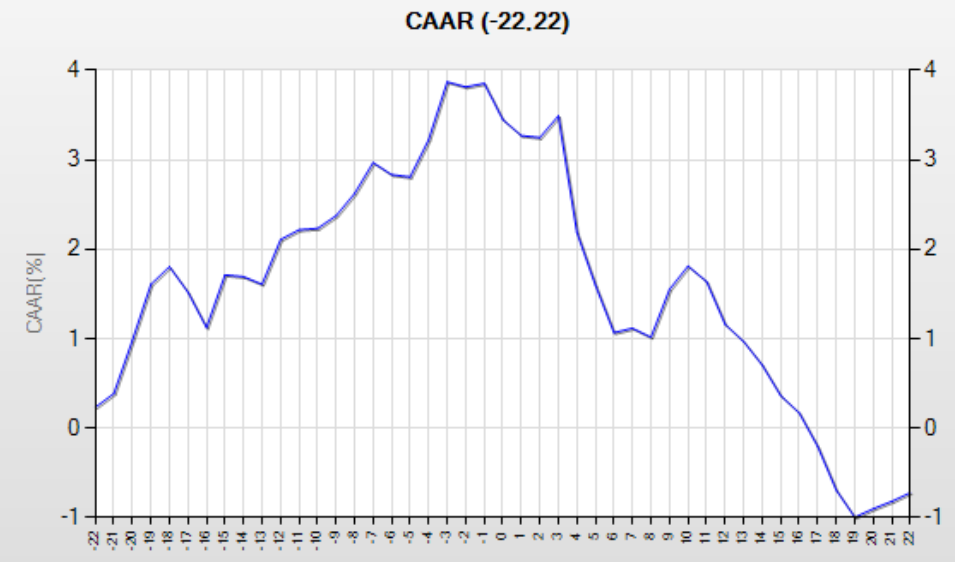
Event study results are presented in Table 1, indicating that positive abnormal and significant returns of up to 4% can be obtained prior to Ramadan. The positive relative movement begins more than a month in advance and continues to increase until Ramadan starts. The results are significant under both the parametric cross-sectional t-test and the non-parametric sign test. On the other hand, the return anomaly becomes significantly negative during Ramadan, with a 2% return being given back during the first two weeks. An even more severe negative return of -2.5% is detected in the last two weeks, resulting in a total abnormal return of -4.5% during Ramadan, implying a negative "Buy & Hold" return for the entire event window of two months (i.e., prior to and during Ramadan). The results for the combined period show that 308 out of 541 events resulted in a negative relative return, with a 5% significance level for the sign test only.

Table 1: Event study results for different event windows

Event windows	Groups	CAAR	Pos / Neg	Cross sec.	Sign t.
(-22,-1)	Prior	3.86%	304/237	5.49***	3.78***
(-22,-11)	Prior	2.22%	304/237	4.38***	3.78***
(-10,-1)	Prior	1.64%	290/251	3.38***	2.57**
(0,22)	During	-4.57%	171/370	-7.23***	-7.67***
(0,10)	During	-2.04%	176/365	-4.09***	-7.24***
(11,22)	During	-2.53%	181/360	-6.31***	-6.81***
(-22,22)	Combined	-0.72%	233/308	-0.79	-2.33**

CAAR means cumulative average abnormal returns for the given event windows.. Pos/Neg is the number of positive and negative CARs for each country. Cross-t and Sign show statistics scores for cross-sectional t-test and generalised sign test, respectively. Significance levels are *** 0.01, ** 0.05, * 0.10.

Graph 1: Cumulative Average Abnormal Returns around Ramadan Days

The results clearly indicate that the Ramadan effect exists in Borsa Istanbul in both cases: prior to and during Ramadan. In summary, investors who hold equally weighted food-related stocks before Ramadan can realize their returns just before the month begins, as suggested in Graph 1. The total relative return difference around Ramadan days reaches up to 8%. The findings of this paper can be utilized by market participants looking to optimize their portfolio returns.

References

Aktaş, E. ve Yılmaz, İ. (2012). "Mersin'de Ramazan ayının gıda tüketim harcamaları üzerine etkisi". Uludağ Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 31(2), 177-194.

Hassan, Md. H., Kayser, Md. S., & McMillan, D. (2019). Ramadan effect on stock market return and trade volume: Evidence from Dhaka Stock Exchange (DSE). Cogent Economics & Finance, 7(1). https://doi.org/10bet.1080/23322039.2019.1605105

Isiker, M., Ugurlu, U., & Tas, O. (2021). Investigation of the Calendar Effect: Second-Order Stochastic Dominance Approach. In Recent Applications of Financial Risk Modelling and Portfolio Management (pp. 47-67). IGI Global.

Küçüksille, E., & Özmutaf, N. (2015). Is there Ramadan effect in Turkish stock market? Uluslararası Alanya İşletme Fakültesi Dergisi, 7(3).

Tan, Ö. F., & Özlem, Ş. (2018). Ramadan Effect On Stock Markets. Journal of Research in Business, 3(1), 77-98.

Seyyed, F. J., Abraham, A., & Al-Hajji, M. (2005). Seasonality in stock returns and volatility: The Ramadan effect. Research in International Business and Finance, 19(3), 374-383. https://doi.org/10.1016/j.ribaf.2004.12.010

AN APPRAISAL OF ISLAMIC HOME FINANCING MODELS: A CRITICAL ASSESSMENT

Burhan ULUYOL[181]

Extended Abstract

Research Objectives: This paper discusses the concepts, structures and pricing mechanism of Islamic home financing models such as *Murabahah, Tawarruq, Musharakah-Muntanaqisah*, Parallel *Istisna* and Build and Sell financing models. The discussion demonstrates that it is essential to have home financing based on *Shariah* principles which fulfill needs of Muslim consumers. The paper examines the various models with appropriate examples. It also evaluates critically products of Islamic home financing models. The availability of various home financing instruments in Islamic banks allows Muslim consumers to achieve their home financing needs. In this paper, we examine the various home financing models and propose an alternative home financing model.

Reality: Currently, the application of the partnership or fee-based products and services are not popular ones. In other words, they are not major components of balance sheet of Islamic banks. The main components of Islamic commercial banks are sale-based products such as housing financing, car financing, personal financing and credit card facilities. These products are offered based on Islamic contracts *Al Bai Bithaman Ajil (BBA), Murabahah, Parallel Istisna, Tawarruq Musharakah Muntanaqisah, AITAB, Al-rahnu,* and among others.

Issue and Challenges: We find out the following issues with the current home financing models:

[181] Effat College of Business, Effat University, Jeddah, Saudi Arabia. Email: borhanseti@gmail.com

Issues	
Transfer of Ownership	1. Bank does not hold proper ownership before selling the house. 2. Islamic Banking practice in Malaysia does not enable the Bank to purchase the property direct from the developer/vendor. 3. The correct way to do is by practicing al-bay‘ which means the bank need to purchase the property from the developer/vendor and sell to the customer.
Late Payment (*Ta‘wīḍ*)	1. In the past, no penalty is imposed in the event of late payments because it will alter the contractual price, thus violating the principle of *‘aqd* which required one price in one sale. 2. However this will create moral hazards among the customer who attempt to pay late. The Islamic bank will be at risk due to late payments. 3. Bank Negara has approved 1% penalty over the outstanding principle balance.
Application of Bay Al – *Inah*	1. Property Purchase Agreement (PPA) 2. Property Sale Agreement (PSA)
Early Settlement/Redemption of Facility	1. The BBA home financing offered by Islamic banks usually have **lock-in period**. 2. During this period, the customer will **not be benefited from the *ibra’*.**
Issues in *Istisna*	1. Two contracts are must **independent**; 2. The **sale of non-existent and non-ownership by the seller** on the subject matter is forbidden according to Hanafis
Artificial buy-sale	1. Manipulated transaction in *Tawarruq*; 2. Intention to get liquidity, not the commodity; 3. It seems that the process of buying-selling commodities always remains where there is absence of **true transfer of ownership** from seller and buyer that increases the vulnerability of *Shariah* restrictions

From the above examinations, we can see that Islamic banks today seem to be more concerned about sticking to the word rather than the spirit of Islamic finance.

a) Form over substance

When the legal form is considered fully valid but the substance is totally different. In the context of Islamic finance, some product and services in Islamic banking are valid from legal perspective, however their practices are similar to conventional banking in terms of pricing, interest based benchmarks, the treatment of late payment, etc.

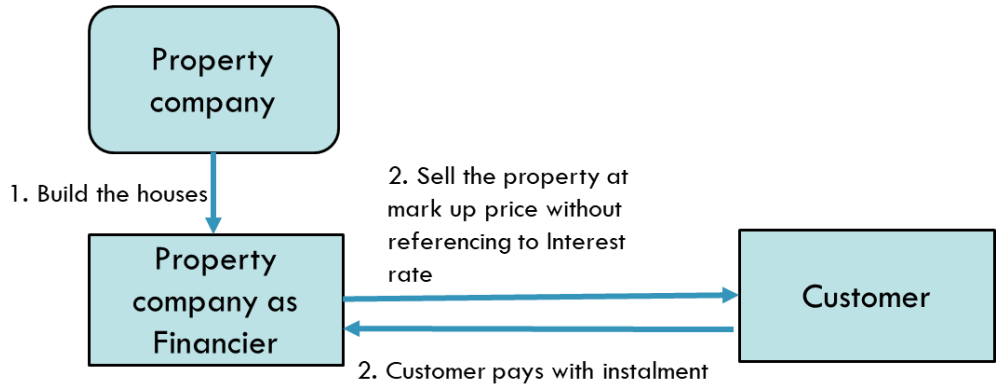
b) Maqasid of Shariah

a selling point of Islamic finance is that profit maximization should not be the only objective of financial institutions and that offering social value should be a part of the value proposition. The Islamic finance paradigm has always to consider values such as social well-being, Maqasid of Shariah to be central to any economic decision-making.

c) Over focusing on debt financing rather than equity financing

With debt-based modes of finance used predominantly in Islamic finance and priced with same interest based benchmarks, it seems that the practices of Islamic banking is far from the ideals of Islamic economic principles.

Proposed Model: Based on the above issue, we propose the following home financing model:

1. A **well-established property** construction company can build the property first (for example, EMLAK construction company in Turkiye).

2. Then the company sells the property to customers **without benchmarking to interest rate** (just offer *Musawamah* price where the cost and profit of the company is unknown)

3. The customer pays back to the construction company via monthly installments.

By this way, the benchmarking interest rate, the ownership problems can be addressed.

Conclusion: Islamic banks over focus on the debt-based products and services such as *Murabahah, BBA, Tawarruq, Ijarah,* whereas the equity based financings such as *Mudarabah, Musharakah* are least popular.

The heart of Islamic finance – risk sharing – not prevails on the practices Islamic banks. If the Islamic banks too much rely on the debt-based contracts, the general publics are disenchanted with Islamic finance. Therefore, the Islamic banks should away from over-usage of debt-based financing, should move towards more equity-based products and service.

It should emphasize on equity along with efficiency in the allocation of resources and distribution of income, e.g., zakat. Therefore, it is important that the Islamic banks not only try to maximize their own welfare, also it takes care the different levels of the society by means of proper wealth distribution tools.

Recommendation: Moving forward, more variety of instruments which invite less *Shariah* issues must be offered in the market to ensure a more vibrant Islamic banking system. As contribution of the study, the existing literature focuses only on the concepts and structures of home financing models whereas the current study integrates the pricing models into home financing models.

Key Words: Islamic Finance, Islamic Banking, Home financing model

USING ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN HIGHER EDUCATION: EXPLORING STUDENT PERSPECTIVES ON OPPORTUNITIES AND CHALLENGES

Ozcan GARAN[182]

Billur ENGİN BALIN[183]

Abstract

This study examines the opportunities and limitations of using artificial intelligence (AI) in the Environmental Economics course, offered as an elective in the spring term of 2024 in the Economics (English) Program at Istanbul University, Faculty of Economics. Designed as a qualitative research project, a focus group interview was conducted with six students on August 19, 2024, with a focus on student experiences. The interview was divided into two parts. In the first part, students were asked about how they first encountered AI and whether it met their expectations. The second part focused on how they use AI in academic tasks, including assignments and presentations, as well as their experiences with AI in daily life. Students also shared their thoughts on the future of AI and the opportunities it presents. Data analysis, conducted using MaxQDA software, revealed several key insights. In academic contexts, students utilized AI tools, including ChatGPT and translation software, to assist in idea generation, literature review, text translation, and summarizing articles. AI was seen as beneficial for improving efficiency and providing new perspectives, particularly in assignments where it supported tasks such as creating outlines and narrowing down topics. However, limitations such as fears of plagiarism, lack of specificity in AI-generated content, and concerns over the accuracy of information were frequently mentioned. Some students also expressed skepticism due to AI tools' occasional use of robotic language. Students reported using AI for tasks like CV creation and content development in everyday life. They also reflected on AI's potential to shape the future, citing its capacity to enhance productivity and the potential challenges it may bring regarding fairness and accessibility. This study concludes that while AI is promising to improve academic performance, significant challenges must be addressed to realize its full benefits in higher education.

[182] Assistant Professor, Istanbul University, Faculty of Economics, Department of Economics, (34452) Fatih-Istanbul/Turkiye. ozcan.garan@istanbul.edu.tr Orcid: 0000-0001-8126-6473

[183] Associated Professor, Istanbul University, Faculty of Economics, Department of Economics, (34452) Fatih-Istanbul/Turkiye. b.engin@istanbul.edu.tr Orcid: 0000-0001-7850-9075

BİST SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE BİST SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK KATILIM ENDEKSİNDE YER ALAN SEÇİLMİŞ BİRKAÇ ŞİRKETİN 2023 YILI ENTEGRE FAALİYET RAPORLARI ÇERÇEVESİNDE DİJİTAL DÖNÜŞÜM YAKLAŞIMLARI ÜZERİNE GENEL BİR DEĞERLENDİRME

Fatma TEKTÜFEKÇİ[184]

Özet

Dijital çağın gereği sürdürülebilirlik ve dijital dönüşüm odaklı sürdürülebilirlik raporlaması yapılmasının önem kazandığı günümüzde, bu çalışmada hem BİST Sürdürülebilirlik hem BİST Sürdürülebilirlik Katılım endekslerinde yer alan hem de 2023 yılında Entegre Faaliyet Raporu yayımlamış şirket olma gibi tarafımızca belirlenen temel kriterler dikkate alınarak farklı sektörlerden seçilmiş birkaç şirketin 2023 Entegre Faaliyet Raporu üzerinden betimsel içerik analiz yardımıyla 'dijital dönüşüm' yaklaşımları genel olarak değerlendirilmiştir. Söz konusu şirketler; Akçansa Çimento Sanayi ve Ticaret AŞ, Aksa Akrilik Kimya Sanayii, Coca-Cola İçecek AŞ, Logo Yazılım Sanayi ve Ticaret AŞ, TÜPRAŞ-Türkiye Petrol Rafineleri AŞ, Vestel Elektronik Sanayi ve Ticaret AŞ'dir. Ayrıca çalışmada yapılan doküman incelemesinde Coca Cola'nın dijital dönüşüm bağlamında Özbekistan bağlantılısı vurgulanmıştır. Şirketlerin raporlarında önemli düzeyde dijital dönüşüm odaklılık olduğu, bunun da sürdürülebilirlik ve dijital dönüşüm bağlamında değer kattığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: BİST Sürdürülebilirlik, BİST Sürdürülebilirlik Katılım, Entegre Faaliyet Raporu, Dijital Dönüşüm

A GENERAL EVALUATION ON THE DIGITAL TRANSFORMATION APPROACHES OF A FEW SELECTED COMPANIES INCLUDED IN THE BIST SUSTAINABILITY AND BIST SUSTAINABILITY PARTICIPATION INDEX WITHIN THE FRAMEWORK OF THEIR INTEGRATED ACTIVITY REPORTS FOR THE YEAR 2023

Abstract

In today's world where sustainability and digital transformation-oriented sustainability reporting has gained importance as a requirement of the digital age, in this study, the 'digital transformation' approaches of a few companies selected from different sectors were evaluated in general with the help of descriptive content analysis through the 2023 Integrated Annual Report of a few companies selected from different sectors, taking into account the basic criteria determined by us, such as being included in both BIST Sustainability and BIST Sustainability Participation indices and being a company that published an Integrated Annual Report in 2023. These companies are Akçansa Çimento Sanayi ve Ticaret AŞ, Aksa Akrilik Kimya Sanayii, Coca-Cola İçecek AŞ, Logo Yazılım Sanayi ve Ticaret AŞ, TÜPRAŞ-Turkey Petrol Rafineleri AŞ, Vestel Elektronik Sanayi ve Ticaret AŞ. In addition, in the document review conducted in the study, Coca Cola's connection to Uzbekistan in the context of digital transformation was emphasized. It has been observed that there is a significant level of digital transformation focus in the reports of the companies, which adds value in the context of sustainability and digital transformation.

Key words: BIST Sustainability, BIST Sustainability Participation, Integrated Annual Report, Digital Transformation

Giriş

Kamuyu Aydınlatma Platformu (KAP) endekslerden 25.07.2024 tarihi itibariyle Borsa İstanbul (BIST) Sürdürülebilirlik' de 82 şirket, BİST Sürdürülebilirlik Katılım' da 31 şirket bulunmaktadır (Bkz. https://www.kap.org.tr/tr/Endeksler). Türkiye'de Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesinde (International Integrated Reporting Council-IIRC) sermaye öğeleri, kılavuz ilkeler ve içerik öğeleri esas alınarak finansal bilgilerin yanında finansal olmayan bilgileri de kapsayan 'entegre raporlama' yapan işletmeler, 2015 yılından itibaren faaliyetlerini sürdüren Entegre Raporlama Türkiye Ağı (ERTA) web sayfasında "Türkiye'de Yayımlanan Entegre Raporlar" da 'Düzenleyici Denetleyici Kurumlar, Kamu Kurumları, Özel Sektör-

[184] Prof. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü Muhasebe ve Finansman Anabilim Dalı, f.tektufekci@deu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-4276-0959

Şirketler, Sivil Toplum Kuruluşları, Yerel Yönetimler' bazında kategorilendirilmiş olarak yer almaktadır. Bunlardan Özel Sektör-Şirketler, sektör odaklı (Bankacılık, Çevre, Çimento, Demirçelik, Denetim, Kimya, Sigorta, Teknoloji, Telekomünikasyon, Hızlı Tüketim Ürünleri, Perakende, Enerji, Holdingler, Teknoloji / Bilişim, İmalat, Petrol, Gayrimenkul, Otomotiv, Tekstil) ayrıştırılarak sunulmaktadır (Bkz. http://www.entegreraporlamatr.org/tr/entegre-raporlama/turkiyede-yayimlanan-entegre-raporlar.aspx). Bu çalışmada hem BİST Sürdürülebilirlik hem BİST Sürdürülebilirlik Katılım endekslerinde yer alan hem de 2023 yılı itibariyle Entegre Faaliyet Raporu (EFR) yayımlayan şirket olma gibi tarafımızca belirlenen temel kriterler dikkate alınarak farklı sektörlerden seçilmiş birkaç şirketin EFR üzerinden betimsel içerik analiz yardımıyla 'dijital dönüşüm' yaklaşımları değerlendirilmiştir. Konunun oldukça kapsamlı oluşu nedeniyle her iki endeks kapsamında yer alarak EFR yapan tüm şirketlerin de ele alınarak ayrıntılı incelenmesinin tek bir çalışmada yapılamayacağı açıktır.

Söz konusu şirketler öncelikle BİST Sürdürülebilirlik sonra BİST Sürdürülebilirlik Katılım olmak üzere yer aldıkları sıraya göre; 4/1 AKCNS Akçansa Çimento Sanayi ve Ticaret AŞ, 8/2 AKSA Aksa Akrilik Kimya Sanayii, 22/7 CCOLA Coca-Cola İçecek AŞ, 46/17 LOGO Logo Yazılım Sanayi ve Ticaret AŞ, 66/28 TUPRS TÜPRAŞ-Türkiye Petrol Rafineleri AŞ, 80/31 VESTL Vestel Elektronik Sanayi ve Ticaret AŞ'dir. Bu şirketlerin yayımladıkları EFR' de yer verdikleri dijital dönüşüm yaklaşımlarına ilişkin öz bir şekilde bulgu ve değerlendirmeler yapmak yararlı olacaktır.

'Dijital Dönüşüm' terimiyle ilgili seçilmiş şirketlerin 2023 EFR dokuman incelemesi betimsel içerik analizi bulguları sırasıyla aşağıdaki gibi alt başlıklar halinde değerlendirilebilir.

1. 2023 Entegre Faaliyet Raporu Çerçevesinde Çimento Sektörü' nden Akçansa'nın Dijital Dönüşüm Yaklaşımı

2023 EFR' de yer alan finansal bilgileri dört büyük bağımsız denetim kuruluşlarından birisi olan PwC Bağımsız Denetim ve Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik AŞ tarafından denetlenen Çimento Sektörü' nden Akçansa'nın 04.04.2024 tarihinde yayımladığı 2023 EFR' deki 'Dijital Dönüşüm' ü değerlendirildiğinde (Akcansa-EFR-2023-TR.pdf);

Raporun içindekiler kısımda direkt olarak 'Döngüsel Ekonomi ve İnovasyon (beraber mümkün)' başlığında ele alındığı, bu bağlamda 'öncelikli konular'da söz konusu başlıkta ikinci sırada olduğu,

'2030 Sürdürülebilirlik Hedefleri ve İlerleme Durumu'nda 2020-2023 yılları itibariyle 'dijital olgunluk skoru (%) ve üretim varlıkları içerisinde yapay zekâ kapsamı (%)' verilerinden 2023 yılı yüzde 52 olup 2030 hedefinin yüzde 70 ve 90 olarak öngörüldüğü saptanmıştır.

Yine bu başlık altında özel olarak 'Dijital Dönüşüm' kısmının bulunduğu, burada 'Akçansa'da Endüstri 4.0 yaklaşımı ekseninde dijital dönüşüm çalışmalarına yönelik projelere yatırım yapıldığı, 'Türkiye Yapay Zeka İnisiyatifi' bünyesindeki "Üretim Çalışma Grubu" üyeliği ile dijital dönüşüm alanında sivil oluşumlara verdiği desteği sürdürdükleri, dijital dönüşüm faaliyetlerini; "Mesele Havuzu", "Proje ve İnovasyon Fazı" ve "Operasyonel Faz" olmak üzere üç sistemden oluşan "Dijital Dönüşüm İşletim Sistemi" metodolojisi ile yürüttükleri, dijital dönüşüm alanındaki uzun dönemli stratejik hedeflerinin strateji ve performansı aktif olarak izlemek ve iletişimini dijital ve şeffaf bir şekilde yürütmek, pazarda farklılaşma hedefiyle müşteriler ve satış kanallarında yeni servis ve ürünler geliştirmek, veri gölleri, iş zekâsı ve ileri analitik ile verinin etkin kullanımını sağlamak, çalışanların kendi çalışma deneyimlerini; operasyonların dijitalleşmesi, otomasyon ve yeni yetkinlikler ile dönüştürebilmesi' olarak sıralandığı tespit edilmiştir.

Ayrıca 'İklim Değişikliği ile Mücadele ve Uyum Çalışmaları'nda 'Ar-Ge ve dijital dönüşüm çalışmaları ile yeşil dönüşüme hız verdikleri', akabinde 'Ar-Ge ve İnovasyon Çalışmaları'nda 'Yenilikçi anlayışı sahiplenmeye, operasyonlarının merkezine dijital dönüşüm ve inovasyonu

yerleştirerek Türkiye'deki mega projelerin önemli bir çözüm ortağı olmayı sürdürdükleri' görülmüştür.

Bununla birlikte;

'Güvenli ve Kapsayıcı Değeri Zinciri' başlığı altında 'Sürekli Öğrenme ve Gelişim'de 'dijital dönüşüm yolculuğu kapsamında tüm programlarını çevrim içi platformlara taşıdıkları', 'dijital oryantasyon programının da yer aldığı 'Dijital Akademi' platformu oluşturdukları,

Yine 'Yönetim Kurulu Faaliyet Raporu'nda '2023 yılında tamamlanan önemli Ar-Ge Projeleri arasında 'İnşaat sektöründe dijital dönüşümün öncüsü üç boyutlu yazıcılar ile ilgili Ar-Ge çalışmalarının yapıldığı',

'Küresel Raporlama Girişimi (the Global Reporting Initiative-GRI) Standartları İçerik İndeksi'nde "Ar-Ge ve İnovasyon ile Dijital Dönüşüm" yer almıştır.

Çimentodan sonra kimya sektöründen seçilmiş işletmenin dijital dönüşüm yaklaşımına geçilebilir.

2. 2023 Entegre Faaliyet Raporu Çerçevesinde Kimya Sektörü' nden Aksa Akrilik' in Dijital Dönüşüm Yaklaşımı

2023 EFR' de yer alan finansal bilgileri PwC Bağımsız Denetim ve Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik AŞ tarafından denetlenen Kimya Sektöründen Aksa Akrilik' in 04.03.2024 tarihinde yayımladığı 2023 EFR' deki 'Dijital Dönüşüm' ü değerlendirildiğinde (2354947E8894451B8741F9BE4720D8B2.pdf);

Raporun içindekiler kısmında direkt olarak ele alındığı, '2023 Yılı Faaliyetleri' başlığında 'Tedarik Zinciri' kısmında 'etkin bir tedarik zinciri yapısı oluşturmayı kendisine yüksek hedef olarak belirlediği, tedarikte … dijital dönüşüme önem verdiği',

'Sürdürülebilir Kalkınma Amaçlarına (SKA' ya) Katkıları'nda 9 Sanayi, Yenilikçilik ve Altyapı' da üçüncü sırada olduğu saptanmıştır.

Özel olarak 'Dijital Dönüşüm' alt başlığının olduğu, bu başlık altında 'Dijital Dönüşüm ve Siber Güvenlik'te 'Şirket stratejilerine hizmet edecek şekilde bilgi güvenliği, siber güvenlik ve dijital dönüşüm stratejisini tanımladıkları',

Yine bu başlıkta 'İş Zekâsı' nda 'Veri analizi ve yönetiminin dijital dönüşüm içerisindeki önem ve yararı', 'Katılım Sağlanan Platform ve Etkinlikler' de 'Dijital Dönüşüm uygulamaları ve Süreçlerde Mükemmellik etkinliği' ile 'TÜSİAD Sanayide Dijital Dönüşüm Programı'na (TÜSİAD SD2) takipçi üye olduğu ve STEP etkinliğine katıldığı' tespit edilmiştir.

Kimyadan sonra hızlı tüketim ürünleri sektöründen seçilmiş işletmenin dijital dönüşüm yaklaşımına geçilebilir.

3. 2023 Entegre Faaliyet Raporu Çerçevesinde Hızlı Tüketim Ürünleri Sektörü' nden Coca Cola İçecek'in (CCI' in) Dijital Dönüşüm Yaklaşımı

2023 EFR' de yer alan finansal bilgileri yine PwC Bağımsız Denetim ve Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik AŞ tarafından denetlenen Hızlı Tüketim Ürünleri Sektöründen Coca Cola İçecek'in 31.07.2024 tarihinde yayımladığı 2023 EFR' deki 'Dijital Dönüşüm' ü değerlendirildiğinde (CCI2023EntegreFaaliyetRaporuTR.pdf);

Raporda 'Geleceğe Bakış' başlığında 'CCI Açısından Önemli Riskler' kısmında öncelikli risklerden '3 İnsan ve Yetenek Yönetimi' tanımlamasında 'Dijital dönüşüm ve değişen dünya koşullarına entegrasyon' olarak yer aldığı,

Yine 'Değer Yaratma Yaklaşımı' başlığı altında 'Müşterilerle birlikte kazanmak' kısmında 'Her Gün Her Noktada Doğru Uygulama (Right Execution Daily-RED)'da '2016 yılında RED

süreçlerine dijital dönüşümü entegre ederek, mağaza içi uygulamaları fotoğraf tanıma teknolojisi ile takip etmeye ve geliştirmeye başladıkları' bilgisine yer verildiği saptanmıştır.

Burada, '2016 yılında Türkiye'de başarılı bir şekilde uygulanan bu teknolojinin 2023 yılında Özbekistan'da kullanılmaya başlandığı' bilgisini de vurgulamak yerinde olacaktır. EFR bu konu ile ilgili Özbekistan bağlantılı incelendiğinde;

'2023 yılı itibariyle Faaliyet Gösterilen Ülkeler' arasında Özbekistan'da 'CCI'ın Gazlı İçeceklerde 1. Sırada' olduğu, dijital bağlamında 'Geleceğe Bakış' başlığı altında 'ilgili mevzuatlar' da '2023 yılında Özbekistan ve Kırgızistan'da başlaması öngörülen dijital takip ve izleme uygulamaları'ndan vd. söz edildiği görülmüştür.

Hızlı tüketim ürünlerinden sonra teknoloji/bilişime geçilebilir.

4. 2023 Entegre Faaliyet Raporu Çerçevesinde Teknoloji / Bilişim Sektörü' nden Logo Yazılım'ın Dijital Dönüşüm Yaklaşımı

2023 EFR' de yer alan finansal bilgileri dört büyük bağımsız denetim kuruluşlarından diğeri olan DRT Bağımsız Denetim ve Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik AŞ (Member of Deloitte Touche Tohmatsu Limited) tarafından denetlenen Teknoloji / Bilişim Sektöründen Logo Yazılım 02.04.2024 tarihinde yayımladığı 2023 EFR' deki 'Dijital Dönüşüm' ü değerlendirildiğinde (Logo-entegre-faaliyet-raporu-2023);

Raporun içindekiler kısmında 'Genel Değerlendirmeler' başlığı altında 'Ürün ve Hizmetler' içerisinde özel olarak 'Dijital Dönüşüm Hizmetler' şeklinde ele alındığı,

Tarihsel gelişim süreci aktarımı olan 'Dünden bugüne Logo Yazılım' kapsamında '2018-2019 Logo Dijital Dönüşüm Hizmetleri'nin kurulması',

'Çözüm Ailesi' içerisinde 'Dijital dönüşüm hizmetleri: Dijital dönüşüm danışmanlığı, proje yönetimi, proje uygulama, özel yazılım geliştirme, özelleştirme ve entegrasyon, proje sonrası destek hizmeti, sistem yönetim' olarak yer aldığı,

'Dijital dönüşüm hizmetleri' esas başlığında ise 'Dijital dönüşüm kapsamında satış ve dağıtım kanallarını yöneterek kârlılığı ve verimliliği yüksek seviyede tutmanın en öncelikli hedefler arasında yer aldığı; dijital dönüşüm hızına ayak uydurmak isteyen işletmelerin toplumsal ihtiyaçlar doğrultusunda mevcut ve olası ihtiyaçlarını ve sektörün gerekliliklerini karşılaması önem taşıdığı; dijital dönüşüm hizmetleri kapsamında öne çıkan Logo Yazılım projelerinin gıda, tedarik zinciri, haberleşme, kimya, teknoloji, enerji ve inşaat sektörlerinde faaliyet gösteren öncü kuruluşlarla yürütüldüğü' bilgilerine yer verildiği, 'eLogo: eServis Platformu'nda 'dijital dönüşüm sürecinde verilerinin güvenliğini sağladığı' tespit edilmiştir.

Ayrıca;

Yönetim Kurulu Başkanı'nın mesajında '… dijital dönüşüm yolculuğunda ilerlemeyi sürdürdüğü',

Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı ve CEO'nun mesajında '… dijital dönüşüm şirketlerin rekabetçi yapısı açısından hayati önemini koruduğu',

'Kurumsal profil' inde 'dijital dönüşüm danışmanlığı sağladığı, … dijital dönüşümde yarattığı katma değerle sektörün yenilikçi lideri olduğu',

'Geleceğe bakış' ta 'İş dünyasında dijitalleşme ve dijital dönüşüme olan ihtiyacın küresel pandeminin etkileriyle hız kazandığı', 'Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerden (KOBİ'lerden) büyük kurumsal işletmelere kadar tüm müşterileri için dijital dönüşüm yolculuklarında güvenebilecekleri bir çözüm ortağı, teknoloji ve bilişim çağında bir kanaat önderi olarak faaliyetlerini sürdürdüğü',

‘Trendler’ de ‘Küresel Trendler’ den ‘İklim değişikliği ve aşırı hava olayları’n ‘Logo Yazılım ekosistemine etkisi’ kapsamında ‘İş uygulama yazılımları şirketlerin dijital dönüşümünü sağlayarak verimlilik ve rekabetçilik artışıyla müşterilerinin sürdürülebilirliklerini desteklediği’,

‘Sektörel görünüm’ de ‘Dünya Ekonomi Forumu’nun dijital dönüşümün dünya ekonomisine 2025 yılına kadar ABD doları olarak 100 trilyon katma değer sağlamasını beklemekte’ olduğu, yine burada ‘Dijital dönüşümün itici gücü: Bulut bilişim’ alt başlığında ‘bulut bilişimin, … dijital dönüşümün itici gücü olmayı sürdüreceği öngörüldüğü’,

‘Logo onaylı ekosistem çözümleri’nde ‘Dijital dönüşümde fark yaratarak tüm bu ihtiyaçlara özel olarak geliştirildikleri’,

‘Logo’ nun mikro KOBİ’leri buluta taşıyan markası: Logo İşbaşı’ nda ‘mikro işletmelerin dijital dönüşümüne katkı sağlamak amacıyla Logo Yazılım bünyesinde bir girişim olduğu’ … ‘işletmelerin dijital dönüşümlerinin kusursuz müşteri deneyimiyle iyileştirilmesini hedeflediği’,

‘Bilişim ekosistemine ve ekonominin dijitalleşmesine katkı’ da ‘dijital dönüşüm eğilimlerine paralel yerel yetenekleri desteklediği … dijital dönüşüme yön vererek, toplumun bilişime ilişkin farkındalığını artırmaya yönelik çalışmalarda bulunduğu … Şirket, “Dijital Dönüşüm” hakkında sektör paydaşlarıyla etkinlikler ve söyleşiler gerçekleştirerek etki alanını genişlettiği … 2023 yılında ‘Akıllı KOBİ Platformu’nun Kocaeli, Ankara ve İzmir’de gerçekleştirdiği ‘Dijital Dönüşüm Konferansları’,

‘Çalışan deneyimi odaklı yaklaşım: İnsan sermayesi’ nde ‘dijital dönüşümüne öncülük etmek için sahip olduğu insan kaynağını ve yeni nesil iş gücünü dönüştürmeye odaklandığı; dijital dönüşüm kapsamında çalışanlarının ve sektörün genç yeteneklerinin geleceğine yatırım yaptığı’,

‘SKA’ya Katkı’ da ‘İnsana yakışır iş ve ekonomik büyüme’ de ‘KOBİ’lerin dijital dönüşümünü desteklediği’,

‘İnovasyon ve Ar-Ge’de ‘dijital dönüşüm teknoloji çözümlerine yönelik talebi artışı … müşterilerinin dijital dönüşümünü desteklemesi; şirketin Ar-Ge faaliyetleri ve bu faaliyetlere ayrılan bütçesi kısa, orta ve uzun vadeli olarak “Görüş Ufuğu” projeleri kapsamında Ufuk 3’ün dijital dönüşümün odağını oluşturan bulut, büyük veri ve makine öğrenmesi alanındaki inovasyon ve Ar-Ge’den oluştuğu’,

‘Bilgi teknolojileri ve kurumsal iş süreçlerinde dijital altyapı’ da ‘sürdürülebilir gelişim ve dijital dönüşüm yolculuğunu büyük bir başarıyla sürdürdüğü … Şirketin veri ve sunucu platformu dijital dönüşümü destekleyecek altyapıya sahip’ olduğu,

‘Müşteri deneyimi’ nde ‘Stratejik müşterilere özel hizmet’ te ‘Dijital Dönüşüm Hizmetleri Ekibi … dijital dönüşüm yolculuğu’,

‘Veri güvenliği ve gizlilik’ te ‘ISO 27001’in yanı sıra T.C. Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi Bilgi ve İletişim Güvenliği Denetim Rehberi ve diğer uluslararası Bilgi Güvenliği Rehberlerine yönelik ayrıntılı uyum çalışmaları’,

‘İş ortakları ekosisteminde sürdürülebilirlik’ başlığı altında ‘Değer zincirinde sürdürülebilirlik’ te ‘KOBİ’lerin dijital dönüşümünü destekleyen kaliteli ürün ve hizmetler sunarak KOBİ’lerin dijital dönüşümle rekabetçiliğini artırıp, işlerinin sürdürülebilirliğini sağlayabildikleri’,

‘Çalışan deneyimi odaklı yaklaşım’ da ‘Şirketlerin yetenek açığı riskine karşı proaktif davranarak, mevcut ve yeni çalışanları dijital dönüşüme dahil eden insan kaynakları uygulamalarına yönelmeleri … sektörlerin dijital dönüşümüne öncülük etmek için sahip olduğu

insan kaynağını ve yeni nesil iş gücünü dönüştürmeye odaklandığı … Dijital dönüşüm kapsamında çalışanlarının ve sektörün genç yeteneklerinin geleceğine yatırım yaptığı',

'Yetenek Yönetimi'nde 'teknolojinin gücünden yararlanarak, tüm çalışanlarını dijital dönüşüm yolculuğuna dahil ettiği',

'Çalışan mutluluğu ve bağlılığı' nın altında 'Dijital çalışan deneyimi' nde 'İnsan ve Organizasyonel Dönüşüm (İOD) stratejisini destekleyecek dijital dönüşüm parametrelerinin dört odağından oluşan bir modelin mevcudiyeti',

'Romanya merkezli Logo Total Soft' başlığı altında 'Yeni projeler ve müşteriler' de 'Kamu sektörünün dijitalleşmesi' kısmında 'Logo Total Soft' un Romanya'daki dijital dönüşüm ortamını etkili bir şekilde yönlendirmesini ve katkıda bulunmasını sağladığı' görülmüştür.

Teknoloji/Bilişimden petrol sektöründen seçilmiş işletmenin dijital dönüşüm yaklaşımına geçilebilir.

5. 2023 Entegre Faaliyet Raporu Çerçevesinde Petrol Sektörü' nden TÜPRAŞ'ın Dijital Dönüşüm Yaklaşımı

2023 EFR' de yer alan finansal bilgileri yine PwC Bağımsız Denetim ve Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik AŞ tarafından denetlenen Petrol Sektöründen TÜPRAŞ'ın 09.03.2024 tarihinde yayımladığı 2023 EFR' deki 'Dijital Dönüşüm' ü değerlendirildiğinde (tupras-2023-entegre-faaliyet-raporu.pdf);

Raporun 'Sürdürülebilirlik ve Değer' başlığı altında 'İş Modeli ve Değer Üretme' kısmında 'Fikri Sermaye' de girdilerde '59 adet dijital dönüşüm projesi ve 11 milyon ABD doları dijital dönüşüm harcamaları' olduğu,

'Üretime Değer' başlığında 'Opet' ile ilgili 'dijital dönüşüm konusunda öncü olarak kârlılıktan ödün vermeden sektörün üzerinde büyümeyi hedeflediği' saptanmıştır.

Ayrıca;

'Geleceğe Değer' başlığında 'İşbirliği Alanındaki Diğer Gelişmelerden Satır Başları' nda 'Koç Üniversitesi bünyesinde kurulan KÜTEM' de, yerli ve çevre dostu alternatif yakıt teknolojiler geliştirmeye, dijital dönüşüm çalışmalarına, teknolojide dışa bağımlılığı azaltmaya ve enerji arzı probleminin çözümüne odaklandığı',

Yine 'Geleceğe Değer' başlığında özel olarak 'Dijitalleşme' kısmında 'Stratejik Dönüşüm Planı'nı dijitalleşme çalışmalarıyla güçlendirdiği … enerji sektörünün lider dijital dönüşüm ve Ar-Ge merkezlerinden biri olmayı amaçladığı', 'yenilikçi ve öncü uygulamaları devreye alarak dönüşüm kültürünü yaygınlaştırmak amacı ile Bilgi Teknolojileri, Ar-Ge ekipleri ve ilgili iş birimleri temsilcilerinin yer aldığı 'Dijital Dönüşüm Platformu' kurduğu, bu sayesinde birimler ve operasyonlar genelindeki dijitalleşme çalışmaları, bütüncül ve çevik çalışma metotlarıyla yönetildiği, 59 dijitalleşme projesini önceliklendirildiği, raporlama döneminde de bu Platform Geleceğin Fabrikaları Programı ile Tedarik Zinciri Dijital Dönüşüm Programı kapsamında öncelikli çalışmalarını hız kesmeden sürdürdüğü',

Aynı başlık altında 'Veri Analitiği ve Yapay Zekâ ile Verimlilikte Dev Adımlar' kısmında ise 'stratejik yaklaşım ile petrol ve enerji sektöründe dijital dönüşümün öncüsü olmasını sağladığı',

Yine aynı başlık altında 'Dijitalleşme, Future Fit Çalışmaları ve Dijital Yetenek Geliştirme Programları' altında 'Dijital Yetenek Geliştirme Programları ile Sağlanan Çok Yönlü Değer' kısmında 'Şirket, çalışanlarının dijital farkındalık ve yetkinliklerinin artırılması yönünde tüm rafinerilerinde 'Dijital Dönüşüm Günü' düzenleyerek güncel teknoloji trendleri de dâhil kapsamlı sunum ve çalıştay programları yürüttüğü'

'Risk Yönetimi ve Risk Yönetim Komitesi Çalışmaları'nda 'D. Bilgi Güvenliği Komitesi' kısmında 'Cumhurbaşkanlığı Genelgesi ile Dijital Dönüşüm Ofisi Başkanlığı koordinasyonunda yayınlanan Bilgi ve İletişim Güvenliği Rehber uyum ve denetim çalışmalarının her yıl tekrarlandığı', 'Bilgi Teknolojileri Riskleri' nde 'Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi Bilgi ve İletişim Güvenliği Rehberi gibi yasal uyum gereksinimi kaynaklı oluşan aksiyonlar' olduğu,

'İklimle Bağlantılı Finansal Beyanlar Görev Gücü (TCFD) ve 'İklim Değişikliği Kaynaklı Riskler' den 'Geçiş Riskleri' nden 'Teknoloji Riskleri 'nde 'Dijital Dönüşüm Platformu', dijital dönüşüm projelerinin ve yeni teknolojilerin tanıtılması süreçlerinin bir merkez üzerinden koordine edilmesini sağladığı; dijital dönüşüm projelerinin maddi kazançları için, Digital Based Operations (DBO) süreci yürütüldüğü' belirlenmiştir.

Petrolden sonra son olarak da teknoloji sektöründen seçilmiş işletmenin dijital dönüşüm yaklaşımına geçilebilir.

6. 2023 Entegre Faaliyet Raporu Çerçevesinde Teknoloji Sektörü' nden Vestel Elektronik'in Dijital Dönüşüm Yaklaşımı

2023 EFR' de yer alan finansal bilgileri yine PwC Bağımsız Denetim ve Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik AŞ tarafından denetlenen Teknoloji Sektörü' nden Vestel Elektronik'in 25.04.2024 tarihinde yayımladığı 2023 EFR' deki (Konsolide) 'Dijital Dönüşüm' ü değerlendirildiğinde (Vestel_Elektronik_2023_Entegre_Faaliyet_Raporu_new_2.pdf);

Raporda 'Dijital Dönüşüm Vestel'le olur' ile 'Fabrikalarında yapay zekâ, nesnelerin interneti, otonom sistemler gibi güncel teknolojileri kullandığı, dijital dönüşüm çalışmalarını tüm hızıyla sürdürdüğü',

'Rekabet Avantajları' başlığında özel olarak 'Dijital Dönüşümde Öncülük' kısmında 'Türkiye'nin teknolojik dönüşümüne yaptığı gibi dijital dönüşümüne de öncülük ettiği, Türkiye'den dünyaya teknoloji ihraç eden bir şirket olarak ürettiği çözümler, getirdiği yenilikler ve pazara sunduğu ürünlerle dijital dönüşümün merkezinde olduğu',

'Yönetim Kurulu Başkanı'nın Mesajı' nda 'Belirsizliklerle dolu 2023 yılında esnek ve çevik yapısı, dijital dönüşüm ve teknoloji odaklı iş modeli ile başarılı yolculuğunu sürdürdüğü ve "Türkiye'nin En Değerli Markaları" araştırmasında 2023 yılında ilk üçte yer aldığı',

'Teknoloji ve İnsan Odaklı Dönüşüm' başlığında 'Dijital Dönüşüm Ofisi', dijital dönüşüm yolcuğunun her aşamasında koordinasyonu sağlamak, veriye dayalı ve uygun metotları/ süreçleri tasarlayarak kurum genelinde yaygınlaştırmak amacıyla çalıştığı';

'Dijital Dönüşüm' alt başlığında 'toplumsal ve çevresel fayda yaratan teknoloji şirketi olma vizyonu doğrultusunda hem üretim süreçlerine ve çalışma kültürüne hem de sunduğu ürün ve hizmetlere dijital dönüşümü entegre ettiği'; 'Dijital Dönüşüm Ofisi' dijital dönüşüm yolcuğunun her aşamasında koordinasyonu sağladığı',

Konsolide rapor olduğundan 'dijitalleşme departmanı çalışan sayısı, Elektronik: 75 (Beyazeşya: 69); dijitalleşmeye ayrılan toplam bütçe Elektronik: 63.608.799TL (Beyazeşya: 51.818.133TL)',

Aynı başlık altında 'Müşteri Deneyiminde Dijital Dönüşüm' kısmı olduğu,

'Veri Güvenliği ve Siber Riskler' kısmında 'Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi (CDDO) Bilgi ve İletişim Güvenliği Denetim Rehberi kapsamında; hazırlık, uyumluluk ve denetim yapma yükümlülüğünü tamamlamış olan, Rehber'de atıf olunan BİGDES sisteminin 2023 yılı Şubat ayında açılması ile tüm dokümantasyon Dijital Dönüşüm Ofisi'ne iletildiği' saptanmıştır.

Ayrıca; 'Küresel Trendler, Riskler ve Fırsatlar' başlığında 'Müşteri Deneyimi ve Dijitalleşme' kısmında risk tanımında '… tüm süreçlerin dijital dönüşüm kapsamında yeniden yapılandırılması gerektiği',

'Teknoloji ve İnsan Odaklı Dönüşüm' başlığında '… teknolojik gelişmelerin ve dijital dönüşümün gerektirdiği çalışmaların yakından izleyerek teknoloji ve insan odaklı dönüşümü önceliklendirdiği',

'Üretim ve İnovasyon Gücü' kısmında 'Endüstri 4.0'da 'dijital dönüşüm ekipleri', 'Elektronik Fabrikalarında Endüstri 4.0 Çalışmaları'nda 'Türkiye'de Endüstri 4.0 dönüşümünü tamamlayan ilk üretim tesisinin Vestel City olması adına dijital dönüşüm çalışmalarını tüm hızıyla sürdürdüğü; 'Dijital Dönüşüm', değer zincirindeki her bir sürecin otomasyon sistemlerine dâhil edilmesi ilkesine dayandığı',

'Teknoloji ve İnsan Odaklı Dönüşüm' başlığında 'Otomasyon Faaliyetleri' kısmında 'dijital dönüşüm ve ileri otomasyon' ve 'Vestel Elektronik Üretim Sistemi (VEPS)' kısmında ise 'uzman mühendisler tarafından oluşturulan dijital dönüşüm ekipleri, tedarikçilerden müşterilere kadar tüm süreçlerde dijital dönüşümü sağlamak için çalıştığı, bu süreçlerde, dijital dönüşüm ve yalın üretim yapılarının entegrasyonunu sağlayarak VEPS adını verdiği Sürdürülebilir Üretim Sistemi'ni hayata geçirdiği'; 'dijital dönüşüm vizyonuna üretim sahalarında doğrudan katkı sağlayan çalışanların gelişimleri desteklediği',

Aynı başlık altında 'Üniversite İşbirlikleri' kısmında 'teknoloji, inovasyon, dijital dönüşüm ve Endüstri 4.0 alanlarındaki bilgi birikiminin üniversite öğrencilerine aktarılmasının amaçlandığı',

Yine Ekler' de 'Ek 2: Paydaş İlişkileri' nde 'Avrupa Birliği Yeşil Mutabakat politikası kapsamındaki gelişmeleri yakından takip ettiği, bu kapsamda yeşil ve dijital dönüşüm odaklı stratejiler geliştirdiği', görülmüştür.

Çalışma konusunun kapsamı gereğince seçilmiş hem BİST Sürdürülebilirlik hem BİST Sürdürülebilirlik Katılım endekslerinde yer alan hem de 2023 yılı itibariyle EFR yayımlayan tüm şirketlerin EFR' deki dijital dönüşüm yaklaşımları incelenememiş, ancak çeşitli sektörlerden seçilmiş birkaç işletmenin öz olarak bulgu ve değerlendirmeleri yapılabilmiştir.

Sonuç

Çalışmada hem BİST Sürdürülebilirlik hem BİST Sürdürülebilirlik Katılım endeksleri kapsamında yer alan hem de 2023 yılında EFR yayımlamış olan şirketlerden birkaçı seçilerek 'Dijital Dönüşüm' bağlamında EFR dokuman incelemesi betimsel içerik analizi bulguları genel değerlendirmesi sonucunda 'Dijital Dönüşüm' ün; çimento sektöründen Akçansa'nın EFR' de içindekiler kısmında 'Döngüsel Ekonomi ve İnovasyon (beraber mümkün)' başlığında ele alındığı, öncelikli konuları arasında olup, raporunda özel olarak 'dijital dönüşüm' başlığına yer verdiği, dijital dönüşüm faaliyetlerini 'Dijital Dönüşüm İşletim Sistemi' metodolojisi ile yürüttüğü; kimya sektöründen Aksa Akrilik' in EFR' de içindekiler kısmında ele alındığı, raporunda özel olarak 'dijital dönüşüm' başlığına yer verdiği, TÜSİAD Sanayide Dijital Dönüşüm Programı'na takipçi üye olduğu; hızlı tüketim ürünleri sektöründen Coca Cola İçecek'in (CCI' in) EFR' de 'Geleceğe Bakış' başlığında 'Dijital dönüşüm ve değişen dünya koşullarına entegrasyon' olarak yer aldığı, 'Değer Yaratma Yaklaşımı' başlığında ise 2016 yılında Türkiye'de RED süreçlerine dijital dönüşümü entegre ettiği, bu bağlamda 'CCI' in Gazlı İçeceklerde 1. Sırada' olduğu ülkelerden birisi olan Özbekistan'da bunun 2023 yılında kullanılmaya başlandığı; teknoloji / bilişim sektöründen Logo Yazılım'ın başlı başına dijitalleşme odaklı şirket olduğundan EFR' de dijital dönüşümün oldukça kapsamlı vurgulandığı, içindekiler kısmında ele alındığı, raporunda 'Genel Değerlendirmeler' başlığında 'Ürün ve Hizmetler' kısmında ve Çözüm Ailesi içerisinde 'Dijital Dönüşüm Hizmetler'e yer verdiği, 2018-2019 Logo Dijital Dönüşüm Hizmetleri'ni kurulduğu, 'dijital dönüşüm

danışmanlığı sağladığı, dijital dönüşümde yarattığı katma değerle sektörün yenilikçi lideri olduğu, dijital dönüşümün itici gücü olarak bulut bilişime yönlendirdiği; petrol sektöründen TÜPRAŞ'ın EFR' de değer odaklı olarak 'Sürdürülebilirlik ve Değer', 'Üretime Değer', 'Geleceğe Değer' başlığında yer verdiği, 59 dijitalleşme projesini önceliklendirdiği; teknoloji sektöründen 2024 yılında "Türkiye'nin En Değerli Markaları" arasında üçüncü sırada yer alan Vestel Elektronik'in dijitalleşme odaklı şirketlerden biri olarak EFR' de 'Rekabet Avantajları' başlığında yer aldığı, 'Dijital Dönüşümde Öncülük' ettiği, dijital dönüşüm ve teknoloji odaklı iş modeli' nde ayrıntılı açıkladığı;ortaya çıkmıştır. Ayrıca EFR' de dijital dönüşümün; değer odaklı iş modeli ile Ar-Ge ile İnovasyon kısmıyla bütünleştiği, şirketlerin özel olarak Dijital Dönüşüm Ofisleri ve/veya Dijital Dönüşüm Platformları oluşturuldukları, yine teknoloji ve insan odaklı dönüşüm veya çalışan deneyimi odaklı yaklaşımda, SKA' ya katkıda, risk yönetiminde, iklim değişikliğinin etkisinde, 'Veri güvenliği ve gizlilik' ile 'Bilgi Teknolojileri Riskleri' nde 'T.C. Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi bağlantılı vd. yer bulduğu görülmüştür. Şirketlerin önemli düzeyde dijital dönüşüm odaklı oldukları açıktır.

Bu çalışmada, konu bağlantılı ayrıntılı kuramsal genel bilgi ve alan yazın taramasına yer verilememiştir. Çalışma uygulama ağırlıklı olup, farklı sektörlerden yukarıda belirtilen seçilmiş birkaç şirketin, EFR doküman incelemesi betimsel içerik analizi yardımıyla 'dijital dönüşüm' yaklaşımları üzerine genel bazda öz olarak bulgu ve değerlendirmeler yapılmıştır. Ayrıca nitel veri analizine yönelik yazılım olan MAXQDA' nın (Bkz. https://www.maxqda.com/tr) 'MAXQDA 24' aracılığıyla bulguların görselleştirilmesi ve görsel sunumunun da yapılması öngörülmüştür. Bu yönüyle çalışmanın alan yazına değer katacağı düşünülmektedir.

Kaynakça

Akçansa 2023 Entegre Faaliyet Raporu. https://www.akcansa.com.tr/docs/Akcansa-EFR-2023-TR.pdf, (09.09.2024)

Aksa Akrilik 2023 Entegre Faaliyet Raporu. https://www.aksa.com/ca/docs/B5AD89AB24384DABA7F4639D203434/2354947E8894451B8741F9BE4720D8B2.pdf, (09.09.2024)

Coca Cola İçecek (CCI) 2023 Entegre Faaliyet Raporu. https://ccicomtrcdn.cci.com.tr/global/documents/sustainability-report/CCI2023EntegreFaaliyetRaporuTR.pdf, (09.09.2024)

Entegre Raporlama Türkiye Ağı (ERTA). http://www.entegreraporlamatr.org/tr/entegre-raporlama/turkiyede-yayimlanan-entegre-raporlar.aspx. (09.09.2024)

Kamuyu Aydınlatma Platformu (KAP). https://www.kap.org.tr/tr/Endeksler. (25.07.2024)

Logo Yazılım 2023 Entegre Faaliyet Raporu. https://cdn.logo.com.tr/files/logocomtr/Uploads/Documents/Logo-entegre-faaliyet-raporu-2023.pdf, (09.09.2024)

MAXQDA 24 (Sürüm 24.5.1)

MAXQDA. https://www.maxqda.com/tr, (10.10.2024).

TÜPRAŞ 2023 Entegre Faaliyet Raporu. https://www.tupras.com.tr/assets/img/sustainability/tupras-2023-entegre-faaliyet-raporu.pdf, (09.09.2024)

Vestel Elektronik 2023 Entegre Faaliyet Raporu. https://www.vestelyatirimciiliskileri.com/_assets/pdf/faliyet/2023/Vestel_Elektronik_2023_Entegre_Faaliyet_Raporu_new_2.pdf, (09.09.2024)

KALKINMANIN VE İŞ BİRLİĞİNİN GASTROEKONOMİ BOYUTU

Bilal BAĞIŞ*

Özet

Enerji ve gıda piyasaları, Ukrayna'daki savaş ve Ortadoğu'daki karışıklıklar gibi jeopolitik gerginliklerin iki temel etki mekanizması haline geldi. Küresel ekonomide her iki piyasanın ve tarımın stratejik ehemmiyeti, daha önemlisi (gastroekonominin de dahil olduğu) hizmet sektörlerinin payı da her geçen gün artmaktadır. Tüm bu nedenlerle, örneğin Kuzey Afrika ve Ortadoğu'dan Güney Asya'ya kadar birçok gıda ithalatına bağımlı ülke, bugün, küresel gıda ve bağlantılı krizlerin etkilerini daha yoğun yaşamaktadır. Hizmet sektörünün ulusal ekonomiler içindeki ağırlığı ve gastroekonominin önemi de aynı ölçüde artmaya devam etmektedir. Gıda teknolojilerine yatırımlar, blokzincir gibi yenilikçi teknolojilerden daha fazla. Politika yapıcıların son dönemler en fazla şikâyet ettiği konuların başında da hizmet sektörü fiyat hareketleri gelir. Bu tür hizmet sektörü sorunları, enerji ve gıda krizleri, bağlantılı enflasyon eğilimleri, parasal ve finansal çalkantılar ile durgunluk baskıları, yeni alternatif arayışlarını, barış ve istikrar arayışını ve örneğin daha fazla bölgesel iş-birliğini de gerektirmektedir. Bölgesel entegrasyonun potansiyel temel dinamiklerini ise ortak ekonomik girişimler, ulaşım ve lojistik projeleri ile su, enerji ve gıda güvenliğine yönelik işbirlikçi yaklaşımlar oluşturmaktadır. Bu açıdan, yeni dönemin dikkat çeken TDT gibi bölgesel iş-birliği girişimleri, stratejik konumları, tarım ve doğal kaynaklar potansiyelleri ile dünyadaki gıda ve enerji krizleri ile baş etmede kilit öneme sahiptir. TDT, üye ülkelerin artan ekonomik ve politik güçleri ile birlikte, yer altı ve yer-üstü zenginlikleriyle gün geçtikçe daha büyük bir güç merkezi haline gelecektir. Ancak, bu potansiyelin aktive edilmesi için enerji altyapısı ve lojistik bağlantıların iyileştirilmesinin yanı sıra beşerî sermaye, tarım, gastroekonomi ve turizm gibi pasif kalan potansiyelin de geliştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Bölgesel işbirliği, Bölgesel entegrasyon, Gastronomi, Gastroekonomi

THE GASTROECONOMIC DIMENSION OF DEVELOPMENT AND COOPERATION

Abstract

Energy and food markets have become the two main mechanisms of repercussions of geopolitical tensions such as the war in Ukraine or the unrest in the Middle East. The strategic importance of both markets and the agriculture sector in the global economy, and more importantly, share of service sector (including the gastroeconomy) is increasing day by day. For all these reasons, many import-dependent countries, from North Africa and the Middle East to South Asia, are experiencing the effects of global food and other related crises more intensely today. The weight of the service sector in national economies and the importance of gastroeconomy continue to increase at the same rate. Accordingly, investments in food technologies are even greater than innovative technologies such as blockchain. Price volatilities in the service sector is also one of the issues that policymakers have recently complained about the most. Such service sector related problems, frequent energy and food crises, the related inflationary trends, monetary and financial turmoil and the recessionary pressures also require search for new alternatives, peace and cooperation. And, for instance, more regional cooperation. Essential dynamics of a potential regional integration encompass joint economic initiatives, transportation and logistics projects, and collaborative approaches to water, energy and food security. In this respect, regional cooperation initiatives such as the OTS (that has recently attracted ample attention) are of key importance in coping with the ongoing global food and energy crises, thanks to their strategic locations, agricultural and natural resources potentials. OTS will potentially become a major power center day by day with its underground and aboveground riches, along with the increasing economic and political powers of the member countries. However, in order to activate its huge potential, it is necessary to improve the energy infrastructure and logistics connections, as well as the development of passive potential of human capital, agriculture, and even gastroeconomy and tourism.

Keywords: Regional cooperation, Regional integration, Gastronomy, Gastroeconomics

Giriş

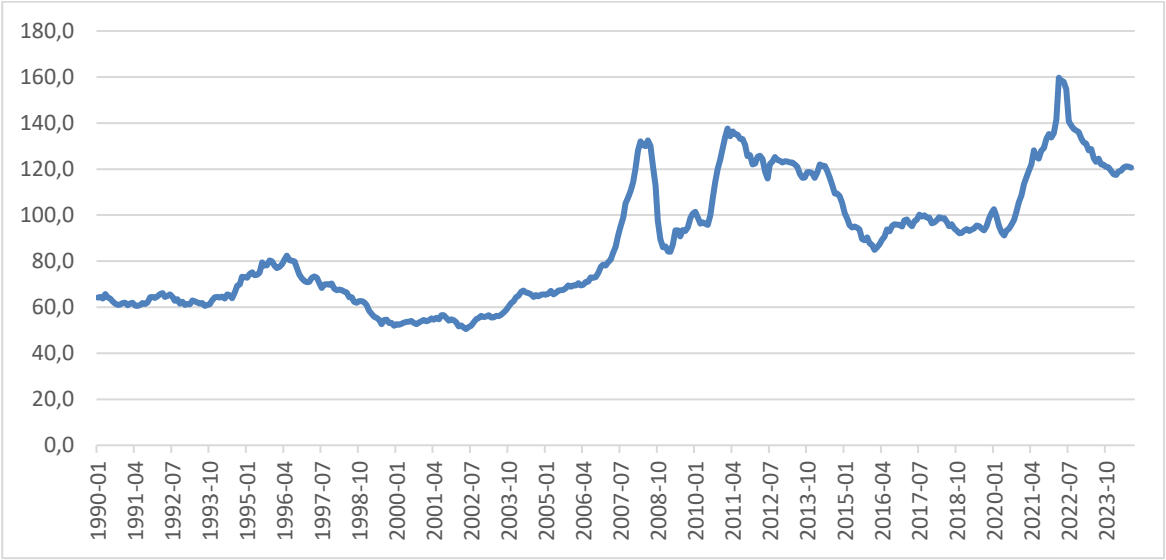
Son dönemler küresel gıda fiyatlarında gözle görülür gerileme göze çarpmaktadır. Ancak, enerji ve gıda piyasaları, Ukrayna'daki savaş ve Ortadoğu'daki karışıklıklar gibi jeopolitik gelişmelerin, özellikle de pandemi sonrası talep oynaklıkları dönemlerinin iki temel etki mekanizması haline geldi. Dolayısıyla da riskler devam etmektedir. Ukrayna Savaşı sonrası

* Bilal Bağış, Doç. Dr., FSM Vakıf Üniversitesi, İstanbul, Türkiye. (e–mail: bilalbagis@yahoo.com). Orcid: 0000-0003 - 2314 – 8991

başlatılan tahıl koridoru da bu yüzden önemli idi. Karadeniz tahıl koridoru, küresel gıda krizini hafifletmişti (Bağış, 2023a). Bu tür jeopolitik gerginlikler, büyük resimde, tüm dünya ekonomilerine, özellikle de tarım gibi stratejik sektörlerde, kendi kendine yeterliliğin ne kadar önemli olduğunu hatırlatan önemli bir uyarıcı rol da oynadı (Bağış, 2022c).

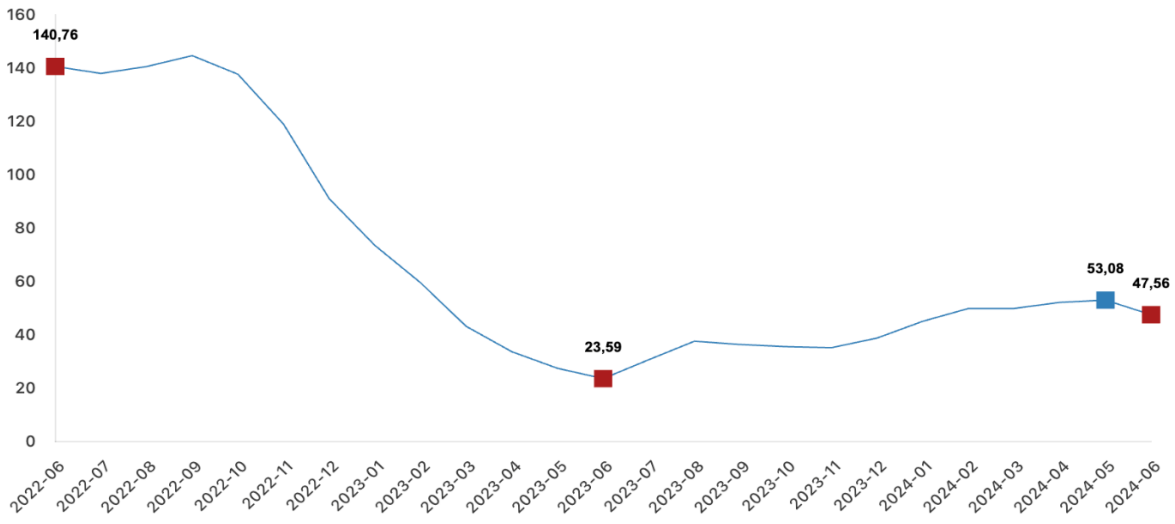
Dünya ise özellikle de yoksul ülkelerde ve bölgelerdeki gıda kıtlığı, sıklaşmaya başlayan ihracat yasakları ve korumacılık rüzgârı, enerji ve gübre gibi girdilerin artan maliyetleri, iklim değişikliği ve kuraklık gibi faktörler, tedarik zinciri ile ilgili sorunlar ve arz zinciri kırılmaları gibi olumsuzluklar ile mücadele etmektedir (Bağış, 2023a; Bağış, 2022e). Gıdaya erişimin kısıtlanması, gıda güvenliği ile ilgili endişeler milyonlarca insanı göçe de zorlayabilir. Nitekim, BM Dünya Gıda Programı (WFP) verileri, küresel açlık veya gıda güvenliği riskindeki her yüzde 1'lik artışın, göç dalgalarında yüzde 2 artış getirdiğini göstermektedir (Bağış, 2023a).

Grafik 1: FAO Gıda Fiyat Endeksi, Kaynak: FAO

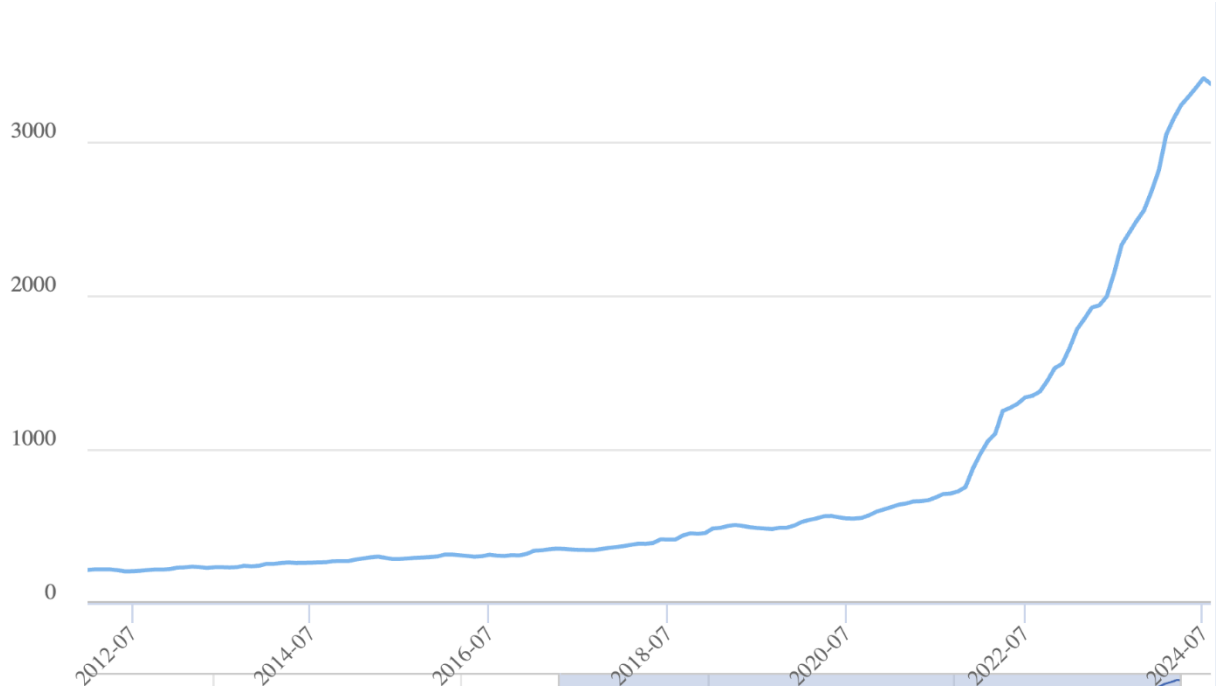
Savaş ve jeopolitik gerginlikler, iklim değişikliği, kuraklık gibi faktörlerin etkisi ile FAO Gıda Fiyat Endeksi, 2022 Bahar döneminde 160'a kadar çıkmıştı (Grafik 1). Son dönemde ise kısmi geri çekilme söz-konusu. Ukrayna'daki savaş öncesi 2021'de de zaten gıda fiyatları 10 yıllık zirvede idi. Aynı dönemde, Türkiye'deki tarımsal girdi fiyat endeksindeki artış daha yüksek gerçekleşmişti (Grafik 2). Gübre ve diğer girdilerdeki artışlar ise birkaç katı buluyordu (Grafik 3).

Grafik 2: Tarım-GFE yıllık değişim oranı (%), Haziran 2024, Kaynak: TÜİK

Tarım önemlidir. Bu yüzden de gelecek, gıda güvenliği, gıda teknolojisi ve tarımdadır. Gıda teknolojilerine yatırımlar ise blokzincir gibi yenilikçi teknolojilerden bile daha yüksek seviyelerdedir (Bağış, 2023c). Teknoloji ile birlikte, elbette, kaynakların ve potansiyelin, verimli ve sürdürülebilir kullanımı da bir o kadar önemlidir.

Grafik 3: 2012 - 2024 arası Türkiye'de Gıda ve Alkolsüz İçecekler endeksi, Kaynak: TCMB, EVDS

Tarım, Gıda ve Cari Açık

Tarımsal üretim ve gıda sektörü, 2020 itibariyle, Türkiye ekonomisinin yüzde 10'u civarında bir ekonomik büyüklüğe sahiptir. Dış ticarette ise fazla verdiğimiz nadir alanlardan biridir. 2020'deki salgın döneminde önemi tekrar kavranan gıda ve tarımın, teknik ara ürün ve dış kaynak ihtiyacı da çok azdır. Yeni dönemin stratejik sektörleri arasında yer alacağı da şüphe götürmemektedir.

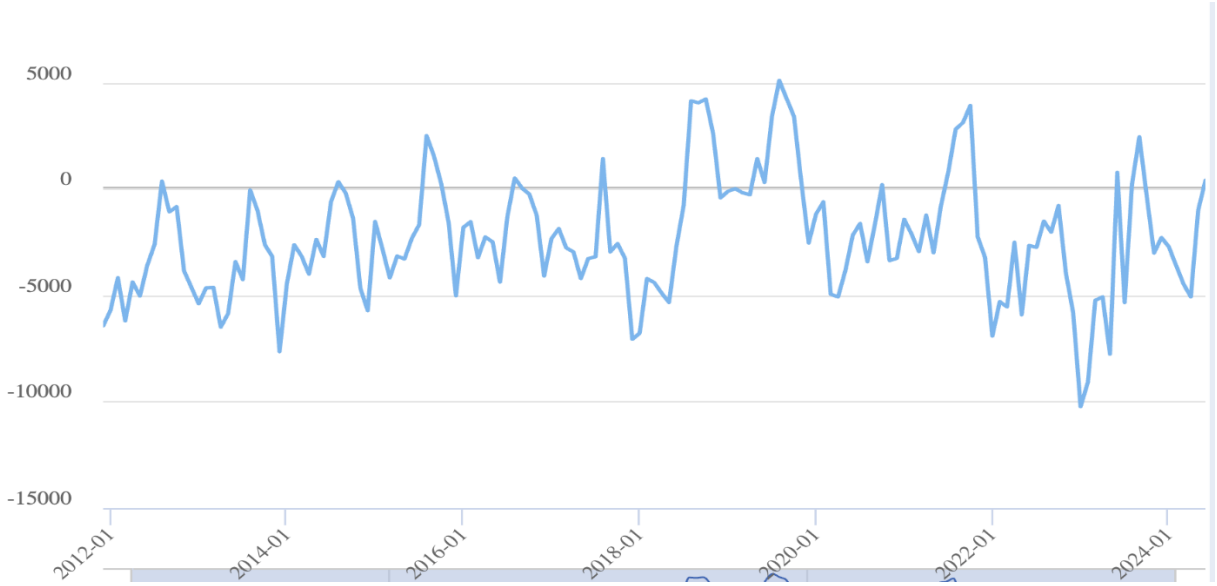
Ancak, tarım ve gıda altyapısı ile birlikte, bir yanda yemek kültürü ve mutfağımıza ait değerlerin tanıtımı ve tescil süreci sürerken; diğer taraftan da örneğin çay-kahve (kafe veya café) kültürünün ya da Osmanlı'dan bugüne süren kahvehane veya kıraathane kültürü diye tarif edilebilecek (hem çay-kahve içilen hem okunan) ortamların sayısını artırmaya da çok fazla ihtiyaç bulunmaktadır.

Örneğin, 16. yy'dan itibaren, Türklerin eli ile dünya pazarlarına açılan kahve, bugün petrolden sonra en büyük pazara sahip, en yaygın ticareti yapılan veya tüketilen emtia konumundadır. Bu köklü kültürün, Anadolu yerine Avrupa ve ABD'de daha çok yer edinmesinin üzerinde de çokça düşünmek gerekmektedir. Sosyal ve kültürel sermayenin bir parçası ve tetikleyicisi olarak da düşünülebilecek kafelere ve kıraathanelere daha fazla yatırım gerektiği ortadadır.

Türk kahvesinin dünyaya sunulması da sadece kahve ihracı olarak düşülmemelidir. Kahvenin ekosisteme etkileri de bir o kadar önemlidir. O çerçevede oluşacak kafe kültürü, cezve, okka ve telve gibi yeni ürünlerin üretimi; beraberinde gelişecek lokum sektörü, fincan sektörü; kahvenin üretim ve dağıtım sektörü ile birlikte ciddi bir istihdam ve ekonomik büyüklüğe de hitap edecektir.

Böyle bir girişimin, tarım ve lojistikten, hizmet, iş gücü ve gıdaya kadar birçok sektörde doğrudan ve dolaylı etkileri olacaktır. Belki de Türkiye'nin kahve macerası veya heyecanı cari açığı da kapatacak kritik unsurlardan biri konumuna gelir (Bağış, 2022a). Kim bilir! Doğrusu, ekonomideki kırılganlıkların azaltılması, kronik sorunlara kalıcı çözümler getirilmesini sağlayacak; rekabet gücünü artırıcı, kalkınma hamlelerini sürdürülebilir kılan her tür yeni adımlara daha fazla öncelik de verilmelidir.

Grafik 4: 2012 -2024 arası Cari Açık (milyon ABD doları), Kaynak: TCMB, EVDS

Dahası, ulusal ve bölgesel hatta küresel kalkınma planlarının, hedeflerinin başarıya ulaşması için bu kalkınma programlarının yerel ayaklarının da sağlam olması ve yerel birimlerce de aktif olarak kabullenilmesi, desteklenmesi ve uygulamaya geçirilmesi önemlidir. Özellikle de birikmiş fiziki, beşerî, finansal ve sosyal sermayeleri yetersiz ve bu doğrultuda da gelişim süreci daha yavaş ve rekabet güçleri ise oldukça zayıf kentler için bu destekler çok daha önemli ve anlamlıdır.

Bu amaçla da gastronomi, tarım ve çiftçilik altyapısı, sağlıklı beslenme ve daha sağlıklı gıda üretimi için yeni arayışlar; dışa bağımlılığın minimize edilmesi, yerelden kalkınmanın kaynak boyutu ve alan kısıtlarının iyi analizi, gerekli adımların zamanında ve doğru olarak atılması da yeni dönemde hayati önem arz eder.

Kahve ve ötesi

Kahve gibi alternatif veya yeni alanlarda pazarda liderliğe oynamak da bir o kadar önemli ve değerlidir. Türklerin icat ettiği kafe veya kahvehaneler, sosyalleşme (hatta kültürel ve edebi etkileşim) için iyi bir kurumsal bir ortam hazırladı. Bu yönüyle de Kıraathane olarak adlandırılmaya başladılar. 1684'teki (Osmanlı kuşatması döneminde, Osmanlılara karşı önemli cesaret gösteren bir tüccara verilen bir imtiyaz ile açılan) ilk kahvehaneden bu yana, örneğin Viyana'da da kafe kültürü ve kahve, bölgedeki kültürün de önemli bir parçası haline gelmiş durumdadır.

Küresel resimde, dünyada bugün her gün yaklaşık olarak 1,2 milyar fincan kahve içilirken; yine örneğin, yaklaşık olarak 380 yıllık (2019 sonu itibariyle) bir geçmişi olan Türk Kahvesi markalaşarak, dünyaya açılabilir. Nitekim, Türk kahvesi tüketimi şimdiden dahi toplam tüketimin yüzde 10'u civarındadır. Türk kahvesi de en büyük rakibi ve en yakın tada sahip espresso gibi yep-yeni bir ürün ve marka olarak küresel tüketicilere daha etkin sunulabilir.

Grafik 5: Son yarım asırda kahve fiyatları (pound başına), Kaynak: Macrotrends

Kahve ise, kendisi ile birlikte ciddi bir ekosistem de oluşturacaktır. Tarım ve lojistikten, hizmet, iş gücü ve gıdaya kadar birçok sektörde doğrudan ve dolaylı etkileri olacaktır. 1536 yılında, Türklerin eli ile dünya pazarlarına açılan kahve, bugün petrolden sonra en büyük pazara sahip emtiadır. Yaklaşık 20 milyar dolarlık (2019 sonu itibariyle) pazarı ile, petrolden sonra en yaygın kullanılan veya tüketilen emtiadır aslında.

Bölgesel İş-birlikleri ve TDT

Öte yandan, Orta Asya Türk Dünyası'nın da enerji ve diğer doğal kaynak zenginliği, petrol ve nadir mineraller, diğer metallerdeki zenginliğine ek olarak; tarımsal üretim potansiyeli de yüksek görünmektedir. Ancak, TDT üyeleri arasında daha fazla ekonomik entegrasyon, ekonomik iş-birliği ve kalkınmanın sağlanması için, ekonomik ilişkilerin geliştirilmesi, entegrasyonun hızlandırılması, lojistik ağlar ve bağlantıların da güçlendirilmesi gerekir. Tüm bunlar için de sağlam bir siyasi irade olmazsa olmaz konumundadır.

TDT, ekonomi ve finans, ulaştırma ve lojistik, ticaret ve gümrük, kültür, turizm ve eğitim gibi birçok alanda daha yakın ve derin iş-birliği mekanizmaları geliştirilmesini, kapsamlı bir ekonomik entegrasyonu öngören bir çatı örgüttür (Bağış, 2024). Gümrüklerde, ulaştırmada, dış ticarette belirlenen ortak vizyon önemlidir. Gümrük birliğinin (yeni bir Türk Gümrük Birliği) sağlanması kritik bir kırılma noktası olacaktır. DEPA, TURANSEZ, Türk Yatırım Fonu, Uluslararası Yük Taşımacılığı Anlaşması ve Basitleştirilmiş Gümrük Kodu Anlaşması gibi somut adımlar, bu noktada sağlam bir kurumsal altyapı sağlayacaktır (Bağış, 2024).

Öte yandan, TDT üyelerinin her biri en azından önemli bir alanda, göz ardı edilemeyecek bir potansiyel taşımaktadır. Türkiye, kadim bereketli hilalin hemen kuzeyini oluştururken; Kazakistan da Rusya ve Ukrayna ile birlikte, küresel tahıl üretimi için kritik üretim koridorlarından birinin parçasıdır. Örneğin, Özbekistan da Sovyet Rusya döneminden başlayarak, Aral gölünü de kurutacak ölçüde ciddi tarım ve pamuk yetiştiriciliği merkezlerinden biri haline gelmişti.

Özbekistan, bugün de, TDT üyeleri arasında, özellikle de işgücü potansiyeli ile ortaya çıkmaktadır. Kritik ticaret yolları üzerinde, önemli bir kültür, tarih, ticaret, tarım ve doğal

kaynak zengini ülke konumundadır. Orta Asya ülkeleri arasında, önemli bir gastronomi merkezi haline gelmiş durumdadır. Taşkent, Buhara ve Semerkant gibi önemli ticaret ve kültür şehirlerine de sahiptir. Tarım (pamuk ve buğday), ticaret, enerji ve doğalgaz kaynakları (altın, doğalgaz, petrol, uranyum) ile öne çıkmaktadır.

Yeni kurulacak fonlar ile de TDT ülkeleri arasında KOBİ'lerin büyümesi, altyapı yatırımları, yenilenebilir enerji, tarım ve turizm gibi birçok alandaki yatırımların desteklenmesi beklenmektedir. Örneğin, yeni kurulan Türk Yatırım Fonu, karşılıklı ekonomik, ticari ilişkilerin geliştirilmesi açısından oldukça önemlidir. Türk IMF'si olarak da adlandırılan "Türk Yatırım Fonu" adımına 2022'deki yeni bir kitapta da ayrıntılı atıfta bulunulmuştu (Bağış, 2022b). Fonun, KOBİ'lerin büyümesi, altyapı yatırımları, yenilenebilir enerji, tarım ve turizm gibi birçok alandaki yatırımları desteklemesi beklenmektedir.

Ancak, altı çizilen tüm bu potansiyele rağmen, Tablo 1 ve Tablo 2'den de rahatlıkla görüleceği üzere, OTS üyesi ülkeler ile işbirliği, entegrasyon, turizm ve kültürel etkileşim açısından henüz alınacak ince ve uzun bir yol bulunmaktadır.

Tablo 1: Ülke gruplarına göre 2022 ve 2023 ihracatı (bin dolar), Kaynak: TÜİK

Ülke Grubu	2022 ihracatı	2023 ihracatı
OECD Ülkeleri	**135 580 953**	**133 587 520**
EFTA Ülkeleri	**2 133 972**	**3 362 349**
Karadeniz Ekonomik İşbirliği	**35 706 610**	**38 757 687**
Ekonomik İşbirliği Teşkilatı	**12 535 194**	**14 280 897**
Bağımsız Devletler Topluluğu	**18 414 898**	**22 493 880**
Türk Cumhuriyetleri	**7 990 817**	**9 842 195**
İslam İşbirliği Teşkilatı	**64 297 644**	**66 050 933**
D-8 Gelişen Sekiz Ülke	**10 608 826**	**9 132 713**

Tablo 2: Ülke gruplarına göre 2022 ve 2023 ithalatı (bin dolar), Kaynak: TÜİK

Ülke Grubu	2022 ithalatı	2023 ithalatı
OECD Ülkeleri	**147 333 069**	**164 205 108**
EFTA Ülkeleri	**16 435 192**	**20 819 878**
Karadeniz Ekonomik İşbirliği	**74 179 429**	**60 341 968**
Ekonomik İşbirliği Teşkilatı	**11 109 425**	**10 875 141**
Bağımsız Devletler Topluluğu	**65 767 695**	**52 528 565**
Türk Cumhuriyetleri	**7 120 528**	**8 084 387**
İslam İşbirliği Teşkilatı	**40 293 259**	**44 872 185**
D-8 Gelişen Sekiz Ülke	**14 170 425**	**13 127 999**

Gastro-ekonominin önemi

Türk Dünyası Kültür başkentleri projesi de TDT'nın (daha spesifik olarak) gastronomi ve gastro-ekonomiye verdiği değeri göstermesi açısından oldukça önemlidir. Türkiye'de, Türk Dünyası Kültür başkentleri seçilen Bursa ve Kastamonu örnekleri, bu şehirlerin tanıtımı ve dış dünyaya açılma fırsatı, projenin ne denli yerinde bir girişim olduğunu ortaya koyan en güzel örnekler arasındadır (Bağış, 2022).

Tescil konularında bölgelerin, ülkelerin ve şehirlerin sahip olduğu yerel lezzetlere sahip çıkılması, tanıtım ve reklam noktalarında 'Gastronomi festivalleri'nin de ciddi katkısı olacaktır. Bu doğrultuda, baklavanın, sarmanın, kebabın Türk ürünleri olarak uluslararası pazarlarda tescillenmesi de önemli uzun vadeli kazanımlar getirecektir.

Öte yandan, gastro-turizmin veya gastro-ekonominin büyüyememesi, (GSYH'da görünmemenin yanında) hizmet ihracatının büyüyememesi şeklinde de ekonomiye zaman, para ve (rakamlara yansıyan yönüyle de) refah kaybettirir. Unutulmamalı ki yemek kültürü, gastronomi, gıda veya mutfak kültürü, iktisat açısından hesapları nispeten zor ve karmaşık

konulardır. GSYH gibi belli başlı iktisadi değişkenlerin, verilerin hesaplanmasını da başlı başına problemli hale getiren unsurlardır.

Diğer yandan gastronomi veya gastro-ekonomi, kalkınmanın ve yerelden kalkınmanın pozitif yönlerine, kapsamlı hale getirilmesine de işaret ettiği için fazlasıyla olumlu bir konu da olabilir (Bağış, 2018). Eşitsizliklerle mücadele, büyüme ve üretim potansiyelinin etkin ve verimli kullanımı, büyümenin genele yayılması konularında da potansiyel ciddi pozitif katkılarından bahsedilebilir.

Gastronomi, bu doğrultuda kalkınmanın genele yayılmasının tetikleyici faktörlerinden biri de olabilir. Her bölgenin, her şehrin kapasitesi, kalkınma potansiyeli; ancak ve ancak bu tür girişimlerle harekete geçirilebilir. Elbette, bu süreci nasıl yöneteceğimiz de bir o kadar önemli ve değerlidir. Tarım, gıda ve onlarla bağlantılı beslenme güvenliği, yemek kültürü, gastronomi ve gastro-ekonomi de bu doğrultuda, yeni yüzyılın en stratejik konularıdır.

Daha büyük ve genel resimde ise, gıdanın politik ve stratejik öneminin arttığı, ancak aynı zamanda "Kitlesel açlık" tehlikesinin de hiç olmadığı kadar sesli ifade edildiği farklı bir dönemdeyiz. Ukrayna'daki savaş da tüm dünya ekonomilerine, özellikle de gıda gibi stratejik sektörlerde, kendi kendine yeterliliğin ne kadar önemli olduğunu hatırlatan önemli bir uyarıcı rol oynadı (AA Podcast, 2022).

Ancak, aynı zamanda, ulusal kalkınma hamlelerinin, yerel ve bölgesel kalkınmadan bağımsız düşünülemediği bugün; bölgesel, ulusal ve hatta küresel hedefler için atılacak tüm adımların yerel ayaklarının da sağlam oluşturulması özel önem arz eder (Bağış, 2018). Yerel potansiyelin, yerel kaynakların ve yerel tatların etkin kullanımı da bu yüzden önemlidir.

Eşitsizlikler

Ekonomik gelişme, bir bütün olarak kalkınma ve (özellikle de toplumsal barışa katkılarda bulunmak için) ekonomik büyüme ve kalkınmanın toplumun geneline yayılması konuları günümüzün en hararetli tartışma konuları arasındadır. Büyümek kadar, büyümenin kapsayıcı olması da elzemdir (Acemoglu ve Robinson, 2006).

Kadim ancak pasifize edilmiş sosyal sermaye potansiyeli, genç ve dinamik bir nüfusun sunduğu beşerî sermaye potansiyeli, gastronominin de dahil olduğu kültürel sermaye ve turizm potansiyeli; çok daha iyi bilinen finansal ve fiziksel sermaye ile birleştirilerek, kamunun, kurum ve kuruluşlarının sunduğu destekler de değerlendirilerek, yeni birer bölgesel başarı hikâyesi yazılabilir (Bağış, 2017; Bağış ve Ucar, 2018).

Ancak, Türkiye özelinde, özellikle de finansal sermaye açığı, en temel sorun olarak göze çarpmaktadır (Bağış, 2019a). Sermaye derken sadece kâğıt para anlaşılmamalıdır elbette. Kâğıt para gibi finansal sermayeden, kültürel, sosyal, beşerî ve finansal tüm sermaye unsurları noktasında ciddi eksiklerimiz bulunmaktadır. Özellikle de sosyal ve kültürel bileşenleri noktasında eski kıraathane ve kafe kültürü gibi besleyici ve zenginleştirici ortamlar burada belirleyici unsurlardır.

Nitekim ülkelerin kalkınması da kültürel, sosyal ve ekonomik topyekûn bir değişim ve dönüşüm ile mümkündür. Ülkelerin kanayan tüm yaralarının, tüm kritik sorunlarının özünde de temelde ekonomik nedenler yatar. Bu yüzden de sosyal destekler, evrensel temel gelir ve eğitim, fırsat eşitliği gibi modern temel ihtiyaçlara daha fazla dikkat çekilerek; toplumdaki sosyal denge de sağlanmalıdır.

Gastronomi ve gastroekonomi, bu noktadaki yerel altyapının sağlamlaştırılması, kalkınmanın kurumsal ayaklarının sağlamlaştırılması çabalarına ciddi katkılar sağlayabilir (Acemoglu ve Robinson, 2006).

Tarımın dönüşümü

Gastro-ekonominin önemli bir yapı malzemesi de ilk bölümde de dikkat çekilen gıda ve tarımdır. Ancak, bundan binlerce yıl önce gıda üretimi, temelde insan gücüne dayanırdı. Tahminen insanlığın yüzde 90'ı da tarım ve gıda işleme ile uğraşırken; bugün ise iktisadi yaşam, tamamen değişmiş durumdadır. Tarımsal üretimin çoğu, günümüzde artık, makineler ve otomasyon ile yapılmaktadır.

Dahası, bugün örneğin "*vertical farm*" teknolojisi yoluyla şehir merkezlerinde de tarım yapılabilmekte; pazara ve müşteriye daha kolay ulaşım sağlanmaktadır. Singapur gibi gelişmiş ekonomilerde ve daha genelde de Asya'daki popülaritesi artan dikey tarım teknolojileri yakından takip edilmelidir.

Dünya'nın en gelişmiş ekonomilerinden ABD'de dahi bugün işgücünün yalnızca yüzde1,5'i tarım ile meşguldür. ABD, aynı zamanda dünyanın en büyük tarım üreticilerinden biri konumundadır. Tarımda kendi kendine yeten ender ülkelerden biridir. Ürettiğinin önemli bir kısmını da ihraç eden, net gıda ihracatçısı bir ülkedir.

Türkiye'de ise, GSYH içinde hizmet sektörü payı yüzde 65, tarımın üretimdeki payı ise yüzde 5 iken; tarım istihdamı hala yüzde 17 (hizmet sektörünün istihdam payı ise yüzde 55-60) seviyelerindedir. Tarımda otomasyonun önemli bir artısı ise salgın kaynaklı kapanmalardan fazla etkilenmemesidir. Ancak, elbette yediklerimizden eski tadı alabiliyor muyuz orası da büyük bir soru işaretidir! Bu noktada da asıl odağımız olan gastronomi konusu önem kazanmaktadır.

Tüm bu dönüşüm sürecinin merkezindeki gıda ve tarım fazlasıyla önemlidir. Ukrayna-Rusya savaşının temel derslerinden biri de (Rusya ve Ukrayna gibi) iki büyük tarım üreticisi ve en önemli ihracatçı ülkeler savaşa girdiği zaman, küresel ekonominin ve insanlığın ne kadar aciz kaldığını gösteren en açık örneklerden biri haline gelmiş olmasıdır (Bağış, 2023a).

Nitekim, Rusya ve Ukrayna, birlikte, örneğin tüm küresel buğday üretiminin yüzde 30'unu ve ihracatının da yüzde 35'ini sağlarken; 26 farklı dünya ülkesi, buğday ithalatının en azından yarısını Rusya ve Ukrayna'dan sağlamaktadır (Bağış, 2022e). Ukrayna ve Rusya, Tunus ve Lübnan gibi ülkelerin tahıl ithalatının yüzde 50'sini, Mısır ve Libya gibi bazı ülkelerin ise tahıl ithalatlarının yüzde 65-70'ini sağlamaktadır. Özellikle de Ukrayna'dan tahıl ve bitkisel yağ ihracatının durması gıda fiyatlarını bir dönem ciddi anlamda olumsuz etkiledi. Bugün ise, örneğin tahıl fiyatlarında yüzde 40'a varan düşüşler söz-konusudur.

Dahası, örneğin, Rusya, 2000'lerin başında buğdayının en azından yüzde 50'sini ithal eden bir ülke iken; 2022 itibariyle ise 9 milyar dolarlık buğday ihracatı ve yüzde 28'lik buğday ihracatı payı ile en büyük ihracatçı ülkelerden biri haline gelmişti. TÜİK'in son verilerine göre ise Türkiye'nin tahılda yeterlilik oranı yüzde 88 ile iyi bir durumdadır. Buğdayda bu yeterlilik oranı yüzde 90'a yaklaşırken; mısırdaki yeterlilik oranı yüzde 76 seviyelerindedir.

Kalkınma boyutu

Türkiye'nin bir bütün olarak sürdürülebilir kalkınması için köylerin, yerel üreticilerin, tarım ve gıda sektörünün de kalkınması zorunluluk arz etmektedir. Gastroekonomi bunun kritik bir bileşenidir. Yerel kalkınma ise yerel potansiyel ve yerel kabiliyetlerin etkin kullanımı ile mümkündür (Bağış, 2018). Ancak, her yörenin, her bölge, şehir, ilçe, kasaba ve hatta köyün de dinamiği farklı olacaktır.

Şüphesiz, her şehirde, her şeyi üretmenin pek bir anlamı da yoktur. Her üniversitede her bölümü kurmaya, her bölgede her ürünü üretmeye gerek yoktur. Ancak, üretim farklı bölgelere belli bir plan ve program dahilinde dağıtılırken; bu yeni kalkınma programının ve yeni kalkınma hikayesinin sürdürülebilir kılınması için, altyapının, insan kaynağının ve kurumsal kalitenin de geliştirilmesi çabalarının aksatılmaması da bir o kadar önemlidir.

Bu yüzden de bölgelerin ve farklı yerel yerleşim birimlerinin potansiyellerinin harekete geçirilmesi önemlidir. Katma değeri yüksek üretim ve ürünlerle, dış pazarlara erişim, rekabet avantajının yakalanması hedeflenmelidir. Yüksek teknoloji, yapay zekâ, akıllı teknolojiler ve markalaşma ile yeni dönemde rekabette ezilmeyecek; yeni başarı hikayeleri yazmaya hazırlanılmalıdır.

Bölgesel kalkınmanın yerel ayaklarının, Avrupa ve dünyadaki örneklerinden esinlenilerek, kalkınma ajansları ve üniversitelerin de katkısı; girişimci enerjisi ve kamu kurumlarının, STK'ların da desteği ile sağlamlaştırılması önceliklendirilmelidir. Kentlerin bilgi birikimleri, kültürel edinimleri, liderleri ve bürokratları, yapısal kuruluşlar, eğitim ve öğretim kurumları, kültürel yapıları, beşerî, sosyal ve kültürel formları dahil sermaye birikimine ciddi katkılarda bulunabilirler.

Yerelden ulusala, ulusaldan küresele doğru uzanan; küresel rekabete açık, şeffaf ve sürdürülebilir kalkınma hamleleri ve ekonomiler ancak sağlam yerel ayaklar üzerinden yükselebilir (Bağış, 2019b). Bu yüzden de kentlerin gastronomi, ulaşım, sağlık, doğa ve turizm altyapıları; marka değeri yüksek, daha yaşanabilir, yaşam kalitesi yüksek şehirler, kalkınmanın daha sağlam temeller üzerinden yükselmesinin de teminatıdır.

Kentlerin bilgi birikimleri, fikir altyapısı ve üretim potansiyellerini harekete geçirecek teknolojik altyapılar, eğitim kampüsleri ve girişimcilik kültürünün de teşvik edilmesi gerekir (Acıpayam, 2015). Sosyal düzenin, ulaşım ve kültür altyapısının; doğaya ve çevreye saygılı, değerleri önemseyen, kültüre, aile ve gençliğe değer katan; gençler ve kadınlar gibi dezavantajlı grupları önemseyen yönetim anlayışına sahip olunması ve bunun uygulamaya geçirilebilmesi de bir o kadar önemlidir.

Yerel ve bölgesel ekonomilerin daha iyi işlemesi ve sağlam temellere oturması için; daha şeffaf ve verimli bir bürokrasinin, güven veren, sosyal belediyeciliği önemseyen; temsilde adaleti ve fırsat adaletini önceleyen, rant kültürüne karşı, insan odaklı ve katma değer yaratan yerel yönetim anlayışının yerleştirilmesi de önemlidir.

Bunun yanında, dünyanın dört bir yanında, çöllerin ortasında yaratılan mucizelerden, kutuplarda (İzlanda ve İskandinav ülkeleri), dağların arasında (İsviçre ve Andorra gibi) meydana getirilen onlarca kalkınmada başarı örneği varken; iklimi, doğası, bitki örtüsü ve doğal kaynakları ile Anadolu'nun da dinamik ve mert insan potansiyeli ile yeni birer başarı hikâyesi yaratamayacağını iddia etmek büyük haksızlıktır.

Anadolu'daki şehirler, yakın coğrafyaları ve etraflarındaki diğer bölgeler için, Avrupa'nın lokomotif bölgelerinin kalkınma ve üretim stratejilerini örnek alınabilirler. Örneğin Avrupa'nın en müreffeh bölgelerinin öğreteceği temel derslerden biri de ağır sanayi olmadan da büyüyebilir, çekim merkezi olabilirsiniz. Gastronomi, finans (İslami finans), eğitim ve araştırma, kültür ve doğa turizmi, sanat, yemek ve mutfak kültürü ile daha fazla öne çıkabilir; fark yaratabilirsiniz.

Örneğin, Bursa, tarih boyunca hep dokumacılık, İpek üretimi ve bıçakçılık ile ön plana çıkmaktadır. Kastamonu da yemek kültürü, dokumacılık ve tarımsal üretimi ile fark yaratmaktadır. Doğunun yeni yükselen şehirlerinden Bingöl de bal üretimi ve arıcılık ile her geçen gün daha fazla öne çıkmaktadır. Nitekim Anadolu şehirlerinin geleceğinde, devasa fabrikalara dayalı ağır sanayi öngörülmemelidir.

Küçük Anadolu şehirleri, bu doğrultuda, dünyanın yeni birer İsviçre'si; Avrupa'nın yeni Davos'u; Türkiye'nin yeni birer Antep'i, Kayseri'si; Denizli gibi yeni birer kaplanı olabilir. İspanya'da Barcelona'yı da kapsayan Katalonya, gastronominin merkez üslerinden Bask Bölgesi, İtalya'nın kuzeyi, Almanya'nın Bavyera'sı gibi önemli birer ekonomik güç; Lüksemburg veya İsviçre gibi gastronomi dahil hizmet sektörü, araştırma, eğitim ve finans sektörleri üzerinden önemli birer çekim merkezi oluşturulabilir.

Kamu politikaları

Gastronominin, yemek kültürü ve mutfak kültürünün, daha genelde de gıda, tarım ve gastroekonominin etkin bir şekilde desteklenmesi; uzun vadeli planlamalara dahil edilmesi, kamu politikalarının da bu doğrultuda şekillendirilmesi bugün her zamankinden daha kritik bir konu haline gelmiş durumdadır (Bağış, 2020b).

Bu doğrultuda da yeni ve önemli bir başka dönüşümün arifesindeyiz. Gıda, 21. yy'in en stratejik sektörlerinden biri olarak konumlanmaktadır (Bağış, 2020a). Birkaç yıl öncesine kadar küçümsenen tarıma ve çiftçiliğe ilgi tekrar artacak gibi durmaktadır. Tarıma dayalı ticaret de artacaktır. Kadim ticaret yollarının üzerindeki şehirlerin önemi de artacak gibidir (Bağış, 2022b).

Belki de crypto teknolojilerdeki değişimlerden de faydalanarak, tarımda token kullanımı gibi finansmanda yenilikçi teknolojileri de etkin kullanmak gerekecek (Bağış, 2019a). İleride satın alınacak tarım veya gıda ürünleri için de şimdiden token alınarak, üreticiye üretim sürecinde destek sağlanabilir; bu sayede, çiftçiler de banka kredilerinden korunabilirler. Nitekim, İslam Kalkınma Bankası bünyesinde de yakın zamanda bu tür bir tarım coinleri projesi vardı.

Tarımdan sanayiye kadar farklı sektörlerde verimlilik ve rekabet gücünün artırılması; insan odaklı, yaşam kalitesini artırmayı hedefleyen yerel ve bölgesel kalkınma hamleleri; daha katılımcı, şeffaf yönetimler; ulaşım ve altyapısı ile daha yaşanabilir akıllı kentleşme ve daha kapsayıcı ekonomik kalkınma modellerinin hayata geçirilmesi gerekmektedir (Bağış, 2023b). Bu doğrultuda akıllı şehirleri de yeniden düşünmek, yeniden tasarlamak gerekecektir (Bağış, 2018; Acıpayam, 2015).

Orta ve uzun vadede, tarımsal ve gıdaya yönelik eğitimler, teknik destekler, Ar-Ge'nin tabana yayılması; tahılda yeterlilik, tarım ve çiftçilik altyapısı, sağlıklı beslenme ve daha sağlıklı gıda üretimi için yeni arayışlar ve yönlendirmeler de gerekecektir. Tarımsal sübvansiyonlar, tarım teknolojilerine yeni yatırımlar ve 'aile çiftçiliği'nin desteklenmesi gibi projeler uzun vadede daha çok önceliklendirilecek gibi görünmektedir.

Sonuç

Şehirleşmenin ve nüfus yoğunluklarının artması, toprak ve su kaynaklarının, çevre ve doğal kaynakların verimsiz kullanımı, artan tüketim talebi, maliyetlerdeki oynaklık gibi nedenlerle; örneğin, gıda üretimi ve arzı olumsuz etkilenirken; gıdaya erişimin sağlanması, sürdürülebilirlik, biyolojik çeşitliliğin korunması, beşerî ve fiziki sermaye yatırımları ile verimliliğin artırılması ve sınırlı kaynakların etkin kullanımı konuları daha fazla önem kazanmaktadır.

Hizmet sektörünün ulusal ekonomiler içindeki ağırlığı ve gastroekonominin önemi de aynı ölçüde artmaya devam etmektedir. Gıda teknolojilerine yatırımlar, blokzincir gibi yenilikçi teknolojilerden bile daha fazladır. Politika yapıcıların son dönemler en fazla şikâyet ettiği konuların başında da hizmet sektörü fiyat hareketleri gelir. Bu tür hizmet sektörü sorunları, enerji ve gıda krizleri, bağlantılı enflasyon eğilimleri, parasal ve finansal çalkantılar ile durgunluk baskıları ise beraberinde yeni alternatif arayışlarını ve örneğin daha fazla bölgesel iş-birliğini de gerektirmektedir.

Bölgesel entegrasyonun potansiyel temel dinamiklerini ise ortak ekonomik girişimler, ulaşım ve lojistik projeleri ile su, enerji ve gıda güvenliğine yönelik işbirlikçi yaklaşımlar ve hatta turizm ve gastronomi gibi konular oluşturmaktadır. Bu açıdan, yeni dönemin dikkat çeken TDT gibi bölgesel iş-birliği girişimleri, stratejik konumları, tarım ve doğal kaynaklar potansiyelleri ile dünyadaki gıda ve enerji krizleri ile baş etmede, jeo-stratejik konumlarıyla da dünyanın en önemli lojistik kanalları üzerinde bulunma noktasında kilit öneme sahiptir.

Bugün, tüm dünyada 1 trilyon dolardan fazla ekonomi oluşturan gastronomi ise Türkiye'de de son dönemlerin en popüler turizm sektörlerinden biridir. Bu doğrultuda, örneğin, binlerce yıllık zengin bir kültürün tüm Anadolu'ya yayılan lezzetlerini, Anadolu'nun farklı şehirlerinde gözlemleme fırsatı sunulmaktadır.

Elbette, başta yerel lezzetlerin tescili ve bu topraklara ait kahve ve kıraathane kültürünün tekrar canlandırılması olmak üzere henüz alınacak uzun bir yol bulunmaktadır. Ancak, belli de olmaz; bakarsınız, Türk kahvesi cari açığı da kapatabilir. Yine de, şimdilik kesin olan şey; gelecek toprakta, gelecek tarımda ve gelecek gıdadadır!

Gastroekonomi potansiyelinin hayata geçirilmesi, yerel kalkınmanın güçlendirilmesi noktasında ise bölgesel işbirlikleri, yeni bölgesel entegrasyon projeleri büyük önem taşımaktadır. Kalkınmanın ve işbirliğinin gastroekonomi boyutu da bu açıdan oldukça önemli ve değerlidir.

Referanslar

Acemoglu, D., Robinson, J. (2006). *Economic Origins of Dictatorship and Democracy*. Cambridge University Press.

Acıpayam, M. (2015). "Dr. Bilal Bağış ile "Şehir Fikri" Üzerine Söyleşi".

Bağış, B. (2017). "Güçlü Sosyal Sermaye Potansiyeli, Büyümenin Anahtarı". Proceedings of the 2nd International Congress of Local Development and Finance (ICLDF - 2017), pp. 30-37.

Bağış, B. (2018). *Yerelden Kalkınmayı Yeniden Düşünmek*, (Detay Yayıncılık, Ankara: 2018). ISBN: 9786052540978

Bağış, B. and Ucar, T. (2018). "Yerel Kalkınma Sürecinde Sivil Toplum Kuruluşları, Sosyal Sermaye ve Finansman". In: Bağış B. (eds) Yerelden Kalkınmayı Yeniden Düşünmek, pp. 75-100.

Bağış, B. (2019a). "Yeni Dönemin Finansman Araçları", *SETA Analiz No 294.* ISBN: 978-605-7544-82-7.

Bağış, B. (2019b). "Yerelden Kalkınmayı Yeniden Düşünme Zamanı", İktisat ve Toplum, Volume 10, Sayı 109, s. 86-95.

Bağış, B. (2020a). "Dünya Çiftçiler Günü kutlu olsun", EcoPolitics Cafe, Link: https://bilalbagis.wordpress.com/2020/05/14/dunya-ciftciler-gunu-kutlu-olsun/

Bağış, B. (2020a). *Kalkınma Politikaları: Yerel Fırsatlar ve Yerelden Kalkınma (Çeviri: Development Policies: Local Development and Local Opportunities)*. Bursa: Ekin Basım Dağıtım Yayın.

Bağış, B. (2022a). "Gastroekonomi Cari Acığı da Azaltır mı?", Sabah, (1 Ekim 2022), Link: https://www.sabah.com.tr/yazarlar/perspektif/bilal-bagis/2022/10/01/gastroekonomi-cari-acigi-da-azaltabilir-mi

Bağış, B. (2022b). "Türkiye ve Yükselen Asya: Ekonomik İş-Birliği Fırsatları, Trendler ve Riskler", Ankara: Detay.

Bilal Bağış (2022c), "Emtiada Bağımlılığın Maliyeti", Kriter, Cilt: 7, Sayı: 68, (2022).

Bağış, B. (2022d). "Yerel Kalkınmanın Gastronomi ve Gastroekonomi Boyutu", *Bursa Gastronomi Festivali,* Bursa: Bursa Büyükşehir Belediyesi.

Bağış, B. (2022e). "Rusya-Ukrayna Savaşının Küresel Ekonomiye ve Türkiye'ye Etkileri", *SETA Rapor No 294.* ISBN: 978-625-8322-09-5.

Bağış, B. (2023a). "Food Inflation and Security: The Crisis, Prices and the Grain Deal", *Different Dimensions of Environmental Security in Türkiye and Beyond*, eds. Ataman, M. and Özdemir, G. S., pp. 199-217. İstanbul: SETA.

Bağış, B. (2023b). "Kalkınmayı Doğru Planlamak", Sabah, (21 Ekim 2023).

Bağış, B. (2023c). [Review of The Rise of Blockchains: Disrupting Economies and Transforming Societies, by N. Kshetri, Edward Elgar]. Insight Turkey, 25(1), 276–278.

Bağış, B. (2024). "The Turkic Union: An Economic Union in the Making?", (forthcoming)

"FAO Gıda Fiyat Endeksi", FAO, https://www.fao.org/worldfoodsituation/foodpricesindex/en/, (Erişim tarihi: 10 Eylül 2024).

"Gıda ve Alkolsüz İçecekler endeksi", TCMB, EVDS, https://evds2.tcmb.gov.tr/index.php?/evds/dashboard/1448, (Erişim tarihi: 10 Eylül 2024).

"Kahve fiyatları (pound başına)", Macrotrends, https://www.macrotrends.net/2535/coffee-prices-historical-chart-data, (Erişim tarihi: 10 Eylül 2024).

"Ülke gruplarına göre ihracat ve ithalat verileri", TÜİK, https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Dis-Ticaret-Istatistikleri-Temmuz-2024-53536, (Erişim tarihi: 10 Eylül 2024).

"Savaşın küresel ekonomiye etkileri", *AA Podcast*, 18 Mart 2022.

"Tarımsal Girdi Fiyat Endeksi", TÜİK, https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Tarimsal-Girdi-Fiyat-Endeksi-Haziran-2024-53469, (Erişim tarihi: 10 Eylül 2024).

ELEKTRONİK İŞE ALIM ÖLÇEĞİNİN TÜRKÇEYE UYARLANMASI: GEÇERLİLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Semiha Ekici Şimşek[185]

Özet

Elektronik İnsan Kaynakları Yönetimi (e-İKY), insan kaynaklarının yönetiminde dijital ve çevrimiçi teknolojilerin entegrasyonunu ifade eder. Bu teknolojiler, işe alım da dahil olmak üzere çeşitli İKY uygulamalarını önemli ölçüde dönüştürmüştür. Bu çalışmanın amacı Kucherov ve Tsybova (2021) tarafından geliştirilmiş 18 ifade ve 2 boyuttan oluşan elektronik işe alım (EİA) ölçeğini Türkçeye uyarlamak, geçerlilik ve güvenirlik çalışmasını yapmaktır. Bu çalışma, Türkiye'deki e-işe alım uygulamalarını değerlendirmek için geçerli bir araç sunarak, organizasyonların dijital İKY stratejilerini daha iyi anlamalarına ve uygulamalarına olanak tanımaktadır. Uyarlanmış ölçek, gelecekteki araştırmalarda e-işe alımın Türkiye bağlamında örgütsel sonuçlar üzerindeki etkisini keşfetmek için kullanılabilir. Ölçeğin Türkçeye çeviri aşamasında Harkness'in (2011) önermiş oldukları TRAPD yöntemi kullanılacaktır. Bu yöntem, çeviri, değerlendirme, karar verme, ön test ve dokümantasyon aşamalarından oluşmaktadır. Bu aşamalar, ölçeğin dilsel ve kültürel uyumunu sağlamak için titizlikle uygulanacaktır. Çalışma sürecinde, ölçeğin geçerliliği ve güvenilirliği test edilecektir. İlk olarak, Açıklayıcı Faktör Analizi kullanılarak orijinal ölçeğin iki faktörlü yapısı değerlendirilecektir. Ardından, Doğrulayıcı Faktör Analizi ile yapısal geçerlilik incelenecektir. Ayrıca, Cronbach Alpha testi uygulanarak ölçeğin iç tutarlılık güvenirliği belirlenecektir. Elde edilen bulgular, ölçeğin Türkiye'de kullanımının uygunluğunu ve güvenilirliğini gösterecek olup, bu alanla ilgili gelecekteki çalışmalara da yol gösterecektir.

Anahtar Kelimeler: Elektronik işe alım, Elektronik insan kaynakları yönetimi, Ölçek

ADAPTING THE ELECTRONIC RECRUITMENT SCALE TO TURKISH: VALIDITY AND RELIABILITY STUDY

Abstract

Electronic Human Resources Management (e-HRM) refers to the integration of digital and online technologies in the management of human resources. These technologies have significantly transformed various HRM practices, including recruitment. The aim of this study is to adapt the electronic recruitment (EHR) scale, consisting of 18 statements and 2 dimensions developed by Kucherov and Tsybova (2021), to Turkish and to conduct its validity and reliability study. This study provides a valid tool for evaluating e-recruitment practices in Turkey, allowing organizations to better understand and implement digital HRM strategies. The adapted scale can be used in future studies to explore the impact of e-recruitment on organizational outcomes in the Turkish context. The TRAPD method suggested by Harkness (2011) will be used in the translation phase of the scale into Turkish. This method consists of translation, evaluation, decision-making, pre-testing, and documentation stages. These stages will be meticulously applied to ensure the linguistic and cultural adaptation of the scale. The validity and reliability of the scale will be tested during the study process. First, the two-factor structure of the original scale will be evaluated using Exploratory Factor Analysis. Then, structural validity will be examined using Confirmatory Factor Analysis. In addition, the internal consistency reliability of the scale will be determined by applying the Cronbach Alpha test. The findings will show the suitability and reliability of the scale for use in Turkey and will also guide future studies in this area.

Keywords: Electronic recruitment, Electronic human resources management, Scale

Genişletilmiş Özet

Giriş

Elektronik İnsan Kaynakları Yönetimi (e-İKY), dijital ve çevrimiçi teknolojilerin entegrasyonu ile insan kaynakları yönetiminde devrim niteliğinde değişiklikler yaratmıştır. Bu teknolojiler, işe alım dahil olmak üzere çeşitli İKY uygulamalarının daha verimli, hızlı ve etkili bir şekilde gerçekleştirilmesine olanak tanımaktadır. Dijitalleşme, işe alım süreçlerini dönüştürerek, organizasyonların daha geniş bir aday havuzuna ulaşmasını ve daha uygun adayları seçmesini

[185]Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, semiha.simsek@izu.edu.tr

kolaylaştırmaktadır. Bu bağlamda, elektronik işe alım (EİA) ölçeklerinin geliştirilmesi ve bu ölçeklerin farklı kültürlere uyarlanması büyük önem taşımaktadır.

Literatür Taraması

Elektronik İnsan Kaynakları Yönetimi (e-İKY), dijitalleşmenin iş dünyasında hızla yayılmasıyla birlikte daha fazla önem kazanmıştır. E-İKY, işe alım, eğitim, performans değerlendirme ve çalışan yönetimi gibi İKY süreçlerinin dijital platformlarda yürütülmesini kapsamaktadır (Stone & Dulebohn, 2013). Bu dönüşüm, organizasyonların daha geniş bir aday havuzuna ulaşmasını, işe alım süreçlerini hızlandırmasını ve maliyetleri düşürmesini sağlamaktadır (Parry & Tyson, 2008).

Elektronik işe alım (EİA) ise, e-İKY'nin önemli bileşenlerinden biridir. EİA, iş ilanlarının çevrimiçi platformlarda yayınlanması, aday başvurularının dijital ortamda alınması ve bu başvuruların elektronik olarak değerlendirilmesi süreçlerini içermektedir (Holm, 2012). Bu süreçler, geleneksel işe alım yöntemlerine kıyasla daha hızlı, verimli ve maliyet etkin olarak kabul edilmektedir (Chapman & Gödöllei, 2017). Ancak, EİA'nın etkin bir şekilde uygulanabilmesi için geçerli ve güvenilir ölçüm araçlarına ihtiyaç duyulmaktadır (Kaur, 2015).

Çalışmanın Amacı

Bu çalışmanın temel amacı, Kucherov ve Tsybova (2022) tarafından geliştirilen ve 18 ifade ile 2 boyuttan oluşan EİA ölçeğini Türkçeye uyarlamak ve bu uyarlamanın geçerlilik ve güvenirliğini test etmektir. Türkiye'deki organizasyonların dijital İKY stratejilerini daha iyi anlamalarını ve uygulamalarını sağlamak amacıyla, bu ölçeğin Türkçeye uyarlanması gerekmektedir. Uyarlanmış ölçek, Türkiye bağlamında e-işe alımın örgütsel sonuçlar üzerindeki etkilerini değerlendirmede kullanılabilecektir.

Yöntem

Ölçeğin Türkçeye çeviri aşamasında, Harkness'in (2011) önerdiği TRAPD yöntemi uygulanacaktır. TRAPD yöntemi, beş ana aşamadan oluşmaktadır: çeviri, değerlendirme, karar verme, ön test ve belgelendirme. Bu yöntem, ölçeğin dilsel ve kültürel uyumunu sağlamak için titizlikle uygulanacaktır.

1. Çeviri:

Ölçek, iki bağımsız çevirmen tarafından Türkçeye çevrilecektir. Çevirmenler, ölçeğin orijinal anlamını koruyarak, Türkçe diline ve kültürüne uygun bir şekilde çeviri yapacaklardır.

2. Değerlendirme:

Çeviriler, bir değerlendirme komitesi tarafından gözden geçirilecektir. Bu komite, çevirilerin doğruluğunu, anlaşılırlığını ve kültürel uyumunu değerlendirecektir.

3. Karar Verme:

Değerlendirme aşamasında ortaya çıkan farklılıklar ve öneriler dikkate alınarak, nihai çeviriye karar verilecektir. Bu süreçte, çeviriler arasında uzlaşma sağlanacaktır.

4. Ön Test:

Nihai çeviri, hedef kitleye uygulanarak, ölçeğin anlaşılırlığı ve işlevselliği test edilecektir. Ön test sonucunda elde edilen geri bildirimler doğrultusunda, gerekli düzeltmeler yapılacaktır.

5. Belgelendirme:

Tüm çeviri ve değerlendirme süreçleri detaylı bir şekilde belgelenecektir. Bu belgelendirme, gelecekte yapılacak çalışmalara referans oluşturacaktır.

Geçerlilik ve Güvenirlik Analizleri

Çalışma sürecinde, ölçeğin geçerliliği ve güvenirliği test edilecektir. İlk olarak, Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) kullanılarak orijinal ölçeğin iki faktörlü yapısı değerlendirilecektir. Bu analiz, ölçeğin faktör yapısını ve her bir ifadenin hangi faktörlere yüklendiğini belirlemek için kullanılacaktır. AFA sonucunda elde edilen bulgular, ölçeğin yapısal geçerliliğinin ilk göstergelerini sağlayacaktır.

Ardından, Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) ile yapısal geçerlilik incelenecektir. DFA, ölçeğin teorik olarak belirlenen faktör yapısının doğrulanmasını sağlayacak ve ölçeğin modellerinin geçerliliğini test edecektir. DFA sonucunda elde edilen uyum indeksleri, ölçeğin yapısal geçerliliği hakkında önemli bilgiler sunacaktır.

Ayrıca, ölçeğin iç tutarlılık güvenirliği Cronbach Alpha testi ile belirlenecektir. Cronbach Alpha katsayısı, ölçeğin her bir ifadesinin genel güvenirliğe katkısını değerlendirecek ve ölçeğin genel güvenirliği hakkında bilgi verecektir. Yüksek bir Cronbach Alpha katsayısı, ölçeğin iç tutarlılığının yüksek olduğunu gösterecektir.

Sonuç ve Tartışma

Elde edilen bulgular, ölçeğin Türkiye'de kullanımının uygunluğunu ve güvenirliğini gösterecektir. Bu çalışma, Türkiye'deki e-işe alım uygulamalarını değerlendirmek için geçerli bir araç sunarak, organizasyonların dijital İKY stratejilerini daha iyi anlamalarına ve uygulamalarına olanak tanıyacaktır. Uyarlanmış ölçek, gelecekteki araştırmalarda e-işe alımın Türkiye bağlamında örgütsel sonuçlar üzerindeki etkisini keşfetmek için kullanılabilir. Ayrıca, bu çalışma, ölçek uyarlama süreçlerine dair önemli bilgiler sunarak, benzer çalışmalar için bir rehber niteliği taşıyacaktır. Sonuç olarak, bu çalışmanın bulguları, e-işe alım uygulamalarının etkinliğini artırmak ve dijital İKY stratejilerini daha iyi anlamak isteyen organizasyonlar için önemli bir kaynak olacaktır. Bu bağlamda, uyarlanmış ölçeğin Türkiye'deki İKY profesyonelleri ve araştırmacılar tarafından yaygın bir şekilde kullanılması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler – E-İşe Alım, E-İnsan Kaynakları Yönetimi, Ölçek Uyarlama

Kaynakça

Chapman, D. S., & Gödöllei, A. F. (2017). E-Recruiting: Using technology to attract job applicants. In G. Hertel, D. L. Stone, R. D. Johnson, & J. Passmore (Eds.), *The Wiley Blackwell handbook of the psychology of the Internet at work* (pp. 213-230). Wiley Online Library.

Harkness J. (2011). Translation. In *Guidelines for Best Practice in Cross-Cultural Surveys. Full Guidelines*. 3rd ed. Ann Arbor: Survey Research Center, Institute for Social Research, University of Michigan. 290–351. Retrieved August, 03, 2024, from http://www.ccsg.isr.umich.edu/.

Holm, A. B. (2012). E-recruitment: Towards an Ubiquitous Recruitment Process and Candidate Relationship Management. *German Journal of Human Resource Management: Zeitschrift Für Personalforschung, 26*(3), 241–259. doi:10.1177/239700221202600303

Kaur, P. (2015). E-recruitment: A conceptual study. *International Journal of Applied Research, 1*(8), 78-82.

Kucherov, D. & Tsybova, V. (2022). The contribution of e-recruitment practices to e-recruitment outcomes in Russian companies. *Measuring Business Excellence, 26*(3), 366-377. doi: 10.1108/MBE-02-2021-0017

Parry, E., & Tyson, S. (2008). An analysis of the use and success of online recruitment methods in the UK. *Human Resource Management Journal, 18*(3), 257–274. doi:10.1111/j.1748-8583.2008.00070.x

Stone, D. L., & Dulebohn, J. H. (2013). Emerging issues in theory and research on electronic human resource management (eHRM). *Human Resource Management Review, 23*(1), 1–5. doi:10.1016/j.hrmr.2012.06.001

BİLGİNİN ENDÜSTRİ 4.0' DAN ENDÜSTRİ 6.0'A DÖNÜŞÜMÜNE GENEL BAKIŞ: AKADEMİK VE ENDÜSTRİYEL YANSIMALAR

Merve Doğruel*
Seniye Ümit Fırat**

Özet

Bu araştırmanın amacı, bilgi çağı veya veri çağı olarak da adlandırılan 2000'li yılların getirdiği endüstriyel devrimlerin, önceki devrimlerden hareket ederek detaylı olarak incelenmesi ve gerek akademik yayınlarda gerekse sektörlerde karşılık bulan açılım ve yayılımlarını eleştirel bir bakış açısıyla incelemektir. Temel araştırma sorusu: " Özellikle dijital devrimler kategorisinde ele aldığımız Endüstri 4.0, Endüstri 5.0 ve Endüstri 6.0 önceki devrimlerden hangi bakımlardan farklılaşmaktadır?" Bu bağlamda önce, dijital devrimlerin genel özelliklerini, ilişkili oldukları bileşenleri ve tetiklediklerini endüstri dönüşümlerini tanımlamak gerekmektedir.Tanımlar çerçevesinde, bu devrimlerin topluma doğrudan yansıyan, yaşam biçimlerini, üretim mekanizmalarını değiştiren, ticaret ve endüstri de dönüşümler yaratan sonuçlarının neler olduğu karşılaştırmalı olarak belirlemektir.

Anahtar Kelimeler: Endüstri 4.0, Endüstri 5.0, Endüstri 6.0

OVERVIEW OF THE TRANSFORMATION OF KNOWLEDGE FROM INDUSTRY 4.0 TO INDUSTRY 6.0: ACADEMIC AND INDUSTRIAL REFLECTIONS

Abstract

The aim of this research is to examine the industrial revolutions of the 2000s, also known as the information age or data age, in detail, based on previous revolutions, and to examine their expansions and spreads, both in academic publications and in sectors, from a critical perspective. The main research question is: "In what ways do Industry 4.0, Industry 5.0 and Industry 6.0, which we specifically address in the category of digital revolutions, differ from previous revolutions?" In this context, it is first necessary to define the general characteristics of digital revolutions, the components they are related to and the industrial transformations they trigger. Within the framework of the definitions, it is to determine comparatively what the results of these revolutions are, which directly reflect on society, change lifestyles, production mechanisms and create transformations in trade and industry.

Keywords: Industry 4.0, Industry 5.0, Industry 6.0

Genişletilmiş Özet

Konunun Önemi: Tarih boyunca endüstri, belirli zaman dilimlerinde bazen o kadar kökleşmiş ve o kadar ezici bir etki ile yeniliklere ve değişimlere sahne olmuştur ki bunlara "devrimler" adı verilmiştir. Endüstrileşme ekonomiyi, ulaşımı, sağlığı ve tıbbı dönüştürmüş ve tarihte birçok buluşa ve ilke yol açmıştır. Çalışmada, önce ilk üç sanayi devrimine kısaca değinilmiştir; sonra, takip eden Endüstri 4.0, Endüstri 5.0 ve Endüstri 6.0 devrimleri eleştirel bir bakış açısıyla incelenmiş, her birinin ana teknolojik gelişimi kısaca tartışılmış ve sosyal etkileri de vurgulanmıştır. Bu araştırma, ülkemizde ve dünyanın pek çok bölgesinde halen geçiş süreci yaşanan Endüstri 4.0'ın ardından ışık hızı ile yayılan, gelişen Endüstri 5.0'a daha fazla odaklanmakta ve fütüristik yaklaşım olarak da adlandırılan Endüstri 6.0'a olan yolculuğu bilgi ve bilişim teknolojileri açısından değerlendirmektedir. Son üç devrimin kalbi ile beyni veri ve bilgidir. Bu bağlamda son teknolojiler her tür etkenden ve insanın beş duyusundan alınan tüm verilerin anlık olarak işlenmesi, analiz edilmesi, anında sonuçların elde edilip karar verilmesi süreçlerini hızlandırıcı, iletici, depolayıcı, algılayıcı ve analiz edici olarak tasarlanmakta ve yaratılmaktadır.

Sanayi devrimlerinin numaralandırılması da dünyaya yeni tartışmalar getirmiştir. Son 10 yılda dünya birçok zor sorunla karşı karşıya kalmıştır. Örneğin COVID-19 salgını tüm gezegen için yeni ve zor bir durum yaratmıştır ve bu durum bilişim ve iletişim teknolojileri (BİT) tabanlı

*Dr.Öğretim Üyesi. İstanbul Esenyurt Üniversitesi, Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü. mervedogruel@esenyurt.edu.tr
** Prof.Dr., İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Endüstri Mühendisliği Bölümü. seniye.firat@izu.edu.tr

mekanizmaların yayılımını son derece tetiklemiştir. COVID-19 dönemi yeni bir sürdürülebilir ekonomik model ve iş biçimleri geliştirilmesini zorunlu kılmıştır. Sadece teknoloji odaklı olarak yapılanan ilk dört devrimin ardından, daha insani yaklaşan, insan-makine simbiyozuna dayanan yeni kavram çerçeveleri devreye girmiştir. Böylece Endüstri 5.0 ve Endüstri 6.0 önerileri kabul görmüştür. Bu yeni vizyonda; teknolojilerin, sistemlerin ve süreçlerin tüm insanlığa hizmet ettiği bir uygarlık tasavvur edilmekte ve tüm canlılara fayda sağlayan dijital teknolojilerin ve sistemlerin doğru ve zamanında bilgi akışları ile uygulanması öngörülmektedir.

Araştırmanın Amacı: Bu araştırmanın amacı, bilgi çağı veya veri çağı olarak da adlandırılan 2000'li yılların getirdiği endüstriyel devrimlerin, önceki devrimlerden hareket ederek detaylı olarak incelenmesi ve gerek akademik yayınlarda gerekse sektörlerde karşılık bulan açılım ve yayılımlarını eleştirel bir bakış açısıyla incelemektir. Temel araştırma sorusu: " Özellikle dijital devrimler kategorisinde ele aldığımız Endüstri 4.0, Endüstri 5.0 ve Endüstri 6.0 önceki devrimlerden hangi bakımlardan farklılaşmaktadır?" Bu bağlamda önce, dijital devrimlerin genel özelliklerini, ilişkili oldukları bileşenleri ve tetikledikleri endüstri dönüşümlerini tanımlamak gerekmektedir. Tanımlar çerçevesinde, bu devrimlerin topluma doğrudan yansıyan, yaşam biçimlerini, üretim mekanizmalarını değiştiren, ticaret ve endüstride dönüşümler yaratan sonuçlarının neler olduğunu karşılaştırmalı olarak belirlemektir.

Yöntem: Çalışma bibliyometrik literatür taraması ile gerçekleştirilmiştir. Literatür taramasında VOSviewer yazılımı kullanılmıştır. Literatür bulguları için, tanımlayıcı istatistik ve görsel araçlarla karşılaştırmalar yapılmıştır.

Literatür: Dünya Ekonomik Forumu tarafından yayınlanan Küresel Riskler Raporu (2024), algıya dayalı kısa dönem (2 yıl içinde) öngörülerinde, dünyayı tehdit eden ve yaratacağı etkinin şiddeti bakımından ilk dört riski şöyle sıralamaktadır: 1. Yanlış bilgi ve dezenformasyon, 2. Aşırı hava olayları, 3.Toplumsal kutuplaşma, 4.Siber güvensizlik. Görüldüğü üzere, küresel riskler arasında, en büyük paya sahip olanlar bilgi-bilişim ve iletişim tabanlıdır. Ayrıca 3. sırada yer alan toplumsal kutuplaşmanın alt ayrımlarında da yetersiz alt yapı ve hizmet ile ekonomik fırsattan yoksunluk bulunmaktadır. Her iki etken de yine teknolojiler ile kesişmektedir. Bu nedenle araştırmanın çerçevesi, teknolojilerinin şaşırtıcı hızla yayıldığı Endüstri 4.0, Endüstri 5.0 ve Endüstri 6.0 devrimlerinin tüm avantajları yanında, getirdiği yıkıcı etkilerini de göz ardı etmeden oluşturulmuştur.

Bulgular: Endüstri devrimlerinin dönemsel önemi, özellikleri, çağına getirdiği yenilikler, toplumda iktisadi anlamda özellikle istihdamda yarattığı profil değişiklikleri gibi çeşitli konular açısından ve özellikle veri/bilgi akışlarındaki çarpıcı sonuçları hakkında derinlemesine yapılan incelemelerden bazı bulgular aşağıda kısaca sunulmuştur.

Kronolojik olarak değerlendirdiğimiz devrimler için etkin olan özellikler, literatür bulgularından yola çıkarak sırasıyla şöyle karşılık getirilmiştir:

Endüstri 1.0 (1740): Mekanizasyon yaygınlaşmıştır, buhar gücü endüstriyel yaşama girmiştir.

Endüstri 2.0 (1840): Elektrifikasyon, yani elektrik kullanımı ile montaj hattı üretimi ve seri üretim başlamıştır.

Endüstri 3.0 (1950): Otomasyon ve elektronik cihazların kullanımı

Endüstri 4.0 (2000): Dijitalleşme, bilgisayarların yoğunlaşması, robotlar, nesnelerin interneti teknolojileri ile sanallaşma artıyor.

Endüstri 5.0 (2010): Kişiselleştirme, insan-robot ilişkilerinin öne çıkması

Endüstri 6.0 (2020): İnsanileştirme, dijital ikiz, arttırılmış gerçeklik ve duygusal yapay zeka bireysel ve toplumsal yaşama girmiştir.

Araştırmanın bibliyometrik literatür taraması, belirlenen anahtar kelimelerin farklı kombinasyonları ile VOSviewer yazılımı (bibliyometrik ağların görselleştirilmesi için tasarlanmış bir bilimsel haritalama programı) kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Web of Science üzerinde tekrarlı olarak yürütülen bibliyometrik çalışmanın ön bulguları aşağıda (bkz: Tablo 1) özetlenmiştir.

Bibliyometrik taramaya ilişkin, bulguların analizi devam etmektedir. Bu ön çalışmadaki temel çıkarım; 2000'li yılların başında akademide sadece temel mühendislik alanları ile teknolojik olarak ilerlemeye başlayan Endüstri 4.0 devrimi, sonraki yıllarda endüstri mühendisliği gibi toplum bilimlerine yakın bir mühendislik alanına yayılmış ve gıda ile mikrobiyoloji gibi insana doğrudan yönelik disiplinlerin de ilgisini çekmeye başlamıştır.

Tablo 1: WoS veritabanında bibliyometrik taramanın metodolojisi ve ön bulgular

Tarama	Anahtar Kelimeler	Makale Sayısı	En İlgili Üç Kategori
1.Tarama	Industry4.0 or Digital transformation or Industrial revolution or IR4	110,160	• Engineering Electrical Electronic • Computer Science Information Ststems • Computer Science Theıry Methods
2.Tarama	Industry 4.0 or Industry 5.0 or Industry 6.0	64,537	• Material Science Multidiciplinary • Electrical, Electronic Engineering • Industrial Engineering
3.Tarama	Indusrty 5.0	12,962	• Material Science Multidiciplinary • Food Science Technology • Biotechnology Applied Microbiology
4.Tarama	Industry 6.0	7882	• İlgili kategori elde edilememiştir.

Diğer yandan literatürden hareketle, özellikle son üç devrimin topluma hangi teknoloji ve araçlar ile nüfuz etmekte olduğuna dair bulgular Tablo 2'de gösterilmiştir.

Tablo 2: Dijital dönüşümün endüstriyel devrimlerinden topluma yansımaları

Endüstri Devrimi	Özellikler ve Bileşenler	Topluma Yansımaları
Endüstri 4.0	• Robotlar • Bilgisayarlar • Nesnelerin İnterneti • Makine Öğrenmesi • Büyük Veri • Veri Madenciliği	• Bilgi ve iletişim teknolojileri zinciri • Siber fiziksel üretim sistemleri • Ağ tabanlı üretim ve operasyon • Robotik ve Yapay Zeka • Bulut Bilişim • Sürdürülebilirlik • İnsan makine etkileşimi

Endüstri 5.0	• İnsan-Robot etkileşimi	• Robotik ve Makine öğrenimi • Biyonik • Yenilenebilir kaynaklar
Endüstri 6.0	• İnsanlaştırılmış Robot, • Arttırılmış Gerçeklik(AR) • Sanal Gerçeklik (VR) • Kuantum bilgi işlem • Endüstriyel Nesnelerin Interneti (IIoT)	• Dijital İkiz • AR/VR/MR • İnsanlaşmış robot • Duygusal yapay zeka • Sosyo Bilişsel akıllı ortam • Kuantum hesaplama • IIoT ve Büyük veri

Sonuç: Araştırmanın kavramsal ilişkilendirme haritaları, ayrıca akademik yayınların bölgesel dağılımları ve yıllar içindeki trendlerinin analizlerine ilişkin çalışmalar devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Dönüşüm, Bilginin Yolculuğu, Endüstri 4.0, Endüstri 5.0, Endüstri 6.0

UZBEKISTAN'S STRATEGY TO REDUCE THE LEVEL OF CORRUPTION IN SOCIETY

Ernazarov Dilmurod Zukhriddinovich[186]

Abstract

However, public sector corruption remains a persistent problem that hinders trust in public officials. This problem stems from a number of key factors that impede the effectiveness of reforms, among which the often overlooked underrepresentation of women in public office. This article argues that increasing the number of women in the public sector, particularly in decision-making, is an innovative strategy that deserves close attention. In the history of Uzbekistan's development, corruption appears as one of the main social evils. However, in general, the situation with combating corruption and the public narrative against it in the country is visible. Various stakeholders, including business, civil society and the government, are making joint efforts to combat corruption.

Today, corruption is a dangerous threat that affects the entire humanity, the basis of all societies, economic development, violates the rule of law, severely weakens the people's confidence in state policy, and hinders the development of democratic institutions. The article analyzes the factors and sectors that cause corruption in Uzbekistan. The article presents an analysis of the current state of corruption in society and the effectiveness of the anti-corruption policy of the UN, INGOs, the "Ijtimoiy fikr" research centre, and the mass media of Uzbekistan. In the article, we would like to emphasize that the opinions of many foreign experts about the corrupt situation in Uzbekistan are losing their power over time, major reforms are being implemented in the fight against it, and the corrupt situation in the society is coming to a minimum.

Keywords. Uzbekistan, corruption, Transparency International, Open Data Inventory, INGOs, Mass media.

Introduction

Currently, the global damage of corruption is about 3 trillion US dollars per year. This vice accounts for more than 5 per cent of the global gross domestic product, and annually up to 25 per cent of public procurement funds are lost due to global corruption. 101 criminal cases and 196 administrative cases were initiated in connection with the cases of corruption detected in Uzbekistan during 2020-2023.

According to analysis, the global damage of corruption is about 3 trillion US dollars. Worst of all, the moral damage to society is immeasurable. According to the polls, corruption is widespread in health care, education, banking, customs, court, prosecutor's office, internal affairs, communal services, as well as in the employment of citizens.

Unfortunately, corruption in various forms impedes the development of Uzbekistan. If corruption is not eradicated, then it will not be possible to create a truly favourable business and investment climate, no sphere of society will develop. It should be noted that in Uzbekistan, entrepreneurs are still faced with corruption in such areas as the provision of land, cadastral, customs, banking services, licensing, and public procurement. This is evidenced by numerous appeals addressed to the President, messages in the press and social networks. (Ernazarov, 2022)

Deeply aware of the consequences of this current problem, Uzbekistan has been closely cooperating with prestigious international organizations such as the United Nations, the World Bank, and the Organization for Economic Cooperation and Development. Uzbekistan became a member of the International Open Data Charter in 2021. Our country has been actively participating in the Istanbul Action Program, the Global Operational Network, Eurasian and Egmont groups, and many other platforms. Acting as the Secretariat of the Asset Recovery

[186] Dr. Tashkent State University of Economics (TSEU), Doctor of Political Science (PhD) Associate Professor of the Department of Philosophy Uzbekistan / Tashkent ORCID: 0000-0002-9669-6166 Email: dilm79@inbox.ru

Network of Western and Central Asian States. The traditional International Anti-Corruption Forum is held every year in Tashkent.

In recent years, our country has risen to 42 places in the "Transparency International" index and occupies the highest place in our region in this respect. By 2030, we aim to improve our position in this ranking by another 50 places. In the "Open Data Inventory" rating, it rose to 30th place this year. According to open data sources, Uzbekistan ranks 4th in the world.

The establishment of a global prize in the field of combating corruption is one of the most urgent problems in a rapidly changing world, and the ceremonies dedicated to its awarding are held on all continents and deserve high recognition.

"Fighting corruption is the sacred duty of every honest person, democratic society and state" (Mirziyoev, 2023)

It was emphasized that the recognition of the most active people in the world, who contribute to the fight against corruption through this prestigious award, serves the consistent and complete implementation of the requirements of the UN Convention against Corruption adopted in 2003.

Mirziyoyev showed a proactive approach towards governance reforms, improved foreign relations in the region of Central Asia and the initiation of major economic reforms, designed to strengthen the strategic positioning of the country. (Umarova, 2022).

Corruption is a dangerous threat that affects the entire humanity, the foundation of all societies, economic development, undermines the rule of law and sharply weakens the people's confidence in the state policy, hindering the development of democratic institutions.

According to analysis, the global damage of corruption is about 3 trillion US dollars. However, I believe that these large numbers do not fully represent the true situation and the exact extent of the real damage caused by corruption. (Mirziyoev, 2023)

Literature review

The topic of corruption has become a pressing topic in all disciplinary studies. For example, in anthropology (Olivier De Sardan, 1999; Rees, 2002; Gupta, 2005; Haller and Shore, 2005; Hastie, 2005; Schneider and Schneider, 2005; Blando, 2006; Nuyten and Anders, 2007). For example, in the work of Haller and Shore (2005) “Corruption: Anthropological Perspectives”, where the authors analyze universal definitions and types of corruption. The authors Nuyten and Anders (2007) focus on factors that influence the development of corruption situations. Researcher Hastie (2005) on the psychological state of a person in committing acts of corruption. This includes extensive analysis by the World Bank, IMF and TI of “corrupt practices”.

This paper aims to explore the multifaceted meaning, logic, and morality of informal transactions to better understand the social context that informs the meaning of corruption and bribery in Uzbekistan. According to international bodies such as the World Bank and Transparency International (TI), corruption is defined as: 'the abuse of public office for private gain' (World Bank, 2013a, 2013b) or 'the abuse of entrusted power for private gain' (TI, 2012). In this study, we argue that the aforementioned international definitions of corruption are often interpreted from a Western-centric perspective and then problematic when dealing with the local categories and needs and multifaceted meanings of power relations and exchange in different cultural settings such as the Uzbek. (Urinboyev, R., & Svensson, M. 2013).

Researchers from Uzbekistan Umarova, A. (2022) and Urinboyev, R., & Svensson, M. (2013) analyze national characteristics and types of corruption situations in the regions of the country. They focus on the mentality and anthropological characteristics of the Uzbek people.

Analyzing scientific articles about corruption in Uzbekistan, we concluded that the opinions of some authors about corruption in Uzbekistan are very outdated and they do not reflect the realities and realities in the country.

Starting in 2016, President Sh. Mirziyoyev launched a tough fight against corruption. He was the initiator of the development of a strategy against corruption in Uzbekistan. Therefore, we can fully say that the level of corruption in Uzbekistan is decreasing year after year. Proof of this is the recognition of the achievements of many international organizations (UN, Transparency International, Open Data Inventory) in Uzbekistan in the fight against corruption.

For this reason, we do not agree with the opinions of many authors. Their articles are already outdated. Consequently, their opinions have already lost their relevance and significance. It is especially worth noting that there is no country in the world where corruption has been completely eradicated from the life of society and public administration. In these countries, the level of corruption has been reduced to a minimum level. From a philosophical point of view, corruption is inherent in human nature itself. Therefore, in all societies, there will be situations of corruption. It is very difficult to get rid of it.

Taking into account new trends in the development of state and public administration, the transparency and openness of the activities of all state government bodies are increasing. Therefore, work is underway in Uzbekistan to reduce the level of corruption to a minimum.

It will be argued that the informal transactions in Uzbek society reflect different cultural and functional meanings from those in most of the Western world, and hence transactions that from a Western-centric perspective would be labelled as bribes can be morally accepted transactions in the Uzbek cultural context. (Urinboyev, R., & Svensson, M., 2013)

Research methodology. In the course of studying this problem, we used such general scientific methods as analysis, synthesis, generalization, induction, deduction, system analysis, and comparative analysis.

The use of these methods allows us to comprehensively study the problems of corruption, methodological approaches, as well as the points of view and positions of researchers.

Discussion

Today, Uzbekistan is systematically implementing legal and institutional reforms in the process of fighting corruption, closely cooperating with prestigious international organizations such as the UN, and the Organization for Economic Cooperation and Development. The law on combating corruption was adopted in Uzbekistan, and a specially authorized Agency was established.

Preventive mechanisms aimed at ensuring the openness and transparency of government activities and increasing responsibility, reducing bureaucracy simplifying public services, and preventing corruption are being widely implemented.

As a result of the implemented practical measures and systematic reforms, in 2021 our country took 140th place with 28 points among 180 countries in the "Corruption Perception Index" of Transparency International, and in 2022 it took 136th place. Also, Uzbekistan rose to 32 places in the international index of intolerance to corruption.

Uzbekistan became a member of the International Open Data Charter in 2021. Our country has been actively participating in the Istanbul Action Program, the Global Operational Network, Eurasian and Egmont groups, and many other platforms. Acting as the Secretariat of the Asset Recovery Network of Western and Central Asian States.

The traditional International Anti-Corruption Forum is held every year in Tashkent. In recent years, our country has risen to 42 places in the "Transparency International" index and occupies

the highest place in our region in this regard. By 2030, Uzbekistan aims to improve its position in this ranking by another 50 places.

Uzbekistan rose to 30th place in the "Open Data Inventory" rating this year. According to open data sources, Uzbekistan ranks 4th in the world.

In New Uzbekistan, where democratic reforms have become irreversible, we have set ourselves big plans and tasks to fight against corruption. It should be emphasized that the most serious negative effect of corruption is "moral damage to society and citizens". (Mirziyoev, 2023)

Preventive mechanisms aimed at ensuring open and transparent government activities and prevention of corruption have been widely implemented in Uzbekistan. As a result of the widespread introduction of preventive mechanisms into practice, a plan was developed to improve Uzbekistan's position in the Transparency International rating by 50 points by 2030.

What is the Sheikh Tamim bin Hamad Al Soni Anti-Corruption Award?

The award is presented to individuals, public figures, and journalists who have contributed to the global anti-corruption movement every year on Anti-Corruption Day (December 9) or the eve of this date. The mission of the award, which has been given since 2016, is to recognize and encourage people and organizations dedicated to anti-corruption efforts and to accelerate the implementation of measures put forward by the UN Convention against Corruption.

It should be noted that the High-level awarding ceremony was held in Uzbekistan for the first time in the Central Asian region.

Sheikh Tamim bin Hamad Al Soni Award for Combating Corruption

• for achievements in the fight against corruption and long-term activity;

• for education and academic research in the field of combating corruption;

• for youth initiatives and involvement in the fight against corruption;

• for innovations and journalistic materials related to the fight against corruption;

• consists of five nominations, such as making sports free from corruption.

Since 2016, 51 people and organizations have received this award. From Central Asia, so far, the only award has been received by Kyrgyz journalist Elnura Alkanova, known for her sensational investigations into cases of corruption involving high-ranking officials.

It is hoped that this award will further increase the public image of those fighting against corruption and gain them recognition around the world. In addition, the award considers it its mission to encourage governments, academic institutions, the press and civil society to become aware of the principles of the UN Convention against Corruption and to participate in its implementation.

Uzbekistan's participation in the anti-corruption award

The awarding ceremony, which is considered to be important for raising the international image of Qatar, took place in the capital of Uzbekistan during the period when the two countries agreed to raise the cooperation to the level of a "comprehensive partnership". The emir of Qatar came to Uzbekistan for the second time in 2023 to participate in the ceremony. The Qatari leader first visited Uzbekistan in June, and the Uzbek side called this visit "the first in the history of diplomatic relations". (Kun.uz, 2023)

At that time, the two leaders agreed to participate in the implementation of large investment projects worth $12 billion and discussed the creation of the shortest, safest corridors connecting Central Asia with the Persian Gulf states.

In May 2023, the Qatari embassy was opened in Tashkent, and in June, Uzbekistan introduced a 30-day visa-free regime for Qatari citizens. On October 1-2, President Shavkat Mirziyoyev paid a state visit to Qatar and signed documents on cooperation in the fields of tourism, entrepreneurship, social protection, and the fight against corruption. On December 11, the embassy of Uzbekistan was opened in Doha, the capital of Qatar.

Corruption situation in Uzbekistan and its change

In Transparency International's Corruption Perceptions Index for 2022, Uzbekistan ranks 126th out of 180 countries with 31 points (100 points being the most positive result). Uzbekistan was ranked 146th in the interpretation of the Transparency International index for 2020 (in 2016, it was ranked 156th).

In a comment on this index published in January, Transparency International welcomed Uzbekistan's efforts to fight corruption and ensure transparency, and welcomed the continuous improvement of its place in the rating, but noted that the country should be more open.

According to representatives of Transparency International, activists and representatives of civil society in Uzbekistan say that there are many cases of corruption in state and community management. As long as the country's civil society institutions do not operate freely, they cannot eliminate the problems related to corruption. (Transparency International, 2022)

Qatar is ranked 40th in the Corruption Perceptions Index for 2022 (9 points lower than in 2021).

Results of social surveys of the research centre "Ijtimoiy fikr": how is the corrupt situation changing in Uzbekistan?

In 2017, about 57 per cent of the participants of the survey conducted by the "Ijtimoiy fikr" Centre stated that there is corruption in Uzbekistan. Until now, the respondents of the "Ijtimoiy fikr" centre have mostly expressed their satisfaction with life and the state's policy. (Ijtimoiy fikr, 2017)

More than half of the respondents (56.8 per cent) believe that there is corruption in our society. Residents of the Republic of Karakalpakstan, Tashkent, Syrdarya and Surkhandarya regions reported more about this. The survey showed that urban residents were more likely than rural residents to emphasize the presence of corruption in society."

37.6 per cent of the respondents indicated that healthcare is the sector where corruption has penetrated the most. After that, he occupied the field of education.

Every fourth of those who took part in the survey expressed the opinion that some law-enforcement bodies are corrupt. Corruption has been reported in employment, social security, communal service, banking, tax and customs offices, hokims and others.

According to the report, during the research, the opinion of citizens regarding the reasons for committing the crime of corruption and encouraging officials to use their position for personal benefit was revealed.

"According to the statement of our compatriots, the desire to improve their material situation and get rich motivates officials to corruption. At the same time, the material rewards or other gifts given by the citizens in exchange for solving their problems also open the way to corruption." The author emphasizes the importance of raising the legal culture of the population and creating anti-corruption moral standards.

A 4-stage survey was conducted among the population on the same topic during May and August 2023 in cooperation with the Anti-Corruption Agency and the "Ijtimoiy fikr" public centre.

The survey was conducted by telephone survey among 1369 respondents. The survey examined corruption, its prevalence and the propensity of various ministries and agencies to corruption, as well as the attitude of the population to the measures taken by the government in the field of combating corruption.

According to the results of the survey, one-third of the respondents (32 per cent) believe that the fight against corruption is being conducted in the country "very successfully and effectively", 25 per cent of the respondents answered that the anti-corruption measures are "successful and effective, but not in all areas".

18 per cent of the respondents reported that they do not have information about how effectively the fight against corruption is being carried out in the country, which indicates that the mass media does not work enough to cover this issue, as well as that the activities of ministries and agencies are not sufficiently open and citizens are not informed about it.

39% of the respondents stated that the level of corruption in our country is average, 16% high and 14% very high.

According to the results of the survey, health care (35 per cent), higher and secondary special education (19 per cent), preschool and school education (11 per cent), and internal affairs bodies (8 per cent) are the sectors most prone to corrupt relations and with an extremely high risk of corruption.), local governments (6 per cent) and citizens' self-government bodies (5 per cent).

As a result of the analysis, it is known that the sectors that come into direct contact with citizens are prone to corruption and the risks of corruption are high.

He noted that the residents of Samarkand, Fergana, Andijan, Tashkent regions and Tashkent city have faced many cases of corruption and that corruption is widespread in the country.

According to the analysis of research results, the five main reasons for the emergence of corrupt relationships are as follows:

- citizens seek to solve their issues or problems by circumventing the law (31 per cent);

- Citizens' lack of knowledge of laws and their rights, as well as lack of legal practice in the fight against corruption crimes (28 per cent);

- greed, the desire of certain persons with powers to get free income (19 per cent);

- low level of income, economic factors, stratification of society (8 per cent);

- Weakness of public control established by civil society over the work of officials (7 per cent).

Also, 12.5% of respondents prefer to report corruption to law enforcement agencies, while 87.5% prefer to hide it. (Anticorruption.uz, 2023)

According to public opinion, such measures as raising wages, forming an anti-corruption outlook among young people, making punishments for offences stricter, and raising the legal awareness of citizens are effective in fighting and preventing corruption.

In general, the respondents of the public survey conducted between 2017 and 2023 positively evaluated the anti-corruption policy in the country, and at the same time, it was emphasized that the anti-corruption measures should be strengthened. They say that corruption cases are decreasing year by year. However, this is not enough. The trend shows that cases of corruption are decreasing. However, there are corruption barriers between the state and the people.

Even though citizens have different opinions and assessments of the situation related to corruption, the majority of those who participated in the survey tend to positively evaluate the anti-corruption policy and consider the measures taken to prevent and reduce the level of corruption in the country to be effective and effective.

Content analysis of the country's electronic mass media articles on the topic "Corrupt crime and fight against corruption"

As part of the monitoring of electronic mass media articles on the fight against corruption, a content analysis study was conducted by the "Ijtimoiy fikr" Republican public opinion research centre on the topic "Corrupt crime and fight against corruption".

Internet publications of the National domain, which are popular among users, were included in the selection (see Figure 1). In general, the popularity and reliability of the resources, as well as the ability to influence the audience and shape public opinion, were the main selection criteria. The study period is from January 1 to August 31, 2022.

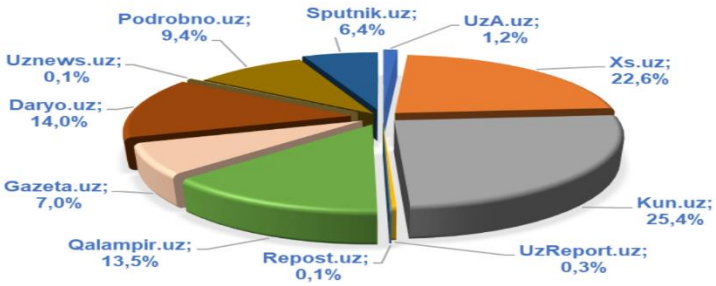

Figure 1. The ratio of shares of information materials by sources

As can be seen from Figure 1, among the Internet publications selected during the research period, the most information and analytical materials on the research topic were published by the following Internet publications: "Kun.uz" (171 articles), "Xs.uz" (152 articles), "Daryo.uz" (94), "Kalampir.uz" (91), which made up 75.6% of the total volume of selected articles (or 508 articles). The analysis of the content of the articles showed that out of the total amount of materials, 602 articles are informative and 70 are analytical. The data show that during the research, the selected materials (672) were viewed by more than four million seven hundred and seven thousand users (4707934 views), which indicates the interest of users in the topic under study (see Figure 2).

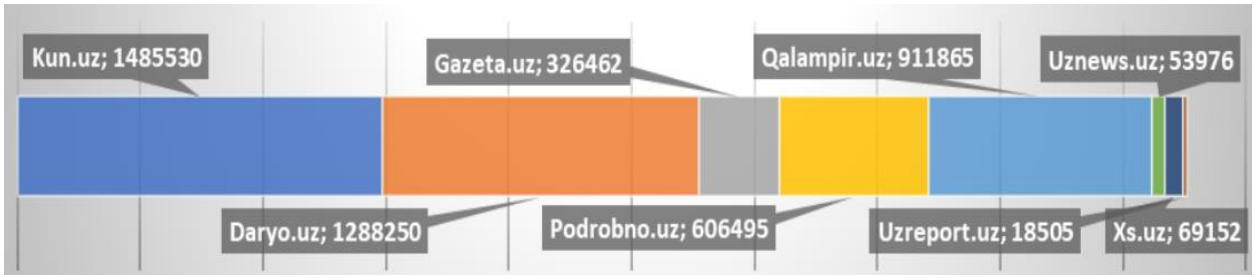

Figure 2. The number of information materials on the topic of youth, the nature of the articles and the total number of views

The selection and analysis of articles was carried out according to the directions of the classifier presented in Figure 3.

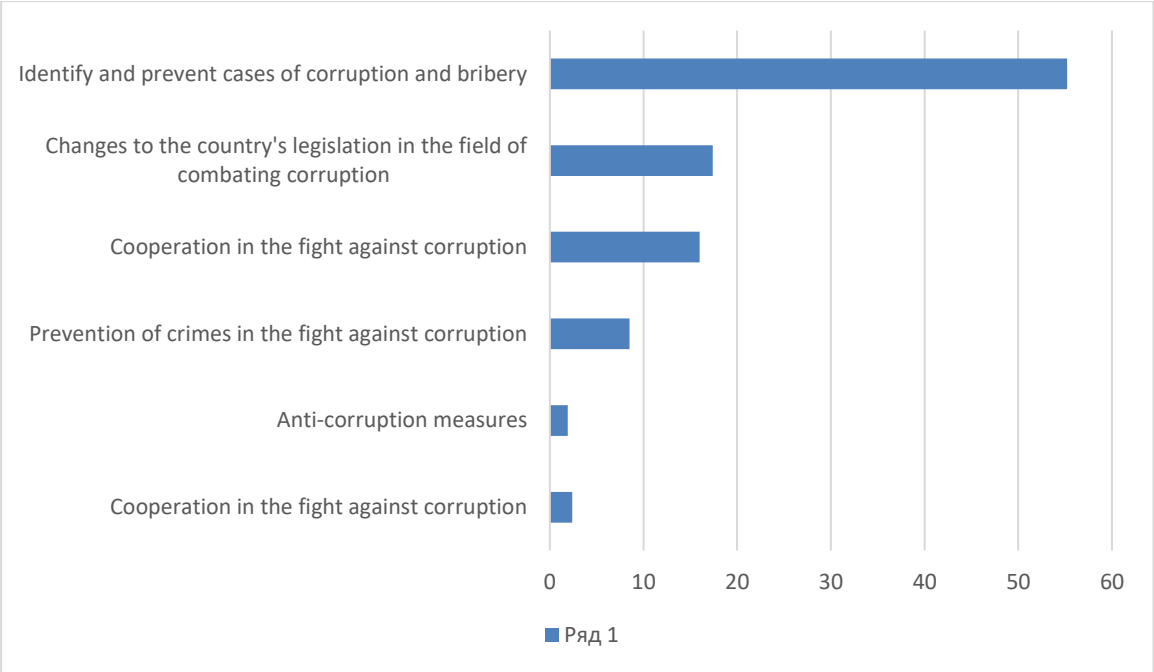

Figure 3. The total number of articles by the directions of the classifier

Information materials were grouped by the following areas: "Culture", "Society", "Politics", "Law" and "Economy". (Figure 3).

The media, being an important tool of public control, have the opportunity to inform about cases of corruption create a sense of rejection among citizens in society towards these manifestations, and motivate people to fight against them. In addition, social partnership between law enforcement officers, journalists and representatives of civil society can become an important mechanism in the prevention of corruption. In such an effective tandem, they can conduct journalistic investigations, publish their results, show the public those responsible for these crimes and stop new cases of corruption. (4- Figure)

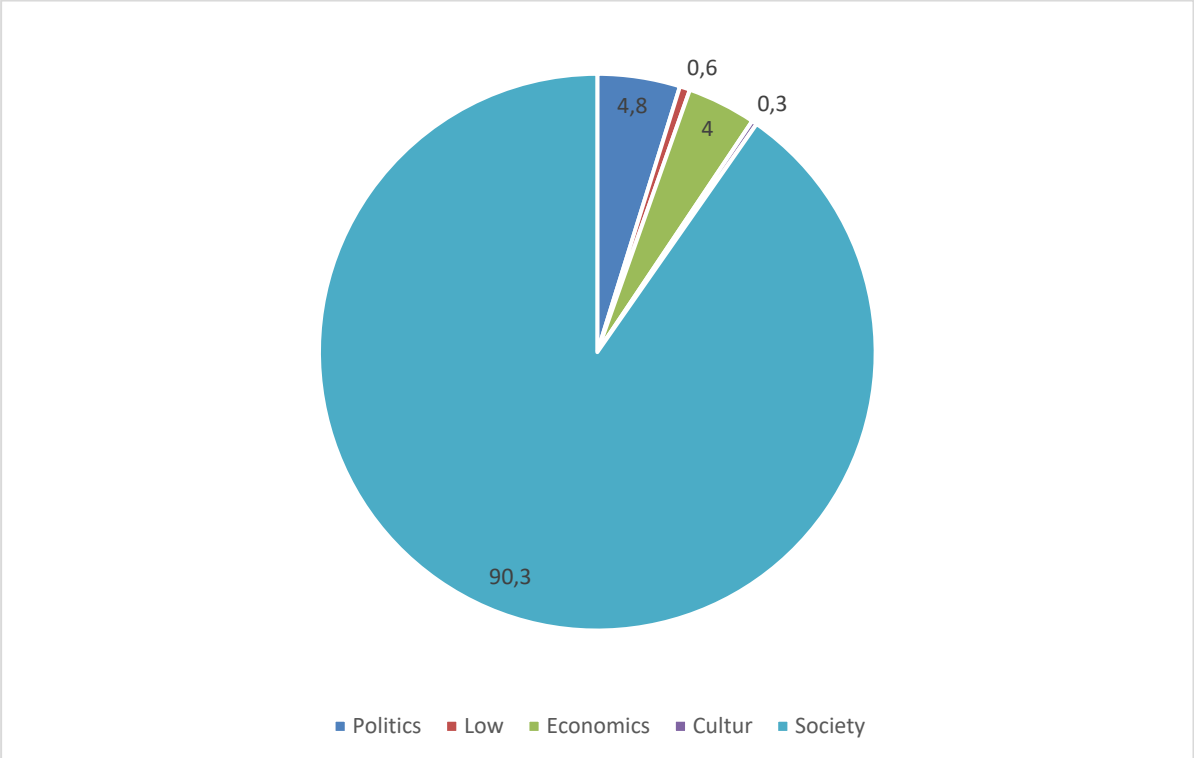

Figure 4. Proportion of selected articles by research areas

As can be seen from the figure, the largest number of articles correspond to the fields of "Society" (607), "Politics" (32) and "Economy" (27). According to the main directions of research, the share of articles in the directions of the classifier was distributed as follows:

The majority of articles in the field of "Society" are devoted to the detection and elimination of cases of corruption and bribery (60% or 364 articles), and more than 18% are devoted to the prevention of crimes in the field of corruption. The least number of articles is devoted to changes in the country's anti-corruption legislation (1.5%, 9 articles) and to encourage citizens to help identify and prevent corruption and bribery (1% or 6 articles).

In our republic, the media are considered the fourth power, and the most effective tool in exercising public control over the other three powers. Based on this, it is advisable to fully use the resources of printed and electronic publications and the potential of bloggers and journalists in combating corruption.

Conclusions on the activities of mass media in the fight against corruption

1. In general, the content analysis research on the topic "Corrupt crime and fight against corruption" shows that most of the news materials in the reporting period cover the main events and facts of crimes in the field of corruption.

2. . The content analysis within the content of the electronic mass media shows that both in individual cases and in the country as a whole, extensive systematic work is being carried out aimed at identifying and preventing corruption crimes.

3. According to the results of the content analysis of Internet publications, in January-August 2022, 672 materials were published them, including 602 information and 70 analytical materials.

4. According to the calculations, 99.5% of the informational materials and 90.5% of the analytical materials are positive in content. The content of these articles is the cooperation and preventive measures for the prevention and elimination of corruption, the measures taken by the state administration and authorities to eliminate corruption, robbery, bribery, fraud, etc.

5. The comparative analysis of the most published information materials in the fields according to the directions of the classifier for the specified period shows that most articles in the field of "Society" correspond to the following directions of the classifier: "Identifying and eliminating cases of corruption and bribery" (60% or 364 articles). and "Prevention of corruption crimes" (more than 18%). In terms of the number and size of articles, the field of "Politics" ranks next, and the main share of articles corresponds to the following areas: "Activities of the anti-corruption agency" (34.3%), "International cooperation in the field of anti-corruption" (25%) and "Corruption countermeasures" (18.7%). Most articles in the field of "Economy" correspond to the following areas: "Measures against corruption" (46.6%) and "Determining and eliminating cases of corruption and bribery" (almost 26%).

6. In the months of January-August 2022, the informational and analytical materials in the mass media covering the issues of corruption cases and the prevention of offences in the field of corruption correspond mainly to the direction of the classifier "Determining cases of corruption and bribery" (55.2% or 371 articles), as well as: "Prevention of crimes in the field of corruption" (17.4%; 116); "Measures taken by the state to combat corruption" (16%; 106); "International cooperation in the fight against corruption" (8.5%; 59); "Changes to the country's anti-corruption legislation" (2%; 13 articles) and "Incentives for citizens to help identify and eliminate corruption" (1%, 7 articles). (See Figure 3).

7. According to the analysis of the dynamics of processed information sources (websites) of intermediate and final data, the largest number of articles corresponds to the "Kun.uz" site in January-March, and the "Xs.uz" site from April to July. The most published materials in August corresponded to the share of the "Daryo.uz" website. In February-July, the least number of articles on the topic of research corresponded to the "Uza.uz" site of the National Information Agency of Uzbekistan.

8. In general, the number of articles by research month was distributed as follows: April had the largest number (17.6%), and August had the lowest number (7.6%).

9. It should be noted that the number of views of information materials published on the topic of research exceeded 4 million at the time of calculation, the largest number of views on the topic of research corresponded to the websites "Kun.uz" (1485530) and "Daryo.uz" (1288250). will come (Ijtimoiyfikr.uz. 2022)

Pier Paolo Giglioni (1996) argues that the media show different positionings concerning corruption phenomena involving politicians: they can find out the case, make it publicly, known, or favour the social construction of the scandal. According to this author, media are the main source of public information about corruption. Therefore, the attention and the way they conceive and convey the contents are fundamental, even in democracies (Giglioli, 1996) to understand the quality of institutions and democratic processes, transparency and ethics.

Luís de Sousa considers that media are an “integral part of the anti-corruption infrastructure” (Sousa, 2011, p. 72), but since corruption has a high news value, it becomes subject to relations of power which are established between media, justice and politics, and which are “reciprocally instrumental, oscillating between collaboration and conflict” (Sousa, 2011, p. 72) and highly mediated by the struggles for control and domination over time – of processes and information.

Indeed, in the process of large-scale reforms aimed at preventing and combating corruption in our country, limiting corruption factors in all spheres of state and social construction, increasing the legal awareness and legal culture of the population, and developing an intolerant attitude towards corruption among citizens is of no small importance. From this point of view, cooperation with the media will have a positive impact on the timely detection of corruption offences, eliminating the causes and conditions that create opportunities for them.

In the reports issued by international organizations, Uzbekistan is included in the list of countries fighting corruption.

In the annual report issued by the international organization "Transparency International" at the beginning of 2017, Uzbekistan was ranked in the bottom twenty out of 176 countries. In the report of "Transparency International" published at the beginning of 2016, Uzbekistan ranked 153rd among 168 countries.

Surveys conducted by the "Ijtimoiy fikr" center show these problems.

Of course, the establishment of a global prize in the field of combating corruption, which is one of the most urgent problems in a rapidly changing world, and the ceremonies dedicated to its awarding are held on all continents deserve high recognition.

After all, the fight against corruption is the sacred duty of every honest person, democratic society and state.

The recognition of the world's most active people who make their due contribution to the fight against corruption through this prestigious award serves to consistently and fully implement the requirements of the United Nations Convention against Corruption, which was adopted exactly 20 years ago.

Mechanisms of the fight against corruption in Uzbekistan

A national strategy for combating corruption until 2030 will be developed and implemented in Uzbekistan. Special attention was paid to ensuring more transparency and increasing accountability of the activities of state agencies, improving the open information system, and strengthening the legal foundations and institutional mechanisms of the sector.

First, it develops and implements the national strategy for combating corruption until 2030. Ensuring more transparency and increasing accountability of the activities of state agencies, improving the open information system, and strengthening the legal framework and institutional mechanisms of the sector.

Second, we support and actively participate in regional and global initiatives and new projects in the fight against corruption. In this regard, the Regional Platform of the Anti-Corruption Convention, launched in Tashkent in November 2023, is widely used.

At the same time, with the active involvement of non-governmental non-profit organizations, a regional research centre on corruption problems will be established to exchange experience strengthen communication, and conduct scientific research.

Thirdly, by strengthening the close cooperation of INGOs Anti-Corruption Agency with similar foreign institutions, it will further increase its capacity and capabilities. New mechanisms based on the most advanced international experience will be implemented, including the introduction of a "preliminary study" of corruption cases - a corruption investigation institute.

Fourthly, educating the new generation, whose minds and hearts are inoculated with the "honesty vaccine" since childhood, becomes the main issue. In this regard, Uzbekistan is interested in the wide implementation of the United Nations Global Resource Program on Anti-Corruption Education and Youth Empowerment in Uzbekistan.

Fifth, the role and participation of mass media in the fight against corruption will be strengthened. It is planned to hold a Global Media Forum to effectively use the opportunities for journalists to fight against corruption and increase their influence.

Conclusion

Corruption undermines the activity of state bodies, causes economic depression, loses the confidence of the population in the governing bodies of state power, and slows down development. That is why fighting against this disease should become our main task.

In this direction, the legislative, executive and judicial authorities of Uzbekistan continue to act as guarantor in the fight against corruption. (Ernazarov, 2020)

Historically and from the point of view of today's era, it is noticeable that there are mainly two ways of fighting corruption:

The first is the application of extremely severe legal penalties;

The second is to create an anti-corruption moral environment in society and focus on personal ethics.

So, in Uzbekistan, state administration bodies and civil society institutions are working together to fight corruption. Many INGOs are involved in this and their participation is very effective. The more Uzbekistan cooperates with INGOs in eliminating corruption, the more effective it will be.

Acknowledgement

We are very grateful to the members of the journal's editorial board, as well as to the reviewers who gave us their valuable opinions and recommendations for improving our scientific article.

Declaration of conflicting interests

The author(s) declared no potential conflicts of interest concerning the research, authorship, and/or publication of this article.

Ethical consideration

The study maintained high levels of integrity and transparency throughout the study. All literature used in this study has been duly acknowledged and properly referenced.

Author's contribution

With our research, we wanted to prove Uzbekistan's commitment to eradicating corruption in the country. In this, we rely on sociological and other methodological research.

Funding

No information was obtained from any institution or organization during the study. It was self-funded and, as a result, there are no conflicts of interest to declare.

References

Anticorruption.uz. (2023) Citizens about corruption in Uzbekistan. https://anticorruption.uz/uz/article/fuqarolar-uzbekistanda-korrupsiya-haqi

Blundo, G. 2006.Everyday Corruption and the State. Citizens and Public Officials in Africa. London: Zed Books.

Ernazarov Dilmurod Zukhriddinovich. (2020). Analysis of the Policy of the Republic of Uzbekistan Regarding International Non-governmental Organization. *Journal of Political Science and International Relations*, *3*(1), 9-15. https://doi.org/10.11648/j.jpsir.20200301.12

Ernazarov Dilmurod Zukhriddinovich. (2022) The Participation of Civil Society Institutions in Anti-Corruption Policy of Uzbekistan. Global Journal of HUMAN-SOCIAL SCIENCE: F Political Science Volume 22 Issue 2 Version 1.0. Type: Double Blind Peer Reviewed International Research Journal Publisher: Global Journals. Online ISSN: 2249-460x & Print ISSN: 0975-587X. pp. 50-56.

Giglioli, P. P. (1996). Political corruption and the media: the tangentopoli affair. *International Social Science Journal, 48*, 381-394. DOI: 10.1111/1468-2451.00039

Gupta, A. (2005). "Narrating the State of Corruption." In Corruption: Anthropological Perspectives, edited by D. Haller and C. Shore, 173–93. London and Ann Arbor, MI: Pluto Press.

Haller, D., and C. Shore, eds. (2005).Corruption: Anthropological Perspectives. London and AnnArbor, MI: Pluto Press.

Hasty, J. (2005). "The Pleasures of Corruption: Desire and Discipline in Ghanaian Political Culture. Cultural Anthropology 20 (2): 271–301.

Ijtimoiyfikr.uz. (2017). Public opinion on the fight against corruption https://ijtimoiyfikr.uz/tadykijotlar/siesat-va-uu/korrupsiyaga-zaryshi-kurashish-togrisida-jamaatchilik-fikri.htm

Ijtimoiyfikr.uz. (2022) Content analysis of the country's electronic mass media on the topic of fighting corruption. https://ijtimoiyfikr.uz/tadykijotlar/itisodiet/korruptsiyavij-zhinoyatchilik-va-korruptsiyaga-arshi-kurashish-mavzusi-bjicha-mamlakat-elektron-oav-maolalarinin-kontent-talili.htm.

Kun.uz. (2023) The Qatar embassy was opened in Tashkent. https://kun.uz/news/2023/05/08/tashkentda-qatar-embassy-opened

Mirziyoyev Sh. (2023). Speech at the awarding ceremony of the high international award in the fight against corruption. https://president.uz/uz/lists/view/6934

Nuijten, M., and G. Anders. 2007.Corruption and the Secret of Law: A Legal Anthropological Perspective. Farnham: Ashgate.

Olivier De Sardan, J.P. (1999). "A moral Economy of Corruption in Africa? "The Journal of Modern African Studies37 (1): 25–52.

Ries, N. (2002). "'Honest Bandits' and 'warped people': Russian Narratives About Money, Corruption, and Moral Decay." In Ethnography in Unstable Places: Everyday Lives in Contexts of Dramatic Political Change, edited by C. Greenhouse, E. Mertz, and K. Warren, 276–315. Dur-ham, NC: Duke University Press

Schneider, J., and P. Schneider. (2005). "Mafia, Antimafia and the Plural Cultures of Sicily." Current Anthropology 46 (4): 501–520.

Sousa, L. de. (2011). *Corrupção*. Lisboa: Fundação Francisco Manuel dos Santos.

TI. 2012. "Corruption Perceptions Index 2012, Transparency International [online]." Accessed on23 Jan2012. http://www.transparency.org/cpi2012/results#myAnchor2.

Transparency International. (2022) https://www.transparency.org/en/cpi/2022

Umarova, A. (2022). Uzbekistan: Long Awaited Transformation of Civil Service—Paradigm Shift or Hot Air? In: Baimenov, A., Liverakos, P. (eds) Public Service Evolution in the 15 Post-Soviet Countries. Palgrave Macmillan, Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-16-2462-9_16

Urinboyev, R., & Svensson, M. (2013). Living Law, Legal Pluralism, and Corruption in Post-Soviet Uzbekistan.Journal of Legal Pluralism and Unofficial Law, 45(3), 372-390. http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/07329113.2014.867752#.Us6qOrT35o4

Urinboyev, R., & Svensson, M. (2013). Living Law, Legal Pluralism, and Corruption in Post-Soviet Uzbekistan. Journal of Legal Pluralism and Unofficial Law, 45(3), 372-390. http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/07329113.2014.867752#.Us6qOrT35o4

World Bank. (2013a). "Governance& Anti-Corruption [online]." Accessed on 18 October 2013. http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/WBI/EXTWBIGOVANTCOR/0,,menuPK:1740542~pagePK:64168427~piPK:64168435~theSitePK:1740530,00.html.

GREEN TRANSITION IN THE ENERGY SECTOR: OPPORTUNITIES VERSUS THREATS

Seda Yıldırım[187]
Durmuş Çağrı Yıldırım[188]
İbrahim Güran Yumuşak[189]

Abstract

The circular economy or green economy has introduced green transformation for every sector and organization in the last decade. Energy is a factor of primary importance for economic growth and development. However, energy consumption and non-renewable energy sources have largely negative effects in the fight against climate change and global warming. In other words, the economic growth approach based on non-renewable energy sources does not bring a sustainable future. At this point, the green transformation in the energy sector has enabled both developed and developing countries to follow new and sustainable strategies. At the forefront of new and sustainable strategies are energy production based on clean and renewable energy sources and responsible energy consumption practices. This study is a mini review and it aims to explore future opportunities and threats by examining the advantages and disadvantages of new applications that emerged with the green transformation in the energy sector. It is thought to give a brief profile for green transition in the energy sector. The study focused on the side of energy sources and energy production in the context of energy sector.

Keywords: Energy Sector, Energy, Green Economy, Renewable Energy, 2030 Sustainable Development Goals

Introduction

The Earth is a living system and many natural events, climate events and seasonal changes affect life on earth. Climate change can be considered the biggest real danger humanity faces in the 21 century (Yildirim et al., 2022; Yildirim, 2023; Sevik and Yıldırım, 2023; Yildirim et al., 2023). Considering the Earth as a living structure, it can be said that the continuity of its natural resources, ecosystem and biodiversity essentially depends on the healthy continuity of the planet (Yıldırım et al., 2024a; Yıldırım et al., 2024b). Although climate change is a natural event, it has gone beyond being a natural event due to human-induced activities. In other words, current global warming and climate changes are no longer natural, but a result of economically based human activities. At this point, new economic models and policies focused on sustainability are being developed to control the impact of climate change in the long term (Yıldırım et al., 2016).

The economic development and growth policies that humanity experienced with the industrial revolution have now come to an end. Because, due to conventional economic models, many problems that threaten the future, such as environmental degradation, pollution, excessive carbon emissions and global warming, have emerged in this century. Green economy and circular economy can be thought of as new economic growth models that countries are starting to adapt for a sustainable future (Yıldırım and Yıldırım, 2020). Therefore, Green transformation has given life to new and sustainable practices in every sector.

The energy sector is an important sector for sustainable development and is one of the leading areas for sustainable practices and green jobs. The energy sector, a diverse segment from building insulation to cloud technology, accounts for more than half of the green economy; food, agriculture, water and transportation are other important sectors. Investment in renewable energy resources and renewable energy production are among the prominent practices in the green transformation in the energy sector (Shinwari et al., 2021).

[187] Prof. Dr. Tekirdağ Namık Kemal University, Türkiye, sedayildirim@nku.edu.tr
[188] Prof. Dr. Tekirdağ Namık Kemal University, Türkiye, dcyildirim@nku.edu.tr
[189] Prof. Dr. Istanbul S. Zaim University, Türkiye ibrahim.yumusak@izu.edu.tr

This study aims to explore positive and negative sides of renewable energy sectors through mini review. Green transformation in energy sector has created renewable energy sector. There is rapid growth of renewable energy sources in the world. Developed and developing countries prefer to invest in renewable energy sector. But policymakers should plan the share of renewable energy sources in the context of its positive and negative sides in the long term.

Renewable Energy Sector: Opportunities and Threats

2030 Sustainable Development Goals includes Goal-7 which aims to achieve accessible clean energy for everyone (Yildirim, 2021). Within the scope of this purpose, countries are making investment-oriented plans in renewable energy resources and trying to shift the distribution of energy resources towards renewable resources (Liu et al., 2022; Hossain, 2024). With investment in renewable energy resources, new employment areas and new types of funding have emerged in countries. Essentially, green transformation has brought innovations in investment and financial matters in the energy sector (Joint Research Centre, 2022).

Renewable energy sectors include alternative and green energy sources as (United Nations, n.d):

- Bioenergy: Bioenergy can be considered as an energy source obtained from various organic materials as biomass and agricultural products for liquid biofuels.
- Hydropower: Hydroelectricity is a water-based energy source. Water movement is required to produce energy. Water resources must be available for this energy.
- Geothermal: Geothermal energy uses accessible thermal energy from the Earth's interior.
- Wind: Wind energy is a spatially applicable energy source both on land and in water. Energy is collected with large wind turbines.
- Solar: Solar energy is the most popular energy source among renewable energy sources. Energy can be collected with solar panels in suitable places in all countries.

Alternative energy sources have been included in the literature as renewable energy sources. In the context of sustainable development goals, countries invest in renewable energy sources instead of fossil resources and aim to meet their energy needs with alternative energy production. According to result of mini review, some main opportunities and threats are examined as below (Howell 2022; Consumer Energy Solutions, 2022; Osman et al., 2023; LAkeh, 2024; Tajne, 2015; The Wilderness Society, 2023; Thoubboron, 2022; Gomstyn, 2024; Ebube and Akan, 2021; Moore, 2019; ElectricRate, 2023):

Side of Opportunities:

- Opportunity 1: Fossil resource ownership is a sign of power among countries in the world. Countries rich in energy resources have enjoyed a great advantage for many years. However, the danger of depletion of fossil energy resources and global warming have brought alternatives to these resources. Renewable energy sources have changed the balance of energy-related power among countries in the world against fossil energy sources. With the transition to alternative energy sources, countries have gained the ability to ensure energy security and foreign dependency on energy can be reduced.
- Opportunity 2: As an opportunity, renewable energy sources provide countries with a more equitable approach to accessing clean energy. People can access clean energy at affordable prices within the scope of energy security based on renewable energy sources. However, in energy infrastructures based on fossil energy sources, people's access to energy is expensive and unequal.

• Opportunity 3: Since renewable energy sources are environmentally friendly, they are the primary energy application area in the fight against climate change. Thus, environmental benefits such as minimizing carbon emissions, efficient use of natural resources, and keeping environmental damage to a minimum can be achieved.

• Opportunity 4: The growth of investments in renewable energy sources has created a new field of economic employment. Green jobs and green-collar workers are mostly employed in the renewable energy sector and provide great economic benefits to countries.

Side of Threats:

• Threat 1: When renewable energy sources are examined, it is seen that they do not exist or are not produced 24/7. There may be interruptions in energy production, especially since these resources are directly dependent on climate and seasonal conditions. Alternative energy sources may not be used at the same intensity in every country. Dependence on 100% renewable energy sources can be risky in energy security.

• Threat 2: The efficiency rate of energy produced from renewable sources is much lower than that of energy produced from fossil-based energy sources. At this point, countries depending only on the renewable energy sector as an energy source may create some problems.

• Threat 3: Building a system based on renewable resources can be expensive. In other words, infrastructure, licenses, employees and other inputs for renewable energy may be lacking in many institutions and countries. In individual use, it is seen that people face the problem of lack of infrastructure and high prices in their provision.

• Threat 4: Renewable energy facilities need large areas as working areas. Compared to energy facilities that use fossil fuels as a land sharing ratio, energy facilities based on renewable resources need larger areas.

• Threat 5: some renewable energy sources can be harmful for ecosystem and related biodiversity in the long term.

Conclusion

Green transformation in the energy sector can ensure the establishment of the balance between the economic, social and environmental dimensions envisaged by sustainable development. For example, it can be said that the biggest change is the increase in investments and employment based on green and alternative energy sources in the energy sector. This investment and employment can be considered as economic benefits. On the other hand, access to clean and affordable energy can increase people's social welfare, and production based on environmentally friendly energy sources can help protect environmental quality. Although the development of the energy sector based on renewable energy sources promises hope for a sustainable future, there are issues that need attention.

Important issues can be listed as follows:

• Determining the most advantageous among renewable energy sources and making investments in this direction,

• Planning should be done by carefully considering the disadvantages of renewable energy sources,

• More affordable installation processes can be planned for individual energy production,

• Solving the requirements such as information and licenses required for the installation of some renewable energy resources through international cooperation,

• Determining the renewable energy resources that can be used the most and for the long term in accordance with the country's conditions.

References

Consumer Energy Solutions, (2022). What Are the Disadvantages of Renewable Energy?, Energy Efficiency for Business, Energy News, Available: https://consumerenergysolutions.com/what-are-the-disadvantages-of-renewable-energy/

Ebube, O.F. and Akan, E.E. 2021. "The Other Side: Negative Impacts of Exploiting Renewable Energy Sources". European Journal of Engineering and Technology Research. 6, 3 (Mar. 2021), 30–33. DOI:https://doi.org/10.24018/ejeng.2021.6.3.2384.

ElectricRate, (2023). The Problems with Renewable Energy, https://www.electricrate.com/green-energy/drawbacks-of-alternative-energy/

Gomstyn, A. (2024). The advantages and disadvantages of renewable energy, Available: https://www.ibm.com/blog/renewable-energy-advantages-disadvantages/

Joint Research Centre, (2022). Accelerated investment in renewables and energy efficiency key to 1.5°C target, Available: https://joint-research-centre.ec.europa.eu/jrc-news-and-updates/accelerated-investment-renewables-and-energy-efficiency-key-15degc-target-2024-01-12_en

Hossain, M.R., Rao, A., Sharma, G.D., Dev, D., and Kharbanda, A. (2024). "Empowering energy transition: Green innovation, digital finance, and the path to sustainable prosperity through green finance initiatives", Energy Economics, Volume 136, 2024, 107736, https://doi.org/10.1016/j.eneco.2024.107736.

Howell, B. (2022). The Advantages and Disadvantages of Renewable Energy, Available: https://www.theecoexperts.co.uk/blog/pros-and-cons-of-renewable-energy

Lakeh, H.K. (2024). What Are the Advantages and Disadvantages of Renewable Energy?, Available: https://www.greenmatch.co.uk/blog/2021/09/advantages-and-disadvantages-of-renewable-energy

Liu C, Xin L, Li J, and Sun H. (2022). "The Impact of Renewable Energy Technology Innovation on Industrial Green Transformation and Upgrading: Beggar Thy Neighbor or Benefiting Thy Neighbor". Sustainability. 2022; 14(18):11198. https://doi.org/10.3390/su141811198

Moore, A. (2019). Renewable Energy Poses Challenge For Wildlife Conservation, Available: https://cnr.ncsu.edu/news/2019/11/renewable-energy-wildlife-conservation/

Osman, A.I., Chen, L., Yang, M. et al. (2023). "Cost, environmental impact, and resilience of renewable energy under a changing climate: a review". Environ Chem Lett 21, 741–764 (2023). https://doi.org/10.1007/s10311-022-01532-8

Sevik, N. and Yıldırım, S. (2023). Sustainable Enterprises Post COVID-19 Pandemic: The Rise of Sustainable Fashion Enterprises. In R. Castanho (Ed.), Handbook of Research on Current Advances and Challenges of Borderlands, Migration, and Geopolitics (pp. 343-359). IGI Global. https://doi.org/10.4018/978-1-6684-7020-6.ch017

Shinwari, R., Yangjie, W., Payab, A.H., Kubiczek, J., and Dördüncü, H. (2022). "What drives investment in renewable energy resources? Evaluating the role of natural resources volatility and economic performance for China", Resources Policy, Volume 77, 2022, 102712, https://doi.org/10.1016/j.resourpol.2022.102712.

Tajne, P. (2015). The Dark Side of Renewable Energy: Negative Impacts of Renewables on the Environment, Transparency Market Research, Available: https://www.altenergymag.com/article/2015/08/the-dark-side-of-renewable-energy-negative-impacts-of-renewables-on-the-environment/20963/

The Wilderness Society, (2023). FAQ: What are the environmental impacts of renewable energy?, October 4, 2023, Available: https://www.wilderness.org/news/blog/faq-what-are-environmental-impacts-renewable-energy

Thoubboron, K. (2022). The advantages and disadvantages of renewable energy, Available: https://www.energysage.com/about-clean-energy/advantages-and-disadvantages-of-renewable-energy/

United Nations, (n.d.). What is renewable energy?, Available: https://www.un.org/en/climatechange/what-is-renewable-energy

Yildirim, S. (2021). 3R Principle in Household Energy Consumption Patterns: A Case of Turkish Households. In M. Danish & T. Senjyu (Eds.), Eco-Friendly Energy Processes and Technologies for Achieving Sustainable Development (pp. 88-107). IGI Global. https://doi.org/10.4018/978-1-7998-4915-5.ch005

Yildirim, S., Demirtas, I., and Yildirim, D. C. (2022). A Review of Alternative Economic Approaches to Achieve Sustainable Development: The Rising Digitalization and Degrowth Post COVID-19. In R. Castanho (Ed.), Handbook of Research on Sustainable Development Goals, Climate Change, and Digitalization (pp. 288-307). IGI Global. https://doi.org/10.4018/978-1-7998-8482-8.ch018

Yıldırım, S., Yıldırım, D. Ç., and Gedikli, A. (2016). Sustainable Consumption Trends in the World in the Context of Green Economy and Sustainability. In M. Erdoğdu, T. Arun, & I. Ahmad (Eds.), Handbook of Research on Green Economic Development Initiatives and Strategies (pp. 65-84). IGI Global. https://doi.org/10.4018/978-1-5225-0440-5.ch004

Yıldırım, S. and Yıldırım, D. Ç. (2020). Achieving Sustainable Development Through a Green Economy Approach. In S. Patti & G. Trizzino (Eds.), Advanced Integrated Approaches to Environmental Economics and Policy: Emerging Research and Opportunities (pp. 1-22). IGI Global. https://doi.org/10.4018/978-1-5225-9562-5.ch001

Yildirim, S. (2023), "Greenwashing: a rapid escape from sustainability or a slow transition?", LBS Journal of Management & Research, Vol. 21 No. 1, pp. 53-63. https://doi.org/10.1108/LBSJMR-11-2022-0077

Yildirim, S., Kaplan, M., and Yildirim, D. C. (2023). Climate Change and the Ocean Economy: A Review on OECD's Ocean Economy. In A. Pego (Ed.), Handbook of Research on Bioeconomy and Economic Ecosystems (pp. 212-232). IGI Global. https://doi.org/10.4018/978-1-6684-8879-9.ch012

Yıldırım, D.Ç., Yıldırım, S., and Bostancı, S.H. (2024a). Anthropogenic Impacts in the Himalayas and the Sustainable Development Goals (SDGs). In: Borthakur, A., Singh, P. (eds) The Himalayas in the Anthropocene. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-50101-2_12

Yıldırım, S., Bostancı, S.H., and Yıldırım, D.C. (2024b). Examining the Resilience of Local Food Systems Against Food Insecurity in Sudden Crises. In: Singh, P., Ao, B., Deka, N., Mohan, C., Chhoidub, C. (eds) Food Security in a Developing World. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-57283-8_19

EDUCATION AND GREEN GROWTH: DOES TECHNOLOGY MAKE ANY DIFFERENCE? A CASE FOR BRICS ECONOMIES

Shabir Mohsin Hashmi [190]

Abstract

Green growth has been recognized as a solution to escalate both economic growth and environmental quality. Therefore, upsurging green growth has been a core policy agenda in both developing and developed countries. Based on this, the present study intends to explore whether green growth depends on education. Moreover, the study alsoexamines the combined impact of education and technology on green growth. To accomplish this objective,the paneldatasetonBRICS countriesis used that coverstheperiod from1990 to 2020. The findings report that education decreases green growth. Contrarily, the combined impact of education and technology is positive, indicating that education up surges green growth in the presence of technology. These findings assist policy makers in proposing policies for several SDGs.

Keywords: Education, Green Growth, Technology

[190] Suzhou City University, China